

دهزگای توێژینه‌وه‌و بلاوکردنه‌وه‌ی موکیریانی

بو فویندنه‌وه و داگرتنی سه‌ره‌به‌هه کتێبه‌کانی دهزگای
موکیریانی سه‌ردانی مانیپهری دهزگای موکیریانی به‌...

www.mukiryani.com

PDF4Kurd

بو په‌یه‌ندی..

info@mukiryani.com

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

برایانی کارامازوف

(۲)

برایانی کارامازوف

(۲)

فیودور داستایفسکی

وهرگیرانی
ئهمین گهردیگلانی

دەزگای تووژینهو و بلاوکردنهووی موکریانی

● **برایانی کارامازوف (۲)**

● نویسنی: فیودور داستایفسکی

● وەرگێرانی: ئەمین گەردیگلانی

● نەخشەسازی ناوہوہ: گۆران جەمال رواندزی

● بەرگ: ئاسۆ مامزادە

● پیتچنن: شاسەنەم

● ژمارە ی سپاردن: ۱۳۵۹

● نرخ: ۱۵۰۰

● چاپی یەکەم: ۲۰۰۷

● تیراژ: ۱۵۰۰

● چاپخانە: چاپخانە ی خانى (دهۆك)

زنجیرە ی کتیب (۲۶۶)

هەموو مافیکی بۆ دەزگای موکریانی پارێزراوہ

مالپە: www.mukiryani.com

ئیمەیل: info@mukiryani.com

ناوەرۆك

بەرگی دووهم

۶۰۳ كتيبي ههشته م: ميتا

۷۳۵ كتيبي نوهم: لي پرسينه وهى سهره تايى

بهندى چوارهم

۸۴۰ كتيبي دهيه م: منداله وركه

۹۲۱ كتيبي يازدهه م: ئيوان فيودورويچ

۱۰۷۹ كتيبي دوازدهه م: حوكمى ناههق

۱۲۳۹ پاشينه

کتیبي هشتم

میتا

(1)

كۆزما سامسانۆف

بەلام ديميتىرى فيودوروويچ، نەيدەزىنى گرووشنىكا چوۋە بۇ كۆي و بەجارى تووشى شلەژان بوۋبوو و ئارا و قاراي لى ھەلگىرابوو، نەشىدەزىنى گرووشنىكا كاتى بالگرتن بەرەو ژيانى تازە، دوايىن سلاۋى خۆي بەجى ھىشتوۋە و «فەرمان» ى داۋە بە ھىچ شىۋەيەك ئەو يەك سەعاتە خۆشەويستىيە لەبىر نەباتەۋە.

لە ماۋەى ئەو دوو رۆژەدا وا كەوتىۋوۋە ژىر گوشارى پۇحى و خەيالى ناخۇش لەوانەبوۋ بەھۆى تاۋياۋى مېشكەۋە لە پى بكەۋى. ئەۋەش دواتر خۆي گىزايەۋە. ئاليووشا نەيتوانىبوۋ بەيانيى رۆژى پىشوو بىدۇزىتەۋە، و ئىۋانى براشى ھەر ئەو رۆژە لە مەيخانەكە چاۋى پىي نەكەوتىبوۋ. دەرو جىرانەكانىشى لە سەر داۋاي خۆي راستىان نەدەگوت چۇن و كەنگى ھاموشۇ دەكات. ئەو دوو رۆژە ۋەك خولخولە بە ھەموۋ لايەكدا ھەلسوۋرا بوۋ و ۋەك دواتر خۆي گوتى «لەگەل چارەنۋوسم كەوتىۋومە كىشە و ھەلمدەدا خۇم دەرباز كەم.» تەنانەت چەند سەعاتىش بۇ بەرپوۋەبەردىنى كاريكى خىرا ۋەك باى شەمال لە شار چوۋبوۋە دەرى، چونكە چاۋ ھەلگرتن لە سەر گرووشنىكاى بۇ تاقە سەعاتىكىش پى تامل نەدەكرا. ئەۋەشى دواتر بە تىرو تەسەلى گىزايەۋە و بە دەليل و بەلگەۋە سەلماندى. بەلام ئىستا تەنيا دەچىنە سەر باسى پوۋداۋە بنەپرەتتەيەكانى ئەو دوو رۆژە سامناكە، چونكە نىشاندەرى كارەساتىكى ترسناك بوۋ و زۇر لە ناكاو بە سەرىدا كەوتىبوۋ. ئەگەرچى گرووشنىكا بەراستى ماۋەى سەعاتىك بە دل و بە گيان خۆشى ويستىبوۋ، ھىندى جارىش زۇر دلرەقانە و بى بەزەبىيانە ئازارى دەدا.

لە ھەموۋشى خراپتر ئەۋە بوۋ نەيدەزىنى گرووشنىكا چ خەيالىكى لەسەردايە. زال بوۋن بە سەرىشىدا بە زۇرى يان بە خۆشى مەحال بوۋ: كەۋى نەدەبوۋ. ئاكامەكەشى ئەۋە بوۋ بە توۋرەيى پوۋى ۋەردەگىرا و دەرپۇشت. مېتيا ئەۋەشى بە باشى بۇ دەركەوتىبوۋ. ھەستىشى پىكرىدبوۋ، بە راستىش ھەر وابوۋ، دەيزانى كە گرووشنىكاش تووشى كىشەيەكى دەروۋنى ھاتوۋە و واسەرى لىشىۋاۋە و زەينى ئالۆز بوۋە خۆشى نازانى چەدەكا. ھەر بۇيە بە دللىكى شكاۋەۋە بۇ دەركەوت كە گرووشنىكا دەبى ماۋەيەك لە ئەو و لە ئەشقە ئاگرىنەكەى بىزار بوۋىن. رەنگە ھەرواش بوۋىن، بەلام نەيدەزىنى گرووشنىكا بۇ ئەۋەندە پەرۇش و دلەدوايە. لە دللى خۇيدا ئەو پىرسىيارە پىر ئازارەى بەخۆى و فيودور پاولوۋويچى باۋكىيەۋە پىۋەند دەدا.

لەگەل ئەۋەشدا جىي خۇيەتى سەرنج بەدەينە راستىيەكى حاشا ھەلنەگر: بە تەۋاۋى باۋەرى كىردبوۋ كە فيودورپاولوۋويچ دەيەۋى گرووشنىكا بە دەست بگرى. ويدهچى ئەو داۋايەشى كىردىن، بەلام ھەرچى دەكر نەيدەتوانى باۋەر بكا كە ئەو پىرە تۆلازە بە ھىۋايە بە سى ھەزار رۇبل بە ئامانجى خۇى بگا. مېتيا بە ناسىنى گرووشنىكا و تىگەيشتن لە خوۋخەدى بەو ئاكامە گەيشتېۋو. ھەر بۇيە جاروبار بەو يەقىنە دەگەيشت كە تەۋاۋى پەرۇشى و دلەخورپەى گرووشنىكا ئەۋەيە نازانى كاميان ھەلبۇزىرى و كاميانى زياتر بە قازانجە.

سەيرە لە ماۋەى ئەو چەن رۆژەدا بۇ جارىكىش بە بىرىدا نەھاتىبوۋ كە كۇنە مېردەكەى خەيالى گەرانەۋەى كىتوپرى ھەيە. يانى ھەر ئەو كەسەى كە شويىنىكى زۇر نەخس و ناپىرۇز لە سەر ژيانى گرووشنىكا دادەنى و ئەو خاتوۋنە بە دلەخورپە و پەرۇشىيەكى زۇرەۋە چاۋەروانى بوۋ. لە راستىدا ماۋەيەك بوۋ گرووشنىكا لەۋ بارەۋە گويى خۆى لى خەۋاندبوۋ و ناۋيشى نەدەھىتا. لەگەل ئەۋانەشدا، مېتيا خەبەرى ئەو نامەيەى بوۋ كە مانگىك لەمەۋبەر گەيشتېۋو دەستى و لە زمانى خۆشى بىستېۋو. ھەتا رادەيەكىش دەيزانى ناۋەرۇكى نامەكە چىيە. گرووشنىكا جارىك بە بىزارى پىشانى دابوۋ، بەلام بەۋپەرى سەرسوۋرمانەۋە بۇ دەركەوتىبوۋ كە گرنگايەتتەيەكى ئەۋتۆى پى نادا. باسكردنى

ئەوھش كە بۇ ئاوا بوو، زۆر دژوار بوو. واديارە ترسى دوژمنايەتى و كيشەى خۆى و باوكى لە سەر ئەو ژنە وای بەستبوو، كە نەيدەتوانى بىر لە شتىكى بەسام بكا تەو. ھەرچۆنىك بوو، بپراى نەدەكرد خوازىنى كەرىك دواى پىنج سالل خۆ شاردنەو، ديسان قوت بىتەو، چبگا بە سەرھەلدانى ترووسكەى ئوخژن و ئوقرە گرتن. جگە لەوھش، لە يەكەمىن نامەى ئەو ئەفسەرەدا كە مېتكا چاوى پىي كەوتبوو، ئاماژەيەكى زۆر كورت و تەماوى بە رەقىبە تازەكەى و چاوپىكەوتنى كرابوو. نامەكە زۆر بەتام و خۆى و پپ لە ھەست و سۆزى ئاشقانە بوو. دەبى سەرنجبدەين كە گرووشنكا دواين دىرەكانى نامەكەى لە مېتيا شاردەو كە بە پوونى باسى گەرانەوھى كرددبوو. لەگەل ئەوھشدا، زۆر دواتر وەبىرى ھاتەو، لەو ساتەدا ھەستى بە پەستىيەكى بىئىختيار كرددبوو لە پوخسارى گرووشنكا، كە ئەوھش لەبەر ون بوو سىيرىيەكەى. گرووشنكا داوتر باسى نىوانى خۆى و ئەو رەقىبەى بۇ مېتيا نەگىرايەو. ھەر بۆيە وردە وردە بە تەواوى ئەو ئەفسەرەى لەبىر چووبۆو. ھەستى دەكرد ھەرچىيەك لە داھاتوودا پووبدا و بارودۆخەكە بە ھەرلایەكدا بشكىتەو، شەرى نىوان خۆى و باوكى نزيكە و بەر لە ھەموو شتىك، دەبى بپراى لە سەر بدرى. بە دلئىكى شكاوھو سات لە دواى سات چاوەرپوانى بپراى گرووشنكا بوو، لە سەر ئەو باوھەش بوو كە لە ناكاو بەھوى پالئەرىكى كتوپرەو، وەرەست دەگەرئ. لە ناكاو پىيدەلئ: «بمبە لەگەل خۆت، ھەتا ھەتايە ھى تۆم،» ھەموو شتىكىش تەواو دەبى. ئەویش داگىرى دەكا و لەگەل خۆى دەبىا بۇ ئەوسەرى دنيا. ئاخ، ئەو كاتە لەپۆھ لەگەل خۆى دەبىا. زۆر دوورى دەبا، ئەگەر نەبىا بۇ ئەوسەرى دونياش، بۇ دوورترىن شوئىنى پووسىاي دەبا. ئەو كاتە مارەى دەكات و بە ناوئىكى خوازراوھو لەگەل ئەو دا مال و ژيان پىكەو دەنئىن. وا خۆيان شرت و گوم دەكەن ھىچكەس پىيان نەزانى. لىرە و لەوئ و لە ھەركوئ بن. ئەو كاتە، ئاخ، ئەو كاتە. ژيانئىكى تازە دەستپىدەكەن! ھەموو ساتىك بە گوپ و تىنەو ھەون بەو ژيانە جىاواز و شىرىنەو دەبىن كە «پپ لە سەربەرزىيە» («دەبى پپ لە پاكى و سەربەرزىش بى») تىنووى ئەو پسان و نوئ بوونەوھىە بوو. لەدەست ئەو

زەلكاوه گەمارە وەزالە ھاتبوو كە بىئىختيار بە ناخىدا پوچووبوو، وەكو زۆربەى خەلكىش لە بارودۆخىكى وادا، زياتر لە ھەموو شتىك پىئوخۆش بوو شوئىنى نىشتەجى بوونى بگوپدرى. ئەگەر لەبەر خاترى ئەو خەلكە نەبوايە، ئەگەر لەبەر خاترى ئەو بارودۆخە نەبوايە، ئەگەر لەو شوئىتە تووك لىكراوھ دەرباز بووبايە و دوور كەوتبايەتەو. - وەك تازە لەدايكبووبى وادەبوو، رىگايەكى نوئى دەگرتە بەر. ئەوھ بوو ئەو شتەى كە ئىمانى پىي ھەبوو و ئوقرەى لى بپىوو.

بەلام ئەم تاسەمەندىيە دەبوو ھەلىكى لەبارى بۇ برەخسى، يانى ئەو گرفته بە خىر و خۆشى چارەسەر بكرى، شتىكى دىكەش ھەبوو، يانى كۆتايىەكى جىاواز و سامناك. يان كتوپر لەوانەبوو، گرووشنكا پىبىلئ: «بپرو وازم لى بىنە، ئىتر لەگەل فىوئورپاولوويچ پىكھاتووين و دەمەوئ شووى پىبكەم و تۆم ھەر ناوئ.» - جا ئەو كاتە... بەلام ئەو كاتە... بەلام مېتيا نەيدەزانى ئەو كاتە چى دەقەومئ و ھەتا دواين سەعاتىش نەيدەزانى. پىويستە بە قازانجى ئەو ئەمەش بلئىن. قەستىكى دىيارىكراوى نەبوو، پىلانى جىنايەتىكىشى دانەپشتبوو. تەنيا كارى چاوەچاو كردن و سايەدبوون بوو لە نىوان ئەو رەنج و ئازارەدا و ھەر لەو كاتەشدا خۆى بۇ ھەلىكى لەبار ئامادە دەكرد. يانى چارەسەر بوونى چارەنووسى بەخىر و خۆشى. لە راستىدا ھەموو بىروكەيەكى دىكەى لەخۆى دەتاراند. بەلام بۇ كۆتايىەكى ئاوا دلەراوكىيەكى جىاواز سەرى ھەلدا، گىرو گرفتىكى تازە و لەناكاو، ھەروھە نەخس و گرپووپچكە ئاسايى بەر بىنگى پىگرت.

ئەگەر گرووشنكا گوئىشى «من بۇ تۆ باشم، بمبە لەگەل خۆت،» چۆن دەيتوانى لەگەل خۆى بىيا؟ پارە لە كوئ بىئى؟ ھەر لەو كاتەدا بوو تەواوى ئەو سەرچاوەى داھاتانەى لەلایەن فىوئورپاولوويچەو، وەك كۆمەگ خەرجى سالانىك بوو بەردەوام دابىن دەكرا، لىئى ھەلبىرى. ھەلبەت گرووشنكا پارەى ھەبوو، بەلام مېتيا لەوبارەو زۆرى خۆى بە پوئزل دەزانى و دەويست لە سەر خەرجى خۆى بىگوئىزىتەو و چاوى لە دەستى ژنەكەى نەبى. ھەروھە بە

غرووریکى پیاوانه وه ژيانى هاوبه شى پیکینى. نهیده توانى بیریشى لی بکاته وه که رۆژیک چاوى له دهستى گرووشنكا بى و ته نانه ت بیزی له بیر لیکردنه وه که شى هه لدهستا. ئەو راستییه ناشارمه وه و لیره دا ناشمهه وئ شیکه مه وه، ته نیا ئە وهنده ده لیم له وه کاته دا هه لوئستیکی ئاواى گرتبوو. له وانیه هه مووشى به شیوه ی ناراسته وخۆ و بی ئیختیار بووبی و به هۆی هه لگرتنى ئەو سى هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا وه که وتیبته بهر چزووی نهینى ویزدانى خۆی. ههروهک دواتر خۆی باسیکرد له وه کاته دا هه ستى وابوو: «دهرهق به یه کیان مرۆفیکى هه رزه و خویری بووم و دیسان دهرهق به ئەوی دیکه شیان هه روا ده بم. هه ر کاتیکش گرووشنكا ئە وه ی بۆ دهرده که وئ، مرۆفیکى ئاوا خویری و هیچو پووچ به هیچ نازانى» که وایه چبکا و وو له کوئ کات. چۆن دهروو یه کی بۆ ده کرىته وه و ئەو پاره دوا براره ی وه گیر ده که وئ؟ به بی ئە وه ش هه موو شتیکی له کیس ده چوو و کاره که ی سه رى نه ده گرت، «ئە ویش ته نیا به و هۆیه وه که پارهم به دهسته وه نه بوو، به جارئ تووشى شه رمه زارى ده بووم.»

با ئە وه ش له پێشدا بلیم که میتیا، رهنگه زانیبیتیشى پاره که ی چۆن وه گیر ده که وئ، ههروه ها ده شیزانى له وه کاته دا پاره که له کوئیه. لیره دا له وه زیاتر له سه ر ئەو مه سه له یه نارۆم. چونکه دواتر روون ده بیته وه. به لام گرفته سه ره کییه که ی هه رچۆنیک بى ناچارم ئامازه یه کی پیکه م، ئە ویش هه لگری ئەو راستییه که بۆ وه دهسته ینانى ئەو پاره یه که به شوینه که ی ده زانى و هه قى خۆشى بوو بیستینى، سه ره تا ده بوو ئەو سى هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا بداته وه. - ده نا «ده له دزیکی هیچو پووچم و نامه وئ ژيانى نوئ وهک مرۆفیکى هه له و هه رزه ده ستپیکه م.» که وایه بریاریدا بۆ دانه وه ی ئەو سى هه زار رۆبله ی کاترینا ئیوانا خو به ئاو و ئاوردا دا و زه مین و زه مان بشله قینى. له دوا یین ساته کاندایه بریارى سه رکى دا ئە ویش دواى ئاخافتنه که ی له گه ل ئالیووشا، دوو رۆژ پێشتر، له سه ر شارئ، عه سرى ئەو رۆژه ی که گرووشنكا سووکایه تى به کاترینا ئیوانا کردبوو، میتیا دواى بیستنى ئەو قسانه له زمانى ئالیووشا، دانى پیا نابوو که مرۆفیکى هیچو پووچ و خویرییه و داواى لیکردبوو

ئە وه به کاترینا ئیوانا بلی، هه له بت «ئە گه ر زانیت ده بیته هۆی دلدانه وه ی.» ئەو شه وه دواى هه لبران له برا که ی، وهک شیت و هاری لیها تبوو و هه ستیکردبوو «دزی و کوشتویر» چاکتره له وه ی «نه توانم ئەو قه رزه به کاترینا ئیوانا بده مه وه. به چاکترى ده زانم هه موو به دز و پیاوکوژم بزنان، رۆیشتن بۆ به ندیخانه ی سیبیریا م پى باشته ره له وه ی کاترینا ئیوانا بلی: «فریویدام و پاره که می دزی، که لکی له پاره که م وه رگرت، تا له گه ل گرووشنكا تى ته قینى و ژيانى کی تازه و پر له شادى و خۆشى ده ستپیکه! ناتوانم ئەو کاره بکه م!» میتیا له کاتیکدا لیوى خۆی ده کړوشت، ئەو بریاره ی دا، له وانیه جاروباریش پیاو بووبی شیتبووه. به لام هه ر له وه کاته دا کیشه و هه رای ساز کرد...

سه یریش ئە وه یه، پیاو پنی وابوو به جارئ هیوا براو بووه - چونکه بۆ په یدا کردنى پاره یه کی وا هیچ شانسیکی نه بوو - زۆریش به هیوا بوو که ئەو سى هه زار رۆبله وه ده ستدینى و به پنی خۆی بۆی دپته مالى، ههروهک له ئاسمانه وه بۆی دابارئ. ئەمه ش راست نه قلى که سانیکى وهک دیمیتى فیو دوروویچه، که هیچ کاریکیان به پاره نه بووه، جگه له هه له خه رجى و به ئاودادانى مال و میراتیک که پنیان براوه و هه ر نازانن پاره چۆن په یدا ده بى. دوو رۆژ له مه وه بهر، دواى ئە وه ی له ئالیووشا هه لبرا، خه یالیکى تال و پر له نا هومیدى زه ینى داگرت و تووشى ئالۆزى و شله ژانیکى رۆحى بوو. هه ر له بهر ئە وه ش بوو له رپوه بیرى له کاریکی شیتانه کرده وه. رهنگه بۆ که سانیکى وهک ئەو بارودوخیکى ئاوا، بهر له هه موو شتیک تووشى بیر کردنه وه له وه جوړه پیلان و کرده وه مه حال و بی بنه مایه یان بکا و به گونجاوترین ریگه چاره شى بزانی.

له ناکاو بریاریدا بچى بۆلای سامسانوف، هه ر ئەو بازرگانه ی پاریزه رى گرووشنكا بوو. «پیلان» یکى پى پێشنیار بکا و به هۆی ئە وه وه ته واوى ئەو گوژمه پاره یه ی پیوستییه تی یه کجی لى وه رگری. گومانى له پر بایه خ بوونى پیلانه که ی نه بوو. ته نیا دل له دل دانى ئە وه بوو که سامسانوف چۆن ده روانیته پیلانه که ی. ئەگه رچی میتیا ئەو تاجره ی به رواله ت ده ناسى، به لام ئاشنا یه تى له گه لى نه بوو قه تی قسه له گه ل نه کردبوو. به لام به هۆیه کی نامه علوممه وه، له میژ

بوو له سهر ئه و باوهږه بوو كه ئه و پيره خه ره فاوه كه پني له ليوى گوږه، رهنه گه ئيستارازى بى گرووشنكا بكه وپته بارو دوڅيكي ئابروو مه ندانه وه و له گه ل پياويك زه ماوه ند بكا كه «بوى بپته يار و پشتيوان.» له سهر ئه و باوهږه ش بوو كه نه ك يارمه تپيه كى باشى ددا. له رپى ده مگو، يان رهنه گه قسه ي كتوپړى گرووشنكاوه كه جاروبار له ده مى دهرده چوو، كه سامسانوف ئه وى له فيودورپاولوويچ پى باشتره و پيوايه شوو به و بكات به قازانجى ٠٠ه تى. رهنه گه زوربه ي خوينه رانى رومانه كه م پييان و ابى ديميتري فيودوروويچ زور خاوو خليچكانه خوى نشان داوه، كه به هيواي يارمه تپيه كى ئاوا بووه و ويستوويه ژنه له پاريزه ركه ي بستينى. هر ئه وهنده ش وه بپر دينمه وه كه ميتيا رابردووى گرووشنكاى به يه كجارى له زهينى خويدا سربپووه. ئه و رابردووه شى به چاويكى دلسو زانه ددى و به وپه رى ئه شق و كولو كوه به و ئاكامه گه يشت كه سازبوونى گرووشنكا و دهربرينى هه ستي خو شه ويستى و رازى بوونى سه رچاوه ي خولقانى گرووشنكايه كى نوييه و ديميتري فيودوروويچى نويش هه رچى خويزيبه تپيه وه لاي ناوه و سهر تا پاى گه وره يى و ماريغه ته. له يه كتر ده بوورن و ژيانى تازو و شيرين ده ستيپده كهن. به لام ديميتري به چاويك له كوزما سامسانوفى دهروانى كه شوينى كى نه خسى له سهر رابردووى گرووشنكا داناو، ئه گه رچى گرووشنكا قه تى خو ش نه ويستبوو و ئيستاش دللى له داوى ئه شقى رابردوويدا بوو، له پياوه تى كه وتبوو و وه ك ده لپن وشكاوى هاتبوو. هه ر بويه ميتيا به چاوى پياويك ته ماشاى نه ده كرد و هه موو خه لكى شار ده يانزاني لانكه شكاويكه و به س. پيوه نديشى له گه ل گرووشنكا گوږاوه و پيوه نديى ئيستايان پيوه ندييه كى باوك و كچانه يه، زور له ميژره هه ر به و شيوه يه بووه.

وله حاسل ميتيا له و باره وه ساويلكه ييه كى زورى له خو نيشاندا، چونكه له گه ل هه موو خراپيه كانى، مروفنيك بوو هيچى له دلدا نه بوو. بو سايلوحييه كه شى هه ر ئه وهنده به سه كه به ته واوى پنيواوو كوزماى پير عومرى پيره مه ريكى ماوه و سادقانه توبه له رابردووى خوى و پيوه ندييه كانى له گه ل گرووشنكا ده كا

و گرووشنكاش دوست و پاريزه ريكى سهر له پيناوى جگه له و پيره پياوه بى ئازاره ي ئيستاي له دنيا دا نييه.

دواى ئاخافته نه كه ي له گه ل ئاليووشا، شه و نيوه شه و له سهر رپنكا چاوى ليكنه دنا و سه عات ده ي سه رله به يانى رورى دوايى له مالى سامسانوف بوو و دوايى له پيشخزمه ته كه ده كرد، هاتنه كه ي راگه يينى. ماليكى دووقاتى زور كوڼ و گه وره و خه فه بوو. وه تاغى تايه ته خزمه تكارانيشى هه بوو. له قاتى خواروودا دوو كورپى خاوه ن ژن و مالى سامسانوف و بنه ماله كه يان و خوشكه پيره كه ي و كچه شوونه كردووكه ي، ده ژيان. دوو كه س له نوو سياره كانى له ژوورى خزمه تكاراندا ده ژيان، كه خاوه ن ژن و مال بوون. ژوورى خزمه تكارانيش و قاتى خوارووش زور پر خيزان بوون، به لام پيره پياو قاتى سه وورى بو خوى دانابوو و ته نانه ت ئيزنى به كچه كه شى نه ددا بچپته سه رى و له گه ليدا بژى. ئه گه رچى كچه كه ي خزمه تى ده كرد و كاتى هه ناسه سواربوون و نه خو شى و هه ركاتيک بانگى بكردبايه ناچار بوو به هه له داوان وه سه ر كه وى. قاتى سه روو وه تاغى گه وره ي هه بوو و رواله تيكى ته واو رازاوه يان پيوه ديار بوو و به شيوازيكى له باوكه وتووى بازرگانانه رازيندرا بووه، له بن ديواره كانى كورسيه ي دريژوكه ي دارين به ريز داندرا بوون. چلچراى شووشه يى و ئاوينه ي غه ور گرتوو به ديواره كانييه وه هه لواسرا بوون. هه موو ئه و وه تاغانه خالى و خولى بوون و كه سيان لى دانه دنه يشت. چونكه پيره هه ر له وه تاغيكى چكوله دا ده ژيا و كلفه تيكى پيرى له چكه به سه ر و كورپيكى له دالانه كه له سه ر كورسيه يه ك داده نيشتن و هه ر كاريكى ببوايه بويان نه جامده دا. پيره پياو لاقوقولى وه ك خيگه ماسى بوو و نه يده توانى به ريدا بروا. جاروبار له سه ر كورسيه چه رمينه پينچكه داره كه ي هه لپان ده ستاند، ئه ويش كاتيک كه كلفه ته كه ي ده چوه ژير پيلي و دوو سى جار نه مسه ر و ئه وسه رى ژووره كه ي پيده كرد.

كاتيک كه هه والى هاتنى «سه روان» يان پيدا، نه يويست چاوى پنيبكه وى، به لام ميتيا پيداگرى كرد و ديسان كورپه ي نارده وه سه رى و گو تى بللى سه روان ميتيا هاتوه. سامسانوف له كورپه ي پرسى: قه لافه تى چونه؟ مه سته؟ خو شه رى

به دهسته وه نیهه؟ کوره گوتی: مهست نییه، به لام ناروا ته ده ری. پیره پیاو دیسان پیخوش نه بوو چاوی به چاوی بکه وی. به لام میتیا پیشبینی ئه وهی کردبوو بویه قه له م و کاغه زی له گه ل خزی هینابوو، به خه تیکی خوش ئه م وشانه ی بۆ نووسی: «سه بارهت به مه سه له یه کی زور گرینگ، سه بارهت به ئاگرافنا ئه لکساندرفنا هاتووم» به کورده دا بۆ پیره پیاوی نارده سه ری.

سامسانوف دوا ی توزی مات بوون، به کورده ی گوت میوانه که به ریته ژووری میوانداری و پیریژنی نارده خواری تاکو کوره لاهه که ی خیرا بنیریته سه ری. کوره، لایکی بالابه رز و به هیز بوو، سه ر و ردینی شه ش تیخ تاشیبوو و به شیواز و مؤده ی فرهنگی جلو به رگی پۆشیبوو. ئه گه رچی باوکی هه میشه په سته ک له بهر و ریشن بوو. کوره هه ر خیرا به دهنگی باوکییه وه چوو و خوی کرد به ژووره که یدا. ته واوی ئه ندامانی بنه ماله به ترس و له رزه وه چاویان له سامسانوف ده کرد و که س نه یده ویرا قسه له قسه یدا بکا. پیره پیاو له ترسی «سه روان» نه بوو که ناردی به دوا ی کوره مل که له که یدا، (چونکه ترسه نوکی له زاتیدا نه بوو). ته نیا له بهر ئه وه بوو، ئه گه ر پیویست بوو شایه دیکی هه بی. کوره که ی و کورپیژگه خزمه تکاره که چوونه بن پیلی و به له قه له ق هینایان بۆ وه تاغی میوانداری. دیار بوو هه سستیکی کونچکاوانه شله ژاندوو یه تی و چاوره وانی شتیکه. ژووری میوانداری که میتیا له وی چاوره ری بوو، وه تاغیکی گه وره و به رژه وه ند خوش بوو و دلته نه ده هات بییه ده ری. دوو ریزی په نجیره تیدا بوو و دیواره کانی به ردی مه رمه ر و سی چلچرای گه وره ش به دیواره که وه.

میتیا لای درگا که وه له سه ر کورسیله یه کی چکۆله دانیشتبوو. بی سه برانه چاوره وانی چاره نووسی خوی بوو. کاتیک پیره پیاو له لای درگا که ی ئه وه به ره وه وه در که وت، میتیا خیرا قرچه پی هه ستا و به هه نگاوی پته و و نیزامیانه به ره وپیری چوو. میتیا جلو به رگیکی ریکوپیک و کۆله بالته یه کی له به ردا بوو، هه موو دوگمه کانی داخستبوو. ده سنکیشی ره ش له ده ستدا و کلاوی تاسه یی له سه ردا، هه ره وک سی رۆژ له مه وه بهر که هات بۆ حو جره که ی پیری کلنسه، پیره پیاو قورساخ و قیتوقوز راوه ستابوو، میتیا هه روا که ده چوو په پیشی

هه ستیگرد ناخی پیره پیاو ده خوینیتته وه و تینی گه یشتبوو. میتیا که چاوی به روخساره په نه ماوه که ی سامسانوف که وت واقی ورما. لچه ئه ستوره که ی ئه وه نه دی دیکه شو ر بو بو ووه و ده نگوت کولیره یه. به بیده نگیه کی قورساخانه وه کرنو شیکی بۆ میوانه که ی برد و داوا ی لیکرد له سه ر کورسیله ی ته نیشت قه نه فه که دانیشی، خوشی هیزی دابوو سه ر باسکی کوره که ی و له گه ل ئه وه ی له بهر ژانی جه سته ی نالاندی، به ئه سپایی له سه ر قه نه فه یه کی رووبه رووی میتیا دایان نیشاندا. میتیا که زانی بۆ ته هوی زهحمهت و ئازاری ئه و پیره خاوهن و یقاره، سووکوچرووکی خوی بۆ ده رکه وت و هه سستی به په شیمانی کرد.

پیره پیاو له گه ل ئه وه ی له جپی خوی دانیشت، به له بزیکی جیددی و توند و راشکاوانه، به لام به ئه ده به وه، گوتی: «کاکای خۆم چ کاریکت پیمه؟» میتیا داچله کی، هه ستا سه ری، به لام دیسان دانیشته وه. پاشان به دهنگیکی به رز و تووره و راوه شانندی ده سستی، که وته قسه. دیار بوو تووشی ته نگزه هاتوو و که وتۆته گیژاویکه وه چنگ بۆ په له پووشینکیش ده با و ئه گه ر هیوا بر او بی ناماده ی نوقم بوونه. سامسانوف هه ر به دیتی هه سستی به وه کرد، ئه گه رچی روخساری وه ک داوه لیک وشک و بی جووله مابوو.

- هه زه رته ی کوزما کوزوویچی به ریژ، بیگومان له کیشه ی نیوان من و فیودوریا ولوویچی باو کم ئاگاداری، که ته واوی میراته که ی دایکمی داگیر کرد و له چنگی ده ره ی نام. ته واوی خه لگی شاریش ئه وه ده زانن... چونکه لیتره هه ر ئه وه نه دیه شتیکیان که وته سه ر دم... وه ک ده هۆل ده نگه داته وه... له وانیه له زمان گرووشنکاشت بیستی... داوا ی لیوووردن ده که م، له زمانی ئاگرافنا ئه لکساندرفنا... ئاگرافنا ئه لکساندرفنا، خاتونیک که له راده به در ریژم بۆی هه یه...

میتیا ئاوا ده سستی به قسه کرد و هه ر له یه که م رسته وه زمانی که وته ته ته له کردن. وته کانی وشه به وشه داناریژینه وه، ته نیا ئاماژه به خاله گرینگه که ی ده که یین. گوتی: «سی مانگ له مه وه بهر به په له (میتیا به تابهت ئه م وشانه ی

لهجياتى «به ئانقەست» بەكار دەبرد) له ناوەندى پارێزگا بۆ تەگبیر چوومه لای وهکیلیک، وهکیلیکی بهناوبانگه، ناوی «پاول پاولوویچ کورنیلوڤدوف» ه. رهنگه ناویت بیستى. پیاویکه خاوهنى بىر و باوهپیکى ژیرانهیه و سیاسهت زانیشه... ئیوهش دهناسى... به ریزیکی زۆرهوه باسى ئیوهى دهکرد... میتیا دیسان بیدهنگ بوو. بهلام ئەم راوهستانه له درێژه پیدانى قسهى نهخست. هەر خیرا به سەر باسه ئاساییهکاندا بازیدا و چووه سەر باسه پێوهندیاردەکان.

ئەم کورنیلوڤدوفه، دواى ئەوهى به وردى پرسىار بارانى کرد، چاوى بهو بهلگانهدا خشاندا که توانیبووى بیا (میتیا سهرسهرهکی ئاماژهى بهو بهلگانه کرد و به پهله به سهرياندا تپیهپى). گوتى گوندى چیرماشنیا، که هی دایکی بووه، یاسا به دیمیترى دەدا و دهتوان پیوشوینى بگرن و له چنگ ئەو پیره دلرەشه، واتا باوکی، دهريهینن و داخ بنینه سهر دللى... «چونکه ههموو درگاكانى لیدانه خرابوو و عدالەت دهیتوانى دهروویهكى بۆ بکاتهوه.» له راستیدا ئەو دهیتوانى شەش حەوت هەزار رۆبل له باوکی بستینى. چونکه چیرماشنیا لانیکهه بیست و پینچ ههتا بیست و ههشت هەزار رۆبل دینى. ئەوه دهلیم چى «سى هەزار رۆبل دینى، کۆزما کۆزۆویچ، بروام پینکه ئەو کابرا دلرەقه حەقهه هەزاریشى بۆ نهاردم!» هەر بۆیه میتیا که سهرى له یاسا دهرنهدهچوو، وازى له مهسهلهکه هینا، بهلام کاتى هاتن بۆ ئیره زۆر دلرەقانه ههلسوکهوتى لهگهڵ کرد و ئەو کاره ناحهزهى باوکی برینى کولاندوه و ناچار بوو دیسان شکایهتى لیبکاتهوه. (لیرهدا دیمیترى دیسان تووشى شلهژان هات و به سهر هیندى باسوخواسى ئاساییدا بازى دا). «ئىستا جهنابى کۆزماکۆزۆویچ ئامادهى سى هەزار رۆبلم پى بدهى و تهواوى ئەو مافه ياسايانهى ههमे وهعهدهى بگري و ببيته خاوهنى گوندى چيرماشنیا؟... دلنابا ئیوه لهو مامهلهیهدا تووشى زیان نابن. سویند دهخۆم، به ویزدانى هەرچى پیاوه لهو مامهلهیهدا شەش حەوت هەزار رۆبل قازانج دهکەى، بهلام ئەم مهسهله گرینگه دهبى هەر ئەمپۆ یهکلایى بپتهوه. من له نووسینگه بهلگه و سهنهدهکانت بۆ ئیمزا دهکەم... من ئامادهم بۆ ههموو کاریک و هەر بهلگهیهکتان پێویست بى ئیمزای دهکەم. ئەم گرێبهستهش

هەر ئەمپۆ یهکلایى دهکینهوه و کۆتایى پى دینین... ئەگەر بۆت ههلهدهسوورپى، ئەگەر بۆت ههلهدهسوورپى هەر ئەو رۆژه بهیانى... ئەو سى هەزار رۆبلم بدهیه. چونکه ئەم شاره هيج دهولهمهنديكى لىنیه بتوانى شان له شانى ئیوه بدا. هەر بۆیه دهبنه هۆى نهجاتم... دهبنه هۆى نهجاتم. له راستیدا... ئەو کاره خیرهتان دهبيته هۆى کرپنهوهى ئابرووم... چونکه دللم لیوریزه له ههست و ریزیکی تايهت بۆ کهسێک، ئەو کهسهش به جوانى دهیناسن و وهک باوک چاوتان به سهريهوه بووه. له راستیدا ئەگەر ئەو دلسووزییه باوکانهى ئیوهم شک نهبردايه، نهدهاتم. بهراستى لهم نيوانهدا کيشهکه کهوتوته بهينى سى کهس، چونکه چارههنووس وایه - جهنابى کۆزماکۆزۆویچ، کيشهکه به جينهكى باریک گهيشتوه! ژيانى من له دهستى ديوزمهيهكى دلرەشدايه. ئەوه راستییهکه جهنابى کۆزماکۆزۆویچ، فریامکهوه، چونکه ئیوه ماوهیهکه پیتان کيشاوهتهوه و کيشهکه ئیستا بۆته ململانى دوو کهس. رهنگه ناشیانه بدویم، چونکه نووسەر نیم. سهرنج بده قوربان، من لایهنيكى کيشهکهم و ئەو رموزنهش لایهنهکهى دیکهيه. کهوايه دهبن دهسنيشانی بکەى، یان من یان ئەو رموزنه. ههموو شتىک له دهست ئیوهدايه - چارههنووسى سى کهس و بهختهوهرى دوو... بمبووره، بهجاری دۆ و دۆشاوم تیکهڵ کردوه. بهلام ئیوه تیدهگه... به چاوى پر کهرامهتتاندایاره... ئەگەر تینهگهى و فریام نهکهوى بهجاری لیم دهقهومى... تکات لیدهکهم!» میتیا بهو «تکات لیدهکهم!» دهستى له قسهى ناشارهزایانه ههلگرت و له جیبى خۆى دهريهپى و چاوهروانى وهلامه گهوجانهکهى خۆى بوو. له کۆتایى قسهکانیدا له ناکاو تینگهیشت، تیرهکهى له بهرد دراوه و له ههموشى گرینگتر، تهواوى قسهکانى ورینه بووه. له راستیدا ئاسنى ساردى کوتاوه.

«زۆر سهیره! له ریگا کاتیک دههاتم بۆ ئیره دهشمبى و دهشمدورى، بهلام ئیستا ورینه و قسهى قوره.» ئەو بیره له ناکاو به زهینى ناھومیدی میتیادا تپیهپى. له تهواوى ماوهى قسهکردنى میتیادا پیرهپیاو جوولهى نهکرد و به شیوهیهكى ساردوسر چاوى تپیریوو. دواى تاویک بیدهنگى و چاو له دهمی سامسانۆف برین، ناخرى به لهبزیکی سارد و لیبراوانه و پر له ناھومیدی گوتى:

- ببووره پۆله گیان ئیمه مامه لهی ئاوا ناکهین.

میتیا له ناکاو ههستی کرد بهری پیتی دهرزی ئاژن دهکهن.

به بزیه کی سارد و سپرهوه، منجاندی: «ئهی قورپی کوئی به سه رما کهم، جه نابی کوزما کوزوویچ؟ پیموایه ئیتر من لیم قهوما - بروام پیتکه قوربان. - ببووره، کاکه...»

میتیا که له جینی خۆی وشک بوو بوو، له ناکاو گۆرانیکی له ئەدگاری پیره پیاو دا ههستی کرد و وهخۆ هاتهوه.

سامساتۆف له سه رهخۆ گوتی: «گوییگره کاکای خۆم ئەو جوړه مامه لانه بۆ ئیمه نابێ. دادگا ههیه. وهکیل ههن - ئەوه گیره و کیشتهی به دواوهیه. به لām ئەگه ر پیت خۆش بێ، که سیک ههیه دهتوانی بچی بۆ لای.»

میتیا به زمان تیکه ل هاتنه وه گوتی: «ئهک له بهرت مر م! له کوئی هه؟ خودایه زۆر شوکور. کوزما کوزوویچ تو فریشتتهی نه جاتی.»

- له م شاره نییه، یانی ئیستا لیره نییه. لادییه که مامه لهی دار و تهخته دهکا. ناوی "لیاگافی" یه. له پاره که وه له گه ل باوکت له سه ر ئەو دارستانه ی چیرماشنیا چه نه چه نیانه و له سه ر قیমে ته که ی یه ک ناکه ون، په نگه بیستیتیت. ئیستا - گه راوله ته وه و له ئیلینسکو، نزیکه ی هه شت فرسه خیک له چاپارخانه ی ولوفیا وه دووره. له گه ل قه شه پیکه وه ده ژین. سه باره ت به مامه لهی دارستانه که و بۆ ئەوه ی بیرو رای من بزانی نامه یه کی بۆ نووسیم. فیو دۆرپا ولوویچ ده یه وه ی خۆی بچیت و چاوی پیتی بکه وئ. بۆیه ئەگه ر به ر له باوکت بچی و ئەو پیشنیاره ی به منت کرد به ئەوی بکه ی له وانه یه...

میتیا به شله ژاوی و جوړیک نه شه ی کتوپره وه، په ریه نیو قسه کانی: «به خوا ی فکری چاکه! ئەو ئەو که سه یه وا من لپی ده گه رپم. مامه له که بیان سه ری نه گرتوه و باوکم قیمه تیکی زۆری له سه ر دانا وه، ئیستا ئەو قه باله و به لگانه ی بۆ به رم و بزانی بۆته خاوه نی ئەو ملکه، له خۆشیانا پیتی وه عه رز ناکه وئ. هه، هه، هه!»

میتیا دای له قاقای پیکه نین و سامساتۆفی داچله کاند. به زمانیکی چه ور و گه رموگوره وه نه راندی: «له ده ورت گه رپم کوزما کوزوویچ، قه تم ئەو چاکه یه ی تو بۆ نادریته وه!»

سامساتۆف سه ری داخست و گوتی: «چاکه ی چیم کردوه قسه ی وا مه فه رموو.»

- به لām تو نازانی له چ ته نگزیه کت رزگار کردووم. ئاخ، له دل می دابوو بپم بۆ لای تو کاره که م راست دینی... ئەو ده رۆم بۆ لای ئەو قه شه یه! زۆرت سپاس ده که م.

- کاکای خۆم سپاسی ناوی.

- زۆر به په له ده چم. بمبووره به و حاله وه تووشی زه حمه تم کردی. قه تم ئەو چاکه یه ت له بیر ناچی. ئەوه قسه ی پیاویکی رووسییه، کوزما کوزوویچ پیاویکی رووسی.

دیمیتری ویستی دهستی پیره پیاو بگری و ماچییکا. به لām له ناکاو ههستی به بریقه یه کی فیلاوی کرد له چاویدا. دهستی کیشا دوا وه، به لām له بهر ئەو در دۆنگیه له دل وه خۆی لومه کرد و له به رخویه وه گوتی: «هی ئەوه یه نه خۆش و ماندووه.»

هاواری کرد: «له بهر خاتری ئەو! له بهر خاتری ئەو کوزما کوزوویچ! خۆ ده زانی له بهر خاتری ئەوه.» زایه لهی دهنگی له ژووره که دا دهنگی دایه وه. کر نۆشیکی برد و وهر سووړا، به ههنگاویکی پته و بئ ئەوه ی ئاو ر بداته وه، رۆیی بۆ لای درگا که. له خۆشیانا ده له رزی.

له دل خۆیدا گوتی: «خه ریک بوو به جار ی له نیو ده چووم، فریشتته ی نگابانم نه جاتی دام.» بازرگانیکی وه ک سامساتۆف (ئهو پیره پیاوه به ریز و قورساخه)، رینوینی کردووم، بۆیه... بۆیه دل نیام کاره که م به دهسته وه دی. به له ز وه ری که وت. «بۆ ئیواری ده گه رپمه وه، هه تا شه وئ کاره که م ته واو ده که م.» هه روا که به ره و ماله که ی خۆی ده رۆیشت به سه رسوړمانه وه پرسیی: «بلئی پیره پیاو به که ری زانییتیم؟» هه لبه ت له وه زیاتر بیر ی لینه کرده وه، جگه له وه ی پیشنیاری

«بازرگانىكى ئاوا» كە سەرى لە مامەلە دەردەچى، ديارە لياگافىش دەناسى (چ نازناويكە!) ديارە كارەكە سەر دەگرى. بلى پيرە پياو بە كەرى نەزانيى؟ بە داخەوہ گریمانەى دووہەم راست بوو. ماوہيەك دواى رووداوہكە، سامسانوفى پير، بە پىكەننەوہ گوتبووى چاكم «سەروان» بە كەر زانى.

سامسانوف پياويكى سارد و سر و خوین تال و بە تيروتانە بوو و وەك مار بە ھەموو كەسيەوہ دەدا. بلى پوخسارى ھەلەشە بووى «سەروان» يان برواى ئەم لاوہ «گەوج و ھەلەخەرچە» سامسانوفى وا ليكردى ئەو پيشنيارە بكا، يان بە ھوى بەخيلى بردن بەو پەقيبە تۆلازەى كە ئاوا ھاتووہ و داواى پارەى ليدەكا؟ - جا كام خەيالان شوينى لە سەر پيرەپياو دانا، ناتوانم بيليم. بەلام ھەر لەو كاتەدا كە ميتيا لە ھەمبەريدا راوہستا بوو و ھەستى دەكرد ئەژنوى دەلەرزى و وەك شيت و نەفام دەيگوت لە نيو چووم. ھەر ئەو كاتە پيرەپياو بە رقيكى ئەستورەوہ چاوى ليكرد و برياريدا بيكاتە مەلحەكە. كاتيک ميتيا رويشتبوو، كۆزماكوژوويچ لە داخانا لەرزىبوو. بە كورەكەى گوتبوو جاريكى ديكە نەھيلى ئەو سوالكەرە سەر بەم مالمەدا بكاتەوہ. تەنانەت نەھيلى بيته ھوشەش، دەنا...

ھەرپەشەكەى خواردەوہ. بەلام تەنانەت كورەكەشى كە زورجار بە توورەيى ديبووى، لە ترسانا لەرزىبوو. سەعاتيكي تەواو دواى ئەوہ، پيرەپياو لەبەر رقى زور جينگلى دەدا و دەلەرزى. ھەتا ئىوارە سات لە دواى سات خراپتر دەبوو و ناردیان بە دواى دوكتورد.

(۲)

لياكافى

ناچار بوو بە چوار نال بەرەو مالى قەشە بروا و پارەى نەبوو كرى ئەسپەكانيش بدا. چل كۆپكى پىبوو، تەنيا ئەوہندە، تەواوى ئەو پارەيەى لە دواى ئەو ھەموو سالە پر لە ناز و نيعمەتە بوى ماپوہ، ھەر ئەوہندە بوو! بەلام سەعاتيكي دەستى زيوينى كۆنى لە مالى ھەبوو، كە ماوہيەكى زور بوو لەكار كەوتبوو. سەعاتەكەى برد بۆ دوكانىكى نيو بازار كە خاوەنەكەى جوويەك بوو، بە شەش رۆبل فرۆشتى. ميتيا لە خۇشيانا ھاوارى كرد «قەت چاوەروانى ئەوہم نەدەكرد.» (ھەر وا شاد و بە نەشە بوو.) شەش رۆبلەكەى نايە گيرفانى و بە ھەلەداوان رويشتەوہ بۆ مالى. سى رۆبليشى لە خاوەن مالمەكەى قەرز كرد. ئەوان ھىندەيان خۇشەدەويست كە ھەر لەرپوہ، ئەو برە پارەيان پيدا، ئەگەر داروئەداريشيان ئەوہندە بوايە ھەر پييان دەدا. ميتيا لە خۇشيانا پىي وەعەرز نەدەكەوت. پىيگوتن ھەر ئەمرۆ چارەنووسى مەعلووم دەبى. پاشان بە پەلە پەليكى ھيوا براوانەوہ تەواوى پلان و رووداوہكەى لاي سامسانوفى بۆ گيرانەوہ. ئەندامانى ئەو بنەمالەيە زوربەى راز و نەھينيەكانى ميتيايان دەزانى، ھەر بۆيە ئەويان بە كەسيكى دلفراوان دەزانى و پۆز و دەماریان پيوہ نەدەدى و وەك كەسى خويان چاويان ليدەكرد.

ميتيا، كاتيک ئەو نو رۆبلەى وەدەستكەوت، ناردى بەدواى كابرايەكى ئەسپەواندا، تاكو بيا بۆ چاپارخانەى ولؤفيا. ھەر بۆيە ئەم راستيە لەبيري خەلك نەچۆوہ «نيوہرۆى، رۆژى بەر لە رووداوہكە، ميتيا تەنانەت پارەيەكى

قەلبى نەبوو، سەعاتەكەى فرۆشتبوو و سى رۆبلىشى قەرز كردبوو، بۇ ھەموو ئەوانەش شايدەدى زەق و زىندووى ھەبوو.»

با بىمە سەر باسى ئەو راستىيە؛ دواترىش دەردەكەوى بۇ ئاوا دەكەم. ئەگەرچى زۆر ھىوادار بوو لە دلى خۇيدا دەيگوت «ھەموو تەنگو چەلەمەكانى» ژيان وەلاچوو. كاتى لە چاپارخانەى ولۇفيا نزيكبۇو، بىرى لەوہ كردهوہ بللى گرووشنكا چاوى منى لى دوور بى چبكا؟ ھەر بۇيە گيانى بەو خەيالە وەلەرزىن كەوت. نەكا ئەمرۆ گرووشنكا بىر بار بدا و بىروا بۇلاى فىوڈورپاولوويچ. ھەر بۇيە مېتيا بى ئەوہى خەبەرى پېيدا رۆيشتبوو، خاوەن مالاكەشى راسپاردبوو ھەر كەسىك لى پىرسى، پىتى نەلەين لە كوئىيە، كاتى عارەبانەكە وەرپى كەوت، دووپاتى كردهوہ: «حەتمەن دەبى ئەمشەو بگەرېمەوہ. ھەر چۆنىك بى لياگافى لەگەل خۆم دىنم بۇ ئىرە... تاكو قەبالەكە ئىمزا بكا.» مېتيا بە دلەكوتىوہ ئاوا بىرى كردهوہ، بەلام مخابن خەونەكانى نەھاتنە دى.

لە چاپارخانەى ولۇفياوہ نىوېر رۆيشت و بەجىي ھشت كىلۆمەتر دوازە كىلۆمەترى رى بىر و درەنگ گەيشتى. كە گەيشتە ئىلېنسىكۇش قەشە لە مالى نەبوو. رۆيشتبوو بۇ گوندىكى ئەو دەوروبەرە. كاتىك مېتيا ھەر بەو ئەسپە شەكەت و ماندووانەوہ گەيشتە ئەوى و چاوەروانى ھاتنەوہى قەشە بوو، ھەوا تارىك داھات.

قەشە، گرده پياويكى بەحەيا و دلۇقان بوو، لەرپوہ پىنگوت كە لياگافى جاران لەلاى ئەو دەماوہ و ئىستا لە «سۇخاى پۇسيولوك» و شەوانە لە مالۇچكەى جەنگەلبان دەخەوى، چونكە لەوى خەرىكى كرىنى دار و كارىتەيە. مېتيا پىداگرانە لەبەر قەشە پارايەوہ بىيا بۇلاى لياگافى و «ئەو كارە خىرەى دەرھەق بكا و نەجاتى بدا» قەشە دواى تۆزى بىر كردهوہ رازى بوو ھەتا سۇخاىپۇسيولوك لەگەلى بچى. دىاربوو ئەويش ھەستى كونچكاوى دايگرتووہ. بەلام نىوچاوانەكەى نەيھىنا و قەشە واى بە چاك زانى بە پىيان برون. چونكە ھەتا ئەوى ھەر كىلۆمەترىك دەبوو يان نەدەبوو. مېتياش رازى

بوو و بە ھەنگاوى پتەو و خىرا وەرپىكەوت. وا دەرپۇيشت قەشەى بىچارە دەبوو بە دوايدا ھەلى. قەشە پىر نەبوو، بەلام مرؤفئىكى زۆر وريا بوو. مېتيا لەرپوہ نەخشە و پلانەكەى خۇى بۇ ئەويش باسكرد و بە تىن و تاوہوہ سەبارەت بە لياگافى پرسىاريدەكرد. لە رىگا ھەر قەسەى كرد، قەشەش پرسىارەكانى مېتياى بە «نازانم، ئاخ، ناتوانم بىلېم، بلېمچى، چووزانم» وەلام دەدايەوہ. مېتيا كاتىك باسى كىشەكەى خۇى و باوكى كرد كە لە سەر مىرات لىيان پەيدا بوو، قەشە زۆرى پى ناخۇش بوو، چونكە بە شىوہيەك پىشتى بە فىوڈورپاولوويچ بەستبوو. لەگەل ئەوہشدا بە سەرسورمانەوہ پرسىى بۇ بە گورستكىن دەلەين لياگافى، گوتى ئەگەرچى ناوى راستەقىنەى لياگافىيە، بەلام كەس بەو ناوہ بانگى ناك، چونكە زۆرى پى ناخۇشە و بە دلېيەوہ دەگرى. مېتياش دەبى وشيار بى و بە ناوى گورستكىن بانگى نەكا، «دەنا»، قەشە لە كۆتاييدا گوتى: «مامەلەكەتان سەر ناگرى. چونكە گوئ ناداتە قەسەى ئىوہ.»

مېتيا بۇ چەن ساتىك تووشى سەرسورمان بوو، پاشان گوتى سامسانوف ئەو نىوہى بەسەردا برپوہ. قەشە بە بىستنى ئەو راستىيە لە خىر و بىرى مەسەلەكە گوزەرا. ئەگەرچى وا باشتىر بوو ئەو دىرپۇنگىيەى خۇى بدركىنى. يانى ئەگەر سامسانوف ئەوى بۇلاى ئەو لادىيىيە ناردبى، كە لياگافى پىدەلى، مەبەستى ئەوہ بووہ سەر بخاتە سەرى و بىكاتە مەلحەكە و بە كەرى بزانى. بەلام مېتيا دەرھەتى بىر كردهوہى «لەو قۇرپاتە» نەبوو. بە ھەنگاوى پتەو و خىرا رى دەپىوا و كاتىك گەيشتە سۇخاى پۇسيولوك، تىگەيشت نەك كىلۆمەترىك و كىلۆمەتر و نىو، بەلكو لانىكەم سى كىلۆمەترىان رى برپوہ. ئەو قسانە تا رادەيەك تووشى پەرۇشىيى كرد، بەلام وەرپووى خۇى نەھىنا.

چونە نىو مالۇچكەكەوہ. كابراى جەنگەلبان دۆستى قەشە بوو، ئەو لە بەرىكى مالاكەدا بوو، گورستكىنىش لەوبەرەى دىكە. يانى لە بەرى لاي رىرەوہكە كە تۆزى خاوين و خۇشتىر بوو. چونە ئەو وەتاغە و مؤمىكيان ھەلكرد. ژوورەكە زۆر گەرم بوو. لە سەر مېزىكى دارىن سەماوهرىكى

كوژاوه داندرايوو، كه شه فيكيش به چهن په رداخه وه، بتريبه كي به تالي «پوم» و بتريبه كي نيوهي ودكا، له گهل توژيكيش ورکه ناني له سهر بوو. ميوانه كه له سهر چرپايه ك خوي راكيشابوو و كوته كه ي گرموله كردبوو و به جيي بالنج نابويه ژير سهر ي و پرخه پرخي ژورره كه ي داگرتبوو. ميتيا له جيي خوي مات بوو.

به شله ژاوييه كي زوره وه گوتي: «دهبي خه بهري كه مه وه. كاره كه م زور زهرووره. به هله داوان هاتووم و دهبي ههر نه مرؤش بگه ريمه وه.» به لام قه شه و جهنگه لباڼ بیدهنگ راوه ستا بوون و هيچيان نه دهكوت. ميتيا چوه پيشي و دهيوست خه بهري كاته وه. زوري هه ولدا، به لام نه يتواني له خه وي هه ستيني. ميتيا گوتي: «مهسته. خودايه گيان، چبكه م؟ دهبي چبكه م؟» بي سه برانه قولي دهكيشا و رايدته لكاند. لاقى كيشا، سهر ي گرت و هه ليهينا، باوه شي پيدا كرد و هه ليستانده سهر قوون. له گهل نه وه شدا، دواي هه ول و ته قه لايه كي زور، ته نيا تواني نه و كابر مهسته و ليپكا، جنيو بدات و ته پوتوزيان لي هه ستيني.

قه شه ودهنگ هات: «واچاكه توزي دهست راگري، چون دياره حالي باش نيه.»

جهنگه لباڼيش هه ليدايه: «له به يانويه وه خه ريكي خوار دنه وه يه.»
ميتيا گوراندي: «خودايه گيان! خوزگه ده تزاني نه م مهسه له يه چهندهم بو گرينگه و چهنده هيو ابر او م!»

قه شه دووپاتي كرده وه: «به په له نابي، واچاكه تا به ياني دهست راگري.»
- هه تا به ياني؟ شتي وا ههر نابي! مه حاله!
ناهوميني و ايليكر دبوو دهيوست ديسان ئاوقاي كابر ا بيته وه، به لام بوي دهركه وت كه لكي نيه و دهستي لي هه لگرت. قه شه هيچي نه گوت، جهنگه لباڼي خه والووش خه مبار ي دنواند.

ميتيا به هيو ابر او ي گوتي: «ژيان ديوته چ به لا و به دبه ختبييه ك بو پياو دروست دهكا.» تكتك ئاره قه له پوخساري دهچورا. قه شه به دهر فته ي زاني

و زور ماقوولانه به ميتياي گوت، نه گهر له خه ويشي هه ستيني، مه ستبييه كه ي هه روا ده ميني و ناتواني قسه بكا. «كاره كه ي ئيوهش گرينگه، بويه واي به باش ده زانم هه تا به ياني دهست راگرن.» ميتيا شاني هه لته كاند و قه بوولي كرد.

«باوه به مؤميكه وه ليتره ده بم، با له كاتي خويدا قسه ي له گهل بكه م. ههر له خه و هه ستني ئيتر خه مم نيه.» به كابر اي جهنگه لباڼيشي گوت: «پاره ي مؤمه كه ت دهده مي، كر يي نه مشه ويشت پشتگوي ناخه م. ديميتري كارامازوفت له بير نه چي. به لام باوه نازانم تو چ ليپكه ين. له كوي ده خه وي؟»

«من ده پومه وه بو مالي.» چاوي له كابر اي جهنگه لباڼ كرد و گوتي: «نه سپه كه ي نه و وهرده گرم و ده پومه وه بو مالي. ههر ئيستا وهر ي ده كه م، خودا حافيز. هيو ادارم سهر كه وتوو بي.»

هه رواشي كرد. قه شه له خوشي نه وه ي دهر باز ده بي گه شابوه. سواري نه سپه كه ي جهنگه لباڼ بوو و تبي ته قاند. نه گهر چي به خه مبار ي سهر ي راوه شاند و له خوي پرس ي بل يي گه ياندي نه و هه واله به دوسته سايه چه وره كه ي، فيودور پاولوويچ، له سهر شاني نه و بي يان نا، «چونكه ئاخري ده زاني و مهسه له كه به گويي ده گاته وه، رقي هه لده ستني و ئيتر خير و يارمه تي نانيري.» جهنگه لباڼ به خو هه لكراندي خوي كرده وه به ژورره كه ي خويدا، ميتيا به دياربييه وه دانيشت، تاكو خوي گوته ني «له كاتي خويدا» قسه ي له گهل بكا. دله راوكي و په روشي وهك ته مومژيكي چر دهوري ته ني. خه ميكي قورس و جه رگبر! دانيشتبوو فكري ده كرده وه، به لام بيري بو هيچ لايه ك بر ي نه ده كرد. مؤمه كه داييسا و سيسر كيك جريكه ي ده هات؛ له و ژورره گه رمه دا دهنگي وا له نزيكه وه ده هات، ئيتر تامل نه ده كرا. ميتيا له ناكاو باخه كه ي هاته وه بير، ريگاي پشت باخه كه و درگاي مالي باوكي كه به شيويه كي رازاوي ده كر يته وه و گروهشكا به هه لداوان خو ده كا به ژورريدا. ميتيا له سهر كورسي له كه قرچه پي هه ستا و ليوي خوي گه ست: «تراژيديايه!»

بئ ئىختيار پۇيى بۆلای لياگافی و چاوی له ئەدگاری بری. کابرا، لادنییهکی بهلهباریک و چل سالان دەبوو. پوخساریکی دریژۆکه و تووکه سهری لوول و کهتانی. ریشیکی دریژ و باریک و مهیلهوسوور. کراسیکی کهتانی شین و جلیسقهیهکی رهشی له بهردا بوو. زنجیریکی زیوین به گیرفانی جلیسقهکهیدا شۆر بوو بۆوه. میتیا به رقیکی ئەستوروهه تیپروانی. به تایبهت تووکهسهره لوولهکهی، له بهر هۆیهکی نادیار بووه هۆی شلهژانی. ئەوهی له ههموو شتیک شوورهیتر بوو، دیمتری ئاوا بهپهله و ههلهداوان هاتبوو و پشتی له ههموو شتیک کردبوو، بهلام ئیستا شهکهت و ماندوو له پشت سهری گه مژیهکی ئاوا دانیشتبوو که تهواوی چاره نووسی ئەوی له دهستدا بوو، بهلام ئەویش بئ خهه و خهیاڵ له دنیاى خۆیدا بوو و پرخوهۆری پۆژه پنیهک دهرویشت و دهتگوت له دنیایهکی دیکه وه هاتوه. میتیا گوراندى: «داخ له دهستی چاره نووسی موقرباز» وهک شیت و هار دیسان ئاوقای کابرای لادیی بوو، دهیویست له خهوی ههستی. به هیز و قهوهتی باوهشی پیدا کرد و ههلیستانده سهر قوون، رایوه شاند و تهناهت به زللهش لییدا، بهلام دواى پینچ دهقیقه ههولدان، هیوا بر اوانه گه رایه وه سهر کورسیله کهی و دانیشت.

میتیا گوراندى: «گه وجیهه تییه، گه وجیهه تییه!» ههروهها شتیک وایلیکرد بشلئ: «به راستی شووره ییه!» ژانه سهری کردبوو. له خۆی پرسى: «باشتر نییه وازی لیینم. بگه پیمه وه؟ وهلامی خۆی دایه وه نا، ههتا بهیانی راده وهستم. به ئانقهست نارۆم. بۆچی هاتووم؟ به چی برۆم؟ خو به وه شه وه رى درناکه م. له وه وجیهه تییه!»

ژانه سهره کهی ئوقره ی لیبری. به ئەسپایی له سهر عهززه که دانیشت و دهسته وئه ژنۆ سهری نایه سهر پشتی دهستی و دواى چهن وه نهوز و خه ونووچکه خهوی لیکهوت. نزیکه ی دوو سهعات یان زیاتر خهوت. له بهر ژانی سهری خه بهری بۆوه. ژانه کهی هینده زۆر بوو له وانه بوو له حه ییه تا بقیزینئ. دهتگوت به کوتک له لاجه سهری راده کیشن و ته پله سهری ژانی دهکرد. ماوه یه کهی زۆری پیچوو تا بۆی ده رکهوت چیی به سهر هاتوه.

ئاخری بۆی ده رکهوت وه جاخه که دوو کهلی کردوو و ژوو ره کهی پر کردوو و خه ریکه ده خنکی. کابرای لادییش هه روا پرخو هۆر خه وتبوو. مۆمه که که وتبووه پرته پرت و خه ریک بوو ده کوژایه وه. میتیا هاواریکرد و به ره ته لدان له رپره وه که وه به ره و ژوو ری کابرای جه نکه لبان هه لات. جه نکه لبان خیرا له خه و رچه نی. به لام که بیستی وه تاغه که ی دیکه دوو کهل دایگرتوو، سهری له میتیا سوورما و زۆر به که مته رخه می گویندا مه سه له که، ئەگه رچی ههستا و له گه لی رۆیشت.

میتیا وهک شیت و ماخولیا هاواری کرد: «مردوو، ئەو کابرایه مردوو!» من قورپی کوئ به سه رما که م؟»

دهرگا و پهنجیرهکانیان کرده وه و سهری دوو کهل کیشه که شیان لابرده. میتیا سه تلئیکی ئاو له دالانه که هینا، سهرتا سهری خۆی خووساند، پاشان گوئی په رۆی پهیدا کرد و له ئاوه کهی هه لکیشا و نایه سهر نیوچاوانی لياگافی. جه نکه لبان سه بارهت به مه سه له که هه روا که مته رخه م و سه رسارد بوو. کاتیک خه ریکی کردنه وه ی پهنجیره که بوو، به مپومۆچی گوئی: «ئیتتر خه مت نه بی دوو که له که ده روا.» له نته ریکی بۆ میتیا به جی هیشت و رۆیشته وه بۆ ژوو ری خه وتنه که ی. میتیا نیو سه عاتیک به دهوری لياگافیدا هات و په رۆی ته ری به سه روچاویدا هینا. بریاریشیدا ههتا بهیانی نه خه وئ. به لام هینده شه کهت و هیلاک بوو، کاتیک بۆ حه سانه وه دانیشت، بئ ئیختیار چاوی قوچاو، له سهر ته خته که خۆی راکیشا و له حهوت سالان راست بۆوه. درهنگانیک خه بهری بۆوه. نزیک سهعات نۆی بهیانی بوو. خۆر به دوو پهنجهره چکۆله کهی وه تاغدا تیشکی رژاند بووه ژوو ری. لادیی سهر ئالۆز له سهر چرپاکه ی دانیشتبوو و کوته کهی له بهردا بوو. سه ماوه ره که دهکولا و بتریه کهی دیکه له بهر ده می بوو. بتریه کهی دوینئ ته واو بوو بوو. بتریه تازه کهش نیوه ی زیاتری خالی کرابوو. میتیا گورج ههستا پی و تیگه یشت لادیی مه لعوون دیسان مهسته، مهست و سه رخۆش. چاوی پی زهق بوو و ماوه یه که تیپراما. لياگافی ئارام و فیلبازانه چاوی لیده کرد، روانینیکی

تەوساوی و تەننەت جۆریک بەزەیی پیداهاتنی پر لە سووکایەتی - یانی میتیا وای ھەستدەکرد. ھەلات بۆلای.

- ببوورە، پەنگە ناوی... منت... لەو جەنگەلبانەیی ئێرە بیستیی و باسی مەسەلەکەیی بۆ کردبیتتی. من سەروان دیمیتیری کارامازۆفم، کورپی کارامازۆفی پیر کە دەتھەوی دارستانەکەیی لیبکری.

لیاگافی، ھیدی و ئەرخەیان گوتی: «دروپە!»

- درو؟ فیۆدۆرپاولوویچ دەناسی؟

لیاگافی بە توندی گوتی: «فیۆدۆرپاولوویچ و مالوویچ ناناسم.»

«لەگەڵ ئەو دەتانیھەوی مامەلەیی دارستانەکە بکەن، بەلای دارستان، تکتا لیدەکەم گوینگرە، وەرەو سەر ھۆش. باو پاول ئیلینسکویی ھینامی بۆ ئێرە.»

میتیا بە ھەناسەپرکێوھە درێژەیی پێدا: «نامەت بۆ سامسانۆف نووسیوو، ئەویش منی نارد بۆلاتان.»

لیاگافی بە سەرساردی گوتی: «د - درو دەکەیی!» میتیا ئەژنۆی سەر بوو.

- بەخودا بە راستە، ئیستا وەختی گالتە و گەپ نییە! وادیارە مەستی. بەلام خۆ دەتوانی قسە بکەیی و تیبگەیی... یان من ئەقلم پارسەنگ ھەلەدەگری! - تۆ تەلەکەبازی.

- بیکە بۆخاتری خودا! من کارامازۆفم، دیمیتیری فیۆدۆرۆویچ کارامازۆف. پێشنیاریکم ھەییە بۆتان، پێشنیاریکی پر قازانج... زۆرت بە قازانج، سەبارەت بە دارستانەکە!

لیاگافی دەستیکیی بە ریشیدا ھینا و گوتی:

گریبەستی مامەلەکەت ئیمزا کردوو و بە خویپری دەرچوو. تۆ خویپری و ھیچوپیوچی!

میتیا، لە ھەییەت دەستی خۆی ھەلەدەگولۆفی، ھاواریکرد: «دلیابە بە ھەلەچووی.» «لادییی دیسان دەستیکیی بە ریشیدا ھینا و لە ناکاوی فیلبازانە چاوی زیت کردووە.

- نا، بروات پیناکەم، ئەگەر راست دەکەیی نیشاندە: ئەو یاسایەیی ئیزنی

سەرەرۆیی و فیلی پیدای کامەییە؟ دەزانم تۆ ھیچوپیوچی! تیبگەیشتی؟

میتیا خەمبار و ھیواپراوانە کشایە دواو و ھەرۆک دواتر خۆی گێرایەوھ دەتگوت، «ئاسمان بە سەرمدا پروخا.» لە ناکاوی تیشکک لە زەینیدا درەوشایەوھ، «تروسکەییەک لە مێشکی دام و لە ھەموو شتیک گەیشتم.» واق و پرموانە لەجیی خۆی پراوھستا و لەخۆی پرسیی: «بەلای ناخیرم ئاقل و وریام، چۆنم ئەو گەوجییەتییی نواندووھ خۆشم نازانم. نزیکەیی بیست و چوار سەعات بە خوتەخوت بە دەوری ئەم لادیییە بەدەفەردا ھاتم و پەرۆی تەرم بە سەرچاویدا ھینا، جا ئەوھ گەوجییەتی نییە چییە؟»

- ناخر ئەو کابرایە مەستە، خۆ ھۆشی لایخۆی نییە. لە ئیستاوھ ھەتا ھەوتوویەک دەست لە خواردەوھ ھەلناگری، بۆ لەخۆرا لێرە مەحتەل بم؟ لەوانەییە سامسانۆف بە ئانقەست بۆ ئێرەیی ناردبیتم! ئەگەر گرووشنکا؟... ئاخ... خودایە چ کاریکیی بیجیم کرد!

کابرای لادییی دانیشتبوو و چاوی لیدەکرد و لە بنەوھ زەردەیی دەگرت. میتیا لەوانەییە رقی لێھەلگری و پۆژیک ئەو گەوجە پیاوھ بکوژی. بەلام ئیستا خۆی وەک مندالیکی بیدەسەلات دەھاتە بەرچاو. بە ھیواشی چوو بۆلای کورسیلەکە، چاکەتەکەیی ھەلگرت و بیئەوھیی زمانی بگەرئ، لەبەری کرد و پۆیشتە دەری، کابرای جەنگەلبان لە ژوورەکەیی خۆی نەبوو، کەسی لێنەبوو. پەنجا کوپکی لە گیرفانی دەرھینا و بۆ کرپی شەوی و مۆمەکە لە سەر میزەکەیی دانا. کاتیک لە مالمەکە ھاتە دەری، ھەر چوار دەوری دارستان بوو.

بیئەوھیی بزانی بۆکوئی دەچی، بەلای راستیدا بروا یان بە چەپدا، وەرئ کەوت. دوی شەو کاتی لەگەڵ قەشە بە ھەلەداوان ھاتن، سەرنجی رینگاکەیی نەدا. ھەستی تۆلەیی دەرھەق بە کەس لە دلدا نەبوو، تەننەت سامسانۆفیش. بە تۆلە ریبەکی باریکدا ھەنگاوی دەنا. گێژ و چەواشە. بە «بیرۆکەیی چەواشە»وھ، بیئەوھیی سەرنجیدا و بزانی بۆکوئی دەچی، ملی ریبی گرتبوو. ئەوھندە شەکەت و بیھیز بووبوو مندالیکیش دەیتوانی لە عەرزیی بد. بەو

حاله شه‌وه، هه‌رچۆنیک بوو له لێره‌واره‌که چوو ده‌ری. ده‌شتیکی به‌رین، جار هه‌گه‌نمی دروینه‌کراو، هه‌تا چاو هه‌ته‌ری ده‌کرد ده‌شتیکی کاکه‌به‌کاکه‌. هه‌روا که ده‌رۆیشه‌ پێش، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی: «چ ناهومیدییه‌ک، چ کوله‌مه‌رگییه‌ک ده‌وری ته‌نیوم!»

چاوی به‌ بازرگانیکی پیر که‌وت که‌ عاره‌بانه‌یه‌کی به‌کری گرتبوو، میتیا به‌ هه‌لاتن چوو هه‌ر پێگاکه‌یان و پرسپاری لیکردن. ده‌رکه‌وت که‌ بازرگانه‌ پیره‌ش ده‌چی بۆ ولۆفیا. دواى تاویک مشتومر، میتیا سوار بوو، دواى سێ سه‌عات گه‌یشتن. له‌ ولۆفیا میتیا له‌رێوه‌ ئه‌سپی به‌کری گرت تاکو بیبه‌نه‌وه‌ بۆ شاری. ورده‌ ورده‌ هه‌ستیکرد برسییه‌تی خه‌ریکه‌ برستی لیده‌برێ. هه‌ر له‌ کاته‌دا که‌ ئه‌سه‌په‌کانیان به‌ خامووت و هیلینگه‌وه‌ ده‌به‌ست، هیلکه‌ و ته‌ماته‌یه‌کیان بۆ ساز کرد. له‌ چاوترووکانیکیا قه‌رتی لێبری، نانیکی گه‌وره‌ و سۆسیسیک و سێ په‌رداخ و دکاشی پێدا کرد. دواى خواردنه‌که‌، هیزی هاته‌وه‌ به‌ر و به‌ره‌و شاری وه‌رێ که‌وت. به‌ عاره‌بانه‌چییه‌که‌ی گوت به‌ پرتاو برپا. له‌ نا‌کاو پلانیکی تازهی دارشت. «پلانیکی نه‌گۆر». ده‌بوو هه‌رچۆنیکه‌ ئه‌و «پاره‌ نه‌گه‌تییه‌» به‌ر له‌ ئیواره‌ وه‌ده‌ست بێنی. به‌ له‌بزیکی پر سووکایه‌تی گوران‌دی: «بیری لیکه‌وه‌، بیری لیکه‌وه‌ بۆ سێ هه‌زار پۆلی بئ‌قابله‌ت ژبانی مرو‌فیک له‌ نێو ده‌چی! ئه‌مرو‌یه‌کلایی ده‌که‌مه‌وه‌.» ئه‌گه‌ر بیرکردنه‌وه‌ له‌ گرووشنکا و پێشهاتی چاوه‌روان نه‌کراو له‌ گۆرپیدا نه‌بوايه‌، له‌وانه‌بوو به‌ ته‌واوی هه‌ست به‌ شادی بکا... به‌لام بیرکردنه‌وه‌ له‌و ژنه‌ شو‌خوشه‌نگه‌، به‌رده‌وام وه‌ک چه‌قۆیه‌کی تیژ دلی تواتوا ده‌کرد.

گه‌یشتنه‌ شاری و میتیا له‌رێوه‌ به‌ هه‌له‌داوان پۆیی بۆلای گرووشنکا.

(۳)

کانکە‌ی نالتوون

ئهمه‌ هه‌ر ئه‌و دیداره‌ بوو که‌ گرووشنکا به‌ مه‌ترسییه‌وه‌ بۆ پاکتین و ئالیووشای باسکرد. گرووشنکا راست له‌ کاته‌دا چاوه‌روانی «پاسپارده‌» بوو. دلی هه‌سه‌یه‌وه‌ که‌ ئه‌و پۆژه‌ و پۆژی پێشوی نه‌چوو بوو بۆ دیده‌نیی. هیوادار بوو که‌ «خودا کاریک ده‌کا هه‌تا لێره‌ نه‌پوا، میتیا نه‌یه‌ت،» به‌لام میتیا وه‌ک مووت لێ هه‌لپروزاندبێ لێ په‌یدا بوو. پاشماوه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ش ده‌زانین. گرووشنکا بۆ ئه‌وه‌ی له‌ کۆل خۆی کاته‌وه‌، خیرا پێشپاری پیکرد له‌گه‌لی بچی بۆ مالی سامسانۆف. جیگایه‌ک که‌ خۆی گوته‌نی هه‌تمه‌ن ده‌بی بچی «بۆ ئه‌وه‌ی به‌ حیسابه‌کانی سامسانۆف رابگا.» کاتیکیش که‌ میتیا له‌گه‌لی چوو، گرووشنکا له‌به‌ر ده‌رگای مالی سامسانۆف پێی گوت سه‌عات دوازه‌ بیه‌وه‌ به‌ دوایدا و بیاته‌وه‌ بۆ مالی. میتیاش به‌و قسه‌ و به‌لینه‌ ته‌واو گه‌شایه‌وه‌. ئه‌گه‌ر گرووشنکا له‌ مالی سامسانۆف دانیشی، ناتوانی بچی بۆ مالی فیو‌دۆرپاولوویچ، بۆیه‌ له‌رێوه‌ گوتی: «ئه‌گه‌ر درۆی نه‌کردبێ.» به‌لام پێی‌وابوو گرووشنکا درۆ نا‌کا.

میتیا له‌ جو‌ره‌ مرو‌فه‌ دلپیس و خانه‌گومانانه‌ بوو، که‌ دوور له‌ خۆشه‌ویسته‌که‌یان هه‌موو جو‌ره‌ بیر و خه‌یالیکی ترسناک له‌ میشکیاندا دینن و ده‌بن، بیریش ده‌که‌نه‌وه‌ چیی به‌سه‌ر دێ و چۆنیان خه‌یانه‌ت پێده‌کا. به‌لام له‌ کاتی دلشکان و دلنیا بوون له‌وه‌ی که‌ هاوسه‌ره‌که‌یان خه‌یانه‌تی پیکردوون، به‌ تووره‌یی ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆلای؛ به‌ چاو لیکردنی و دیتنی پوخساری گه‌شاوه‌ و لێوی به‌زه‌ی، وه‌ک گۆل ده‌گه‌شینه‌وه‌ و گومان و دلپیس وه‌لا ده‌نن و

لەبیریان دەچیتەو، بە شەرمەزاری و خۆ لۆمە کردنەو، پەشیمان دەبنەو. میتیا دواى ئەوێ لەبەر درگاگە لە گرووشنکا ھەلبێرا، بەپەلە رۆیشتەو، بۆ مالى. چونکە ئەو پۆژە کارى زۆر مابوو بەرپۆشەى ببا! بەلام ھەستى بە دلىبايى دەکرد و تۆزى بارى دلى سووک بووبوو. بېرۆکەيەک لە زەينىدا شەپۆلى دەدا: «ئىستا دەبى بچم بۆلای ئىسمىردياکوف و ھەرچۆنیکە لى دەركيشم کە دويشەو لەوێ چى روى داو و گرووشنکا چوو بە بۆلای فيدورپاولوويچ يان نا؟» بەر لەوێ بگاتەو، مەزلەکەى، گرى گومان و دلپىسى دلە بى قەرارەکەى ھەلدەچۆقاند.

گومان و دلپىسى! پووشکين گوتەنى: «ئەتيللو خانەگومان نىيە، سەرتاپا باوەر و متمانەيە.» ئەم وتەيەش بە تەنيا نىيە، بۆ ئەوێ روانگەى قولى ئەو شاعيرە مەزنەمان بۆ دەركەوئى. گيانى ئەتيللو لەبەر يەك دەچى، تەواوى روانگەى سەبارەت بە ژيان رەش دادەگەرئى. تەنيا لەبەر ئەوێ ئامانجەکەى لە نيو چوو. بەلام ئەتيللو دەستى نەکرد بە خۆ داگرتن و سەرتاتکى و سيخۆرى کردن. ئەو سەرتاپا متمانە بوو. بە پىچەوانە، بەر لەوێ بىر لە بىرۆکەى فيلاوى بکاتەو، دەبى بە دژوارى دنەى بدەى و ئەو کارەى پىبکەى. خانە گومانى راستەقىنە وانىيە. ھىتانه بەرچاوى شوورەيى و سووکايەتى کە مرۆقى دلپىس بە بى، ئازارى وىژدان، قەبوولى دەکا، مەحالە. لەگەل ئەوانەشدا، ھەموو مرۆقە خانەگومانەکان خويى و ھىچوپوچ نين. بە پىچەوانە، کەسيک کە سۆز و خۆشەويستى لە ناخى دايە و خاوەنى ئەشقىکى پاکەو زۆرىش لەخۆ بوردوو، لەوانەيە لە ژىر مېژدا خويان بشارنەو، بەرتيل و سميل چەورانە بە خويىترين کەس بدن و بە شوورەيىترين شيوە خۆ لە خەلکى داگرن و سيخۆرى بکەن.

ئەتيللو نەيدەتوانى لەگەل بيوەفایى ئاشت بىتەو. نەک ئەوێ توانايى لىبوردنى نەبى، نا، نەيدەتوانى خۆى لەگەل يان ئاشت بىتەو. ئەگەرچى رۆحى وەک رۆحى مندالىک بىگەرد و بەرى لە رق بوو. سەبارەت بە دلپىسى راستەقىنە، مەسەلەکە ئاوا نىيە. ھىتانه بەرچاوى ئەو خالە زۆر دژوارە کە

دلپىس چۆن دەتوانى خۆى ئاشت بکاتەو و چاوپۆشى بکا. لە چيش دەتوانى خۆشەي! ئەو مرۆقانەى خانەگومانن بۆ لىبوردن لە زۆر کەسانى دیکە رۆح سووکترن، ھەموو ژنانيش ئەو دەزانن. دلپىس دەتوانى ھەر لەرپۆە بەخشەر بى، (ھەلبەت جارى وايە دواى شەر و قەرەيەکى زۆر) دەتوانى زۆر جار خەيانەتى سەلمىندراوئىش، ئەو ماچوموچ و ژوانانەى ديتوويەتى، چاوپۆشيان لىکا و لىيان بىوورئى. بە مەرجىک بتوانى جۆرىک خۆى قانع بکا کە «ئەمجارە دوايىن جار» دەبى. رقىبەکەشى لەو پۆژە بەدواو خۆى شرتون بکا و بپوا بۆ ئەوپەرى دنيا. يان خۆى دلدارە خۆشەويستەکەى دەبا بۆ جىگايەک کە ئەو رقىبە ترسناکە تخونى نەکەوئى. ھەلبەت ئەو ئاشتىيەش لە سەعاتىک زياتر ناخايىنى. چونکە ئەگەر پۆژى دوايى شرت و نيش بى، رەقىبىکى دیکە دادەتاشى و دلپىسى لىدەکا. بەلام ئەشقىکى ئاوا بەکارى چى دى کە مرۆقە دەبى بەردەوام کيشكى بدىرئى. بۆ ئەشقى چىيە وا پياو ئەو ھەموو ئاگادارىي لىدەکا. بەلام مرۆقى خانەگومان ھىچ کاتىک لەو ناکا. بەلام بەو حالەشەو کەسانىکى زۆر رۆحزل و دل فراوان لە نيوياندا ھەلدەکەون. ديسان شايانى باسە، ھەر ئەم مرۆقە دل فراوانەى خويان لە نيو دۆلاب و کەلوکوندا دەشارنەو و خويان دەگرن و دەيانەوئى سەر لە کاروبارى ھاوسەرەکەيان دەرھىتن. لەوکاتەشدا تىدەگەن کە لە نيو گۆمى شەرمەزارىدا ئەوق بوون و ھەست بە پەشيمانىش ناکەن.

میتیا ھەرکە چاوى بە گرووشنکا کەوت، گومان و دلپىسى لەبىر چۆو و لەرپۆە متمانە و دلىبايى گيانى داگرت، لەبەر ئەو ھەستە شەيتانىيەش بە توندى خۆى سەركۆنە کرد. بەلام تەنيا ئەو خالە سەلمىندرا کە عەشقى ئەو سەبارەت بەو ژنە زۆر لەو ئەوينە بەرز و پىرۆزتر بوو کە خۆى بىرى لىدەکردەو و بە ھىچ شيوەيەک پيوەندى بە ھەوا و ھەوەسەو نەبوو. بە ھوى «لەشە نەرمونۆلەکەى» گرووشنکاشەو نەبوو، کە بۆ ئالىووشاى باس کردبوو. بەلام لەگەلکو گرووشنکا دوور کەوتەو، میتيا کەوتە ژىر تەوژمى

گومان و دلپسی و هموو جوړه فیل و خه یانه تیکی دهینایه بهرچاوی خوی و ههستی به چزووی ویزدانیش نه کرد.

هر بویه کلپه ی دردونگی و گومان بهر بویه گیانی. هرچونیک بوو نه و دهبوو رانه وهستی. یه کهم کاریک که دهبوو بیکا نه و بوو، لانیکه م وامیکی که م ماوه و هرگری. نو رۆبله ی تهنیا به شی خه رچی ریگا که ی کردبوو. نه وهش هموو کهس ده زانی که م رۆف به بی پاره ناتوانی ههنگاو هه لینیته وه. به لام له نیو عاره بانه که دا بیری کردبوو له کوئی ده توانی پاره وه گیرخا. دوو ده مانچه و فیشه کلغه که ی هه مابوو، هه تا نه و کاتهش له هیچ کوئی به بارمته ی دانه نابوو. چونکه هوگر بیه کی زوری پییان هه بوو و ته واوی مال و سامانه که ی له لایه ک و ده مانچه که شی له لایه ک.

له مه یخانه ی مترۆپولیس، ماوه یه ک له مه و بهر له گه ل کارمه ندیکی لاو ئاشنا بوو بوو و بوئی ده رکه و تبوو نه و لاوه زور هوگر و تامه زرۆی تفهنگه. نه و کورپه ده مانچه و شه شللول و خه نجه ری ده کپی و به دیواردا هه لیده واسی و نیشانی دۆست و ئاشناکانی خوی ددها. پوز و هه وای پیوه لیده دان و شاره زاییه کی باشی له شه شللولدا هه بوو. میتیا به بی راره ستان، رۆبی بۆلای کوره و پیشناری پیکرد که له بری ده رۆبل، ئاماده یه ده مانچه کانی به بارمته له لای دانی. کارمندی لاو که له خو شیا نا پیی وه عه رز نه ده که وت، هه ولیدا پیی بفرۆشی. به لام میتیا قه بوولی نه کرد، هه بویه کورپه ده رۆبلی پیدا و به قه لسی گوتی: هیچ شتیک هانم نادا به هره و هرگرم. پاشان وه ک دوو هاوړی له یه ک هه لبران. میتیا به په له بوو، به هه شتاو به ره و مالی فیودورپاولوویچ رۆیشت و له ریگای پشته وه چوو ه نیو باخه که وه، تاکو به زووترین کات چاوی به ئیسمیر دیاکو ف بکه وی. نه م راستییه له وه وه سه رچاوه ده گری که سی چوار سه عات بهر له و رووداوه ی که دواتر باسی ده که م، میتیا فلسیکی نه بوو و حازر بوو بۆ ده رۆبل پر بایه خترین ملکی خوی. - ده مانچه و فیشه کلغه که ی. - به بارمته دانی. نه گه رچی سی سه عات دواتر بوو به خاوه نی هه زاران رۆبل... به لام وا باشه جاری باسی نه و رووداوانه نه که م....

له زمانی ماریا کاندرا تیفنای بیست که ئیسمیر دیاکو ف زور نه خو شه. ماریا کاندرا تیفنا جیرانی مالی فیودور پاولوویچ بوو. هه والی فی لیته اتن و چونیه تی کی که وتنه نیو هه ماره که وه. هه روه ها باسی دل خورپه ی فیودورپاولوویچیشی کرد دوا ی رۆیشتنی دوکتوره که. هه روه ها پییان گوت که نیوانی برای هه ر نه و رۆزه سه ر له به یانی به ره و مؤسکو وه ری که وتوو. دیمتری فیودورویچ له دلی خویدا گوتی: «که وایه بهر له وه ی من بگه می، به سواری له ولوفیاوه تیپه ریوه.» به لام سه باره ت به ئیسمیر دیاکو ف و نه خو شیه که ی زور دلته نگ و په رۆش بوو. له دلی خویدا گوتی: «جا له مه وله ولاوه چیبکه م؟ کی نیگابانیم بۆ ددها؟ کی هه والم بۆ دینی؟» به تامه زرۆبی له ژنانی ده پرسی دوتی عه سر چاویان به شتیک که وتوو یان نا. نه وان تیگه یشتن که به دوا ی شتیکه وه یه و ده یه و ی سهری لیده ره یتنی، بویه ته واو دلنیا یان کرد که هیچ کهس نه هاتوو و نیوان شه وی له مالی نه بووه؛ «هه موو شتیکیش ئاسایی بووه.» میتیا که وته گیژاوی خه یاله وه. نه مرۆ حه تمن ده بی کیشک بدی ری، به لام له کوئی لیره یان له بهر ده رگای مالی سامسانوف؛ بریاریدا چاوی به سه ر هه ردوو لاوه بی. هه ر له و کاته شدا... وه بیری هاته وه ده بی نه و پیلانه تازه ی له ریگای گه رانه وه له سه فه ره که ی دایر شتبوو، به ریوه به ری. دلنیا نه بوو به ده سستییه وه دی یان نا. به لام نه ده بوو لی راره ستی. میتیا هاته سه ر نه وه ی سه عاتیک وه خت بۆ نه و کاره ته رخانیکا. «له و سه عاته دا له هه موو شتیک ئاگادار ده بم و کاره که یه کلایی ده که مه وه. جا نه و کاته، هه ر خیرا ده چم بۆ مالی سامسانوف، ده پرسم بزانه گرووشنکا له وییه یان نا و هه ر خیرا ده گه ری مه وه بۆ ئیره. هه تا سه عات حه وت لیره ده بم، نه و کاته دیسان ده چمه وه بۆ مالی سامسانوف بۆ نه وه ی گرووشنکا به رمه وه بۆ مالی. نه وهش بریاره که ی بوو.

به پرتا و رۆیشته وه بۆ مالی، خوی شت و سه ری داهیتا و، جله کانی شه ی کیشا. خوی پۆشته کرده وه و رۆبی بۆ مالی مادام خو خلاکو ف. حه یف که هیوا یه کی زوری به و خاتوونه بوو و ده یویست سی هه زار رۆبله که له نه و

قەر ز بكا! ئەمجار، لە ناكاو دۇنيا بوو كە ئەو خاتونە دەست بە پۈويەو نانى. ئەگەر ئاوا ھەستى بە دۇنيايى دەكرد، وەك دەشلىن ھەردووكيان قورى كۆلانىكن، بۆيە لە پىشدا نەچوو بۆلای ئەو و مىلى لەبەر سامسانۆف خوار كرىوۋە كە نەيدەناسى. چونكە ھاوشانى ئەو نەبوو نەيدەزانی چۆنى قسە لەگەل بكا. بەلام راستىيەكەى ئەو ھەيە مادام خۇخلاكوڧىشى بە باشى نەناسىبوو، مانگىك بوو چاوى پىي نەكەوتبوو، دەيزانى مادام خۇخلاكوڧ چاوى بەرايى نادا بىيىنى. چونكە ھەر لەو كاتەو بووبوۋ دەزگىرانى كاترىنا ئىوانا، مادام خۇخلاكوڧ رقى لىيىوو. لەبەر ھۆيەك لە ناكاو ئارەزووى كرىدبوو كاترىنا ئىوانا واز لە ئەو بىنى و شوو بكا بە «ئىوان فىۋدورۋويچ كە لاويكى جوانچاك و جوامىر و خويندەوار و خاۋەن ئەدەب و ئاكارىكى بىۋىنەيە.» رقى لە ئاكار و ھەلسوكەوتى مېتيا بوو. مېتيا پىي پىكەنىبوو و گوتىبوو مادام خۇخلاكوڧ بەقەد دل بە دىيى و لە سەرەخۆيەكەى بىۋەرھەنگ و دواكەوتوۋە. بەلام ئەو پۆژە لە نىۋ فائىتونەكەدا بىرۋكەيەكى سەير بە زەينىدا ھاتبوو. «ئەگەر ئەو ئەوئەندە تامەزرۋيە لەگەل كاترىنا ئىوانا زەماۋەند بكا.» دەشيزانى ئەو سەبارەت بەو مەسەلەيە ئاوا كەم جىكەلدانەيە - «بۇ دەبى بۇ سى ھەزار پۆبل دەست بە پۈومەو بى؟ ئەو پارەيە توانايى ئەو ھەم دەداتى واز لە كاتيا بىنم و بە يەكجارى لىي دور كەومەو. ئەو ژنە شوخوشەنگ و بەناز و نووزانە، ھەر ئەوئەندە لە شتىك ھەلپىچن، ئىتر دەستبەردارى نابن و بۇ گەيشتن بەو مەيل و مگىزە خۇ بە ئاو و ئاوردا دەدەن. ئىتر بۇ ئەو كارە پارەيەكى وا ھەر ھىچ نىيە، چونكە زۆر دەولەمەندە.»

بەلام پىلانەكەى ھەر ئەو پىلانەى پىشوو بوو. يانى دارستانەكەى چىرماشىنا بدا بە مادام خۇخلاكوڧ، ئەويش نەك وەكو مامەلەيەكى پىر قازانچ چاوى لىبكا وەك ئەو پىشنىارە بە سامسانۆفى كرىدبوو، بۇ ئەوئەش نەبوو ئەو ژنە سەر تەماح بخا و بەجىي ئەو سى ھەزار پۆبل، ھەوت، ھەشت ھەزار پۆبل قازانچ بكا، بەلكو وەك بارمتەى ئەو قەرزە قەبالەكەى لەلا دانى. ئەو

خەيالە تازەيە خستىبوۋيە شادى و قلەسەما، ھەر خووخدەى وابوو ھەركاتىك بىريارى دەدا كارىكى دلخوازي خۆى سەركەوتوانە ئەنجامىدا، ئاوا لە خۇشيانا بالى دەگرت. زۆر بە تامەزرۋيى بەرەو مالى مادام خۇخلاكوڧ وەپى كەوت، لەگەل ئەوئەشدا كاتىك لە پلىكانەكانى مالى ئەو ژنە وەسەر كەوت، ترسىك لە دلى نىشت و ئەژنوى لەرزى. لەو كاتەدا تىگەيشت - وەك پۆژىش لىي پۈون بوو. ئەو دەيىن ھىوايەتى و ئەگەر بە دستىيەو نەيەت چارەيەكى نامىنى جگە لەوئەى «كەسىك بكوۋژى و تالانى بكا بۇ سى ھەزار پۆبل.» كاتى لە زەنگى دەرگاكەى دا، سەعات ھەوت و نىو بوو.

سەرەتا وەك ئەو دەچوو ناوچاوانەكەى ھىنابىتى. ھەر ھەوالى ھاتنەكەى راگەياندىرا، لەرپوۋە بانگيان كرىدە ژوورى. پىنوابو «چاۋەرۋانى بوون،» ھەركە پىي نايە ژوورى ميواندارى، خاتونى مالى خىرا ھاتە ژوورى و گوتى چاۋەرۋانى بوو.

- چاۋەرپىت بووم! چاۋەرپىت بووم! ئەگەرچى، ئەو جۆرەى خۆت دەلىيى ھىچ ھۆيەك نەبوو كە پىمۋابى دىي بۇ دىدەنىم. وەلحاسل چاۋەرۋانت بووم. دىمىترى فىۋدورۋويچ، ناھەقت نىيە سەرت لە غەريزەى من سوور بىمىنى، بەلام ئەمرو لە بەيانىيەو لە دلى دابووم دىي.

مىتيا كە بەلارەو لارەو دەيويست دانىشى گوتى: «خاتون، بەراستى جىي سەرسوورمانە، بەلام بۇ مەبەستىكى زۆر گرىنگ ھاتوومەتە خزمەتتان... يانى سەبارەت بە مەبەستىكى زۆر زۆر گرىنگ، خاتون... تەنيا بۇخوم و... بى ئەوئەى كات بەفىرۋ بچى...»

- دىمىترى فىۋدورۋويچ، دەزانم بۇ كارىكى زۆر گرىنگ ھاتوۋى؛ باسى ئىلھام و كەرامات لە گورپىدا نىيە. وەبىر ھىنانەوئەى كۆنەپەرستانەى مەبەستىكى مۆجزەئاساش نىيە (سەبارەت بە باۋە زووسىما ھەوالت پىگەيشتوۋە؟) ئەو مەبەستىكى بىركارىيە: دواى ئەو ھەموو پۈوداۋەى بە سەر كاترىنا ئىوانا ھاتوۋە، نەتوانى خۇ لە ھاتن بىۋىرى؛ نەتوانى، نەتوانى، ئەويش يەقىنىكى بىركارىيە.

- مادام، راستییه کانی ژيانیکی راسته قینه، هەر ئه وه یه و بهس. به لام ئیزن بفرموو عه رزت بکه م که...

- دیمیتری فیودوروویچ، گالته ناکه م، راسته قینه یه که. ئیستا ئیتر لایه نگری سه رسه ختی راستیم. زۆرم مۆجزه دیوه. بیستووته باوه زووسیمه مردووه؟
«نا، مادام ئه وه له توی ده بیستم.» میتیا تۆزی سه ری سوورما.
ئالیووشای هاته وه بیر.

- شهوی رابردوو، بیهینه بهرچاوی خۆت...

میتیا په ریه نیو قسه کانی: «مادام، ناتوانم بیر له هیچ شتیک بکه مه وه، زه نیم به ستوویه تی. تووشی بارو دۆخیکی زۆر تالوتوون هاتووم، ئه گه ر یارمه تیم نه دهی به ریوی دهرده چم، بمبووره ره شوکیانه ده دویم، سه رم لی شتیاوه...»

- ده زانم، ده زانم عه جمانت لی هه لگیراوه. چاره یه کی دیکه ت نییه و هه رچیت ده وی پیمبلی، تیتده گه م. ماوه یه کی زۆره بیر له چاره نووست ده که مه وه. دیمیتری فیودوروویچ، خستوومیه ته ژیر چاودیری و زۆرم بیر لی کردۆته وه... بروام پیکه، دیمیتری فیودوروویچ، من پزیشکی به ئه زموونی رۆحی قوم.

میتیا هه ولی دها به ئه ده ب بی، گوئی: خاتوون، ئه گه ر ئیوه پزیشکی خاوه ن ئه زموونن، منیش نه خو شیکی خاوه ن ئه زموونم، هه سته که م ئه گه ر له م لایه نه وه بیر له چاره نووسم ده که یته وه، کاتی له نیوچوون وه فریام دی، هه ر بویه ئیزنم بده لانیکه م باسی ئه و پیلانه تان بۆ بکه م که بۆ ئه وه ئاوا روو هه لمال دراوانه هاتوومه خزمه تتان... هیوای گه وره و گرانه ئیوه ن... خاتوون هاتووم تاکو...»

- مه یلی، ئه وه زۆر گرینگ نییه. به لام یارمه تی، تۆ یه که م که س نیت که یارمه تیم داوه. هه تمه ن ناوی ئه و کچه ی پوورزامت بیستووه، مادام بلیسمۆف. میرده که ی وه رشکه ست بوو، خۆت گوته نی «به ریوی دهرچوو.»
پیشنیارم پیکرد ده ستبکا به په روه رده کردنی ئه سپ، ئیستاش کاره که ی

به ده سته وه هاتووه و هه سته وه ته وه. دیمیتری فیودوروویچ، سه رت له په روه رده کردنی ئه سپ دهرده چی؟

میتیا هه سته سه ری و بجه برانه گوراندی: «مادام، هه ر باسی مه که، نا، من سه رم له و شتانه دهرناچی و ئه وه کاری من نییه. مادام، تکات لیده که م گویم بۆ رادیره و دوو ده قیقه ئیزنم بده ی هه موو شتیکت بۆ باسده که م، ته وای پیلانه که ی خۆمت پی ده لیم که هه ر بۆ ئه وه ش هاتووم. چونکه دهره تم بۆ نه ماوه ته وه.»

میتیا، هه ستیکرد مادام خۆخلاقۆف ده یه وه ی دیسان ده ستبکاته وه به قسه کردن، ده نگی هه لیتا و به و هیوایه ی قسه که ی پنبیری، هاواریکرد: «زۆر به په له م. له بهر ناچاری هاتووم... هیوای گه وره و گرانه توی، به وپه ری ناهومیدییه وه په نام بۆ ئیوه هیناوه و سی هه زار رۆبلم پیویسته به قه رز بده نی، بارمه یه کی زۆر باشیشت له لا داده نیم، بارمه یه کی جیی متمانه! به لام ئیزن بفرموو عه رزت بکه م...»

«دوایی باسی ئه وه م بۆ بکه، دوایی!» مادام خۆخلاقۆف به ده سته ئاماژه ی کرد بیده نگ بی. «ده زانم ده ته وی بلی چی، پیشتریش پیمگوئی. بریکی بی قابیله تت پاره ده وی، سی هه زار رۆبلم، به لام ده توانم زۆر له وه زیاترت بده می. دیمیتری فیودوروویچ یارمه تیتده ده م، به لام ده بی گویم بۆ شل که ی.»

میتیا دیسان هه ستایه سه ری و به تینوگورپکی ئاویتیه ی شادییه وه هاواری کرد: «مادام، گه وره یی له هه قی مندا ده که ی! خودایه گیان، زۆر شوکور. نه جاتت دام، پایویکت له مه رگیکی دلته زین، له گولله، نه جاتدا... هه تا ده مره له بیرم ناچی...»

مادام خۆخلاقۆف به بزیه کی شیرینه وه چاوی له میتیا بریبوو، گوئی: «زۆر له سی هه زار رۆبلم زیاتر، یه کجار زیاترت ده ده می!»

- یه کجار زیاتر؟ به لام من ئه و هه موو پاره یه م پیویست نییه. ته نیا ئه و سی هه زار رۆبلمه چارنووسسازهم پیویسته و ده توانم له هه مبه ر ئه و گوژمه

پارەيەدا، لەگەڵ سەپاس و پىزانىنى لە پادەبەدەر بارمته دانىم. پيشنيارى پىلانىكتان پىدەكەم كە...

مادام خۇخلاكوڧ زال و لەخۆدەرچوو قسەكەى پىبىرى: «دىمىترى فيؤدۆرۆويچ، بەسى كە. قسەكراو بىرايەو. بەلئىندا نەجات دەم، نەجات دەدەم. ھەر وەك چۆن بلىسمۆڧم نەجاتدا، ئاوا تۆش نەجاتدەدەم. بىر و رات سەبارەت بە كانگەى ئالتون چىيە، دىمىترى فيؤدۆرۆويچ؟»

- سەبارەت بە كانگەى ئالتون؟ خاتون قەتم بىر لە شتى وا نەكردۆتەو. - بەلام من بەجىي تۆ بىرم لىكردۆتەو. يەكجار زۆرىشم بىر لىكردۆتەو. لە مانگى رابردووو تۆم خستۆتە ژىر چاوەدىرى. كاتى لەم دەورووبەرانەو تىدەپەپىت، سەد جار زياتر بىرم لىكردۆتەو و بە خۆم گوتووە: ئەو راسەت ئەو پىاو بە توانايەيە كە دەبى بىر و بە دواى كانگەى ئالتون. خودا تۆى بۆ ئەو كارە داناو. شىوھى رەوت و رۆيىنەكەشت دلىاي كىردووم، سوڧ دەزانم و بەو ئاكامە گەيشتووم كە تۆ ئەو پىاوھى كە گانگى ئالتون دەدۆزىيەو.

مىتيا بە پىكەنىنەو گوتى: «بە شىوھى رەوت و رۆيىنما، مادام؟» - بەلى، بە شىوھى رەوت و رۆيىنما. حەتمەن حاشاى لىدەكەى كە بە رەوت و رۆيىنى كەسىكدا دەتوانى لە خووخدەى بگەى؟ زانست ئەو بىرۆكەيەى سەلماندووە. من ئىستا لايەنگرى زانست و راستەقىنە خوازىم. دواى ئەو ش مەسەلەى باوہ زووسىما زۆرى تووشى پەروشى كىردووم. لەمپوش بە دواوہ راستەقىنە خوازىم و دەمەھوئى خۆم بۆ قازانج و بەرژوھەندى گشتى تەرخانكەم. من ماريچە كراوم. تۆرگنىف گوتەنى: «ئىتر بەسە!»^۱ - بەلام، خاتون ئەو سى ھەزار رۆبلىھى دەستودلبازانە بەلئىت پىدام، بە قەرز بىمەيە...

مادام خۇخلاكوڧ خىرا قسەكەى پىبىرى: «دىمىترى فيؤدۆرۆويچ، خەمى ئەو تەنەبى، وەبزانە لەگىرفانتدايە. نەك سى ھەزار بەلكو سى ملوئىن. ئەوئىش لە ماوہيەكى زۆر كورتدا. ئەو بىرۆكەيە پيشكەش بە تۆ دەكەم: كانگەى ئالتون دەدۆزىيەو، مال و سامانى زۆر پىكەو دەنىي، دەگەرئىتەو و دەبىتە رىبەر. پامان دەپەرىنى و بۆ شتى چاكتەر رىنوئىنمان دەكەى. بۆ ھەموو شتىكى خۆمان بكەينە مشتى جوولەكانەو؟ ھەموو چەشنە دامەزراوہ وشوئىن و بنكەى كرىن و فروشتن وەرى دەخەى. يارمەتى لىقەوماوان دەدەى و ئەوانىش دوەى بەخىرت بۆ دەكەن. ئىستا سەردەمى ھىلاسنە، حالىيە دىمىترى فيؤدۆرۆويچ. ناوبانگ دەردەكەى و بوونت بۆ وەزارەتى دارايى - كە ئىستا زۆر لە بارودۆخىكى خراپدايە - زۆر پىويست دەبى. بىبايەخ بوونى رۆبلى شەوانە ناھىلى خەو بچىتە چاوم. جەنابى دىمىترى، خەلكى لەو رۆوكارەيانم ناگەن...»

دىمىترى فيؤدۆرۆويچ دلى ناخۆش بوو، پەرىيە نىو قسەكانى: «مادام، مادام! رەنگە ئەو ئامۆژگارىيەى ئىو، ئەو ئامۆژگارىيە حەكىمانەتان لە گوئى بگرم و بەكاربىنم، مادام... رەنگە وەرىكەوم... بەرەو كانگە ئالتون... دىمەوہ و لەوبارەوہ قسەى لىدەكەين... لە راستىدا پىت لىنابىرم، زوو زوو دىم... بەلام ئىستا ئەو سى ھەزاررۆبلىھەم... ئاخ نازانى چەندە لە تەنگژەدام. ئەو پارەيە رىزگارم دەكا، ئەگەر بتوانى ئەمپۆ... دەزانى چى ئەمپۆ ئىتر دەرفەتم بۆ نەماوہ... ئەمپۆ ھەرچۆنىك بى دەبى...»

مادام خۇخلاكوڧ بە لەبىكى توندوہ پەرىيە نىو قسەكانى: «بەسى كە، دىمىترى فيؤدۆرۆويچ ئىتر بەسى كە! قسە لەوہيە دەچى بە دواى كانگەى ئالتوندا يان نا؛ بە تەواوى بىارتداوہ؟ راست و رەوان جوابدەوہ.»

- خاتون دەستم لىراگرە... ھەر كوئىت پىخۆشبى دەچم... بەلام ئىستا... مادام خۇخلاكوڧ گوراندى: «سەبركە!» ھەستا سەرىپى و ھەلات بۆلاى دۆلابىكى جوان كە چەند چەكەجەى ھەبوو چەكەجەكانى دەكىشايەوہ و بەپەلە بە دواى شتىكدا دەگەرا.

1- تۆرگنىف بەو چەشنە مائىلوايى لە ئەدەبىيات دەكا «۱۸۶۲» ھەلبەت ھەتا كاتى مەرگ (۱۸۸۳) درىژەى بە نووسىن دا.

میتیا که وتبووه دلّه کوتی و له دلی خویدا دهیگوت: «سی هه زار پۆبل،
ئویش خیرا... به بی هیچ بارمه و... بهوه دهلین جوامیری! ئه وهیه ژن.
حیفی زور قسه دهکا!»

مادام خۆخلاقۆف به شادی ههلات بۆلای میتیا و گوتی: «ئه وهتا! خه ریک
بووم له وه دهگه رام!»

سوورپه تیکی زیوینی چکوله بوو به دزوویه که وه کرابوو. وهک ئه وانیه
هیندی جار به خاچه وه له ملی دهکه ن.

مادام خۆخلاقۆف به رووخوشییه وه دریژه ی به قسه کانی دا: «ئمه هینی
کییۆفه، له پاش شه هیدی پیروژ باربارا به جی ماوه. بینه با بیکه مه ملت.
به وه وه دهتیرم به رهو ژیا نی نوئ و کاروباری نوئ.» ده زوو هکه ی له ملی
کرد و سوورپه ته که ی له سه ر سنگی میتیا راسته و پاسته کرد. میتیا به
شله ژاوی سه ری داخست و له ژیر بۆینباخه که و یه خه ی کراسه که یه وه
خستییه ژووری.

مادام خۆخلاقۆف ههستی به سه رکه وتن ده کرد و شاد و لیو به بزه له
سه ر جیگا که ی دانیشه وه و گوتی: «ئیس تا ده توانی وه ریکه وی.»

- خاتوون، من به جارێ که وتوو مه ته ژیر کارتیکه ری. به راستی نازانم
چۆنتان سپاس لیکه م... ئه وه موو چاکه یه تم بۆ قه ره بوو نا کریته وه، به لام...
خۆزگه ده تزان ی کات بۆ من چه نده به نرخه... ئه وه پارهی که له بهر ئه وه
بوومه ته به رمنه تی ئیوه... خاتوونی هیژا، ئیس تا که ئه وه چاکه گه وره یه م له گه ل
ده که ی و گه وره یی خۆت نیشاندده ی (میتیا به پی پالنه ریکی کتوپر گوتی)
ئیزن بفرموون به راشکاوی عه رزتان بکه م... ئه گه ر له میژه له وه ئاگاداری...
له م شاره که سیکم خۆش ده وی... خه یانه تم به کاتیا کردوه... بلیم کاترینا
ئیوانا باشتره... زور ناپیاوانه بی حورمه تیم پیکردوه، به لام چبکه م ناشقی
ژنیکی دیکه بووم... مادام ئیوه ش په نگه رقتان له و ژنه بی، چونکه ئاگاداری
هه موو شتیکی، به لام به هیچ شیوه یه ک ناتوانم واز له و ژنه بینم. هه ر بۆیه
ئیس تا ئه وه سی هه زار پۆبله...

مادام خۆخلاقۆف به له بزیک ی ته واو لیبراوانه په ربیه نیو قسه کانی:
«دیمیتری فیودورۆویچ، دهست له هه موو شتیکی هه لگره. واز له و شتانه بینه.
به تایبهت ژنان. ئامانج ی تو کانگای ئالتوونه و له وی ژن جیی نییه. دواتر که
دهوله مند بووی و ناوبانگت ده رکرد، کچی دلخوازی خۆت له باشترین
کۆمه لگادا په یدا ده که ی. ئه وه کچه ش، کچیکی روو کراوه ی ئه مپۆیی ده بی،
کچیکی خوینده وار و خاوه ن فام و شعور. تا ئه وه کاته مه سه له ی ژنان
چاره سه ر ده کری و ژنی نوئ و ئه مپۆیی سه ره لده دن.»

«خاتوونی به ریز جاری له وه گه پین، باسی ئه وه مه سه له یه هه ر مه که.»
میتیا به نیشانه ی پارانه وه دهستی لیک هه لپیکا.

- دهنه زۆریش گرینگه، دیمیتری فیودورۆویچ راست ئه وه شته یه که
پیوستت پییه تی، ئه وه شته ی ئواتی بۆ ده خوازی. ئه گه رچی خۆت لیکیان
ناکه یته وه. من به هیچ شیوه یه ک دژی بزوتنه وه ی ئیستای ژنان نیم.
سه رکه وتنی ژنان و ئازادیی سیاسی ژنان له داها توویه کی نزیکا ئامانج ی
سه ره کیی منه. دیمیتری فیودورۆویچ، خۆشم کچیکم هه یه، له وه باره وه خه لک
نامناسن. سه باره ت به وه ش نامه یه کم بۆ ئه شچیدرین² نووسی. ئه وه نووسه ره
زور شتی فیرکردووم، سه باره ت به شاره زاییی ژن. هه ر بۆیه سالی رابردوو
وه ک نه ناسراویک نامه یه کی دوو دیریم بۆ نووسی: «نووسه ری
خۆشه ویست، له لایه ن ژنیکی مودیرنه وه، ماچته ده کم و له ئامیزت ده گرم،
خۆپاگر به...» پاشان ئیمزام کرد «دایکیک.»

پیموابوو به «دایکی سه رده م» ئیمزای که م باشه، له وه ش دوو دل بووم،
به لام ئاخیری قه ناعتم به «دایک» ی وشک و خالی کرد. چونکه زیاتری
جوایی ئه خلاق ی تیدا یه. له وانه بوو وشه ی «سه رده م» پۆژنامه ی سه رده می

2- م.ئی. سالنیکۆف ئه شچیدرین (1826-1889) ته نزنووس و پۆژنامه نووسی رووسی وته بیژی
لیبراله کان و سه رنووسه ری پۆژنامه ی سه رده م، که له 1866 به هوی سانسۆره وه داخرا. ئه وه
رووداوه ش بۆ ئه وه زه بریکی گران بوو. دواتر یادداشته کانی ولاتی باوکی بلاو کرده وه.

وہبیر بینیتہ وہ - بیرہوہریی تالوتوونی سانسور... خودایہگیان، تو چیت له سہردایہ؟

میتیا ئاخری له جیی خوی ہستا و له ہمبہریدا ہردوو دەستی ھلپیکا و بہ پارنہوہیہکی ھیوابراوانہوہ ھاواریکرد: «خاتون! ئیوہ وەگریانم دەخن، ئەگەر لەوہ زیاترم ماتل بکەئ و گەورەییی خۆت...»

- ئەرئ بگری دیمیتری فیودورویچ، بگری، چونکہ ھەستیکى بەرزە... پریگایەکی ئاوات بۆ کراوہتەوہ! گریان سوکنایی بہ دلت دەبەخشی و دواى ئەوہ بہ شادی کردن دەگەرئیتەوہ. بہ ھەشتاو لە سیبریاوہ دیی بۆلام تاکو لەو شادیبەتدا منیش بەشدار بم...

میتیا له ناکاو گوتی: «بەلام ئیزنم بدەییە، بۆ دوایین جار تکات لیدەکەم، پیمبلئ، ئەو پارەییە ئەمڕۆ بەلئنت دامئ، پیمدەدەئ؟ دەنا بفرمومون کەئ بیئەوہ بۆ وەرگرتنئ؟»

- دیمیتری فیودورویچ، کام پارە؟

- ئەو سئ ھەزار رۆبلەئ بەلئنت پیدام... ئەویش ئاوا دەست و دلبارانہ. مادام خۆخلاقوف بە سەرسام بوونیکى شینەبییەوہ گوتی: «سئ ھەزار رۆبل، رۆبل؟ ئەیەرۆ کوا، من سئ ھەزار رۆبلم لەکوئ بوو.» میتیا ھەپەسا.

- چۆن ھەر ئیستا نەتگوت... گوتت... گوتت وەبزانہ ھەر ئیستا لە گیرفانت دایە...

- ئەیەرۆ، لە مەبەستم نەگەیشتی دیمیتری فیودورویچ لەو بارەوہ لە مەبەستم نەگەیشتی. من باسی کانگای ئالتوونم کرد. راستە بەلئنتی زیاتر و لەرادبەدەرترم پیدای، ئیستا وەبیرم ھاتەوہ، بەلام من مەبەستم کانگای ئالتوون بوو.

دیمیتری فیودورویچ، بە شیوہیەکی گەوجانہ گوتی: «بەلام پارە؟ ئەو سئ ھەزار رۆبلە؟»

- ئەیەرۆ، ئەگەر مەبەستت پارەییە، ھەر نیمە. تاقە کۆپکیکیش شک نابەم. لەگەل وەکیلەکەم لە سەر پارە کیشمان لئ پەیدا بووہ و لەم رۆژنەدا پینجسەد رۆبلم لە میوسوف قەرز کردووہ. نا، نا، باسی پارە ھەر مەکە. خۆشت دەزانئ ئەگەر بشمبواہ پیمنەدەدای. جارئ عادەتم وایە قەت پارە بہ قەرز نادەم. چونکہ پارە بہ قەرزدان یانی لە دەستدانئ دۆست و ئاشنا. بەتایبەت تو، ھەر ناتدەمئ. بۆیەش قەرزت لەگەل ناکەم چونکہ خۆشمدەوئیی و دەمھوئئ نەجات دەم. تو پئویستیت بە شتیکى دیکەییە، کانگەئ ئالتوون، کانگەئ ئالتوون، کانگەئ ئالتوونت پئویستە!

میتیا گوراندی: «بە جھەندەم، ھەر نامەوئ!» بەھیز و قەوہتی خوی مشتیکى بە میزەکەدا کیشا.

مادام خۆخلاقوف بە شلەژاوی ھاواریکرد: «ئەئەرۆ!» ھەلات بۆ ئەوسەری ژوورەکە.

میتیا تفیکی لە عەرزەکە کرد و بە تالووکە لە وەتاغەکە ھاتەدەرئ. لە ماللەکەش دەرپەری و پئی نایە سەر شەقام و لە تاریکیدا بزر بوو! وەک شیت و ماخولیا ھەنگاوی دەنا و لە سینگی خوی دەدا، راست لەو شوینەئ دەدا کە دوو رۆژ لەمەوبەر لە ھەمبەر ئالیووشادا، دوایین جار لە تاریکیدا، لە سەر پریگاکە تووشی ھات. ئەو لەسینگدانہ و لەو شوینەئ، چ مانایەکی بوو، مەبەستیشی لەو کارە چ بوو. ئەو شوینە، لەو کاتەدا، رازیک بوو ھیچ عەبدولبەشەرئک نەیدەزانئ چییە و ئالیووشاش ھەر نەیدەزانئ. بەلام ئەو رازہ بۆ ئەو مانای ئابرووچوون و شوورەیی بوو؛ مانای لە نیو چوون و خۆکوژی. ئەو بریارەشی داوو. ھەلبەت ئەگەر نەیتوانیبایە ئەو سئ ھەزار رۆبلە بە کاترینا ئیوانا بداتەوہ، نەتوانئ ئەو شوورەبییە لە سنگی و لەو شوینەئ سینگی دەرھینئ، کە تووشی ئازاری وئژدانئ کردبوو. بریارەکەئ دەبردە سەر و خوی دەکوشت. دواتر سەر لەبەری ماجەرکە بۆ خوینەران روون دەبیئەوہ. بەلام ئیستا کە دوایین ھیواى خوی لەدەستداوہ، ئەم پیاوہ کە پوالەتەن ئاوا بەھیز دیار بوو، کاتیک چەند ھەنگاویک لە مالئ خۆخلاقوف

دوور كهوته وه دای له پرمه ی گریان. ههنگاوی دهنه و بی ئه وه ی بزانی چ دهكا و بۆكوی دهچی، به له پی دهستی فرمیسی دهسری. ئاوا به شله ژاوی گه یشته گۆره پانه كه و له ناکاو خوی دا به شتیكدا. دهنگی ناله ی پیریژنیکی هاته گوی كه به عهرزیدا دابوو.

- ئه وه بۆ واده كه ی خودابترگی، خه ریک بوو بمرکۆژی! بۆ چاوه بهر پی خۆت ناکه ی، هیچو پووچ؟

میتیا به و تاریکییه پیریژنه ی ناسییه وه، هاواریکرد: «ئه وه توی!» کله تیکی پیر بوو، خزمه تی به سامسانوف دهکرد، میتیا رۆژی پیشوو دیبووی.

پیریژنه ش به له بزیکه ته واو جیاواز گوتی: «کاکه به ریز ئیوه کین؟ به و تاریکه ناتناسمه وه.»

- تو کله ته که ی مالی کۆزماکۆزویچ نیت؟

- با، خۆم، به په له ده مویست بچم بۆ مالی پرۆخوویچ... به لام ئیستا ئیوه ناناسم.

میتیا كه دله راوکی به جارێ هۆشی لی بریبوو، گوتی: «خاتونی به ریز، پیم بلی ئاگرافنا ئه لکساندرفنا ئیستا له لای سامسانوفه؟ چهند سهعات له مه وه بهر ههتا بهردهرگا له گه لی هاتم.»

- گرووشنکا! هات به لام دواي تاویک رۆیشت.

میتیا گوراندی: «چی؟ رۆیشت؟ كهنگی رۆیشت؟

- هه ر ئه و کاته ی هات. یه ک دوو دهقیقه راوهستا و رۆیشت. قسه یه کی بۆ کۆزماکۆزویچ گنراییه وه و وه پیکه نینی خست و پاشان به په له هه لات.

میتیا گوراندی: «نه گبه تی، درۆ ده که ی!»

پیریژنه قیژاندی: «های! های!» به لام میتیا غه یب بوو بوو.

میتیا به پرتاو به ره و مالی گرووشنکا هه لات. کاتیک گه یشته ئه وئ، گرووشنکا به ره و ماکرۆیه وه رێ كه وتبوو، چاره گیك دواي رۆیشتنه که ی بوو. فینیا له گه ل دایه گوره ی، ماتریونا، كه ئاشپه زیکی پیر بوو، له چیشخانه که

دانشتیبوون، سهروان خوی کرد به ژوو رییدا. فینیا هه رکه چاوی پینکه وت قیژاندی.

میتیا گوراندی: «قیژه قیژ مه که، له کوئییه؟» به لام بی ئه وه ی دهرفه تی قسه کردن به فینیا ترس لینیشتوو بدات، له بهر پیندا سه ری نایه زه وی.

- فینیا گیان تو گیانی مه سیح پیم بلی له کوئییه؟

فینیا به سویند و حاشاوه گوتی: «نازانم. دیمتری فیودورویچی به ریز، نازانم. ئه گه ر بشمکوژی ئیختیارته هه یه، به لام ناتوانم پیتبلیم. خۆت چهند سهعات له مه وه بهر له گه لی رۆیشتیه ده ری...»

- ئه و گه راوه؟

- راستت ده وئ نا، به خودا نه گه رایه وه.

میتیا هاواریکرد: «درۆ ده که ی. به و ترسه تدا ده زانم له کوئییه.»

میتیا ده رپه ری بۆ ده ری. فینیا له گه ل ئه وه ی نیوه گیان بوو بوو له ترسانا، گه شایه وه که ئاوا به ئاسانی نه جاتی بوو بوو. به لام ده بزانی میتیا له بهر په له په ل فریا نه که وتوو، دهنه سه د رۆحی پینبوايه رۆحیکی ده رنه ده برد. به لام میتیا به و هه لاتنه کتوپره ی و به و کرده وه چاوه پروان نه کراوه ی فینیا و ماتریونای تووشی سه رسوورمان کرد. ئاونگیکی برنجی له سه ر میزه که بوو، ده سکاونگه که ی له نیویدا بوو، ده سکاونگیکی چکوله ی برنجی، دریژییه که ی بستیک ده بوو. میتیا به ده ستیکی ده رگا که ی کرده وه و به ده سته که ی دیکه ی ده سکاونگه که ی نایه گیرفانی و هه لات.

فینیا له گه ل ئه وه ی دهستی هه لینا هاواریکرد: «خودایه! ئه و ده یه وه ی که سیک بکووژی!»

(۴)

له تاريكيدا

هه لدهات بۆ كۆي؟ وادياره گرووشنكا «جگه له مالى فيؤدورپاولوويچ بۆ هيچ كوييه كى ديكه نه چووه! رهنكه هه ر له مالى سامساتوفه وه هه لاتى بۆ لاي ئه و، ئىستا ئه وه لى پوون بوو. هه موو فيل و ته له كه كه لى ئاشكرا بوو...» هه موو ئه وانه وه ك گيژه لووكه له ميشكى هالان. به ره و مالى ماريان كاندراتفنا نه چوو، «پئويست نه بوو بچى بۆ ئه وى... چوونى ئه وى ريزه يه كيش پئويست نه بوو... چونكه ئه وان به هه له داوان ده چوون و هه واله كه يان راده گه ياند... ماريان كاندراتفنا به ئاشكرا ده ستى له و دۆلاب و ده هويه دا بوو. ئىسمير دياكوفيش، به لى ئه وىش، هه موويانان كرپيوو!»

پيلانئىكى ديكه لى دارشت: ده وريكى مالى فيؤدورپاولوويچ لى دا و له كۆلانه كه تپه رى، به هه لاتن به ره و شه قامى ديمىترقئىسكىدا گه را. پاشان له پردى چكۆله په ريه وه و راست به كۆلانه چۆله كه لى پشته وه دا رۆيى، كۆلانىكى چۆلو هول كه هاتوچۆي به سه روه نه بوو، لايه كى ته يمانى جيران باخه كه بوو، لايه كه لى ديكه شى نه رده و پرژينى باخه كه لى فيؤدور پاولوويچ بوو. بۆ چوونه نيو باخه كه لى باوكى شوينئىكى هه لى بژارد، واديار بوو هه ر ئه و شوينه بوو. وه ك ده يانگوت. كه لى زاوتاي بۆگه نيو كاتى خۆي پييدا هه لگه را بوو. ئه م بيرۆكه يه ش خودا ده زانئى بۆ. به زه ينيدا هات. «ئه گه ر ئه و توانييتى له و نه ردا نه وه سه ركه وئى، منيش ده توانم.» له راستيدا خۆي هه لدا و هه ر له ريوه و به ئاسانى ده ستى له لاي سه رووى نه رده كه گير كرد. پاشان چالاكانه پييدا هه لگه را و له سه ر لاته نيشت دانىشت. له و نزيكانه، له نيو

باخه كه دا هه مامئىكى لئيوو، به لام له سه ر نه رده كانه وه په نجيره رووناكه كه لى مالى فيؤدور پاولوويچيش ديار بوو، «به لى، چراي ژوورى خه وه كه لى باوكى نه كوژابؤوه، گرووشنكا له وييه!» به سه ر نه رده كاندا بازيدا ئه وديو. ئه گه رچى ده يزانى گريگورى و ئىسمير دياكوف هه ردووكيان نه خوشتن و هيچكه س گويى له ترپه لى پئى نابى، به لام به شيوه يه كى غه ريزى خۆي شارده وه، ئارام له جئى خۆي راوه ستا و هه ستى راگرت. بيدنگيه كى قورس و لائى داگرتبوو. واديار بوو پيلانه كه لى تائيره به دل بوو. «له هيچ لا خشپه يه ك نايه، جگه له ويره ويري بيده نكى،»^۳ ئه م ديژه له به ر هويه ك به زه ينيدا تى په رى. «خودا بكا كه س گويى له ته په لى پيم نه بووبى كاتيك به سه ر نه رده كاندا بازمد! پيشم وانيه كه س گويى لئيووبى.» دواي تاويك راوه ستان، به ئه سپايى به سه ر گژ و گياي باخه كه دا هه نگاوى نا. خۆي له داروبنچكه كان لاده دا. به پيدزكه لاقى داده نا و گويى له خشپه لى به ئاسته مى هه نگاوى خۆي بوو. تا گه يشته به ر په نجه ره كه پينج ده قيقه لى خاياند. وه بييرى هاته وه راست له بن ديوارى به ر په نجه ره كه دا چه ند بنجه تووترك و فندقى سپى لئيه. ده رگاى لاي ده سته چه پى ماله كه داخرا بوو. كاتى تپه رين به وردى سه رنجى دابوو. ئاخري خۆي گه يانده بنچك و ده وه نه كان و له بنياندا خۆي هه شاردا. پشووى له سنگيدا راگرت. له دللى خويدا: «ئىستا ده بى سه بر بگرم، با ئه گه ر گوييان له ته په لى پيم بووبى دلنيا بن... خودا بكا كوخين و پشمن لام لى لاده ن.»

دوو ده قيقه هه ستى راگرت. دللى به پرتاو لئيه دا، چه ند ساتيك له وانه بوو هه ناسه لى راوه ستى. له به ر خۆيه وه گوتى: «وادياره، ئه م دلته پئيه م ته واو نابى، ئىتر ناتوانم راوستم.» له بن سئيه رى بنچكىدا چه قيبوو. شه وقى په نجيره كه له لاي پيشه وه لى بنچكه كه لى دابوو. ورته يه كى لئيوه ات و نه شيزانى بۆ: «ئه و ده نكه فندقه سپيانه چه نده سوورن!» به ئه سپايى و پيدزكه له

3- وه رگيرايكى ناراسته وخۆ له ديژه شيعريكى پووشكين، له زمان «رؤسلان قولى يۇدميلا» وه. ئه سلى ديژه شيعره كه ئاوايه: «بىر ده كاته وه... بيده نكى ويره ويري دى.»

پهنجیرهکه نزیك بۆوه و له سهر نووكی لاقی خۆی هه‌لینا. چاوی به ژووری خه‌وه‌كه‌ی باوكیدا گێرا. وه‌تاغیكی گه‌وره نه‌بوو، په‌رده‌یه‌کی سوور كرده‌بوو به‌دوو به‌شه‌وه. فیو‌دۆرپاولوویچ به‌وه‌په‌رده‌یه‌ی ده‌گوت «چینی» وشه‌ی «چینی» له‌زه‌ینی دیمیتری ده‌رپه‌ری و له‌ دل‌ی خۆیدا گوتی: «گرووشنكا له‌ پشت په‌رده‌كه‌یه.» چاوی له‌ فیو‌دۆرپاولوویچ كرد جله‌ خه‌ویكی هه‌وریشمین و ڤی ڤی له‌به‌ردا بوو. كه‌ میتیا ئه‌وه‌ی پښتر نه‌دیوو. به‌نه‌ خوینیکي هه‌وریشمینی گولنگه‌ داریشی له‌ نیو‌قه‌دی به‌ستبوو. كراسیكی خاوین و جوانی كه‌تانیی به‌ دوگمه‌ی زیڤینه‌وه له‌ به‌ردا بوو، له‌ به‌رۆكی ئاوه‌لای جله‌ خه‌وه‌كه‌یه‌وه دیار بوو. فیو‌دۆرپاولوویچ ئه‌و په‌رۆ سووره‌ی له‌ سه‌ری پڤچابوو كه‌ میتیا دیتبوی.

میتیا له‌ دل‌ی خۆیدا گوتی: «چۆنی خۆی ڤازاندۆته‌وه و نه‌خه‌وتوه.» باوكی له‌ نزیك په‌نجیره‌كه‌ ڤاوه‌ستا. له‌وه‌ش ده‌چوو نوقمی بیر و خه‌یال بئ. له‌ ناكاو سه‌ری هه‌لینا، تۆزئ هه‌ستی ڤاگرت، كه‌ زانیی هه‌یچ خه‌شپه‌یه‌ك نایه، چو بۆلای میزه‌كه‌ و له‌ تۆنگه‌له‌كه‌ نیوه‌ په‌رداخیکي براندی تیكرد و نای به‌ سه‌ریه‌وه. پاشان هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لكیشا و ساتیک ئارام ڤاوه‌ستا. به‌ شله‌ژاوی ڤویی بۆ به‌ر ئاوینه‌ بالانۆینه‌كه‌. به‌ ده‌ستی ڤاسته‌ی په‌رۆ سووره‌كه‌ی تۆزئ له‌ سه‌ر نیو‌چاوانی هه‌لكیشا و چاوی به‌ برین و هه‌لتۆقیوییه‌کانی ته‌ویل و لاجانگیدا گێرا كه‌ هه‌شتا چاك نه‌بووونه‌وه. میتیا له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: «به‌تاقی ته‌نیا، دیاره به‌ ته‌نیا.» فیو‌دۆرپاولوویچ له‌ ئاوینه‌كه‌ دوور كه‌وته‌وه، له‌ ناكاو هاته‌ به‌ر په‌نجیره‌كه‌ و چاوی له‌ ده‌ری كرد. میتیا خه‌را به‌ره‌و تاریکی خوشی. «له‌وانه‌یه‌ گرووشنكا له‌ پشت په‌رده‌كه‌ بئ.» به‌ دل‌گوشراوی بیركرده‌وه: «ڤه‌نگه‌ ئیستا خه‌وی لیکه‌وتبئ.» فیو‌دۆرپاولوویچ له‌ په‌نجیره‌كه‌ دوور كه‌وته‌وه. «بۆ دیتنی ئه‌و له‌ په‌نجیره‌كه‌وه ده‌روانی، كه‌وايه ئه‌و له‌وی نییه. ده‌نا بۆ له‌خۆڤا چاو له‌ تاریکی ده‌برئ. ئارواقارای لی‌هه‌لگیراوه.» میتیا خه‌را گه‌ڤایه‌وه جیگاكه‌ی پښسووی و چاوی له‌ نیو‌ وه‌تاغه‌كه‌ بری. پیره‌پیاو وا دیاره هیوابراوانه، له‌ پشت میزه‌كه‌

دانیشتبوو. ئاخری هه‌نیشکی له‌ سه‌ر میزه‌كه‌ دانا و ڤوومه‌تی ڤاسته‌ی نایه‌ سه‌ر له‌پی ده‌ستی. میتیا به‌ وردی و تامه‌زویی چاوی له‌ سه‌ر هه‌لنه‌ده‌گرت. دیسان دووڤاتیکرده‌وه: «به‌تاقی ته‌نیا، به‌ ته‌نیا! ئه‌گه‌ر گرووشنكا لیڤه‌ بوايه، وا نه‌ده‌بوو.» سه‌رسام بوون له‌وه‌ی گرووشنكا له‌وی نییه، خه‌میکی سه‌یر و گه‌وجانه‌ دل‌ی داگرت. هه‌ر له‌ڤیوه‌ دل‌خۆشیی خۆی دایه‌وه: «مه‌سه‌له‌ ئه‌وه‌ نییه‌ كه‌ لیڤه‌ نییه، به‌لام مه‌سه‌له‌ ئه‌وه‌یه‌ لیڤرون نییه‌ لیڤه‌یه‌ یان نا.» میتیا دواتر وه‌بیری هاته‌وه‌ له‌و ساته‌دا زه‌ینی له‌ ڤاده‌به‌ده‌ر ڤووناك بوو، له‌ هه‌موو شتیکیش ده‌گه‌یشت. به‌لام دل‌ه‌ڤاوكی و خه‌م و دڤدۆنگی جار له‌گه‌ل جار زیاتر دل‌ی داده‌گرت. «بلی لیڤه‌ بئ یان نا؟» ئه‌و گومانه‌ ڤر له‌ سه‌ره‌ته‌ دل‌ی داگرت و له‌ ناكاو ڤیاریدا، ده‌ستی برده‌ پښی و به‌ نه‌رمی له‌ شووشه‌ی په‌نجیره‌كه‌ی دا. هه‌ر ئه‌و جۆره‌ی له‌گه‌ل ئیسمر دیاكۆف قه‌راری دانا، دوو جار هیواش و پاشان سی جار به‌ توندی، ته‌ق. ته‌ق. ته‌ق. كه‌ ماناكه‌شی ئه‌وه‌ بوو، «گرووشنكا لیڤه‌یه‌!» پیره‌پیاو داچله‌کی، سه‌ری هه‌لینا و به‌په‌له‌ ده‌رپه‌ری و هات بۆبه‌ر په‌نجیره‌كه‌. میتیا به‌ره‌و تاریکیه‌كه‌ خوشی. فیو‌دۆرپاولوویچ په‌نجه‌ره‌كه‌ی كرده‌وه و ملی كیشا ده‌ری.

به‌ سه‌رته‌یه‌کی له‌رزۆك گوتی: «تۆی گرووشنكا؟ تۆی؟ له‌كوئی فریشته‌كه‌م، له‌كوئی؟ تینوتاو وه‌ هه‌ناسه‌بړکی خستبوو.

میتیا بۆی ده‌رکه‌وت «به‌تاقی ته‌نیا.»

پیره‌پیاو دیسان به‌ نه‌رمی هه‌رای كرد: «له‌كوئی؟» زیاتر سه‌ری كیشایه‌ ده‌ری وه‌تا شانی له‌ ده‌ری بوو چاوی به‌ ڤاست و چه‌پدا گێرا. «وه‌ره‌ بۆ ئیڤه، دیارییه‌کی چكۆله‌م بۆ داناوی، وه‌ره‌ با نیشانتی ده‌م...» میتیا له‌ دل‌ی خۆیدا گوتی: «مه‌به‌ستی ئه‌و سی هه‌زار ڤۆبله‌یه.» - ئاخ‌ له‌ كوئی؟ له‌به‌ر ده‌رگاكه‌ی؟ هه‌ر ئیستا دیم ده‌یکه‌مه‌وه.

پیره‌ پیاو سه‌ری له‌ په‌نجیره‌كه‌ هه‌تابوو ده‌ری و به‌لای ڤاستدا ده‌یروانی، بۆلای درگایه‌ك كه‌ به‌ره‌و ڤووی باخه‌كه‌ ده‌کرایه‌وه. چاوی له‌ تاریکیه‌كه‌ ڤیوو و هه‌ولی ده‌دا تارماییه‌ك ببینی. ساتیکی دیکه، بئ ئه‌وه‌ی چاوه‌روانی

وہلامی گرووشنکا بی، حەتمەن ھەلەدەھات بۆ کردنەوہی دەرگاگە. میتیا بی، ئەوہی لەجیی خۆی جوولە بکا، چاوی لیدەکرد. لاسەری پیرەپیای و بەرخەبە شۆرەکە و لووتە قەلەنگییەکە، میتیا پێی خۆشبوو کویر بی و نەیبینی. لیوی بە پیکەنینکی تامەزرۆ دەلەرییەو، کە شەوقی چرای ژوورەکە لەلای چەپەوہ لە روخساری دابوو و میتیا دەیدی. رقتیکی ئەستور لە ناکاو دلای میتیای داگرت و خوین بەری چاوی تەنی: «ئێستا ئەو رەقیبە، پیاویک کە ئازاری دەدا و ژیانێ لیتا لکردبوو و وەزالەئە ھینابوو!» ئەم رەقەش ھەر ئەو قینە ئەستور و لەناکاوی چوار رۆژ لەمەوبەری نیو خانەباخەکە بوو کە ئالیووشا لە وەلامی ھەر شەھەیدا گوتبووی: «چۆن دەتوانی بلێی باوکی خۆت دەکوژی؟»

ئەویش گوتبووی: «نازانم، نازانم، رەنگە بیکوژم، یان نەیکوژم. بەداخەوہ لەو کاتەدا، بەو دەمووچاوە قیزەونەییەو، بەجاری ئاراقارام لی ھەلەدەگری. رقم لەو بەرخەبە و کەپوو و چاوانە و ئەو تالەبزە حیژ و تۆلانەییەتی. بیژم لی ھەلەدەستی. ھەر لەو دەترسم، ھەر بۆیە دەترسم وام لی بی نەتوانم خۆم راگرم و...»

ئەو ھەستە تال و قیزەونە ئیتر تاقەتی لی بریبوو. میتیا ئیتر ھۆش و ئیختیاری نەمابوو. لە ناکاو دەسکاوتگەکی لە گیرفانی دەرھینا.

میتیا دواتر خۆی گوتی: «لەو کاتەدا خودا خستبوومیە ژیر چاوەدیری.» لەو کاتەدا گریگوری بە نەخۆشی لە پێخەفەکی ھاتە دەری. سەر لە ئیواری دەوا و دەرمانیان پیدابوو، کە ئیسیمیر دیاکوف بۆ ئیوان فیودورۆویچی باسکرد. گریگوری لەشی خۆی بە ماجوومیکی دروستکراو بە ودکا و دەمکراویکی گیایی دامالیوو، ماجوومەکە زۆر بە قەوت بوو، پاشماوہەکی دەوی ئەوہی مارتای ژنی «دووعایەکی تاییبەت»ی بەسەردا خویند و فووی لیکردبوو، خواردبوویەو و خزابووہ جیوبانەکیەو. مارتا ئیگناتیفناش

قومیکی لیخواردبووہ و چونکە عادەتی بە خواردەنەوہی مەشرووب نەگرتبوو، وەک مردوو لە پال میژدەکەیدا تخیل بووبوو.

بەلام گریگوری، شەوی لە ناکاو خەبەری بووہ و دواي تاویک ھەستا و لە سەر جیوبانەکی دانیشت، ژان و برکیکی تاقەتەر لە پشت و کەلەکەکی گەرابوو. دواي ئەوہی تۆزی دانی بە خۆیدا گرت ھەستا سەرپی و خۆی پۆشتە کردەوہ. رەنگە وەبیری ھاتبیتەوہ، خەوی لیکەوتووہ و مالاکە «لە کاتیکی ئاوا پر مەترسیدا» بەبی کیشکچی ماوەتەوہ، بۆیە تووشی ئازاری ویزدان بوو. ئیسیمیر دیاکوفیش نەخۆشی کەلەلا و کۆلەکوترای کردبوو و لە وەتاغەکی دیکە جوولەئە لیبرابوو. مارتا ئیگناتیفناش نەدەبزووت. گریگوری چاویکی لیکرد و لەبەر خۆیەوہ گوتی: «کوا تۆ قەوت بەو ماجوومە دەشکی ژنەتیوہ.» بە نالە نال ھاتە دەری و گەیشتە سەر قالدەرمەکان. بیگومان دەبویست لە سەر پلیکانەکانەوہ چاویک بە حەوش و بانەکەدا بگری، چونکە بەحال دەیتوانی بەرپیدا بڕوا. ژانی پشت و لاقی راستەیی برستی لیبریوو. بەلام لە ناکاو وەبیری ھاتەوہ ئیواری دەرگا چکۆلەکی باخەکی دانەخستووہ، ئەو لە وردبینی و مشوور خواردندا بی وینە بوو. پیرەویی لە بارودۆخیکی نەگۆر و خووخدەیک دەکرد کە سالانیکی زۆر دەوامی دینا. بە شەلەشەل و لەخۆ نووسان و تاملکردنی ژان، لە پلیکانەکان ھاتە خواری رۆیی بۆلای باخەکە. بەلی دەرگاگە لە سەر رەقی پشت کرابووہ. بی ئیختیار رۆیی بۆ نیو باخەکە. رەنگە ھەستی بە شتیکی کردبی. رەنگە دەنگیکی بیستی. سەری بۆلای چەپ وەرسووړاند و دیتی پەنجیرەیی ژووری ئەربابەکی ئاوەلایە. لەوکاتەدا، چاوی بە کەسیک کەوت لەویوہ ملی کیشابوو و چاوی لە دەری دەکرد.

گریگوری لە دلای خۆیدا گوتی: «ئەو پەنجەرەیی بۆ کراوەتەوہ؟ خۆ ھاوین نییە،» لەو کاتەدا کتوپر چاوی بە شتیکی سەیر کەوت لە نیو باخەکەدا، لەدوورەوہ تاپۆیەکی دی لە نیو باخەکەوہ ھەلەدەھات. کەسیک بوو بە پرتاوە ھەلەدەھات. گریگوری بی ئیختیار ھاواریکرد: «خودایەگیان!» ژانی پشتی لەبیر

چۆۈە وبە ھەلاتن چوۋ رې لەو تاپۆيە بگرئ. ويستی نئوبېر وەدووی كەوئ و پيشاوبېرى بداتەو، دياربوو باخەكەشى وەك لەپى دەستی دەناسى. تاپۆ راکردوۋەكە رۆيى بۆلای ھەمامەكە. خۆى گەياندە پشتى و ھەلات بۆلای شيشبەندەكە. گريگورى بئئەوھى چاوى لە سەر ھەلگرئ، ھەموو شتيكى لەبیر چۆۋە و وەدواى كەوت. كاتيك گەيشتە نەردەكان، كابرأ خەريك بوو پييدا ھەلدەگەرا. گريگورى - بئئختيار - ھاواريكرد و ھيرشى بۆبرد و بە ھەردوۋ دەستی لاقى گرت.

بەلئ، دلئ خەبەرى پييدا بوو. ناسيپەو، خۆى بوو، ئەو «دئوہ باوككوژە بوو.»

پيرەپياو نەراندى: «ھەى باوككوژ» واى نەراندى تەواوى جيرانەكان گوئيان لئبوو. بەلام فریا نەكەوت لەوہ زياتر ھاوار بكات، وەك ئەوہى برووسكە لئيدابئ كەوت بە عەرزيدا. ميتيا گەرايەوہ سەرى و دانەوى چاوى لە گريگورى كرد. دەسكاونگيكي بە دەستەوہ بوو، فرييدا نئو گژ و گياى باخەكەوہ. دەسكاوہنگەكە دوو ھەنگاۋ لەولای گريگوريبەوہ كەوت، بەلام نەكەوتە نئو گيا و گژەكەوہ، ھەلبەزيبەوہ و كەوتە سەر توولە رپئ نئو دارەكان، شوئينيكي ئاشكرا و بەرچاۋ. تاپۆكە چەند ساتيك لە ژوور سەرى گريگورى چۆكيدا و چاوى لئكرد. سەرى پيرەپياو لە خوئنا شەلتان بووبوو. ميتيا دەستی برد و بە نووكى قامكى سەرى بەلادا خست. دواتر بە روونى وەبىرى ھاتەوہ كە زۆرى خەم بووہ. «بۆ ئەوہى دلئيا بئ» كاژەلاكى پيرەپياوى شكاندوۋە يان تەنيا بە زەبرى دەسكاوہنگەكە «گئژئ كردوۋە.» بەلام بە خوڤ خوئنى لئدەھات؛ خوئينيكي گەرم، لەرپوہ پەنجەى ميتياى خووساند. وەبىرى ھاتەوہ و دەسرهيهكى سىپى خاويئى دەرھيتا كە بۆ دیدار لەگەل مادام خۆخلاكوڤ نابوويە گيرفانى. سەرى گريگورى بە دەسرهكە پيچا و بە دەستە بئھيئز و سەر كەى ھەوليدا خوئنى سەر و روومەت و لاجانگى پاككاتەوہ.

ميتيا لە ناکاۋ خۆى كۆ كردهوہ و كەوتە بىر كردهوہ: «خودايە گيان! بۆ ئاوام كرد؟ ئەگەر كاسە سەريم شكاندى، چۆن بزائم؟» پاشان بە ھىواپراوى گوتى: «ئئستا فەرقى چيپە؟ ئەگەر كوشتبئتم، كوشتومە...» بە دەنگيكي بەرزىش گوتى: «پيرەپياو بە رپووى دەرچووى، كەوايە ھەر لئيرە لالەخەو بكە!» لە ناکاۋ گەرايەوہ بۆلای نەردەكە و پييدا ھەلگەرا و بازيدايە كۆلان و دەر باز بوو. دەسره خوئناويپەكەى ھەروا لە مشتيدا گرمۆلە كردبوو، بە دەم ھەلاتتەوہ نايە گيرفانى باخەلئ بالئەكەى. بە شلەژاوى ھەلدەھات و چەن كەسى رپيوار بەو تاريكە لە سەر شەقامەكە ديتبوويان، دواتر وەبىريان ھاتەوہ ئەو شەوہ پياويكيان ديتوۋە، دەم لە سەر پشت ھەلدئ. ديسان ھەلات بۆلای مالئ ژنەكەى مارازۆفى رەحمەتى.

ئەو رۆژە عەسر، دواى ئەوہى ميتيا لەو مالە ھاتە دەرئ، فینيا ھەلاتبوو بۆلای نازار ئيوانچى درگاۋان و سوئندى دابوو كە «لەمەبە بەولاوہ رپگا بە «سەروان» نەدا بچيئە ژوورئ.» ئەويش بەلئيدا نەھيئلى. بەلام كاتيك ئەربابەكەى بانگيكرد بۆسەرى، چوۋ بۆلای ئەرباب و لەوئ چاوى بە كورپيكي بيست سالان كەوت كە تازە لە گوندەوہ ھاتبوو، كورپەى لەجئى نازار ئيوانچ دانا، بەلام درگاۋانى پئشوۋ لەبىرى نەبوو ناوى سەروانى پئبلى. ميتيا ھەلات بۆ بەر درگاكە و لە درگاى دا. كورپە ھەر لەرپوہ ناسيپەوہ، چونكە ميتيا چەند جارى پارە پئدابوو. خئرا دەرگاى لئكردەوہ و بە بزەيەكى شيرين و خولك خۆشانەوہ پئىگوت: «ئئستا ئاگرافنا ئەلكساندرفنا لە مالئ نبيە.»

ميتيا لەجئى خۆى وشكبوو و پرسى: ئەى چوۋە بۆ كورئ، پيرۆخۆر؟»
 - ئەمرو ئئوارە نزىكەى دوو سەعات لەمەوبەر، لەگەل تيمووتى بەرەو ماکرۆيە وەريكەوت.

ميتيا گوراندى: «بۆ چوۋ؟»

- ئئتر نازام، چوۋە بۆ ديدەنيى ئەفسەريك، كەسيك بانگھيشتى كرد و عارەبانەى نارد بە دوايدا.

ميتيا لەوئ دوور كەوتەوہ و وەك شئيت و ھار رپووى بۆلای فینيا.

بريارىكى كتوپر

فینیا له گه ل دایه گه وره ی له چیشته خانه که دانیشته بوو. ئه وان ده یانویست برۆن بخه ون. له نازار ئیوانیچ خاترجه م بوو، بۆیه ده رگا که ی دانه خستبوو، میتیا خۆی کرد به ژووریدا، هیرشی بۆ فینیا برد و دهستی نایه گه رووی.

به رقیکی ئه ستووره وه گوراندی: «زوکه پیمبلئ له کوئییه؟ ئیستا له ماکرویه له گه ل کئ ده ژئ؟»
هه ردوو ژنه که قیژاندیان.

فینیا له ترسانا وه ک شه قشه قه ده له رزی، به هه ناسه برکئ گوتی: «باشه، پیتده لیم، باشه دیمیتری فیودورویچی به ریز پیت ده لیم. هه موو شتیکت پیتده لیم، به خودا هیچت لیناشارمه وه. رۆیشت بۆ ماکرویه، چوه وه بۆلای ئه فسه ره که ی»

میتیا گوراندی: «کام ئه فسه ر؟»
فینیا تا ئه وجییه ی بۆیکرا ده نگی هه لینا و به قرخه قرخ گوتی: «ئو ئه فسه ره ی گرووشنکای ده ناسی، هه ر ئه وه ی پینج سال له مه وه به ر ده ری کرد.»

میتیا دهستی له قورقورچکه ی کچه کرده وه: وه ک مردوو، له هه مبه ر فینیدا راوه ستا، سپی هه لگه را، زمانی له گو که وت، به لام چاوی هه موو شتیکی ده نواند، هه موو شتیک، هه ر له یه که م وشه وه تا ئاخ هه موو شتیکی بۆ ده رکه وت و تیگه یشته. فینیا ی به سته زمان له و کاته دا وا ترسابوو نه یده ویرا چاوی لییکا، چاویشی لییکردایه له بارودۆخیکدا نه بوو که بزانی میتیا تیگه یشته وه یان نا. له سه ر یه غدانیک دانیشته بوو، هه ر به و شیوه ی کاتی میتیا خۆی کرد به ژووریدا، سه رتاپای ده له رزی و هه ر دوو دهستی به رز

کردبۆوه وه ک ئه وه ی بپارپته وه و داوا له که سی روه به رووی بکا لئیه نه چیته پیتشی. ده تگوت به و شیوه یه وشک بووه. چاوی ترساو و به مۆله ق ویستاوی له میتیا بریبوو. ئه وه ی له هه موو شتیک زیاتر توقاندبووی دهستی خویناوی میتیا بوو. له ریگا، کاتی هه لاتن، وا دیاره ئاره قه ی نیوچاوانی سرپوه، بۆیه رومه تی راسته ی و نیوچاوانی خویناوی بوو. فینیا هه ر ئه وه نده بوو گیانی ده رنه ده چوو. دایه گه وره ی فینیا ش هه ستابوو سه ری و له ترسانا ده تگوت شیتبووه، هۆش و ئیختیاری لیبرابوو و به چاوانی ترس لیئیشته وه وه له میتیا ی ده روانی.

میتیا چه ند چرکه راوه ستا، له ناکاو وه ک ئه وه ی بکه وی و هیزی لیبرابی له سه ر کورسیله یه کی په نا فینیا دانیشته. به لام نه ک بلئیه بیری ده کرده وه، ده توانین بلین بی هه ست و زرا و توقیو. له گه ل ئه وه شدا هه موو شتیک مه علوم بوو: نه قلی ئه و ئه فسه ره ی بیستبوو و له هه موو شتیک ئاگادار بوو. له گرووشنکای بیستبوو که مانگیک له مه وه به ر نامه یه کی ناردوو. وادیاره مانگیک، مانگیکی ته واو ئه و مه سه له یه به دزیی ئه وه وه له گوریدا بووه و فینیا ته نیا له بیری کۆنه میرده که یدا بووه و ئه می هه ر به پیاویش نه زانیوه و بیری لینه کردۆته وه! به لام چۆن، چۆن بیری له م نه کردۆته وه؟ ئاخه ر بۆ ئه و ئه فسه ره ی ئاوا به ئاسانی له بیر بردبۆوه؟ خۆ گرووشنکا پیتشی گوتبوو به لام ئه م بۆ هه میه تیکی نه دابوو یه و له بیری چوو بۆوه؟ ئه مه پرسیاریک بوو وه ک رمووزن له هه مبه ر میتیدا قوت بووبۆوه. به ترسه وه چاوی له و دیوه زمه یه ده کرد و له ترسانا وشک بووبوو.

به لام له ناکاو، وه ک مندالیک به ئارامی و نه رمونیانی ده ستیکرد به قسه کردن. چاوی له فینیا بریبوو، ده تگوت هه ر له بیریشی نییه تاویک له مه وه به ر ئه و کچه فه قیره ی چۆن ترساندوو و ئازاری داوه. زۆر به وردی ده ستیکرد به پرسیار کردن له فینیا، ئه و پرسیارانه ش له و بارودۆخه رۆحیییه ی ئیستایدا جیی سه رسوورمان بوو. کچه چاوی زه ق کردبۆوه و چاوی له دسته خویناوییه کانی بریبوو. به شیوه یه کی سه رسوورپه نهر و خیرا

وہلامی پرسیارہکانی دەدایەوہ. دەتگوت تامەزرۆیە ھەموو راستییەکان بدرکێنی و ئەوہی دەیزانی پێیبلێ. وردە وردە تەنانەت بە جۆری تاموچێژەوہ قسەى بۆ میتیا دەگێرایەوہ، بئەوہى بپھەوئ ئازارى بڤا، یان داخ بنیتە سەر دلێ، بە پێچەوانە تامەزرۆ بوو گەرەترین خزمەتى پێیکا. تەواوی ڕووداوەکانی ئەو ڕۆژەى بە وردى بۆ گێرایەوہ. دیدارى ڤاکتین و ئالیووشا، کیشک دیرانى خۆى، ڤۆیشتنى گرووشنکا و لە پەنجیرەوہ سەر دەرھینانى و بە ئالیووشای گوتبوو سلأوى میتیا بگەيەنى و پێیبلێ «قەتى لەبیر نەچى کە تا قە سەعاتیک خۆشم ویستووە.» میتیا بە بیستنى ئەم قسەيە، لە ناکاو زەرەدیەکی گرت و گەشایەوہ. ھەر لەو کاتەدا فینیا بئەوہى بترسى گوتى:

- دیمیتى فیدۆرۆویچ، چا و لە دەستت کە ھەمووی خویناوییە!

میتیا لە ناکاو وەلامى دایەوہ: «ئەرى.» بە وردى چاوى لە دەستى خۆى کرد و لەرێوہ لەبیری چۆوہ، تەنانەت پرسیارەکەى فینیاش. دیسان لە دەریای بیدەنگیدا نوقم بوو. لەو کاتەوہ خۆى کردبوو بە ژووریدا، بیست دەقیقە گوزەرابوو و ئەو ترسەى پێشووی نەمابوو، بەلام دیاربوو بریارىکی تازە و لیبراوانە سەرتاپای داگرتووہ.

فینیا دیسان ئاماژەى بە دەستى کرد، گوتى: «قوربان، چى بووہ، بۆ دەستت خویناوییە؟» دلسۆزانە قسەى لەگەل دەکرد. دەتگوت لەو خەمەى میتیادا خۆى بە شەرىک دەزانی و لە دلەوہ ھەستیییدەکا. میتیا دیسان چاوى لە دەستى کردوہ.

لەگەل ئەوہى بە شیوہیەکی سەیر چاوى لە فینیا دەکرد گوتى: «فینیا ئەمە خوینە، خوینى مرۆف، بەلام، خودایە بۆ، بۆ ڤژاوہ؟ بەلام... فینیا... لیرە نەردەییەکی بەرز ھەيە.» (جۆرىک چاوى لە فینیا دەکرد کە دەتگوت دەيھەوئ مەتەلۆکەيەکی لى داھینى.) «نەردەییەکی بەرز، کە چا و لیکردنەکەشى پیاو دەتوقینى. بەلام سبەينى بەيانى، کە خۆر ھەلات، میتیا بە سەر ئەو نەردەییەدا بازیدەدا... فینیا، نازانى کام نەردە دەلیم، بەلام گوئى مەدەيە... سبەينى بۆت دەرەکەوئ... بەلام ئیستا خودا حافیز. ئیتر خۆم تى ھەلناقوتینم. وازیلیدینم،

دەزانم چۆن وازى لى بینم. کەیفى خۆت بکە، مایەى ژیانم.. سەعاتیک خۆشت ویستم، میتینکا کارامازۆفت ھەمیشە ئاوا لەبیر بى... ھەمیشە میتنکات بیدەگوتم، لەبیرتە؟»

ئەو قسانەى کرد و لە ناکاو لە چیشتخانەکە چووہ دەرى. ئەو ڤۆیشتنە کتوپرەى میتیا، لە کاتى خۆ بە ژووریدا کردن و ئاوقابوونى زیاتر فینیاى شلەژاند.

دواى دە دەقیقەى تەواو، دیمیتى فیدۆرۆویچ ڤۆیشت بۆلای پيووتیر ئیلیچ پیرخوتین، ئەو کارمەندە لاوہى دەمانچەکەى لەلای بە بارمتە دانابوو. سەعات ھەشت و نیو بوو، پيووتیر ئیلیچ چایى عەسرۆژەى خواربووہ، بەلتەکەى لەبەر کردبووہ و دەویست بۆ کایەى بیلارد بچى بۆ میتروپۆلیس. خەریکبوو دەھاتە دەرى میتیا خافلگیرى کرد. پيووتیر ئیلیچ کە چاوى بە دەمووچاوە خویناوییەکەى میتیا کەوت، بە سەرسورمانەوہ ھاواریکرد:

- خوايە گیان! ئەوہ چبووہ؟

میتیا بە توندی گوتى: «ھاتووم بۆ دەمانچەکەم، پارەم بۆ ھیناوى. زۆرىشت لى مەمنونم. پيووتیر ئیلیچ، زۆر بە پەلەم، تکایە مەحتەلم مەکە.» پيووتیر ئیلیچ زۆر زیاتر لە پێشوو سەرسام بوو. لە ناکاو چاوى بە چەکەيەک پارە کەوت بە دەست میتیاوہ. چونکە میتیا جۆرىک پارەکەى بە دەستى راستەى گرتبوو و دەتگوت دەيھەوئ خۆى پێوہ بنوئى، جۆرىکی بە دەستەوہ گرتبوو کە ھیچکەس کارى وا ناکا. وپویرکەکەى پیرخوتین کە میتیاى لە دالانەکە دى، دواتر گوتى ھەر بەو جۆرە ھاتوتە ژوورى و پارەکەى بە دەستەوہ بووہ و لە پێش خۆيەوہ گرتوویە. بۆيە ویدەچى لە سەر شەقامیش ھەر ئاوا پارەکەى بە دەستەوہ بووبى. ھەموو گەلاکان سەد ڤۆبلى بوون و گولیان بە پشتەوہ بوو. ئەو قامکانەى گرتبوونى تووژیکیان خوین و قەتماخە پێوہ بوو. دواتر کە سەبارەت بە برى پارەکە پرسیاریان لە پيووتیر ئیلیچ کرد، گوتى ڤادەى پارەکە بەچا و مەلوم نەدەبوو. بەلام نزیکەى دوو یان سى ھەزار ڤۆبل دەبوو، بەلام چەکەيەکی گەرە و «درشت» بوو.

سه‌بارەت بە دیمیتري فيودوروف و پيچيش شايەديدا: «ئەو وەك خۆي نەدەچوو، مەست نەبوو، بەلام دەتگوت بە ئاسمانا دەفرۆي و سەيران دەكا. جار ناچارىك مات دەبوو، دەتگوت بىر لە شتەك دەكاتەو و ناتوانى لە سەر بريارىك ساغ بىتەو. بى ئۆقرە بوو، بە شىئوئەيەكى كۆپ و سەير وەلامى پرسىارى دەدايەو و هيندى جار پەرۆشىي پىو دەياربوو، بەلكو شاد و بەنەشە دياربوو.»

پىووتىر ئىليچ كە بە شىئوئەيەكى نامۆ چاوى لە ميانەكەي دەکرد، گوراندى: «پىمبلى چىت بە سەر هاتوو؟ چىوو؟ بۆ ئاوا شەلالى خوين بووى؟ لە جىگايەك كەوتووئە خوارى؟ چاوىك لە خۆت كە!» باسكى گرت و بردى بۆبەر ئاوينەكە.

مىتيا، بە دىتنى دەموچاوه خويناويەكەي خۆي واقى وپما و گرژ بوو. لەگەل ئەوئەي بە تالووكە پارەكەي لە دەستە راستەو دەدايە دەستە چەپى، لە ژىر لىوئەو منجاندى: «قور بەو ناوچاوانەم! هەر ئەمەم كەم بوو،» بەپەلە دەستىكرد بە گىرفانيدا دەسرهكەي دەرھىنى، كە دەرھىنا ئەوئەي خويناوى بوو. (ئەو دەسرهەي بوو كە سەر وچاوى گرىگورى پى سىرپىوو.) شويىنى خاوينى نەمابوو، ئەوئەي نەك و شك بووبىتەو، وەك تۆپىكى تەر گرمۆلە بووبوو. مىتيا بە توورەيى فرىيدا و گوتى:

- بەزىاد نەبى! كوتە پەرۆيەك نىيە... دەموچاومى پى خاوين بەكەمەو؟
- كەوايە برىندار نەبووى؟ وا چاكە دەست و دەموچاوت بشۆي.
دەستشورىيەكە لىرەيە. ئاو دەكەم بە دەستتدا.

«دەستشورى؟ زۆر چاكە... بەلام ئەمە لە كوئى دانىم؟» بە شىواوى و پەرۆشىيەكى سەير ئاماژەي بە گەلا سەد رۆبلىيەكان كرد و بە چاوىكى پى پرسىارهو چاوى لە پىووتىر ئىليچ كرد، دەتگوت ئەو دەبى برىاردا مىتيا پارەكەي لە كوئى دانى.

- بىخە گىرفانت، يا لە سەر ئەو مېزەي دانى، مەترسە ون نابى.

«گىرفانم؟ ئەرى، گىرفانم. باشە...» وەك ئەوئەي لە ناكاو لەو ماتى و خۆ خواردەنەوئەي هاتىتە دەرى، گوتى: «بەلام، هەمووى وپىنەيە. دەزانى چى، وەرە با لە پىشدا مەسەلەي دەمانچەكان يەكلايى بەكەينەو. دەمانچەكانم پى بدەو. ها، ئەوئەي پارەكەت... چونكە زۆرم پىوئەستى پىتەتى... دەقىقەيەكيش، تەنانەت دەقىقەيەكيش ناتوانم كات بەفېرۆ بەدم.»
گەلايەكى سەد رۆبلىي لە چەكە پارەكە دەرکيشا و بۆلاي پىووتىر ئىليچى راداشت.

- ئاخەر وردەم پى نىيە باقىيت بەدمەو، لەو كەمترت پى نىيە؟
مىتيا ديسان چاوىكى لە چەكەي پارەكە كردەو و گوتى: «نا» وەك ئەوئەي برۆي بە قسەكەي خۆي نەبى، دوو سى جار گەلاكانى ئەمدىو و دىو كرد و ديسان گوتى: «نا، هەمووى سەد رۆبلىيە،» ديسانىش بە چاوىكى پى پرسىارهو لە پىووتىر ئىليچى روانى.

پىووتىر ئىليچ پرسىي: «ئەو هەموو پارەيەت لە كوئى بوو؟ راوئەستە با ئەو كورە و روىرەكەيەم بنىرم بۆ فرۆشگەي پلاتىنكۆف، هەتا درەنگانى دووكانەكەي داناخا. - بزائىن پارەكەمان بۆ ورد ناكاتەو.» سەرى لە دەرگاگە بردە دەرى و هەرايەكرد: «ميشا، وەرە بۆ ئىرە!»

مىتيا وەك ئەوئەي بىرۆكەيەكى بەزەين گەيشتىن، گوتى: «فرۆشگەي پلاتىنكۆف زۆر چاكە!» كاتىك كورە هاتە ژوورى. روى تىكرد: «ميشا گيان، بەغار بچۆ بۆ فرۆشگەي پلاتىنكۆف و بلى دىمىترى فيودوروف سىلاوى دەگەياندى و دەيگوت هەر ئىستا دىم بۆ ئەوئەي... بەلام كوئى بگرە، گوئىگرە، بلى بەر لەوئەي بەگەم ئەوئەي سى جىنم شامپانى بۆ ئامادە بكا و وەك جارى پىشوو بىيچىتەو دەمەهوى بىيەم بۆ ماكرۆيە.» (لە ناكاو روى كردە پىووتىر ئىليچ) و گوتى: «جارى پىشوو چوار جىنم برد.» ديسان روى كردە كورە: «خەمت نەبى مىشاگيان، خۆي دەزانى. سەبركە، كوئى بگرە، بلى پەنير و پاتەي ئىسترازبۆرگى و ماسى سۆل و ژامپۆن و خاويارم بۆ دانى، هەرچىيەكى هەيە بايى سەد رۆبلم بۆ دانى، يان وەك جارى پىشوو بايى

سه دویست رۆبل... به لام راوهسته، بلای میوه و شیرینی له بیر نه چی، هه رمی و شووتی. بلای دوو یان سی، یا چوار دانه، - نا شووتیه کم به سه. نوقل و چوکلیتیسی له بیر نه چی. پینبلی ته واری ئه و شتانه ی جاری پیتشوو بر دم بۆ ماکوویه. بایی سیسه د رۆبل بوو...

واچاکه دیسان به قهه ئه و جارم بۆ دانی له بیرت نه چی میشا، ئه گهر ناوت میشایه...» دیسان پرووی کرده پیووتیر ئیلیچ: «ناوی میشایه، وانیه؟» پیووتیر ئیلیچ، به په رۆشییه وه گوئی راگرتبوو و چاوی لیده کرد، هه لیدایه: «جاری راوهسته. وا چاکتره خۆت بچی. ئه و نازانی.»

- ئه ری راست ده که ی، میشا گیان دهمه وئ بۆ ئه و کاره ماچتبه کم. ئه گهر بچی و له بیرت نه چی، ده رۆبلت زه حمه تانه دهمه می. دا هه لای بزانم چدکه ی. خیراکه... شامپانی له هه مووی گرینگتره. براندی و شه رابی سوور و سپیش، ته واری ئه و شتانه ی جاری پیتشوو کریم... خویان ده زانن ئه و جارهی دیکه چیمکرپوه.

پیووتیر ئیلیچ بیسه برانه قسه ی پیری: «به لام گوئیگره! من پیموایه واچاکه بۆ وردکردنه وه ی پاره بچی و پینانبلای جاری دوکانه که دانه خه ن، پاشان خۆت بچۆ... سه د رۆبله که ی بده یه، با بچی وردی کاته وه. هه لای بزانم، میشا گورج بچۆ و وهره وه!» پیووتیر ئیلیچ ده تگوت به قهستی ده یه وه ی به په له به ری بکا، چونکه کوره ده می بوو بوو به تاقی چرا و به چاوی زه قه وه راوه ستابوو، دیاربوو پاسپارده که ی میتیای له بیر نه ماوه و هه ر حالیش نه بووه. به ترس و سه رسوورمانه وه چاوی له ده مووچاوی خویناوی و قامکه له رزۆکه کانی بریبوو که پاره که ی پیگرتبوو.

پیووتیر ئیلیچ به گرژی و توورپه یی گوتی: «چاکه، ئیستا وهره ده ست و ده موچاوت بشۆ. پاره که یان له گیرفانت نی یان له سه ر میزه که داینی... ئاوه تا، وهره ده ی. بالته که شت دا که نه.»

له گه ل ئه وه ی یارمه تییه دا بالته که ی دا که نی، گوتی:

- چاوکه، بالته که شت هه مووی خویناوییه!

میتیا به شیوه یه کی سه یر و ساویلکانه گوتی: «ئه مه... هه یچ نییه تۆزی سه ر قۆله که ی خویناوییه، ئه و لاگیرفانه شی ده سه ره که خویناویی کردوه. ره نگه له مالی فینیا له سه ری دانیشتیتم و خوینه که دایدا بچ. چونکه ده سه ره که خووسابوو.» پیووتیر ئیلیچ به مرموچی گوئی گرتبوو، له ژیر لیوییه وه منجاندی:

- ده ی، وادیاره شه رت کردوه. له گه ل کئ به شه ر هاتی.

خه ریکی شتته وه بوون، پیووتیر ئیلیچ مه سینه که ی به ده سته وه گرتبوو، ئاوی به ده ستیدا ده کرد. میتیا له بهر په له په ل به جوانی سابوونی له ده سته ی نه دا (ده سته ی ده له رزی، پیووتیر دواتر ئه وه ی له بیر هاته وه.) به لام کارمه ندی لاو پیناگریی له سه ر ئه وه بوو، باشته ره سابوون له ده سته ی بدا و خاوینی بکاته وه. جار له گه ل جار زیاتر به سه ر میتیادا زال ده بوو. هه ر لیره دا ده بی ئه وه بلیم پیووتیر ئیلیچ لاویکی خاوه ن که سایه تی بوو.

- چاو له نینۆکت که، جوانت نه شور دووه. ئیستا ده موچاوت بشۆ، ئیره ی لاجانگت، نزیک گوچیچکه ت... جوان ده سته ی لیخه ده ته وئ به و کراسه وه برۆی؟ ده چی بۆ کوئ؟ دیوته سه ر قۆلی راسته ت هه مووی خویناوییه.

میتیا چاوی له سه ر قۆلی کرد و گوتی: «وایه، به خوین شه قیله ی داوه.» - که وایه کراسه که ت بگۆره.

میتیا به ساکارییه کی پر له بر واوه، له گه ل ئه وه ی به خاوی ده ست و ده موچاوی وشکده کرده وه و بالته که ی له بهر ده کرد، گوتی: «وه ختم نییه.

هه لیده که م، قۆلم هه لده ده مه وه، له ژیر بالته که دا دیار نابی... چاو لیکه ئاوا!» پیووتیر ئیلیچ به لومه وه گوتی: «ده ی پینبلی ئه و کیشه یه چۆن بوو؟ له گه ل کئ به شه ر هاتی؟ دیسان وه ک جارن له مه یخانه؟ دیسان له و سه روانه ت داوه؟ ئه مجاره له کیت داوه... یان ره نگه کوشتییت؟»

میتیا گوتی: «ورینه یه!»

- بۆ «ورینه؟»

میتیا گوتی: «خەمت نەبێ،» لە ناکاو پیکەنی. «هەر ئیستا لە نیو بازار پیریژنیکم تخیلکرد.»

- تخیلکرد؟ پیریژنیک؟

میتیا بە قاقاوێ چاوی لە چاوی پیووتیر ئیلیچ بری و وەک ئەوەی کەر بێ، نەپاندی: «پیرە پیاویکیش!»

- نەگەتێ! پیریژنیک، پیرە پیاویک... کیت کوشتوو؟

«لەگەڵ یەکتەر پیکهاتین، شەڕمانکرد و - پیکهاتین. ئەوەندە لە بیرم بێ، وەک دوو ھاوڕێ لیک ھەلبراين. گەوجیکە... ئەو لیم خۆش بوو... دلنیام تا ئیستا لیم خۆش بوو،... ئەگەر ھەستایەتەو، لیم خۆش نەدەبوو.»

- میتیا لە ناکاو چاویکی قرتاند - «بەلام چاوی دەری، دەزانی پیووتیر ئیلیچ بۆ دەلیم چاوی دەری! خەمت نەبێ! بە جەنەدەم، ھەرکەسیکە چاوی دەری! من ھەر گویشم لێ نییە!»

- بۆ لەگەڵ خەلکی شەڕ دەکەیت؟... بۆ وینە ئەو کیشەییە لەگەڵ ئەو سەروانە لە سەر ھیچووپوچ وەرپیت خست... شەرت کردوو و ئیستا بۆ کەیف و نەھەنگ و رابواردن پەلەتە - خووخدەییەکی قۆرت ھەیە! سێ جین شامپانی - ئەو ھەمووەت بۆ چیبی؟

«ئافەرین! ئیستا دەمانچەکانم بدەو. بە شەڕەفم ئیتر وەختم نییە. پیم خۆشە لەگەڵ تۆی خۆشەوێست دەمەتەقی بکەم، بەلام وەختم نییە. پیووستیش نییە، ئیتر درنگە و کاتی دەمەتەقی نییە.» دەستیکرد بە گیرفانیدا و ھاواری کرد: «پارەکانم! کوا پارەکانم؟ لە کویم دانان؟»

- لە سەر میزەکەت دانان... خۆت... ئەوەتا. لەبیرت چۆتەو؟ خۆ لەلای تۆ پارە وەک چلکی دەست وایە. ھا، ئەوەش دەمانچەکانت. سەیرە، سەعات شەش بۆ دە رۆبل بە بارمەتە دانان، بەلام ئیستا ھەزاران رۆبلت پێیە، دوو سێ ھەزار رۆبل زیاترە.

میتیا کە پارەکە لە گیرفانی پاتۆلەکە دەناخنی، بە پیکەنینەو گوتی: «تۆ سەری خۆت، سێ ھەزار!»

- ئاوا لیت ون دەبێ. لە سەر کانگای ئالتوون دانەنیشتووی!

«کانگا؟ کانگای ئالتوون؟ میتیا دای لە قاقای پیکەنین و بە پرمەپرم گوتی: «پیرخۆتین، پیتخۆشە بچی بۆ کانگای ئالتوون؟ ژنیکی لێرە لە پێو سێ ھەزار رۆبلت دەدات، بەو شەرتە بچی. ئەو چاکەییە لەگەڵ من کرد. بۆ کانگای ئالتوون نەماوە.» ناوی مادام خۆخلاقوفە، دەیناسی؟»

پیووتیر ئیلیچ بە گومان و دردۆنگییەو چاوی لیکرد و گوتی: «نایناسم، بەلام تاریفیم بیستوو و دیتوو شەمە. یانی ھەر بە راستی ئەو سێ ھەزار رۆبلی پێدای؟»

- سبەینی لەگەڵ ھەلاتنی خۆر، لەگەڵ ئەوەی «فیبس»ی ھەمیشە لاو لەگەڵ ریز و پاکیی خودا بەرەو تەشق بال دەگری، بچۆ بۆلای ئەو مادام خۆخلاقوفە و لێی بپرسە ئەو سێ ھەزار رۆبلی پێداوم یان نا. ھەول بدە و تییگە.

- نازانم پێوەندیتان لەگەڵ یەکتەر چۆنە... بەلام چونکە ئاوا لیبیراوانە دەیلی، پیموایە بە راستی ئەو پارەیی پێداوی. پارەت بە دەستەوہیە، بەلام بە جیبی ئەوەی بچی بۆ سیبیریا، خەریکی ھەمووی خەرج دەکەیت... ھەر بە راست پیمبلی بزائم دەچی بۆکوئ؟

- بۆ ماکوویە.

- بۆ ماکوویە؟ بەلام ئەو نیوہشەو!

میتیا لە ناکاو گوراندی: «سەردەمیک کورە ھەموو شتیکی ھەبوو، بەلام ئیستا ھیچی نییە.»

- چۆن «ھیچی نییە؟» بەو ھەزاران رۆبلەو و دەللی!

- باسی ھەزارییەکان ناکەم. بەزیاد نەبن. باسی کەسایەتی ژن دەکەم.

لەرزۆکە بناغەیی دللی ژن

لیوپیژە لە دەھۆ و فیئل کردن

لەگەڵ ئولیس ھاویرام، ئەو قسەیی ئەو.

4- فیبس: ناویکی تری ئاپۆلۆ - خودای ڕووناکی.

- سهرم له قسه کانت دهرناچ!

- بؤ مه ستم؟

- نا، مه ست نئی، به لام خراپتر.

- رۆحم مه سته، پیووتیر ئیلیچ رۆحم مه سته! به لام ئیتر به سه!

- چی ده که ی، ده مانچه که پر ده که ی؟

- ده مانچه که پر ده که م.

میتیا کالانی ده مانچه که ی کرده وه و سهری قوتووی بارووته که ی هه لپچری و به ئارامی بارووتی له لوله که ی کرد به شیشه دایگرته وه. پاشان گولله که ی دهرهینا و بهر له وه ی بیخاته نیو لوله که وه به دوو قامکی گرتی و له بهر چاوی رایگرت.

پیووتیر ئیلیچ به په رۆشی و کونچکاوای چاوی لی کرد و پرسیی: «بؤ ئاوا ته ماشای ئه و گولله یه ده که ی؟»

- ههر له خۆرا، ده لیم بزانه ئه گهر بتههوی گولله یه که له میشکی خۆت بده ی،

چاوا له گولله که ی ده که ی یان نا؟

- بؤ چاوی لیکه م؟

«له میشکم راده چی، بویه زور خوشه چاوی لیکه م و بزانه چونه. به لام ئه مه که وجیبه تیبه، که وجیبه تیبه کی کتوپر» له گه ل ئه وه ی گولله که ی خسته نیو لوله که وه و شیشکوتی کرد، گوتی: «ئیسنا ته واوه. پیووتیر ئیلیچی به رین، قورپاته، هه مووی قورپاته، خوزگه ده ترانی چ قورپاتیکی شه! ئه گهر هه یه کوتی کاغه زم ده یه.»

- ها ئه وه ش کاغه ز.

- ئه وه نا، کاغه زیکی تازه و خاویتم ده یه. ده مه وی لی بنوسم. پیووتیر ئیلیچ کوتی کاغه زی سپیی پيدا. «ئه وه باشه،» میتیا قه له میکی له سهر میزه که هه لگرت و به په له دوو دیری نووسی. پاشان چوارقه دی کرد و نایه گیرفانی جلیسقه که ی. ده مانچه کانیشی نایه وه نیو کالانه که یان، قرته که ی داخستن و به

ده ستیه وه گرت. پاشان به بزیه کی ئارام و خه یالییه وه چاوی له پیووتیر ئیلیچ کرد و گوتی:

- ئه مجار با برۆین.

پیووتیر ئیلیچ به شله ژاوی پرسیی: «بچین بۆکوی؟ نا، جارئ سه برکه... ناکا بتههوی ئه و گولله یه له میشکی خۆت ده ی؟»

- گالته م ده کرد! ده مهه وی بژیم. ئاشقی ژیانم! له و باره وه دلنیا به. ئاشقی فیسی قژ زیرین و تیشکه گه رموگوره که یم... پیووتیر ئیلیچی ئازین، ده زانی چۆن پاشگه ز بیه ته وه؟

- مه به سته له «پاشگه زبوونه وه» چیه؟

- ده ست له کۆل کردنه وه. واز هینان له بوونه وه ریکی خوشه ویست و که سیک که لی بیزارم. هه روه ها ئیزنی خوشه ویست بوون به که سیکدان که لی وه ره زم. - واز هینان و ده سته ردار بوون یانی ئه وه! یانی پیمان بلی:

«خودا چاکتان بؤ بکا، برۆن به دوا ی ژیان خۆتاندا، برۆن، منیش...»

- تۆش؟

- به سه، با برۆین.

پیووتیر ئیلیچ چاویکی لیکرد و گوتی: «وه لالا به که سیک ده لیم نه هیلئ بچی، بؤ ده چی بؤ ماکرۆیه؟»

- ژنیک له و ییه ژنیک، حالی بووی، ئیتر ده مت لیکنی.

- گو ییگره، ئه گهر چی زور وه حشی و بی ره می، به لام هه میشه خوشم ویستووی، دلن ناحه سیته وه، خه ممه.

- هاوړی گیان سپاسته که م. ده لینی وه حشیم. وه حشی، وه حشی! ئه وه شتیکه هه میشه خۆم ده لیم. وه حشی! ها ئه وه ش میشا هاته وه! خه ریک بوو له بیرم ده چۆوه.

میسا به غار خۆی کرد به ژووریدا، چه که یه کی پاره ی ورد به ده سته وه بوو. گوتی فرۆشگا که ی پلاتینکوف هه موو که وتوونه جمووجۆل. «خه ریکن ماسی و بتری و چایی داده گرن، به زووترین کات هه مووی ساز ده که ن و

دەيپىنچنەۋە. «مىتيا گەلايەكى دە رۆبلىي دا بە پيووتىر ئىليچ، پاشان گەلايەكى دە رۆبلىي تىرى بۇ مىشا فرىدا.

پيووتىر ئىليچ نەراندى: «دەست ھەلگرە! لە مالى مندا ھەقى ئەو كارەت نىيە. خووخدە و ئاكارىكى ناھەز و گەندەلە. پارەكەت ھەلگرە. ھانى. بىخە ئىرەتەۋە، بۇ زايەى دەكەى؟ سبەينى بەكارەت دى، دلنىام بۇ قەرز كەردنى دە رۆبلى ديسان دىئەتەۋە بۇلام. بۇ پارەكانت ناخەيتە گىرفانى باخەلتەۋە؟ لىت گوم دەبى!»
- ھاۋرى گيان، ۋەرە پىكەۋە بچىن بۇ ماكرۆيە.

- من بۇ بىم؟

- ۋەرە با بە سەلامەتتىي ژيان بترىيەك ھەلدەين! دەمەۋى مەى بنۆشم، ئەۋىش بەتايىبەت لەگەل توتتا ئىستا لەگەل تو دانەنىشتوم، وا نىيە؟
- زۆر چاكە دەتوانىن بچىن بۇ مترۆپۆلىس. ھەر ئىستا دەمويست بچم بۇ ئەۋى.

- ۋەختم نىيە. ۋەرە با بچىن لە خەلۋەتتىي دوكانەكەى پلاتىنكۆف دەخۆينەۋە. دەكرى مەتلۋكەيەكت لى داھىتم؟

- دايھىنە بزنام چىيە.

مىتيا كوتىك كاغەزى لە گىرفانى دەرھىنا و كرديەۋە و دايە دەست پيووتىر ئىليچ. بە خەتتىكى خۇش لىي نووسرابوۋ: «لەبەر خاترى ژيان خۇم سزا دەدەم، تەۋاۋى ژيانم سزا دەدەم!»

پيووتىر ئىليچ دۋاى خويندەۋەى گوتى: «بەراستى دەبى لەگەل كەسىك قسە بكەم. ھەر ئىستا دەرۆم كەسىك ئاگادار دەكەم.»

- دەرھەتى ئەۋەت ئابى كورى چاك، ۋەرە پەرداخىك ھەلدە. ۋەرە با بپۆين!
فرۆشگەى پلاتىنكۆف لە سووچىكى شەقامەكە ھەلكەۋتوبو، دوو سى دەرگا لە مالى پيووتىر ئىليچەۋە دور بوو. گەۋرەترىن سوپەرمارىكتى شارەكەمان بوو و لە بارەى چاكىيەۋە قسەى لە سەر نەبوو. چەند بازارگانى دەۋلەمەند بە شەرىكايەتى دايانابوۋ. ھەرچىيەكت ويستبايە بوويان. ئەۋەى لە فرۆشگەكانى پترزبۆرگ بوو، ئەمانىش بوويان: ھەموو چەشنىك كەلوپەل و خواردەمەنى،

شەرابى «سازكراۋ بە دەستى برايانى ئىلى سۆف»، ميوە و جگەرە و چابى و شەكر و قاۋە و ھتد... سى فرۆشيار و دوو ۋرۋىرەكە كارىان تىدا دەكرد. ئەگەرچى شارەكەى ئىمە فەقىرتر بووبو، خاۋەن زەۋى و زارەكان كۆچىيان كەردبوو و كاروبارى بازارگانى لە كزىي دابوو، بەلام سوپەرمارىكت و فرۆشگاگان رەمىنى باشتريان ھەبوو. كپارىي زياتر روۋى تىكردبوون. كار بەرپۆەبەرانى فرۆشگاگە تىكرا چاۋەرۋانى مىتيا بوون. سەۋدای سى چوار ھەوتوو لەمەۋبەرى، ھەروا لە بىريان مابوو: ھەموو جۆرە شەراب و خواردەمەنىيەك بايى چەندسەد رۆبلى، ھەموۋشى بە نەغد (ديارە خۇ قەرزى لەگەل ناكەن). لە بىريانە ئەو كاتەش ۋەك ئىستا، مىتيا چەكەيەكى پارەى سەد رۆبلى بە دەستەۋە بوو. بەبى حىساب و كىتاب پىيدا دەدا و بەم دەست و بەو دەست خەرجى دەكرد. بەبى ئەۋەى چەنە لىدا و بىرى لىكەتەۋە ئەو ھەموو شەراب و خۇراكە بەكارى چى دى. تەۋاۋى خەلكى شار دەيانزانى مىتيا ئەو كاتە لەگەل گرووشنكا چوۋە بۇ ماكرۆيە «بە شەۋ و رۆژىك سى ھەزار رۆبلى لە ئاۋ كەردوۋە و دۋاى كەيف و رابواردن ھەتال و بەتال گەراۋەتەۋە.» خىلىكى قەرەچىش (كە ئەو كاتە لە قەراغ شارى چادريان ھەلدابوو). لەگەل خۇى بردبوو. قەرەچىيەكانىش دوو رۆژى تەۋاۋ مەستيان كەردبوو و بە كەيفى خۇيان پارەيان لىھەلكراند بوو، بە دلى خۇشيان شەرابى گرانبايان خواربۆۋە. خەلك ھەموو بە مىتيا پىدەكەنن كە شامپانىي داۋە بەۋ قەرەچىيە چلكن و پلگنەنە و شىرىنىي و پاتەى ئىستراسبۆرگى داۋە بە ژنان و كچانى لادىيى، بۆيە ئەۋ ھەلەخەرجىيەى مىتيايان كەردبوۋە بنىشتە خۇشكەى سەر زارىان. ئەگەرچى بەرەۋرۋو نەيان دەۋىرا پىكەنن و لەبزيان بگەرئى. چونكە زۆر كارىكى پرمەترسى بوو، پاشملە قسەياندەكرد. بەتايىبەت لە مەيخانە مىتيا خۇى دانى بەۋەدا نا كە دۋاى ئەۋ ھەموو عەبلەخەرجى و پارە لە ئاۋ كەردنە گرووشنكا ئىزنى دابوو «لاقى ماچبكا» بۆيە كۆرى بادەنۆشان زۆرى پىكەنن.

کاتیک میتیا و پیووتیز ئیلیچ گەیشتنە فرۆشگاگە، چاویان بە عارەبانەیه ک
کەوت بە سێ ئەسپی زەنگولە لەملەو. «ئاندری» ی عارەبانەچی لەوئ
چاوەروانی میتیا بوو. نیو کەژاوەکەشی بە فەرپش و پەردە پازاندبوو.
کاروباری پێچانەووی کەلوپەلەکانیش تەواو بوو. تەنیا مەحتەلی ئەو بوون
میتیا بئ، سیایی بدەنە دەست و پارە لئ وەرگرن و بیانخەنە سەر
عارەبانەکە. پیووتیز ئیلیچ بە واق و پرمانەو لە میتیای پرسى:

ئەم عارەبانەیان بەو دەموودەستە لەکوئ هیناوه؟

. کاتیک بە هەلاتن دەهاتم بۆلای تو، تووشی ئاندری بووم و پیمگوت راست
بچئ بۆبەر فرۆشگای پلاتینکۆف و لەوئ چاوەروانم بئ. بەجاری وەدرەنگ
کەوتین. جاری پێشوو تیمووتی بردمانی بۆ ماکوویه. بەلام ئیستا تیمووتی
ژنیکی جادوو بازی بردوو. ئاندری، بلی زوو بگەینئ؟

ئاندری عارەبانەچی پیاویکی موو زەرد و نزیکەى چل سالانە دەبوو.
بالتەیهکی دریزی لەبەردا بوو، کەپەنکیکیشی بە سەر شانەو بوو، بە گەرمی
و لەلامی دایەو: «ئەگەر زۆر توند رۆیشتیتن، سەعاتیک بەر لە ئیمە دەگەنئ،
لەوانەیه لە سەعاتیکش کەمتر. خۆم تیمووتیم بەرێکرد. دەزانم چۆن دەروا.
ئەوان لە پێی ئیمە دەرنانچن. شتی وا هەر نابئ، لەوانەیه پێشیان بگەینەو.»

. ئەگەر تەنیا سەعاتیک دواى ئەوان بگەینئ، پەنجا رۆبلیت دەستخۆشانە
دەدمئ.

. دیمیتری فیوودورویچ، لە سەر گریو ناھیلیم نیو سەعاتیش بەر لە ئیمە
بگەنئ، ئیتر سەعاتیک جیی خۆی هەیه.

ئەگەرچی میتیا کەوتبوو پەلە و سەرحیسابی کەلوپەلەکانی دەبوو، فەرمانی
سەیر و سەمەرەى دەردەکرد، زۆر بئ جئ قسەیدەکرد و جاری وابوو
بۆخۆشی لە خۆی نەدەگەیشت. پیووتیز ئیلیچ وای بە باش زانی یارمەتیی بدا
و لەو تەنگزەیه دەربازی بکا.

میتیا فەرمانی دا: «بایی چوارسەد رۆبلی تەواو، لە چوارسەد رۆبلی کەمتر
نەبئ. راست وەک کەرەتی پێشوو. چوار جین شامپانی، نابئ بتریبەکی کەمتر
بئ.»

پیووتیز ئیلیچ گوراندی: «پیاوی چاک، ئەو هەموووت بۆ چییە؟ سەبرکە!
ئەو جەعبەیه چییە؟ چی تێدایە؟ لیم روونە بایی چوارسەد رۆبلی تێدا نییە.»
میتیا فەرمانی دا: «بایی چوارسەد رۆبلی تەواو، لە چوارسەد رۆبلی کەمتر
نەبئ. راست وەک کەرەتی پێشوو. چوار جین شامپانی، نابئ بتریبەکی کەمتر
بئ.»

پیووتیز ئیلیچ گوراندی: «پیاوی چاک، ئەو هەموووت بۆ چییە؟ سەبرکە!
ئەو جەعبەیه چییە؟ چی تێدایە؟ لیم روونە بایی چوارسەد رۆبلی تێدا نییە.»
دووکان دارەکان زمان چەورانە هەلیان دایە. ئەم جەعبەیهش بتریبی
شامپانی تێدایە و «پێویستترین کەلوپەل» وەک مەزە و شیرینی و چۆکلیت
و هتد. بەلام بەشی سەرکی شتەکان بەجیا دەپێچینەو و وەک جاری پێشوو
بە عارەبانەیهکی تاییەت دەینیرن، بە عارەبانەیهکی سئ ئەسپەدا بەرپئ
دەکەین کە هیندە بە پرتا و دەروا سەعاتیک دواى گەیشتنی دیمیتری
فیوودورویچ ئەویش دەگاتئ.

میتیا بە توندی پێداگری کرد کە: «لە سەعاتیک زیاتر نەبئ! لە سەعاتیک
زیاتر نەبئ! شیرینی و شەگەلاتی زیاتر دانئ. کچانی ئەوئ بۆ شیرینی و
شەگەلات نەماون.»

پیووتیز ئیلیچ بە گرژى و شلەژاوی گوتی: «شیرینی و شەگەلات قەیناکا،
بەلام چوار جین شامپانیت بۆ چییە؟ جینیک بەسە.» پاشان دەستیکرد بە چەنە
لیدان و داواى فاکتوری فرۆشی دەکرد. بەلام تەنیا توانیی سەد رۆبلی لئ کەم
کاتەو. لە کۆتاییدا هاتنە سەر ئەوئ بایی سئ سەد رۆبلی شتومەک بۆ
بنیرن.

پیووتیر ئیلیچ بیریکی تری کردهوه و گوتی: «جا ئیستا چۆنت پی خوشه واکه، به ججهندهم! به من چی؟ پارهی مفتته وهگیر کهوتوه، خودای دهکرد ئاورت تی بهردهدا.»

میتیا دهستی گرت و بردی بۆ خه لوه تیی پشتته وهی دووکانه که. «وهره لیره وه، جهنابی ئابووری زان، لیره وه، تووره مه به. هه ئیستا له گه لم وهره، چونکه مرۆفیکی له بهر دلانی، هه له وجوره که سانهی که من خۆشم دهوین.»

میتیا له پشت میزیکی چکۆله دانیشته که سفرهیه کی سپی له سه ر ا خرا بوو. پیووتیر ئیلیچیش به ره رووی دانیشته. خیرا بتریه کیان شامپانی بۆ هینان. لیتیان پرسین سه دهف مه یل دهکن یان نا. «سه دهفی تازه و بی وینه مان بۆ هاتوه.»

پیووتیر ئیلیچ به تووره یی گوراندی: «به زیاد نه بی، من سه دهف ناخۆم. هیچی دیکه شم پیویست نییه.»

میتیا گوتی: «فریای خواردی سه دهف ناکه وین، منیش برسیم نییه.» پاشان به نه رموونییانی گوتی: «هاورپی گیان، ده زانم به عومراتی خۆم ئه وهندهم هه له خه رچی و کاری بی سه ره وه به ره نه کردوه.»

- کی ئه وهی پی خوشه؟ سی جین شامپانی بۆ لادینییه کان، وه لالا هه ئه وه پیاو له دین دهردهکا!

- مه به ستم ئه وه نییه. باسی نه زمیکی زاتی ده کهم، که له ژیانمی مندا هه رگیز ئه وه نه زمه نه بووه. ته واوی ژیانم لیورپیژ له بی نه زمی و بی سه ره وه به ره یی بووه و که سیک پیویسته نه زمیکی پی بدها. وانیه؟ ئه وه جیناسه وانیه؟

- جیناسی چی، تو خه ریکی ورینه ده کهی!

سپاس بۆ خودای ئاسمانه کان

سپاس بۆ خودای وجودی خۆشم...

ئه م شیعره رۆژیک له دلم که لاورپیژی کرد، شیعریش نییه، فرمیسه که... خۆم دامناوه... هه لبه ت نه ک ئه وه کاته ی ریشی سه روانی گورینم ده کیشا...

- بۆ له ناکاو ئه وت وه بیر هاته وه؟

- بۆ وه بیرم هاته وه؟ گه وجیه تهی! هه موو شتیک کوتایی پیدی؛ هه موو شتیک هاوته راز ده بی. ئه سل و فه رعی مه سه له که ئه وه یه.

- ده زانی چی، ئه وه ده مانچه یه م له بیر ناچیتته وه.

- ئه وه ش گه وجیه تیه! مه ی فرکه و بی ری لیمه که وه. من ژیانم خۆش ده وی.

یه کجار زوریش. زور زور حه ز به ژیان ده کهم. تیگه یشتی؟

هاورپی گیان. وهره با به سلامه تیی ژیان دوو په رداخ بخۆینه وه.

ده زانی بۆ له خۆ رازیم؟ من هیچوپووچی، به لام لووت به رز و له خۆ رازیم. له گه ل ئه وه شدا که بیر له هیچوپووچی خۆم ده که مه وه ئازار ده کیشم، به لام هه روا له خۆ رازیم، ته واوی دنیا ته قدیس ده کهم. خودا و ته واوی مه خلووقاته که ی ته قدیس ده کهم. به لام... ده بی بوونه وه ریکی مزیر له نیو به رم، چونکه ده ترسم بخوشی و ژیانمی خه لکی بخاته مه ترسییه وه... برای خۆشه ویست، وهره با به سه لامه تیی ژیان پییدا که یین. چی ده توانی له ژیان خۆشه ویستتر و شیرینتر بی؟ هیچ، هیچ شتیک! به سه لامه تیی ژیان و به سلامه تیی شاژنی شاژنان.

- ئیستا که پیته خۆشه به سه لامه تیی ژیان و شاژنی شاژنانت با بخۆینه وه.

یه کی په رداختیکان هه لدا. ئه گه رچی میتیا شله ژا بوو و ده ست و دل بازی ده کرد، به لام له ناخه وه په رۆش بوو. ده تگوت دل په راوکییه کی تال و تاقه ت پرووکیین له سه ر شانی باره.

- میشا... ئه وه ش میشای تو! میشا گیان وهره بۆ ئیره و ئه م جامه به سه لامه تیی فیسی قژ زیرینی به یانی بخۆوه.....

پیووتیر ئیلیچ به تووره یی گوراندی: «بۆ ئاوا ده که ی؟»

- به تو چی، وام پیخۆشه!

- ئا، ئاخ!

میشا جامه که ی نا به سه ریه وه و کرنۆشیکی برد و دهر په ری بۆ دهری.

میتیا گوتی: «ئه مه ی دواتر وه بیر دیتته وه. ژن، من ژنم خۆش ده وی! ژن چییه؟ فریشته ی سه ر زه وی! دلم گیراوه، زور دلته نگم پیووتیر ئیلیچ. هاملیتت

لەبیرە؟ «زۆر دلتهنگم ئەی هۆراشیوی خۆشەویست، بۆت بەداخ! مخابن ئەی یۆریکی چارەڕەش؟» رەنگە یۆریک من بم، بەلێ، ئیستا من یۆریکم. داھاتووش ئەو ڕوون دەکاتەو.»

پیووتیڕ ئیلیچ بە بیدەنگی گویی راداشتبوو. میتیا تۆزی بیدەنگ بوو، چاوی بە سەگیکی چکۆلە ی جوان و چاوپەش کەوت، لە سووچیک ھەلتووتکا بوو، لە دوکاندارەکە ی پرسى: «ئەو سەگی کێیە؟»

سەگی باربارا ئەلکسیفناہ. لەگەڵ خۆی ھینای بۆ ئیترە و لەبیری چوو بیباتەو. دەبی بۆی بنیڕینەو.

میتیا مات و مەللول منجاندى: «لە گوردان... سەگیکی ئاوام... دیوہ. بەلام ئەو لاقى چەپەى شکابوو... ئەرى پیووتیڕ ئیلیچ دەمەوى لیت بپرسم، تا ئیستا دزیت کردوو؟»

ئەو چ پرسىاریکە؟

مەبەستىکی ئەوتۆم نییە. پیمبلی تا ئیستا گیرفانى کەست بریوہ. مەبەستم پارەى دەولەت نییە، ھەموو کەس دەیدزى، بیگومان تۆش کارمەندى و دزیت کردوو...

جوانەمەرگ بى بۆ قسەت.

مەبەستم پارەى خەلکانى ترە. برینی گیرفانى خەلکى؟ لە جزدانەکانیان، ھا؟
کاتیک نۆ سالان بووم بیست کۆپکم لە دایکم دزى. بە دزییەو لە سەر میزەکە ھەلمگرت و توند لە قولەمیچەم نا.

دەى پاشان چتکرد؟

ناخ، ھیچ. سى رۆژ شاردمەوہ. پاشان ھەستم بە شەرمەزارى کرد، راستیم گوتو دامەوہ بە دایکم.

ئەى دواى ئەوہ؟

زەبرى قامچى. بۆ پرسىارى وادەکەى؟ دزیت کردووہ؟

میتیا فیلبازانە چاویکی قرتاند و گوتى: «ئەرى.»

پیووتیڕ ئیلیچ بە کونچکاوییەو پرسى: «چت دزیوہ؟»

میتیا گوتى: «کاتیک نۆ سالان بووم، بیست کۆپکم لە دایکم دزى و دواى سى رۆژ دامەوہ.» دواى ئەوہ لە ناکاو ھەستا سەرپی.

ئاندرى لە دەرگای فرۆشگاگەوہ ھەرای کرد: «دیمیتری فیوڈورویچ، وەرئ ئەکەوین؟»

ئامادەى؟ ئەوہ ھاتین! چەند وشەى دیکە و... ئاندریش، کاتى وەرئ کەوتن، پەرداخىکی ودکا پیداکرد.

ھیندیکیشى براندی بدەنى! ئەو قوتوہ - (قوتوى دەمانچەکان) - بخە ژیر کورسییەکەى منەوہ. خوداحافین، پیووتیڕ ئیلیچ، ئیمەت لەبیر نەچى، گەردنم ئازاکە.

مەگین تو سبەینى ناگەرییەوہ؟

جاری نازانم.

کابرای دوکاندار وەک کارگ لەبەر دەمى ھەلتۆقى و گوتى: «جەناب حیسابەکەت لەبیر نەچى!»

ھا، بەچاوان، ھەر ئیستا.

چەکەى پارەکەى لە گیرفانى دەرھینا و سى گەلای سەد رۆبلى دەرکیشا و لەبەر دەمى کابرای دوکاندار داینا و بە ھەلەداوان دەرپەرى بۆ دەرئ. ھەموو کاربەریوہبەرانى فرۆشگاگە دەستیان بە سینگیانەوہ گرت و لەگەل دوعا و مالئاواى بەدوايدا ھاتنە دەرئ. ئاندرى، پەرداخىکی یەکبین ھەلداوو و لەبەر پەلەپەل لە گەرووی گیرابوو و دەکوخی. پەرییە سەر فایتوونەکە و لەجیى خۆى دانیشت. بەلام میتیا تازە سوار بووبوو، لە ناکاو بە سەرسوورمانەوہ چاوی بە فینیا کەوت لە ھەمبەریا راوہستاوہ. فینیا بە ھەناسەبرکى پەرییە سەر عارەبانەکە و بە گریانەوہ لە ھەمبەر میتیادا دەستی لیک ھەلپیکا و خۆى دا بە سەر کەوشەکانیدا:

دیمیتری فیوڈورویچ، دیمیتری فیوڈورویچى خۆشەویست و دلۆقان، کارت بە خاتونەکەم نەبى، تو خودا روحى پىبکە. من ھەموو شتىکم پىکوتى... ئەو کابرایەش مەکوژە، لە پىشدا ئەو ھات، ئەو ئاشقى خاتونەکەمە!

ئەو لەگەڵ ئاگرافنا ئەلکساندرفنا زەماوەندی کردوو. هەر بۆ ئەو لە سیبیریا گەراوەتەو. دیمیتری فیودورۆویچی ئازیز، تکتا لیدەکەم، مەیان کوژە!
پیووتیر ئیلیچ منجاندی: «ئاوا، ئاوا، ئاوا، ئەو تازە تیگەیشتم، کەوا یە ئەو خەیاڵەت لەسەردایە؟ ئیستا بۆم دەرکەوت، چیت لەسەردایە.» پاشان بە دەنگێکی بەرز گۆراندی بە سەر میتیادا: «دیمیتری فیودورۆویچ، ئەگەر پیاوی، ئەو دەمانچانەت بدە بە من. گویت لێیە دیمیتری؟»

میتیا وەلامی دایەو: «دەمانچە؟ براکەم، مەترسە، لە شار بچمە دەری فریبیان دەدەمە نیو زەلکاوێکەو.» دواي ئەو لە سەر جیگاکی دانیشت، گۆراندی: «هەستە فینیا، لەبەر دەمدا چۆک دامەدە. خەمت نەبی، میتیا کاری بە سەر کەسەو نییە، ئەم گەوجە کەرمیشکە ئیتر ئازار بە هیچ کەس ناگەیهنی. بەلام فینیا، تاوی لەمەوبەر ئازارم بە تۆ گەیان، کەوا یە بمبوورە لە منی چارەڕەشی هیچوپیوچ خۆش بە... ئەگەر لیشم خۆش نەبی، گرینگ نییە. ئیستا ئیتر بۆ من فەرق ناکا. ئاندری، لێخۆرە، بە چوارنال لێخۆرە!»

ئاندری خەرەزەنگی هەلسووراند و زینگی زەنگولە هەستا.

- خوداحافیز، پیووتیر ئیلیچ! دواي فرمیسکم پیشکەش بە تۆ دەکەم!...

پیووتیر ئیلیچ هەروا کە چاوی لە رویشتیان بریبوو، لەبەرخۆیەو گوتی: «ئەو مەست نییە، بەلام وەک شیت و دلووکار هەروا چەقە چەق دەکا.» بریاریدا لەوئ بمینیتەو، چاوەدیری پێچانەوێ کەلوپەلەکان بکا. چونکە دەیزانی فیل لە میتیا دەکەن. بەلام لە ناکاو رقی لە خۆی هەستا تفیکی لە عەرزەکە کرد و فرۆشگاکی بەجی هیشت، پاشان بە هەلەداوان رویشت بۆ بیلارد کردن لە مەخانی مێتروپۆلیس.

هەروا کە دەرویشت، لەبەرخۆیەو گوتی: «ئەگەرچی مروفتیکی باشە، بەلام زۆر گەوجە. نەقلی ئەو ئەفسەرە، کۆنە مێردەکە ی گرووشنکاشم بیستوو. چاکە ئەگەر ئەو کابرایە هاتبیتەو بۆ ماکوویە... ئاخ، ئەو دەمانچانە! قیروسیا! خۆ من لەلە ی نیم چاوی دەری. هەرچیەکیان پینخۆشە با بیکەن! ئەی بلیی نەقەومی؟ نا، ئەوانە تاقمێکی جینگزین، هیچیان لە دەست نایە. دەخۆنەو و پیک

هەلەدەپڕژین، شەرە دەندووکی دەکەن و ئاشت دەبنەو. وەک مندال وان. مەبەستی لە «پاشگەز دەبەو و واز دینم و خۆم سزا دەدەم» چیبە؟ بلیی نەقەومینی. لە مەخانیکان و لە کاتی مەستیدا هەزار جار ئەو قسانە دەردەفرتینی. بەلام ئیستا خۆ مەست نییە. «مەستی رۆحی» - ئەو لاتولووتانە ئاشقی گیان لە سەر دەستی ئەو قسە جوانانەن. کورە چی دەکا با بیکا، بە قەرەقەمەر! خۆ من لەلە ی ئەو نیم؟ پیموا شەری کردبوو، تەواوی دەست و چروچاوی خویناوی بوو. لەگەڵ کێ؟ لە مێتروپۆلیس هەموو شتیکم بۆ روون دەبیتەو. دەسەرکەشی لە خوینا خوسا بوو... هیشتا لە چەقی ژوورەکەدا کەوتوو... هەر دووک چاوی دەری، بە من چی، خودا جوانەمەرگی کا!»

بە مرومۆچی خۆی کرد بە مەخانیکەدا و دەستیکرد بە یاری بیلارد. یاریبەکە توژی هینایەو سەرخۆ، دەستیک دیکەشی کرد، لە ناکاو بە یەکی لە هویاریبەکانی گوتکە دیمیتری کارامازوف دیسان بە بریک پارەو پەیدا بوو. خۆم دیم سێ هەزار رۆبلی بە دەستەو بوو، دیسان رویشت بۆ ماکوویە تاکوو لەگەڵ گرووشنکا راییویری... ئەو هەوالە هەموویانی تووشی واقورمان کرد و دەستیان لە یاری هەلگرت. هەموویان بە سەرسوورمانەو باسیان دەکرد و هەر کەسە و بۆچوونیک هەبوو.

- سێ هەزار؟ یانی ئەو سێ هەزارە ی لە کوێ وەگیر کەوتوو؟

لەپەستا پرساریان لە پیووتیر ئیلیچ دەکرد. بریایان نەدەکرد مادام خۆخاکوف ئەو پارەیی پێدابی.

- بلیی دزیی لە باوکە پیرەکە ی نەکردی؟

- سێ هەزار! ئەو ماستە بی موو نییە.

- ئەو بە عالەم ئاشکرا دەبگوت باوکم دەکوژم. هەموومان بیستوو مانە.

باسی سێ هەزار رۆبلیشی دەکرد...

پیووتیر ئیلیچ گوئی راگرتوو. لە ناکاو خۆی لە پرسیارەکان گیلکرد و بە چاکی زانی بیدەنگە ی لیبینی. باسی خوینی دەست و دەموچاوی میتیای نەکرد. ئەگەرچی سەرەتا دەیویست باسیکا.

- دهستی سیئه می یارییه که یان دامه زرانده و ورده ورده مشتومر سه بارهت به میتیا دامرکا. به لام له کوتایی دهستی سیئه مدا پیوتیر ئیلیچ له یاری تاقه تی به سهر چوو، داری بیلیارده که ی دانا و به بی ئه وه ی شیو بخوا له مه یخانه چوو ده ری. کاتی گه یشته نیو بازار، له بهر په روشی له جیی خوی راوهستا و سهری له خوی سورما. بوی ده رکهوت هه وای چوون بو مالی فیودورپاولوویچ له سهری داوه، بو ئه وه ی بزانی پووداویک قه و ماوه یان نا. له بهر خاتری مه سه له یه کی قور - که دلنیا م هه رواش ده بی - دهمه وه ی هه موو ئه ندامانی ماله که له خه هه ستینم و هاوار و هه للا وه ری بخه م؟ به گوری بابیان وه، به من چی، خو من وه کیل و هه قدری ئه وان نیم.»

به خه مباری و دلته نگه به ره و مال بووه و له نا کاو فینیای وه بیر هاته وه. به قه لسی به خوی گوت: «ده بوو چه ند ده قیقه له مه وه بهر نه مه یشتایه بر وا و پرسیارم لییکردایه، ئیتر هه موو شتیکم بو روون ده بووه.» له نا کاو تاسه ی تی گه یشتن له و مه سه له یه وه ها ناخی ته نی، له نیوه ی ریگادا وه رسوورا و به ره و مالی فینیا، شوینی ژیا نی گرووشنکا ملی ریی گرت. گه یشته بهر درگا گه ورده که و ته ق ته ق لینی دا. ته قه ی ده رگا که به و شه وه کړوکپه وه خوی هینایه وه و ههستی به شه رمه زاری کرد. هیچکس وه لامی نه دایه وه، هه موو خه وتبوون. به دلکی خه م باره وه له خوی پرسه: «بو له خو را دهمه وه ی هه روا قاله قائم وه ریخه م؟» به لام به جیی ئه وه ی ملی ری بگری و بگه ریته وه، به هین و قه وتی خوی ده ستیکرد به لیدانی ده رگا که و بیدهنگی ئه و گه ره ک و شه قامه ی شله قاند.

له گه ل ئه وه ی رقی هه ستابوو، هه ر مشتیکه له ده رگا که ده دا و له بهر خو یه وه ده یگوت: «یانی کهس نایه بی کاته وه؟ باشه، خه وی مه رگیش چوو بیته چاوتان هه لئانده ستینم، ئه ری هه لئانده ستینم.» له و کاته دا توندتر له پیشوو وه رگه رایه ده رگا که.

(۱)

«منیش دیم»

دیمیتری فیودوروویچ به پرتاو به ره و ما کرۆیه به ریوه بوو. هه تا گه یشتنه ما کرۆیه نزیکه ی دوا زده کیلومه تریان مابوو. به لام ئه سپه کانی ئاندری هینده به تاو ده رویشتن ئه و مه و دایه یان به سه عات و چاره کیک ده بری. میتیا له خو شیانا ده تگوت بالی گرتوو. هه وا خاوین و فینک بوو، ئه ستیره ی گه ش و گه وره به ئاسمانه وه ده ره وشانه وه. له شه ویکی ئاوا و رهنگه هه ر له و سه عاته دا بوو که ئالیووشا چۆکی دادا و ناوچاوانی نایه عهرزی و وه ک حال لی هاتوو سویندی خوارد «هه تا دنیا به دنیا هه یی خوشبو ی» به لام گیانی میتیا لیورپژ بوو له خه م و دل خورپه، ئه گه رچی زور شت دلی ده رزی ئاژن ده کرد، له و کاته دا ته وای گیانی تاسه و ئه وینی فریشته که ی تیگه را بوو و به ره و رووگه ی ئاواتی ده فری، تا کو بو دوا یین جار چاوی به فریشته که ی روون بیته وه. ده توانم به دلنیا یی ئه وه بلیم، بو تاقه ساتیکیش دلی نه له رزی. رهنگه بر وام پینه که ن ئه گه ر بلیم ئه م ئاشقه دل سووتاوه، ده ره ق به و که سه نو ییه، ئه و ره قیبه تازه یه، ئه م ئه فسه ره، که ده تگوت مووت لی هه لپروزاندوو و له پر په یدا بووه، به خیلی له دلدا نه بوو. به خیلی به و ئه فسه ره نه ده برد، به لام هه ر که سیکی دیکه ببوا یه ته ره قی، میتیا له ریوه ره گی غیره تی ده بزوا و دیسان خو یین به ری چاوی ده گرت و په نجه ی به خو یین رمووده ده بوو. به لام هه روا که له ناخی شه ودا ده فری، ده ره ق به پیاویک که یه که م ئه وینداری گرووشنکا بووه، ریزه یه ک رق و ئیره یی و دوژمنایه تی له ناخی خویدا هه ست پینه ده کرد. راستیه که ی هینشتا ئه و کابرایه ی نه دیوو. لی ره دا خو تی هه لقوتان دنی خوی به کاریکی نابه جی ده زانی و هه قی به گرووشنکا و ئه و ئه فسه ره ده دا. «ئه و یه که م ئه شقی گرووشنکا بووه و دوا ی پینچ سال له بیر نه برد ته وه. هه ر بویه له ما وه ی ئه و پینچ ساله دا دلی

هەر له‌لای ئه‌و بووه و من کوا هه‌قی ئه‌وه‌م هه‌یه بمبه چقلى سهر ريگايان؟ ميتيا پاشگه‌ز به‌وه و ريگا چۆلکه! ئیستا من چيم، و چکاره‌م؟ گريمان ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ش په‌يدا نه‌بوایه، بۆ من هه‌موو شتيك گه‌يشتوته کوتايی...»

ئه‌گه‌ر ميتيا ئه‌قلى برى بکردبايه. ئه‌و وشانه تا رادهیه‌ک نيشانده‌رى هه‌ست و سۆزى بوو. به‌لام له‌و کاته‌دا کوا توانايی بىر و ئاوه‌ن هه‌یه؟ پیلانه تازده‌ک‌ه‌شى به‌بى هيج بىر کردنه‌وه‌یه‌ک دارشتبوو. له‌گه‌ل قسه‌کانى فینیا ئه‌و پیلانه وه‌ک برووسکه به‌ ميشکيدا تى‌په‌ريبوو، بى ئه‌وه‌ی بىر له‌ ئاکامه‌که‌ی بکاته‌وه، ده‌یويست جیبه‌جی بکا. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و بریاره تووشى شله‌ژانى کردبوو ئارواقارای لى‌هه‌لگرتبوو: بریاره‌که‌ی هیمنايه‌تیی به‌ دلێ نه‌ده‌به‌خشى. له‌ پشته‌وه‌شى زۆر شت هه‌بوو ئازارى ده‌دا. تاونا‌تاویکیش بىر کردنه‌وه له‌ حوکمی ئیعدامی خۆی که به‌ ده‌ستی خۆی نووسیبوو، تووشى سه‌رسوو‌پمانی ده‌کرد: «تۆله له‌ خۆم ده‌که‌مه‌وه،» کاغه‌زه‌که‌ش ئاماده له‌ گيرفانیدا بوو؛ ده‌مانچه‌که پر بوو؛ بریاريشی دابوو که به‌يانی رۆژى دوايی له‌گه‌ل گزنگی خۆر، «فیبسی قژ زيرين» چۆن دیدار بکا. له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا نه‌یده‌توانی خۆی له‌ رابردوو بدزیته‌وه و بیری ئه‌و هه‌موو شته‌ی له‌ دواى خۆی به‌جی هیشتبوو، ئازارى ده‌دا. به‌ داماو‌ی هه‌ستی به‌وه ده‌کرد و بى‌رۆکه‌که‌ی له‌گه‌ل ناھومیدی له‌ دلیدا زه‌ق ده‌بوو. له‌و کاته‌دا ته‌نیا بیری بۆ ئه‌وه چوو و ئه‌و هه‌سته له‌ ناخیدا هه‌لقولا که فرمان به‌ ئاندری بدا عاره‌بانه‌که راگرى. له‌ که‌ژاوه‌که دابه‌زى، ده‌مانچه پرکه‌ی ده‌رهینى و بى ئه‌وه‌ی چاوه‌پي به‌يانی بى، کوتايی به‌ هه‌موو شتيك بینى. به‌لام ئه‌و کاته وه‌ک برووسکه‌یه‌ک تىپه‌رى. ئه‌سه‌په‌کان وه‌ک باى شه‌مال ده‌فرین و ده‌تگوت «مه‌وداکان هه‌لده‌لووشن» له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌ شوینى مه‌به‌ست نزیک ده‌بوو، دیسان بى‌رۆکه‌ی گرووشنکا زیاتر گیانی ئابلوقه ده‌دا و ئه‌و خه‌یاله ترسناکانه‌ی به‌ سهر گیانیدا سه‌پا بوون و دانه‌چیره‌یان لیده‌کرد، ده‌یتاران‌دن. په‌ککو چه‌نده تاسه‌مه‌ندی دیتنى بوو، ته‌نانه‌ت بۆ ساتیک، چاوترووکانيک. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بکرى له‌ دووره‌وه. له‌ دلێ خۆیدا گوتى: «ئىستا له‌گه‌ل ئه‌وه. ئیستا بلێ له‌گه‌ل ئه‌و، له‌گه‌ل یه‌که‌م دلدارى چبکا و چۆن رايبویرى، ده‌مه‌هوى

هەر ئه‌وه بزانه‌م.» ئه‌و ژنه، که ئاوا شوینى له‌ سهر ژيانى دانابوو، ميتيا قه‌ت هه‌تا ئه‌و راده‌یه به‌ گری ئه‌شقی هه‌لنه‌قرچابوو، ئه‌و هه‌موو هه‌سته تازه و پر له‌ رازه، که خۆشى تووشى سه‌رسامی کردبوو، هه‌ستیکى تیکه‌ل به‌ فیداکاری و له‌ نیو بردنى خۆی له‌ هه‌مبه‌ر ئه‌ودا! له‌ ناکاو که‌وته به‌ر هیرشى جه‌زم بوون و حال لى‌هاتنیکی پر له‌ خولیا و گوتى: «خۆم له‌ نیو ده‌به‌م!»

نزیك سه‌عاتیک بوو به‌ چوارنال رینان ده‌برى. ميتيا بیده‌نگ بوو، ئه‌گه‌رچی ئاندری، پیاویکی سویرقسه بوو، به‌لام زمانى نه‌گه‌را... ده‌تگوت ناویرى قسه بکا، ته‌نیا ئه‌سه‌په که‌له‌که قوپاو و تیزتیپه‌ره‌کانى دابوو به‌ر زه‌برى خه‌ره‌زه‌نگ. له‌ ناکاو ميتيا به‌ ترس و دل‌ه‌خورپه‌وه هاواریکرد: «ئاندری، ئه‌گه‌ر خه‌وتبیتن چبکه‌ین؟»

ئه‌و بى‌رۆکه‌یه وه‌ک زه‌بریکی کاریگه‌ر ته‌زاندى. پيشتر بیری له‌وه نه‌کردبوو. - ديميتري فيودورويچ، رهنگه تا ئیستا خه‌وتبیتن.

ميتيا وه‌ک ئه‌وه‌ی زه‌رگی له‌ دل راچى، له‌ ناکاو گرژ بوو. ئه‌رى راسته... جا بروانه ئه‌ویش چۆن به‌ پرتاو ده‌چى بۆ ئه‌وى... به‌ هه‌ستیکى ئه‌وتۆوه... که ئه‌وان خه‌وتوون... گرووشنکاش رهنگه له‌وى خه‌وتبى... هه‌ستیکى پر له‌ بق و توورهبی له‌ دلێ هه‌لده‌قولا. بى‌ئىختیار هاواریکرد:

- ئاندری، توندتر! خه‌ره‌زه‌نگه‌که‌ت وه‌کارخه‌! خیراتر لى‌خوره‌!

ئاندری، دواى تۆزى بیده‌نگى، گوتى: «رهنگه نه‌شخه‌وتبیتن. تیموتى ده‌یگوت خه‌لکى زۆرى لىیه.»

- له‌ چاپارخانه؟

- له‌ چاپارخانه نا، له‌ کاروانسه‌رای پلاستونوف که ئه‌سه‌په‌کان له‌وى ده‌گورن. ميتيا که به‌و هه‌واله‌ چاوه‌پروان نه‌کراوه شله‌ژابوو گوراندى: «ده‌زانم، گوتت خه‌لکى زۆرى لىیه؟ يانی چى؟ ئه‌وانه کين؟»

- تیموتى ده‌یگوت هه‌موویان که‌سانیکى باش و حیسابین. دوو که‌سیان خه‌لکی شاره‌که‌ی خۆمانن - نازانه کين - دوو که‌سى دیکه‌شیان غه‌ریبه‌ن، رهنگه

که سانیکی دیکه شی لیبی. زورم پرسیار لینه کرد. تیموتی دهگوت خه ریکی گه نجه فه ن.

- گه نجه فه؟

- به لی. ئەگەر خه ریکی قومار بن، رهنگه نه خه وتبیتن. پیموانییه سه عات له یازدهی لادابی.

- میتیا به رق هه ستاوی دیسان گوراندی: «ئاندری، خیراتر! خیراتر لینخوره!»
ئاندری دواي ساتی بیدهنگی گوتی: «قوربان، دهکری پرسیاریکت لیکه م، به لام دهترسم قه لس بی قوربان.»

- دهتهوی چیم لی بپرسی؟

- هه ئیستا فینیا خوی به سه ره که وشه کانتا دا و تکای لیکردی ئازار به خاتوونه که ی و ئەو کابرایه نه گه یه نی... دهزانی چی قوربان... ئەوه منم تو ده به م بو ئەوی... لیم بیووره قوربان. ویژدانم ئازارم هه دا... رهنگه ئەو قسانه گه وجانه ش بن.

میتیا له ناکاو له دواوه چنگی له شانی گیر کرد و شیتانه پرسیی:

- تو فایتوونه وانی؟ فایتوونه وان!

- به لی قوربان.

- که وایه دهزانی پیاو ده بی ریگا بکاته وه. تو ئەگەر فایتوونه وانیک ریگا له خه لکی بگری و هه ر لینخوری و خه لک وه به ردا، ده لی چی؟ نا، فایتوونه وان نابی خه لکی وه به ردا. پیاو ناتوانی که س بکا به ژیره وه. پیاو ناتوانی ژیانی خه لکی بخاته مه ترسییه وه. تو ئەگەر که سیکت له نیو بردووه - توله له خوت بکه وه... ئەگەر که سیکت کوشتووه، ئەگەر ته نیا ژیانی که سیکت به با داوه - توله له خوت بکه وه و خوت له نیو به ره.

ئەو قسانه به شیوه یه کی شیتانه له ده می میتیا هاته ده ری. ئەگه رچی ئاندری تووشی سه رسوورمان کرد، دریژه ی به قسه دا.

- وایه، دیمیتری فیودورویچ هه ق به ئیوه یه، پیاو نابی هیچکه س وه به ردا، یان نازاری پیگه یه نی. بوونه وهرانی دیکه ش هه روا، چونکه ته وای بوونه وهران

خولقاوی دهستی خودان. ئەسپ بیته به رچاوی خوت، چونکه هیندیگ له خه لک، ته نانه ت له نیو ئیمه ی عاره بانه چیدا، رایان ده دن. به زه بیان له دلدا نییه، به زور لییان ده خورن و زیاتر له توانایان کاریان لینده کیشن...

میتیا په ریبه نیو قسه کانی: «له سه ره ئەوه دیانخه نه ججه نده م؟» دای له قاقای پیکه نین و دیسان چنگی له شانی ئاندری گیر کرد و گوتی: «ئاندری ساویلکه، پیمبل بزانم دیمیتری فیودورویچ کارامازوف ده چیته دوزه خ یان نا؟ بیرورای تو له م باره وه چییه؟»

- کاکای به ریژ نازانم، پیوه ندی به خوته وه هه یه. چونکه ئیوه... چاو لیکه قوربان، کاتیک کوری خودا له خاچدرا و مرد، راست له سه ره خاچه که وه رویش ت بو دوزه خ و تیکرای ئەو تاوانبارانه ی ئازاد کرد که سزا ده دران. شه ی تانیش ده ستیکرد به پرته وبوله، چونکه پی و ابوو ئیتر دوزه خ تاوانبار به خویه وه نابینی. هه ر بویه مه سیح پیگوت: «بوله بول مه که، چونکه ته وای به هیزه کانی سه ره زه وی له ئیختیاری تودان: حاکم و قازی و ده وله مه ندان، دیسان وه ک پیشوو دوزه خ پر ده بیته وه هه تا جاریکی دیکه ده گه ری مه وه.» ئەوه ده قی قسه کانی ئەو بوو...

- ئەو سانه ی لادینی! سه رنج راکیشیش بوو. ئاندری له و ئەسپه ی لای چه په ت راکیشه!

ئاندری له گه ل ئەوه ی ئەسپی لای چه په ی وه به ر خه ره زه نگ دا، گوتی: «که وایه دیوته قوربان، دوزه خ بو کتیه. ئیوه وه ک مندالکی چکوله وان... من ئیوه وا ده بینم... ئەگه رچی توند ته بیعه ت و ئاله دینی، به لام خودا به هوی دلله پر به زه بییه که تانه وه لی تان خو شده بی.»

- تو چی، ئاندری تو لیم خو شده بی؟

- من بو ده بی له ئیوه خو شیم قوربان، خو هیچ نازاریکت به من نه گه یاندووه.

5- له ئاییندا ده لین مه سیحیه ت «دوزه خ ویران ده کا» of Hell Harrowing هه لبه ت ئەو باوه ره ش له دینی سه ره کیدا نییه و قه شه گه لی سه ده کانی ناوه راست دایان تاشی.

- نا، به جی هه مووان، له جیاتی هه مووان، هه خۆت، لهو رینگا چۆله، له باتی هه مووان لیمخۆشده بی؟ ده پیمبلێ دهی گوندنشینی دلپاک و ساویلکه!
- ئاخ قوربان، ههست به مهترسی دهکه م ئیوه ده به م بۆ ئه وئ. قسه کانت زۆر سهیره.

به لام میتیا گوئی لینه بوو. له بهر خۆیه وه شیتانه دۆعایه کی دهخویند.
- خودایه، به هه موو تاوان و سه رپێچیه کانه وه وه مرگه و مه حکووم مه که.
له تاوانم خۆشبه. مه حکووم مه که، چونکه من خۆم مه حکووم کردوه.
مه حکووم مه که خودایه چونکه زۆرم خۆشده وئی. ئه گه ر بمخه یته دۆزه خیشه وه
هه ر خۆشم ده وئ و هاوار ده که م هه تا دنیا به دنیا به هه ر خۆشده وئی... به لام
لیمگه ری با هه تا کوتای هه ر خۆشبوئی... لیره هه ر ئیستا ته نیا پینج سه عات...
تا کاتی وه ده رکه وتنی پڕشنگی به تینی تو... چونکه شاژنی رۆحی خۆم
خۆشده وئ... خۆشده وئ و له خۆش و یستنی حاشا نا که م... تو خۆت ئاگات له
دلمه... به پرتاو ده رۆم، له بهر ده میدا چۆک داده دم و ده لیم: «تو مافی خۆته وان
له من بینی و برۆی. خودا حافیز. ئه م قوربانیه ی خۆت له بیه نه چیته وه... قه تیش
له بهر خاتری من دلته نگ مه!»

ئاندری، به خه ره زه نگه که ی ئاماژه ی به پیشه وه کرد و گوران دی: «ماکرۆیه!»
له نیو تاریکیی که مرهنگی شه ودا، پۆلینک تاپۆی یه که ده ست و ره شی ماله کان،
که ده نگوت له ده شتیکی به ریندا هه لکه وتوون، وه ده ر که وتن. گوندی ماکرۆیه
گوندیکی دوو هه زار که سی بوو. به لام لهو کاته ی شه ودا هه موو له خه ودا بوون
و ته نیا تا کوته را چرایه ک سۆله ی ده هات.

میتیا به تینوتاویکه وه گوئی: «ئاندری، بۆ پیشه وه، توندتر لیمخۆره!»
ئاندری به خه ره زه نگه که ی ئاماژه ی به کاروانسرای پلاستونۆف کرد که له
نیوه راستی ئاواپی هه لکه وتبوو. دیسان گوئی: «نه خه وتوون.» هه ر شه ش
پهنجیره ی سه ر شه قامی رووناک بوون.

میتیا به دلشادی دووپاتی کردوه: «نه خه وتوون ئاندری، خیراتر! به پرتاو!
زه نگوله کان بزرینگینه وه! با هه موو بزانی من هاتووم. من دیم، منیش دیم!»

ئاندری ئه سپه وه هه ناسه برکی که وتوو هکانی به چوارنال گه یانده بهر سه کوئی
پلیکانه کان و رایگرتن. ئه سپه کان ئاره قه یان کردبوو و هالاویان لی هه لده ستا.
میتیا راست لهو کاته دا دابه زی که خاوه نی کاروانسه راکه ده یویست بچی
بخه وئ، له سه ر پلیکانه کانه وه چاوی له تاریکی بری بزانی کن هاتوه.

- ئه وه توئی، تریفون بۆریسیچ؟

خاوه ن کاروانسه را دانه وی و به وردی روانی، له پلیکانه کان هه لاته خوارئ
و به شادی و نه شه وه چوو به ره وپیری میوانه که ی.

- جه نابی دیمتری فیودورویچ، ئیوه ن! به خیر بی؟، چاوم روون بۆوه!

ترفون بۆریسیچ لادییه کی ساخ و تیکسماو بوو، پیاویکی ده سته و
توندوتول. تووره و توسن بوو، به تاییه ت له گه ل خه لکی ماکرۆیه، به لام کاتیک
بۆنی پاره ی ده کرد، ده گه شایه وه و روو خۆشی وه ک خۆی نه بوو. به شیوازی
رووسی جلوه رگی ده پۆشی. کراسیکی قۆچه دار و بالته یه کی دریژی له به ردا
بوو. زۆری پاره وه سه ریه ک نابوو. به لام هه روا چاوبرسی بوو و خه ونی به
پاره وه ده دی. زۆربه ی خه لکی گونده که ی هه تا بینه قاقا له قه رز گرتبوو، زه وی و
زاری له مالیکان ده کری، یان ئیجاره ی ده کرد. خه لکی ره شوو پوتی ئاواپیش له
سه ر ئه و زه ویا نه کاریان ده کرد و ئاره قه یان ده رشت، به لام قه ت نه یانده توانی
قه رزه کانی پاک بکه ن. بیوه پیاویک بوو خاوه نی چوار کچی گه وره. یه کیان
بیوه ژن بوو و به دوو منداله وه لهو کاروانسه رایه ده ژیا و وه ک کلفه ت کاری بۆ
ده کرد. کچیکی دیکه شی ژنی ئه فسه ریکی نافه رمی بوو، له ژوو ریکی
کاروانسه راکه دا به دیواره که وه، له نیوان وینه کانی بنه ماله دا، وینه یه کی چکۆله ی
ئه و ئه فسه ره به جلوه رگی نیزامی و سه رشانه وه به رچاو ده که وت. دوو کچی
عازه بیشی له ریوره سمی کلێسه دا جلوه رگی شین یان سه وزیان له بهر ده کرد
که له پشته وه ده چه سپا به له شیانه وه و داوینیکی شو ری هه بوو. جلوه رگی
مۆده ی رۆژیان له بهر ده کرد، به لام رۆژی دواپی که ره ی به یانی هه لده ستان و
ده روژووری کاروانسه راکه یان ده مالی، چلکاوی نیو ته شته کانیان ده رشت و
کاری خاوین کردنه وه ی ئه و کاروانسه رایه له ئه ستوی ئه وان بوو. تریفون

بۆرىسىچ، ئەگەرچى ۋەك بانبانك لە سەر خەزىنە دەخەوت، بەلام ديسان تامەزرۆى ھەلئەكاندنى گىرفانى ميوانە سەرخۆشەكانى بوو، ھەر لە بىرىشى بوو پازدە بىست رۆژ لەمەوبەر لە ماوەى بىست و چوار سەعاتدا دووسەد سى سەد رۆبلى لە دىمىترى ھەلگراڭدبوو. ھەر لەرئوھە كە بەرەوپىرى مېتيا چوو بۆنى پارەى كرد و بە زمانىكى چەور و شىرىنەوھ بەخىرھاتنى كرد.

- جەنابى دىمىترى فېودۆرۋويچ، بەخىر بىي، پېت لە سەر چاوم دانا!
مېتيا بى سەبرانە گوتى: «سەبركە، تريفون بۆرىسىچ، جارى پېمبلى ئەو لە كوئىيە؟»

خاوەنى كاروانسەرا خىرا تيگەيشت. چاويكى مووقلشەنەى لە مېتيا كرد و گوتى: «ئاگرافنا ئەلكساندرفنا؟ ئەويش لىرەيە...»

- لەگەل كى؟ لەگەل كى؟

- تا قىمىك غەرىبە. يەكيان ئەفسەرە و بە شىوھى قسەكردنىدا دەبى لەھىستانى بى. ھەر لىرەوھ عارەبانەكەى نارد بە دوايدا. پياويكى دىكەشيان لەگەلدايە، كە نازانم دۆستىيەتى يان ھاوسەفەرى. جلوبەرگى ئاسايىي لەبەردايە.

- چاكە، بەزميان ۋەرى خستووھ، پارەيان ھەيە؟

- بەزمىكى ھەزارانە! شتىكى ۋا نىيە پياو كەيفى پىي ساز بى، جەنابى دىمىترى فېودۆرۋويچ.

- شتىكى ۋا نىيە پياو كەيفى پىي سازبى؟ ئەو كەسانەى دىكە كىن؟

- دوو پياوى دىكەن، خەلكى شارىن... لە چىرنى گەپوانەتەوھ و شەوئ لىرە دەمىننەوھ. يەكيان پياويكى جىيلە و دەلېن خرمى ئاغاي مېوسوفە، بەلام ناوھكەيم لەبىر نەماوھ... ئەوى دىكەشيان پىموايە خۆت دەيناسى، پياويكە ناوى ماكسىموفە. ۋەك خۇى دەلې چۆتە زيارەتى كلېسە. لەگەل ئەو خزمەى ئاغاي مېوسوف ھاوسەفەرە.

- ھەر ئەوھندە؟

- بەلى.

- سەبركە، تريفون بۆرىسىچ، گويىگرە. راست و رەوان پىمبلى: ئەو چى؟ ئەو حالى چۆنە؟

- گرووشنكا، ھەر ئىستا پىش ئىوھ گەيشتە ئىرە. لەگەلئان دانىشتووھ.

- شاد و بەكەيفە؟ پىدەكەنى؟

- نا پىموايە پىناكەنى، دلئەنگ و خەمبار دانىشتووھ. خەرىكە سەرى ئەو كابرا جىيلە دادىتى.

- سەرى ئەو لەھىستانىيە؟ ئەفسەرەكە؟

- ئەو جىيل نىيە، ئەفسەرىش نىيە. ئەو نا، قوربان. ئەو كابرا جىيلەى ۋا خرمى ئاغاي مېوسوفە... ناوھكەيم لەبىر چۆتەوھ..

- گالگاتوف؟

- خۆيەتى، گالگاتوف!

- زۆر چاكە. خۆم ھەموو شتىك روون دەكەمەوھ. خەرىكى گەنجەفەن؟

- بەلى قومارىان دەكرد، بەلام دەستيان لىكىشايەوھ. چايشيان خواردەوھ و ئەو كابرا ئەفسەرە داواى لىكۆرى كرد.

- تريفون بۆرىسىچ، سەبركە، بە قوربانىت بىم، سەبركە، خۆم ھەموو شتىك مەعلوم دەكەم. ئىستا ۋەلامى پرسىيارىكى دىكەم بدەوھ: ئەرى قەرەچىيەكان لىرەن؟

- دىمىترى فېودۆرۋويچ، ئەمجارە قەرەچى و شتى لىننىيە. خەلكى ئاوايى دەريان كردن. بەلام چەن جوولەكەى لىيە تار و دمەك لىدەدەن. دەتوانىن بنىرىن بە دواياندا. لەرئوھ دىن.

مېتيا بەپەلە گوتى: «بنىرە بە دواياندا. حەتمەن بنىرە بە دواياندا. ۋەك جارى پىشوو كچانىش كۆكەوھ. بەتايبەت ماریا. ھەرۋەھا ئىستىپاندىا و ئارىناش. دووسەد رۆبلى دەدەم بە چاۋەشەكان!

- جا بەو پارەيە دەتوانم تەواوى خەلكى نىو دى كۆكەمەوھ. بەلام ئىستا ھەموو خەوتون. جەنابى دىمىترى فېودۆرۋويچ، يانى لادىيىەكان شياوى ئەو ھەموو خۆشەويستىيەن، تەنانەت كچەكانىشيان؟ حەيف نىيە ئەو ھەموو پارەيە

سهرفی تا قمنیک مروقی گوشت تال و بی ئه دهب بکهی؟ لادییی هه رزه و چه په ل ته نانه ت حه یفه جگه ره یه کیشی بده یه ی! کچه کانیشیان هه موو رشکن و بوگه نن. به لام ده توانم بی ئه وه ی چاوم له هیچ بی کچه کانی خوّم له خه وه هه ستینم. تازه له پیخه فه که یان خزاون، به پیلاقه هه لیان ده ستینم، هانیانده دم گورانیان بو بلین و سه ما بکهن. جاری پیشوو ئه وه هه موو شامپانییه ت دا به وه لادیییه هیچوو و چانه، حه یف و خه سارا!

- تریفون بو رسیچ، جاری پیشوو که لیزه بووم، زیاتر له هه زار رو بلم به با دا. له بیرته؟

- به لی، به راستی بتسووتاندا یه باشتر بوو. چاکم له بیره. پیموا سی هه زار رو بلمت له ئاو کرد و رویشتی.

- چاکه، ئیستاش هاتووم ئه وه کاره بکه م، تیگه یشتی؟

چه که ی پاره که ی دهره ینا و له بهر چاوی کابرای خاوه ن کاروانسه را رایگرت. - ئیستا گو ییگره و له بیرت نه چی. هه تا سه عاتیکی دیکه شه راب و مه زه و شیرینی و چو کلیت ده گاتی - خیرا هه مووی بیته. ئه وه جه عبه ی لای ئاندرییه، ده بی خیرا بیته نه سهری. جه عبه که هه لچره و شامپانی بو میوانه کان تیکه. به لام ئه وه کچانه، کچه کان ده بی بین بو ئیره، به تاییه ت ماریا.

میتیا گه راوه بو لای عاره بانه که و جه عبه ی ده مانچه کانی دهرکیشا.

- ئاندری، وهره با حیساب و کیتابه که مان بکه ین، ئه م پازده رو بلمه کریکه ته. ئه مه ش په نجا رو بلم بو ودکا... له بهر ئه وه ی زور به پرتاو هاتی، له بهر دلپاکییه که شت... به لام کارامازو فت له بیرنه چی!

ئاندری به ده نگیکی له رزو ک گو تی: «قوربان، من ده ترسم. پینج رو بلم له کریکه ی خوّم زیاتر بده یه باشه، له وه زیاترم مه ده یه. تریفون بو رسیچ، تو شایه د به. ئه گه ر قسه یه کی گه و جانه شم کردوه بمبووره...»

میتیا چاویکی له سهرتاپای کرد و پرسیی: «له چی ده ترسی؟» پاشان پینج رو بلمی بو فریدا و گو تی: ئیستا که وای لیها ت، برۆ بو جهنده م! وهره تریفون

بو رسیچ بیده نگ بمبه سهری، ده مه وی چاوم پینان بکه وی، به لام نابی بمینن. له کوین؟ له وه تاغه شینه که ن؟»

تریفون بو رسیچ به خه مباری چاویکی له میتیا کرد، به لام ده سه به چی فه رمانه که ی به رو به برد و به ره وه سه رسه را رینوینی کرد و خو ی چو وه وه تاغیکی گه وره وه که میوانه کان له وه تاغی په نایدا دانیشتبوو. چرای ئه وه ژوو ره ی هینا دهری. پاشان میتیای برده ژوو ری و به دزییه وه له سووچیک دانیشاندا. تا کو له و یوه به جوانی چاوی له میوانه کان بی. به لام چاوی لی کردنه که ی زوری نه خایاند، له راستیدا نه یوانی چاویان لیبا، که چاوی پیی که وت، دلی به توندی وه کوته کوت که وت و چاوی له ره شه وه هات. گرووشنکا له سه ر کورسیه ک دانیشتبوو، له په ناشیدا گالگانو فی لای و جوان چاک له سه ر قه نه فه یه ک دانیشتبوو. گرووشنکا ده ستی له ده ستی گالگانو ف دابوو، له وه ده چوو پییکه نی. گالگانو فیش که رهنگی بزراکابوو چاوی له گرووشنکا نه ده کرد. له گه ل ماکسیمو ف قسه یه کرد که ئه ویش به ره و رووی گرووشنکا دانیشتبوو. ماکسیمو ف قاقا پیده که نی. ره قیبه که ی له سه ر کاناپایه ک دانیشتبوو، کابرای غه ربیه ش له سه ر کورسیه کی په نای دانیشتبوو. له گه ل کیشانی قه ننه، خو ی راده ژاند و میتیا ئه وی وه ک پیاو یکی قه له وی روو کراوه و کورته بالا هاته بهرچاو، که له وه ده چوو رقی له شتیک هه ستایی. دوسته که ی، ئه وه غه ربیه ی دیکه، ئالیووشا پیی وابوو زور که له گه ته، به لام له وه زیاتر هیچی ده ستنه که وت. هه ناسه ی له سینگیدا کو کرده وه و نه یوانی له وه زیاتر خو بگری. جه عبه ی ده مانچه که ی له سه ر دو لاییک دانا و به دلکو تیوه، که سهرتاپای جه ستی ده لهرزی و هه ستی به سه رما ده کرد. راست رویش ت بو وه تاغه شینه که. گرووشنکا، یه که م که س چاوی پییکه وت و قیژاندی: «های!»

بەكەم نەویندار، ھەقى بە دەستە

میتیا بە ھەنگاوی پتەو و خیرا، راست رۆیشت بۆلای مێزەكە، بە دەنگیكى بەرن، وەك ئەوھى ھاوار بكا، بە دەنگیكى لەرزۆكەوھ گوتى: «ئاغایان، من... گورگ نیم... لیم مەترسن!» لە ناکاو روى لە گرووشنكا کرد كه خوى بۆلای گالگانوف خوار کردبوو و توند دەستیگرتبوو: «چبوو؟ بۆ لەخۆرا شلەژاوان... منیش ھاتووم. ھەتا بەیانی لێرە دەبم. ئاغایان ئیجازە دەفەرموون ریبوارىكى رى لەبەر... ھەتا بەیانی لە لای ئیوھ بمینیتەوھ؟ تەنیا ھەتا بەیانی، بۆ دوايین جار، لەم وەتاغەدا؟»

میتیا، روىکردە ئەو کابرا کولەبنەییە قەننەى دەکیشا و لە سەر قەنەفەيەك دانیشتبوو، کاتى ئەو قسانەى کرد، ئەو گردە پیاوھ قەلەوھ بە قورساختى قەننەكەى لە لىوى کردوھ و بە توندی گوتى:

- پانیە، ئیمە لێرە کۆرەكەمان تايبەتییە. ئەوھ ژووری دیکە ھەيە.

گالگانوف لە ناکاو وەلامى دایەوھ: «ئەوھ توى دیمیتىرى فیودورۆویچ؟ وەرە لەگەلمان دانیشە. چۆنى، چاکى؟»

میتیا كە بە سۆز و تامەزرۆییەوھ دەستى بۆلای دريژ کردبوو و دەیویست تەوقەى لەگەل بكا، گوتى: «ھاوری خۆشەویست و بەرپیز، چاوم روى بۆوھ بە دیتنت. ھەمیشە تۆم لەبیر بووھ.»

گالگانوف بە پیکەنینهوھ گوتى: «وھى دەستم! بۆ ئاوا دەستم دەگوشى، قامک شكا.»

گرووشنكا، كە زانیى میتیا لەسەرخۆیە و قەستى گێرەوکیشە سازکردنى نییە، بە بزەيەكى نەرمونیانەوھ گوتى: «ئەو ھەمیشە ھەروا تەوقە دەكا.» بە كونچكاوى و لەگەل ئەوھشدا بە دلەخورپەوھ چاوى لە میتیا دەکرد. ھەستى بە شتیک کرد لە وجودى میتیادا و بەراستى چاوەروانى ئەوھى لێدەکرد كە ئاوا بیته ژووری و بەو شیوھ قسە بكا.

ماكسیموف لەلای چەپەوھ، بە شیوھەيەكى دۆستانە گوتى: «سلاو.» میتیا بەپەلە دەستى لە دەستى ئەویش نا.

«سلاو. تۆش لێرەى! بە دیتنى تۆش چاوم روى بۆوھ! ئاغایان، ئاغایان، من...» (ديسان روى لە کابراى قەننە بەدەستى لەھىستانى کردوھ. دیاربوو لە نیو کۆرەكەدا ئەوى بە گرینگترین كەس ھاتوتە بەرچاوى.) «بەپرتا و ھاتم بۆ ئێرە... دەمھەوى دوايین رۆژ، دوايین سەعاتم لەم ژوورەدا، لەم ژوورەدا، رابویرم... شوینیک كە منیش فریشتەكەم... مەتھکردوھ...» بە شیوھەيەكى تۆسنانە گۆراندی: «پانیە، بمبوورە، بۆيە بەرەو ئێرە بآلم گرتوھ، بریارم داوھ... مەترسە، ئەمشەو دوايین شەوى ژيانمە! وەرن با بە خۆشى ئەم دۆستايەتى و پیکەوھ بوونەمان شاد بين و مەى فرکەين. ھەر ئیستا شەراب دینن... لەگەل خۆم ھیناومە.» (شتیک ھانیدا كە چەكەى پارەكەى دەرھینی.) «ئیزن بەدن پانیە! پیمخۆشە گویمان لە گۆرانى و مۆسیقاش بى، یانى وەك جارى پيشوو بە شادى رايبویرين. بەلام كرم، كرمى ناچیزە لە سەر زگ بەرەو دەرئ دەخوشى و ئیتر چاوم پى ناکەویتەوھ. یادی رۆژى شادى و دوايین شەوى خۆم زیندو رادەگرم.»

ھیندەى قسە لە دلدا بوو، خەریکبوو دەخنكا. بەلام لە قسەى سەیر و سەمەرە زیاتر لە دەمى نەدەھاتە دەرئ. کابراى لەھىستانى چاوى لە میتیا و پارەكانى دەستى برى، سەرنجىكى گرووشنكاى دا و بە ئاشكرا تووشى سەرسورمان بوو.

6 - Panie، وشەيەكى ریزدانانە، واتا «گەرەى بەرپیز» - كوى وشەكەش «پانوویە» یە. Pan. یانى «ئاغا» و Pani. پانى واتا «خاتون» - دواتر لە رۆمانەكەدا لەكار كراون. ئەم وشانەش لەھىستانين.

میتیا دیسان گوتی: «ئەگەر ئەو فریشتە شەرمەنە ئیزن بەرموون...»
 گرووشنکا قسەکەى پېپىرى و گوتی: «تۆ زۆر سەیر قسە دەکەى، نا هەقم
 نییه پیکەنینم دى. دانیشە دیمیتىرى! تۆ دەلئى چى؟ تکتات لیدەکەم
 مەمان ترسیتنە... بەلین دەدەى؟ ئەگەر نەمان ترسیتنى، دلشاد دەبم بە دیتنت...»
 میتیا لە کاتیکدا دەستی هەلدەتەکاند، گوتی: من، من و ترساندنئ ئیوہ؟
 دلنابە قەت نابمە ھۆى ئازارتان، ھەرچیت پېخۆشە بیکە، نابمە کۆسپى سەر
 پیت! لە ناکاو خۆى دا بە سەر کورسییەکەدا و دەستیکرد بە گریان. لەگەل
 ئەوہى سەرى بۆلای دیوارەکە سووراند و دەستی لە کەمەى کورسییەکە
 وەرھینا، وەک ئەوہى لە باوہشى بکا. ھەموویان و تەنانەت خۆشى تووشى
 سەرسوورمان کرد.

گرووشنکا بە لەبزیکی سەرکۆنە کەرانەوہ گوتی: «دەست ھەلگرە،
 دەستھەلگرە، تۆ مرۆفیکى سەیرى! لە مالئیش کاتیک دەھات بۆ دیدەنیم ھەر
 ئاوا بوو. دەستدەکا بە قسەى سەیر و سەمەرە و ھەرچى دەکەم تیناگەم.
 پېشتىرش جاریکى دیکە ئاوا دەستیکرد بە گریان، ئیستاش ئەوہ دەستی
 پیکرد! شورەییە! بۆ دەگریی؟» پاشان بە لەبزیکی رازاوى و بە
 توورەبوونیکى کتوپر و پیداکرى لە سەر وشەکان گوتی: «وادیارە بۆ گریان
 بەھانەشى بە دەستەوہیە!»

«من ناگریم... چاکە، سالا!» میتیا خیرا لە سەر کورسییەکە سوورا و
 دەستیکرد بە پیکەنین، جۆریک پیکەنینى وشک کە تايبەتى خۆى بوو،
 پیکەنینیکى سارد و سړ کە ھەموو گیانى لەگەلئ دەلەرییەوہ.

گرووشنکا بە لەبزیکی ھاندەرانە گوتی: «چاکە، ئاوا باشە... سەرودل
 خۆش بە، سەرودل خۆش. بە ھانتت زۆر دلشادم، زۆر دلشاد، گویت لئى
 میتیا، زۆر دلشادم!» لەگەل ئەوہى روى لە کۆرەکە بوو، بە شیوہیەکی
 ئاشکرا روى قسەى لەو کابرایە بوو کە لە سەر قەنەفەیکە دانیشتبوو، بە
 لەبزیکی فەرمان پیدەرانەوہ گوتی: «من دەمھەوئ ئەویش لەگەلمان بى. ئەوہ

لە ناخى دلەوہ دەلئیم!» پاشان بە بزەھیکى نەرمەوہ چاوى گرشەى ھات و
 گوتی: «ئەگەر ئەو بڕوا، منیش دەروم!»

کابرای لەھىستانى لەگەل ئەوہى دەستی گرووشنکای ماچدەکرد، بە
 ریزیکى تايبەتەوہ گوتی: «فریشتەکەم ھەر فەرمانیک بەدا، یاسا ھەر ئەوہیە!»
 پاشان روى کردە میتیا و بە ریزەوہ دریزەى بە قسەکانى دا: «پانیە، تکتان
 لیدەکەم ئیوہش بئینە کۆرەکەمانەوہ.»

میتیا خۆى ئەمبارەوبار کرد و ھات مژولیايشیکى حیسابى بکا بەلام
 قسەى بۆ نەھات.

لەجیاتى وتاردان گوتی: «پانیە، وەرە با بخۆینەوہ.» ھەموویان دەستیان
 کرد بە پیکەنین.

گرووشنکا بە توورەھى ھەلئیدایە: «خودایە گیان، پیموابوو دیسان
 دەستپیدەکا.» بە لەبزیکی رازاوى لە دریزەى قسەکانیدا گوتی: «میتیا
 گوئیگرە، ھەلبەز دابەز مەکە. کاریکى باشت کرد شامپانیت ھینا. منیش چەند
 پەرداخ دەخۆمەوہ، بەلام ئیشتیام لیکوور نابا. لە ھەموو چاکتر ھانتى خۆتە.
 چاکت کرد ھاتى، ئیمە وشک و بئیدەنگ دانیشتبووین و پیاو ھەستى بە
 غەریبى دەکرد و ھەموو گیانمان داگیرابوو... پیموایە دیسان بۆ کەیف و
 نەھەنگ ھاتووى! بەلام پارەکەت بئوہ گیرفانت. ئەو ھەمووہت لەکوئ بوو؟»

میتیا ھەتا ئەو کاتە چەکەى گرمۆلەکراوى پارەکەى ھەر بە دەستەوہ بوو
 کە ھەموویان و بەتايبەت لەھىستانىیەکان چاویان تئیریبوو. بە شیواوى و
 ھەلەپرووکى پارەکانى ئاخنییە گیرفانییەوہ. سوور ھەلگەرا. ھەر لەوکاتەدا،
 خاوەنى کاروانسەرا لە سەر کەشەفیک، بترییەک شامپانى و چەن پەرداخى
 ھینا. میتیا خیرا پریدا بترییەکە، بەلام لەبەر شیواوى نەیدەزانى چى لئیکا.
 گالگائوف لئى وەرگرت و پەرداخەکانى پړ کرد.

میتیا گوراندى بە سەر خاوەن کاروانسەرادا: «یەکیکی تریش!
 بترییەکی تریش بئینە! ھەرۆھا لەبیرى نەبوو پەرداخەکەى لە پەرداخى کابرای
 لەھىستانى بەدا کە قورساخانە داواى لیکردبوو بەخۆشى ئەو پیکەوہ بخۆنەوہ،

بئى ئەۋەدى لە سەر ئەۋانى دىكە راۋەستى، يەككىن ناي بەسەريەۋە. لە ناكاو رەنگ و قەلەفەتى گۇرا، ئەۋ حالەتە قورساخانا و تراژىكەى پىۋەى ھاتبۈۋە ژوورئى، بە تەۋاۋى لە نىۋو چوۋ، حالاتىكى ساكار و مندالانە بالى بەسەردا كىشا. دەرگوت لە ناكاو ئارامبۆتەۋە و موو ناپسىنى. شاد و شەرمن چاۋى لە ھەموۋيان دەكرد. بە پىكەننىكى سارد و سېر و بەردەۋام و خۇگرانەۋە دانىشتىۋو، وىنەى سەگىك كە ھەلەيەكى كىرۋوۋە و تەمىكراۋە و چاۋپۇشى لە ھەلەكەى كراۋە، خەرىكى شادى و كلكەسۋوتى بوو. دەرگوت ھەموو شتىكى لەبىر چۆتەۋە، بە پىكەننىكى شىرىن و مندالانەۋە چاۋى بە ھەموۋياندا دەگىرپا. بەردەۋام بە دەم گرووشنكاۋە دەگرژىيەۋە و كورسىيەكەى لىدەبردە پىشى. وردە وردە خەرىكبوو لەۋ دوو لە ھىستانىيە شتىك ھەلكرپىنى. ئەگەرچى ھىشتا لەۋ بارەۋە دۇنيا نەبوۋبوو. ھەلسوۋكەۋتى قورساخانا و زاراۋەى لە ھىستانىيە ئەۋ كابرەيەى كە لە سەر قەنەفەكە دانىشتىۋو . لە ھەموۋشى گرېنگر، قەنەكەى . سەرنجى راكىشاۋو. بىرىكردەۋە: «دەى چاكە، كارىكى باش دەكا، قەنە دەكىشى.» رۇخسارى پەنەمىۋى ئەۋ كابرە لە ھىستانىيە، بە لوۋتى بارىك و سىملى تەنك و بۆيەكردو و رۋو ھەلمالداراۋىيەكەى تا ئىستا زەررەيەكى گومان لە ناخى مېتىادا ھەلنەخراند بوو. تەنانەت ئەۋ كلاۋتسكەش كە دەستكارى سىبىريا بوو و تىسكەكانى بە شىۋەيەكى گەۋجانە كەۋتبۈۋە سەر لاجانگى و شانە كرابوو. سەرنجى مېتىاى رانەكىشا. بە حال و ھەۋايەكى شادانەۋە لە درىژەى بىر كىرەۋەكەيدا گوتى: «پىمۋايە لە سەر كىردنى كلاۋى تىسكن خراب نىيە.» ئەۋ لە ھىستانىيەى دىكەش كە جىلتىر بوو، بە شىۋەيەكى جىنگىزبانە و بە چاۋىكى پىر سوۋكايەتتەۋە، چاۋى بە كۆرەكەدا دەگىرپا و گۋىي راگرتبوو، ئەۋ لاۋىكى كەلەگەت بوو، ئەفسەرى لە ھىستانىش خىلانە لە سەر قەنەفەيەكى تەنىشتى دانىشتىۋو، قەلەفەتتە ھىندە پىكەۋە ناتەكوزى دەنۋاند، سەرنجى راكىشا بوو. «ئەگەر بە پىۋە راۋەستى شەش بست نابى.» مېتىا لەخۇرا ئەۋەش بە زەنىندا ھات. ھەروەھا بىرى لەۋە كىردەۋە كە دەبى ئەۋ

جوۋتە ھاۋرپى يەكتر بن. دەشكرى بلىن: «پاسەۋانىيەتى»، بىگومان ئەۋ لە ھىستانىيە زلە لە خزمەت ئەۋ لە ھىستانىيە وردىلە و قەنەكىشە داىە. چونكە جاروبارە ئەفسەرە خرە فەرمانى بەۋ تەژەيە دەدا. كە مېتىا ئەۋەى سىروشتى ھاتە بەرچاۋ.

مېتىا ۋەك گەمالىكى چكۆلەى كەۋى، كەمترىن ھەستى بە خىلايەتى لە دلېدا نەبوو. ھىشتا لە ھەلسوۋكەۋت و قسە بە تۈكلەكانى گرووشنكا ھىچى بۇ ھەلنەكراۋو. تەنبا بە دلەكوتىۋە دەيدى كە گرووشنكا لەگەلى رۋو خۇش و دلۇقانە، لىي خۇشبوۋە و لە پەنا خۇيدا دايناۋە. لە خۇشيانا پىي ۋەعەرن نەدەكەۋت، چاۋى لە گرووشنكا برىبوو كە قومقوم شامپانىيە دەخۋاردەۋە. بەۋحالەشەۋە ئاگاي لە بىدەنگ بوۋنى كۆرەكە بوو و بە چاۋىكى پىر چاۋەروانىيەۋە تىدەرۋانين. چاۋە زىتەكانى دەرگوت دەپرسى: «ئاغايان بۇ ئاۋا بىدەنگ دانىشتۋوۋىن؟ بۇ كارىك نەكەين؟»

گالگانۇف، ۋەك ئەۋەى فكىرى مېتىاى خۇندىبىتەۋە، ئاماژەى بە ماكسىمۇف كىرد و گوتى: «ئەۋ قسەى قۇرمان بۇ دەكا و ئىمەش پىدەكەنن.» مېتىا خىرا چاۋى لە گالگانۇف كىرد و پاشان سەرنجى لە سەر ماكسىمۇف كىرسايەۋە. لە ناكاۋىش ۋەك ئەۋەى شتىك بوۋىتە ھۋى گەشانەۋەى، بە پىكەننىكى كورت و وشكەۋە گوتى: «قسەى قۇر دەكا؟ ھا! ھا!»

ئەرى. باۋەر دەكەى، دەلى تەۋاۋى ئەفسەرانى سۋارە نىزامى ئىمە لە دەيەى بىستدا ژنى لە ھىستانىيان ھىناۋە. قسەيەكى قۇرە؟ مەگىن نا؟ مېتىا ۋەك ئەۋەى حالى لىھاتى، دوۋپاتىكردەۋە: «ژنى لە ھىستانى؟» گالگانۇف تەۋاۋ ئاگاي لە ھەستى مېتىا دەرھەق بە گرووشنكا بوو، سەبارەت بەۋ كابرە لە ھىستانىيەش لە مېشىكى خۇيدا شتىكى لىكدابۋو، بەلام زۆرى گۋى بەۋە نەدا، يان ھەر بىرى لىنەدەكردەۋە؛ زىاتر ماكسىمۇف سەرنجى راكىشاۋو. بە ھەلکەۋت لەگەل ماكسىمۇف ھاتبوو بۇ ئىرە. يەكەمجار بوو لەم كارۋانسەرايە چاۋى بەۋ لە ھىستانىيانە نەدەكەۋت. پىشتىرىش گرووشنكاى دەناسى، جارىك لەگەل كەسىكى دىكە چوۋبوو بۇ

دیدەنئی، بەلام گرووشنکا ئەوی بەردل نەكەوتبوو. بەلام گرووشنكا لێره بەچاوی خۆشەویستی تیی دەروانی: بەر لە هاتنی میتیا، دەستی لە ملی کردبوو، نازی کیشابوو. بەلام گالگانۆف سارد و سڤ و بئەست گویی پیتەدابوو. لاویکی بیست سالانەى تەرپۆش بوو، روخساریکی جوان و دلرفین و قژیکی پڤ و بۆری هەبوو. چاوی شینیکی کال و جوان بوو، نیشاندهری هۆش و وردبینی بوو، کە لەراستیدا زۆر لە تەمەنی زیاتر دیار بوو، ئەگەرچی هیندی جار قسەى مندا لانەى دەکرد، بەلام هەستی بە شەرمەزاری نەدەکرد، تەنانت کاتیک کە دەشی زانی قسەیهکی وای کردوو. لە سەر یەك دەکرئ بلین پیاویکی سەیر و بیرەبیرە بوو، ئەگەرچی هەمیشە دۆستانە خۆی نیشاندهدا. جاری وابوو قەلافەتی وەك پیاویکی نەگۆڤ و خیشەسەر دەچوو. چاوی لە پیاو دەکرد و گویی رادەگرت، لە تەواوی ئەو ماوەیهشدا لەو دەچوو لە بیر و خەيالی شتیکی تردا بئ. زۆر بەی کات سەرسارد و تەو زەل بوو، جاری واش بوو لەخۆرا تووشی دلەخوریە و بئئوقرەیی دەبوو، ئەویش بە هۆی مەسەلەیهکی زۆر ئاسایی و کەم بايەخ. لەگەل ئەو هی بۆ هەر وشەیهك دەنگی درێژ دەکردهو و مەبەستیشی خۆناندن نەبوو، لە درێژەى قسەکانیدا گوتی: لە چوار پۆژ لەمەوبەرەو، یانی لەو کاتەو کە - ئەگەر لە بیرت بئ - ئیوانی برات لە سەر عارەبانەكە خستیە خواری، لەگەل خۆم بەملاوبەولایدا دەگیڤم. هەر ئەو رووداوەی ئەو پۆژە بوو هۆی ئەو هی سەرنجی پیتەدم، لەگەل خۆم بردم بۆ دئ، بەلام ئەو نەدەى قسەى قۆڤ کردوو ئیتەر پیم عەیبە لەگەلی بم. دەمەوی ببیەمەو بۆ ناوچەكەى خۆی.

لەهێستانی قەنەكیش روویکرده ماكسیمۆف و گوتی: «ئەم ئاغا، ئەم ئاغانی لەهێستانی هەر نەدیو و قسەیهك دەكا کە بەراستی مەحاله.»

زمانی رووسی زۆر باش دەزانی، زۆر لەو باشتر کە چاوەروانیی لێدەکرا. کاتی وشەیهکی رووسی بەکار دینا، هەمیشە بە شیوەى وشەى لەهێستانی دەریدەبری.

ماكسیمۆف گوتی: «بەلام من خۆم ژنیکی لەهێستانی هیناوه.»

گالگانۆف هەلیدایە: «تۆ مەگین لە سوارەنیزامدا خزمەتت کردوو؟ تۆ باسی سوارە نيزامت دەکرد. یانی تۆ ئەفسەرى سوارە نيزام بووی؟

میتیا بە تامەزرۆیی گویی شلکردبوو، لەگەل ئەو هەشدا چاوانی پڤ لە پرسىاری بە هەموویاندا دەگیڤا، لە ناکا و هەلیدایە: «یانی هەر بەراستی ئەفسەرى سوارە نيزام بوو؟ ها! ها!»

ماكسیمۆف رووی تیکرد و گوتی: «نەخیر، نەخیر، نەخیر، نەخیر، دەزانی چی قوربان، مەبەستم ئەو هیە کە ئەو ژنە شوخوشەنگە لەهێستانیانە، قوربان، کاتیک لەگەل سوارەکانی ئیمە، سوارەى مازورکا سەمایان دەکرد... یان کاتیک یەکیان لەگەل سوارچاکیکی مازورکا سەما دەکا، وەك بەچكە پشیلە خیرا خۆ دەخاتە باوہشى، قوربان... بەچكە پشیلەیهکی سپی... دایك و باوکی دادە خانمیش چاوی لێدەكەن و هیچ نالین... خۆیان ئیزنی پیتەدەن... پۆژی دواییش سوارە دەچی بۆ خوازینی دادەخانم... مەسەلەكە ئەو هیە قوربان... دەچیتە خوازینی دادەخانم، هی - هی!»

لەهێستانی كەلەگەت لە ناکا و گوراندى: «ئەم "پان" Lagdak (هیچوپوچ)ە!» لاقى نایە سەر لاقى. میتیا چاوی بە پۆستالە زەلام و چەورەكەى كەوت بە بنی ئەستور و قوراوییهو. لەهێستانییهكە تا رادەیهك چەور و چلكن دیاربوو.

گرووشنكا لە ناکا و تەرپەییەو گوتی: «یەكەم پیاڵە و بەدمەستی!»

لەهێستانی قەنەكیش بە گرووشنكای گوت: «پانی ئاگریپینا، ئەو هی ئەو جەنابە لە لەهێستان دیتوویە، كچە كلفەت بوون، نەك خاتوونی رەسەن و نەجیمزادە.»

لەهێستانی تەژە بە رقهەستاوی گوتی: «دەتوانن لە سەر ئەو مەرج دانین.» گرووشنكا بە رقهەستاوی گوتی: «دەلێی چی؟ لێگەرئ با قسە بکا، بۆ دەبی نەهیلی خەلك قسەى خۆی بکا؟ لێگەرئ با كۆرەكەمان گەرم كا.»

لهه‌یستانی کلاوتیسکن، به پوانینیکی ماناداره‌وه چاوی له گرووشنکا بپی و گوتی: «پانی، من بۆ نه‌مه‌یشتوو قسه بکه‌ن؟» پاشان قورساخانه خۆی ماتکرد و ده‌ستی‌کرده‌وه به مژلیدانی قه‌ننه‌که‌ی.

گالگانۆف، وه‌ک ئه‌وه‌ی مشتومرێکی زۆر گرینگ له گۆریدا بی، دیسان به دل‌خورپه‌وه گوتی: «نا، نا، جه‌نابی له‌ه‌یستانی راست ده‌کا، ئه‌و به عومراتی خۆی له‌ه‌یستانی نه‌بووه، که‌وايه چۆن ده‌توانی سه‌باره‌ت به‌وه قسه بکا؟ من باوه‌ر ناکه‌م له له‌ه‌یستان ژنت ه‌ینابی، وا نیه‌؟»

- نا قوربان، له پارێزگای ئیسماڵنیسک، قوربان. به‌لام سواریک ئه‌وه‌ی ه‌ینابوو بۆ پرووسیا، یانی ژنی داهاتوومی له‌گه‌ل دایکی و پووری و ژنیکی دیکه‌ی خزمیان و کورپه‌ گه‌نجه‌که‌ی ه‌ینابوونی. ئه‌و سواره ئه‌وانی راست له له‌ه‌یستانه‌وه ه‌ینابوو و... به منی سپاردن. ئه‌و سواره لاویکی جوانچاک و کورپه‌ خاسه‌ بوو، له گوردانه‌که‌ی ئیمه‌دا ملازم بوو. یانی ده‌یویست خۆی ماره‌یکا، به‌لام په‌شیمان بۆوه. چونکه ژنه شهل بوو.

گالگانۆف ده‌نگی ه‌لینا: «که‌وايه تۆ ژنیکی شهل ه‌ینا؟»

- به‌لێ قوربان. له‌و کاته‌دا ه‌ه‌ردووکیان فریویاندام و باسی ئه‌و نه‌قوستانییه‌یان نه‌کرد. سه‌ره‌تا پیموابوو ه‌لوا ده‌کا، له په‌ستا ه‌لوای ده‌کرد... پیموابوو له خوشیا‌نا واده‌کا.

گالگانۆف به ده‌نگی جیکن و مندالانه‌وه، قیزاندی: «یانی ئه‌وه‌نده دل‌خۆش بوو که شوی به تۆ کردووه؟»

- به‌لێ، قوربان، دوا‌یی بۆم ده‌رکه‌وت، یانی کاتی‌ک که زه‌ماوه‌ندمان کرد، ه‌ه‌ر شه‌وه‌ی یه‌که‌م دانپیان و به‌گریان و پارانه‌وه دا‌وای لیبووردنی کرد و گوتی: «کاتی‌ک مندال بووم له جۆگه‌یه‌ک بازدا و لاقم شکا.» ها! ها!

گالگانۆف وای دا له قاقای پیکه‌نین خه‌ریک بوو بکه‌وئ به‌عه‌رزدا. گرووشنکاش پیکه‌نی: میتیا ده‌تگوت پۆن قازت لیداو. ه‌ینه‌ده شاد بوو، گوێزی به کلک ده‌شکاند.

گالگانۆف پرووی کرده میتیا و گوتی: «ده‌زانی ئه‌وه‌یانی به‌راسته، ئه‌مه‌یان درۆ نیه‌. با پیتیلیم ئه‌و دوو‌جاری ژن ه‌یناوه. ئه‌وه نه‌قلی ژنی یه‌که‌میه‌تی.

ژنی دوو‌هه‌میشه‌ی. عه‌رزى به خزمه‌تتان ده‌که‌م، هه‌لات، ئیستاش هه‌ر ماوه.» میتیا به‌وپه‌ری سه‌رسورمانه‌وه بۆلای ماکسیمۆف وه‌رسوو‌را و گوتی: «راست ده‌کا؟»

ماکسیمۆف خا‌که‌رایانه گوتی: «به‌لێ قوربان، هه‌لات. ئه‌و ئه‌زمونه تاله‌م تاقیکردۆته‌وه قوربان. له‌وه‌ش ناخۆشتر ئه‌وه بوو له‌گه‌ل پیاویکی فه‌رنسی هه‌لگیرا، ژنه به‌ر له هه‌لگیرانه‌که‌ی هه‌موو ملک و ماله‌که‌می به ناوی خۆی تاپۆ کردبوو، پیتیده‌گوتم: «تۆ خوینده‌واری. له‌بن به‌ر‌دیش ده‌توانی بژیوی خۆت دابین‌که‌ی.» به‌و قسه‌یه‌ش کۆتایی به‌مه‌سه‌له‌که‌ ه‌ینا: ئوسقوفیکی ریزدار جاریکیان پیتگوتم: "تۆ یه‌کی‌ک له ژنه‌کانت شهل بوو به‌لام ئه‌وه‌ی دیکه‌یانت گورج و گۆل." «هی - هی!»

گالگانۆف که له‌بنه‌وه ده‌کو‌لی، هه‌لچوو: «گو‌یگرن، گو‌یگرن! ئه‌گه‌ر درۆ بکا - که زۆر جاریش ده‌یکا - بۆ ئه‌وه‌یه سه‌رگه‌رممان کا. با بیکا، خۆ زه‌رده‌ی نیه‌، وانیه‌؟ ه‌یندی جار خۆشم ده‌وئ. مرۆفیکی شه‌رمه‌نه، به‌لام ته‌بیعه‌تی وایه، پیتان وانیه‌ وایه؟ ه‌یندی که‌س له‌به‌ر قازانجی خۆیان خۆ مات ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌و ته‌بیعه‌ته‌که‌ی وایه. په‌نگه پیتانوابی خۆی هه‌لده‌کیشی (دوینی له ریگا هه‌ر له‌وباره‌وه مشتومرمان کرد) که "گۆگۆل" "رۆحه‌ مردووه‌کان"ی سه‌باره‌ت به ئه‌و نووسیویه. ئه‌گه‌ر له‌بیرتان بی له‌و کتیه‌دا وه‌رزپریک هه‌یه ناوی ماکسیمۆفه و نازدیرۆف به قامچی لیده‌دا. ئه‌گه‌ر له‌بیرتان بی، نازدیرۆف به‌مه‌ستی ماکسیمۆف ده‌داته به‌ر زه‌بری قامچی و برینداری ده‌کا، دوا‌ی لیدان و ئه‌و سووکایه‌تییه له لایه‌ن یاساوه مه‌حکووم ده‌کرئ و بپوا ده‌که‌ن که سووره له سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و ماکسیمۆفه‌یه و قامچیشی خواردووه! پیتانوايه راسته‌ده‌کا؟

چېچىكوف سەرەتاي دەيەى بىست، سەفەرى دەستپىكر، ھەر بۆيە ئەم مېژوانە يەك ناگرنەوہ. قەت باوہر ناكەم ئەو قامچى خواردى، باوہر ناكەم. ئىوہ دەلېنچى؟»

توورە بوون و ھەلچوونى گالگانوف ھەستپىنەدەكرا، بەلام بەراستى تووشى دلەخورپە بووبو. مېتياش بى ئەوہى نارەزايەتى دەربرى، قسەكەى ئەوى سەلماند و بە پىكەننەوہ گوتى:

«ئەگەر قامچى خواردى چى!»

ماكسىموف ھەلدايە: «مەسەلە ئەوہ نىيە، بەراستى قامچىم خواردى، بەلام ھەروا...»

«مەسەلە ئەوہ نىيە؟ قامچىت خواردى يان نا؟»

لەھىستانى قەننەكيش، بە ناوچاوانىكى گرژەوہ و بە زمانى لەھىستانى بە ھاوړىكەى گوت: «پانتە، سەعات چەندەيە؟»

«تەژەى ھاوړى ئەوہ لامىدا شانى ھەلتەكاند. ھىچكام سەعاتيان پىنەبو.»

گرووشنكا راشكاوانە دەستىكر بە دۆزىنەوہى عەببەكانى و بە توندى گوتى: «بۇ قسە كردن قەدەغەيە؟ دەفەرموون كەس زمانى نەگەرئ چوونكە جەنابتان گيانى مەبارەكى دادەگىرئ؟» دەتگوت بۆيەكەم جار شتىك لە زەينى مېتيادا دەبرىسكىتەوہ. ئەمجارە لەھىستانى بە توورەبىيەكى ئاشكراوہ وەلامى دايەوہ:

«پانى، خۇ من دژايەتيم نەكردوہ. كوا، چىمگوتوہ؟»

گرووشنكا قىژاندى بە سەر ماكسىموفدا: «باشە ئىتر، زووكە چىرۆكەكەتمان بۇ بگىرەوہ. بۇ ھەموو مەيموونەكەتان تۇپيوہ؟»

ماكسىموف بە شادىيەكى ئاشكراوہ، لەگەل ئەوہى نەختى نىوچاوانى تىكنا، دەستەوبەجى وەلامى دانەوہ: «خاتون، شياوى گىرانەوہ نىيە، ھەمووى قۇرپاتە. نووسراوہكەى گۇگۇل گىرانەوہى نەقلە و بە كىنايە دەربىرپيوہ، چوونكە ئەو ناوانەى لە كىتەبەكەشدايە ماناى تايەتيا نەيە. و بە ئانقەست گۇرپيوەتى. ناوى راستەقىنەى نازدېرئوف بوو. كۇفېشنىكوف ناوىكى دىكە

بوو، پىيان دەگوت ئىشكفۇرئوف. تەنيا ناوى فىناردى ھەر ئەو ناوہى خۇى بوو، چوونكە ئەو ئىتالىايى نەبوو، رووسى بوو. مادمۇزىل فىناردى كچىكى شوخ و دەلال بوو، لاقە چكولە و جوانەكانى دەتگوت لە قالبدراوہ. مېنى ژۇپىكى گولنكەدارى قۇلەى لەبەردا بوو، دەستىكر بە سەما، بەلام نەك چوار سەعات، تەنيا چوار خولەك، ھەر بەو ماوہ كەمەش ھەمووانى سەرسام كرد...»

گالگانوف گوراندى: «باسى قامچى خواردەكەت بكە، بۇ لىيانداى؟»

ماكسىموف وەلامى دايەوہ: «لەسەر پايروون»

مېتيا گوتى: «كام پايروون؟»

«ئەو نووسەرە بەناوبانگەكەى فەرەنسا. لە مەيخانەيەك دانىشتبووين و خەرىكى خواردەوہ بووين. بانگەھىشتيان كردبووم. لە پىش ھەمووياندا دەستمكرد بە فرھاويشتن و شىعەرى داشۆرين. «بۇيلۇ تۇى؟ بەو جلوبەرگە قۇرەوہ!» بۇيلۇش لە وەلامدا گوتى: دەچم بۇ بالماسكە، يانى بۇ ھەمام ھى - ھى! زانيم بەوہ تىكچوون، ھەر بۆيە خىرا فرىكى دىكەم ھاويشت، كە ھەموو دانىشتووان بىستبوويان و زۇرىش تەشەراوى بوو:

تۇ سافوى منىش فائونم!

بەلام ئەو داخە كوشتوومى

تۇ رىگاي دەريا نازانى!

ئىتر دانىشتووان بەجارى قەلسبون و بە جنىو و ناونىتكە كوړيان كردم. بەلام ناوچاوہكەم ھىتابووى، بۇ ئەوہى تىيەلنمەوہ و تۇزى دلىان چاكەمەوہ، دەستمكرد بە گىرانەوہى حەقايقەتىكى رۇشنىيرانە سەبارەت بە پايروون، كاتىك رىگاي نادەن بچىتە ئەكادىمىاي فەرەنسا، لە داخانا ئەم دوو دىرە بۇ سەر كىلى گۇرەكەى دەنووسى:

Gi-git piron qui ne futrien

Pas même academician⁷

7- «پايروون لەم شوينتە نىژراوہ، لە ژيانا ھىچى بە ھىچ نەكرد و ئەندامى ئەكادىمىاش نەبوو.»

لەسەر ئەو گرتیانم و چیت خواردوو ترش و چەوەندەر.

ئاخر بۆ؟ لەبەرچی؟

لەبەر کەمال و زانست. خەلک دەتوانن کەسێک لە سەر هیچوچوچ قامچی کاری بکەن.

گرووشنکا لە ناکاوا قسەکەى پێبڕین: «ئاه دەبەسیکەن. هەمووی قۆرپاتە، نامەوئ گویم لێی. پیموابوو قسەى خوش دەکەن.» میتیا واقیقى بردهوه و لە پیکەنین کەوت. لەهێستانییە کەلەگەتەکە، هەستا سەرپى و وەک مرقۇئىكى خەمبار و بیتاقەت دەستی لە پشتهوه هەلپیکا و دەستیکرد بە راویچکە کردن بە نیو ژوورەکەدا.

گرووشنکا، بەرقەوه چاوی لیدەکرد، گوتی: «ئیتەر ناتوانم دانیشم.» هەستی بە خەمباری کرد. لەگەل ئەو شدا بۆی دەرکەوت لەهێستانیی خریلە بە چاویکی دەخەزدارانەوه چاوی لیدەکا.

میتیا گوراندی: «پانییە وەرە بخۆینەوه! ئەو پانەى دیکەش هەروا! وەرن با بخۆینەوه.»

هەر خیرا سى پەرداخى هینا پیشى و پریکردن لە شامپانى.

میتیا دیسان گوراندی: «پانوویە، بەخۆشیی لەهێستان دەخۆینەوه، بەخۆشیی لەهێستانی ئیو!»

ئەو لەهێستانییەى لە سەر قەنەفەکە دانیشتبوو، بە خوگرتنیکی قورساخانەوه گوتی: «پانییە، زۆریشم پێخۆشە،» خیرا پەرداخىکی هەلگرت.

میتیا بە پێدارگرییەوه گوتی: «ئەو پانەى دیکە ناوی چییە؟ بخۆوه، ئەى بەناوبانگترینى بە ناوبانگەکان، پەرداخەکەت هەلگره!»

لەهێستانیی خریلانە گوتی: «پان و یۆرۆبلیفسکی.»

پان و یۆرۆبلیفسکی، کە بە دەم پیاسەوه خۆی دەلقاند، هات بۆلای میژەکە.

میتیا پەرداخەکەى هەلگرت و گوتی: «پانوویە، بە خۆشیی لەهێستان!»

هەرسێکیان خواردیانەوه. میتیا دەستی دا بترییەکە و دیسان سى پەرداخەکەى پڕ کردەوه.

پانوویە، ئیستا بە سەلامەتیی رۆوسیا، وەرن پیکەوه ببینە برادەر!

گرووشنکا گوتی: «بۆ ئیمەش تیکە. منیش دەخۆمەوه بە خۆشیی رۆوسیا!»

گالگانوف گوتی: «منیش.»

ماکسیموف گوتی: «منیش دەخۆمەوه... بە سەلامەتیی رۆوسیا، دایەگەرەى خوشەویست.»

میتیا هاواریکرد: «هەموومان! هەموومان! تریفون بۆریسیچ، چەند بتریی دیکەمان بۆ بینە!»

سى بتریی دیکەیان شامپانى لەوانەى میتیا لەگەل خۆى هینابووی، لە سەر میژەکەیان دانا. میتیا هەموو پەرداخەکانی پڕکرد.

دیسان گوراندی: «بەخۆشیی رۆوسیا! هوررا!» هەموو بە سەریانەوه نا، جگە لە لەهێستانییەکان. گرووشنکاش یەکبین ناى بەسەرئەوه. بەلام لەهێستانییەکان دەستیان بۆ نەبرد.

میتیا گوتی: «پانوویە، یانى چی؟ ناخۆنەوه؟»

پان و یۆرۆبلیفسکی پەرداخەکەى هەلگرت. بە دەنگیکی بەرز و ئاهەنگدار گوتی: «بە سەلامەتیی رۆوسیا بەر لە سالی ۱۷۷۲^۸ لەهێستانیی گرده پیاو

گوتی: «ئاوا باشه!» پاشان هەردووکیان پیکەوه پەرداخە شامپانیان هەلدا.

لەناکاوا میتیا لە دەمی دەرچوو: «پانوویە، ئیو گەوجن.»

هەردوو لەهێستانییەکە بە لەبزیکی هەپەشە ئامیزەوه گوراندیان: «پانییە!» وەک کەلەشیری لاری هۆمەنیان بۆ میتیا برد. پان و یۆرۆبلیفسکی بەتایبەت زۆر

بە رق هەستاوی و بە زمانى لەهێستانى گوتی: «مەگین پیاو دەتوانى ولاتەکەى خۆى خۆشەوى؟»

گرووشنکا بە لەبزیکی فەرمان پێدراوانەوه گوراندی: «بێدەنگین! شەر مەکەن، من تاقەتى شەر و کیشەم نییە!» لاقى لە عەرزى کوتا. سوور هەلگەرا

8- سالی ۱۷۷۲ لەهێستان لە نیوان رۆوسیا و نەمسا و پیرووسدا بەشکرا و حکومەتى پاشایەتى کوتایى پینھات.

و چاوی زیتە ی هات. ئەو پەرداخە شامپانییە ی تازە خواردییه وە شوینی لە سەر دانابوو. میتیا ئۆقرە ی لێبڕا.

- پانویە، بمبوورن! خەتای من بوو، داوای لێبوردن دەکەم. ویروبلیفسکی، پانیە ویروبلیفسکی، داوای لێبوردنتان لێدەکەم.

گرووشنکا بە ڕق و توورەیی و لۆمە وە گوتی: «تۆش دەمت لێکنی! بێدەنگ دانیشە، هەقمەق!»

هەموو دانیشتن و بە بێدەنگی لە یەکتریان دەپوانی.

میتیا سەری لە قسەکانی گرووشنکا دەرندە دەچوو، دیسان گوتی: «ئاغایان، من دامەزراندوو. وەرن دەستپێکەین، بۆ ئاوا دەست لە سەر دەست دانیشتووین؟ چیبکەین... با دیسان خۆمان سەرگەرم کەین!»

گالگاتۆف، بە ناقایلی لە ژێر لێو وە منجاندی: «پەککو دەتوانی هەموو ناویکی قۆری لێبێتی، جگە لە سەرگەرمی!»

ماکسیمۆف گوتی: «وەرن گەنجەفە بکەین، قوربان. هەروەک پێشتر دەمانکرد.

میتیا دەنگی هەلینا: «گەنجەفە؟ کەیفی لە لایە! بەلام ئەگەر پانویە...» لە هێستایی قەننە کیش، زۆر بە لەشگرانی وەلامی دایە وە: «پانویە، دوورە.»

پان ویروبلیفسکی گوتی: «راستدەکا.»

گرووشنکا پرسیی: «دوور؟ دوورە یانی چی؟»

لە هێستایی قەننە کیش گوتی: «درەنگ، پانی، مەبەستم ئەو یە درەنگ وەختە.»

گرووشنکا بە توورەیی قیژاندی: «هەمیشە درەنگیانە. هیچ کاریکیان لە دەست نایە. خۆیان بەرەللا و هەرەللان، بۆیە دەیانەوێ خەلکیش وەک ئەوان بەرەللا و هەرەللا بێ، میتیا بەر لەوێ تو بێی، هەر ئاوا قروقە پێیان کردبوو و بە بێزاری چاویان لێدەکردم.»

لە هێستایی خریلانە ی قەننە کیش بە زمانی لە هێستایی گورانیدی: «فریشتە کەم، دیارە لووتمان پێدا ناهینی، هەر لە بەر ئەو یە ماتم.» پاشان

میتیا ی کردە بەردەنگی خۆی و گوتی: «پانییە، من ئامادەم.»

میتیا، پارە کە ی لە گیرفانی دەرھینا و دووسەد رۆبلی لە سەر میزە کە داگرد: «پانییە، دەستپێکە. دەمەوێ زۆرت پێ بدۆرینم. پەری خۆت هەلگرە و لە سەر بانک دانیشە.»

لە هێستایی گرده پیاو بە شیوہ یە کە جیدی و لێبڕاوانە گوتی: «پانییە، گەنجەفە لە خاوەنی کاروانسەرا وەردەگرین.»

لە هێستایی تەژە گوتی: «ئەو زۆر چاکترە.»

میتیا پرتاندی: «لە خاوەنی کاروانسەرا؟ زۆر چاکە، تیگە یشتم، پەری لە و وەردەگرین. پانویە، بژی بۆ ئەو ئەقلەت، تریفۆن بۆریسیچ، گەنجەفە مان بۆ بێنە!»

خاوەنی کاروانسەرا دەستیکی پەری تازە بۆ هینان. میتیا بەستە کە ی هەلپچری.

تریفۆن بۆریسیچ سەری لە میتیا بردە پێشی و گوتی: «کچەکان ئامادەن. جوولە کە کانیش عەدوسەدی ئەو یە بە تار و دەمە کە وە بگەنێ. بەلام عارە بانە ی هەلگری کە لوپە لە کان نەگە یشتۆتی.» میتیا هەستا پێ و بە هەلە داوان رۆیی بۆ ژوورە کە ی دیکە تاکو کاروبارە کان وەری بخا و فەرمانی پێویستیان پێیدا. بەلام تەنیا سێ کچ هاتبوون و هیشتا ماریا نە هاتبوو. خۆشی نەیدەزانی چ فەرمانیک بەدا و بۆچی ئاوا بە هەلە داوان هاتوو بۆ ئێرە. هەر ئەو نەندە ی پێگوتن کە دیاری ئەو کچانە - شیرینی و شەگە لات و نوقل - لە جەعبە کە دەرھینن. زۆریش بە هەلە پڕووی گوتی: «ودکاش بۆ ئاندری، بۆ ئاندری و دکا، و دکا! سووکایە تیم بە ئاندری کرد!»

لەناکا و ماکسیمۆف، کە بە داویدا هاتبوو دەستی نایە سەر شانی و بە سرتە پێیگوت:

- پینچ رۆبلم بەدە. منیش دەمەوێ پەری بکەم. هی - هی!

- كه يفه! زورم پيخوشه! هاني ئه وه ده رۆبل!

ديسان هم موو پاره كاني له گيرفاني دهرهينا و گه لايه كي به جيي ده رۆبل دهر كيشا. «ئه گهر دۆراندت، وهره وه هي ديكه شت دده مي.»

ماكسيموف به دلخوشي چپاندي به گويدا: «زور چاكه قوربان» ههر خيرايش به قله سه ما گه رايه وه بۆ وه تاغه شينه كه و داواي ليبوردني ليكردن كه چاوه رواني راگرتوون. له ههستانيه كان داناشتبوون. پهري گه نجه فه يان بلاو كردبووه. دۆستانه و تارادهيهك خۆمانه دياربوون. له ههستاني خريله ديسان قه ننه كه ي داگيرساند بوو و ئاماده ي ده سپيكردن بوو. حال و هه وايه كي قورساخانه ي به خۆوه گرتبوو.

پان ويرويليفسكي گوراندي: «پانوويه، له سه ر جيي خوت دانيشه.»

گالگانوف گوتي: «من ئيتري ياري ناكه م، ههر ئيستا په نجا رۆبلم بي دۆراندن.»

له ههستاني قه ننه كيش پيگوت: «ئه م پانه نيوچاوانه كه ي نه يهينا، رهنگه ئه مجاره يان بيهيني.»

ميتيا پرسى: «بانكه كه چه ند بي؟ چه نده تان بي باشه؟»

- پانييه، يارييه كه جياوازه، سه د رۆبل، دووسه د، ههر چه ندت پيخوشه دايني.

ميتيا به پيكه نينه وه گوتي: «ملوئينك!»

- پان سه روان رهنگه نه قلى "پان پادفيسوتسكي" ت بيستبي!

- كام پادفيسوتسكي؟

- بانكيك له وارشو بووه، هه موو هاتوون و له سه ر داراييه كه ي مه رجيان

داناوه. پادفيسوتسكيش دي، هه زار كوته ئالتوون ده بيني، له سه ر داراييه كه يان

شه رت ده به ستي. بانكدار ده لي: «پانيه پادفيسوتسكي، به قه د نرخي ئه و

ئالتوونانه پاره داده نيي، يان قه ولى شه ره ف دده ي؟» پادفيسوتسكي ده لي:

«قه ولى شه ره ف پانيه.» «زور چاكتره.» بانكدار گه نجه فه ديني. پادفيسوتسكي

ده بياته وه. بانكدار ده لي: پانيه، هه ليگره، «چه كه جه ي ميزه كه ده كيشيته وه و

ملوئينكي پنده دا.» «پانيه هه ليگره، بردووته وه.» «ملوئينك له بانكه كه دا بووه.

پادفيسوتسكي ئه لي: «ئه وه م نه ده زاني.» بانكدار ده لي: «پانيه پادفيسوتسكي، تو شه ره فت نايه گره و ئيمه ش هه روا.» بويه پادفيسوتسكي ملوئينه كه هه لده گري.

گالگانوف گوتي: «من باوه ر به وه ناكه م.»

- پانيه گالگانوف، پياو له كوړيكي ئاوا پر له پياوي موخته ره مدا شتي وا نالي.

ميتيا دهنگي به رز كرده وه: «وا دياره قوماربازي له ههستاني چاوپوشي له و ملوئينه ده كا!» به لام خيرا قسه ي خوي خوارده وه. «پانيه، بمبووره، ديسان خه تامكرد. ئه و له ملوئينه كه چاوپوشي ده كا. له به ر شه ره في، له به ر شه ره في له ههستاني. ديوته زماني له ههستاني چون ده زانم، ها - ها! وهره، من ده رۆبل له سه ر سه ر باز داده نييم.»

ماكسيموف پيكه ني و گوتي: «منيش رۆبليك له سه ر بي بي داده نييم، له سه ر بي بي ده كا. پانيه نووچكاي جوان و ورديله، هي - هي!» په ري بي بي هه لگرت و وهك ئه وه ي قه ستي شارده وه ي هه بي، خوي ره پكرده وه و به په له له ژير ميزه كه دا خاچي خوي كيشا. ميتيا بردييه وه ماكسيموفيش بردييه وه.

ميتيا گوراندي: «ياللا ده ي!»

ماكسيموف كه له خوشي بردنه وه ي ئه و يهك رۆبله پيي وه عه رز

نه ده كه وت له ژير ليوه وه گوتي: «من رۆبليكي ديكه ش داده كه م.»

ميتيا نه راندي: «دۆراند ي. دووبل له سه ر هه وت!»

هه وتيش دۆراند ي.

گالگانوف له ناكاو وه ده نگ هات: «به سيكه ن!»

«دووبل! دووبل!» ميتيا داوه كه ي كرده دوو به رانبه ر، ههر جار يكي ش كه

ده يكرد دوو به رانبه ر، راست له سه ر ئه و په ره ي شه رتي ده به ست، ده يدۆراند.

داوي نيوه راست ريكوپيك بوو.

ميتيا به تووره يي گوتي: «دووبل!»

له هیستانی قه نه کیش گوتی: «پانیه تو دووسه د رۆبلت دۆراندوو. سه دی دیکه ش داده که ی؟»

- چی؟ دووسه دم دۆراندوو؟ که وایه دووسه دی تر! هه مووی دووبل!
میتیا پاره که ی له گیرفانی دهرهیتا و خهریکی دانانی دووسه د رۆبیل له سه ر بی بی بوو گالگائوف دهستی له سه ر دانا و به دهنگیکی زایه له دار گوتی: «به سسه ئیتر!»

میتیا چاوی لی زه ق کرده وه: «مه سه له چیه؟»

- ئیتر به سسه! ئیتر ناهیلیم بیکه ی، مه گین!

- بو؟

- چونکه پیم خوش نییه. دهست له کایه هه لگره. ئه وه پیمگوتی ئیتر ناهیلیم بیکه ی.

میتیا به سه رسوورمانه وه چاوی تیبری.

گرووشنکا به دهنگیکی خه ماوییه وه گوتی: «میتیا، دهست له یاری هه لگره. راسته کا. تا ئیستا زورت دۆراندوو.» هه ردوو له هیستانییه که، به شیوه یه کی توراوانه هه ستانه پی.

له هیستانی وردیله، که به مۆره وه چاوی له گالگائوف ده کرد، گوتی: «پانیه بیته وایه گالته یه؟»

پان ویروبلینفسکی گورانندی به سه ر گالگائوفدا: «تو چکاره ی؟»

گرووشنکا گوتی: «تو هه قت چیه ده گورینی؟ که له شیر ی که مژه!»

میتیا هه ر جار ی چاوی له یه کیان ده کرد. له ناکاو له روخساری گرووشنکا دا شتیکی بو دهرکه وت، هه ر له و کاته دا شتیکی تازه به زه یینیدا هات. خه یالکی تازه و سه یر!

له هیستانی وردیله، له داخانا سوور هه لگه رابوو، تا هات بلن: «پانی ناگریبنا،» میتیا به په له چوو بۆلای و دهستی دا به شانیدا.

- به ناوبانگترینی به ناوبانگان، ده مه وی دوو قسه ت له گه ل بکه م.

- چیت ده وی؟

- له و ژووره ی دیکه، دوو قسه ت له گه ل ده که م، قسه یه کی خوش، زور خوش. به بیستنی دلشاد ده بی.

له هیستانی خریله داچله کی و به نیگه رانی ته ماشای میتیای کرد به و حاله شه وه له رپوه قه بوولیکرد، به و شه رته ی پان ویروبلینفسکی له گه لیدا بی.
میتیا گوتی: «پاریزه ر؟ قه یناکا با بیته کارم به ئه ویشه. ده بی ئه ویش له وی بی. پانوویه، با برۆین ده ی!

گرووشنکا به نیگه رانییه وه پرسیی: «بو کو ی ده چن؟»

میتیا وه لامی دایه وه: «هه ر ئیستا ده گه رپینه وه.»

جۆریک باوه ری کتوپر و جه ساره ت له چاویدا دهره وشایه وه. روخساری له گه ل سه عاتیک له مه و به ر که هاته ژووری زور جیاواز بوو. له هیستانییه کانی نه برد بو وه تاغیک که کچان لی کۆ بوو بوونه وه و میزه که یان به شیرینی و شه گه لات و شامپانی چنی بوو، بردنی بو وه تاغی خه ویک که لای دهسته راست بوو. ئه و دیوه ی که سه ندووق و به سه ته کانی لیداندرابوو. دوو چرپای گه وره ی لیبوو که یه کی کۆمایه ک بالنجیان له سه ر هه لچندرا بوو. مۆمیک له سه ر میزیک ی چکۆله ی دارین دایيسا. میتیا و کابرای له هیستانی له په نای میزیکه دا روو به رووی یه کتر دانیشن. ویروبلینفسکی ته ژه ش دهستی نایه پشت قوونی و له لایان راوه ستا. له هیستانییه کان کرژ و مۆن بوون، به لام دیار بوو وه دلله خورپه که وتوون.

له هیستانی وردیله گوتی: «پانیه، چ فه رمایشتیکت بوو؟»

پانیه، زورتان ماتلناکه م، «پاره کانی له گیرفانی دهرهیتا. «ئه م پاره یه بو تو، له گه ل سی هه زار رۆبیل چۆنی؟ وه ریگره و برۆ به رپی خوتا.»

له هیستانی، سه رسوورماوانه چاوی له میتیا بری. له گه ل ویروبلینفسکی چاویکیان له یه کتر کرد و گوتی:

- پانیه، سی هه زار رۆبیل؟

- پانوویه، سی هه زار، به لی سی هه زار! پانییه گوی بگره، ده زانم پیاویکی

ماقوولی. سی هه زار رۆبیل وه رگره و بو هه رکو ی ده چی بچۆ. ئه و پان

ویرۆبلیفسکییهش له سهر تو . حالی بووی؟ بهلام خیرا، ههر ئیستا و ئیتر پیتان بیرهدا نایهتهوه. پانیه تیگه‌یشتی، بۆ ههمیشه ده‌رۆی. ئه‌وه‌ش ده‌رگا‌که برۆ ده‌ری و ئاو مه‌ده‌وه. له‌وه‌تاغی دیکه چیت هه‌یه بو‌تی دینم، رو‌پوشیک و بالته‌یه‌کی په‌شمی، ههر ئیستا، ده‌چم بو‌ت دینم. ئه‌سه‌په‌کانیشتان خیرا بۆ ئاماده ده‌کن. ئیتر خوداتان له‌گه‌ل، پانیه!

میتیا به‌ دلنیا‌یی چاوه‌روانی وه‌لام بوو. ریزه‌یه‌ک دوودل نه‌بوو. کابرای له‌هه‌یستانی وه‌ک ئه‌وه‌ی بریاریکی باشی دابن رهنگ و رووی گه‌شایه‌وه.

- پارهی نه‌غد پانیه؟

میتیا گو‌تی: «پاره‌ی نه‌غد پانیه، پینچ‌سه‌د رۆبل ههر ئیستا بۆ خه‌رجی رینگه و وه‌کو بیحانه ده‌ده‌مه خزه‌متان، دوو هه‌زار و پینچ‌سه‌د رۆبله‌که‌ی دیکه‌شی سه‌هینی له‌ شاری، به‌ شه‌ره‌فم له‌بن به‌ر‌دیش بی بو‌تان په‌یدا ده‌که‌م.»
له‌هه‌یستانییه‌کان دیسان چاویکیان له‌یه‌کتر کرد. گرده‌ پیاوه‌که‌یان گرژ بو‌بوو.

میتیا هه‌ستی‌کرد چه‌تیک له‌ کاردا‌یه، بۆیه گو‌تی: «هه‌سه‌د رۆبل، هه‌سه‌د رۆبل، ده‌لنی چی؟ ئه‌ویش به‌بی ماتلبوون، ههر ئیستا نه‌غد، دیدمه‌ خزه‌متان، باشه‌ پانیه. چیه‌؟ متمانه‌م پینا‌که‌ن؟ ئیستا ناتوانم سی هه‌زار رۆبله‌که‌تان بده‌م. ئه‌گه‌ر ئیستا بتانده‌م، له‌وانه‌یه سه‌هینی بگه‌رینه‌وه بۆ‌لای... ئیستا سی هه‌زار رۆبلیشم پینیه.» میتیا له‌گه‌ل ههر وشه‌یه‌کدا ده‌تگوت جه‌رگ و دل‌ی داده‌که‌وئ. به‌ ده‌نگیکی له‌رزو‌ک گو‌تی: «له‌ شاری ئه‌و پاره‌یه‌م هه‌یه، زیاتریشم هه‌یه. به‌ شه‌ره‌فم پاره‌که‌م له‌وینیه، شار‌دوومه‌ته‌وه.» غرووریکی رۆچی له‌ ناکاو به‌ رو‌خساری له‌هه‌یستانی وردیله‌وه رهنگی دایه‌وه، به‌ ته‌شه‌ریکه‌وه گو‌تی: «ده‌ی چیی دیکه‌ش؟ خه‌جاله‌تیش شتی چاکه‌!» پاشان تفیکی کرده‌وه. پان ویرۆبلیفسکیش تفی کرده‌وه.

میتیا به‌ هیوابراوی بۆی ده‌رکه‌وت ده‌مله‌پووش ماوه‌ته‌وه، گو‌تی: «پانیه، بۆیه ئه‌و کاره ده‌که‌ی به‌ هیوای گرووشنکا پاره‌یه‌کی زیاتری به‌نیو چاوانه‌وه بی؟ ئیوه جووتیک که‌له‌شیری نیره‌مووکن، ههر ئه‌وه‌تان قابیله‌!»

«ئه‌وه سووکایه‌تییه‌کی گه‌وره‌یه!» له‌هه‌یستانی وردیله‌ وه‌ک چه‌وه‌نده‌ر سوور هه‌لگه‌رابوو، به‌ پرتاو له‌ ژووره‌که‌ ده‌په‌ری، ده‌تگوت تاوانه‌ گو‌یی له‌ وشه‌یه‌کی دیکه‌ بی. ویرۆبلیفسکیش به‌په‌له‌ به‌ دوا‌یدا هاته‌ ده‌ری، میتیاش، شیواو و سهر له‌ به‌رد که‌وتوو به‌ دوا‌ی‌اندا هاته‌ ده‌ری. له‌ گرووشنکا ده‌ترسا، ترسی ئه‌وه‌ی بوو پان هه‌را و هوریا وه‌ری بخا. له‌ راستیدا هه‌رواشی کرد. گرده‌ پیاو خۆی کرد به‌ وه‌تاغه‌که‌دا و به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر خۆی خسته‌ به‌رپیی گرووشنکا.

به‌ زمانی له‌هه‌یستانی گو‌تی: «پانیه ئاگرپینا، سووکایه‌تییه‌کی گه‌وره‌م پینکراوه!» به‌لام گرووشنکا له‌ ناکاو ئاراو‌قارای لی‌هه‌لگیرا، وه‌ک ئه‌وه‌ی ژان به‌ جه‌رگی گه‌یشتی. قیزان‌دی: «به‌ زمانی رووسی بدوئ! رووسی! ئه‌گه‌ر یه‌ک وشه‌ی دیکه‌ت له‌هه‌یستانی له‌ده‌م بیته‌ ده‌ری، خۆت ده‌زانی! به‌لای ناخیرت رووسیت ده‌زانی، ناکا دوا‌ی پینچ سال له‌بیرت چوو‌بیته‌وه؟» له‌دا‌خا سوور هه‌لگه‌را بوو.

- پانی ئاگرپینا...

- ناوی من ئاگرافنایه، گرووشنکا، رووسی قسه‌ بکه، ده‌نا گو‌یت لیناگرم!
له‌هه‌یستانی به‌ هه‌ست و غرووریکی برینداره‌وه که‌وتبووه هه‌ناسه‌برکی. به‌ رقه‌سه‌تاوی و پۆز و هه‌واوه، ده‌ستی‌کرد به‌ رووسییه‌کی سه‌روگو‌ئ شکاو:
- پانی ئاگرافنا، من هاتووم بۆ ئیره‌ تا‌کو رابردوو له‌بیر به‌رمه‌وه و ئه‌وه‌ی هه‌تا ئه‌مرۆ رووی داوه‌ به‌یه‌کجاری له‌ یادمدا بیسرمه‌وه...

گرووشنکا له‌جیی خۆی جینگلیکی دا و قسه‌که‌ی پین‌بری: «له‌بیری به‌ریه‌وه؟ هاتووی بۆ ئیره‌ رابردوو له‌بیر به‌ریه‌وه؟»

- به‌لای وایه‌ پانی، من قرنیس نیم، خاوه‌ن پیاوه‌تیم، غیره‌تی پیاوانه، به‌لام کاتیک ئاشقه‌کانی تۆم دی، چاو‌م هاته‌ ته‌پلی سه‌رم. پان میتیا له‌و ژووره‌ی دیکه‌ پینشیری سی هه‌زار رۆبلی پینکردم، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ست له‌ تۆ هه‌لگرم. به‌لام من تفیکم له‌ناو چاوانی کرد.

گرووشنکا شیتانه قیژاندی: «چی؟ پیشنیاری پاره‌ی پیکردی؟ راسته‌کا میتیا؟ چون ویرات هه‌له‌ی وابکه‌ی؟ بۆ من فرۆشیم؟»

میتیا گوراندی: «پانیه، پانیه! ئەو پاک و بچ تاوانه. من قهت ئاشقی نه‌بووم! ئەوه درۆیه...»

گرووشنکا قیژاندی: «به چ هه‌قیق له هه‌مبەر ئەودا له‌سهرم ده‌که‌یته‌وه؟ ئەوه‌ی منی پاک راگرتوه، که‌مال و زانایی نه‌بوو، ترسان له کۆزماش نه‌بوو، راستیه‌که‌ی ئەوه بوو سه‌رم به‌رز راگرم و پێیلیم هه‌چووچی. هه‌ر به راستی پاره‌که‌ی ره‌تکرده‌وه؟»

میتیا گوراندی: «قه‌بوولیان کرد، قه‌بوولیان کرد، به‌لام ده‌یانویست سێ هه‌زاره‌که به سه‌ر یه‌که‌وه وهرگرن. به‌لام من ته‌نیا هه‌وسه‌د روولم بۆ هه‌لسوورا.»

. ئاوا: بیستوووه‌تی پارهم هه‌یه بۆیه هاتوته‌وه زه‌ماوه‌ندم له‌گه‌ل بکا!
له‌هه‌ستانیه‌ی وردیله‌ ده‌نگی هه‌لینا: «پانی ئاگرپینا، من نه‌جیمزاده و خانه‌دانم، من - Lajdak نیم، هاتووم بۆ ئیره زه‌ماوه‌ندت له‌گه‌ل بکه‌م و ئیستا ده‌بینم گوراوی، بوویه‌ته‌ ژنیکی ته‌ورخراپ و بچ‌ه‌یا.»

گرووشنکا، به‌ تووره‌یی گوتی: «برۆوه بۆ ئەو جیگایه‌ی لینه‌ی هاتووی! ملی خۆت بشکینه، ده‌نا فه‌رمانده‌دم وده‌رت نین. منی گه‌وج چه‌نده‌ که‌ر بووم پینج سال شه‌و و روژ هه‌جمانم نه‌بووه! هه‌مووشی له‌به‌ر ئەوه‌ بوو، رقه‌ستووری به‌و درده‌ی بردم. ئەویش وه‌ک خۆی نه‌ماوه. یانی هه‌ر ئاوا بوو؟ رهنگه‌ باوکی بیته‌! ئەو کلاوه‌ تیسکنه‌ت له‌کوئ بوو؟ ئەو که‌و بوو ئیستا بۆته‌ هه‌له‌شیش. پیده‌که‌نی و گورانی بۆ ده‌گوتم... منی گه‌وج و له‌وج و حه‌یا لئ‌هه‌لگیراوه‌ چون له‌خۆرا پینج سال خۆم خواره‌وه‌ و فرمیسکم هه‌لوهراند!»

گرووشنکا له‌ سه‌ر کورسیله‌که‌ی خۆی به‌ پشتدا خست و هه‌ردوو ده‌ستی به‌به‌ر چاوبیه‌وه‌ گرت. هه‌ر له‌و کاته‌دا کچانی گورانی بیژی ماکرۆیه‌ له‌ وه‌تاغی ده‌سته‌ چه‌په‌وه‌ تیان چریکاند - گورانییه‌کی شاد و هه‌وا‌ی هه‌له‌په‌رکی.

ویروبلینفسکی له‌ نا‌کاوه‌ گوراندی: «ئیره قه‌حبه‌خانه‌یه‌! تریفۆن بۆریسیچ، ئەم سه‌لته‌ حه‌یا لئ‌هه‌لگیراوه‌ ده‌رکه‌ با برون!»

خاوه‌نی کاروانسه‌را، که‌ گوئی له‌گالوبوغری میوانه‌کان بووبوو، پینابوو شه‌ر ده‌که‌ن بۆیه‌ ماوه‌یه‌ک بوو له‌ پشت ده‌رگا‌که‌ راوه‌ستابوو و سه‌رتاکیی ده‌کرد. خیرا خۆی به‌ ژوریدا کرد، به‌بێ ئەده‌بییه‌کی سه‌رسوو‌ره‌ینه‌ره‌وه‌ رووی کرده‌ ویروبلینفسکی و گوتی:

. ئەو چه‌قه‌چه‌قته‌ له‌ چیه‌؟ ده‌ته‌وی گه‌رووی خۆت بدرین؟

ویروبلینفسکی نه‌راندی: «هه‌ی حه‌یوان!»

«ح‌یوان؟ پیه‌لی بزانم تاوی له‌مه‌وبه‌ر به‌ کام گه‌نجه‌فه‌ یاریته‌کرد؟ ده‌ستیکم په‌ر پیدای شارده‌وه. به‌ په‌ری دیاریکراو یاریته‌کرد؟ ده‌زانی یاریکردن به‌ گه‌نجه‌فه‌ی نیشانه‌کراو تاوانه‌ و ده‌توانم به‌و تاوانه‌ به‌ره‌و سیه‌ریا بته‌رتینم؟ چونکه‌ ئەو کاره‌ له‌گه‌ل قۆپیکردنی پاره‌ جیاوازی نییه‌...» ئەوه‌ی گوتو رووی بۆلای قه‌نه‌فه‌که‌، ده‌ستیکرد به‌ پشت قه‌نه‌فه‌که‌ و بالنجه‌که‌ی سه‌ریدا و ده‌سته‌یه‌ک گه‌نجه‌فه‌ی هه‌لنه‌چراوی ده‌ره‌یتا.

به‌سته‌ گه‌نجه‌فه‌که‌ی هه‌لینا و نیشانیدان: «فه‌رموون، ئەوه‌ش به‌سته هه‌لنه‌چراوه‌که‌ی من! له‌و پشت درگایه‌ راوه‌ستا بووم و چاوم لیبوو شاردییه‌وه‌ و به‌سته‌که‌ی خۆی له‌جیبی دانا - تو مروقیکی گزیکاری!»

گالگانوف گوتی: «منیش دوو جار ئاگام لئ‌بوو په‌ری گوری!»

گرووشنکا، ده‌ستی لیک هه‌لپیکابوو و له‌ شه‌رمانا سوور هه‌لگه‌رابوو، گوتی: «دارزینه، دارزین! خو شه‌رم و حه‌یا نه‌ماوه، خودایه‌ گیان، دیوته‌ کاری به‌کوئ گه‌شیتووه‌!»

میتیا گوتی: «بیرورای منیش هه‌روایه‌!» به‌لام به‌ر له‌وه‌ی ئەو و شانه‌ی له‌ ده‌م بیته‌ ده‌ری، ویروبلینفسکی، به‌ نیوچاوانیکی مۆنه‌وه‌، مشتی بۆلای گرووشنکا راته‌کاند و گوراندی:

. هه‌ی به‌ستۆکه‌ی هه‌چووچی!

میتیا له پړیوه شالووی بۆ برد، ههردوو دهستیگرت، ههلهینا و بردی بۆ ئه و ژوورهی که تازه لیبی هاتبوونه دهی.

دوای گه پانهوه، ههروا بهدهم هانکه هانکه وه، گوتی: «ئهوم له و ژووره له سه ر عهززه که راکیشاوه. بۆره که ی خویری هه ولدهدا ههستیه وه! بهلام ئیتر ناگه پیتیه وه، خه یالتان تهخت بی...» تابه کی ده رگا که ی پیوه دا و تابه کی به ئاوه لایی هیشته وه و نه پاندی به سه ر له ههستانیه وردیله که شدا:

.حه زه تی مه باره کیش، ئه گه ر زه حمه ت نییه ته شریف بیته بۆ ئیره!

تریفون بۆریسیچ گوتی: «دیمتری فیودورویچی خۆشه ویست، ئه و پارهییه ی پیت دۆراندوون لیان بستینه وه. وهک ئه وه وایه دزیان لیکردبیتی.»

گالگانوف هه لیدایه: «من په نجا رۆبله که ی خۆم ناستینه وه.»

میتیا گوتی: «منیش دووسه د رۆبله که ی خۆمیا ن لی وه رناگرمه وه. هه ر نامه ویته وه قه یناکا ئه وان دلایان به وه خۆشه.»

گرووشنکا هاواریکرد: «ئافه رین میتیا! تۆ ده ستودلبازی میتیا!» توره بییه کی ناوه کی به قسه کانیه وه دیاربوو. پانی وردیله، له رقا سووره له گه رابوو، به لام هه روا به پۆز و هه واوه رۆیی بۆلای درگا که و له نگه ریکی گرت، روه ی کرده گرووشنکا و گوتی:

.پانی، ئه گه ر ده ته وئ له گه لم بیی، وه ره، ده نا خودا حافیز.

هه روا که له به ر قین و ده ماری زۆر بای کردبوو، له ده رگا که چوه ده ری و خۆی کرد به ژووره که ی تر دا به وه ده لین مرۆقی خاوه ن که سایه تی، چونکه ئه وه نده له خۆرازی بوو، دوای ئه و هه موو ماجه رایه، هیشتا چاوه روانی ئه وه بوو گرووشنکا شووی پینکا. میتیا ده رگا که ی لی پیوه دا.

گالگانوف گوتی: «ده رکا که گاله ده.» به لام کلله که له پشت ده رگا که وه ته قه ی هات. دیاربوو ئه وان له پشته وه دایانخست.

گرووشنکا بی به زه بیانه گوتی: «تۆخه ی له دلم که وت، چه نده م پی خۆش بوو! هه قی خۆیانه.»

(n)

جەزم بوون

دوای ئه وه به زم و شادی ده ستیپیکرد. سه ما و که یف و خوار دنه وه. به زمه که ش ئازاد بوو و به رگیره وه ی نه بوو. گرووشنکا یه که م که س بوو داوای شه رابی کرد. «ده مه وئ به دلی خۆم بخۆمه وه و وهک جاری پیشوو مه ست و سه رخۆش بم. له بیتره، میتیا له بیتره جاری پیشوو لیره له گه ل یه کتر ئاشنا بووین؟» میتیا به جاری جه زم بوو بوو، به ته واوی ههستی به نه شه و شادی ده کرد، چونکه به خته وه ری له به ر دهستی بوو. به لام گرووشنکا جار له گه ل جار ئه وی له خۆی دوور ده خسته وه: «برۆ که یفی خۆتی بۆ بکه. پینان بلئ سه ما بکه ن و به زم و شادی وه ری بخه ن. با دار و دیواریش بکه ونه سه ما و هه لپه رکی، راست وهک جاری پیشوو.» له راده به ده ر شاد و دلخۆش بوو. میتیا ش هه رکاریکی پی بسپیرد رایه له لایه ن گرووشنکا وه به سه ر ده چوو و ملی خۆی بۆ ده شکاند. گۆرانیبیژان له وه تاغه که ی دیکه بوون. وه تاغیک بوو تا ئیستا ئه وان لینی دانه نیشتبوون، ژووریکی چکۆله بوو، په رده یه کی که تانیان لی گیرا بوو و کردبوویان به دوو به شه وه. پشت په رده که ش چرپایه کی گه وه ری لیبوو باریکی دۆشه ک و بالنج له سه ر هه لچندرابوو. هه ر چوار ژووره که ی تابه تی میوانان قه ره ویله ی لی بوو. گرووشنکا لای ده رگا که وه جیی خۆی گرت وه. میتیا کورسیه کی نه رم و خۆشی بۆ دانا. گرووشنکا بۆ سه یری به زم و هه لپه رکی له شوینه که ی پیشووی دانیشتبوو. هه ر ئه و شوینه ی که به که یفی دلی عه يش و نۆشی

کردبوو. ته‌واوی ئه‌و کچانه‌ی هاتبوون، جاری پيشووش هه‌ر له‌وئ
بوون. کورپی جووله‌کان به‌ تار و دمه‌که‌وه هاتبوون، عاره‌بانه‌ی هه‌لگری
شه‌راب و که‌لوپه‌له‌کان گه‌یشتی.

میتیا که‌وتبووه هه‌له‌که‌سه‌ما. هه‌موو جووره مروقتیک خویان به‌ ژووریدا
ده‌کرد. بۆ ئه‌وه‌ی سه‌یری به‌زم و هه‌له‌په‌رکی بکه‌ن، خه‌لکی نیو دئ به‌ ژن و
منداله‌وه له‌ خه‌و هه‌ستابوون، به‌هیوا بوون وه‌ک مانگی پيشوو بچنه‌سه‌یران
و به‌زم و بۆ ماوه‌یه‌ک به‌ خۆشی رایبووین. میتیا قه‌لافه‌تی هه‌موویانی له‌بیر
مابوو، تووشی هه‌رکامیشیان ده‌بوو و ده‌یناسییه‌وه، ماچوموچی له‌گه‌ل
ده‌کرد. بتری شامپانی هه‌له‌په‌چری و هه‌رکه‌س له‌رپوه‌ده‌هات، په‌رداخ‌ی بۆ
په‌ر ده‌کرد. ته‌نیا کچان هه‌زیان له‌ شامپانی بوو. پیاوه‌کان رۆم و براندی و
پانچی گه‌رمیان پی‌خۆش بوو. میتیا فه‌رمانیداوو نوقل و چۆکلێت بۆ کچه‌کان
دانین و نه‌هیلن سئ سه‌ماوه‌ر هه‌تا به‌یانی بکووژیته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی چایی و
پانچ بۆ هه‌موان ببی و که‌می نه‌هینئ. ورده‌ ورده‌ وابوو به‌ تیکه‌ولیکه‌،
ده‌تگوت کاسه‌ی قه‌ره‌چی ئاو بردوووه، به‌لام میتیا هینده‌که‌یف‌خۆشبوو،
هه‌رچه‌نده‌ تیکه‌و لیکه‌ زیاتر ده‌بوو ئه‌و زیاتر ده‌گه‌شایه‌وه و نه‌شه‌ ده‌بوو.
ئه‌گه‌ر لادیییه‌کان له‌و کاته‌دا داوای پاره‌یان لی‌بکرایه‌، چه‌که‌ی پاره‌که‌ی له‌
گیرفانی ده‌ردینا و به‌م ده‌ست و به‌و ده‌ست پیدهدان. وادیاره‌ هه‌ر له‌به‌ر
ئه‌وه‌ش بوو تریفون بۆرسیچ به‌ ده‌وری میتیادا ده‌هات و چاوی له‌ سه‌ر
هه‌له‌ده‌گرت. وادیاره‌ ئه‌و شه‌وه‌ به‌ یه‌کجاری وازی له‌ خه‌وتن هینابوو،
ئه‌گه‌رچی بریکی خواردبووه، ئه‌ویش ته‌نیا په‌رداخیک پانچ، چونکه‌ ئاگای له‌
میتیا و گیرفانی بوو و له‌سه‌ری سایه‌د بوو. کاتیک ده‌هات گیرفانی
هه‌له‌ته‌کینئ، خیرا ناو‌بژیوانی ده‌کرد و به‌ ریز و ئه‌ده‌بیکێ زۆره‌وه هانیده‌دا
«سیگار و شه‌رابی راین» خه‌سار نه‌کا و له‌وه‌ش گرینگتر به‌ پیچه‌وانه‌ی
جاری پيشوو پاره‌ به‌ لادیییه‌کان نه‌دا. زۆریشی رق له‌ لیکۆرخواردنه‌وه و
شیرینی خواردنی کچان هه‌ستابوو. ده‌گوت: «دیمیتری فیودورویچ، ئه‌و

رشکانه‌ چین. ئه‌گه‌ر له‌جیاتی ئیوه‌ بوایه‌م، شه‌پیکم تیه‌له‌ده‌دان، ئه‌وان ته‌نانه‌ت
ئه‌و شه‌په‌ش به‌ شانازی ده‌زانن - هه‌ر شیاوی ئه‌وه‌شن!»

میتیا دیسان ئاندریی وه‌بیر هاته‌وه و فه‌رمانیدا پانچی بۆ به‌رن. به‌
ده‌نگیکێ نه‌رم و گیراوه‌ دووپاتی‌کرده‌وه: «ناحه‌زی له‌گه‌ل جوولامه‌وه، پیموا
ره‌نجاندم.» گالگاتوف قه‌ستی شه‌راب خواردنه‌وه‌ی نه‌بوو، سه‌ره‌تا گرنگیه‌کی
ئه‌وتوی به‌و کچانه‌ نه‌ده‌دا، به‌لام دواي خواردنه‌وه‌ی یه‌ک دوو په‌رداخ
شامپانی به‌ ته‌واوی وه‌ نه‌شهی خست. به‌ نیو ژووره‌که‌دا پیاسه‌ی ده‌کرد و
پیده‌که‌نی و تاريفی گۆرانی و مۆسیقا‌که‌ی ده‌کرد، هه‌موو شتی‌ک و هه‌موو
که‌سیکی به‌باش ده‌زانی. ماکسیموف، شاد و سه‌رخۆش له‌ گالگاتوف دوور
که‌وته‌وه. گرووشنکاش خه‌ریکبوو سه‌رخۆش ده‌بوو. ئاماژه‌ی به‌ گالگاتوف
کرد و به‌ میتیای گوت: «چ کورپیکي جوانچاک و خوی‌نشیرینه!» میتیاش
هه‌لات بۆلایان و گالگاتوف و ماکسیموفی ماچکرد. زۆری ئاره‌زوو له‌ دلدا
بوو! گرووشنکا هیشتا هیچی نه‌گوتبوو، ویده‌چوو به‌قه‌ستی له‌ قسه‌ کردن
پاریز بکا. به‌لام جاروبار به‌ چاویکی به‌سۆز و لاوینهر له‌ میتیای ده‌روانی.
ئاخري وایلپهات له‌ نا‌کاو ده‌ستی میتیای گرت و کیشای بۆلای خوی. له‌و
کاته‌دا له‌ سه‌ر کورسیله‌ی به‌رده‌رگا‌که دانیشتیوو.

- چۆن‌بوو هاتی؟ ها؟ کاتی ئاوا به‌په‌له‌ هاتی!... زۆر ترسام. ده‌تویست من
به‌ ئه‌و بسپیری، ها؟ هه‌ر به‌ راستی ده‌تویست ئه‌و کاره‌ بکه‌ی؟
میتیا سه‌رخۆشانه‌ گوتی: «نه‌مه‌دو‌یست شادییه‌که‌تان لی‌ تیکبده‌م!» به‌لام
گرووشنکا گویی له‌ وه‌لامی ئه‌و نه‌بوو.

دیسان له‌خوی تاراندا: «چاکه‌، برۆ که‌یف بکه‌... مه‌گری، دیسان بانگت
ده‌که‌م.» میتیا به‌ هه‌لاتن رۆیی بۆ ئه‌وسه‌ری ژووره‌که‌ و گرووشنکا گویی له‌
گۆرانی گرتبوو و سه‌یری سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی ده‌کرد، ئه‌گه‌رچی چاوی له‌
سه‌ر میتیا هه‌له‌ده‌گرت. به‌لام دواي چاره‌گیک دیسان بانگی‌کرده‌وه و میتیا به‌
هه‌لاتن چوو بۆلای.

- وەرە لەلام دانیشه، پیمبلی بزنام دوینی نهقلی منت لهکوی بیست و کئی پیگوتی هاتووم بو ئیره؟

میتیا به شیوهیهکی تیکه‌ل و پیکه‌ل و پچر، پچر هه‌موو شتیکی بو گنراییه‌وه. زور سه‌یر قسه‌یده‌کرد، جار جار گرژ ده‌بوو و له قسه ده‌که‌وت.

گرووشنکا پرسیی: «بو وا تیکده‌چی؟»

- له‌خۆوه... نازانم... راستت ده‌وئ، پیاویکی نه‌خۆشم له‌وئ به‌جی هیشتووه. ئه‌گه‌ر بلوایه بۆم ده‌سالم له ته‌مه‌نی خۆم پیده‌دا بو ئه‌وه‌ی چاکبیتته‌وه. بو ئه‌وه‌ی بزنام چاکبۆته‌وه!

- ئه‌گه‌ر نه‌خۆشه، هه‌ر بیریشی لیمه‌که‌وه. ده‌ی، سبه‌ینی ده‌تویست به‌گولله له‌خۆت ده‌ی! چه‌نده کورپکی گه‌وجی! بۆچی ده‌تویست خۆت بکوژی؟ من زۆرم مروقی ئاوا نه‌ترس و ئازا خۆشده‌وئ. ده‌ی، که‌وايه ئاماده‌ی له‌به‌ر خاتری من هه‌موو کاریک بکه‌ی، ها؟ گه‌وجه‌گیان، یانی هه‌ر به‌راستی ده‌تویست سبه‌ینی خۆت بکوژی؟ نا، ماوه‌یه‌ک ده‌ستراگره، ره‌نگه قسه‌یه‌کت پیتلیم... ئه‌مرو پیتنالیم، سبه‌ینی ره‌نگه. پیت خۆشه ئه‌مرو پیتلیم؟ نا، ئه‌مرو پیتنالیم. چاکه ئیستا هه‌سته برۆ. برۆ خوشی رابویره.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، وه‌ک ئه‌وه‌ی تیگه‌یشتی ئۆقره‌ی لی‌هه‌لگیراوه، بانگی‌کرد. به‌وردی چاوی له‌چاوی بری و گوتی: «بو خه‌مباری؟ خه‌مبارت ده‌بینم... ئه‌ری ده‌زانم دلته‌نگی. پیت وایه ده‌گورپینی و قاقا ده‌کیشی و کچانی لادیی ماچده‌که‌ی، ئیتر تیتناگه‌م، ده‌زانم له‌ناخه‌وه چه‌نده ئالۆز و ناشادی. بیرى لیمه‌که‌وه، برۆ خۆشبه. من زور شادم، تۆش برۆ شادبه، خه‌مت نه‌بی... لیره که‌سیکم خۆش ده‌وئ، بزنام ده‌زانی کیه. ئه‌یه‌رۆ چاوی لیکه، جه‌رگه‌که‌م خه‌وی لیکه‌وتووه، مه‌سته.»

مه‌به‌ستی گالگانۆف بوو، به‌سه‌رخۆشی، بو تاویک له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک دانیشت، به‌لام له‌ریوه، خه‌وی لیکه‌وتبوو. خه‌والوییه‌که‌شی ته‌نیا به‌هۆی مه‌ستییه‌وه نه‌بوو. له‌ناکاو هه‌ستی به‌دلته‌نگی کرد، یان خۆی گوته‌نی، «تاقه‌تی به‌سه‌رچوو» گورانیی ئه‌وه‌ کچانه به‌جاری خه‌مباریکرد. گورانییه‌که‌ و

خواردنه‌وه‌ی په‌یتا په‌یتای شامپانی ورده ورده خه‌ریکبوو له‌به‌ر چاویان ده‌که‌وت. سه‌ما و هه‌له‌په‌رکیکه‌ش به‌وراده‌یه له‌به‌ر چاوی تالبوو. دوو کچیان خۆیان وه‌ک ورچ لیکردبوو و کچیکی شاد و قۆشمه‌ش به‌ناوی ئیسپانیدا، به‌دارده‌ستیکه‌وه ئاگاداریی لیده‌کردن و ده‌ستیکرد به «رینوینی کردنیان.» «ماریا هۆشت به‌خۆته‌وه بی‌ده‌نا لیدان ده‌خۆی!» ورچه‌کان ئاخری به‌شیوه‌یه‌کی ناحه‌ز له‌گه‌ل پرمووهوری ژنان و پیاوان که‌ تیک ترینجا‌بوون، له‌چه‌قی ژووره‌که‌دا تالانه‌وه.

به‌واقورماوی گوتی: «زور چاکه، لیبان گه‌رین! لیبان گه‌رین! کاتیک

خه‌لک بو شادی و خۆشی رۆژیکیان بو هه‌لکه‌وتووه، بو شادی نه‌که‌ن؟» به‌لام گالگانۆف ده‌تگوت نازای ئه‌ندامی له‌پیسایی هه‌لکشاهه، گرژ و مۆن، خۆی دووره په‌ریز راده‌گرت، و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یمنجاندا: «ته‌واوی ئه‌وه قورپاته لادییانه، وه‌ک کاری به‌راز وایه. شه‌وانی هاوین که‌ مانگه‌شه‌وه ده‌بی، ئه‌وه جوړه به‌زم و گه‌مانه ساز ده‌که‌ن.» ئه‌وه به‌تایبه‌ت گورانییه‌کی تازه‌ی زور پیناخۆش بوو که‌ هه‌وايه‌کی شاد بوو و پیریزنی به‌قوون هه‌لده‌په‌راند. ئه‌وه گورانییه‌ی باسی پیاویک بوو که‌ ده‌هات به‌ختی خۆی له‌گه‌ل کچیک تاقی بکاته‌وه، بو ئه‌وه‌ی بزانی خۆشیان ده‌وئ یان نا:

ئه‌رباییک دی بو خوازینی:

تاكو بۆی ده‌رکه‌وئ کچه

خۆشی ده‌وئ و شووی پیده‌کا؟

به‌لام کچان کوا ده‌توانن ئه‌وه ئه‌ربابه‌یان خۆشبوئ:

ئه‌وه زالمانه لیم‌ده‌دا

به‌شوول و قامچی لیم‌ده‌دا

به‌کاری چی‌دی ئه‌شقی وا؟

پاشان قه‌ره‌چیه‌ک دی و ئه‌ویش به‌ختی خۆی تاقی ده‌کاته‌وه:

قه‌ره‌جیک دی بو خوازینی:

تاكو بۆی ده‌رکه‌وئ کچه

خۆشى دەوئى و شووى پىدەكا؟

بەلام ئەوان ناتوانن قەرەجىشيان خۆشبووى:

ترسم هەيه دەرچى بە دز

بىتتە ھۆى خەم و دەردم

داماوم كا و مات و سەركز.

زۆر پياوى دىكەش بۆ تاقى كىردنەوھى بەختى خۆيان دىن، يەكيان سەرباز دەبى:

سەربازىك دى بۆ خوازىينى

تاكو بۆى دەرکەوئى كچە

خۆشى دەوئى و شووى پىدەكا؟

بەلام دەست بە پووى سەربازەكەشەوھ دەنن:

من چۆن شوودەكەم بە سەرباز

كۆلەپشتى لەكۆل دەنى

منىش دەبى وەدواى كەوم

لە چۆل و ھەرد و بەندەنى.

لیرەدا دىرپىكى زۆر ناحەزىيان بە راشكاوى دەگوت، گويگرانى توشى دلەخورپە كرد. گۆرانىيەكە بە خوازىينى بازارگانىك كۆتايى دى:

بازرگان دى بۆ خوازىينى:

تاكو بۆى دەرکەوئى كچە

خوشى دەوئى و شووى پىدەكا؟

دردەكەوئى كە بە ئاواتى خۆى دەگا، چونكە:

بازرگان بۆم دىنى پارە

منىش دەبم بە خاتوونى

ئەم ناوچە و مەلبەند و شارە.

گالگانۆف زۆرى رىق ھەستا. بە دەنگىكى بەرز گوتى: «ئەم گۆرانىيە ئىتر باوى نەماوھ. كى ئەم ھۆنراوانەيان بۆ دەنووسى؟ برىا كرىكارى ھىلاسن و

جوولەكەش بەھاتبايەن بۆ خوازىينى و تاقىكردنەوھى بەختى خۆيان.» پىيى و ابوو زۆر دزىوھ و سووكايەتتى پىوھە، بۆيە لەرپوھ گوتى تاقەتم بە سەر چووھ. دواى ئەو قسەيە لە سەر قەنەفەيەك دانىشت و خەو بردىيەوھ. رۆخسارى جوان و چكۆلەى كەوتە سەر بالنجى قەنەفەكە و ھەتا رادەيەك رەنگى پەرىبوو.

گرووشنكا كە مېتياى دەبرد بۆلاى، گوتى: «چاوى لىكە چەندە جوانە. ھەر سەعاتىك لەمەوبەر سەرىم دادىنا، قژى دەللى خەياتەى خاوە، چەندەش پىرە...»

بەنەرمى داھاتەوھ و نىوچاوانى ماچكرد. گالگانۆف خىرا چاوى ھەللىنا. ھەستا سەرىپى و بە شىوھەيەكى تاسەمەندانە پرسىيى ماكسىمۆف لەكويىيە.» مېتيا گوتى: «كەوايە ئەو كەسەى خۆشت دەوئى ئەوھ.» گرووشنكا بە پىكەنىنەوھ گوتى: «گالگانۆف تاوئى لەلام دانىشە. مېتيا، ھەللى ماكسىمۆف بىينەوھ.»

دىار بوو ماكسىمۆف ناتوانى واز لەو كچانە بىنى و تەنيا جاروبار بەپەلە دەچى پەرداخىك لىكۆر بۆخۆى تىدەكا. دوو پىيالەشى پانچ خواردبۆوھ. دوموچاوى سوور ھەلگەرابوو، لووتىشى پەمەيى بوو، چاوى تەر بوو و جوانىيەكى بى تامى پىوھ دىاربوو. ھەلاتە پىشى و رايگەياند كە دەيھەوئى سەما بكا.

. كاتىك مندال بووم تەواوى سەما دروست و حىسابى و ئەشرافىيەكانىيان فىرکردم...

گرووشنكا گوتى: «مېتيا تۆ لەگەلى بچۆ، من دەمھەوئى ھەر لىرەوھ چا و لە سەما كىردنەكەى بكەم.»

گالگانۆف بە ساويلكەيىيەكى تەواوھوھ رازى نەبوو گرووشنكا لەگەلى دانىشى، گوتى: «نا، نا، منىش دىم و تەماشاش دەكەم.» ھەموويان چوون بۆ تەماشاشا كىردن. ماكسىمۆف دەستىكرد بە سەما كىردن. بەلام جگە لە مېتيا ھىچ

9- شەراب يان عارھقى تىكەل بە ئاوى كەرم و شەكر و لىمۆ و بىبەر و ھتد...

كەس ئافەرىنى پىنەكوت. سەماكەشى تەنیا ھەلبەزدا بەز و ھەلئانە ھەى لاقى بوو لە پىشتە ھە، كە ھەر جارى ھەلدە بەزىيە ھە بە دەست لە ھە لاقەى دەدا كە لە پىشتە ھە ھەلى دەھىنايە ھە. گالگانوف رىزە ھە كىشى پىنە خۆشە بوو، بە لام مېتيا با ھەشى پىدا كەرد و ماچى كەرد.

- بژى، سپاس بۆ ئەو سەما جوانەت واديارە ماندوو بووى! لىرە بە دواى چىدا دەگە پىي؟ تۆزى شىرىنى مەيل كە. يان جگە رە ھە ك داگىر سىنە.

- جگە رە ھە ك قوربان.

- ئەى مەشرووب ناخۆيتە ھە؟

- تاوى لە مە ھە بەر پەرداخىكم لىكۆر خوار دە ھە قوربان... شەگە لات نىيە؟

- چۆن نىيە، بارخانە ھە ك لە سەر مېزە كە ھە لپژا ھە. چ جورىكت پى خۆشە

بپۆ ھە لپژىرە پۆ ھە كە م!

- وانىلى، وانىلى ئەگەر ھە بى پىمخۆشە قوربان، تايبە تى پىرە پىاوانە. ھى -

ھى!

- نا براكە م لەو جۆرە تايبە تە مان نىيە.

ماكسىموف دانە ھە ھە ھە سرتاندى بە گوپى مېتيا دا: «دەلېم ئەو كچە، ماریا

چكۆل ھى - ھى! دەكرى يارمە تىم بە ھە لەگە لى ئاشنا بىم؟»

- كە ھە ھە ئاورى ئە ھە ھە لى گرتووى! نا، براكە م، ئە ھە ھە تاتو ھە سازاى!

- ماكسىموف بە لە بىزىكى خاماوى گوتى: «نە بە خوا ئازارى نادە م.»

- باشە، باشە، بە لام دەزانى چى براكە م، ئە وانە تە نىيا بۆ سەما و گورانى

ھاتوون بۆ ئىرە. سەگى تىرى بۆ ئە ھە ھە تە نىيان، سە بركە بزانين!... جارى

خەرىكى خواردن و خواردنە ھە بە. پارەت ناوى؟

ماكسىموف بە پىكە نىنە ھە گوتى: «دواتر رەنگە.»

- زۆر چاكە، زۆر چاكە...

مېتيا سەرى گەرم داھاتبوو، چو ھە بەر كە پىرە دارىنە كە ھە ھە وشە، كە بە

دەورى كاروانسە راكە دا لىدرا بوو. ھە ھە ھە فېنك تۆزىك ھە نىيا ھە سەرخۆ. لە ھە

تارىكىيە دا را ھە ستاو بە ھە ردوو دەستى سەرى خۆى گرت. بىر و خە يالە

پە پىو ھە كانى لە ناكاو گە پانە ھە و لە مېشكى ھە رھاتن. ھە ست و بىرى تىك

ھالان و برووسكە ھە كى كتوپر لە زەينى دا و برووسكە ھە كى بە سام و پىر

مە ترسى! بە زەينىدا تىپە رى: «ئەگەر بىرارە خۆم بكوژم، بۆ ھەر ئىستا ئەو

كارە نە كە م؟ بۆ نە چم بۆ دە مانچە كان و بىانھىنم بۆ ئىرە، لىرە، لە م قوژبە

تارىك و تنووكە دا كارە كە يە كلابى كە مە ھە؟» نىكە ھە دە قىقە ھە ك، بە دو ھە لى

را ھە ستا. چەن سەعات لە مە ھە بەر كە بە پىرتا ھە ت بۆ ئىرە، ئە ھە شوورە ھە ھە

بە دوا ھە ھە بوو، ئە ھە دىيە ھە كىرد بووى، ئە ھە خۆينە، ئە ھە خۆينە!... بە لام لەگە ل

ھە مو ھە مانە ش لە ھە كاتە دا ئاسانتر بوو بۆى. لە ھە كاتە دا ھە مو شتىك

كۆتايى پى ھە تىبوو: گرووشنكاى لە دەست دەرچو بوو، ئىتر دەستى

لى داشتبوو. ئە ھە ئىتر لە دەستى دەرچو بوو. لە ھە كاتە دا مەرگ بۆ ئە ھە

سانتر بوو؛ دە بوو ھە رچۆنىكە بمرى، چونكە ئىتر ھىچ ھىوا ھە كى بۆ مانە ھە

لە م دنيا ھە دا نە بوو. بە لام ئىستا؟ ئىستا ش ھە ك ئە ھە كاتە ھە؟ ئىستا ئىتر

تارما ھە ك، لانىكە م ئە ھە ترسە ھە لە دلدا نە ما بوو؛ ئە ھە ئاشقە ھە ق بە دەستە ھە

پىشوو، ئە ھە دا ھۆلە نە خسە لە نىو چو بوو، ئىتر ئاسە ھە وارى نە ما بوو. ئە ھە تاپۆ

تۆقىنەر و بە سامە بوو بوو ھە شتىكى ھىچە كە و قۆر و خويىرى. بىر دە بوو ھە

ژوورى خەوتن و دەرگای لە سەر گالە درا بوو. تازە گە پانە ھە نە بوو.

گرووشنكا توشى شەرمە زارى بوو بوو، مېتيا لە چاويدا خويىند بوو ھە ھە كە

دلى بە چ كە سىكە ھە ھە. ئىستا بۆ بە ختە ھە رى لە ژياندا، ھە مو شتىكى لە

ئىختياردا بوو... بە لام نە ھە دە تە نىيا درىژە بە ژيان بدا، نە ھە دە تە نىيا، ئە ھە ھە وار،

خودايە، ئاخ! خودايە ئە ھە پىاوى لای پە رژىنە كە دام بە ھە رزدا، نە مە ردى! ئە ھە

موسىيە تە گە ھە رە م لى دوور خە ھە! خودايە! بۆ تاوانبارانى ھە ك مە ن زۆرت

مۆجزە نواندو ھە! بە لام ئەگەر، ئەگەر ئە ھە پىرە پىا ھە زىندوو بى، ھە رچۆنىك

بى ئە ھە پە لە ھە شوورە ھە ھە سە ر مە ھە، پارە كە دە بە مە ھە جىي خۆى. دىيە م

دە ھە دە مە ھە، بە ھە ر شىو ھە ھە ك پە ھە دا ھە دە كە م و دە ھە ھە مە ھە. ناھىلم ھىچ

ئاسە وارىك لە ھە شوورە ھە ھە بىنئىتە ھە، مە گىن لە دلدا بىنئى! بە لام نا، نا، چ

خە ونىكى مە حال و ترسە نۆكانە ھە! ئاخ، ھە وارە لە م مە ن!»

لەگەل ئەو دەشتدا ترووسکەى ھیوايەك لەو شەو نووتەكەدا خۆى بە زەینیدا کرد. هەستا پى و بە هەلەداوان رۆیشتەو بۆ وەتاغ - بۆلاى ئەو، بۆلاى ئەو فریشتەى ھیوايەى، كە سەعاتیک هێچ، تەنانەت دەقیقەیک ئەشقی ئەو تەواوى پاشماوەى ژیان دینى. تەنانەت لەگەل ئازارى ئابرووتکانیشدا؟ ئەو پرسىارە تالە چنگى لە دلای گیر کرد. «بۆلاى ئەو، بۆلاى خۆى، بۆ دینى، بۆ بیستنى، ئیتر بیر لە هێچ نەکردنەو و لەبیر بردنەو هەموو شتیک. تەنانەت ئەگەر تەنیا ئەو شەو ش بى، سەعاتیک، یان بۆ چرکەیک!» راست لەو وەختەدا كە لەبەر هەیوانەكەو رۆیى بۆ سەرسەرا. لووتى بە لووتى تریفۆن بۆریسیچدا تەقى. بۆى دەرکەوت كە خەمبار و نیگەرانه و پىوابوو بە دواى ئەودا دەگەرێ.

- تریفۆن بۆریسیچ، چبوو، لە من دەگەرێ؟

خاوەن کاروانسەرا مات و خەمبار دیاربوو، گوتى: نا قوربان. بۆ لە تۆ بگەرێم؟ مەگین چووبووى بۆ كۆی؟»

- بۆ وا ماتى؟ خۆ رقت هەلنەستاو؟ پەلەمەكە، هیندەى نەماو، برۆى لە جیگاكتە خزى... سەعات چەندەیه؟

- سەعات سى. رەنگە لە سیش لای دابى.

- ئیتر زۆرى نەماو، وردە وردە بەزمەكە كۆتایى پیدین.

- ئەو چ فەرمايشتیكە قوربان. تا هەركاتیک پیتان خۆشە، درێژەى پیدەن...

میتیا بۆ ساتیک لە خۆى پرسى: «چبوو؟» رۆیى بۆ وەتاغیک كە كچەكان خەرىكى سەما بوون. گرووشنكا لەوئ نەماوو. میتیا سەرى كیشا پشت پەردەكە - گرووشنكا لەوئ بوو. لە سووچیک، لە سەر سندوقیک دانیشتبوو. سەرى كەردبوو سەر قەرەوێلەى بەردەمى و خۆى كۆم كەردبوو. دەگریا و هەولێ دەدا بە دەنگ نەگری، نەوێك گوییان لە دەنگى بى. كاتى چاوى بە میتیا كەوت بانگیكرد بۆلاى خۆى، توند دەستیگرت و بەسرتە گوتى:

- میتیا، میتیا، نازانى چەندەم خۆش دەویست. حەیفى بۆ ئەو پینچ سالەى خۆشم ویست! نازانم ئەوم خۆش دەویست یان رقى خۆم؟ نا ئەوم خۆش دەویست، ئەو. ئەو درۆیە كە رقى خۆم خوش ویستى و ئەوم خوش نەویستى. میتیا ئەو كاتە حەقدە سالم تەمەن بوو. لەگەلما زۆر دلۆقان بوو، زۆرىش سەرو دلخۆشبووین. گۆرانى بۆ دەكۆتم... یان رەنگە كچىكى گەمژەى وەك من پىوابووئ واى... خودایە ئیستا ئیتر وا نەماو، گۆراو. تەنانەت رەنگى روخسارىشى وەك ئەو كاتە نییە. تەواو جیاوازه. ئەو پیاوێ پینچ سال لەمەوبەر نییە. هەر كەسیكى دیکە بوايە بەجى من نەیدەناسییهو. لەگەل تیمووتى هاتم بۆ ئیتر، لە تەواوى ماوێ رىگادا بیرم لیدەكردووه چۆنى لەگەل بەرەوربووم؟ چى پىلیم؟ چۆن چاوى لە چاوى یەكتر بكەین؟ هۆشم لانەماوو. كۆپەر وەك ئەوێ سەتلیكم ئاوى پىس بەسەردا كەن، داچلەكیم. كە گەیشتمە ئیتر، وەك بەرپۆهەرى قوتابخانە، بە قەلافەتیکى وشك و پۆز و هەوايەكى عالمانەو، قسەى لەگەل كەردم. هیندە بە وىقار و دەمارەو لەگەل بەرەوربوو، زمانم لە گو چوو. نەمتوانى لە ئەلفەو بىمە بى. سەرەتا پىمابوو لەبەر ئەو لەهێستانییه خۆبەزل زانەى هاوپی پى عەبیە قسەم لەگەل بكا. دانیشتم و چاوم تىبرى، لەخۆم پرسى بۆ ئیستا ناتوانم تەنانەت قسەیکە لەگەل بكەم. رەنگە ژنەكەى ئاوا وشكى كەردى؛ ئاخىر خۆ دەزانى، منى لەخۆى تارانم، بۆ ئەوێ ژنىكى دیکە بىن. رەنگە ژنەكەى ئاواى لىكەردى، ئەو ئالوگۆرەى بە سەر هینابى. میتیا، چەندە شوورەییە! ئاخ، میتیا نازانى هەست بە شەرمەزارى دەكەم. هەى نەحەت لەو پینچ سالە!

ديسان دەستىكردووه بە گریان. بەلام دەستی میتیاى توند گوشى و بەرى نەدا. بە سرتە گوتى: میتیاى خۆشەویست، لە لام بە. بەجیم مەهیلە. دەمەوى قسەت لەگەل بكەم.» لە ناکاوى سەرى بۆى لای میتیا بەرز كەردووه. «گوى بگرە پىمبلى بزەنم كیم خۆش دەوى؟ لىرە پیاویكم خوش دەوى. ئەو پیاوێ كىیه؟

دەبى ئەو ھەم پىيلىنى؟» بىزەيەك، پوخسارە شىۋاۋەكەي گەشان دەۋە، چاۋى زىتەي ھات و لەو تارىكىيەدا درەوشايەۋە.

- بروسكەيەك لە دلمى دا و راچەنيم. ھەلۋىەك خۆى بە ژووريدا كرد. «گەۋجە گيان ئەۋە ھەر ئەۋ پياۋەيە وا خۆشتدەۋى!» دلم ئەۋەي پىگوتم. تۆ ھاتى و رووناكى لە دلم گەرا. لە خۆم پىرسى: ئەۋ لە چى دەترسى؟ چونكە ھەراسان و بىئۆقرە بوۋى؛ نەتدەتوانى قسە بەكى. لەۋان ناترسى - بۆ دەكرى ئەۋ لە كەسىك بترسى؟ لە دلى خۆمدا گوتم: لە من دەترسى واديارە، تەنيا لە من. كەۋايە فېنيا بە تۆى گەۋجىلەي گوت سەرم لە پەنجىرە بردۆتە دەرى و بە ئالىووشام گوتوۋە بۆ ماۋەي سەعاتىكم مېتىكا خۆش ويستوۋە و ئىستا دەپۆم تاكو كەسىكى دىكەم... خۆشبوۋى. مېتىا، مېتىا، چەندە گەۋج بووم كە پىمواۋو دواى تۆ دەتوانم كەسىكى دىكەم خۆشبوۋى! دەمبوورى مېتىا؟ لىم خۆشەبى؟ خۆشت دەۋىم؟ ھا، خۆشت دەۋىم؟

گرووشنكا ھەستا سەرىن و بە ھەردوۋ دەستى شانى مېتىاي گرت. مېتىا ۋەك جەزمبوۋ چاۋى لە پوخسارە پىر بىزەكەي بىرى. لە ناكاو باۋەشى پىدا كرد و دەمى نا بە روومەتتەۋە بە گەرمى ماچىكرد.

«بىمبوورە كە ئازارم داۋى! دەمبوورى؟ لەبەر دلرەشى و قىن ئازارم دەدان. ھەر لەبەر ئەۋوش ئەۋ دەردەم بە پىرەپىياۋ دەدا و ۋەك شىتم لىكردبوۋ... لەبىرتە رۆژىك لە مالى ئىمە شەرابت خواردەۋە و پەرداخەكەت شكاند؟ ئەۋەم ۋەبىر ھاتەۋە و منىش ئەمىرۋ پەرداخىكم شكاند. پاشان «بە خۆشى دلى ئابروۋتكاۋەكەم» پىكىكم ھەلدا. مېتىا. ھەلۋەكەم، بۆ ماچمناكەي؟ جارىكت ماچكردم و كىشايە دواۋە، ھەر ئەۋەندە بوۋ؟ كىشاۋىتە دواۋە و گوۋىت بۆ قسەكانم شلكردوۋە. گوۋىمەگرە، ماچمكە، بە كەيفى خۆت ماچمكە. دەي توند ماچم كە، ئاۋا. ئەگەر خۆشتدەۋىم، چاكە خۆشتبوۋىم، منىش دەبمە قەرەۋاشت، ھەتا ئاخىرى تەمەنم قەرەۋاشىت دەكەم. زۆرم پىخۆشە بىمە كلفەتت. ماچمكە، لىمدە، جەزبەم دە، ھەرچىت پىخۆشە لەگەلم بەك... مافى خۆمە ئازار بكىشم. راۋەستە، سەبركە، ئەۋ كارە ھەلگرە بۆ دوايى، جارى...»

گرووشنكا لە ناكاو خۆى كىشا دواۋە. «مېتىا، ھەستە برۆين، منىش دىم چۆرى شەرپ دەخۆمەۋە. دەمەۋى سەرخۆش بىم. دەمەۋى سەرخۆش بىم و سەما بەكەم. ئەرى ھەتمەن دەبى سەرخۆش بىم و سەما بەكەم!»

گرووشنكا، خۆى لە چىكى مېتىا دەرباز كرد و چوۋە پىشت پەردەكە. مېتىا ۋەك مەست و ھۆش لىبراۋ ۋەدواى كەوت. لە دلى خۆيدا گوتى: «ھەرچى دەبى با بىى چىش - لەۋانەيە ھەموۋ جۆرە روۋداۋىك بىتە پىشى، بۆ ساتىك ئامادەم تەۋاۋى دىنيا بەدەم.» گرووشنكا، بەراستى دواى ئەۋەي پەرداخىك شامپانىيە يەككىن نا بەسەريەۋە، مەستىكرد و زەردە خەنەيەكى شىرىن و پىر شادى روخسارى خەملاند و بە ئارامى لە سەر جىگاكەي پىشۋى دانىشتەۋە. روومەتى دەتگوت دەنكى ھەنارە. لىۋى بوۋبوۋە ياقووت، چاۋە گەشەكانى نەرم و مەست. ھەزىكى ئاگرىن لە چاۋيدا شەپۆلى دەدا. تەنانەت دلى گالگانۋى خستە كەلگەلە و رۆيشت بۆلای.

گرووشنكا بە شىۋەيەكى خۆمانە گوتى: «تاۋىك لەمەۋبەر كە خەوت لىكەۋتبوۋ ھەستىكرد چۆنم ماچكردى؟ ئىستا مەستم، ھەر ئەۋەندە... مەگىن تۆ مەست نىت؟ مېتىا بۆ ناخواتەۋە؟ مېتىا، ئەۋە بۆ ناخۆيەۋە؟ من مەستم و تۆش تەماتە نەخۆيەۋە...»

من مەستم! قەت ئەۋەندە مەست نەبوۋم... مەستى تۆم... ئىستا مەستى شەرابىش دەبىم.

مېتىا پەرداخىكى دىكەي پىدا كرد و - خۆشى پىي سەير بوۋ - ھەر ئەۋ پەرداخە مەست، مەستىكرد. لە ناكاو مەستىكرد، ئەگەرچى ھەتا ئەۋ كاتە تەۋاۋ ھۆشى لە سەر خۆى بوۋ. ئەۋەي ھەر لەبىرما. سەرە گىژەي گرت، ۋلات لە دەۋرى سەرى دەخولايەۋە. شەشدانگ مەست، بە نىۋ ۋەتاغەكەدا دەگەرا و پىدەكەنى، قسەي لەگەل ھەموۋان دەكرد، بىئەۋەي بزانى چدەكا و دەلى چى. تەنيا ھەستىكى ئاورىن و بەھىز لە دلىۋە دەم بە دەم ھەلدەقولا. «ۋەك پۆلوۋيەكى گەشاۋە لە ناخىدا» - ھەرۋەك دواتر گوتى. رۆيشت بۆلای گرووشنكا و لە پەنايدا دانىشت. چاۋى تىبرى و گوۋى بۆ راگرت... گرووشنكا

زۆربلى بووبوو؛ له پهستا بانگى هه مووانى ده كرد. بانگى كچه گورانى بيژه كانى ده كرد. هه ركام له كچه كان دههاتن بۆلای ماچیده كردن، يان خاچى ده كيشان. ده قيقه يه ك دواتر رهنگبوو بگرى. «پيره پياوى ورديله»، ئاوا بانگى ماكسيموفى ده كرد، ئه وه شى به رابواردنىكى باش ده زانى. ماكسيموف خيرا هه لدههات بۆلای و ده ستى «دانه دانه قامكه شووش و بارىكه كانى» ماچده كرد و دواى ماچه كه به هه وايه كى قه ديمى كه خۆى گورانييه كهى ده گوت، ده ستیده كرد به سه ما. كه ده گه يشته سه ره بندى گورانييه كه به هه موو توانايه وه سه ماى ده كرد و هه لده به زى.

كووده له ده لى - فس، فس، فس

گویره كه ده لى - مۆ، مۆ، مۆ

مراوى ده لى - واق، واق، واق

قازه كه ش ده لى - قاغ، قاغ، قاغ

مامر به لاروله نچه

ده چى به ره و سه ره سهره را

ده گاركينى قود، قود، قود!

گرووشنكا گوتى: «ميتيا شتيكى بدهيه. دياريبهك، شاباش. خۆت ده زانى فه قيره. به سه ته زمانه سووكايه تيبى پيكراره... ده زانى ميتيا من ده چم بۆ كلنسه، گالته ناكه م، ئاخري رۆژيك ده چم. ئه مرۆ ئاليووشا شتيكى پيگوتم كه هه تا بمينم له بيرم ناچى... به لى... به لām وهرن ئه مرۆ با به دلى خۆمان سه ما بكه ين. سه به ينى ده رۆين بۆ كلنسه، به لām ئه مرۆ سه ما ده كه ين. خه لكينه، ئازيزان، ئه مرۆ ده مه وئى ياريبكه م، قه يناكا، خۆكفرمان نه كردوو! خودا ليمان خۆش ده بى. ئه گه ره له جيبى خودا بوايه م، له هه موو عاله م خۆشه ده بووم: «تاوانبارانى خۆشه ويست، له مرۆ به دواوه ده تانبه خشم. ده مه وئى داواى لى بوردن بكه م: «خه لكانى ئازين، ئه م كچه گه وچه ببوورن.» من بوونه وه ريكم، ته نيا سه ر و گويم كون كراوه و هيچى تر. به لām ده مه وئى دوعا بكه م. من پياوازيكم كردوو به خيتر. ئه گه رچى دلره شم، ده مه وئى دوعا بكه م.

ميتيا ليتيانگه رى هه لپه رن. كارت به سه ريانه وه نه بى. ته واوى خه لكى دنيا باشن، هه موويان - ته نانه ت خراپترينيان. دنيا جيگاي چاكانه، ئه گه رچى ئيمه خراپين، به لām دنيا بى عه يبه. ئيمه چاك و خراپين، چاك و خراپ... وهرن پيمبلين، ده مه وئى شتيكتان لى پيرسم، هه مووتان وهرن بۆ ئيره، ده مه وئى ليتان بپيرسم: «بۆ ئه وه نده چاكم؟ ده زانن من چاكم، زۆرئيش چاكم... وهرن، بۆ ئه وه نده چاكم؟» گرووشنكا هه تا زياترى مه سته ده كرد، زياترى زۆربله يى ده كرد. ئاخري رايگه ياند كه ده يه وئى ئه ويش سه ما بكا. به له تردان له سه ر كورسييه كه هه ستا، «ميتيا، ئيتر شه رابم مه ده يه. شه راب هيمنايه تيم پيتابه خشى. سه رم له گيژه وه دى. ده مه وئى سه ما بكه م. ليگه رى با هه مووان بزائن چۆن سه ما ده كه م... با بزائن چه نده جوان سه ما ده كه م...»

ئهو راستى ده كرد. ده سه ره يه كى كه تانيى سيبى له گيرفانى ده ره يتا و سووچى ده سه ره كهى گرت، بۆ ئه وهى كاتى سه ما كردن هه لى سوورينى. ميتيا به ملاوبه ولادا هه لدههات، كچه كان بيدهنگ بوون و ئاماده بوون به ئامازه يه ك هه واى هه لپه ركى بچرن. ماكسيموف، كه بيستى گرووشنكا ده يه وئى سه ما بكا، له خۆشيانا قيژاندى و به هه لبه زدا به ز چوو به رده مى تيبى هه لكرد له گورانى:

لاقى ورديله و قه دى بارىكه

كلكه چووكه كهى چرچ و لوچ بووگه

به لām گرووشنكا ده سه ره كهى بۆلای ئه و راوه شاندى و له خۆى تاراند.

- ئهه! ئه وه ميتيا بۆ نايه؟ ليگه رى هه مووان بين... ته ماشا بكه ن. ئه وانه يى ده رگايشيان له سه ر داخراوه، بانگيانكه ن... بۆ ده رگاتان له سه ر داخستوون؟ پييانبلين ده مه وئى سه ما بكه م. با ئه وانيش بين ته ماشا بكه ن... ميتيا، به له تردان و لاره وه لاره وه رۆيى بۆلای ده رگا داخراوه كه و ده ستى كرد به ليدانى. به مشت له ده رگا كه به ربوو.

- هۆى... پادفيسۆتسكيبه كان! وهرن، ئه و ده يه وئى سه ما بكا. بانگتان ده كا.

يه كى له له هيستانيبه كان له وه لاميدا گوتى: «Lajdak»

Lajdak خۆتى! تۆ له هېستانىيەكى خويړى و هېچوپوچى، گویت لیبوو. گالگانوف به له بزىكى حه كيمانه وه گوتى: «دهست له پيکه نينى له هېستانى هه لگره.» ئه وپيش مه ستبوو.

كورپى چاك، بېدهنگ به! ئه گهر ئه و به خويړى و هېچوپوچ ده زانم، به ماناى ئه وه نيبه كه هه موو خه لكى له هېستانى هه روان. خو تاقه يه ك Lajdak له هېستانى پيكنه هيناوه. كورپى چاك، بېدهنگ به و پرؤ نه قوليك بنى دهمت. گرووشنكا گوتى: «په ككو له و به شه رانه! هه ر ده لئى بنياده م نين. بو له گه ل يه كتر نابنه برادر؟» رويشته پيشى بو سه ما كردن. گورانبييزان ده ستيان كرد به گورانى گوتن. «ناخ، مال و حاله كه م، مال و حاله كه م!» گرووشنكا سه رى خست به پشتدا، زه رده يه كى گرت و ده سه ره كه ي هه لته كاند، له ناكاو سوورپيكي خوارد و له جيى خوى چه قى. له چه قى ژووره كه دا راوه ستا و به دهنگيكي ماندوو گوتى: «ناتوانم، هيزم نيبه، بمبورن... هيزم نيبه، ناتوانم... بمبورن.» پاشان كړنو شى بو گورانبييزه كان برد و ئه نجا روى له هه موو لايه كى ژووره كه كرد و ده ستى به سينگييه وه گرت.

داواى لیبووردن ده كه م، به داخه وه ناتوانم...

دهنگى خه لكه كه له ملاولاوه: «خاتون مه ستيكردوو. خاتونى شوخوشهنگ مه ستيكردوو.»

ماكسيموف به پيکه نينه وه به كچه كانى گوت: «خاتون لاکه ي سه رى دئ.»

گرووشنكا به بيوازي گوتى: «ميتيا وهره بمبه... وهره بمبه.» ميتيا، به هه لاتن چوو باوه شى پيدا كرد و ئه و باره خو شه ويسته ي برد بو پشت په رده كه. گالگانوف له دلئى خويدا گوتى: «چاكه، هه ر ئيستا ليره ده روم،» له وه تاغه شينه كه رويشته ده رى و هه ردوو تاى درگا كه ي پيوه دا. به لام به زموره زم له ژووره گه وره كه دا هه روا به رده وام بوو، دهنگى گورانى و مؤسقا هه رواو گوپى شه وى دهرينگانده وه. ميتيا گرووشنكاى له سه ر چرپاكه راكيشا و لئوى ماچكرد.

گرووشنكا به دهنگيكي شه كه ت و نارازى گوتى: «دهستم بو نه به ي... باسم مه كه... جارئ نه بوومه ته ژنت... پيمگو تى نه مرم هى توم، به لام جارئ دهستم بو مه به... وازم لیبينه... ئه و هه موو خه لكه ي لیبه، ئه وه تا له بنه و پالمان دان، نابى كارى وابكه ي. ئيره پيسه...»

ميتيا له بهر خويه وه گوتى: «به سه ر چاوا! ئيتر هه ر بيريشى ليتا كه مه وه... ده تپه ره ستم! وايه ئيره پيسه، هه ر عه يبيشه، راسته ده كه ي.» هه روا كه له ئاميزى گرتبوو له پال چرپاكه دا چوكى دادا.

گرووشنكا به گرانى له ژير ليوه وه گوتى: «ده زانم، ئه گه رچى ده عبايه كى هېچوپوچى، به لام ده ستودلبازى. ئه وينه كه مان ده بى ئابروودارانه بى... بو داهاتوومان ئابروومه ندانه ده بى... وهره با دروستكار بين، وهره با چاك بين، ده عبا نه بين، مروفتيكي باش بين... بمبه له گه ل خوت، له گه ل خوت بمبه بو ئه و دوور دوورانه، گویت لیبه؟ نامه وى ليره بم. دهمه وى له و دوور دوورانه...»

ميتيا كه توند له باوه شى گرتبوو، گوتى: «ئهرى، وايه، حه تمه ن! ده تبه م له گه ل خوم، به ره و ئه و دوور دوورانه بال ده گرین... ناخ، ته وای ته مه نى خوم به ساليك ده گورمه وه، به و مه رجه ي له و خوينه ئاگادار بم!»

گرووشنكا به سه رسوورمانه وه گوتى: «كام خوين؟»

ميتيا له بن ليوه وه گوتى: «هېچ، هېچ. گرووشا گيان، تۆ ده تويست دروستكار بى، به لام من دزم. به لام من پارهم له كاتيا دزيوه... شووره ييبه، شووره يى!»

له كاتيا، له و خاتونه؟ نا، تۆ نه تديزه. ده يده يه وه، خوم ده تده مى... ئيتر ئه م هاتوها واره ي ناوئ! ئيتر هه موو شتيك م هى تويه. پاره چيبه، به هه ر شيويه كه ويستان به بايدا ده دين... مروفتى وه ك ئيمه ش چاره نووسه كه ي وايه و ده بى پاره به فيرؤ بدا. به لام واى به باش ده زانم بچين له سه ر زه وى و زار ئيشبكه ين. دهمه وى به و ده ستانه ي خوم زه وييه كه بكيلم. ئيمه ده بى زحمت بكيشين، گویت لیبه؟ ئاليوشا وايده گوت. من گراوى تۆ نابم، ده بمه ژنيكى وه فادار و تا ئاخري ته مه نم كلفه تيت ده كه م. ئيشت بو ده كه م. پيکه وه

دەچىن بۇلاى ئەو خاتوونە بەرپىزە و كېرئوشى بۇ دەبەين، بۇ ئەوھى لىمان
خۇش بى، دواى ئەوھش لەم مەلبەندە دەرپۆين. ئەگەر لىشمان خۇشەنبوو،
ھەر دەرپۆين، پارەكەى بۇ بەرەوھ و دلت بدە بە من... ئەوت خۇشەنوئى، ئىتر
خۇشتەنوئى، ئەگەر خۇشتەنوئى، دەيخنىكىنم... ھەردوو چاوى بە شووژن
ھەلدەكۆلم...

- من توم خۇشەدەوئى. تەنيا تۆ. لە سىبىرياش ھەر خۇشەدەوئى...

- لە سىبىريا بۇ؟ باشە ئەگەر پىت خۇشە، با سىبىريا بى. بۇ گرینگ نىيە...
ئىمە زەحمەت دەكىشىن... بە رەنجى شانى خۇمان بژىوى رۆژانە دابىن
دەكەين... سىبىريا بەفرى لىيە... شەيداي خىشكىم لە سەر بەفر... دەبى
زەنگولەشمان ھەبى... گويت لە دەنگى ئەو زەنگولەيە؟ ئەو دەنگى زەنگولەيە
لە كوئوھ دى؟ خەلكى خەرىكن دىن... ئەوھ بىدەنگ بوو.

گرووشنكا شەكەت و ماندوو چاوى نوقاند و لە ناکا و خەوى لىكەوت.
ھەر بە راستى دەنگى زەنگولە لە دوورەوھ دەھات. بەلام دەنگەكە راوھستا.
مىتيا سەرى كەوتە سەر سىنگى گرووشنكا. ئەو تىنەگەيشت كە دەنگى
زەنگولەكە راوھستاوھ و بەجىي بەزم و رەزم و گۆرانى، بىدەنگىيەكى كرو
كپ ژوورەكەى داگرتووھ. گرووشنكا چاوى ھەلينا.

- ئەوھ چىيە؟ خەوم لىكەوتبوو؟ بەلى... زەنگولە... خەوم لىكەوتبوو و لە
خەوما لە سەر بەفر سواری خىشكى زەنگولەدار بووم و وھنەوزم دا. لەگەل
كەسىك بووم كە خۇشم دەويست، لەگەل تۆ. لەو دوور دوورانە. تۆم لە
باوھش گرتبوو و ماچمدەكردى. خۆم لە باوھشت توند كىردبوو، سەرما بوو،
بەفر ترووسكەى دەھات... خۆ دەزانى شەوانە كە مانگەشەو تريفەى
لىدەبارى، بەفر چۆن بىرقەى دى. دەتگوت لە سەر زەوى نىم. خەبەرم بۆوھ
و يارى خۇشەويستم سەرى لە سەر دلم بوو، چەندە شىرىنە...

مىتيا لەگەل ماچكردنى كراس و سىنگ و قۆلى، سرتاندى: «لەسەر دلى
تۆ.» لە ناکا و خەياللىكى غەرىب ھەلىگرت: دىتى گرووشنكا راست چاوى لە
پىش خۆى برپوھ، چاوى لەو نەدەكرد. نا، لە ژوور سەرى ئەوھوھ بە

شىئوھىكى سەير و واقوورمانەوھ چاوى لە خالىك برپبوو. حالەتتىكى ترس و
سەرسوورمان لە ناکا و ئەدگارى گرووشنكاى داگرت. بە سرتە گوتى: «مىتيا،
ئەوھ كىيە چاومان لىدەكا؟»

مىتيا سەرى وەرسوورپاند و دىتى كەسىك پەردەكەى لاداوھ و تەماشايان
دەكا. واديارە چەن كەس بوون. ھەستا پى و بە توندى رۆيى بۇلاى
ملۆزمەكە.

دەنگىك ھات، نەك بە توندى، بەلكو راشكاوانە فەرمانى پىدا: «وھرە بۇ
ئىرە، وھرە دەى.»

مىتيا چووھ ئەودىوى پەردەكە و لەجىي خۆى وشك بوو. وھتاغەكە پىبوو
لە خەلك، بەلام ئەوانەى پىشوو نەبوون. تەزوويەك بە پىشتىدا ھات و
دلەكوتى گىانى وھلەرزىن خست. ھەر لەرپوھ ھەموويانى ناسىيەوھ. ئەو
پىرەپىاوھ كەلەگەتە چوارشانە و يۆنىفۆرم لەبەرەى كلاوى نىشانەدارى لە
سەر نابوو، مىخايىل ماروويچ، بەرپىرسى ئاسايش بوو. ئەو تەرپۆشە
رەقەلەى «ھەمىشە پۆستالى بۆيەكراو لەپى دەكا،» - جىگرى دادوھر بوو.
«ئەويش كرونومىترىكى «Chronomètre» ھەيە چوارسەد رۆبل دەزى،
جارىك نىشانى داوم.» ئەو لاوھ چاويلكە لەچاوھ وردىلەيەش... مىتيا ناوھكەى
لەبىر چووبۆوھ، ئەگەرچى دەيناسى و دىتبووى: ئەويش وھكىلى ماف بوو كە
ماوھىەك بوو ھاتبوو بۇ شارەكەمان. ئەو پىاوھش - ماورىكى ماورىكىيەويچ،
بەرپىرسى پۆلىس بوو كە زۆر باشى دەناسى. ئەو چەن پىاوھى دىكەش كە
ھەموويان خاوەنى پلە و پاىە بوون. ئەوانە بۇ لىرەن؟ ئەو دوو كەسەى
دىكەش... خەلكى ماكرۆيەن... تريفون بۆرىسيچ و گالگانوفىش لەلاى درگاگە...
مىتيا گوتى: «ئاغايان بۇ تەشرىفتان لىرەن! ئەمە يانى چى؟» بەلام كتوپر
وھك ئەوھى ئاگاي لە خۆى برابى، بى ئەوھى بزانى چ دەكا گوراندى «تى -
گە - يىشتم!»

لاوھ چاويلكە لەچاوھكە» ھاتە پىشى، چوو بۇلاى مىتيا و بەپەلە و
قورساخانە گوتى: «ئىمە دەبى لىكۆلىنەوھ... بە كورتى، داواتان لىدەكەم

لیره وه وهرن، وهره بۆلای قه نه فه که... پیویسته وه لآمی چهن پرسیارمان بدهیته وه.»

میتیا شیتانه دهنگی هه لیتنا: «ئهو پیره پیاوه! ئه و پیره پیاوه و خوینه که ی! تیگه یشتم!»

که وته سه ر کورسیله یه کی نزیک خۆی، وه ک ئه وه ی قه له می لاقی شکابن. بهرپرسی ئاسایش هات بۆلای میتیا و له ناکاو گورانندی: «تیگه یشتی؟ خۆ ده زانی! دیوه زمه ی باوک کوژ! خوینی باوکت ده تگری!» سوور هه لگه رابوو، سه رتاپای ده لهرزی و هۆش و ئیختیاری نه بوو.

لاوی چاویلکه له چاو نه راندی: «ئه و شته مه حاله! میخائیل ماکرۆویچ، میخاییل ماکرۆویچ، خۆ ئاوا نابن!... تکات لیده که م ئیزن بدهن قسه بکه م. به هیه چ شینوه یه ک چاوه روانی ئه وه م لیتان نه بوو...»

بهرپرسی ئاسایش گورانندی: «ئه وه شیتیه، شیتی ئاغان، شیتیه کی ورینه ئاسا، چۆن توورپه نه بم! چاوی لیکه: مه ست مه ست، له م کاته ی شه ودا له گه ل ژنیکی سه لیته، خوینی باوکیشی به ده ستیه وه یه... ئه وه شیتیه، شیتی!»

دادوهر سرتاندی به گوئی بهرپرسی ئاسایشدا: «میخاییل ماکرۆویچ، بهرپز گیان، تکاتان لیده که م تۆزی دان به خۆدا بگرن. ده نا ناچار ده بم په نا بهرم بۆ...»

به لام وه کیلی وردیله نه یه یشت قسه کانی ئه و ته و او بن. پرووی له میتیا کرد و به دهنگیکی بهرز و قورساک وراشکاوانه گوتی:

- سه روان کارامازوف، له سه ر منه پیتان راگه یینم که ئیوه تۆمه تبارن به وه ی فیۆدورپاولوویچ کارامازوف، باوکی خۆت کوشتووه، که هه ر ئه مشه و پرووداوه که قه و ماوه...»

ئه و قسه ی دیکه شی کرد و دادوهریش شتیکی گوت، به لام ئه گه رچی میتیا گوئی له دهنگیان بوو، به لام یه ک وشه یان لی نه ده گه یشت. به چاوی زه قه وه تییان پامابوو.

کتیبی نوھم

لی پرسینهوهی سهرهتایی

سەرەتای کاری فەرمانبەری پێرخۆتین

پیووتیر ئیلیچ پێرخۆتین، که لەبەر دەرگای مالی ژنەکهی مارازۆف، یانی ئەو مالهێ گرووشنکای تیدابوو و بەهیز و قەویتی خۆی لە دەروازە گالە دراوێکهی دەدا، بەجێمان هێشت. ئەوەندە لە درگاکی دا هەتا لێیان هەلگرت. فینیا که ترسی دوو سەعات لەمەوبەر هێشتا لە دایدا بوو و لەبەر دڵخۆری نەیدەتوانی بخەوێ، لەگەڵ بیستنی تەقەیی دەرگاکی خەریک بوو دلی بئوقی لە ترسانا، ئەگەرچی بەچاوی خۆی دیتبووی میتیا بە سواری عارەبانە رویشتوو، بەلام پێوابوو ئەو دەستان لە دەرگا دەدا. چونکە هیچ کەسێکی دیکە ئاوا «شیتانە» لە دەرگای نەدەدا. بەهەڵەداوان چوو بۆلای دەرگاوانەکه، که هەستابوو بچی دەرگاکی هەلگرێ. دەستیکرد بە پارێشەوە که دەرگاکی نەکاتەوه. بەلام دەرگاوان دواي پرسیار کردن لە پیووتیر ئیلیچ و ئاگاداربوون لەوێ سەبارەت بە «مەبەستیکی زۆر گرینگ» چاوی بە فینیا بکەوێ، بریاریدا دەرگاکی لێبکاتەوه و پێی بدا بێتە ژووری. پیووتیر ئیلیچ بەرەو چیشخانەکهی فینیا پینویتی کرا. بەلام کچە داوایلێکرد «لەبەر ئەو شک و گومانەیی،» ئیزن بدا دەرگاوانەکهش لەوێ بێ. پیووتیر ئیلیچ دەستیکرد بە پرسیارکردن لە فینیا و خێرا لە گرینگترین رووداو ئاگادار بوو. یانی کاتیک دیمیتری فیوودۆروویچ بۆ گەران بە شوین گرووشنکادا دەرپەرپوو، دەسکاوانگیکی لەگەڵ خۆی بردوو و کاتی گەرانەوه، دسکاوانەکهی نەهیناوتەوه و بە دەست و پلی خۆیناویبەوه، هاتۆتەوه. فینیا لەپەستا دەبگوت: «خوینی لێدەچۆرا، لێدەچۆرا!» ئەم گێرانەوهیەش تەنیا خولقاوی زەینە ئالۆزەکهی بوو. ئەگەرچی لە راستیدا خوینی لێدەچۆرا،

بەلام پیووتیر ئیلیچ ئەو دەسته خۆیناویبەوهی بە چاوی خۆی دیتبوو، بۆ شتتەوهکهشی یارمەتی دابوو. هەرودەها، پرسیاریک که دەبوو بریاری بۆ بدا ئەو نەبوو که ئەو خۆینە کهنگی وشک بۆتەوه، بەلکو دیمیتری فیوودۆروویچ بەو دەسکاوانەکهوه بۆکوێ هەلینگی دابوو. یان وردتر لەوه، بلیی بۆ مالی باوکی چووێ یان نا، لەو مەسەلەیهشدا دەتوانی بە چ ئاکامیک بگا. پیووتیر ئیلیچ لە سەر گەرانەوه بۆ مالی فینیا پینداگری دەکرد و بە مەسەلەیهکیش نەگەیشت قانعی بکا، بەلام ئاخری هاتە سەر ئەو باوەرەیی که دیمیتری فیوودۆروویچ لە مالی باوکی زیاتر بۆ هیچکوی دیکە نەچوو. کەوایه لەویش رووداوێک قەوماوه. فینیا بە هەلهپرۆکی و دڵخۆریهوه گوتی: «کاتیک گەراوه، هەموو شتیکم بۆ گێراوه و لیمپرسی: «فیوودۆرپاولوویچ، دەستولت بۆ خۆیناویبەوه؟» ئەو لە وەلامدا گوتی ئەم خۆینە خوینی مروڤه و تازە که سیکم کوشتوو. لەلای من دانی بە هەموو شتیکیا نا و لەپر وەک شیت دەرپەری بۆ دەری. دانیشتم و بیرمکردهوه ئاوا شیتانە هەلات بۆ کوێ؟ پیموابوو دەچی بۆ ماکوویه و خاتوو گرووشنکا دەکوژی. هەلاتم بە دوایدا تاکو لەبەری پیاپییمهوه نەیکوژی. بەرەو مەنزلەکهی هەلاتم، بەلام کاتیک بەبەر فرۆشگای پلاتینکوفدا تپهريم چاوم پینیکەوت خەریکه سواری عارەبانە دەبی و ئەو کاتە خوین بە دەست و پلیهوه نەبوو.» (فینیا سەرنجی ئەو خالەیی دابوو لەبیری مابوو). دایهگەورەیی فینیا تا ئەوجییهی توانیی قسەکانی فینیا پشست راستکردهوه. پیووتیر ئیلیچ دواي پرسینی چەند بەرسفی دیکە، لە مالی مارازۆف چوو دەری، ئەویش زۆر شیواو و پەرۆشتر لە کاتی هانتەکهی بۆ ئەو ماله.

سەرراستترین و سادەترین رینگاش بۆ دانیابوون لەو رووداوه ئەوه بوو بچی بۆ مالی فیوودۆرپاولوویچ و بزانی لەوێ رووداوێک قەوماوه یان نا، ئەگەریش قەوماوه، چیه. دواي ئەوێش تەنیا کار ئەوه بوو بچی بۆلای بەرپرسی ئاسایش و بە پولیس راگەیهنی. پیووتیر ئیلیچ، کاتیک ئەو راستییهی بە خۆی سەلماند که کارەساتیکی وا لەگۆریدایه، لێراوانه بریاریدا ئەو کاره بکا. بەلام شهو تاریکبوو، دەرۆزەیی مالی فیوودۆرپاولوویچیش وەک دەرۆزەیی قەلا وابوو، بۆیه ناچار بوو

دیسان تەقوھۆر لە دەرگا بدا. لەگەڵ فیۆدۆرپاولوویچیش ئاشنایەتیەکی ئەوتۆی نەبوو. لەگەڵ ئەوەشدا گریمان دەرگایان کردەو و هیچ رووداوێک نەقەومابوو، ئەو کاتە فیۆدۆرپاولوویچ بەو ئەداوئەتوارەییەو وەرئ دەکەوت لە تەواوی شار قاوی بلاو دەکردەووە که غەوارەیک با ناوی پیرخۆتین، نیوہشەو خۆی کردووە بە مالاکەیدا تاکو بزانی کەسێک کوشتوویەتی یان نا. ئەو کارەش ئابرووچوونی لێدەکەوتەوہ. پیووتیر ئیلیچ لە هیچ شتێک بەقەد ئابرووچوون نەدەترسا. بەلام ھەستیک کە سەرتاپای تەنیوو، ئەوندە بەھیز بوو، ئەگەرچی بە توورەیی لاقی لە زەوی کوتا و جینوی بەخۆی دا، دیسان ملی رپی گرت، بەلام نەک بۆ مالی فیۆدۆرپاولوویچ، بەرەو مالی مادام خۆخاکۆف. ھاتە سەر ئەوہی ئەگەر ئەو ژنە حاشا بکا و بلی پارەم بە دیمیتری فیۆدۆرۆویچ نەداو، راست دەچی بۆلای پۆلیس. بەلام ئەگەر بلی من ئەو سئ ھەزار پۆبلەم پێداو، دەرۆمەوہ بۆ مالی و ھەتا بەیانی بیدەنگەئێدینم.

بەلام بەو نیوہشەوہ چوون بۆ مالی ژنیکی خاوەن کەسایەتی و نەناس و لەخەو ھەستاندنی، بۆ پرسیاریکی سەرسورھینەر، لەوانەییە لە چوونی مالی فیۆدۆرپاولوویچ شوورەبیتر بی. بەلام ھیندی جار، بەتایبەت لە کاتیکی ئاوادا بریاری کەسانیکی وردبین و خوین سارد ھەروایە. پیووتیر ئیلیچ لەو کاتەدا خوین سارد و کەمتەرخەم ھەر نەبوو. لە تەواوی ماوہی تەمەنیدا لە بیرى بوو کە چەندەیی ھەست بە بیئۆقرەییەکی پر ئازار کردووە و ئەو ئارواقارا لئ ھەلگیرانە جار لەگەل جار بەژانتر دەبوو و ئەو بە پیچەوانەیی ویستی خۆی، دەرەتاند. لەگەل ئەوانەشدا بەھۆی چوون بۆلای ئەو ژنە، بەردەوام لە ماوہی ریگادا جینوی بەخۆی دا. بەلام ھەروا کە لئوی خۆی دەگەست، بۆ دەھەمین جار پاتەئ کردەوہ کە : «حەتمەن دەبی لئى بکۆلمەوہ و بە بنج و بناوانی بگەم!» ئاخری وازی ھەر نەھیتا.

کاتیگ گەیشتە مالی مادام خۆخاکۆف سەعات یازدە بوو. خیرا دەرگای ھەوشەکیان بۆ کردەوہ، بەلام دەرگاوان، لە وەلامی پرسیارەکیدا کە، خاتوون خەوتووہ یان بەخەبەر، نەیتوانی ھیچ بلی، تەنیا گوتی وەک بزانی خاتوون

ئەم دەمانەئى شەو دەخەوئ. «لەسەر پلیکانەکان پرسیار بکە. ئەگەر مادام تاقەتی ھەبی و دەمی چوونە ژووری دەدا، ئەگەر تاقەتیشی نەبی ئەوہ ھیچ.» پیووتیر ئیلیچ رۆیشتە سەرئ، بەلام بارودۆخەکە زۆریش سادە نەبوو. وروپرکەکی نەدەچوو ھاتنی بە مادام راگەییەئى، ناچار کلفەتەکی بانگکرد. پیووتیر ئیلیچ بە ئەدەبانە و پێداگرییەوہ تکای لیکرد بە مادام خۆخاکۆف راگەییەئى کە کارمەندیک بە ناوی پیرخۆتین کە خەلکی ئەم شارەییە، دەییەوئ سەبارەت بە مەسەلەیک بیئە خزمەتی. دیارە مەسەلەکەش زۆر گرینگە دەنا بەو دەرنگ وەختە سەرودلم نەدەگرتن. بە کچەئى گوت: «راست ئەو قسانەئى پئی بلی.»

کچە رۆیشت. ئەویش لەبەر دەرگای پێشخانەکە چاوەرپی ما. مادام خۆخاکۆف لە وەتاغی خەوہکەئى بوو، بەلام وادیاربوو ھیشتا خەوی لێنەکەوتبوو. لە دواى دیدارەکی میتیا ھەستى بە پەرۆشی کردبوو. لە دلێشی دابوو کە ژانەسەر دەکا و ھەمیشەش دواى دلەخورپە و نیگەرانی ئەو ژانەسەرەئى دەکرد و خۆی ئامادە کردبوو ھەتا بەیانی بە ژانەسەرەوہ جینگل بدا. بە بیستنی ئەو خەبەرە لە دەمی کلفەتەکی سەرسام بوو. بەو حالەشەوہ بە توورەیی خۆی لەو دیدارە بوارد. ئەگەرچی ئەو دیدارە چاوەروان نەکراوہ، بەو نیوہشەوہ، ئەویش «کارمەندیکی دانیشتووی شارەکە» کە قەتی نەدیوہ و نایناسئ، بەجاری تووشی کونچکاوییەکی ژانەئى کرد. بەلام پیووتیر ئیلیچ ئەمجارە وەک کەری کەندەلان پئی چەقاند. دیسان لەبەر کلفەتەکە پارایەوہ، پەيامیکی تری «بەمچەشنە» بۆ بەرئ: «ئەو دەییەوئ سەبارەت بە مەسەلەیکى زۆر گرینگ قسەت لەگەل بکا، خاتوونی ھیزا ئەگەر پازى نەبی چاوم پئی بکەوئ، لەوانەئى دواتر پەشیمان بیئەوہ و بە رانی خۆیدا بدا.»

دواتر دەیگوت: «بە سەرەوہ خۆم خستە بەرپئی» کچەئى کلفەت، کە واقورمانەوہ چاوی تیپریبوو، دیسان بۆ بردنی پەيامەکە رۆیشت بۆلای خاتوون. ئەمجارە مادام خۆخاکۆف دلئ نەرمبوو، تۆزئ بیریکردەوہ، گوتی چۆن پیاویکە و بۆی دەرکەوت کە «زۆر تەرپۆش و جوانچاک و جھیلە و لە

راده به دهر به نه ده به» وا چاکه هەر لیڤه دا، له که وانه دا ئه وهش بلیم که (پیووتیر ئیلیچ لایکی ریکوپیک بوو، خوشی ئه وهی ده زانی). مادام خۆخلاقوف رازی بوو چاری پیبیکه وئ، بهرگی خهوی له بهردا بوو و سه ریپی له پیندا و شالیکی ره شیشی به سهر شانیدا دابوو. داوایان له پیووتیر ئیلیچ کرد بچی بۆ وه تاغی میوانداری. بۆ وه تاغیک که ماوه یک له مه و بهر میتیا لینی دانیشتبوو. مادام هات بۆلای میوانه که ی. به ئه دگاریکی مۆن و چاوی پر پرسیاره وه، بی ئه وهی چاکوخوشی له گه ل میوانه که ی بکا و داوای لییکا دانیشی، له ریوه گوتی: «چیتده وئ؟»

پیخوتین گوتی: «مادام، بمبوره به و نیوه شه وه له خه وم کردن. سه باره ت به مه سه له یه کی گرینگ که پیوه ندیی به ناشنا هاوبه شه که مان، واته دیمیتری فیودورویچ کارامازوفه وه هه یه، هاتومه خزمه تتان.» به لام ئه م ناوه ی دروست دهر نه برییوو، بۆیه تووره یی له پوخساری مادامدا وه دهر که وت:

شیتانه هاواریکرد: «تا که نگی ده بی له دهستی ئه و کابرا به سامه ئازار بکیشم؟ کاکي به ریز، چۆن ده توانی مزاحیمی ژنیک بی که نایناسی و هیچ ناشنایه تییه کت له گه لیدا نییه! ئه ویش له ماله که ی خوی و ئاوا درنگ وه ختیش!... خۆتی به سه ردا بسه پینی و باسی پیاوینک بکه ی که سی سه عات له مه و بهر هاتیوو بۆ ئیره، هەر له م ژوورده دا، ده یویست بمکوژی. کاتیکیش رۆیشه ده ری وه ها لاقی به عه رزدا دا که هیچکه س له مالیکی ئابروومه ند کاری وا ناکا. کاکي نه ناس، با پیبلیم له سه ر ئه و کاره ت شکایه تت لیده که م. تکایه خیرا لیڤه برۆ ده ری... من دایکم... من... من...»

- بتکوژی، که وایه ئه و ده یویست ئیوه ش بکوژی؟

مادام خۆخلاقوف بی ئیختیار پرسیی: «بۆ، ناکا که سیکی کوشتی؟»

پیخوتین لیبرانه وه لامی دایه وه: «مادام، ئه گه ر ئیزن به رمووی نیو ده قیقه گویم بۆ بگره، به چه ند وشه هه موو شتیکت عه رز ده که م. دیمیتری فیودورویچ ئه مرۆ سه عات پینجی دوانیوه رۆ هات ده رۆبلی لی قه رز کردم، له راستیدا ده مزانی پاره ی پینییه. که چی سه عات تۆ به چه که یه ک گه لای سه د رۆبلییه وه،

نزیکه ی دوو سی هه زار رۆبلی ده بوو، هات بۆ دیده نیم. ده ست و ده موچاوی هه مووی خویناوی بوو، ده نگوت شیته. کاتیک لیمرسی ئه و پاره یه ت له کو ی بوو، وه لامی دایه وه که گوايه تۆ سی هه زار رۆبلیت داوه تی، بۆ ئه وه ی برۆا به ره و کانگای زیڤ...»

مادام خۆخلاقوف ئه وه ندی دیکه تووشی له خورپه بوو و رهنگی تیکچوو، دهستی کیشا به روومه تی خۆیدا و هاواری کرد: «خودایه گیان! ناکا باوکه پیره که ی خوی کوشتی! من پاره م پی نه داوه، نا قه ت پاره به که سیکی ئاوا نادم! زووه زوو، هه لی، خیرا هه لی، ئیتر قسه مه که! برۆ پیره پیاو رزگار که... هه لی بۆلای باوکی... به هه له داوان بچۆ...»

- بمبوره مادام، که وایه تۆ پاره ت پینه داوه؟ که وایه به جوانی له بیرته که پاره ت پینه داوه؟

- نا پیمنه داوه! من چۆن پاره به شتی وا ده دم. چونکه ئه و قه دری نازانی. لاقی به عه رزه که دا کوتا و به تووره یی ده ری په ری بۆ ده ری. شالاوی بۆ هی نام، به لام من هه لاتم... با ئه وه شت پیبلیم، چونکه ئیتر نامه وئ هیچ شتیکت لی بشارمه وه، تفی لیکردم، تۆ بیری لینکه وه! سووکایه تی کردن به که سیکی وه ک من. ئیستا بۆ راوه ستاوی؟ دانیشه... بمبوره، من... یان واچاکه هه لینی، ده بی هه لینی ئه و پیره پیاو به چاره یه له مه رگ رزگار که ی!

- ئه گه ر کوشتی پی چی؟

- ئووه ی، خودایه، راست ده که ی! که وایه چبکه ین؟ به برۆای تۆ ئیستا چبکه ین باشه؟

هەر له و کاته دا پیووتیر ئیلیچی خولک کرد دانیشی و خوشی به ره و پووی ئه و دانیشت. به کورتی پیووتیر ئیلیچ، تا راده یه ک رۆشن و به وردی ئه وه ی به چاوی خۆی دیتبووی بۆی گپرایه وه. باسی ده سکاوانگه که شی کرد. ئه و قسانه وای شوین له سه ر مادام خۆخلاقوف دانابوو که له په ستا ده یقیژاند و به له پی دهستی له روومه تی خۆی ده دا...

- بېروام پېكە ھەموو ئەوانەم پېشېنى كۆردۈۋالدىم! من ئىستىداتىكى تايىتەم ھەيە
 و بېر لە ھەر شتېك بېكەمەۋە، ۋەراست دەگەرى. زۆر جار چاۋم لە ۋە مەۋقە
 سامناكە كۆردۈۋە لە دىلى خۇمدا گوتتومە ئاخىرى من بە دەستى ئەۋە دەچم.
 ئىستا ئەۋە ۋەراست گەراۋە... چونكە دىلىم بۇ كوشتنى منىش ھاتتوبۇ ئىرە،
 يان خۇدا ئاگاى لە من بوۋە دەنا منىشى ۋەك باۋكى دەكوشت. پەنگە لە پوۋشى
 ھەلنەھاتىنى من بكوژى، چونكە ھەر لەم ۋەتاغە سوۋرەتى پېرۆزم كۆردە مىلى.
 سوۋرەتىكى شەھىدى پېرۆز سىنباربارا بوۋ. بە راستى لە ۋە كاتەدا چەندە لە
 مەرگ نىك بوۋمەتەۋە، چوۋم بۇلاى ۋە ئوۋىش مىلى بۇلاى مەۋە دىرژ كۆردا...
 دەزانى پېۋوتىز ئىلىچ (پېموا فەرموت ناوت پېۋوتىز ئىلىچە،) من باۋەرم بە
 پەرچۇ نىيە، بەلام ئەۋ سوۋرەتە، بەراستى ۋەك مۇجەھەك ۋابوۋە بۇ من - ھەر
 ئەۋەش ۋاى كار تىكردوۋم. ئامادەم ھەرچىت پېخۇشە ئىمانى پې بىنم. نەقلى
 باۋە زووسىمات بىستوۋە؟... بەلام نازانم بىلم چى؟... تۆ بېرى لىكەۋە بەۋ
 سوۋرەتەى مىلەۋە تى لىكردم. تەنیا تى لىكردم، نەكوشتم و... ۋەك تىسكەى
 تەنگ بۇى دەرچوۋ! بەلام ئىمە چىمان لە دەست دى، ئىستا دەبى چېكەين؟ بە
 بېرواى تۆ چېكەين باشە؟

پېۋوتىز ئىلىچ ھەستا سەرپى ۋە گوتى دەمەۋى راست بچم بۇلاى بەرپرسى
 ئاسايش ۋە ھەموو شتېكى پېلىم، ئىتر خۇيان چۇنجان پېباشە با ۋابكەن.
 - ئەرى زۆر كارى چاكە، لىى رامەۋەستە! مىخائىل ماكاروۋىچ دەناسم.
 پىاۋىكى زۆر باش ۋە شايستەيە بۇ ئەۋ كارە. پېۋوتىز ئىلىچ چەندە مەۋقېكى بە
 سەلىقەى! چاكە بېرت لە ھەموو شتېك كۆردتەۋە! من قەت بېرم بۇ شتى ۋا
 نەدەچوۋ.

پېۋوتىز ئىلىچ بە پىۋە راۋەستابوۋ، دىاربوۋ دەبەۋى خىرا لە چىنگ ئەۋ ژنە
 كە نەيدەھىشت خوداھافىزى بكا دەرياز بى. گوتى: «منىش سەرۋكى ئاسايش
 زۆر چاك دەناسم.»

- ھەتمەن، ھەتمەن ۋەرە ۋە پېمبلى لەۋى چت دىۋە ۋە چى قەۋماۋە...
 ھەرچىيەكت بۇ دەرکەۋت... شىۋەى دادگايى كۆردنەكەى... ۋە مەككوم

بوۋنەكەى... پېموا ئىمە سزاي ئىعدامان نىيە، ھەمانە؟ ھەتمەن ئاگادارم كەۋە،
 تەنەنەت ئەگەر سەعات سى ۋە چوۋرى شەۋىش بوۋ... پىيان بلى خەبەرم كەنەۋە،
 ئەگەر خەبەرم نەبۇۋە رامتلەكىنن... بەلام خودايە گيان، من ناخەۋم! خەۋم ھەر
 لىتاكەۋى. بەلام سەبەركە، ۋاچاكە منىش بىم لەگەلتان!

- نا... نا... مادام. تۆ تەشريف مەھىنە، بەلام بە دەستوخەتى خۆت، سى دىر
 بنوۋسى كە پارەت بە دىمىترى فېۋدۆرۋىچ نەداۋە رەنگە.. ئەگەر پېۋىست بى
 پىشانانەدەم...

مادام خۇخلاكوۋ بەپەلە رۇيى بۇلاى دۇلابەكە: «بەسەر چاۋ! بەراستى لە
 ھۆش ۋە تەگىرى ئىۋە بۇ ئەۋ كارە ماق ماۋم. فەرمانبەرى دەۋلەتى؟ زۆر
 خۇشخالم كە لەم شارە خزمەت دەكەى!»

ھەروا بە قسەكۆردنەۋە، لە سەر نىۋە لاپەرەيەكى دەفتەرى يادداشت چەند
 دىرى بە خەتىكى درشت نوۋسى:

«من ئەمرو بە ھىچ شىۋەيەك سى ھەزار رۇبلم بە دىمىترى فېۋدۆرۋىچ
 كارمازۋف، ئەۋ پىاۋە ناشادە (چونكە ھەرچۇنىك بى ئەۋ ناشادە) نەداۋە. قەتم
 پارە پىنەداۋە ۋە پىشېنادەم! سەبارەت بەۋەش، ئامادەم سوۋىد بخۇم!»

«ك. خۇخلاكوۋ.»

بەپەلە رۋى لە پېۋوتىز ئىلىچ كۆرد: «فەرموۋا! بېرۇ رزگارى بكە، ئەۋ كارەى
 تۆ بەراستى كارىكى گەۋرە ۋە مۇقۇدۇستانەيە!»

سى جار لە سەر يەكېش خاخى كىشا. پاشان ھەلات بۇ دەرى بۇ ئەۋەى
 ھەتا سەرسەرا بەرپى بكا.

- زۆر زۆر سپاسى ئىۋە دەكەم! بەقەد تەۋاۋى دىيات مەمنونم كە بەر لە
 ھەموو كەس ھاتوۋى بۇلاى من. بۇ تا ئىستا پىاۋى ۋەك ئىۋە لەم شارە ھەيە ۋە
 من زيارەتم نەكۆردۈۋە؟ لە داھاتوۋدا زۆر زۆر خۇشخالم دەبم ئەگەر تەشريف
 بىنى، بە مالى خۆتى بزەنە. زۆرىش خۇم بە بەختەۋەر دەزانم كە لەگەل
 كارمەندىكى دىسۆزى ۋەك ئىۋە ئاشنا بوۋم... بەراستى ئەۋ وردىنى ۋە
 بەرژەۋەندخۋازى ۋە ئىستىعدەى ئىۋە جى پىزە!... دەبى رىزىكى زۆر لە ئىۋە

بگیری، دهبی له زمانحالی ئیوه بگهن. ئەگەر بتوانم پیمخۆشه خزمهتیکتان پینکهم، باوەر بفرموو... من زۆرم لاوان خۆشدهوئ! هیوای گهوره و گرانم به لاوهکانمانه! بهرهی نوئی تهنیا پشتیوان و پارێزهری پروسیای ئازار چیشتومانن. تهنیا هیوای... ئاخ، برۆ، ئیتر برۆ!

بهلام پیووتیر ئیلیچ دهرباز بووبوو، دهنا مادام خۆخلاقۆف وا زوو بهری نهدهدا. لهگهڵ ئەوانهشدا، مادام خۆخلاقۆف شوینیکی باشی له سهر دانا، که ههتا رادهیهک دلهخوریه و دلاودل بوونهکهی بۆ ئهوه کاره کهم کردهوه. ههر وهک ههموو مان دهزانین، سهلیقه جیاوازن. پیووتیر ئیلیچیش به ههستیکی ئاویتتهی خۆشی و رهزایهتهوه بهخۆی گوت: «زۆر جحیله. لهوانه بوو لهگهڵ کچهکهی لیکیان نهکهمهوه.»

چۆن باسی مادام خۆخلاقۆف بکهم که شهیدای ئهم پیاوه لاوه بووبوو. «چ هۆشیک!» چ وردبینیهک! ئهویش بۆ پیاویکی ئاوا کهم تهمن! ئهویش لهم سهردهمهی ئیمهدا! ئهویش بهو ئاداب و ئەخلاق و قهلافهتهوه! خهلکی دهلین لاوانی ئەمڕۆ بهکاری هیچ نایهن، بهلام فرموو، ئەمه نمونهیهکی!» بهم شیوهیه ئهوه «مهسهله سامناک»هی لهبیر بردهوه، تهنیا کاتیک له پینخهفهکهی خزا له ناکاو وهبیری هاتهوه «چهنده له مهرگ نزیک بوومهتهوه»، گوتی: «ئهی بهدبخت نهخۆم هه!» بهلام خیرا خهویکی خۆش و شیرین بالی بهسهردا کیشا.

بهوحالهشوه ئەگەر ئهوه دیداره کتوپرهی کارمهندی لاو لهگهڵ ئهوه بیوهژنه شوخ و جحیله، نهبویهته بنهمایهک بۆ بهرژهوهندیی داهاتووی ژیاانی، خۆم له قهرهی ئهوه لایهنه کهم بایهخه نهدهدا که هیچ پیوهندییهکی به چیرۆکهکهوه نییه. بهسهرهاتی ئهوه ههتا ئەمڕۆش له شارهکهمان به سهرسوهرمانهوه باسی لیدهکری. رهنگه دواي تهواو بوونی سهبرردهی دوور و درێژی برایانی کارمازۆف، چهند وشهش سهبارته بهوه باسبکهین.

(۲)

ههواڵی ترسناک

سهروکی ئاسایشی شارهکهمان، میخاییل ماکاروویچ ماکارۆف، سهرههنگ دووی خانهنشینکراو، بیوه پیاویکی رهزا سووک بوو. سێ سال لهمهوبهه هات بۆ شارهکهی ئیمه، ههموو کهس ریزی بۆ دادهنا. ئهوهش به هۆی ئهوه بوو که «ریگای پیکهوه ژیان و یهکیهتی کۆمهلگای دهزانی.» شهوه نهبوو میوانی نهبی، بهبی میوان ههلی نهدهکرد. ههر شهوی کهسیک شیوی لهگهڵ دهخوارد، ههتا میوانیک یان چهند میوانی نهبویه نانی نهدهخوارد. زۆربهی کاتیش شیوی ساده و ئاسایی سازدهکرد. ئەگهه رچی سفرهکهی رهنگین نهبوو، بهلام نان و چیشتی کهم نهدهینا. کوتلیتی ماسییهکهی بیوینه بوو، قهرهبووی کهم بوونی شهراپی دهکردهوه.

یهکهم وهتاغیک که میوانهکان دهچونه ناوی، وهتاغی بیلارد بوو، ژووریکی خهلوته بوو، وینهی ئەسپ و کێبهرکی ئینگیزی له قهتهه گیرابوون و به دیواری وهتاغهکهدا ههلواسرابوون. ئهوه دار و دیوار رازاندنهوهش وهک دهزانین تاییهتی ژووری بیلاردی رهبهنانه. ههموو شهوی له مالهکهی یاری گهنجهفه دهکرا. بهلام له کاتی دیاریکراودا تهواوی خهلکی شارهکهمان به ژن و پیاو و کچانهوه له مالهکهی کۆ دهبوونهوه و بهزمی سهما و ههلهپهکینان وهههه دهخست. ئەگهه رچی میخاییل ماکاروویچ بیوه پیاو بوو، بهلام قهته به تهنیا نهبوو. کچیکی بیوهژنی لهگهڵ دوو گهوره کچی شوو نهکردووی هاتبووه مالی باوکی. ئهوه دوو نهوهی خویندنیان تهواو کردبوو، زۆر جوان و شوخوشهنگ بوون به بۆنهی ئەوانهوه پیاوانی جحیل بۆ مالی باوهگهورهیان دههاتن، ئەگهه رچی ههموو دهیانزانی میخاییل ماکاروویچ ناتوانی جیازی به نهوهکانی بدا.

میخاییل ماکاروویچ له کاری خویدا زور شارهزا نه بوو، نه گهرچی ئه رکی خوئی به باشی به ریوه دهبرد و پرونتر بلیم: ئه و خوینده وارییه کی زوری نه بوو. ئه و تیگه یشتنیکی زوری نه بوو له کاره کی خویدا و توانایی به ریوه به رییه که شی جیی باوهر نه بوو. وا نه بوو که نه توانی له بهر ژه وهندیانه بگا که له حکومتی ئیستادا وهدی هاتبوو. به لگو له شروقهی ئه و بهر ژه وهندیانه دا هیندی جار به هه له دهچوو. ئه وهش به هوی کهم هوشییه وه نه بوو، به لگو به هوی سهرساردییه وه بوو. چونکه هه همیشه هینده به په له بوو نه یده توانی له کاکلی مه به ست بگا. به خوئی دهگوت: «من دلئیکی سهر بازانه م هه یه، نه ک دلی که سیکی سویل.» ته نانه ت بیرو پاریه کی تاییه تی سه باره ت به بنه مای بهر ژه وهندییه کانی پیوه نندیدار به ئازادی کویله و په عیه ته زهر خپیده کان نه بوو. ته نیا ساله و سال ئه و بیر و ئه ندیشه نه ی وده ست دینا و له به ره وه ده یخسته سهر زانیارییه کانی. له گه له ئه وانه شدا خوئی خاوه ن زه وی و زار بوو. پیوو تیر ئیلیچ لیی روون بوو که ئه و شه وه تا قمیگ له میوانه کانی میخاییل ماکاروویچ ده بینئ، به لام نه یده زانی کامیان و کئ. خودا وراستان ئه و شه وه دادوهر و واروینسکی، پزیشکی شاره که مان، لاویک بوو دوا ی وهر گرتنی پروانامه ی دهره جه یه ک له «فره هه نگستانی پزیشکی» ی پترزبورگ تازه هاتبووه بو شاره که مان و له مالی سهروکی ئاسایش په رینی ده کرد. ئیپولیت کیریلوویچ (که له راستیدا جیگری دادوهر بوو، به لام هه موو که س به دادوهر بانگیان ده کرد)، مروقیکی سه یر بوو، نزیکه ی سی و پینچ سالی ته من بوو، کز و مرده لوخه بوو، به لام ژنه که ی زور قه له و بوو، مندالیشیان نه بوو. زور پیاویکی لووت بهرز و تووره بوو. نه گهرچی پیاویکی ئاقل بوو و خاوه نی دلئیکی نه رم و پر به زه ییش بوو. عه یبه که شی ئه وه بوو زیاتر له توانایی و ئیستعدادی خوئی چاوه پروانی له خوئی بوو. هه ره ئه وهش بوو بووه هوی ئه وه ی هه همیشه بی ئوقره بنوینئ. له گه له ئه وه شدا هۆگرییه کی زوری به هونه ر بوو، با بلین له زانستی ره وانناسیدا شارهزا بوو، له رو حیاتی مروف و ناسینی تاوان و جینایه ت به

باشی ده گه یشت. هه ره بویه دایمه خوئی ده خواره وه و پیی وابوو له شوینی کاره که ی هه میه تیکی ئه وتوی پیناده ن. پرواشی وابوو که مه قاماتی بالا ئه و جوهره ی که پیویسته قه دری لیناگرن و ریزی بو دانانین و ته نانه ت نه یاریشی هه یه. له کاتی تووره بوون و خه مباریدا هه ره شه ی ده ست له کار کیشه نه وه ی ده کرد و ده یگوت ده سته که م به کاری وه کیلییه تی له سه ره په رهنده ی جینایی. په رهنده ی چاوه پروان نه کراوی کارامازوف، به جارئ تووشی هه یه جانی کرد: «په رهنده یه ک بوو که ویده چوو له نیو ته واوی خه لکی پروسیادا ده نگبده ته وه.» به لام خه ریکم پیشده سته ده که م.

نیکولای پارفنوویچ نیلی یودوف بازپرسی لاو که دوو مانگ له مه وه به ره له پترزبورگ وه هاتبوو، له وه تاغیکی دیکه له گه له کچان دانیشتبوو. دواتر ئه و مه سه له بووه بنیشته خو شکه ی خه لک که ته واوی ئه و که سانه ی له شه وی «جینایه ت» دا له مالی میخاییل ماکاروویچ سهروکی ئاسایش کو بوو بوونه وه، ده تگوت به قه ست له وی کو بوونه ته وه. له گه له ئه وه شدا مه سه له که ته واو ساده و سروشتی بوو. ژنه که ی ئیپولیت کیریلوویچ دوو روژ بوو ددانی دیشا. ئه ویش له بهر ناچاری له مالی وده ره که وتبوو، بو ئه وه ی گوئی له ناله و نووزه ی ژنه که ی نه بئ. پزیشکی خوو خده ی وابوو شه وانه نه یده توانی به بی یاریی پاستور هه لیکا. نیکولای پارفنوویچ نیلی یودوف سی روژ بوو بریاری دابوو له وه شه وده سهر به خو و له ناکاو خو به مالی میخاییل ماکاروویچدا بکا، تاکو زراوی نه وه گهره که ی - ئیلگا میخائیلنا - بتوقینئ، به درکاندی ئه و رازه ی که ده زانی روژی له دایک بوونیه تی، چونکه ئیلگا میخائیلنا هه ولی ددها بیشاریته وه، نه کا ببیته هوی وه ریخستنی کوپی سه ما و هه لپه رکئ. ئه و رابواردن و شادییه کی زوری پیشبینی ده کرد، گالته و گه پی زور خو ش سه باره ت به ته مه نی کچه و ترسان له ئاشکرا کردنی، سه باره ت به ئاگادار بوونی ئه و له رازی کچه و درکاندی بو هه مووان و هتد... ئه م لاوه جوانچاکه بو ئه و کارانه سه ری پیوه نه بوو. کچان نازناوی «چاوله وه رین» یان به سه ردا بریبوو. ئه ویش ویده چوو ئه و نازناوه ی

پېخۆشې. له گه ل ئه وه شدا ئه هلى خو ش رابواردن بوو، مرو فېكى زور ئاكار جوان و خانه دان و به هه ست و خو ینده وار بوو. گالته كانيشى دلپاكانه و بى غه رز بوون. كورته بالا و به له باريكه و لاواز بوو. قامكه شووش و سېي و باريكه كانى هه ميشه چهن ئه نگو ستيه لى گه و ره و بريقه دارى تیده کرد. له كاتى كاروبارى ئيداريدا زور جيدى بوو و به جوانترين شيوه ئه ركى خو ى به رپوه ده برد. له ماوه لى لى پرسينه وه دا قاتلان و تاوانبارانى چينى خو ارووى كومه لى تووشى سه رسورمان ده كرد و له و بواره دا ئيستعدادى كى تاييه تى هه بوو. ئه گه ر له بهر ريزدانان نه بوايه، ده يتوانى زور له وه زياتريان تووشى سه رسامى بكا.

پيووتير ئيليج گه يشته مالى سه رو كى ئاسايش و كه چووه ژوروى واقى و رما. خيزا بو ى ده ركه وت كه هه موويان ده زانن. په ريان وه لانا بوو و تيكرا هه ستابونه سه رپى و قسه يانده كرد. ته نانه ت نيكولا ى پارفنوو و چيش كيژه كانى به جى هيشتوو و به هه له داوان خو ى كردبوو به وه تاغى بيلياردا و ئاماده ى خو ى بو به دوا داچوون ده ربى. پيووتير ئيليج له گه ل ئه وه هه واله سه رسورپه ينه ره به ره و روو بوو كه فيودورپاولوويچى پير ئه مشه و له ماله كه ى خو ىدا كوژراوه و پاره كانيان به تالان بردووه. ئه م هه واله تازه يان به و شيوه ى خواره وه پيگه يشتوو.

مارتائىگنا تيفنا، (كه ميژده كه ى واته گريگورى له نزيك ته يمانى باخه كه به زه بريك بيهو ش بوو بوو.) له پيخه فه كه ىدا خه ويكى خو ش دا يگرتبوو. دوا ى خو اردنى ئه و ده مكاروه گيايه له وانه بوو هه تا به يانى خه به رى نه بيته وه. به لام له ناكاو راده په رى، بيگومان به هاوار و ناله ى ترسناكى ئيسمير دياكوف كه له ژورره كه ى په ناياندا بيهو ش كه وتبوو خه به رى بوو بووه. ئه و هاوارانه ى ئيسمير دياكوف هه ميشه به ر له سه رودل لى هاتنه كه ى سه رى هه لده دا و هه ميشه ش ده بووه هو ى ترس و په رو شى مارتائىگنا تيفنا و قه ت نه يده توانى خو ى پيگرى. له جيگا كه ى ده رده په رى و به خه واله ووي هه لده بو ژورره كه ى ئيسمير دياكوف. ژورره كه ى تاريك و تنوك بووه و ته نيا

توانيوه تى گو ى له ناله و هه ناسه بركى و ته قه للا ى بى. ئه و كاته مارتائىگنا تيفنا هاوار ده كا و ده يه وى ميژده كه ى بانگبكا، به لام له ناكاو وه ييرى ديته وه كاتيك له پيخه فه كه ى هاته ده رى ميژده كه ى له پاليدا نه بووه. ده گه رپته وه بو لاي جيوبانه كه و به كو یره كو یره و ده سته كو تى ده گه رى، به لام جيوبانه كه خالى بووه. رهنگه دوا ى ئه و هاتبيته ده رى. له كو ىيه؟ هه لده بو لاي پليكانه كان و به ترس و له رزه وه قاوى ليده كا. به لام وه لامىك نايستى، له وسه رى باخه كه وه گو ى له ده نكى ناله يه ك ده بى. گو ى راده گرى. ناله ناله كه ديسان دووپات ده بيته وه و بو ى ده رده كه وى له نيو باخه كه وه دى.

به دلئى كه په رو شه وه به خو ى ده لى: «خودايه گيان! له ناله ناله كه ى ليزاوتا ئيسمير دياشچانا ده چى!» به ترس و له رزه وه له پليكانه كان ده چپته خو ارى و ده بينى ده رگا ى روو له باخه كه كراوه ته وه. به خو ى ده لى: «ميژده بيچاره كه م رهنگه له وى بى.» ده چى بو لاي ده رگا كه، به جوانى بو ى ده رده كه وى گريگورى به ده نكيكى كز و ترسناك ده نالينى و به ناو بانگى ده كا: «مارتا! مارتا!»

مارتائىگنا تيفنا له بهر خو ى وه ده پارپته وه: «خودايه، له به لامان بپاريزه!» هه لده بو لاي ده نكه كه و به و شيوه يه گريگورى ده دو زپته وه. به كه له لايى له په نا ته يمانه كه ده يدو زپته وه، هه ر له و شو ىنه ى كه درابوو به زه ويدا ناي دو زپته وه، به لكو بيست هه نكاويك له ولاتره وه. دواتر مه علوم بوو كه كاتيك وه خو ديته وه، به سكه خشى و رهنگه دوا ى ماوه يه كى زور و چهن جار له هو ش خو چوون، خو ى هه تا ئه وى بكيش كردووه. مارتائىگنا تيفنا، له رپوه تيده كا كه شه لالى خو ىنه، بو ى به هيز و قه وه تى خو ى ده قيژينى. گريگورى به ناله نال چهنده وشه ى به دمدا هاتووه: «كوشتى... ئه و باوكى خو ى كوشت... گه وچه بو ده قيژينى... هه لى... كه سيك بينه...»

به لام مارتا ئيگنا تيفنا، هه روا قيژان دبو ى، چونكه ده بينى په نجه ره ى وه تاغى ئه ربا به كه ى ئاولايه و مؤمىكى هه لگراو له بهر په نجيره كه يه، هه لده بو ئه وى و هه را له فيودورپاولوويچ ده كا. به لام كاتيك له په نجيره كه وه سه ر

دەكيشىتە ژوورئ، دىمەنىكى ترسناك دەبىنى. ئەربابەكەى بى جۈولە لەبەر مېزەكە بە پىشتدا كەوتووه. بەرگى خەو و كراسە سىپىيەكەى لە خوین ھەلكشاوہ. مۆمى سەرمېزەكە شوقەكەى لە خوینی سەر روومەتى بى جۈولە و مردووى فېودۇرپاولوويچ دراوہ، مارتا ئىگنا تىفنا ترساو و زاروتوقيو لەبەر پەنجەرەكەو ھەلدئ و لە باخەكە دەرواتە دەرى. شەوژەنى دەروازە گەورەكە لادەبا و لە رېگەى پىشتەوہ بە ھەلاتن دەچى بۆلاى ماریا كىندراتىفناى جىرانيان. دايك و كچ خەويان ليكەوتبوو، بەلام بە تەقە تەقى توند و پەيتا پەيتاى دەرگاكيان خەبەريان دەبىتەوہ. مارتا دواى قيژ و ھۆر و داد و ھاواريكى زۆر ھەرچۇنىكە تىيان دەگەبىنى كە پىويستى بە يارمەتییە. ئەوانىش خىرا ھەلدەستن و بە ھەلداوان ھەرسىكيان خۇ دەگەيەننە شوینی رووداوہكە. لە كاتى ھەلاتندا ماریا كىندراتىفنا وەبىرى دیتەوہ كە نزيك سەعات ھەشت گويى لە ھاواريكى ترسناك بووہ لە نيو باخەكەوہ، كە بىگومان نەرەى گريگورى بووہ، كە لاقى مېتياى گرتبوو و نەپراندى: «باوككوژ!»

ماریا كىندرا تىفنا بە دەم ھەلاتنەوہ دەلى: «گويم لە ھاواری كەسىك بوو، پاشان بىدەنگ بوو.» ھەلدین بۇ ئەو شوینەى گريگورى ليكەوتووه، دوو ژن بە يارمەتیی توماس ھەلدەگرن و دەبىنە ژوورئ. مۆمىك دادەگىرسىنن و چاويان بە ئىسمير دياكوف دەكەوئ خەرىكە جىنگل دەدا و چاوى بە مۆلەق وىستاوہ و كەف بە لادەمىدا دیتە دەرى. بە ئاو و سركەى تىكەلكراو ناچاوانى گريگورى دەخوسىنن و خىرا دیتەوہ سەرخۇ و دەپرسى: «ئەرباب كوژراوہ؟» ئەمجار توماس و دوو ژنەكە ھەلدین بۇ مالەكەى فېودۇرپاولوويچ، دەبىنن نەك ھەر پەنجىرەكە بەلكو درگای رووبەرووى باخەكەش كراوہتەوہ. ئەگەرچى پىرەپىياو لە ماوہى ھەوتوووى رابردوودا ھەموو شەويك دەرگای لە سەر خۆى دادەخست و تەنانەت ودمى بە گريگورىش نەدەدا بە ھىچ شىوہىكە بچىتە ژوورئ. كاتىك دەرگاكە دەبىنن كراوہتەوہ ناویرن بچن بۆلاى تەرمەكەى فېودۇرپاولوويچ. «لە ترسى ئەوہى

نەكا پاشان تووشى گىرەوگىشە بن.» بەپەلە دەگەرپنەوہ بۆلاى گريگورى، پىرە پىياو پىياندەلى، خىرا بچن بە شوین سەرۇكى ئاسايشدا. ماریا كىندرا تىفنا بە ھەلداوان دەچى و ئەو ھەوالە ترسناكە بە مېخايىل ماكاروويچ و ميانەكانى رادەگەيەنى. ئەو تەنيا پىنج دەقىقە بەرلە پىووتىر ئىليچ گەيشتبووہ ئەوئ، ھەر بۆيە قسەكانى پىووتىر ئىليچ، نەك بە شىوہى شك و گومان، بەلكو ۋەك پىشتراست كەرەوہى ھەوالەكە چاۋ لىدەكەن و ھەموويان دىنە سەر ئەو باوہرە كە شاھىدى عەبىيە و گومانى تىدا نىيە كارى مېتيايە. (لەگەل ئەوانەشدا پىووتىر ئىليچ ھەتا ئەو ساتە برۋاى نەدەكرد كارى دىمىترى فېودۇرۋويچ بى.)

بىرپار دەدەن خىرا دەستبەكار بن. جىگىرى سەرۇكى ئاسايش فەرمانى پىدەگا كە بۇچوونە شوینی رووداوہكە، چوار شاھىد لەگەل خۆى بەرى و بەپىي ياساى باو، لەرپوہ ليكۆلینەوہ و لىپرسىنەوہ دەست پىيكا، كە لىرەدا جارى خۇ لەو لايەنە نادەين. پزىشكى شارستان، پىياويكى بە غىرەت و تازەكار بوو، پىداگىرى دەكا كە لەگەل سەرۇكى ئاسايش و دادوہر و بازپرس بچى.

بە كورتى ئەوہش بلىم، كاتىك گەيشتنە سەر تەرمەكەى فېودۇرپاولوويچ، بە كاژەلالى ورد و ئەنجن ئەنجنەوہ لە نيوەراستى ژوورەكەدا كەوتبوو. بەلام كاسە سەرى بەچى ئاوا ئەنجن ئەنجن كرابوو؟ زۆر وىدەچى ھەر بەو دەسكاونگە وايلىكرايى كە گريگورى پى برىندار كرا. لە داواى ئەوہى گريگورى ھەموو چەشنە دەوا و ھەتوانىكيان بۇ كرد، بە دەنگىكى نووسا و پىرانەوہ باسى كەوتن و زەبرخواردنەكەى گىرايەوہ. بە لەنتەرەوہ دەستيان كرد بە گەران، ھەموو دەوروبەرى شوینەكە و پەنا پەرژىن و نەردەكان گەران، ئاخىرى دەسكاونگە برنجىيەكەيان لە سەر رىچكەيەكى بەرچاوى نيو باخەكە دۆزىيەوہ. ئەو ۋەتاغەى فېودۇرپاولوويچى لى كوژرابوو، دياردەيەك لە شپرزەكردن و شىواندى كەلوپەلەكانى بەرچاۋ نەدەكەوت. بەلام لە پەنا چرپاكە، لە پىشت پەردەكە، پاكەتىكى گەورە و ئەستورىيان ھەلگرتەوہ ئەم

نوسراوہیہی لہ سەر بوو: «دیاریبہکی سی ہزار پوښلی بو فریشتہکەم، گرووشنکا، ئەگەر بیت بۆلام.» لەلای خوارووی پاکتەکەشەو نووسیوی: «بۆ مەلوچکەکەم.» پاکتەکە سی مۆری سووری پیوہبوو، بەلام پاکتەکە درابوو و پارەکیان لێ دەرہیتابوو. ھەر وہا تەنزینیکی باریکی پەمەبیان لہ سەر عەرزەکە دیبەوہ کە رەنگە پاکتەکە ی پنبەستراہی.

کاتیکی پیووتیر ئیلیچ گوتی دیمیتری فیودوروویچ بەیانی بەر لہ ہاتنی خۆی خۆی دہکوژێ، بەجاری شوینی لہ سەر دادوہر و بازپرس دانا. چونکە پیی گوتن کە لەبەر چاوی ئەو دەمانچەکە ی پر کردوہ و بریاریداوہ بە گوللہ لہ خۆی بدا، نامەہیکیشی نووسیوہ لہ گیرفانی دایہ... کاتیکی پیووتیر ئیلیچ کە ہیشتا باوہری نەدەکرد خۆکوژی بکا، ھەرہشە ی ئەوہی لیدەکا کە بە ھەر شیوہیەک بی بەر بەوکارە دەرگرت، میتیاش بە بزەہیکەکی ماناداروہ وەلامی دەداتەوہ: «کاتیکی دہگەنی کارلەکار ترازاوہ.» ھەر بۆیہ بو دۆزینەوہی تاوانبار کەوتنە پەلەپەل و ویستیان بەر لہوہی ئەو بە گوللہ لہ خۆی بدا، بگەنە ماکوژیہ و قۆلبەستی بکەن.

دادوہر بەپەلە پرووزی و ھەلەشەیی گوتی: «وہک پوژ پروونہ، ئەوہ وەک پوژ پروونہ! ئەمە راست کردوہی دہلووکارانہ: «سبەینی خۆم دہکووژم، کەواہی ھەتا کاتی مردن بە خۆشی رایدەبویرم.»

باسی کرینی شەرپ و کەلوپەل، دادوہری ئەوہندە ی دیکە تووشی سەرسورمان کرد: «ئاغایان، لەبیرتانہ ئەو کەسە ی ئۆلسی فیوفی بازرگانی کوشت، ھەزار و پینجسەد پوښلی دزی و سەر و فۆکلە ی لہ دہق دا و بیئەوہی پارەکە بشاریتەوہ پوښت بۆلای کچان.»

لہ مالی فیودورپاولوویچ، بە ھۆی گەرپان و لیپرسینەوہ و تەشریفات و ھتد، وەدرەنگ کەوتن. ئەو کارانہ کاتی گرتن و ھەر بۆیہ دوو سەعات بەر لہ وەرپیکەوتن، سەرۆکی ئاسایشی ناوچەکە، ماوریکی ماوریکییەویچ، کە بەیانی پوژ ی پینشو بو وەرگرتنی مووچەکە ی ھاتبوو بو شاری، لہ پینشوہ ناردیان بو ماکوژیہ. پینشیان راگەیاند کە کاتی دہگاتە ماکوژیہ بە بیدەنگی چاوی بە

سەر تاوانباروہ بی و نہیان ھارووژینی ھەتا مەقاماتی بالا دہگەنی. ھەر وہا شاہەدی پیوستیان بو قۆلبەست کردنی «تاوانبار» و کاروباری پۆلیس و دادگا کو کردوہ. ماوریکی ماوریکییەویچ بە پیی فرمانیک کە پیی درابوو، بە شیوہیەکی شاراوہ گەیشتە ماکوژیہ. جگە لہ ئاشنای لہ میژینہی، تریفون بۆریسیچ نەہیشت ھیچکەس لہ کارە نەہینیەکە ی بگا. راست ئەو کاتە لہ گەل تریفون بۆریسیچ دوابوو کە میتیا لەبەر ھەیانہکە دیتی کە بەدوایدا دہگەر، میتیاش لەرپوہ ھەستی بە شلەژانی کردبوو. ھەر بۆیہ نە میتیا خۆی و نہ ھیچ کەسی دیکە ئاگاداری ئەوہ نەبوو کە لہ ژیر چاوہدیری دایہ. تریفون بۆریسیچ سەندووقی دەمانچەکانی ھەرگرتبوو و لہ شوینیکی باش شاردبوویوہ. بەر لہ سەعاتی چواری بەیانی و لەگەل تاریک و روون، مەقاماتی دہولەتی، سەرۆکی ئاسایش و دادوہر و بازپرس بە دوو عارەبانہی سی ئەسپە وەرپیکەوتن. دوکتور لہ مالی فیودورپاولوویچ مایہوہ، تاکو بەیانی دەستبکات بە پشکنینی لہش. بەلام بارودۆخی ئیسیمیر دیاکووف و بەتایبەت نەخۆشییەکە ی سەرنجی راکیشا. بە سەرسوورمانوہ بە ھاورپیکانی گوت: «ئەم ھیرشە سەخت و دریزخایەنانہ، کە دوو پوژ ی پی بچی، بە دہگەن لہ مروقی فیداردا دەببندرئ و لہ باری زانستییەوہ جیی سەرسوورمانہ و دەبی پشکنینی پزیشکی بو بکری.» ھاورپیکانیسی بە پیکەنینەوہ پیرۆزباہیان پیگوت کە نەخۆشیکی ئاوا کەم وینہی دیوہتەوہ. دادوہر و بازپرس و تەکانی دوکتوریان ھەر لەبیر بوو کە گوتبووی ئیسیمیر دیاکووف ناگاتە بەیانی دہمرئ.

ئاستا دوای ئەم باسوخواسە دوور و دریزە، کە پیموایە زوریش پیوست بوو، دینہوہ سەر چیرۆکەکە و لہو شوینہوہ کە ھەلمان بری، تی ھەلەدەچینەوہ.

داخ و کەسەری رۆج. نازاری بەکەم

بەم شێوەیە، میتیا دانیشت و وەک شیت چاوی لەو کەسانەى دەوروبەرى خۆى دەکرد. بى ئەوەى بزانی وتى بگا باسى چى دەکەن و چى پێدەلین، لە ناكاو هەستا سەرپى و دەستى هەلینا و بە دەنگى بەرز هاوارىکرد:

- من بىتاوانم! تاوانى ئەو خوينە لە ئەستوى من نییە! تاوانى خوینى باوکم لە ئەستوى من نییە... دەمویست بیکوژم، بەلام نەمکوشت، من بىتاوانم. من نەمکوشتووە.

هیشتا ئەو قسانەى تەواو نەکردبوو گرووشنكا لە پشت پەردەكە هاتە دەرى و خۆى خست بە سەر كەوشەكانى سەرۆكى ئاسایشدا. لە كاتێكدا فرمیسك بە چاویدا دەهاتە خوارى، دەستى بۆلاى ئامادەبووان درێژ كرد و بە هاوارىكى دلەهژین گوتى: «خەتای منە، خەتای منى نەگەتییە، خەتای منە! منى دلرەش، من بوومە هۆى ئەوەى ئەو كارە بگا. من بووم كە بەردەوام ئازارم دا و تووشى ئەو تاوانەم كرد. ئەو پیرە پیاو بەچارەیهش، كە مردووە، منى دلرەشى ناپاك ئازارم دا و تووشى ئەو رۆژەم كرد! هەمووى خەتای منە، خەتای من!»

سەرۆكى ئاسایش، كە بە دەستى هەپەشەى لێدەكرد، گوراندى: «ئەرى، خەتای تۆیە! تاوانبارى سەرەكى تۆی! هەى بەستۆكە، هەى خونكى سەلێتە!» بەلام بەپەلە و لێپراوانە قسەكەیان پێبەری. دادوەر گرتى و دەنگى هەلینا: «میخاییل ماكاروویچ، كردهوى ئیوه بەراستى نایاساییە! بەراستى دەتەوى

لێكۆلینەوه كەمان تووشى كۆسپ و تەگەرە بكەى... خەرىكى كارى پەروەندەكە ئالۆز دەكەى...» هەتا رادەیهك كە وتبوو هەناسە بركێ.

نیکۆلای پارفنوویچ كە بەجاری تووشى شلەژان بووبوو گوتى: «لە پى یاساوە برۆنە پێشى! لە پى یاساوە! دەنا مەحاله كارەكەمان بە ئاكامىكى باش و عادلانه بگا!»

گرووشنكا هەروا كە چۆكى دادابوو بە پارانەوه گوتى: «هەردووكمان دادگایى بكەن! هەردووكمان سزا بدەن. ئیستا ئامادەم لەگەلیدا سەرم بە پەتى سێدارەوه بكرى!» میتیا لە بەردەمى گرووشنكادا چۆكى دادا و توند لە باوەشى گرت. «گرووشاگیان، ژيانەكەم، خوینەكەم، خوداكەم!» پاشان هاواری كرد: «بڕوا بە قسەكانى مەكەن! ئەو تاوانى هیچ خوینىكى لە ئەستوى نییە، هیچ تاوانىك!»

دواتر وەبیریها تەوه كە چەند كەس بە زۆر لە گرووشنكایان جیا كردهوه و بە راکیش راکیش بردیان. گرووشنكایان لەوى راگوێست و میتیا كاتێك وەخۆ هاتەوه لە پشت میزێك دانیشتبوو. لە پشت سەرى و لە پەنایدا پیاوانى خاوەن نیشان راوەستابوون. بەرەورپووشى لەولای میزەكەوه، نیکۆلای پارفنوویچ دانیشتبوو. داواى لێدەكرد قومىك ئاو لەو پەرداخەى سەر میزەكە بخواتەوه. بە ئەدەبىكى زۆرەوه گوتى: «دەتەینیتەوه سەرخۆ، ئارامت دەكاتەوه. لەسەرەخۆ بە، مەشلەژى.» لە ناكاو سەرنجى میتیا (ئەوهى دواتر وەبیر هاتەوه) لە سەر ئەنگوستیلە گەرەكانى گیرسایەوه، كە یەکیان نقیمەكەى یاقووت بوو، ئەوى دیکەشیان نقیمەكەى گەوهەرىكى بریقەدارى زەرد بوو. ماوهیهكى زۆر دواتر بە سەرسوڤمانەوه هاتەوه بیری كە ئەو ئەنگوستیلانە لە كاتى لێرسینەوهدا، وەهاى سەرنجى راکیشابوو كە بە هیچ شێوهیهك نەیدەتوانى وازیان لێبێنى و چاویان لە سەر هەلگرى. ئەو ئەنگوستیلانەى كە ریزهیهك پێوهندیى بە حالوبالى ئەوهوه نەبوو. لەلای چەپەى میتیاوه ئەو شوینەى كە هەولێ شەو ماكسیموفى لى دانیشتبوو، دادوەر دانیشتبوو، لای راستەشییەوه لە شوینەكەى هەولێ گرووشنكا،

1- ئەمە بە پى ئایینی ئورتوڤۆكسى روسى، نیشاندەرى ماوهى چل رۆژ بەر لە مەرگە، كە دواى ئەوه رۆج بە شوین و ئامانجى خۆى دەگا.

لاویکی سوورھوولە بە کۆتیککی کۆنە و تایبەتی راوھوہ دانیشتبوو، جەوھەر و کاغەزیشی لەبەر دەم بوو. ئەو کەسەش میرزا بنووسی بازپرسەکە بوو لەگەڵ خۆی هینابوو. سەرۆکی ئاسایش لەوبەری وەتاغەکە، لە پەنا گالگانتوف - کە دانیشتبوو - لەبەر پەنجیرەکە راوہستابوو.

بازپرس، بۆ جاری دەھەم بە نەرمی گوتی: «چۆر ئاو بخۆو». میتیا کە بە چاوی زەقەوہ لە بازپرسەکە رامابوو، دەنگی بەرز کردەوہ: «ئاغایان، من خواردمەوہ، خواردمەوہ... وەرن لەتوکۆتم کەن، سزامبەن، بەلام چارەنووسم پوون بکەنەوہ!»

بازپرس، لەسەرھۆ و پێداگرانە پرسیی: «کەوايە جەنابت لێپراوانە دەلێی باوکی خۆتت کوشتووہ و حاشای لێدەکەئ؟»

- نا، من نەمکوشتووہ. من تۆمەتبارم بەوہی کە خوینی پیرەپیاویکی دیکەم ڕشتووہ، نەک خوینی باوکم. ھەر لەبەر ئەوہش دەگریم! ئەو پیرەپیاوہم کوشتم، کوشتم و لە سەر عەرزەکە درێژم کرد... بەلام ئەگەر تۆمەتی قەتلیکی دیکەم لێبدری زۆر دژوارە، قەتلیکی ترسناکە و من حاشا لەوہ دەکەم و کاری منیش نییە... ئاغایان، ئەوہ تۆمەتیکی سەختە، زۆر زەبریکی کاریگەرە. باوکم کێ کوشتووہتی؟ کێ کوشتووہ؟ ئەگەر من نەمکوشتووہ کەوايە کێ کوشتووہتی؟ جێی سەرسوورمانە، بەراستی مەحالە و پیاو نازانی بلێ چی؟ بازپرس خەریکی لێپرسینەوہ بوو: «بەلێ وایە، کەوايە کێ کوشتووہ؟» جیگری دادوہر (کە لەبەر کورت کردنەوہی ناوہکەئ دادوہری پێدەلێین) چاویکی لە میتیا کرد و گوتی:

- پێویست ناکا خەمی خزمەتکاری پیر، گریگۆری واسیلییەویچت ھەبێ. ئەو زیندووہ، وەھۆش ھاتۆتەوہ. لەگەڵ ئەوہشدا کە ئەو زەبرە کوشندەھیت لێداوہ و بەپێی دانپیانانی خۆتان و ئەویش، کاری تۆیە. شکی تێدا نییە کە زیندوو دەمینی. دوکتۆرەکەشی لەوبارەوہ دانیای کردوین.

میتیا دەستی بۆ ئاسمان ھەلبێی و لەخۆشیانا گەشایەوہ و قیژاندی: «زیندووہ؟ ئەو زیندووہ؟» خاچی خۆی کیشا. «خودایە، زۆر شوکر سپاست

دەکەم کە ئەو مۆجزەھیت لە ھەقی منی تاوانبار و ئاکار ناشیریندا کرد. ئەوہ پاداشی دوعاکانمە. شەوگاری ئەمشەو دوعامکردووہ.» سێ جاریشی خاچی خۆی کیشا. وەھەناسەپرکی کەوتبوو.

«سەبارەت بە تۆ گریگۆری زۆر شتی بۆ پوون کردووینەتەوہ کە...» دادوہر درێژەیی بە قسەکانی دەدا، بەلام میتیا لە سەر کورسییەکەئ ھەستا. - ئاغایان، دەقیقەیکە، بۆخاتری خودا تاغە یەک دەقیقە، دەچم بۆلای ئەو {گرووشنکا}...

نیکۆلای پارتووێچ گۆراندی: «ببۆرە، لەم کاتەدا ئەوہ مەحالە.» ئەویش ھەستا سەرپێ. پیاوانی خاوەن نیشان میتیاان گرت، بەلام ئەو بە ئیختیاری خۆی دانیشتەوہ....

ئاغایان، بەداخەوہ! تەنیا یەک دەقیقە دەمویست چاوم پێیکەوئ؛ دەمویست پێیلیم کە ئەو خوینە شۆرایەوہ و ڕۆیشت، ئەو خوینەئ کە شەوگاری ئەمشەو لە سەر دلم قورساییی دەکرد و جینگلی پێدەدام، ئیستا زۆر دلخۆشم کە قاتل نیم!» میتیا وەک حال لێھاتوو، بەلام بەرێزەوہ لە کاتیکدا کە چاوی بە ھەموویاندا دەگیرا گوتی: «ئاغایان، ئەو دەزگیرانی منە. ئاخ باریان سپاستان دەکەم! ئاخ، لە دەقیقەیکەدا ژیانیکی نوئ و دلکی نویتان بە من دا!... باریان، ئەو پیرەپیاوہ بەختیوی کردووم و بە باوہش گیراومی. مندالکی سێ سالان بووم و بیکەس و بێپەنا مابووہوہ، لە نیو تەشتدا دەیشۆردم، ھەقی باوکایەتی بە سەرمەوہیە...»

بازپرس گوتی: «کەوايە بەم پێیە ئێوہ...»

میتیا ھەنیشکی نایە سەر میزەکە و ھەردوو دەستی بە بەر دەموچاویەوہ گرت و قسەکەئ پێبۆی: «ئاغایان، ئیزنم پێدەن، دەقیقەیکەئ دیکە ئیزنم بدەن. ئاغایان لیمگەرین تاویک بیریگەمەوہ، لیمگەرین پشووہیک بەدم. ئەو ماجەرایە زۆر ناخۆش و دلھەژینە. مرۆف خۆ تەپلی بەتال نییە، دلێ ھەییە، بەرێزان!»

نیکۆلای پارتووێچ لەسەرھۆ گوتی: «چۆر ئاو بخۆو.» میتیا دەستی لە سەر دەموچاوی لابرد و پیکەنی. چاوی پر لە متمانە بوو. دەتگوت لە ساتیکدا

بۆتە مروفىكى دىكە. تەواو ئالوگورى بەسەردا ھاتبوو. جارىكى دىكە لەگەل ئەو كەسانەى كە ئاشنايەتتى لەگەل ھەموويان بوو، بووبوو ھاوړى. دتگوت دوپنى، كە ھىچ نەقەومابوو، لە بەزمىكدا يەكتريان ديوه. با بە شيوھيەكى سەرپىتى وەبىرتان بىنەمەوہ كە مېتيا، كاتىك بۆ يەكەم جار دەچىتە مالى سەرۆكى ئاسايش زورى ريز لىدەگرن، بەلام دواى ئەوہ بەتايەت لە ماوہى مانگى رابردودا، پىي بەويدا نەچووبوو، كاتىكيش لە سەر شەقام سەرۆكى ئاسايش تووشى دەبوو، مېتيا تىدەگەيشت كە نيوچاوانى تىكناوہ و تەنيا بە ھۆى ئەدەب و كەسايەتتايەوہ وەلامى سلاوہكەى دەداتەوہ. ئاشنايەتتايەكەى لەگەل دادوہر زور گەرموگور نەبوو، ئەگەرچى ھىندى جار دەچوو بۆ ديدەنيى ژنەكەى، ديدارەكەشيان زور بە ئەدەبانە بوو، چونكە ژنىكى توورہ و خەيالووى بوو، بى ئەوہى بزاني بۆچى ئەو خاتونە ئاوا بە گەرموگورى پيشوازي لىدەكا. لەبەر ھۆيەك ھۆگري پىپەيدا كردبوو. دەرڤەتى ئاشنايەتتى لەگەل بازپرس بۆ ھەلنەكەوتبوو. ئەگەرچى دووجار ديدار و وتويزى لەگەل كردبوو، ھەردوو جارەكەش باسى ژنيان كردبوو.

مېتيا شاد و دلخوش پىدەكەنى، بە دەم قاقاكيشانەوہ گوتى: «نيكۆلاى پارفنوويچ، دەزانم وكيلىكى زور شارەزاي، بەلام ئىستا لەخزمەتتدا ھەم. ئاخ، بەريزان ھەست دەكەم بوومەتە مروفىكى دىكە. بە دليیەوہ نەگري كە ئاوا سادە و راشكاوانە لەگەلتا دەدويم. راستت دەوى تا رادەيەك مەستم. نيكۆلاى پارفنوويچ، پىموايە شانازى، ئەو شانازى و بەختەوہبىيەم بە نسيب بووہ و لە مالى خزمەكانم، مالى ميوسوف بە خزمەت گەيشتووم. بەريزان، براكانم، من خۆم بە ھاوقەتارى ئيوہ دەزانم. ھەلبەت دەشزانم لەبەرچى لە ھەمبەر ئيوہدا دانىشتووم. ئاخ، بروا بكەن، گومانىكى ناجواميرانە... لە دەورى سەرم دەسوورپتەوہ... ئەگەر گريگورى شاھەديى دابى... گومانىكى ناجواميرانەيە! ناجواميرانەيە، بەراستى ناجواميرانەيە! ئەوہ تىدەگەم! بەلام بەريزان با بچينە سەر ئەسلى مەتلەب. من ئامادەم، ھەر لەريوہ كوتايى پىدينم؛ چونكە،

گويىگرن، گويىگرن، بەريزان! چونكە لىمپروونە بىتاوانم، دەتوانم لە ماوہى دەقىقەيەكدا كوتايى پىدينم. وانىيە؟ وانىيە بەريزان؟»

مېتيا بە توورەيى، ھىندە توند و خيرا خيرا قسەيدەكرد، ويدەچوو بيسەرانى بە چاكترين ھاوړى خوى بزاني.

نيكۆلاى پارفنوويچ، بە لەبزيكى رەوان گوتى: «كە وايە ئىستا دەنوسم حاشا لەو تومەتە دەكەى»، خوى بۆلاى ميرزا بنوسەكەى خوار كردهوہ و پىي دىكتە دەكرد چى بنوسى.

«ئەوہ دەنوسن؟ دەتانەوى بينوسن؟ چاكە بينوسن، بەريزان رەزايەت دەدەم، رەزايەتى تەواوم ھەيە، بەلام... بروان... پەلە مەكەن، ئەمە بنوسن. سەبارەت بە كردهوہى ناحەز تاوانبارم، سەبارەت بە دەست ھەلئانەوہ لە پيرە پياويكى بىچارە تاوانبارم. شتىكى دىكەشم لەدلایە كە بۆ ئەويش خۆم بە تاوانبار دەزانم. بەلام پىويست بە نوسين ناكا.» (مېتيا لە ناكاو پرووى كرده ميرزا بنوسەكە) «بەريزان ئەوہ ژيانى تايەتتى خۆمە و پيوەنديى بە ئيوہوہ نىيە، دلەم وا دەلى... بەريزان، پىدەكەنن. بەو گومانەى خۆتان پىدەكەنن!...»

بازپرس كە دياربوو ھەولەدا، بەو نەرمى نواندە، مېتيا خاوا كاتەوہ گوتى: «دىمىترى فيودورويچ لەسەرەخۆ بە. بەر لەوہى بچينە سەر لىپرسينەوہ، ھەلبەت ئەگەر پىتخوشبى وەلام بدەيتەوہ، دەمەھوى لە زمانى خۆتى بىيستم كە لەگەل باوكت دانوتان پىكەوہ نەدەكولا و، رقت لىبىوو و بەردەوام لەگەلى بە كىشە دەھاتى. لىرە ھەر چارەگىك لەمەوبەر خۆت دانت پيانا كە دەتويست بىكوژى: «گوتت نەمكوشت، بەلام دەمويست بىكوژم؟»

«ئەوہم گوت؟ ئاخ، بەريزان، رەنگە ھەروا بى! بەلى، بۆ بەدبەختى دەمويست بىكوژم... زورجار بريارم دەدا... زورجار!

«دەتويست بىكوژى. دەكرى پىمانبلى چ پالنەرىك بووہ ھۆى ئەوہى تا ئەو رادەيە رقت لە باوكت ھەستى؟»

مېتيا سەرى داخستبوو، بە مرومۆچى شانى ھەلتەكاند: «بەريزان پىويست بە گوتن ناكا! من ھىچ كاتىك ھەستى خۆم نەشاردۆتەوہ. تەواوى خەلكى

شاره که له وه ئاگادارن . هه موو خه به ريان له مه يخانه که هه يه. هه ر له م دوياينه شدا له حوجره که ي باوه زووسما نه مشارده وه... و عه سري ئه و رۆژه له باوكمدا. هينده ي نه مابوو بيكوژم، سويندم خوارد دهگه پيمه وه و حه ياتي ليده بېرم، ئه ويش له بهر چاوي چه ند شايد... ئاخ، هه زار شايد! مانگي رابردوو به دهنگي بهرز له قاوم داوه، هه موو ده توانن له وه باره وه پيتان بلين! راستي له بهر چاوتاندا زه ق بوته وه. وهك رۆژ روونه، به دهنگي بهرز هاوار دهكا، به لام ئي حساسات، به ريزان، ئي حساسات شتيكي ديکه يه.

«بروانن، به ريزان» (ميتيا ناوچاواني تيكنا) «پيموايه هه قتان نيه سه باره ت به ئي حساسات پرسيارم ليتکه ن. ئه وه ش ده زانم که ئيوه پيه ندي ئه رکی خوتانن، زور چاک له وه دهگه م. به لام مه سه له ي ئي حساسات پيه ندي به بارودوخي ژياني تايبه تي خومه وه هه يه. سه ره راي ئه وه ش... چونکه له رابردودا ئي حساساتي خوم دهر نه ده بري... بو وينه له مه يخانه له لاي هه مووان درکاندوو مه. «هه ر بويه... ئيستاش نامه وي ليتاني بشارمه وه... بروانن به ريزان، ده زانم که ئه م مه سه له يه راستيه يه کي تيدايه که به زه رده ي من ته واو ده ب. به هه مووانم گوتوو ده يکوژم و ئيستائو له ناکاو کوژراوه. که وايه زور ويده چي من کوشتيتم! ها، ها! ئاغايان هه ق به ئيوه يه، به راستي هه ق به ئيوه يه، من خوشم سه رم سوپماوه، چونکه جگه له من کي توانيوه تي بيکوژي؟ مه سه له که ش هه ر ئه وه يه، مه گين نا؟ ئه گه ر منيش نه بووم، که وايه کي بووه؟ هه روه ها له دريژه ي قسه کانيدا گوتي: «به ريزان، ده مه ه وي بزائم، بو زانينيشي پيداگري ده که م!» پاشان چاوي له دوو وه کيل کرد و به تالووکه پرسبي: له کوئ کوژراوه؟ چون کوژراوه؟ چون و به چي؟ پيمبلين.»

دادوه ر گوتي: «ئه ومان له ژووري متالا کردنه که ي دييه وه، کاژه لاکي وردويرد بوو بوو و به پشتدا که وتبوو.»

«هه ي داد و بيدادا!» ميتيا که وته له رزين و هه نيشکي له سه ر کورسيه که دانا و دهستي به بهر ده موچاوييه وه گرت.

نيکولاي پارتوويچ هه ليدايه: «ده ي پيمان بلن، چي بووه هوي ئه وه ي ئه وه نده ت رق له باوکت هه ستي؟ پيموايه له حوزووري خه لکدا گوتوته به هوي به خيلايه تيه وه بووه؟»

- به لي به خيلايه تي. هه ر ئه وه ش نا.

- ده مه قالي له سه ر پاره؟

- به لي له سه ر پاره.

- پيموايه ده مه قاليکه شتان له سه ر سي هه زار رۆبل بووه، که وهك به شه مال داوات کردوو؟

ميتيا به توورهي گوراندي: «سي هه زار زياتر، زور زياتر، زياتر له شه ش هه زار، رهنگه زياتر له ده هه زاريش. ئه وه م به هه موو که س گوتوو، له هه موو شوينيک باسمر کردوو. به لام بريارمدا به سي هه زار رۆبل ره زايه تي پيدهم. چونکه زور زورم پيوستي به سي هه زار رۆبله بوو... بويه ئه و چه که پارهي که سي هه زار رۆبل بوو و ده مزاني ناويه ته ژير بالنجه که ي بو گروهشنا، به هه ق خوم ده زاني و ده تگوت پارهي خوم بووه و ليم دزراوه. به لي، ئاغايان وهك به شه مالي خوم چاوم ليده کرد. به هه ق خوم ده زاني...»

دادوه ر چاويکي ماناداري له باز پرس کرد و به دزييه وه چاويکي لي قرتاند.

باز پرس له رپوه گوتي: «دوايي ده چينه سه ر ئه و مه سه له يه. ئيزن ده فره مووي ئه وه يادداشت که ين که به چاوي به شه مالي خوت له و پارهيته ده رواني؟»

«به لي هه ر ليتي رامه وه ستن، بينووسن. ده زانم ئه وه ي به زه رده ي منه شتيكي ديکه يه، به لام باکيکم له راستيه کان نيه و ئه گه ر به زه رده يشم بي هه ر ده يلیم، گويتان ليه؟» له ناکاو خه مبار و مات دريژه ي پيدا: «ئيوه له من تيناگه ن و پيچه وانم لي حالين. ئيوه له گه ل مروفتيکي به شه ره ف، مروفتيکي زور به شه ره ف تيکه وتوون؛ له وانه ش گرینگتر . له بيرتان نه چي . مروفتيک که ده ستي بو زور کاري دزيو بردوو، به لام هه ميشه له ناخي خويدا شه رافه تمه ند بووه و هه ر هه شه. نازانم چونتان عه رز بکه م. شتيک که له ماوه ي ته مه نمدا تووشي

داماوی کردووم ئهوه بووه، هەر بۆیه به ئاواتهوه بووم هه‌میشه شه‌رافه‌تمه‌ند بم و وهک ده‌لێن، شه‌هیدی مانای شه‌ره‌ف بم. به چراوه به دوایدا بگه‌رێم و به چرای پیوسۆزه‌وه^۲. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش، له ته‌واوی ماوه‌ی ته‌مه‌ندا کاری دزیوی کردووه. وهک هه‌موومان، ئا‌غایان مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه ته‌نیا وهک خۆم، هه‌له‌م‌کرد، ته‌نیا وهک خۆم، هەر خۆم!... به‌پێزان سه‌رم دێشی...» له‌به‌ر ژانی سه‌ری برۆی ویکه‌ینا و گرژ بوو. «بروانن به‌پێزان، چاوم به‌رای نه‌ده‌دا بیینم، به‌دیتنی ده‌تگوت کوێر بووم. شووره‌یی و قیزه‌و‌نییه‌ک سه‌رتاپای داگرتبوو که ته‌واوی شته‌ پیرۆزه‌کانی پیشیلده‌کرد، شتیکی دزیو و ناپاک، قیزه‌ون، زۆر قیزه‌ون. به‌لام ئیستا که مردووه هه‌ستیکی دیکه‌م هه‌یه.»

- مه‌به‌ستتان چییه؟

- هه‌ستیکی دیکه‌م نییه، به‌لام به‌داخه‌وم که تا ئه‌و راده‌یه ر‌قم لینی بوو.

- هه‌ست به‌په‌شیمانی ده‌که‌ی؟

- نا، نا په‌شیمان نیم. ئه‌وه مه‌نوسن. خۆشم ئه‌وه‌نده باش نیم، ئه‌وه‌نده پاک نیم، بۆیه هه‌قم نییه ئه‌و به‌ دزیو و قیزه‌ون بزاتم. مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه. ئه‌گه‌ر پیتان خۆشه ئه‌وه بنووسن.

میتیا که ئه‌وه‌ی گوت، خه‌م داگرت. لێرسینه‌وه به‌رده‌وام بوو، به‌جاری که‌وتبووه گۆمی خه‌م و په‌ژاره‌وه. هەر له‌و ساته‌دا، دیمه‌نیکی چاوه‌روان نه‌کراوی دیکه‌ هاته‌ گۆرێ. ئه‌گه‌رچی گرووشنکایان بردبوو. به‌لام بۆ شوینیکی دووریان رانه‌گوییستبوو، بردبوویانه وه‌تاغه‌که‌ی دیکه، په‌نای وه‌تاغه‌ شینه‌که که لێ‌پرسینه‌وه له‌وئ به‌رپۆه ده‌چوو. وه‌تاغیکی چکۆله‌ی یه‌ک په‌نجیره‌ بوو، راست له‌ولای وه‌تاغه‌ گه‌وره‌که‌ بوو که له‌ویدا به‌زم و ر‌ه‌زم و عه‌یش و نۆشیان ده‌کرد. گرووشنکا له‌وئ دانیشتیوو، که‌سی له‌لا نه‌بوو، جگه‌ له‌ ماکسیمۆف که زۆر په‌رۆش و بی‌نۆقره‌ بوو و ده‌تگوت بۆ پارێزگاری خۆی

2- مه‌به‌ست شیعره‌که‌ی مه‌وله‌ویییه که‌ه‌کیمی به‌ناوبانگی یونانی به‌ (شیخ) داده‌نی:

شیخی ده‌گه‌را دوینی له‌ شارا به‌ چراوه

جا‌ر‌ز له‌ د‌ر‌ندان و به‌ تاسه‌ی مرۆفه‌وهم.

پۆه هه‌لواسیوه. له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌دا لادێیه‌ک راوه‌ستا بوو که نیشانه‌ی به‌ سه‌ر سینگه‌وه بوو. گرووشنکا ده‌گریا، له‌ نا‌کاو ئاراوقارای لێ‌هه‌لگیرا و هه‌ستایه سه‌رپێ، ده‌ستی راوه‌شاند و به‌ پ‌رمه‌ی گریانه‌وه ده‌رپه‌ری بۆ ده‌ری و هه‌لات بۆلای، بۆلای میتیا، ئه‌ویش هه‌نده‌ کتوپ‌ر و چاوه‌روان نه‌کراو خۆی به‌ وه‌تاغی لێ‌پرسینه‌وه‌دا کرد، هه‌چکه‌س فریا نه‌که‌وت پ‌یشی پ‌یگ‌رێ. میتیا به‌ بیستی شین و گریانه‌که‌ی، له‌رزی لێهات، له‌جیتی خۆی هه‌ستا و به‌ گوره‌ گور و به‌ هه‌شتاو خۆی راپسکاند و هه‌لات بۆلای. بێ ئه‌وه‌ی بزانی چده‌کا. به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی چاویان به‌ یه‌کتر که‌وت، نه‌یانه‌پ‌شت له‌ یه‌کتر نزیک بینه‌وه، قۆلی میتیایان گرت، زۆری هه‌ول‌دا خۆی له‌ ده‌ستیان راپسکینی به‌لام نه‌یتوانی، به‌ سێ چوار که‌س گرتیان. گرووشنکاشیان گرت و کاتیک دووریان ده‌خسته‌وه، میتیا دیتی ده‌ستی بۆلای ئه‌و درێژ کردووه. کاتیک میتیا وه‌خۆ هاته‌وه، له‌ جیگای پ‌یشوو به‌ره‌و‌رووی بازپ‌رس دانیشتیوو و ده‌یگوراند به‌سه‌ریانا:

- بۆ ده‌ست له‌ کۆل ئه‌و نا‌که‌نه‌وه؟ بۆ ئازاری ده‌ده‌ن؟ خۆ ئه‌و هه‌چی نه‌کردووه!...

دادوهر و هاو‌ریکانی هه‌ولیاندا دل‌داریی بده‌نه‌وه. ده‌ ده‌قیقه‌ به‌و شیوه‌ تپه‌ری. ئاخ‌ری میخاییل ما‌کارو‌ویچ، که‌ چووبووه ده‌ری، به‌ پ‌رتاو خۆی به‌ ژووریدا کرده‌وه و به‌ ده‌نگیکی پ‌ر له‌ هه‌یه‌جان‌ه‌وه‌ گوتی:

- بردیانه‌ خوارێ. به‌پێزان ئیزن بفرم‌وون دوو قسه‌ له‌گه‌ل ئه‌م پیاوه‌ ناشاده‌ بکه‌م. به‌ حوزووری ئیوه‌ به‌پێزان به‌ حوزووری ئیوه‌.

بازپ‌رسه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه: «ئ‌یختیارته‌ هه‌یه‌ جه‌نابی میخاییل ما‌کارو‌ویچ، به‌لام خۆ هه‌شتا تاوانیکی له‌ سه‌ر سابت نه‌بووه.»

سه‌رۆکی ئاسایش، که‌ د‌لسۆزییه‌کی گه‌رم و تا راده‌یه‌ک باوکانه، ده‌ره‌ق به‌ به‌ندییه‌کی چاره‌په‌ش به‌ ئه‌دگاریه‌وه دیاربوو، گوتی: «دیمتری فیودۆرۆویچ، گوی بگه‌ر، خۆم ئاگرافنا ئه‌لکساندرفناتم برده‌ خوارێ و به‌ کچه‌کانی کابرای خاوه‌ن کاروانسه‌رام سپارد. ئه‌و ما‌کسیمۆفه‌ پیره‌ش لێی دوور نا‌که‌و‌یته‌وه‌.

زۆرم دَلخۇشى دايەو، گویت لئیە؟ دَلخۇشیم دايەو و ئاراممکردهو. حالیمکرد که تو دەبی خۆت لەو تۆمەتانه پاک کەیتەو، کەوايە نابئ بەرگریت لیبکا، نابئ پەریشانان کا، دەنا لەوانەییە سەرت بە فەتەرات بەدی و لەبەر ئالۆزی قسەییەکت لە دەم دەرچی، بە زەرەدت تەواو بی. قسەم لەگەل کرد و ئەویش تیگەیشت. کورپی چاک، دەزگیرانەکت کچیکى ماقولە. کچیکى رۆحسووکە و داواى یارمەتییى بۆ دەکردى و دەپاراپیەو، ئەگەر بمهیشتبایە دەستى ماچ دەکرد. خۆی منى نارد که پیتبلیم خەمت نەبی. ئیستا دۆستى بەریز، دەبی بچم، دەبی بچم و پیتبلیم هیور بوویەتەو و لەمەر ئەووەو خەیالت تەختە. دەبی ئارام بیتەو، تى دەگەى؟ هاوریان من دەرەق بەم پیاوە بی ئینسافیم کرد؛ ئەو پیاوئیکى مەسیحییە، بەلى ئەگەر بە گوئی من دەکن پیاوئیکى نەجیمە و نابئ سەرکۆنە بکری. دەى دیمیتىرى فیودورویچ چی بە باش دەزانى پیتبلیم، هەدا دەدەى یان نا؟»

سەرۆکی ئاسایش، دلپاکانە زور شتی نایاسایی دیکەى بە دەمدا هات، بەلام ئازارى گرووشنکا، ئازارى مروفتیک، شوینی لە سەر دلە پاکەکەى دانا و فرمیسک لە چاویدا قەتیس ما. میتیا هەستایە سەرپی و هەلات بۆلای.

گوراندی: «بەریزان، بمبوورن، ئاخ ئیزنم بەدن، ئیزنم بەدن! میخییل ماکارویچ دلئى تۆ وەک فریشتە وایە، لە لایەن گرووشنکاوه سپاسی ئیو دەکەم. دلئى ئارام دەبیتەو، دلئى دەحەسیتەو و زەردە دەزیتە لیوم. بەوپەرى دلۆقانى و دلپاکییەو پیى بلئ، کە هەر ئیستا پیدەکەنم. چونکە دەزانم فریشتەییەکی پاریزەرى وەک تۆی هەیه. هەر ئیستا لەم کیشەییە رزگارم دەبی و هەر لەگەل رزگاربوونم دیم بۆلای، پیى بلئ دلنایى و جارئ سەبر بگری.» پاشان روى کردە دوو بازپرسەکە و گوئی: «بەریزان، ئیستا هەرچی لە دلمايە بۆتانی هەلدەرئیزم؛ ئەوى لە دلمايە. هەر ئیستا کۆتایی بەو مەسەلەییە دینین. بە شادی و خوشی کۆتایی پیدینین. لە دواییشا پیکەنیمان بەو مەسەلەییە دئ، مەگین وا نییە؟ بەلام ئاغایان، ئەو ژنە شازنى دلما. ئاخ، وچاکە ئەو هەتان پیتبلیم. ئەو شتەتان ئیستا پیدەلیم... وادیارە لەگەل کەسانیکى بە

شەرف تیکەوتووم. ئەو رۆوناکیی ژیانمە. خودامە، خۆزگە دەتانزانى! خۆ گویتان لیبوو بە گریانەو دەگوت: «ئیستا ئامادەم لەگەلیا سەرم بە پەتى سیدارەو کرى.» ئاخ منى سوآلکەرى هیچوپوچ چیم بۆ کردووە؟ من کوا شیاوى ئەو خۆشەویستییم؟ ئاخ بوونەوهریکى گلاو و چەپلى وەک من، بەو رۆخسارە دزیووەو، چۆن دەتوانئ شیاوى ئەشقى ئەو بی و ئامادە بی لەگەلما شار بەدەریش بکری؟ مەگین نەتاندى هەر ئیستا لەبەر خاترى من خۆی بە سەر کەوشەکانتا خست؟ سەرەرای ئەوانەش ئەو زۆر لەخۆباییە و هیچ کاریکى نەکردووە! چۆن دەتوانم دەست لە خۆشەویستى و پەرسنتى هەلگرم، چۆن دەتوانم دەست لە هاوارکردن و پارکردن بۆلای، هەر وەک ساتى لەمەو بەر، هەلگرم؟ بەریزان بمبوورن! بەلام ئیستا، ئیستا دلنایبووم.»

خۆی دابەسەر کورسییەکەدا و بە هەردوو دەستى دەمووچاوى گرت و دای لە هۆرژنى گریان. بەلام فرمیسکەکانى فرمیسکی شادی بوو. خیرا وەخۆ هاتەو. سەرۆکی ئاسایش زۆر دلخۆش و رازیبوو و وەقدى داوهرانیش هەروا. هەستیان دەکرد لى پرسینەو وەکە گەیشتۆتە قوناخیکى تازە. سەرۆکی ئاسایش کە رۆیشتە دەرى، میتیا گەشایەو.

. ئیستا لە ئیختیاری ئیو دەم بەریزان، بە تەواوى لە ئیختیارتان دام. ئەگەر لەبەر ئەو هەموو شتە بی بایەخانە نەبوايە، لەرئو لە یەک تیدەگەیشتین. دیسان هاتەو سەر شتە بی بایەخەکان. ئاغایان، لە ئیختیاری ئیو دەم.

بەلام با ئەو هەش بلیم، دەبی متمانەمان بە یەکتەر هەبی، من بروام بە ئیو هەبی و ئیو هەش بە من، ئەگەر وانەبی ئەو مەسەلەییە کۆتایی پیتایە. بە قازانجى ئیو قسە دەکەم. با بچینە سەر بابەتى سەرەکی، بەریزان، با بچینە سەر بابەتى سەرەکی. بەلام رۆح مەکۆلن؛ بەو پرسیارە بی بایەخانە ئازارم مەدەن. تەنیا باسى راستییەکان و ئەو شتانه بکەن کە بایەخى هەیه. پرسیارم لیبکەم، منیش خاترجەمتان دەکەم.

میتیا بەم شیوہیە قسەى کرد و لى پرسینەو دەستى پیکردەو.

دهزانی و سکالاکانی به بهر ههقی دهزانی. له پترزبۆرگ نهقلی ئهوی بیستبوو. له لایهکی دیکه شهوه نیکۆلای پارفنوویچ، لایک بوو له تهواوی دنیا ته نیا کهسیک بوو که دادوهه «بی چاو و پوهه کهمان» ریزی بو دادهنا. کاتیکی به رهو گوندی ماکرویه به ریه بوون سه بارهت به لیکۆلینه وه له سه ره ئه م پهروهندهیه پیکهاتبوون. ئیستاش هه روا له پشت میز دانیشتبوون، لای به هوش هه موو ئاماژهیه کی له چاو و ده می هاوکاره گه وره که ی وه رده گرت و لیک ی ده دایه وه، هه روه ها هه موو نیگایه ک و چاو قرتانندن و وته یه کی نیوه چلایش.

میتیا به شیواوی گوتی: «به ریزان، ته نیا لیمگه رین با قسه ی خۆم بکه م، به پرسیا ری هیچوو پووچ قسه که م پئ مه برن. هه ر ئیستا هه موو شتیکتان پیده لیم.» - بژی! سپاست ده که یین. به لام بهر له وه ی گوی بو قسه کانت راگرین، ئیزن بفرموو سه بارهت به راستیه کی چکۆله ی دیکه که به لامانه وه زور گرینگه، پرسیا رت لیکه یین. مه به ستم ئه و ده رۆبله یه که دوینی نزیکه ی سه عات پینچ ده مانچه کانت له بارمه یدا دانا و یانی ده رۆبلت له پیووتیر ئیلیچ پیرخوتین قهرز کرد.

- به ریزان، ئه و ده مانچه نه م به بارمه دانا، له گره وی ده رۆبلدا دامنان. ئیترچی؟ هه ر ئه وه نده. له گه ل گه رانه وه م بو شار، له گره وم نان. - گه رایه وه بو شار؟ که وایه له شاریش چوویه ده ری؟ - به لی، چووم بو گوندیک له بیست و پینچ کیلومه تریی شار. بو نه تان زانیوه.

داده وه ر و نیکۆلای پارفنوویچ چاویکیان له یه کتر کرد. - چاکه، چۆنه به سه ره اته که مان ریکوپیک و موو به موو له دوینی به یانییه وه تا ئه مرۆ بو بگیریته وه. بو وینه، ئیزن بفرموو لیت بیرسین بو له شار چووبوو یه ده ری؟ سه عات چه ند رۆیشتی و سه عات چه نده ش گه رایه وه - به وردی هه موویمان بو بگیره وه.

(۴)

نازاری دووهه م

نیکۆلای پارفنوویچ به قه لافه تیکی قوز و ره زایه تیکی ئاشکراوه که له چاوه خۆله میشینیه نزیکی بینه که یدا، که تاویک له مه و بهر چاویلکه که ی له سه ر داگرتبوو، گوتی: «دیمیتری فیودوروویچ، نازانی به و ئاماده یی ده ربینه تان بو وه لامدانه وه چه نده مان دلگه رم ده که ی. سه بارهت به و متمانه دوولایه نه ش که باست کرد زور قسه یه کی جوانه. که به بی ئه وه هیندی جار له بارودۆخیکی وه ک ئیستادا، که که سه تۆمه تباره که له راستیدا هیواداره و ده یه وه ی به رگری له خۆی بکا و ده که ویته بارودۆخیکه وه که کاریکی ئاوا بکا، به ئاکام گه یاندنی مه سه له که زور دژواره. ئیمه له لایه ن خۆمانه وه، ئه وه ی له تواناماندا بی درخی ناکه یین خۆشت ئاگات لیه چۆن له په روه نده که ده کۆلینه وه.» پاشان پووی کرده دادوه ر و پرسیی: «قه بوولته، جه نابی ئیپۆلیت کیریلوویچ؟»

دادوه ر وه لامی دایه وه: «به لی، بیگومان.» له بزه که ی له چاو قسه نه کولاهه کانی نیکۆلای پارفنوویچ هه تا راده یه ک سارد و سر بوو.

هه ر له ریه با ئه وه بلیم، نیکۆلای پارفنوویچ که ماوه یه ک بوو مالی هاتبووه شاره که مان، هه ر له سه ره تای هاتنه که یه وه ریزیکی زوری بو دادوه ره که مان ئیپۆلیت کیریلوویچ داده نا و که موزور بووبوو هاورپی گه رماو و گولستانی. ئه و یه که م که س بوو که برۆایه کی ته واوی به مرخی که م وینه ی ئیپۆلیت کیریلوویچ هه بوو و هه روه ها به ره وانناس و ئاخیه ری

میتیا به قاقای پیکه نینه وه گوتی: «دەبوو هەر له سەرەتاوه ئاوام پرسیار لیکەن، ئەگەر پیتان خۆش بێ بەسەر هاتە که له دوینێوه دەست پێناکەین، بەلکو له پیرێ بەیانیه وه؛ چونکه ئاوا باشتر تێدەگەن چۆن و بۆچی و بۆ کوێ چووم. بەرێزان، پیرێ چووم بۆلای سامسانۆف که بازرگانیکێ شارەکه مانە، تاکو بارمته یه کی جیی متمانه ی له لا دانیم و سێ هەزار رۆبلی لێوەرگرم. ئاغان کاریکێ پیویست و به په له م به و پارهیە هه بوو.»

دادوهر به ئەدەبانه گوتی: «ئیزن بهرموو قسه کهت پی بیرم. بۆ وا کتوپر پیویستت به و بره پارهیە، یانی سێ هەزار رۆبلی هه بوو؟»

- بەلێ بەرێزان پیویست ناکا باسی ئەو شتە ناسەرەکیانە بکەین. چۆن و کەنگی و بۆ، بۆ ئەو بره پارهیە و بۆ ئەو نەدا، ئەمانە هه موو قسه ی قۆرن. که حه فتا مەنی کاغەز دەوێ و دەبیتە بهیتی به!

میتیا ئەم قسانە ی به له بزیکێ ساده و بی گریوگول و دلسوژانه گێرایه وه و دیاربوو تامە زرویه ئەوی راستییە مووبه موو بی درکینێ.

وتەکهشی به په له و خیرا به م شیوهیه پشت راست کردووه: «بەرێزان - دیسان تکاتان لێدەکه م ئەگەر بی ئەدەبی و پوو هه لمالدراییه کتان پیوه دیم، به دلییه وه مه گرن. بروام پینکەن ریزیکێ زۆرم هه یه بۆتان و له بارودۆخی راسته قینه ی ئەرکه که شتان ده گه م. پیتان وا نه بی مه ستم و ئاگام له خۆم نییه. ئیستا ته و او مه سستییه که له سهر م په ریوه. ئەو هه ش به جیی خۆی، من به مه ستیش ئەو نەدا تیک ناچم به یته شه بم. بروام پینکەن ئەم وتیه ده لێی بۆ من گوتراوه: «ئەگەر وشیار بی گه وچه و مه ستیش بی ژیره.» ها، ها! به لام ئاغان، دەزانم گالته کردن به ئیوه کاریکێ جوان نییه، یانی له کاتی لێرسینه وه دا. چونکه نابێ غرووری خۆشم پیشیلکه م. ته و او له و مه سه له یه ده گه م. هه رچی بی ئیستا من وه ک پیاوکوژیک له هه مبه ر ئیوه دا دانیشتووم، که وایه هاوشانی ئیوه نیم. بۆیه ناچارن وه قسه م بینن و بمخه نه ژیر چاوهدیری. منی دلره ق گریگوری به سه ته زمانم به و ده رده بردووه و نابێ چاوهروانی لاواندنه وه ش بم، چونکه هه رکه سیک به قه د سه ره ده رزییه ک ئەقل

و ویژدانی هه بی سهری پیره پیاویکی ئاوا ناشکینێ. پیموایه له سه ر ئەو کاره ده بی شه ش مانگ یان سالیک له کونه ره شدا ئاوی سارد بخۆمه وه. نازانم سزا که م چیه - به لام ده ره جه که م لی ده ستیننه وه، وا نییه، به ریزان؟ که وایه بۆتان ده رکه وت که جیاوازی نیوان خۆم و ئیوه ده زانم... به لام ده بی ئەوه بزانی، ئیوه به و پرسیارانه تان سه ر له خوداش ده شیوین «چۆنت هه نگاو هه لیتاوه؟ پیت له کوێ دانا؟ کهنگی لاقت هه لیتا و داتنایه وه و پیت له چی نا؟» ئەگەر ئاوا برۆنه پیشی، دۆ و دۆشاو تیکه لده که م و ئیوه ش ته و او ی تاوانه کان ده خه نه ئەستۆم. ده ی کاره که مان به کوێ ده گا؟ به هه یچ کوێ! که وایه ئەگەر ئیستا قسه ی قۆریش ده که م، لیمگه رین با بیکه م و کاره که کوتایی پی بینن. به ریزان ئیوه که خاوه ن شه ره ف و ئادابن، به گه وره یی خۆتان بمبوورن. ئاغان با عه رزتان بکه م، تکایه شیوه ی ئاسایی لی پرسینه وه وه لانین، یانی لی پرسینه وه که تان به م پرسیاره قۆرانه ده ست پی مه که ن که چۆن له خه و هه ستای، ناشتایی چیت خوارد، چۆن تفت کرده وه و له کوێ تفت کرده وه. به و قسانه تۆمه تبار چه واشه ده بی و له ناکاو به پرسیاریکێ قۆر و سه رسوور هینەر دایده چله کینن، «کیت کوشتووه؟ کیت تالان کردووه؟؟» ها، ها! ره وشتی ئاسایی ئیوه ئاویه. ته و او ی فیل و ده هوکانی ئیوه ش له وه وه سه رچاوه ده گری. ئیوه ده توانن لادیییه کان به و شیوه یه سه ر ته له په رینن، به لام من، ئاگاداری هه موو فیلیکم. منیش خزمه تم کردووه. ها، ها، ها! میتیا، که به خولک خۆشییه کی سه رسور هینه ره وه تیی ده روانین گوتی: «بەرێزان، له ده ست من قه لس مه بن؟ بمبوورن ده مد ریژی ده که م! میتیا کارامازوفه ئیتر، بۆیه ده توانن چاوپۆشی لیکنه. ده کری قسه ی پیاویکی ناقل به دلله وه بگری، به لام قسه ی میتیا به دلله وه ناگری، ها، ها!»

نیکۆلای پارفتوویچ گویی گرتبوو و پیده که نی. ئەگه رچی دادوهر پینه که نی، به وردی چاوی له میتیا بریبوو، ده تگوت تامه زرویه له چکوله ترین هيجا و چکوله ترین جووله و چکوله ترین گرژی و ره نگ تیکچوونی خافل نه بی.

نيكۆلاي پارفنوويچ ھەروا بە پىكەننەو ھە گوتى: «ھەر لە سەرھەتاو ھەلسووكەوتمان وابوو لەگەلتا. نەشمان ويستوو بە پرسىيارى چۆن لە خەو ھەستاوى و ناشتا چىت خوارد، سەرت لە بشىوينىن. لە راستىدا لى پرسىينەو ھەمان بە پرسىيارى زۆر گرىنگ دەستپىكرد.»

– دەزانم. تىگەيشتم، زۆرىشتان سپاس دەكەم، كە زۆر دلسۆزانە ھەلسووكەوتتان لەگەل كردم و بە راستى دلسۆزىيەكى بى وىنە بوو، ھەر ئەو ھەش لە گەورەيىي ئىو ھەوشىتەو، بۆيە لە ناخى دلەو ھەلسووكەوتتان دەكەم. ئىمە ھەرسىكمان مرقوگەلىكى شەرىفەن، لىگەرپىن با ھەموو شتىك لە سەر بنەماى متمانەى دوولايەنە لە نىوان ئىمەى خویندەوار و بەئەدەدا بى، كە بە ھوى پىوھندىي ھاوبەشى شەرف و پەسەنايەتییەو ھەلەك نىكەن. ھەرچۆنىكە ئىزنم دەنى لەوساتەى ژيانمدا، لەم ساتەدا كە شەپەفم كەوتوتە بەر شالاو، بە چاوى چاكترىن ھاورىي خۆم لە ئىو ھەروا. بەرپىزان، خۆ بى ئەدەبىم نەكردوو؟

نيكۆلاي پارفنوويچ بە شىوھەيەكى نەرم و لەسەرھۆخ گوتى: «بەعەكسەو ھە ئىو لە وتەكانتانا زۆرىش پوو راست و ھىدى بوون.»

مىتيا بە گەشەونەشەو ھەنگى ھەلەنا: «بەرپىزان، پرسىيارى بى بايەخ و فىلاوى ھەلانن! دەنا خودا دەزانى كارەكەمان بە كوئ دەگا! وانىيە؟» دادوھەر پووكرەدە مىتيا و گوتى: «مووبەموو ئامۆژگارىيە ئاقلانەكانتانا لە گوئ دەگرم. سەرھەراي ئەو ھەش لە پرسىيارەكەى خۆم پاشگەز نابمەو. ئىستا بۆ ئىمە زۆر گرىنگە و دەمانەو ھەى بزائىن بۆ پىوئىستىت بەو برە پارەيە بوو، مەبەستم ئەو سى ھەزار رۆبلەيە.»

– بۆ پىوئىستەم بوو؟... راستت دەوئ بۆ دوو سى شت... زىاتر بۆ ئەو ھەو بوو قەرزىكەم لە سەر بوو، دەمويست بىدەمەو.

– قەرزى كىت لە سەر بوو؟

– بەرپىزان، ھەلامى ئەو پرسىيارە بە ھىچ شىوھەيەك نادەمەو. نەك لەبەر ئەو ھەى نەوئىرم بىلەم، يان نەتوانم، يان لەبەر ئەو ھەى بەزەردەم تەواو دەبى.

چونكە مەسەلەيەكى بى بايەخ و قۆرە و ھىچى تر - بۆيە نايلىم، چونكە پىوھندىي بە ژيانى تايبەتى خۆمەو ھەيە. ھىچ كەس ھەقى نىيە خۆ لە ژيانى تايبەتەم ھەلقوتىن. ئەمە بىروپاي منە. پرسىيارى ئىو ھىچ پىوھندىيەكى بە پەروەندەكەو نىيە و ھەر شتىكىش پىوھندىي بە پەروەندەكەو نەبى، ئەمرىكى تايبەتییە و ئىو ھەقتان بەسەريەو نىيە. دەمويست قەرزىك بەدەمەو. دەمويست بە دانەو ھەى ئەو قەرزە دل و وىژدانى خۆم ئاسوودە كەم. جا بەكىش قەرزدارم، مەحالە پىتانبلىم.

دادوھەر گوتى: «ئىزن بەرمو با ئەو بنووسىن.»

– فەرموون. بىنووسن كە نامەوئ بىلەم. بنووسن گوتنەكەم پى شوورەيىيە. بەلى دەتوانن بىنووسن، خۆ لەو زىاتر كارىكى دىكەتان نىيە.

دادوھەر بە لەبىزىكى جىددى گوتى: «جەنابى بەرپىز، ئىزن بە پىتراگەيەنم و جارىكى دىكە و ھەبىرت بىنمەو، ھەلبەت ئەگەر ئاگادارىت لى نەبى، ھەقتە ھەلامى ئەو پرسىيارانە نەدەيەو كە لىت دەپرسىن. ئىمەش لەلەيەن خۆمانەو ھەقمانە بە زۆر ھەلامت لى ھەرگىن، ئەگەر خۆت لەبەر ھەر ھۆيەك نەتەوئ ھەلامى بەدەيەو. ئەو ھەش مەسەلەيەكە بە تەواو پىوھندىي بە برىارى خۆتەو ھەيە. بەلام لەلەيەكى دىكەو، ئىمە ئەركى سەر شانمانە كە سەبارەت بە پەروەندەيەكى ھەك ئەم پەروەندەى ئىستا، پوون كەردنەو ھەيەكمان ھەبى و بلەين كە بە ھەلام نەدانەو و نەدركاندى ھىندى لە راستىيەكان تۆمەتبار چەندە زىان بە خۆيان دەگەيەنن. ئىستا ش تكانان لىدەكەم درىژە بە قسەكانتانا بەدەن.»

مىتيا بە لەبىزىكى خەماوى، لەبن لىو ھەو ھە گوتى: «بەرپىزان، من توورە نىم... من... بەلى، ئاغايان، بروان، سامسانۆف كە ئەو كاتە چووم بۆلای...»

ھەلبەت نەقلى ئەو چوونەى بۆلای سامسانۆف خوینەر خۆى دەزانى و دىسان نايگىرپەو. مىتيا بىسەبرانە تامەزرۆ بوو بىگىرپتەو و چكۆلەترىن مەسەلە نەپەرىنى. لەگەل ئەو ھەشدا بەپەلە بوو كوتايى پى بىنى. بەلام ھەروا كە دەدوا، قسەكانيان دەنووسىيەو، ھەر بۆيە لە پەستا قسەكەيان پىدەبرى.

دیمیتری فیودورویچیش ئەوەی پێخۆشەبوو، بەلام تەسلیم بوو. زۆری رِق هەستابوو، بەلام هەروا بە رووخۆشی قسەى دەکرد. جارجاریش هەلەدەچوو: «ئاغایان بەسسە ئیتر، ئیوه فریشتەش وەرەز دەکەن!» یان، «ئاغایان، ئیتر لەوه زیاترم ئیمان هەردە مەکەن.»

بەلام ئەگەرچی ئەوەى گوت، تا ماوەیەک بە دلفراوانی تاقەتی هینا. تا هاتە ئەو جێیەى گوتی سامسانوف دوو رۆژ لەمەوبەر گەمەى پیکردم. (تا ئیستا بە تەواوی تیگەیشتیوو کە گەمەى پیکراوه). فرۆشتنی سەعاتەکەى بە شەش رۆبڵ، بۆ وەدەستەینانى پارەى رینگا، بازپرسەکانى تووشى سەرسوپمان کرد. زۆریان پێخۆشبوو ئاکامەکەى بزنان، تەنانەت لە کاتى رِقەستانی میتیادا، بە پێویستیان زانى ئەم راستییە وەک قەبوولکردنیکى دیکەى بارودۆخەکە یادداشت بکەن، کە ئەو کاتە تەنانەت تاقە کۆپکێکى لە گیرفاندا نەبوو. میتیا وردە وردە جارز بوو. کاتیک لە باسى سەفەرەکەیدا هاتە سەر ئەوەى بۆ دیتنى لیاگافى چوو و شەوى لەو مالۆچکە سامناکەدا رۆژ کردۆتەو و گەیشتە ماجەرەى گەرانەوێ بۆ شار. لێردا بى ئەوەى ناچارى کەن، دەستیکرد بە گێرانەوێ وردى ئازار و بەخیلی و خانەگومانى، کە لەبەر خاترى گرووشنکا شانى وەبەر دابوو.

بەبى بیدەنگى و بە وردى گوییان بۆ قسەکانى راگرت. ئەوان بەتایبەت داوایان لیکرد بچیتە سەر باسى چۆنیەتیی بۆسە نەووەکەى لە مالى ماریا کیندراتیفنا، کە دەکەوێتە پشت باخەکەى فیودورپاولوویچ و ئاگادار کردنى ئیسیمیر دیاکوف، پیداکرێبەکی تاییەتیان لە سەر ئەم بابەتە کرد و یادداشتیان کرد. میتیا بە وردى و گەرموگورپى باسى خانەگومانییەکەى خۆى کرد، ئەگەرچی پێشتر تاییەتیرین ئیجساساتى خۆى ئاشکرا نەدەکرد و بە «شورەیی» دەزانی، لە ناخەووە هەستى بە شەرمەزارى دەکرد. بەلام بۆ درکەندى هەقیقەت پۆلەتەن بە سەر شەرمى خۆیدا زالبوو. لە کاتى قسە کردنەکەشیدا دادوهر و بازپرس وایان چاوتیبریوو، میتیا بەجاری پێى تیکچوو.

بە کەسەربارى بیریکردەو: «ئەم کۆرە، نیکۆلای پارفنوویچ، کە چەند رۆژ لەمەوبەر ئەو قسە قۆرانەى سەبارەت بە ژنان لەگەل باسکردبوو، ئەو دادوهرە سیلۆخەش، شیاوی ئەو نین قسەیان بۆ بکەم. بەراستی شوورەییە.» بیر کردنەووەکەشى بەم رسته شیعەرە کۆک کرد: «خۆراگر و خاکەرا بەو دەنگە مەکە»³. بەلام خۆى راستەوپاستە کرد بۆ ئەوەى دیسان درێژە بە قسەکانى بدا. کە گەیشتە سەر بابەتى دیدارەکەى لەگەل مادام خۆخلاقوف، وهرى هاتەووە بەر، مەیلی لیبوو باسى ئەو خاتونە بکا، ئەگەرچی پێوهندیى بە پەروەندەکەووە نەبوو. بەلام بازپرس نەى هیشت لەسەرى برۆا و بەئەدەبانە پێشنیاری پیکرد بچیتە سەر باسى «بابەتە بنەرەتییەکان» ئاخى کاتیک باسى ناھومیدیەکەى کرد و گوتى لە مالى مادام خۆخلاقوف هاتمە دەرى، لە دلى خۆمدا گۆتم هەرچۆنیک بى دەبى سى هەزار رۆبڵ وەگیر خەم. «تەنانەت ئەگەر بۆ وەدەست هینانەکەى ناچار بىم کەسیک بکوژم.» دیسان قسەکەى پیکردى و نووسییان کە «قەستى بوو کەسیک بکوژى.» میتیا بى ئەوەى نەرەزایەتى دەربرى هیشتى بینوسن. ئاخى گەیشتە ئەو بەشەى گێرانەووەکەى کە خەبەرى زانى گرووشنکا فریوى داو و لە مالى سامسانوف، سى چوار دەقیقە دوای رۆیشتنەکەى، گەراووتەو، ئەگەرچی گوتبووى هەتا نیووشەو لەوئ دەبى. لەم شوینەى گێرانەووەکەیدا لە ناکاو لە زمانى هەلخلیسکا: «ئاغایان، ئەگەر ئەو کاتە فینيام نەکوشت، تەنیا لەبەر ئەو بوو کە دەرفەتم نەبوو.» ئەوەشیان بە وردى تۆمار کرد. میتیا بە حالەتیکى خەمناکەووە بیدەنگ بوو. خەریک بوو باسى هەلاتن بەرەو باخەکەى باوکى دەگێرایەووە کە کتوپر بازپرس قسەکەى پیکردى و پاکەتى گەورەى پەروەندەکەى لە سەر قەنەفەکەى پەنای هەلگرت و دەسکاوەنگیکى برنجی دەرهینا، پیشانى میتیای دا و لیبى پرسى:

ئەو دەسکاوەنگە دەناسییەو؟

3- دیریک لە شیعەریکی تیوتینچوفە، بە ناوی «بیدەنگى»

میتیا بزیه کی خه ماوی نیشته سهر لیوی: «ئاخ، به لی. زور چاکی ده ناسمه وه. دایینه با تهماشای که م... باکیکم نییه... به ججه ندهم!»

بازپرس گوتی: «له بیرت چوو باسی ئه وه بکه ی.»

- سپاس بو ئه و کارهتان، نه مدهشارده وه. پیتان وایه به بی ئه وه کاره که م ئاسان ده بیته وه؟ ههر له خورا له بیرم نه بوو باسی ئه وه بکه م.

- تکایه به وردی پیمانلی چون بوو ده ستت دا ئه و ده سکاو نکه؟

- به ریزان، حه تمه ن عه رزتازان ده که م.

پاشان میتیا باسی هه لگرتنی ده سکاو نکه که و هه لاتنی خوی کرد.

- ئه ی به هه لگرتنی ئه و ئاسنه والیه، چ ئامانجیکت هه بوو؟

- چ ئامانجیک؟ هیچ. ههر له خورا هه لمگرت و هه لاتم.

- ئه ی ئه گه ر هیچ ئامانجیکت نه بوو، بو هه لگرت؟

میتیا هه لچوو: «به وردی چاوی «له و کوره» کرد و بزیه کی تال که وته سهر لیوی. کاتیک باسی به خیلی و خانه گومانیه که ی، به و هه موو سه داقهت و دلّه سافه وه بو «ئه و مروّفانه» درکاند، زیاتر له پیشوو هه سستی به شه رمه زاری کرد.

له ناکاو له ده می ده رپه ری: «به قورمدا کرد چ ده سکاو نگیکه!»

- به لام هیشتا...

- له ترسی هیرشی سه گه ل هه لمگرت... چونکه زور تاریکبوو... گوتم نه وه ک سه گیک ی در هیرشم بو بیئی.

- به لام بهر له وه کاتی چوونه ده ری، له بهر ئه و هه موو ترسانه له تاریکی، چه کت له گه ل خوت ده برد؟

میتیا که کاسه ی سه بری پر بوو بوو، هاواری کرد: «ئاخ، سپاس بو کرده وهتان، به ریزان! قسه کردن له گه ل ئیوه که لکی نییه!» پاشان رووی کرده میرزا بنووسه که و له بهر توورپه ی سوور هه لگه رابوو و به ده نگیکی قیناوی و گه رووی بوغز گرتوو وه، گوتی: «زووکه بنووسه... خیرا که ده ی... بنووسه

ده سکاو نگیکم هه لگرت و چووم بو کوشتنی باو کم. ده مو یست به و ده سکاو نکه سهر ی بره قینمه وه.»

چاویکی جینگیزیانیه له بازپرسه کان کرد و گوتی: «ده ی ئاغایان، ئیستا، دلّتان حه ساوه؟ رازیبوون؟»

دادوهر له وه لامی میتیادا به له بزیک ی وشک گوتی: «ئیمه لیمان روونه له بهر توورپه ی وه لامی پرسیاره کانمان ده ده یته وه، پرسیاریک که به هیچ و بی پایه خی ده زانی و ئیستا ده رکه وت گرینگ و بنه رته تین.»

- چا که، ئاغایان، به شه رپه فم سویند ده خوم! به لی ده سکاو نکه که م هه لگرت... له و کاتانه دا، پیاو شتیکی وا بوچی هه لده گری؟ نازانم بوچی. هه لمگرت و هه لاتم - ههر ئه وه. به ریزان شوورپه یه، ده نا بریارمده دا یه ک وشه ی دیکه تان پینه لیم.

هه نیشکی نایه سهر میزه که و سهر ی کرده سهر له پی ده سستی و رووی لی وه رگیران. سهر ی له گیزه وه ده هات و خه ریک بوو په روش بکا، به لام هه ولی ده دا و دانی به خویا ده گرت و چاوی له دیواره که بریوو. له راستیدا زوری پیخوشبوو هه سستی و بل ی ئیتر یه ک وشه م لیناییستن، «ته نانه ت ئه گه ر له سینداره شم ده ن.»

ئاخری، ههر له و حاله دا که به دژواری دانی به خویدا گرتبوو، گوتی: «سه رنجبده ن، ئاغایان سه رنجبده ن. گویم لی تانه، به لام خولیا یه ک وجوودی داگرتووم. هیندی جار ئه و خه ونه ده بینم... زور جاریش - هه میشه ههر ئه وه یه... خه ونه که شم ئه وه یه، که سیک وه دوام که وتوو، که سیک که زوری لیده ترسم... شه وی، به و تاریکه شه وه وه شوینم که وتوو... پی به پی من دی، ده م له سهر پشت، له پشت ده رگا یا دولا بییک، خوم ده شارمه وه، به سوو کوچرووکی خوم حه شار ده دم. له هه مووشی خراپتر ئه وه یه ئه و هه میشه ده زانی له کویم. به لام به قه سستی وا ده نوین ی که نامبین ی و نازانی له کویم. بو ئه وه ی ئازاره کانم قورستر بکا. تا کو چیژ له ترسان و تو قینم وه رگری... ئیستاش ئه وه ئیوه ئه و کاره ده که ن، به بی که مو کووری!»

دادوهر پرسیی: «ئەوێه خەونەکەت؟»

میتیا بە پیکەنینیکی ماتەوێ گوتی: «بەلێ، ناتان هەوی بینوسن؟»

- نا، پیویست بە نووسین ناکا، بەلام وادیارە خەونی زۆر سەیر دەبینی.

- ئاغان، ئیستا ئیتر باسی خەون گرینگ و بەرچاوی نییە - ئەوێه راستییەکە،
کە ئەم ژیاڵە راستییە! من گورگم و ئیوێه راوچی. چاکە شوینی ئەو گورگە
هەلگرن!

نیکۆلای پارفنوویچ، بە زمانیکی نەرم و چەور گوتی: «چ وێچواندنیکی،
وێچواندنیکی نالیکی...»

میتیا دیسان قەلس بوو: «نا، بە هیچ شیوێهێک وانییە!» ئەگەرچی سینلوی
رق و توورەییەکە نیشتبۆو، بە ئارامی گوتی: «ئێوێه باوەر بە قسە
تاوانباریک، یان تۆمەتباریک ناکەن، کە پرسیارەکانتان ئازاری دەدا. بەلام
ناکری مرقۆیکی خاوەن شەرەفیش، پالەنەری شەرەفەتمەندانە دڵ (من ئەم
راستیە بەو پەری بیباکییە دەردەبەرم) هەر بەو چاوە تەماشاکەن و
باوەری پێنەکەن، بەراستی هەقتان نییە... بەلام -

خۆراگر و خاکەر بەو دەنگ مەکە.

ئەوی دڵ، بی دەنگ بە،

دەوی درێژەوی پێدەم؟

نیکۆلای پارفنوویچ وەلامیدایەو: «ئەگەر مەیلت لێیە.»

(5)

نازازی سێهەم

ئەگەرچی میتیا بە مپوموچی قسەیدەکرد، دیاربوو هەولەدا چکۆلەترین
چەمکی بەسەرھاتەکەوی لەبیر نەچی و بەسەریدا تینەپەری - جۆری هەلگەرەن
و بازدانی بە سەر نەردەوی باخەکەوی باوکیدا و رۆیشتن بۆ بەر پەنجیرەکە و
ئەوێه بە وەسفی ئەو ئیجساساتەوی کە لەو کاتەدا لە نیو باخەکە ئازازی
دەدا. یانی لەو کاتەدا بە ئاواتەوێ بوو بزانی گرووشنکا لای باوکییەتی یان نا.
بەلام سەیرە هەردوو بازپرسەکە بە سارد و سەری و بیقەیدی گوییان
لێگرتبوو و چاویان لێدەکرد و تەنیا چەند پرسیاریان لێکرد. میتیا نەیتوانی لە
روخساریاندا شتیک هەلکڕینی. لە دلی خۆیدا گوتی: «خەمبار و دلمەندن
وادیارە. دەوی گلێنەیان دەری!» کاتیک گەیشتە ئەوجییەکی کە بریاری دابوو
«عەلامەت» بە باوکی بەدا کە گرووشنکا هاتوو، بۆ ئەوێه پەنجەرەکە
بکاتەو، بازپرسەکان سەرنجیان بە وشەوی «عەلامەت» نەدا، دەنگوت هەر لە
بیریان چۆتەو، کە لەوبارەوێ سەرنج بە مانای ئەو وشەییە بدن: بەجۆریک
کە میتیا تیگەیشت. ئاخری کە گەیشتە ئەو جیگایەکی کە، باوکی لە
پەنجیرەکەوێ سەری دەرھینابوو، لەناخەوێ رقی هەلچۆقاندبوو و
دەسکاوەنگەکەوی لە گیرفانی هینابوو دەری، لە ناکا و بیدەنگ بوو. وەک
ئەوێه پیلانیکی لە ژیر سەردا بی. ئەگەرچی چاوی لە دیوارەکە بریبوو، بەلام
دەیزانی هەردووکیان چاویان تێریو.

بازپرس گوتی: «دەوی؟ دواوی ئەوێه دەسکاوەنگەکەت دەرھینا... چیتکرد؟»

«پاشان. دەوی پاشان کوشتم... کیشام بە سەریدا، کاسەسەریم لەبەرەکی

برد... پیموایە ئەوێه چیرۆکی ئیوێه. ئیوێه دەتانهوێ ئاوا بلیم، وانییە؟» میتیا

له ناکاو چاوی بریقه‌ی هات. ته‌واوی رِق و قین و پیش‌خوارنده‌وه‌کانی له ناکاو له‌گه‌ل تووره‌بوونیکي بیوینه له ناخیدا بلیسه‌ی ساند.

نیکولای پارفنوویچ گوتی: «چیرۆکی ئیمه؟ باشه ئه‌ی چیرۆکی تو چیه؟» میتیا چاوی له‌به‌ر پیتی خۆی بری و ماوه‌یه‌ک مات بوو. به‌نهرمی هاته قسه:

- به‌ریزان، چیرۆکی من؟ راستتان ده‌وی به‌م جووره‌بوو که عهرزتان ده‌کم. جا نازانم فرمیسک و دوعای که‌سیکم له‌پشت بوو، یان، یان دایکم له‌باره‌گای خودا بۆم پارابۆوه، یان فریشته‌یه‌کی دلۆقان له‌و کاته‌دا ماچیکردم و لاواندمییه‌وه. نازانم. به‌لام شه‌یتان به‌سه‌رمدا زالبوو. له‌په‌نجیره‌که‌ دوور که‌وتمه‌وه و به‌هه‌لاتن رۆیشتم بۆلای نه‌رده‌کان. باوکم ترسی له‌نیشت، که‌به‌و تاریکه و له‌و ناوه‌خته‌دا چاوی پیمکه‌وت. نه‌راندی و به‌پرتاو سه‌ری له‌په‌نجیره‌که‌ برده‌ ژووری و خۆی فریدا دواوه. ئه‌وه‌م زۆر چاک له‌بیره. به‌نیو باخه‌که‌دا هه‌لاتم بۆلای نه‌رده‌کان... و له‌وی، کاتی‌ک له‌سه‌ر نه‌رده‌که‌ دانیشتبووم، گریگۆری لاقی گرتم.

لیزه‌دا ئاخری میتیا سه‌ری هه‌لینا و چاوی له‌گوینگره‌کانی کرد. دیاربوو به‌ته‌واوی هۆش و دالغه‌وه‌ چاویان تیبریوه و گوینان بۆ شل کردووه. رقیکی ئه‌ستوور سه‌رتاپای میتیای خسته‌ له‌رزین. له‌ناکاو له‌ده‌می ده‌رچوو:

- چاکه، ئا‌غایان، وادیاره‌ لیزه‌دا پیکه‌نیتان پیمدی!

نیکولای پارفنوویچ گوتی: «بۆچی ده‌بی وایر بکه‌یته‌وه؟»

- باوه‌ر به‌یه‌ک وشه‌شی ناکه‌ن. هۆیه‌که‌ی ئه‌ویه! هه‌لبه‌ت، تیده‌گه‌م که‌گه‌یشتوومه‌ته‌ چه‌ته‌رێ. پیره‌پیاو ئیستا به‌کاره‌له‌ی شکاوه‌وه‌ له‌وی که‌وتووه. منیش - دوا‌ی وه‌سفکردنیکي ورد که‌ چۆن ده‌مویست بیکوژم و چۆن ده‌سکاوه‌گه‌که‌م هه‌لگرت. له‌ناکاو به‌هه‌لاتن له‌په‌نجیره‌که‌ دوور که‌وتمه‌وه. به‌لام وه‌ک گوینتان بۆ ببژیرم وایه! پیموانییه‌ برۆا به‌قسه‌ی پیاویکی گوستاخ و پروقایمی وه‌ک من بکه‌ن. ها! ها! ئا‌غایان ئیوه‌ زۆر قۆشمه‌ن!

له‌سه‌ر کورسیله‌که‌ش خۆی وا سووراند که‌ کورسیله‌که‌ جیره‌ی له‌هه‌ستا.

دادوهر وه‌ک ئه‌وه‌ی گوئی له‌تیکچوونه‌که‌ی میتیا نه‌بی، له‌ناکاو پرسیی: «کاتی‌ک به‌هه‌لاتن له‌به‌ر په‌نجیره‌که‌ دوور که‌وتیته‌وه، چاوت به‌و درگیه‌ی به‌ره‌و‌پرووی باخه‌که‌ که‌وت کرابیته‌وه‌ یان نا؟»

- نا نه‌کرابۆوه.

- نه‌کرابۆوه؟

- داخرابوو. ئه‌ی کێ ده‌توانی بیکاته‌وه‌؟ هه، هه! ده‌رگا. تاوی سه‌برکه‌ن! میتیا له‌ناکاو وه‌ک ئه‌وه‌ی فکری کردبیته‌وه، به‌سه‌ر سوپمانه‌وه‌ پرسیی: «بۆ ده‌رگا که‌ کرابۆوه؟»

- به‌لێ کرابۆوه.

میتیا به‌سه‌رسامییه‌کی زۆره‌وه‌ هاواری کرد: «جگه‌ له‌خۆتان کێ ده‌رگای کردۆته‌وه‌؟»

دادوهر، ده‌تگوت هه‌ر وشه‌ی ده‌کاته‌ کۆتیک و له‌سه‌ری میتیای راده‌کیشی، پیداکرانه‌ گوتی: «ده‌رگا که‌ ئاوه‌لا بوو و قاتله‌که‌ی باوکت بیگومان له‌و درگیه‌وه‌ چۆته‌ ژووری و دوا‌ی کوشتنی دیسان له‌و درگیه‌وه‌ هه‌لاتووه. ئه‌وه‌ش وه‌ک رۆژ پوونه. له‌نیو ژووره‌که‌دا کوژراوه، نه‌ک له‌په‌نجیره‌که‌وه. ئه‌وه‌شمان به‌دیتن و پشکنینی شوینه‌که‌ و ته‌رمه‌که‌ی باوکتدا بۆ ده‌رکه‌وتووه و لیمان پوونه. هیچ گومانیکیشمان له‌و باره‌وه‌ نییه.»

میتیا مات و خه‌مبار وای بردبۆوه. به‌داماوی هاواریکرد:

- من... من له‌ده‌رگا که‌وه‌ نه‌چوومه‌ ژووری... بروام پیکه‌ن و به‌راسته‌م، تا ئه‌و کاته‌ی له‌نیو باخه‌که‌دا بووم و له‌باخه‌که‌ش چوومه‌ ده‌ری درگا که‌هه‌روا داخرابوو. من له‌پال په‌نجه‌ره‌که‌دا پاوه‌ستام و له‌که‌لینی په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ چاوم پیکه‌وت. هه‌ر ئه‌وه، بروام پیکه‌ن... هه‌مووم له‌بیره و لیتم پوونه، هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر له‌بیریشم نه‌بوا‌یه‌ فره‌قی نه‌ده‌کرد. ئه‌وه‌ش ده‌زانم، هیچکه‌س جگه‌ له‌من و ئیسیمیر دیاکۆف و باوکم خه‌به‌ری له‌و «عه‌لامه‌تانه» نه‌بوو. ئه‌و به‌بی ئه‌و عه‌لامه‌تانه‌ ده‌رگای له‌هیچ که‌سیک نه‌ده‌کرده‌وه.

دادوهر به کونچکاواییه کی کتوپر و سه رسوورمانیکی شیتانه وه گوتی: «علامهت؟ علامهتی چی؟» ئەو به تهواوی خۆی دۆراند و ئەوی غروور و خۆراگری له وجوودیدا بوو له بییری چۆوه و به ترس و له زێکی کتوپره وه پرسیاری لیکرد. ههستی به راستییه کی گرینگ کرد که سههاری لێی دهرنه دهچوو. ترسی ئەوهی لێ نیشتبوو میتیا پیخوشنه بی راستی بلێ و ئەوی دهیزانی بیدرکینی.

میتیا به پیکه نینیکی مانادار و ته شه راوییه وه چاویکی لێ قرتاند و گوتی: «ئەوهت نه دهزانی؟ ئەهێ ئه گهر نه لێم ده لێی چی؟ ده توانی ئەوه له کێ دهرکێشی؟ هیکه سه خه بهری له وه علامه تانه نه بوو جگه له من و باوکم و ئیسیمیر دیاکوف. ههر ئەو سهی که سه. خوداش دهزانی. به لام پیتان نالی. به لام زۆر راستییه کی سه رنجراکیشه. خودا دهزانی چیی لێ سازده کهن و چ جاویک ده نینیه وه، ها، ها! خه متان نه بی، به ریزان، هه مووی دهرکێنم. ئیوه بیروکه یه کی گه وجانه تان له میشکدایه. نازانن له گه ل کێ تیکه وتوون! له گه ل دیلیک تیکه وتوون، که به دژی خۆی و به زبانی خۆی شایه دی دها! به لێ من لاویکی جوامیر و به شه رهم به لام ئیوه - نین.»

دادوهر ئەوهی وه پووی خۆی نه هینا و هیکی نه گوت. بۆ بیستنی راستی ئاراقارای لێ هه لگیرابوو و ده له رزی. میتیا باسی ئەو علامه تانهی که فیو دۆرپا و لۆویچ بۆ ئیسیمیر دیاکوفی دانابوو، موبه موو بۆ باسکردن. به وردی مانای ههر ته قه یه کی پهنجیره که ی بۆ گێرانه وه. به قامکی له میزه که ی دها و کاتیک نیکۆلای پارفنووچ گوتی ویده چی ئەو - میتیا - علامه تی «گرووشنکا هاتووه» ی له پهنجیره که دابی، میتیا وه لامی دایه وه ئەو علامه ته ی «گرووشنکا هاتووه» ی له پهنجیره که داوه.

میتیا هه لیدایه: «دهی فه رموون ئیستا له کایه ک کتویک ساز کهن»، دیسانیش به رقه وه پووی لێ وه رگێران. نیکۆلای پارفنووچ جاریکی دیکه پرسی: «که وایه هیکه سه جگه له باوکی رهحه تهیت و خۆت و ئیسیمیر دیاکوفی خزمه تکار خه بهری له وه علامه تانه نه بووه؟»

- به لێ وایه، ئیسیمیر دیاکوفی نوکه ر و خودا. خوداش بنووسن. رهنگه به کارتان بی. چونکه، خۆشتان پیوستتان به خودا ده بی.

هه لبهت ئەوان ملیان له نووسین نابوو، هه روا که خه ریکی نووسین بوون، دادوهر وهک ئەوهی بیروکه یه کی نویی وه گیر که وتبی گوتی:

- به لام ئەگه ر ئیسیمیر دیاکوفیش خه بهری له وه علامه تانه بووی و ئیوه ش لێ پراوانه حاشا له هه موو چه شنه به رپرسیارییه ک ده کهن سه بارهت به مه رگی باوکت، تۆ پیت وانیه ئەو علامه ته که ی به باوکت دابی و باوکیشت دهرگا که ی بۆ کرد بیته وه و پاشان... ئەو جینایه ته ی کرد بی؟

میتیا چاویکی پر له قین و قیزی تیبیری. راویننه که شی هینده ی خایاند که دادوهری تووشی چاوه ترووکی کرد.

میتیا ئاخری گوتی: «دیسان ریوتان گرتووه. کلکه که شیتان گرتووه. ها، ها! جه نابی دادوهر، ناخی دلت ده بینم. تۆ پیتو بوو به و قسه یه له ریوه داده ترووسکیم و ده گه شیمه وه، پر به گه رووشم هاوار ده که م: «خۆیه تی، ئیسیمیر دیاکوفه، قاتله که راست ئەوه.» وانیه؟ هه روا ت بیر نه ده کرده وه؟ راستییه که ی بلێ وایه یان نا؟ با درێژه به قسه کانمان ده بین.»

به لام دادوهر دانی پیا نه نا. له ئە لفه وه نه هاته بی و چاوی له ده می میتیا بری.

میتیا گوتی: «به هه له چووی. نالیم کاری "ئیسیمیر دیاکوف" ه»

- ته نانهت شکیش لێ نییه؟

- بۆ ئیوه شکتان له وه؟

- شکمان له ویش هه یه.

میتیا چاوی له بهر پێی خۆی بری و هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «گالته وه لا نین. گوئیگرن. ههر له هه وه له وه، راست له و کاته وه که له پشت په رده که هاتم بۆ لاتان، ئیسیمیر دیاکوفم له زهیندا بوو. لیره دانیش تووم و هاوارم کرده وه که بیتاوانم، له دلی خۆشما به رده وام گوتوومه: «ئیسیمیر دیاکوفه.» ئیسیمیر دیاکوف به جاری بیر و خه یالی داگیر کردووم. له راستیدا منیش ههر

ئىستا بىرم له ئىسمير دياكوف دهكردهوه. بهلام تهنيا ساتيك. زو وهخو هاتمهوه و بهخوم گوت: «نا، كارى ئىسمير دياكوف نيه. «ئاغايان كارى ئەو نيه.»

نيكولاي پارفنوويچ لهسرهخو گوتى: «كهوايه، كهسيكى ديكه هيه شكت لىبى؟»

ميتيا به حالهتيكى لىبراوانه گوتى: «نازانم كارى كنيه، دهستى خودا لهكاردا بووه يان شهيتان، بهلام... ئىسمير دياكوف نيه.»

- چى واى ليكردوى ئاوا لىبراوانه و به متمانه بلى ئەو نهبووه؟
- دلم وام پىدهلى - باوهرم وايه. چونكه ئىسمير دياكوف مروفيكى زور سووكوچرووك و ترسهنووكه. ترسهنووك نيه، نمونهى تهواوى ئەو ترسهنوكانهيه كه سهرو قوونيان كونكراوه و دوو پينان هيه. دلى وهك دلى جووجهله وايه. كاتيك لهگهل من دهوا، له ترسانا وهك شهقشهقه دهلهرزى، لهوه دهترسا بيكووژم، ئەگه رچى قهتم دهست لى هلهنه هيناوه تهوه. خوى به سهر كه وشه كانمدا دهوا نووزه نووزى دهكرد. ئەو سه د جارى ئەم پوستانه ماچكردوه و له بهرم پاراوه تهوه «نهيترسينم.» گويتان ليه؟ «نهيترسينم.» پيوست به گوتن ناك، بهلام پيشنيارى پارهم پيكرد. ئەو جووجهلهيهكى جيكنه - نهخوش و فيدار و گهلخويه - مندالكي ههشت سالانيش دهره قهتى دى. ههر شياوى ئەوه نيه قسهى لهگهل بكه، بهريزان، كارى ئىسمير دياكوف نهبووه، ئەو گرنگايهتى به پارەش نادا؛ تهنانهت دستخوشانه و دياريش وهرناگرى. كهوايه چ پالنه ريك بووه هانيدا بو كوشتنى پيره پياو؟ زانيوتانه گرماني ئەوه هيه كورى باوكم بى - كورى ناشه رعى. خهبرى ئەوه تان ههيه؟

- ئەو هه قايه ته مان بيستوه. بهلام خو توش كورى باوكتى، سه رهراى ئەوهش خوت له لاي هه مووان گوتوته دتههوى بيكوژى.

- ئەوه ئيتىر بى ئينسافيه! چهندهش دزيو و هيچوپوچ! من ناترسم! ئاخ، ئاغايان دركاندنى ئەو قسهيه له رووى مندا ئەوپهري هيچوپوچى ئيوه

دهگهيه نى؟ چونكه خوم به ئيوهم گوت. نهك ويستيتيم بيكووژم، بهلكو دهمتوانى ئەو كاره بكه. سه رهراى ئەوهش، به خواهانى خوم به ئيوهم گوتهيندهى نه مابوو بيكووژم. بهلام نه مكوشت، فريشتهى نيگابانم نه جاتى دام - ئەوه شتيكه كه ههر لاتان لى نهكردهوه. ههر له بهر ئەوه شه بوم دهركه وتوه، ئيوه سووكوچرووكن. يه كجار زوريش سووكوچرووكن! چونكه نه مكوشتوه، نه مكوشتوه، نه مكوشتوه! حاليبوون، نه مكوشتوه.

هيندهى نه مابوو دلى راوهستى. له تهواوى ماوهى ليپرسينه وهدا تا ئەو رادهيه توشى دلەكوتى نه بووبوو. دواى توزى بيدهنگ بوون، له ناكاو گوتى: - مهگين ئەو چى به ئيوه گوتوه - ئىسمير دياكوف ده ليم؟ دهكرى ئەو پرسياره تان لىبكه م؟

دادوهر به توورهبوونىكى تهواوه وه لامي دايه وه: «دهتوانى هه موو پرسيارىك بكه، ههر پرسيارىك كه پيوهنديى به پهروه ندهكه وه هه بى، ئيمهش ئەركى خومانه وه لامي پرسياره كانت بدهينه وه. ئىسمير دياكوف كه سه بارهت به ئەو پرسيارت كرد، بيهوش و نيوه مردوو له جيدا كه وتبوو. سهر و دلەكهى زور به قورسى لى هاتبوو، وهك ئەوهى ده جار له سه ريهك فيى لى هاتى. ئەو پزيشكهى له گهل مان بوو، دواى پشكنينى گوتى ويناچى روت بكاته وه.»

ميتيا، دهتگوت تا ئەو كاته له خووى پرسيوه: «دهتهوى بزاني ئىسمير دياكوف بووه يان نا؟» گوتيشى: «دهى ئەگه ر و ابى، له وان هيه شه يتان باوكمى كوشتبى.»

نيكولاي پارفنوويچ گوتى: «دهگه ريينه وه سهر ئەو باب تهش. ئىستا ناتههوى دريژه به قسه كانت بدهى؟»

ميتيا داواى پشودانى كرد. به ريزه وه داواكهى قه بوول كرا. دواى پشودان دريژهى به چيروكه كه دا. بهلام دياربوو خه م داگر توه. تا قهت و هيزى لىبراوو و ئەخلاقيشى گورابوو. له وهش خراپتر دادوهر، دهتگوت به قهستى، قسهى پى ده برى و سه بارهت به «شتى بى بايه خ» پرسيارى ليده كرد،

بۆيە مېتيا چەقۇت لىدايە خوينى نەدەھات. ھىشتا مېتيا نەقلى دانىشتن لە سەر پەرژىنەكە و بە دەسكاونگ لەسەرى گريگورى راکيشان و باوہش بە لاقيدا کران لەلايەن گريگورييەو تەواو نەبووبوو، دادوہر قسەكەى پىبرى و داواى لى کرد بە وردى پىيانبلې چۆن لە سەر ئەو تەيمانە دانىشتووہ. مېتيا سەرى سورما.

- ئاخ، ئاوا دانىشتبووم، كەرەكى سوارى نەردەكان بووبووم، لاقىكم بەمدىوا شۆر كرديبۆوہ و لاقىكم بەدووا.

- ئەى دەسكاونگەكە؟

- دەسكاونگەكە بە دەستمەوہ بوو.

- لە گىرفانتدا نەبوو؟ بە جوانى لەبىرت ماوہ؟ ئايا زەبرىكى قورست لىدا؟

- لەوانەيە زەبرەكە قورسىش بووبى. بۆ دەپرسن؟

- قەيدى ناكا ھەر وەك ئەو كاتە چۆن لە سەر ديوارەكە دانىشتبووى ئاوا لە سەر كورسىيەكە دانىشە، نيشانمان بە دەستت چۆن و بە چ بارىك راوہشان و دەسكاونگەكەت كىشا بەسەرى گريگورىدا؟

مېتيا كە لووت بەرزانە دەيروانىيە لى پرسىنەوہكە پرسىي: «بە شىتم دەزانن، ھا؟ بەلام باز پرس گوئى نەدايە. مېتيا لە ناكاو وەرسووړا، لە سەر لاتەنىشت سوارى كورسىيەكە بوو و دەستى راوہشان.

- ئاوا لىمدا! ئاوا كوشتم! ئىتر چىتان دەوى؟

- سپاست دەكەم. ئىستا دەكرى بفرمووى بۆ بازتدا خواری، مەبەستت

چى بوو، دەتويست چىكەى؟

- سپاس بۆ كردهوہتان!... بازمدا تاكوو بزائم ئەو كەسەى لىمداوہ چاوى

لىكەم... خوشم نازائم بۆچى!

- سەرەراى ئەو ھەموو دلەخورپە و ھەلاتن و خۆدەرباز كردنە؟

- بەلى، سەرەراى ئەوہى دلەخورپەم پىكەوتبوو و دەمويست خۆم دەرباز كەم.

- دەتويست يارمەتى بەدى؟

- يارمەتى؟ بەلى، پىموا دەمويست يارمەتى بەدى... لەبىرم نىيە.

- لەبىرت نىيە؟ كەوايە خوشت نەتدەزانى چدەكەى؟

- نا، وانىيە. ھەموو شتىكم لەبىرە - بە وردى. بازمدا خواری تاكو چاوى

لىكەم و دەموچاويم بە دەسرەكەم بۆ سېرى.

- دەسرەكەتم ديوہ. بە ھىوا بووى و ھەوشى بىنييەوہ؟

- خۆ دكتور نىم. نەمدەزانى چىكەم. ھەلاتم و پىموابوو كوشتووہ.

ئىستاش ئەوہ دەفرموون و ھەوش ھاتوتەوہ.

دادوہر گوتى: «زۆرچاكە. سپاست دەكەم. ھەر ئەوہم دەويست. تىكايە

درىژە بە قسەكانت بەدى.»

مخابن! مېتيا بە زەينى نەگەيشت، ئەگەرچى وەبىرى ھاتەوہ، كە پىيان بلى

لەبەر دلسۆزى بازى داوہتە خواری و بە سەر كابراى برىندارەوہ راوہستاوہ

و چەند وشەى داخاويشى بە دەمدا ھاتوہ: «پىرەپىياو، بە رىوى دەرچووى -

چار نىيە، دەبى ھەروا لە جىي خۆت رەھىل بى.» دادوہر تەنيا بە ئاكامىك

گەيشت. ئەويش ئەوہ بوو «لەو ساتەدا بەو ترس و دلەخورپەيەوہ تەنيا

لەبەر ئەوہ بازى داوہتە خواری بۆ ئەوہى دلنيا بى «تەنيا» شايدى

تاوانەكەى مردووہ يان نا، بەو پىيە بۆمان دەرەكەوى ئەو مرۆفكىكى

خوين سارد و خاوەن برىار و داھاتوو بىنە و لە كاتىكى ئاوا ناسكدا مىشكى

كارى كردووہ... و ھتد. دادوہر كەيفى ساز بوو: «چاك بوو بەو "پرسىارە

بىبايەخانە" ھانمدا و ئەو كورە توورە و تۆسنەم وا لىكرد ئەوہى نەشى

دەوىويست بىدركىنى، دركاندى.»

مېتيا بە دللىكى خەمبارەوہ درىژەى بە قسەكانىدا: بەلام ئەمجارەيان

نىكولاي پارفنوويچ ھەر خىرا پاشقولى قسەكانىدا.

- چۆن بوو بە دەستوپلى خويناووى و ھەروەك دەلەين بە دەموچاوى

خويناوويشەوہ ھەلاتى بۆلاى فىنيا؟

- مېتيا وەلامى دايەوہ: «ئاخر لەو كاتەدا (خوينەكەم ھەر نەدىبوو،

نەمدەزانى دەست و چروچاوم خويناوويە.»

دادوهر و نیکولای پارفنوویچ چاویکیان له یه کتر کرد و دادوهر گوتی: زور ئاساییه. هیندی جار پیش دی.»

میتیا له ناکاو به نیشانهی رهزایهت گوتی: «وايه هر نه زمانیبوو. جه نابی دادوهر به راستی ههق بهتویه.» دواي ئهوه هاتنه سهر باسی بریاره کتوپره که میتیا، یانی «رینگا چولگردن» و بهر نه گرتن به بهخته وهریی ئهوان. به لام نهیتوانی بریار بدا و وهک پیشوو درگای دلی بکاتهوه و باسی «شاژنی رۆحی» بو ئهوان بکا. باسکردنی گرووشنکا له هه مبهه ئهوه پیاوه پیشوو دریزانه دا که «لیی بووبوونه قیلی که وای سپی» زور ناخوش بوو. ههر بویه وهلامی پرسیاره پهیتا پهیتاکانی به کورتی و پچرپچر ده دانه وه:

- به لی، بریارمدا خۆم بکوژم. ئیت چی مابوو که بمههوی له بهر خاتری ئهوه زیندوو بم؟ ئهه پرسیاره خوی له میشکم هالاندبوو، ئاشقی یه که می گهراوه ته وه و هه قیش به وه. ئه گه رچی زوری ناپیاوی له گه ل کردبوو، به لام دواي پینج سال به په له گه رابوو تاکو ئه شقی خوی پیشکesh بکا و به زه ماوه ند کردن له گه لیا خراپه کانی پیشووی قهره بوو بکاته وه... ههر بویه پیمو بوو هه موو شتیک بو من کوتایی هاتوو... و شووره یی و ئابروو چوون و ئه و خوینه - خوینی گریگوری... به دوومه وهیه و ئیت له دنیا دا هیچ هیوا و دلخوشییه کم نه مابوو. بویه چووم ده مانچه کانم له بارمته دهره ینا تاکو پریانکه م و سبه ینی گولله یه ک له میشکی سهری خۆم بدهم.

- شهوی پیشووشی به زموره زمیکی گه رموگور ساز که ی؟

«به لی، شهوی پیش ئه ویش به زموره زمیکی باش. ئاغایان، له بهر ئه و بیر و ئاکاره تان مررم! یاللا زووکه ن و ته و او یکه ن. ده مویست له شوینتیکی نزیک ئیره، له ولای ئاوا ییه وه، خۆم بکوژم. واشم بریار دابوو سه عات پینجی به یانی ئه و کاره بکه م. یادداشتیکم نابووه گیرفانه وه. ئه و پسووله یه شم له مالی پیرخوتین نووسی، کاتییک ده مانچه کانم پر ده کرد. ئه مه ش نامه که. ها، بیخویننه وه!» میتیا به له بزیک پر سووکایه تی گوتی: «با ئه وه شتان پیلیم بو»

ئیه وه نه نووسیوه. «نامه که ی له گیرفانی جلیسقه که ی دره هینا و له سهر میزه که داینا.

- ئیه ته نانه ت له مالی پیرخوتین له بیرتان نه بوو ده ستان بشون؟ ترسی ئه وه ت نه بوو شکت تیبکه ن؟

- شکی چی؟ شک بی یان ههر شتیکی دیکه، من له و کاته دا گویم له و شتانه نه بوو. ده بوو ههر چۆنیکه به چوارنال خۆم بگه یه نمه ئیره و سه عات پینج به گولله له خۆم دهم، ئیه فریا نه ده که وتن ده ستم بگرن. ئه گه ر له بهر ئه و کاره ساته نه بوایه که به سهر باوکم هاتوو، خه بهرتان نه ده زانی و خۆتان نه ده گه یانده ئیره. ئاخ، کاری شهیتان بووه. شهیتان باوکمی کوشتوو، ئیه وه ش ههر ده بی شهیتان پی گوتیبتن بویه ئاوا زوو زانیتان. چۆن توانیتان ئاوا خۆتان بگه یه ننه ئیره؟ به راستی جی سهر سوورمانه. وهک موویان لی هه لپرووزاندیبتن وایه!

- ئاغای پیرخوتین ئاگاداری کردین، ده یگوت کاتییک چووی بو مالله که ی پاره ت به ده سته وه بووه... به ده سته خویناوییه که ته وه... بریکی زور پاره... چه که یه ک گه لای سه د رۆبلی، وروپرکه که شی دیتوویه به ده سته وه. - ئاغایان، راست وایه. له بیرمه هه روا بوو.

نیکولای پارفنوویچ به ئه ده بیکی زوره وه گوتی: «ئییستا، پرسیاریکی چکوله م هه یه. ده کری پیمان بللی ئه و هه موو پاره یه ت یه کجی له کوئ وه گیر که وت؟ وهک دیاره و بۆمان دهرکه وتوو، حیسابی کاتیشمان له ده ست دایه. وادیاره له مالی خۆت نه بووی؟»

دادوهر به پرسینی ئه و پرسیاره روون و راشکاوانه یه، نیوچاوانی تیکننا، به لام قسه که ی به نیکولای پارفنوویچ نه بری.

میتیا که ویده چوو ته و او هیور بوویته وه، به لام چاوی له به ریپی خوی بریبوو، وه لامی دایه وه: «نا، نه چومه وه بو مالی.»

نیکولای پارفنوویچ، که زور وریایانه ده یویست رچه که بشکینی و بجیته سهر بابه ته که، له دریزه ی وته کانیدا گوتی: «که وایه ئیزن بفرموون

پرسیاره کهم دووپات کهمه وه. ئه وه موو پارهیته له کوئی وه دهست هینا؟
وهک خوشت دانی پیاده نیی سهعات پینجی ئه وه روژه...»

میتیا به توورهی قسه کهی پی بری: «پیویستم به ده رۆبل بوو،
دهمانچه کانم له لای پیرخوتین به بارمه دانا و دواى ئه وه چوم بۆلای مادام
خوخلاکوف، تاكو سى هه زار رۆبلی لى قهرز كه م. به لام نهیدامى و... به لى
ئاغایان زۆرم پیویستی به وه پارهیته بوو و له ناکاو خودا گه یاندی، ها؟
به ریزان ئیستا ههردووکتان ترسی ئه وه تان ههیه «ئه گه ر پیمان نه لى ئه وه
پارهیهی له کوئی هیناوه، چیبکهین؟» که هه رواشه. ئاغایان پیتان نالییم. چاکی
بوچوون. قه تیش نایزان، دلنیا بن.» میتیا هه ر وه شهیه کیشی به شیوهیه کی
قایم و لى براوانه ده رده بری. ههردوو باز پرسه که ماوهیه ک بیدهنگ بوون.

نیکۆلای پارفنوویچ، به نه رمی و ئه ده به وه گوتی: «ئه وه بزانه ئاغای
کارامازوف، بو ئیمه گرینگیه کی زۆری ههیه و ده مانه وئى بزانیین.»
- تیده گه م. به لام سه ره رای ئه وه ش پیتان نالییم.

دادوهریش هه لیدایه، به لام دیسان وه بییری هاته وه که زیندانی ئازاده ئه وه
پرسیارانیه لیده کرئ، ئه گه ر به قازانجی نه بئ، ده توانی وه لامنه داته وه. به لام
له وانهیه به وه بیدهنگ بوون و لاری رۆیشتنه زیان به خوئی بگه یه نی. به تاییه ت
پرسیاریکی ئاوا گرینگ...

میتیا دیسان په ریه نیو قسه کانه وه: «گرینگى و مرینگى دامه نین! ئه م
قوریا ته م پیشتیش بیستوه. خوم ده زانم زور گرینگه و خالیکی بنه ره تیشه،
به لام سه ره رای ئه وه ش نالییم.»

نیکۆلای پارفنوویچ به توورهی گوتی: «به ئیمه چی! خو گرفتی ئیمه نییه،
گرفتی خوته. وادیاره به زه رده ی خو ت ده جو لئیه ته وه.»

«بروانن به ریزان، با گالته و گه پ وه لانیین» - میتیا سه ری هه لئینا و به
توورهی چاوی تییرین - «هه ر له سه ره تا وه له دل می دابوو لیره دا به
بن به ست ده گه یین. به لام له سه ره تا دا که ده ستم کرد به دان پیا نان، هیشتا
دوور و ته مو مژاوی بوو، منیش هینده ساویله که بووم، خیرا که ولی دل م

کرده وه «پیمو ابو و متمانهیه کی دوولایه نه له نیوانماندایه». ئیستا تیگه یستم که
متمانهیه کی ئاوا له گوریدا هه ر نییه. چونکه له وه پهروهندهیهی مند، بمانه وئى
و نه مانه وئى، تووشی ئه وه کوسپه نه گبه تییه هه ر ده بین. ئه وه ئیستاش تووشی
بووین! ئیتر مه حاله و گه شتوینه کوتایی! به لام سه رکونه تان ناکه م. باوهر به
تاقه قسهیه کم ناکه ن. زور باش ده زانم باوهرم پیتا که ن.» میتیا کر و کپ
سه ری داخست.

- بئ ئه وه ی ده ست له وه بریاره ت هه لگرئ سه باره ت به خالی سه ره کی،
له گه ل ئه وه شدا ناتوانی به کورتی ئاماژهیه کی کورتی پیبکه ی که سه باره ت به
ویسته دهروونییه کانت که زوریش به هیزن و له شوینیکی مه ترسیداردا ده بنه
هوی ئه وه ی خو له وه لامدانه وه ببویری؟

میتیا به شیوهیه کی خه مبارانه و تا رادهیه ک خه ون ئاسایی بزهی هاتی:
- ئاغایان من زور له وه رۆح سوو کترم که بییری لیده که نه وه. هوی
«بوچییه» که شتان پیده لیم و ئه وه ئاماژهیه به ئیوه ده که م. ئه گه رچی شیاویشی
نین. به ریزان باسی ئه وه ناکه م، چونکه ده بیته په له یه ک له سه ر شه رافه تم.
وه لامی ئه وه پرسیاره ی که پارهیته کی ئاوا زۆرم له کوئی بوو، شووره ییه کی
زور گه وره تر له کوشتن و تالانی باوکه م. هه لبه ت ئه گه ر ئه وه کاره کاری من
بوایه. هه ر به وه هوییه وه ناتوانم پیتان بلییم. له ترسی ئابرووچوون ناتوانم.
به ریزان چده که ن، ده تانه وئى ئه مه ش یادداشت بکه ن؟

نیکۆلای پارفنوویچ گوتی: «به لى، توماری ده که یین.»
«ئیه نابی ئه وه خاله ی پیوه ندیی به «ئابرووچوونه وه» هه یه، بینووسن.
ئه وه شم له روى رۆح سووکییه وه پیگووتن. نه ده بوو پیتان بلییم. ئه وه م وه ک
دیارییه ک پیشکه ش به ئیوه کرد، که چی خیرا به سه ریدا تیده په رن.» میتیا به
رق و سووکیه تییه وه له کوتاییدا گوتی:

«چش بینووسن - هه رچیتان پینخوشه بینووسن. لیتان ناترسم هیشتا ش
ده توانم له هه مبه ر ئیوه دا سه ره بزانه را وه ستم.»

نيكۆلاي پارفنوويچ بيئەوھى دل له دل بدا، پرسىي: «دەكرى بنۆسى ئەو ئابرووچوون و ريسواييەمان پيئىلى؟» دادوهر گرژ بوو.

نا، نا C'est fini (ئيتير تەواو بوو)، خۆتان مەخەنە زەحمەتەوھ. بايەخى ئەوھى نىيە دەستى خۆتان پيسكەن. تا ئيرەش لەرادەبەدەر خۆم رموودە کردوھ. ئيوھ شياوى ئەوھ نين - نەك ھەر ئيوھ، ھيچكەس... ئاغايان، بەسى كەن. ئيتير زمانم ناگەرئ.

ئەوھشى زۆر ليبراوانە گوت. نيكۆلاي پارفنوويچ لەوھ زياتر ئيسەرمى نەکرد، بەلام بە چاوى ئيپوليت كيريلوويچدا بۆى دەرکەوت ئەو ھيشتا ھيوابراو نەبووھ.

- دەتوانى لانيكەم پيمانئىلى كاتىك گەيشتتە مالى پيرخوتين چەندەت پارە بى بوو. - دەقيق چەند رۆبلىت بى بوو؟ - ناتوانم ئەوھتان پيئىلم.

- پيموايە لەلای ئاغاى پيرخوتين باسى وەرگرتنى سى ھەزار رۆبلىت لە مادام خۆخلاكوف کرد.

- رەنگە. بەسە ئيتير ئاغايان. پيتانئىلم چەندەم پيئوو. - ئەى دەكرى بفرمووى ھاتى بۆ ئيرە و لە كاتى گەيشتنە ئيرە تا ئىستا چت کردوھ؟

- ئەوھش، دەتوانن لە خەلگانی ئيرە بپرسن. بەلام ئەگەر پيتان خۆش بى پيتانئەلم.

دەستىکرد بە قسە کردن، بەلام قسەکانى ئەو دووپات ناکەينەوھ. قسەکانى بە لەبزيكى وشک و روو ھەلمالدرائوانە دەربرى. باسى نەشەى ئەشقەكەى نەکرد. بەلام پيئىگوتن كە دەست ھەلگرتن لە بريارى خۆکوشتنەكەى بەھوى «بارودۆخى نوپوھ» وەلاناوھ. بەبى ئەوھى باسى پالئەرەكانى و وردە كاربيەكان بگا، دەستىکرد بە گيژانەوھ. دادوهرەكانيش دەستيان لە ئازاردانى ھەلگرت. دياربوو ليئەدا بارودۆخەكە بە قازانجى خويان دەزانن.

نيكۆلاي پارفنوويچ گوتى: «بە ھەموو ئەوانە رادەگەين. كاتى لى پرسىينەوھ لە شايبەدەكان، كە لە حوزوورى خۆتدا بەرپوھ دەچى، ديئتە سەر باسەكە. ئىستاش ئيزن بفرموو، داوات ليئىكەم، ھەرچى پارەت پيئە لە سەر ميئزەكە داينىي. تگايە تەواى پارەكانت لە سەر ميئزەكە دانى.»

- پارە؟ بە سەر چاو. تيدەگەم كە ئەو كارە زەروربيە. لە راستيدا پيشم سەيرە بۆ پيشتر ئەو داوايەتان نەکرد. خۆ نەمدەتوانى لە دەستتان دەر باز بىم. لە شويئىك دانىشتووم چاوتان بەسەرمەوھىە. بەلام ئەمەش پارەكەم - بيئيرن - ھانى. پيموايە ھەموو ھەر ئەوھىە.

گيرفانى ھەلئەكاند و ئەوھى پارەى تيدا بوو لە سەر ميئزەكە داينا؛ تەنانەت قەرە پوولەكانيشى كە دوو دراوى بيست كۆپكى بوو لە گيرفانى ھيلەگەكەى دەرھيئا. پارەكەيان بژارد، ھەشتسەد و سى وشەش رۆبلى و چل كۆپك بوو. باز پرس پرسىي: «ھەمووى ھەر ئەوھىە؟» - بەلى.

- ھەر ئىستا لە كاتى لى پرسىينەوھكەدا گوتت سى سەد رۆبلىت لە فرۆشگەى پلاتينكوف خەرجکردوھ. دە رۆبلىت داوھ بە پيرخوتين و بيست رۆبلى بە عارەبانەچى. ليئەش دووسەد رۆبلىت بە قومار دۇراندوھ، كەوايە...

نيكۆلاي پارفنوويچ ھەمووى ليكدايەوھ، ميتيا لەگەلى حساب کرد. تەواوى پارەكانيان زیدە کرد و ھيئايايە حساب. نيكۆلاي پارفنوويچ بەپەلە ھەمووى ليكدايەوھ.

- بەم ھەشت سەد رۆبلى پيشووھوھ، نزيكەى ھەزار و پينج سەد رۆبلىت بى بووھ؟

ميتيا بە توندى گوتى: «پيموايە.»

- ئەى بۆچى ھەموو دەلین لەوھ زياترت پيئووھ؟

- لەخۆرا قسە دەكەن.

- خۆشت ھەروات گوت.

- ئەرى قسەيەكى وام کرد.

دادوهر میتیا غافلگیر ده کا

ئەو هی به دواى ئەم ماجه رایه دا هات. بۆ میتیا چاوه پروان نه کراو و سه رسوور هینه ر بوو. هیچکات و ته نانه ت دهقیقه یه ک بهر له وهش پیی وانه بوو هیچکس بتوانی ئاواى له گه ل بجوولیته وه. هه لسووکه وتیکی ئاوا له گه ل میتیا کارامازوف بکا. له وهش خراپتر ئەوه بوو، زۆر کاریکی پر له سووکایه تی بوو، له لای ئەوانیشه وه شتیکی ”فیزه ون و سووکایه تی ئامیز“. بۆ داکه ندى كۆته نوقلیه كه ی گویى لینه بوو، به لام داوايان لیكرد زیاتر پروت بیته وه. داوايان لینه کرد، به لكو «فه رمان» یان پییدا، به ته واوی له و بابه ته بگا. به لام سه ره رای رق و قۆره ده ماخی، به بیی ئەوه ی زمانى بگه ری رینیکرد له گه لیاندا. چه ند لادیی له گه ل دادوهره كان چوون و له م دیوی په رده كه راوه ستان. میتیا له دلی خۆیدا گوتی: «رهنگه بۆ ئەوه بی، ئەگه ر هاتو خه یالی خۆبادان و ده ست کردنه وم بوو. یان رهنگه هۆیه کی دیکه ی هه بی. ئاماده و حازر به ده ست بن.»

به توندی پرسیی: «ده ی، کراسه که شم داکه نم؟» به لام نیکولای پارفتوویچ وه لامی نه دایه وه. له گه ل دادوهر به وردی خه ریکی پشکنینی پانتۆل و جلو به رگه کانی بوون؛ دیار بوو هه ردووکیشیان زۆر تامه زرو ن بۆ ئەو پشکنینه و به دل ده گه ری ن. میتیا به زه ییندا هات: «حورمه ت هه ر نازانن چییه، سه ره تاییترین ره وشتی ئەده ب له به رچاو ناگرن.»

هه روا به رق و تووره یی گوتی: «بۆ جاری دووه م لیتان ده پرسم. ده بی کراسه که شم داکه نم یان نا؟»

نیکولای پارفتوویچ گوتی: «خۆت شلوئ مه که. پیتده لاین چبکه ی.» شیوه ی قسه کردنه که ی فه رمان پیده رانه بوو، یان میتیا وای هه ست پیده کرد.

. هه موو ئەوانه له گه ل قسه ی که سانیکی دیکه که هیشتا لیپرسینه وه یان بۆ نه کراوه، هه لده سه نگینن. سه باره ت به پاره که نیگه ران مه به. له کۆتاییدا... ئەو پاره یه ی پیت داوین ئەگه ر بۆمان پروون بیته وه که مافی خۆته، به بی که م و زیاد ده تده ینه وه.

نیکولای پارفتوویچ له پر هه ستایه سه رپی، لیپراوانه به میتیای کۆت: که ئەرک و به رپرسیه تی خستوو یه ته ئەستۆی که پشکنینیکی وردی ته واوی جلو به رگ و شته کانی دیکه... بکا.

. به سه ر چاو، به ریزان. ئەگه ر پیتان خوشبی، گیرفانه کانم هه لده ته کینم. خیراش ده ستیکرد به ده رکیشانی گیرفانه کانی و به ری گیرفانه کانی وه ک تووره که به زارکه که یاندا شو ر کرده وه.

. زه حمه ت نه بی ده بی جله کانیش ت داکه نی.

. چی؟ پروت بمه وه! له بهر ئەو ئاکاره تان مرم. شتی وا نابی، هه ر ئاوا بم پشکنن! ناتوانن؟

. دیمیتری فیودوروویچ، مه حاله. ده بی جله کانت داکه نی.

میتیا به حاله تیکی خه مبارانه وه، خۆی به ده سه ته وه دا: «هه رچۆنیکتان پی خۆشه. به لام تکاتان لیده که م لی ره نا، له پشت په رده که. کی جله کانم ده پشکنی؟»

. به لی له پشت په رده که، خۆ لی ره نابی.

نیکولای پارفتوویچ، به نیشانه ی ره زایه ت سه ری دانه واندا. ده موچاوه وردیله که ی و یقار و قورساخییه کی سهیری به خۆوه گرتبوو.

لهوكاته دا دادوهرهكان، به سرته دهستانکرد به تهگير و را. كوتهكهى به تاييهت ديوى ناوهوهى له لاي چهپهه پهلهى خويى پيوه وشكه لاتبوو. پانتولهكشى لكهى خويى پيوه بوو. له گهل ئهوهشدا، نيكولاى پارفنوويچ له حوزوورى شاهيدانى گوندنشيندا، دهستى به يهخه و سهرقول و پيسيرى كوت و پانتولهكيدا گيړا. واديوار بوو له شتيك دهگهري. - له پاره دهگهري حهتمه ن. تهنا هت شك و گومانى خوى له ميتيا نهشاردهوه، كه ميتيا له دهستى دى پارهكه له ناوهوه به جلهكانيدا بدوورى. ميتيا له بن ليوهوه گوتى: «له گهل من وهك ئهفسهريك ههلسووكهوت ناكهن، بهلكو دهليى دزيان گرتووه.» ئهوان بيروپاي خويان راشكاوانه و به شيوهيهكى سهرسوور هينه ر ئالوگور كرد. بو وينه ميرزا بنووس كه ئهويش له پشت پهردهكه بوو، به ملاوبه ولادا دهخولاه و گويى راگرتبوو. نيكولاى پارفنوويچ شكى په پييه سهه كلاوهكهى و قامكيان به ئهويشدا هينا.

ميرزا بنووس گوتى: «خو گريدى بينكوى بنوستان له بيره. هاوينى رابردوو موچهى تهواوى كارمه ندهكانى وهرگرت و گوتى كاتى مهستى هه موو پارهكهى ون كردووه. له كوئيشدا دوزيبانهوه؟ له درزى كلاوهكيدا. گه لا سهه ر بوليبه كانى لووله كردبوو و له ديوى ناوهوه به كلاوهكيدا دووريبوو.» ههر دوو باز پرسه كه پهروه ندهى گريدى بينكويان به جوانى له بير بوو، ههر بويه كلاوهكهى ميتيايان خسته لاه و برپارياندا دواتر تهواوى جلهكانى به وردى بشكنن.

نيكولاى پارفنوويچ، كه چاوى به سهه قولى كراسهكهى ميتيا كهوت داي نووشتاندووه به نيوهوه دا و خوين رهقتهى داوه پيوهه، له ناكاو گوراندى: «ببووره، ببووره جهنابى ديميتري فيودورويچ كارامازوف، ئه مه چييه، ئه م خوينه چييه؟»

ميتيا به توندى گوتى: «به لى خوينه.»

- يانى، خويى چييه... ئهى سهه قوله كهت بو به نيوهوه دا نووشتاندوته وه؟

ميتيا گوتى سهه رقولى كاتيك سهه روچاوى گريگورى سريوه له خوين هه لكشاهه، كاتيكيش له مالى پيرخوتين دهستى شتووه، قولى كراسهكهى كردووه به ناوهوه دا.

- ده بى كراسه كه شت داكه نى. وهك به لگه يهكى ئاشكرا، زوريش گرينگه.

ميتيا سوور هه لگه را و قه لس بوو. نه راندى:

- يانى دهفه رموون رووتو قووت راوه ستم؟

- دللى خوت نار ههت مه كه. جييه جيى دهكه ين. تكايه گوره وييه كانيشت داكه نه.

ميتيا چاوى بريقهى هات: «گالته دهكه ن؟ هه ر به راستى پيوسته دايكه نم؟» نيكولاى پارفنوويچ به رووگرزى گوتى: «له بارودوخيكى وادا نيم گالته بكه م.»

ميتيا له بن ليوهوه منجاندى: «دهى باشه، ئه گه ر گرينگه...» قوونى دا سهه چرپاكه و گوره وييه كانى داكه ند. ههستى به نار ههت ييه كى زور كرد. هه موو جلوبه رگيان له به ردا بوو، ئه م رووت و قووت بوو. سهيره كاتيك جله كانى داده كه ند، له هه نته شى ئه واندا به جوړيك ههستى به تاوان ده كرد. هيندهى نه مابوو بروا بكا له وان كه متره و ئيستا هه قيانه رقيان ليبيى. له په ستا ده يگوت: «له شوينيك كه هه موو رووت بن، پياو هه ست به شه رمه زارى ناك، به لام كه كه سيك رووت بى و هه موو پوخته بن و ته ماشاى بكه ن، زور ناخوش و شووره ييه. له خه ون ده چى. هيندى جار له خه ونمدا ديتوومه ئاوا تووشى شه رمه زارى بووم.» داكه ندى گوره وى به لايه وه شووره يى بوو. گوره وييه كانى زور پيس بوون. جله كانى ژيره وه شى هه روا، هه مووشيان چاويان ليده كرد. له وه ش خراپتر زورى رق له لاقى خوى بوو. هه ميشه پيى وابوو قامكه كه له لى لاقى زور قور و دزيوه. به تاييهت قامكه كه له لى راسته ي كه زور زل و پان و خوار و خيچ بوو، ده تگوت له تكه كولوه، هه موويان چاويان ليده كرد. ههستى به شه رمه زارييه كى له راده به در ده كرد، ئه وه ندهى ديكه رقى هه ستا و گرژ بوو.

- ئەگەر پىتان عەيب نىيە؛ پىتان خۇشە، چاۋ لە شوينىكى دىكەشم بىكەن!

- نا، جارى پىويست ناك.

مىتيا بە حالەتتىكى شىتانەۋە گوتى: «دەى، من دەبى ھەروا پروت و قووت پراۋەستم؟»

- بەلى، جارى چارەيەكى ترمان نىيە. تىكايە تاۋىك لىرە دانىشە. دەتوانى لىفەيەك لە خۆت پىچى. مىنىش... سەرىك بەۋانەدا رادەگەم.

ھەموو ئەو جلوبەرگانەى لە بەريان داكەندبوو، پىشان شايدەدەكانيان دا. راپورتى پىشكىن نووسرايەۋە و پاشان نىكۆلاى پارفنوۋىچ رۆيشتە دەرى، بەدۋاى ئەۋدا جەلكانىشيان برە دەرى. ئىپۆلىت كىرلىۋوچىش چوۋە دەرى، لەگەل گوندنشىنەكان ماۋە، ھەموو بىدەنگ پراۋەستابوون و چاۋيان لە سەر ھەلنەدەگرت. لىفەكەى لە خۆى پىچا. ھەستى بە سەرما كرد و لاقە پروتەكەى لە لىفەكە ھاتبوۋە دەرى و نەيتوانى ۋا لىفەكە بە سەر خۆيدا بىكىشى لاقى بەدەرۋە نەبى. پىى ۋابوو نىكۆلاى پارفنوۋىچ لەمىژە چۆتە دەرى و «ئىتر تاقەتى لىبراۋە.» مىتيا لىۋى خۆى گەست و لە دلى خۆيدا گوتى: «پىيوايە من تولەم. ئەۋ دادوۋرە خوين تالەش رۆيشتوۋە، بە چاۋى سووكايەتتىيەۋە تىروانىوم، ئەم لەشە پروت و قووتەى من قىزى ھەلشىۋاندوۋە.» لەگەل ئەۋەشدا، مىتيا پىى ۋابوو، جەلكانى دەپىشكنن و بۆى دىننەۋە. بەلام كاتىك دىتى نىكۆلاى پارفنوۋىچ ھاتەۋە و چەن كەسى گوندنشىن بە دۋايدا ھاتن و جلوبەرگى دىكەيان بۆ ھىنا، رقى ھەستا.

نىكۆلاى پارفنوۋىچ، كە بە ھۆى سەركەوتنى لە كارەكەيدا شاد و رازى دياربوو، بە سەرساردى گوتى: «ئەم جلاۋە لەبەركە. مالى ئاغاي گالگانوف ئاۋەدان بى، باش بوو ئەم جەلە زىادىيانەى پىيوو. ئەم كراسە خاۋىنەش ھەر لە جانتاكەيدا بوو. گۆرەۋى و جەلكانى ژىرەۋەت لەبەركەۋە.»

مىتيا، بە توورەيى و ھەرەشەۋە گوتى: «جلى كەسى تر لەبەر ناكەم! جەلكانى خۆم بۆ بىننەۋە!»

- نابى، جلى خۆت ھەر باسى مەكە!»

- جەلكانى خۆم پىدەنەۋە. من قەت ئەم جەلە پىسانەى گالگانوف لەبەر

ناكەم.

زۆرى خاياند تا توانىيان رازىبىكەن. بەلام ھەرچۆنىك بوو توانىيان ئارامى بىكەنەۋە. پىيان گوت چۈنكە جەلكانى خوينۋويە دەبى بخرىتە سەر دەۋسىيەكە ۋ ئەۋان «تەنانەت ھەقىان نىيە جەلكانى پىدەنەۋە... چۈنكە پىويستە بۆ ئاكامى پەرۋەندەكە.» مىتيا ئاخىرى لە مەبەستەكەيان گەيشت. بە بىدەنگى و پەلەپەل جەلكانى لەبەر كرد. كاتىك خەرىكى لەبەر كردنى جەلكان بوو بۆى دەرکەوت لە جەلە كۆنەكانى خۆى چاكتەر. بەلام «ئەم گۆرپىنى قەلەفەتە»ى خۆى بەدل نەبوو. جگە لەۋەش «زۆر تەنگ» بوون بە بەرى. «دەبى ۋەك ھەنەكچى خۆم بىكەمە عەلامەت... ئەۋىش بۆ سەرگەرمى ئىۋە!»

دىسان پىيان گوت كە زۆرى لە سەر نەپرا و جەلكان عەبىيان نىيە، گالگانوف تۆزى كەلەگەتتر و رەنگە پانتۆلەكەى نەختى درىژ بى. بەلام شانى كۆتەكە لە راستىدا زۆر تەنگ بوو.

مىتيا بۆلاندى: «لە دەۋرى ئەۋ كارە جوانانەتان گەرىم! دوگمەكانى دەبى بە زۆرى داخەم، ناگاتەۋە. تىكايە لە لايەن مەۋە عەرزى گالگانوف بىكەن من داۋاى جلوبەرگم لىنەكردوۋە، لە من ناۋەشىتەۋە ۋەك ھەنەكچىيان جلوبەرگم پىلەبەركەن.»

نىكۆلاى پارفنوۋىچ منجاندى: «لەۋ مەبەستە بە تەۋاۋى ھالىيە و زۆرىش بۆت بەداخەۋەيە... لەبەر جەلكانى بەداخەۋە نىيە، لەبەر ئەم بەسەرھات و ماجەرايە بۆت پەرۋشە.»

- چاۋى دەرى! دەى ئىستا بچم بۆ كۆى؟ دەبى ھەر لىرە ئاۋا دانىشم؟ داۋاىيان لىكرد بچى بۆ «ۋەتاغىكى دىكە». ئەۋىش لە ناخەۋە رقى ھەلپەدەچۆقاند و نەيدەۋىست ھەر چاۋىش لە دەۋرۋوبەرىيەكانى بىكە. سەرى داخست و رۆى بۆ ۋەتاغەكەى دىكە. بە لىباسى كەسىكى دىكەۋە ھەستى بە شەرمەزارى دەكرد. لەبەر چاۋى گوندنشىنەكان و بەتايىبەت لەبەر چاۋى تريفون بۆرىسىچ، خۆى بە ئابروۋچوۋ دەزانى. چۈنكە تريفون بۆرىسىچ لە

سووچی دەرگاگه وه سهریکی کیشا و له پیر ون بووه. میتیا له دلی خویدا گوتی: «هاتووه به جلی قه شمه ریبه وه بمینی.» له سهر کورسیله که ی پیشوو دانیشته. ههستی به سوو کوچروو کییه کی له پاده به دهر ده کرد، ده تگوت شیته بووه. وه ددانه چیره که وتبوو، پروو یکرده دادوهر و گوتی: «دهی ئه مجار چده که ن؟» ده تانه وهی فه لاقه م که ن؟ جگه له وه چیی تر ماوه؟» چاوی له نیکولای پارفنوویچ نه ده کرد، ده تگوت چاوی به راییی نادا بیینی. «به وردی چاوی له گوره وییه کانی کرد و ئه مدیوه دیوی کردن بو ئه وهی هه موو بیینی چهنده بیسه - پیاویکه ی هیچووچ!»

نیکولای پارفنوویچ، وهک ئه وهی وه لایمی میتیا بداته وه، گوتی: «چاکه، ئیستا ده بی ده سته که یین به لی پرسینه وه له شایه ده کان.» دادوهر ده تگوت له بییری بابه تیکدایه، به شیوه یه کی بیرمه ندانه گوتی: «به لی.»

نیکولای پارفنوویچ له دریزه ی قسه کانیدا گوتی: «دیمیتری فیودوروویچ، ئیمه به قازانجی تو ئه وهی له ده ستمان هاتووه کردوومانه، به لام چونکه له بهر قوره ده ماخی و قرخه مه رزی ناته وهی پیمانلی ئه و پاره یه ت له کوئوه هیناوه، ئیستا ئیمه ناچارین...»

میتیا، ده تگوت له گومی بیرکردنه وه دا نوقمبووه و له پیر سه ری دهرهیناوه، په ریبه نیو قسه کانی: «نقیمی ئه و ئه نگوستیله ی تو چییه؟ ئاماژه ی به یه کی له ئه نگوستیله کانی نیکولای پارفنوویچ کرد.

نیکولای پارفنوویچ به سهر سوورمانه وه گوتی: «ئه نگوستیله؟» میتیا وهک مندالیکی رق کردوو، پیی چه قاند: «ئهری، ئه وه یان... ئه وهی قامکی نیوه راست، ده لی ماست و دوشاوه، به راستی نقیمیکی جوانه!»

نیکولای پارفنوویچ به پیکه نینه وه گوتی: «زه به رجه دی دوودییه. ده ته وی چاوی لیکه ی؟ ئیستا دایده که نم...»

میتیا، که له ناکاو له بیر کردنه وه هاتبووهره ی، رقی له خوی هه ستا و گوراندی: «نا، دایمه که نه... دایمه که نه... پیویست ناکا... به زیاد نه بی... ئاغایان،

دلئان پیسکردوو! پیتان وایه ئه گهر باو کم کوشتی، لیتانی ده شارمه وه، درۆده که م و خۆم ده شارمه وه؟ دلنیا بن ئه گهر بمکوشتبایه حاشام لینه ده کرد. نا، ئه وه رهوشتی دیمیتری کارامازوف نییه، له ده ستم نایه، ئه گهر تاوانبار بوایه م، سویندتان بو ده خۆم، چاوه پروانی هانتی ئیوه نه ده بووم، یان چاوه پروانی هه لاتنی خۆر. ههروهک سه ره تا. پریارمدابوو، به لکو بهر له وهش، بی ئه وهی چاوه پروانی کازیوه بم، خۆم ده کوشته! سه باره ت به خۆم لیم پروونه و زۆر باش ده زانم. له ماوه ی بیست سالدا به ئه ندازه ی ئه م شه وه نه گبه تییه فیتر نه بووم، زۆر شتم هاته ده ست!... ئه گهر له راستیدا قاتلی باو کم بوایه م، له م شه وه دا و له م کاته دا، چون ئاوا له گه ل ئیوه داده نیشتیم؟ ئاوا قسه مده کرد و ئه وه هه لسوکه وتم ده بوو، ئاوام له ئیوه و له دنیا دهر پروانی! من شه وی ئه مشه و له تاوی ئه وهی نه کا گریگوریم کوشتی عه جمانم نه بوو. نهک له ترسانا. نهک له ترسی سزای ئیوه! له ترسی ریسوایی! ئیستاش ده تانه وهی له گه ل ئیوهی قه شمه ری، که وهکو جرحه کویره هیچ نابین و باوه به هیچ ناکه ن، راست و ره وان بدویم؟ کاریکی دزیوی دیکه بکه م، ریسواییه کی دیکه، بو ئه وهی بیته هوی رزگاریم له تومه ته کانتان؟ نا، رویشتن بو سیبریا زۆر به باشتر ده زانم! ئه و که سه ی دهرگای وه تاغه که ی باو کمی کردۆته وه، هه ر ئه و له و دهرگایه وه چۆته ژووری و کوشتوویه تی و تالانی کردوو. ئه و که سه کییه؟ - خه ریکم گوشار بو میشکم دینم، به لام تیناگه م کی بووه. به لام ده توانم پیتان بلیم کاری دیمیتری کارامازوف نییه و له وهش زیاتر هیچ قسه یه کم نییه پیتانی بلیم، هه ر ئه وهنده و ته واو، ئیتر ده ستم له کۆل که نه وه... شاربه دهرم که ن، سزامبدن، به لام ئیتر له وه زیاتر ئازارم مه دن. ئیتر زمانم ناگه ری. شایه ده کانتان بانگ که ن!»

میتیا ئه م دهرده دلله له ناکاوه ی وه ها به زماندا هات که ده تگوت پریاریداوه له مه به دواوه مه تق نه کا. دادوهر چاوی له سهر هه لئه ده گرت، ته نیا کاتیکی که میتیا دهستی له قسه کردن هه لگرت، به قه لافه تیکی جیددی و ئارامه وه، وهک ئه وهی قسه یه کی زۆر ئاسایی کردی، هه لیدایه:

- سه‌بارەت بە کرانەوه‌ی ئەو دەرگایە ئیستا باستکرد، چاکتر وایە شایەدییه‌کی زۆر باش که بۆتۆش و بۆ ئیمەش گرینگایەتییه‌کی زۆری هەیه و گریگۆری، ئەو پیره پیاوه‌ی بریندارتکرد، ئەم شایەدییه‌ی داوه، دەبی پیتانی راگەیه‌نین، ئەو دوا‌ی چاک بوون و وهه‌وش هاتنه‌وه، له وه‌لامی پرسپاری ئیمەدا به شینوه‌یه‌کی روون و ناشکرا گوتی دوا‌ی ئەوه‌ی دیتە سەر پلکانه‌کان، له نیو باخه‌که‌دا گویی له دهنگه دهنگیک دەبی. بریار دەدا به‌و دەرگا چکۆله‌دا که ئاوه‌لا بووه، بچیتە نیو باخه‌که‌وه، بۆی دەرده‌که‌وی ئیوه، هەر وه‌ک خۆشت دانت پینا، له تاریکایی لای ئەو په‌نجیره‌یه‌وه که چاوت به باوکت کهوت، خه‌ریکی هه‌لاتنی و ئەویش، یانی گریگۆری، سه‌رنجی لای چه‌پ دەدا، که ده‌بینی په‌نجیره‌که‌ کراره‌ته‌وه، هەر له‌و کاته‌دا ده‌بینی که له مه‌ودایه‌کی نزیکتره‌وه، دەرگای وه‌تاغه‌که‌ی باوکت که به سەر باخه‌که‌وه‌یه له سەر ره‌قی پشتکراوه‌ته‌وه - هەر ئەو دەرگایه‌ی که جه‌نابت ده‌لیی له ته‌واوی ئەو ماوه‌یه‌دا که له باخه‌که‌دا بووی پیوه‌دراوه. لیت ناشارمه‌وه که گریگۆری خۆی لێی روونه و شایه‌دی ده‌دا که له‌و درگایه‌وه چوویه‌ته ژووری. ئەگه‌رچی، به چاوی خۆی نه‌یدیوه ئەو کاره‌ بکه‌ی. چونکه له مه‌ودایه‌کی دوور له دەرگا که چاوی به تو ده‌که‌وی که به‌ره‌ولای نه‌رده‌کان هه‌لدی.

میتیا، له نیوه‌ی ئەو قسانه‌دا، له سەر کورسیه‌ی هه‌ستابووه پی. به شله‌ژانیکی شیتانه‌وه گوران‌دی: «قسه‌ی قۆره! درۆیه‌که به ریدا ده‌روا. ئیمکانی نییه ئەو دەرگایه‌ی به کراره‌یه‌ی دیبی، من به چاوی خۆم دیم داخرا‌بوو، درۆ ده‌کا!»

- به ئه‌رکی خۆم ده‌زانم پیتراگه‌یه‌نم که به ته‌واوی له سەر قسه‌کانی خۆی پیداکری ده‌کا. له‌سه‌ری سووره و به قسه‌ی خۆی وه‌ک رۆژ لێی روونه. چه‌ند جاریشمان لێ پرسینه‌وه له‌گه‌لیا ئەنجامداوه، هه‌روا ده‌لی.

نیکۆلای پارفنوویچ به گه‌رموگۆری وته‌کانی دادوه‌ری سه‌لمان: «به‌لێ وایه. چه‌ن جارمان لێ پرسینه‌وه له‌گه‌لیا ئەنجامداوه.»

میتیا دیسان گوران‌دی: «درۆیه، درۆ! هه‌ولیکه بۆ ئابرووبردنی من، ئەویش به گومانی شیتوپیتیک. خوینی له‌به‌ر رۆیوه، بریندار بووه، ئەقلی له سەر خۆی نه‌ماوه و ورینه ده‌کا. چه‌تمه‌ن کاتیک تووشی ئەو گومانه‌ بووه که خۆی... ورینه ده‌کا.»

- به‌لێ، به‌لام ئەو دەرگا که‌ی دیوه کراره‌ته‌وه، ئەویش نه‌ک دوا‌ی بریندار بوونه‌که‌ی، به‌لکو به‌ر له‌وه، یانی کاتیک که ده‌چیتە نیو باخه‌که‌وه.

میتیا به هه‌ناسه‌برکێ گوتی: «به‌لام درۆیه! وانیه! رقی لیمه بۆیه ده‌یه‌وی ئابرووم به‌ری... لیم روونه نه‌یدیوه... من له دەرگا که‌وه نه‌چومه ژووری.» دادوه‌ر رووی له نیکۆلای پارفنوویچ کرد و فه‌رمانی پیتا: - پیشانیده.

- ده‌ی ئەم پاکه‌ته‌ت له‌بیره؟

نیکۆلای پارفنوویچ پاکه‌تیک گه‌وره و ئەستووری له سەر میزه‌که‌ دانا، که سی دانه له مۆره‌کانی هه‌روا ده‌ست نه‌خواردوو مابوو. پاکه‌ته‌ خالی بوو و سه‌ریکی هه‌لچرا‌بوو.

- چه‌ت... چه‌تمه‌ن پاکه‌ته‌که‌ی باوکه‌م، پاکه‌تیک که سی هه‌زار رۆبلی تیدا بوو... ئەگه‌ر له‌سه‌ری نووسرابی: «بۆ کۆتره‌که‌م»... ئەری - سی هه‌زار! تیده‌گه‌ن، سی هه‌زار، تیده‌گه‌ن؟

- هه‌لبه‌ت که تیده‌گه‌ن. به‌لام پاره‌که‌ی تیدا نه‌مابوو. خالی بوو و له سەر عه‌زه‌که له پال چرپاکه‌دا، له پشت په‌رده‌که کهوتبوو.

میتیا چه‌ن ساتیک وا وشکبوو ده‌تگوت له کاره‌بات داوه.

له‌ناکاوه‌نده‌ی هیزی تیدا بوو نه‌راندی: «ئاغایان کاری ئیسمیر دیاکۆفه! ئەو باوکه‌ی کوشتوو و تالانی کردوو! هیچکه‌سی تر نه‌یده‌زانی باوکه‌م ئەو پاکه‌ته‌ی له‌کوێ شارده‌وته‌وه. کاری ئیسمیر دیاکۆفه، ئیستا روون بۆوه!»

- به‌لام تۆش شوینی پاکه‌ته‌که‌ت ده‌زانی که له بن بالنجه‌که‌ی دایه.

«نا من خه بهری ئه وهه نه بووه. قه تیشم نه دیوه. ئه وهه یه کهم جاره ده بیینم. له ئیسمیر دیاکۆفم بیستوووه... جگه لهو هیچ کهسی دیکه نهیده زانی پیره پیاو له کوئی شار دۆتوه، من نه مده زانی...» میتیا به جارێ که وتبووه هه ناسه برکێ.

- به لام ئیوه خۆتان پیتان گوتین که پا که ته که له ژیر بالنجه که ی باوکی رهحمه تیت دایه، که وایه خه بهرت بووه له کوئیه.

نیکۆلای پارفنوویچ سه لهماندی و گوتی: «یادداشتی شمان کردوووه.»

«قۆریاته! ورینه یه! من نه مزانیوه له ژیر بالنجه که دایه. رهنگه له ژیر بالنجه که شیدا نه بوو بی... له خۆرا کوتوووه له ژیر بالنجه که ی دایه. ئیسمیر دیاکۆف ده لێ چی؟ له وتان پرسیهوه پا که ته که له کوئیبوووه؟ ئیسمیر دیاکۆف ده لێ چی؟ خالی سه ره کی ئه وه یه... من به هه له چووم و به زیانی خۆم درۆم کرد... به بی بیر کردنه وه پیمگوتن له ژیر بالنجه که دایه، ئیستاش ئیوه... ئه ری، ئیوه ده زانن پیاو چۆن قسه ی ناراست ده کا، بی ئه وه ی مه به ستیکی هه بی. هیچ کهس جگه له ئیسمیر دیاکۆف ئاگاداری ئه و پا که ته نه بووه. ته نیا ئیسمیر دیاکۆف ئاگادار بووه و بهس... ته نانه ت به منیشی نه گوت پا که ته که له کوئیه!» میتیا که په ی تا په ی تا قسه کانی دووپات ده کرده وه و جار له گه ل جار زیاتر توور ده بوو و هه لده چوو، وهک شیت و هار نه راندی: «کار، کاری ئه وه، کاری خۆیه تی؛ شکی تیدا نییه، قاتل ئه وه، ئیستا ئیتر وهک رۆژ روونا که. ده بی سه رنجی ئه و با به ته بدن و خیرا قۆلبهستی کهن... حه تمن ئه و کاته کوشتوو یه تی که من خه ریک بووم هه لده هاتم و گریگوری بیهۆش بووه، ئیستا روون بووه... عه لامه ته که ی داوه و باو کم ده رگا که ی بۆ کردۆته وه... چونکه جگه له ئه و هیچ کهس ئه و عه لامه ته ی نه ده زانی و به بی ئه و عه لامه ته باو کم ده رگا ی له هیچ کهس نه ده کرده وه...»

دادوهر هه روا خۆگرانه و به له سه رخۆیی قسه ی ده کرد و هه وای سه ره که وتن به وته کانیه وه دیار بوو: «به لام تۆ دیسان خه ریکی بارودۆخه که ت له بییر ده چیته وه، ئه ویش ئه وه یه ئه و کاته ی تۆ له وێ بووی، یانی ئه و کاته ی له نیو باخه که دا بووی ده رگا که کرایته وه، پیویست به عه لامه ت نه بووه...»

میتیا له ژیر لیوه وه منجان دی: «ده رگا، ده رگا»، ئیتر مه ته قی نه کرد و چاوی له دادوهر بری. له بهر ناچار ی سه ری به خوزدا گرت. هه موو بیده نگ بوون. ئه ویش، به وه په ری واق و پرمانه وه چاوی له بهر پیی خۆی بریبوو، به سه ر سوور پرمانه وه گوتی: «ئه ری، ده رگا!... ئه وه له کامووس ده چی! خودا غه زه بی لیگرتووم!»

دادوهر له درێژه ی قسه کانی دا قۆره ده ماخانه گوتی: «دیمیتری فیودۆرۆویچ، وه ره کلاوی خۆت بکه قازی. له لایه که وه به لگه ی ئه وه مان هه یه که ده رگا که کراوه ته وه و له و یوه هه لاتووی، راستیه که که تۆش و ئیمه شی تووشی په رۆشی کردوووه. له لایه کی دیکه شه وه ئه م راستی نه گوتن و قرخه مه رزی و خیشه سه رییه تان که نالین ئه و پاره یه ی که به ده ست ئیوه وه دیتوو یانه، ئه وه ش له کاتیکدا که چه ند سه عات بهر له وه به قسه ی خۆشت، بۆ ده رپۆبل ده مانچه کانت به بارمه داناه! به سه رنجدان به و راستیه، خۆت قازی به و قه زاوه ت بکه. ده بی ئیمه برۆا به چی بکه یین و پشت به چی بیه ستین؟ ئه و ته شه ر و توانجه شمان پیدامه ده که «مرۆفینکی وشک و قه شمه ری و لاپین»، چونکه باوه ر به قسه کانت ناکه یین که له دلته وه هه لده قو لێ... تۆ ئه گه ر خۆت له جیی ئیمه بی چ ده که ی؟...»

میتیا به جارێ شه ل ژابوو. به رهنگی هه لیز پرکاوه وه هه لیدایه: «زۆر چا که! رازه که ی خۆمتان پیده لیم. پیتان ده لیم پاره که م له کوئ هیناوه!... ریسواییه که م ئاشکراده که م، با له مه به دواوه خۆم و ئیوه سه رکۆنه نه که م.»

نیکۆلای پارفنوویچ به شادییه کی ئاشکراو تا راده یه ک نه رمونیانه وه گوتی: «برۆا بکه، دیمیتری فیودۆرۆویچ، هه ر چه شنه دانپیانان و راستی گوتینکی ئیوه له م کاته دا، دلنیا به دواتر، کاردانه وه یه کی باشی ده بی و به قازانجه ت. جگه له وه ش، له وان هه یه، له راستیدا...»

به لام دادوهر له ژیر میزه که وه لاقی له لاقی دا و ئه ویش قسه که ی خۆی خواردوه وه. له راستیدا میتیا ش قسه که ی ئه و ی نه بیستبوو.

(۵)

له بیده نکیدا کوئ له رازی کوروی میتیا ده کرن

میتیا، هه روا به شله ژاوی گوتی: «به پریزان، دهمه وئ راست و پراوان دانی بیابنیم: ئەو پارهیە هی خۆم بوو.»

باز پرسه کان چاویان زه فکرده وه. چاوه پروانی ئەوه یان هه نه ده کرد. نیکۆلای پارفنوویچ پچر پچر گوتی: «مه به ستت چیه؟ ئەویش له کاتیکدا که سهعات پینجی ئەو رۆژه، به قسهی خۆت...»

- به گۆری بابی سهعات پینج و قسهی خۆمه وه. ئیستا هیچ پیوه ندیه کی به وانه وه نییه! ئەو پارهیە هی خۆم بوو، هی خۆم، یانی خۆم دزیبووم... یانی، نهک هی خۆم بی، به لکو خۆم دزیبووم، هه زار و پینج سه د رۆبل بوو، هه مووشی له لای خۆم بوو، تا ئیستا...

- ئاخ له کویت هینا؟

- له ملی خۆم دهر کینشا، ئاغانان له م مله م... ئالیره دا بوو، له ملم کرد بوو، به په رۆیه کما دووریبوو، له میژ بوو له ملم ده کرد، مانگیک ده بوو له ملما بوو... به وپه ری شوورهی و ریسواییه وه!

- ئەئ له کیت... رفا ندو وه؟

- مه به ستت ئەوه یه که «دزیومه؟» پروون قسه که ت دهر بره. به لئ، به بر وای خۆم دزیبووم، به لām ئەگه ر تو وات پی باشه، «رفاندم». به بر وای خۆم دزیم. راستت ده وئ دویشه و دزیم.

- دویشه و؟ به لām گوتت مانگیک ده بی... وه ده ستت هینا وه؟...

- به لئ. به لām له باوکم نه دزی. له باوکم نا، دلئ خۆتان شلوئ مه که ن. له باوکم نه دزی. به لکو له ئەو. لیمگه رین با راست و ره وان پیتانبلیم. بر وای بکه ن

کو تنه که ی زۆر دژواره. ده زانی چی، مانگیک له مه وه بر کاترینا ئیوانا ویر خو ففتو سو ف، ده زگیرانی پیشووم، ناردی به دوامدا. ده یناسن؟
- به لئ، زۆر چاک.

- ده زانم ده یناسن. خانه دانه، خانه دانتر له هه موو خانه دانان. به لām له میژه رقی له من هه لگرتو وه، پی خۆش نییه. بمبینی. له میژه... هه قیشیه تی لیم جارز بی!

نیکۆلای پارفنوویچ به سه ر سوورمانه وه گوتی: «کاترینا ئیوانا!» دادوهریش چاری زیت کرده وه.

- ناوه که ی به که م مه گرن! منی هیچو پوچ خه ریکم پی ئەویش تیوه دده م. به لئ، تیگه یشتووم لیم وه ره زه... له میژه... هه ر له سه ره تا وه، ته نانه ت ئەو رۆژه عه سر له وه تاغه که ی خۆمدا... به لām به سه، ئیتر به سه. ئیوه شیاوی ئەوه نین بیزانن. هه ر پیوستیش نییه... ته نانه ت پیوسته بلیم مانگیک له مه وه بر ناردی به دوامدا و سئ هه زار رۆبلی پیدام که بو خوشکی و یه کیکی تر له خزمه کانی بنیرم بو موسکو. (ده تگوت خۆی ناتوانی بینیری!) منیش... راست له و کاته نه خسه ی ژیاندا بوو که... من له راستیدا له و کاته دا دلیم له داوی که سیکی دیکه دا بوو، که ئیستا له خواری دانیشتو وه. مه به ستم گرووشنکایه. هه ر ئەو کاته گرووشنکام هینا بو ئیره - ماکرویه - به دوو رۆژ نیوه ی ئەو سئ هه زار رۆبله نه گبه تییه م به با دا، به لām نیوه که ی دیکه م له لای خۆم راگرت. به لئ، نیوه که ی دیکه ی، ئەو هه زار و پینج سه د رۆبله م وه ک قه لاده له ملی خۆم کرد، به لām دوینی دهر مهینا و ده ستم کرد به خه ر جکردنی. ئەوه ی ماوه ته وه، ئەو هه شت سه د رۆبله یه که به ده ست خۆتانه وه یه، نیکۆلای پارفنوویچ، له و هه زار و پینج سه د رۆبله ی دوینی پیمبوو، هه ر ئەوه نده ی ماوه.

- ببووره. شتی وا ده بی؟ مانگیک له مه وه بر لیره بووی، سئ هه زار رۆبلت خه ر جکرد، نهک هه زار و پینج سه د رۆبل، هه موو ئەوه ده زانن.

- کی ده زانی؟ کی ئەو پارهیە بژارد؟ هیشتوومه که سیک بیژییری؟

- ئاخىر خۇتان بە ھەمووانت گوتتوۋو كە سى ھەزار رۇبلى تەواوت خەرج كىردوۋە.

- راست دەكەي، گوتم. ئەو ھەم بە تەواۋى خەلكى شارى گوت. لە نىۋ خەلكىشدا بوو بە دەمگۆ. لىرەش لە ماكرۇيە، ھەموو پىنيانابوو سى ھەزار رۇبل بوۋە. بەلام سى ھەزار رۇبلم خەرجنەكرد: ھەزار و پىنج سەد رۇبلم خەرجكرد و ھەزار و پىنج سەد رۇبلەكەي دىكەم بە پەروىيەكدا دوورى و لە مەلم كىرد. راستىيەكەي ئەو ھەيە، ئاغايان. ئاۋا بوو كە دوينى ئەو پارەيەم و دەست كەوت....

نىكۆلاي پارفونوۋىچ سرتاندى: «وھك مۆجزە دەچى.»

دادوهر گوتى: «ئىزن بەدە بېرسىم پىشتىر كەست لەو مەبەستە ئاگادار كىردۆتەۋە، مەبەستىم ئەو ھەزار و پىنج سەد رۇبلەيە كە لە مانگى پىشووۋە پۇت مابوۋە؟

- بە ھىچكەسەم نەگوت.

- سەيرە. مەبەستىم ئەو ھەيە بە ھىچكەست نەگوتوۋە؟

- بەلى، بە ھىچ عىباد بەشەرىكم نەگوتوۋە.

- لەبەر چ ھۆيەك بە كەست نەگوت؟ مەبەستىم لەو رازدارىيە چى بوو؟
پوونتر پىتېلىم: ئاخىرى رازەكەتان، كە خۇت گوتەنى زۆر «پىر شوورەيىيە»، بە ئىمەت گوتوۋە، ئەگەرچى لە راستىدا - يانى، ھەلبەت وھك گریمانە - ئەم كارە يانى دىزىنى ئەو سى ھەزار رۇبلەيە كە ھى كەسىكى دىكەيە و ھەلبەت ئەويش بۇ ماۋەيەك، لانىكەم بە برواي من، كاتى چاۋ لە خووخدەي ئىۋە دەكەين، كارىكى زۆر نەترسانەيە و زۆرىش پىر شوورەيى نىيە... تەنەت ئەگەر قەبوۋلى كەين مەبەستىكى لە رادەبەدەر ناھەزە، بەلام خۇ ناتوانىن بە تاوانىكى گەورەيى بزانىن و پىمان واپى پاك ناپىتەۋە. كەسانىكى زۆر، لە ماۋەيە مانگى رابردوۋدا، سەبارەت بەو سى ھەزار رۇبلەيە كاترىنا ئىۋانا كە خەرجكردوۋە، بۇچوۋنى جۇراۋجۇريان بوۋە، تەنەت خۇشم بىجگە لە دان پىيانەكەت، ئەو نەقلەم بىستوۋە... مىخايىل ماكاروۋىچىش، بىستوۋەيەتى.

ھەر بۇيە لە راستىدا نەقل نىيە، بەلكى بىنەشتە خۇشكەي سەر زارى ھەموو خەلكى شارىيە. ئەگەر بە ھەلە نەچوۋىيىم، بەلگە گەلىكىشمان بە دەستەۋەيە كە ئىۋە خۇتان لەلاي كەسىك دركاندوۋتەنە. مەبەستىم ئەو پارەيە كە ھى كاترىنا ئىۋانايە. كەۋايە بۇ من جىي سەرسورمانە كە تا ئىستا، يانى تا ئەم ساتە، ھەزار و پىنج سەد رۇبلىت وھك رازىكى گەورە راکرتوۋە و وادىارە ھەستىكى پىر لە ترست بەو رازەۋە پىۋەند داۋە... ناتوانىن بە ئاسانىش بىروا بىكەين كە ئەم دانپىيانانە دەبىتە ھۆي ئازارتان... ھەر ئىستا گوتت رۇيشتن بۇ سىبىرىيات پىر باشتىرە لەو دان پىيانانە....

دادوهر دەستى لە قسە كىردن ھەلگرت. بەجارى شلەژابوو. شلوۋى بوۋبوو و ھىندەشى نەمابوو توۋرەيىيەكەي ھەلچى، بەلام خۇي پىراگىرنەكرا و بەبى ئەۋەي بىر لە قسەكانى بىكەتەۋە، پىچىچىر و منجەمنج كۆلوكۆي ناخى ھەلپشت.

مىتيا لىبراۋانە گوتى: «ئەۋەي پىم شوورەيىيە ھەزار و پىنج سەد رۇبلەكە نىيە، شوورەيىيەكە لەۋەدايە ئەۋەم لەو سى ھەزار رۇبلە گىراۋە و ۋەلام خست.»

دادوهر بە رۇقەستاۋى بىزەي ھاتى و گوتى: «بۇ؟ ۋەلاخستى نىۋەي ئەو سى ھەزار رۇبلە كە بە شىۋى نازانى، يان پىتۋايە «شوورەيىيە»، كەچى قاچاندت، دەي لەۋە شوورەيىيە چىيە؟ قاچاندنى سى ھەزار رۇبل يانى گرىنگىر لەو كارەيە وا كىردت. لەگەل ئەۋەشدا بۇ ئەو كارەت كىرد؟ - بۇ ئەۋ نىۋەيت ۋەلاخست، بە چ مەبەستىك، چ قەستىكت بۇ ئەۋ كارە ھەبوو، دەكرى پىمان بلىي؟»

مىتيا گوراندى: «ئاغايان وىستى سەرەكىي من ئەۋ قەستەيە! بۇيە ۋەلام خست چونكە ھىچوۋوچ بووم. لەبەر خۇيىيەتى، يانى دەستپىۋەگرتن، دەستپىۋەگرتن لەكاتىكى واشدا ئەۋپەرى خۇيىيەتتە... ئەۋ خۇيىيەتتەش مانگىكى تەواۋى خاياند.»

- جىي باۋەر نىيە. لەگەل ئەقل ناگونجى.

- ئىۋەم پىسەيرە. بەلام با پرونتەر عەرزتان بکەم. رەنگە باوەر نەكەن. ئەو دەيلىم ئەگەر سەرنجى بدەنى، بړوا دەكەن. من سى ھەزار رۆبلم وەك ئەمانەت پىسپىردراو، بەلام ئەمانەتەكەم نەگەياندوو و چووم ملم ناوہ لە عەيش و نۆش، پىتانوايە ھەمووى خەرج دەكەم و بەيانى رۆژى دوایى دەچمەوہ بۆلاى و دەلیم: «كاتيا، ھەلەمكرد و سى ھەزار رۆبلمەكەتم لە ئاوكرد،» دەى، ئەوہ كارىكى رەوايە؟ نا، كارىكى باش نىيە و زۆریش ناشياو و خویرپىيانەيە. منیش دەبمە بوونەوهرىك و تەنانەت بەقەد بوونەوهرىكىشم خۆ پىرانگىرى، وانىيە؟ بەلام ئەوہ ناىتە دزى؟ قەبوولیشى بکەن كە نابمە دزىكى دلرەش و خویرى! پارەكەم لە ئاوكردووہ، بەلام نەمدزیوہ. ئەوہ لەلايەك، لەلايەكى دىكەشەوہ كە ئەو تۆزى لەوى دىكە باشترە: جوان سەرنج بدەنە قسەكانم، دەنا لەوانەيە ديسان دۆ و دۆشاوتىكەلكەم. ئىتر كەوتوومە ئەولای بىتفاقيەوہ. جا جوان گوئیگرن: لە سى ھەزار رۆبلم، ھەزار و پىنج سەد رۆبلى لىرە خەرجدەكەم، يانى نيوەى راستى. رۆژى دوایى دەچم بۆلاى و نيوەكەى بۆ دەبەمەوہ: «كاتيا ئەم ھەزار و پىنج سەد رۆبلم لىوہرگرەوہ، من دەعبايەكى ھىچوپوچ و خویرىم و جى متمانە نىم، نيوەى پارەكەم زايە كرد و نيوەكەى دىكەشى زايە دەكەم، كەوايە لە دەست ئەو وەسوەسەيە رزگارم كە!» دەى ئەمەيان چۆنە؟ منى دەعباي ھىچوپوچ، ھەر ناوىكم لىدەنن، بىنن، بەلام دز نىم، بە ھىچ شىوہيەك نابمە دز، ئەگەر دز بوايەم پاشماوہى پارەكەم نەدەبردووہ و ھەلمدەگرت بۆخۆم. ئەویش خىرا تىدەگا، چونكە نيوەى پارەكەم بۆ بردۆتەوہ و نيوەكەى دىكەشى كە خەرخم كردووہ، بۆى دەبەمەوہ. ھەولددەم كاربكەم و ئەو پارەيە پەيدا كەم و بىدەمەوہ. كەوايە لەو كاتەدا، بە خویرى دەردەچووم، بەلام بە دز نا، ھەرچىتان پىخۆشە پىمبلىن، بەلام بە دزم دامەنن. چونكە ئەو كارە ناىتە دزى!

دادوہر بسكەى سمىلى ھات و گوتى: «دەزانم جياوازييەكيان لە نيواندايە، بەلام سەير ئەوہيە تۆ تا ئەو رادەيە بە جياوازييەكى بنەرەتتى دەزانى.»

- بەلى، پىموايە زۆر جياوازن! ھەموو كەسىك لەوانەيە ھىچوپوچ بى و رەنگە ھەموو مرقەھەكانىش ھىچوپوچ بن، بەلام ناتوانن دز بن. بوونە دز ھەزار ھىندەى ھىچوپوچى و خویرپىيەتى دژوارە. ھەلبەت شارەزاييەكى وام نىيە ئەو جۆرە جياوازييانە لىكەھەلاویرم، ئەویش جياوازييەكى ئاوا ناسك.... بەلام دەزانم دز زۆر خویرپىترە لە مرقەھە رزە و ھىچوپوچ، ئەمە بىروای منە. گوئیگرن، ئەو پارەيەم مانگىكى تەواو لەگەل خۆم بەملاوئەولادا گىرا. لەوانەبوو بىر پارە بىدەم سبەينى بىيەمەوہ بۆ خواوہنەكەى، ئەو كاتە ئىتر ھىچوپوچىش نىم، بەلام ناتوانم بىر پارەبەم، ئەگەرچى ھەموو رۆژى دىمە سەر ئەوہى كارەكە يەكلایى كەمەوہ، بىر پارەيش دەدەم، بەلام مانگىكى رەبەقە ھەرچى دەكەم دەستم لە دلەم ناىتەوہ. بە بىروای ئىوہ كارىكى دروستە، بە كارىكى دروستى دەزانن؟

دادوہر بە ھىمنى وەلامىدايەوہ: «من رىزەيەكيش لەوہ ناگەم و بە دروستىشى نازانم. ھەرەھا قسەشى لىناكەم. ئىستا و اچاكە واز لەو باسوخواسە ناسك و پىر لە جياوازييە بىنن، ئىوہش تكايە بگەرپىنەوہ سەر بابەتى سەرەكى. ئەو بابەتەش كە ھىشتا بە ئىمەت نەگوتووہ، ئەگەرچى لە ئىوہمان پرسىوہ، ئەویش ئەوہيە سەرەتا پىمانبلى بۆ پارەكەت كرد بە دوو بەشەوہ؟ بۆ نيوەيەت لە ئاوكرد و نيوەكەى دىكەيت شارەوہ؟ راست و رەوان پىمان بلى لەبەر چ ھۆيەك وەلات خست و شارەتەوہ، دەتويست ئەو ھەزار و پىنج سەد رۆبلمە چى لىبكەى؟ دىمىترى فيودۆرۆويچ ئەو پرسىارە زۆر جىددىيە دەبى وەلاممان بدەيەوہ.»

مىتيا بە نيوچاوانى خۆيدا كىشا و ھاوارىكرد: «باشە، بەسەرچاوا! بمبوورن خەرىكم ئازارتاندەدەم و ناچمە سەر بابەتى سەرەكى. دەنا لەرپۆھ تىدەگەن بۆ ئەو كارەم كردووہ، چونكە پىم شورەيىيە، لەرپۆم ھەلنايە. دەزانى چى، ھەمووى خەتای ئەو پىرە پىاوە رەحمەتییە، يانى باوكمە. وەك چەققە بە ئاگرافنا ئەلكساندرفناوہ نووسابوو، دەستبەردارىشى نەدەبوو، منیش پىمناخۆشبوو و بەخلىم پىدەبرد. ئەو كاتە پىموابوو گرووشنكا لەو

نیوانه دا گیریکردووه و نازانی شوو به کاممان بکا. هر بویه بهردهوام به خۆم دهگوت: وایدانی له ناکاو بریار ددا و دهست له نازاردانی من هه لدهگری و پیمدهلی، «تۆم خوژدهوی، نهک ئه؛ برۆی بۆ ئهوسهری دنیا له گه لتام.» ئه و کاته منیکی دهستکورت که چل کوپکم زیاتر شک نه دهبرد، چۆن ده متوانی له گه ل خۆم ببهم، چیم پیده کرا؟ هر بویه ده فو تام. ئه و کاته نه مده ناسی، ئاگام له دلشی نه بوو، پیمو ابوو پار ه به لای ئه وه وه گرینگه و ناتوانی ئه وه دستکورتی و نه بوونی به قه بوول بکا. هر بویه دیوئاسایی نیوهی ئه و سئ هه زار رۆبله م وه لاخت و له تووره که یه کم نا و زار که کهیم دووری و له ملم کرد، بهر له وهی سه رخۆشیم، پار ه که م جیا کرده وه و خستمه تووره که که وه؛ پاشان رۆشتم تا به پاشما وهی پار ه که به زموره زم ساز که م و چهن سه عاتیک به سه رخۆشی رابوویم. به لی، کاریکی خویر بیانه بوو. ئیستا تیگه یشتن؟»

هه ردوو باز پرسه که دایان له قاقای پیکه نین.

نیکۆلای پار فنوو یچ به ده م قاقاو ه گوتی: «ئه گه ر ته واوی پار ه که ت زایه نه کردایه، به برۆای من کاره که ت ماقو لانه و باش ده بوو. چونکه، ئاخ رسه ر نازانی کاره که ت به کوئ ده گا و ده بی به چی؟!»

- کاره که م به و جییه ده گا که دزیم نه کردوو! خودایه گیان، به و حالی نه بوونه تان وه خته شیتمده که ن! هر رۆژیک تیده په ری و ئه وه هه زار و پینج سه د رۆبله م ده دی به ملمدا هه لواسرا وه، به خۆم ده گوت: «تۆ دزی! تۆ دزی، دز!» به لی هه ر له بهر ئه وه یه له م مانگه دا وه ک شیت و هارم لیهاتبوو، هه ر له بهر ئه وه ش له مه یخانه ی میترو پۆلیس شه ر و قره م ساز کرد، له بهر ئه وه ش شالاوم بۆ باوکم برد، هه مووی له بهر ئه وه بوو خۆم به دز ده زانی. نه متوانی بریار بده م، ته نانه ت نه مویرا سه بهاره ت به و هه زار و پینج سه د رۆبله له گه ل ئالیووشای برام بدویم: یانی ئه وه نده م خۆم به دز و گیرفان بر ده زانی. به لام ئه گه ر چی پار ه که م هه ر پیبوو، سات به سات به خۆم ده گوت: «نا، دیمیتری کارامازوف، هیشتا تۆ دز نییت.» بۆ؟ چونکه له وانه بوو رۆژی

دوایی ئه وه هه زار و پینج سه د رۆبله به رمه وه بۆ کاتیا و بیده مه وه. به لام هه ر دوینی، کاتیک له مالی فیناوه رۆشتم بۆ مالی پیرخۆتین بریارمدا نووخته که ی ملم هه لپچرم. هه تا ئه و کاته دهستم له دل نه ده بووه ئه و کاره بکه م. به لام کاتیک هه لمپچری بوومه دزیکی خویری، یانی دزیکی نابار هه تا کو تایی ته مه نم. بۆ؟ چونکه به و کاره م ئه و خه ونه شم خراپ کرد که بچم بۆلای کاتیا و بلیم: «من هیچووچم، به لام دز نیم! ئیستا تیگه یشتن؟»

نیکۆلای پار فنوو یچ په رییه نیو قسه کانی: «چی هانیدای دوینی نوخته که ی

ملت هه لپچری؟»

- بۆ؟ پرسیا ریکی قۆره! چونکه ده مو یست هه ر لیزه سه عات پینجی به یانی بهر له هه لانتی خۆر خۆم بکوژم. پیمو ابوو جیاوازییه کی نییه ئیتر دز بم یان دروستکار. به لام ئیستا ده زانم وانیه، دیاره جیاوازیشی هه یه. ئاغان، بروام پیکه ن، ئه وه له هه موو شتیک زیاتر ئه مشه و نازاری ده دام و دلای ریک ده کوشیم، بۆ ئه وه نه بوو که ئه و پیره پیاوه نوکه ره م کوشتوو و راست له و سه روبه نده دا که به ئه شقه که م ده گم و ده رگای به خته وه ریم بۆ کرا وه ته وه، له وانه یه تووشی مه ترسی سیبیریا بم و شار به ده ر کریم. ئه وه ش نازاری ده دام، به لام نه ک به ئه ندازه ی ئاشکرا بوونی ئه و پار ه نه گبه تییه و خه رج کردنی و به دز ده رچوونم! ئاخ، برایان، به دلکی پر له کو ل و زوخوا وه پیتانده لیم که ئه مشه و زۆر شت فیر بووم. تیگه یشتوو م هه ر وه ک به هیچووچی ژیان مه حاله، به هیچووچی مردنیش مه حالتره... نا، برایان، پیاو ده بی به دروستکاری بمری...

میتیا رهنگی په ری بوو. وا شله ژابوو رهنگی به رووه وه نه ما بوو.

دادوهر به له بزکی ئارام و تا راده یه ک دلسۆزانه وه گوتی: «دیمیتری فیو دۆرۆویچ، خه ریکم ورده ورده له قسه کانت تیده گه م. به لام هه مووی، به داوای لیبووردنه وه، به برۆای من پیوه نده یی به هه سته ده مار وه هه یه... تۆ شه که تی و دیاره هه سته ده مار یشت نار ه حه ته، جگه له وه ش هیچی تر نییه. بۆ وینه، بۆ نه ده چوو ی ئه و هه زار و پینج سه د رۆبله بده یه وه به و خاتوونه که

به ئەمانەت پێی سپارد بووی و خۆت لەو ئازارە پزگارکەیی و مانگیگ خۆت خستۆتەو تەنگژەو؟ بۆ نە دەچووی هەموو شتیکی پێبێی؟ ئەو خۆشت دەلێی تووشی چ پۆژە رەشییەکی بووی، بۆ پیلانیکی وات دانەرشت که به قازانجت بێ و ئەوەش ئەوەندە دژوار نەبوو به بیرتدا نەیت. دەتوانی بچی زۆر سادقانه دان به هه‌له‌که‌تدا بنی، بۆ داوات لینە دەکرد ئو بره پارەیت به قەرز بداتی که پێویستت پێبوو. دلنیام ئەویش لەبەر دەستوێلبازی درێغیی نە دەکرد و پێدەدای، چونکه دەیزانی لیتقەوماوه و پێویستت پێیت. بەتایبەت ئەگەر بارمەشی بۆ دانێ. هەر ئو وەسیقەیی که پێشنیارت کرد به سامسانۆف و مادام خۆخلاقوف. پێموایە ئیستاش ئو وەسیقەیی به بایه‌خ دەزانی.»

میتیا له ناکاو سوور هه‌له‌گه‌را. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی چاوی له چاوی دادوهر بریوو، ده‌تگوت برۆای به‌و قسانه نە‌ده‌کرد که گویی لیبوو، به‌ توورەیی گوتی: «حه‌تمه‌ن پێتوانییه هه‌چووچیکی خویری و به‌دخووم؟ ئەو هت به‌راستی نییه؟»

ئێستا نۆرەیی دادوهر بوو سه‌ری سوو بمینی: «دلنیابه به‌ راستییه... بۆ پێتوايه به‌راستم نییه؟»

- ئا، ئەگەر ئو کاره‌م بکرایه زۆر کاریکی خویریانه دەبوو! ئا‌غایان، دەزانن، خه‌ریکن ئازارمە‌ده‌ن! راوه‌ستن با هه‌موو شتیکتان پێبێم. به‌لێ، دان به‌ ته‌واوی ناپاکیه‌کانمدا ده‌نیم، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی ئیوه ریسوا بکه‌م و ده‌زانم ئیوه‌ش سه‌رسام ده‌بن که بۆتان ده‌رکه‌وی مرۆف ده‌که‌ویته چالی شوورەیی و نه‌نگه‌وه. ئه‌وه بزانی خۆشم ئه‌و پیلانه‌م له‌سه‌ردا بوو، هه‌ر ئه‌و پیلانه‌ی جه‌نابی دادوهر ئیستا باستکرد! به‌لێ، ئا‌غایان، منیش له‌ ماوه‌ی ئەم مانگه‌دا ئەوهم له‌ زه‌یندا بوو و هه‌ر به‌و هۆیه‌شه‌وه هینده‌ی نه‌ما‌بوو بریاربده‌م و بچم بۆلای کاتیا - بریاریکی ئاواش خویرییه‌تی منی ده‌گه‌یاند، به‌لام چوونم بۆلای و داننان به‌ خه‌یانه‌ته‌که‌مدا، هه‌ر له‌بهر ئه‌و خه‌یانه‌ته‌مه، یانی بۆ وه‌رگرتنی خه‌رجی ئه‌و خه‌یانه‌ته‌ و به‌رپوه‌بردنی، سوالی لیبکه‌م و ده‌ستی بۆ پان

که‌مه‌وه، یانی ده‌ست بۆ کاتیا پانکه‌مه‌وه (سو‌الکردن، گویتان لینه سو‌الکردن)، که زۆری رق لینه‌تی و جنیوی پێده‌دا - ئەوه بۆ قسه لیکردنیش نابێ! جه‌نابی دادوهر، بۆ شیت بووی شتی وا ده‌لێی؟»

دادوهر به‌ بزیه‌که‌وه گوتی: «شیت نیم، به‌لام به‌ تالووکه قسه ده‌که‌م، به‌بێ بیرکردنه‌وه... له‌و به‌خیلییه ژنانه‌یه... ئەگەر به‌وجۆره‌ی به‌یانتکرد، به‌خه‌یالیه‌تییه‌ک له‌گۆریدا بێ... به‌لێ، رهنگه شتیکی له‌و چه‌شنه بووبی.»

میتیا به‌ توندی مشتێ به‌ میزه‌که‌دا کیشا: «به‌لام زۆر شوورەیی ده‌بوو! ئەوەندە دزیو دەبوو کاره‌که، هه‌ر باسیمی‌که‌ن! به‌لێ، رهنگبوو ئه‌و پارەیه‌م بداتی. حه‌تمه‌ن ده‌شیدامی. ئه‌و پارەیه‌ی ده‌دامی بۆ ئه‌وه‌ی داخی دلی خۆیم پێ‌بریژی، تۆله‌م لیکاته‌وه. چونکه خووخده‌یه‌کی دۆزه‌خه‌یانه‌ی هه‌یه و زۆر ژنیکی ده‌خه‌زدار و بوغزه‌زگه. منیش پارەکه‌م لی وه‌رده‌گرت، ئه‌ری وه‌رمده‌گرت. وه‌رمده‌گرت و پاشان هه‌تا ئاخری عومرم... ئاخ خودایه! ئا‌غایان بمبوورن، ئەم هه‌موو هاتوهاره‌م بۆ ئه‌وه وه‌رێ خستوو که له‌م دواییانه‌دا ئەو بیرم له‌ می‌شکدا بووه، هه‌ر پێری، یانی ئه‌و شه‌وه‌ی له‌گه‌ل لیاگافی تووشی ئه‌و ده‌رده‌سه‌رییه بووم، دواي ئه‌ویش دوینی، که ئه‌و رووداوه‌م بۆ هاته پێشی...»

نیکۆلای پارفتوویچ زیره‌کانه پرسیی: «رووداوت بۆ هاته پێشی؟» به‌لام میتیا گوی لینه‌بوو.

میتیا له‌ کۆتاییدا به‌ له‌بزیکی خه‌م‌تیزاوه‌وه گوتی: «دانپیانانه‌که‌م زۆر ناجۆر بوو. ده‌بێ قه‌دری ئه‌و کاره‌م بزانی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، ده‌بێ حورمه‌تی راگرن. چونکه ئەگەر جگه له‌وه بێ، ئەگەر شوینی له‌ سه‌ر دانه‌نابیتن، هه‌یچ ریزیکم بۆ دانانین. به‌ریزان ئه‌وه به‌ ئیوه ده‌لیم، وه‌خته له‌ شه‌رمانا بشمرم که لای که‌سانیکی وه‌ک ئیوه دانم پیا‌نا. ئاخ، خۆم هه‌ر ده‌کوژم! به‌لێ، ده‌زانم، ده‌زانم برۆا به‌ قسه‌کانم ناکه‌ن.» به‌ په‌رۆشییه‌وه هاواریکرد: «چی؟! ده‌تانه‌وی ئه‌وه‌ش یادداشت که‌ن؟»

نيكۆلاي پارفنوويچ، كه به سەر سوپمانهوه چاوى ليدەکرد گوتى: «بەلى، ئەوهى ھەر ئىستا گوتت. يانى تا ئەو دوايىن كاتەى كه ھەروا بىرت دەكردهوه و بۆ قەرز كردنى پارە چووى بۆلاى خاتوو ويخۆفتيسوف.... ديميتىرى فيودورويچ، دلنيات دەكەم كه ئەمە بەلگەيەكى زۆر گرینگە بۆ ئيمە. مەبەستم بۆ پەروەندەكە.... بەتايبەت بۆ خۆت، بەتايبەت بۆ تۆ زۆر گرینگە.»

ميتيا دەستى ھەلتهكاند: «ئاغايان، پياوھتى بکەن ئەوه مەنووسن؛ تۆزى شەرم بتانگرى. من ليزە ئەوى لە دلما بوو بۆم ھەلرشتن، ئيوەش بە ھەلتان زانيوھ و دەتانەوى خوى لە برينى دلّم بپرژينن.... ئاخ، خودايە!»

لەبەر ھيوابراوى ھەردوو دەستى بەبەر دەموچاوييهوه گرت.

دادوھەر گوتى: «ديميتىرى فيودورويچ، دلّى خۆت نارەحەت مەكە. ئەوهى دەنووسرى، دواتر بە وردى بۆتانی دەخويننەوه و ھەر بەشيكيت بەدل نەبى، بە مەيلى خۆت دەىگۆرین. بەلام ئىستا بۆ سيھەم جار پرسيارىكى چكۆلەت ليدەكەم. يانى ھىچكەس، تەنانەت كەسيك، ئاگادارى ئەو پارەيە نەبووھ كه وەك نووشتە دوورپوتە و لە ملت كردووھ، لای ھىچ كەسيش دەنگت نەكردووھ؟ دەبى ئەوھت پىبلىم، بەراستى براوا پىكردنەكەى مەحالە.»

– ھىچكەس، براوام پىبكەن ھىچكەس ئاگادار نەبووھ. خۆ پىشتريش پىمگوتن، واديارە لىم حالى نەبوون و تىناگەن! كەوايە بۆ دەستبەردارم نابن؟

– زۆر چاكە، بەلام ئەم مەبەستە ھەرچۆنيكە دەبى ليكۆلینەوهى لە سەر بكرى. دەرفەتى زۆريشمان ھەيە. بەلام ئەوھش بزانه ئيمە رەنگە دە دوازده شايدەمان ھەبى، كه خۆت لە لايان باسى خەرجكردنى سى ھەزار رۆبلىت كردووھ. تەنانەت لە چەند شوينيش بە دەنگى بەرز گوتوتە؛ سى ھەزار رۆبلى، نەك ھەزار و پىنج سەد. ئىستاش، ئەو پارەيەى دويىنى كه نازانم لەكويت ھىناوھ، لە زۆر كەست گەياندووھ كه سى ھەزار رۆبلىت پىيە.

ميتيا گوراندى: «دە دوازده شايدە سەھلە، سەدان شايدە، يان ھەزاران شايدەتان ببى!»

– دەبينى كه ھەموو دىن شايدەى دەدەن. وشەى «ھەموو» شتيك دەگەيەنى.

– ھىچ شتيك ناگەيەنى. من قسەيەكى قۆرم كردووھ و ھەموو كردوويانەتە بنىشتە خۆشەكە.

– دەى ناچار بووى – خۆت گوتەنى – قسەى قۆر بکەى؟

– شەيتان دەزانى، رەنگە بۆ خۆھەلكيشان... بۆ ئەوهى ئەو ھەموو پارەيەم خەرج كردبوو و خۆى پىئوھ رانىم.... رەنگە بۆ ئەوه بووبى، ئەو پارەيە لەبىر خۆم بەرمەوه كه لە كىسەكەم دوورپوو و لە ملم كردبوو... ئەرى، ھۆيەكەى ئەوه بوو... لەبەر ئەو كارەتان مرم.... چەندجارم ئەو پرسيارە ليدەكەن؟ جارىك، قۆريايتىك بەرەللا كرد و ئيوەش نايبىرەنەوه، جارىك لە دەم دەرپەرى، چونكە درۆ بوو نەمويست قسەى خۆم بخۆمەوه، دەى پياو جارى وايە درۆش دەكا، خۆشتان دەزانن درۆ بۆ چىيە؟

دادوھەر بە لەبىزىكى مانادارەوه گوتى: «ديميتىرى فيودورويچ، بپياردان لەو بارەوه كه چى مرۆف ھاندەدا بۆ درۆ كردن، زۆر دژوارە. لەوھ گەريين، پىمبلى بزائم ئەو كىسەى پارەكەت تىدوورپوو و لە ملت كردبوو، گەورە بوو يان چكۆلە؟

– زۆريش گەورە نەبوو.

– ئەندازەكەى چەند دەبوو؟

– بە ئەندازەى گەلایەكى سەد رۆبلى كه لە ئيوەراستدا بينووشتينييهوه.

– واچاكە پەرۆكەمان نيشاندەى. حەتمەن لە جىيەكت داناوھ.

– قسەى پووچ! من چووزانم لە كوئيە.

– بەلام ببوورە: كەنگى و لەكوئى لە مىلى خۆت دامالى و ھەلت پچرى؟ بە قسەى خۆت نەچوويەوه بۆ مالى.

– كاتى لە مالى فينياوھ چووم بۆ مالى پىرخۆتىن، بە رىگاوه ھەلمپچرى و پارەكەم دەرهيتا.

– بەو تاريكە؟

– رۆشنايىم بۆچى بوو؟ بە دەقىقەيەك ھەر بە قامك ھەلمپچرى.

– لەو شەقامە، بەبى مقەست؟

- پیموا له نیو بازار بوو. مقهستی بۆچبوو؟ کوته په پړویه کی پزه لۆک بوو. هر له پړیوه دراندم.

- دواى ئه وه پاره کت لى دهرهینا، په پړۆکه ت له کوئ دانا؟

- هر له وئ فریما.

- راست له چ شونینیک؟

- له نیو بازار، نیوه راستی بازار! شهیتان ده زانی له کوئ، بۆ ده تانه وئ بزانی؟
- دیمیتری فیودورویچ، ئه وه زور گرینگه. به لگه یه کی زیندووه و به قازانجی

خۆته. چۆن تیناگه ی؟ مانگیک له مه و بهر، کی یارمه تیدای بیدرووی؟

- هیچکس، خۆم درووم.

- دروومان ده زانی؟

- سه رباز ده بی دروومان بزانی. دوورینی ئه وه ش ئه وه نده گرینگ نه بوو
شاره زایی بوئ.

- په پړۆکه ت له کوئ هیئا؟ مه به ستم ئه و تیتوله یه که پاره کت تینا و دووریت؟

- به شیتم ده زانی؟

- نا، نا، به هیچ شیوه یه ک. دلنیا به دیمیتری فیودورویچ، نامانه وئ سر
بخهینه سهرت.

- نازانم ئه و تیزمالکه په پړویه م له کوئ په یدا کرد - پیموایه، له جیگایه ک.

- ده مزانی نابی له بیرت چوو بیته وه!

- به شه رفم له بیرم نییه. په رنگه له تیکم له کراسه که م بریبی.

- زور چاکه. سبه یی له مه نزه که تان، په رنگه بتوانین کراس یان ههرشتیک که

ئه و کوته تان لى بریوه، بدوزینه وه. په پړۆکه ماله که ی چی بوو، په شم بوو یان جاو؟

- خودا ده زانی چ مالیک بوو. تاوی سه بر که ن... پیموایه له هیچم نه بری. کوئی

جاو بوو... پیموا کلاوه کونیکى خاوهن ماله که م بوو.

- کلاوی خاوهن ماله که تان؟

- به لى. له وم وهرگرت.

- چۆنت لى وهرگرت؟

- چا و لیکه ن، له بیرمه جاریک کلاویکم لیوه رگرت، کوئی په پړوم پیویست بوو،
به بی ئیزی خاوهن ماله که م هه لمگرت، پیموا بۆ پاک کردنه وه ی قه له مه کانم
دهمویست. چونکه کلاوه کونیکى له که لک که وتوو بوو. دراندم و پاره کانم نایه
به یی و دووریم. پیموایه راست و ابوو، به لى کوته جاویک بوو، هه زار جار
شور ابوو.

- به دلنیا یی له بیرته؟

- ته واو لیم پروون نییه. پیموایه هر له و کوته په پړویه م ناودووریم. باشه ئه وه

چ گرینگایه تییه کی هه یه؟

که وایه ده بی خاوهن ماله که ت له بیرى بی که کلاوه که ی ون بووه؟

- نا، له بیرى نایه. چونکه ونی نه کرد. تیزمالکیکی کون بوو. با پیتانبلیم،

شیتالیک بوو به کارى هیچ نه ده هات.

- دهرزى و دروومان ت له کوئ هیئا؟

میتیا ئاخری له دین دهرچوو، گوئی: «ئیتتر هیچ نالیم، بیبرنه وه.»

- باوهر ناکه م له بیرتان چوو بیته وه، که په پړۆکه ت له چ شونینیکى بازار فری

داوه.

میتیا به بزده یه کی تاله وه گوئی: «فه رمان بده سبه یی ته واوی بازار گسک

دن، په رنگه بیدوزنه وه.» به دهنگیکی نووساویش درپژده ی پیدا: «به سیکه ن،

ئاغایان، به س! ده زانم برپا به قسه کانم ناکه ن! ته نانه ت به قه د سه ره

دهرزیه کیش! خه تای خۆمه، خه تای ئیوه نییه. نه ده بوو ئاوا حازرجواب بوایه م.

بۆ؟ بۆ به و دانپیانانه و درکاندی رازی خۆم بۆ ئیوه، خۆم سوو ککرد؟ ئیوه به

گالته ی ده زانن. ئه وه له چاوتاندا ده خوینمه وه. جه نابی دادوهر، تۆ بووی منت

تووش کرد! ئه گهر ده توانی تی هه لکه له سرودى سه رکه وتن... نه حله ت له ئیوه،

هه مووتان ئه شکه نجه گهرن!»

سه رى داخست و هه ردوو ده ستى به بهر چاوییه وه گرت. باز پرسه کان

بیده نگ بوون. دواى ده قیقه یه ک سه رى هه لینا و به توورپه یی چاوی تیبرین. خه م

و ناھومیدی به روخسارییه وه دیار بوو. ئه وه نده مات و بیده نگ دانیشتیوو

دهتگوت ئاگای له دنیا نه ماوه. له م نیوه دا، ئه وان پئویست بوو کۆتایی به کارهکانیان بێتن. ده بوو خیرا دهستبکه ن به لئیرسینه وه له شایه دهکان. سهعات بوو بووه ههشتی به یانی، له میژ بوو چراکانیان کۆژاند بووه. میخاییل ماکووویچ و گالگاتوف، که له ههول تا ئاخری لئیرسینه وه که بهردهوام خویان به ژوریدا دهکرد و دهچوونه وه ده ری. ئیستا ههردووکیان دیسان چووبوونه وه ده ری. بازپرسهکانیش زۆر شهکهت دیار بوون. به یانییه کی لیل و خه ماوی بوو، هه ور ئاسمانی ته نیوو و باران به خور دهباری. میتیا به چاوکی توورپه و خه ماوییه وه له پهنجیره که وه ده یروانییه ده ری.

کتوپر، له نیکۆلای پارفنوویچی پرسى: «ئیزن دهن له پهنجیره که وه چاو له ده ری بکه م؟»

نیکۆلای پارفنوویچ وهلامی دایه وه: «فه رموو، هه رچه ندهت پئخۆشه چاو لیکه.»

میتیا ههستا و پوی بۆ بهر پهنجیره که. باران به لیزمه دههاته خوارى و له شووشه مه یله و سه وزه که ی دهن. ریگا پر قورپو چلپاوه که ی دهن به بهر پهنجیره که دا هاتبوو. دوورتریش، له وه ته مه لیلله دا ریزی ماله لارووخواوه کان رهش و خه ماوی، له وه بارانه دا رهشتر و پووخواوتر دیار بوون. میتیا بیرى له «فیسی قژ زێرین» و ههروه ها بریاره که ی خوی کرده وه که له گه ل یه که م گزنگی به گوله له خوی دهن. به بزیه که وه به خوی گوت: «له به یانییه کی ئاوادا ته نانهت زۆر باشتریش ده بوو.» له ناکاو دهستی بهردهاوه و پوو له «ئه شه که نه گه رهکانى» کرد و گوراندی:

- ئاغان، ده زانم فه وتاوم! به لام ئه و؟ پئمبلین، تکاتان لیده که م، خۆ ئه ویش له گه ل من نافه وتی؟ خۆ ده زانن بیتاوانه، دویشه ویش که هاواریکرد: «هه مووی خه تای منه»، هۆشى له سه رخۆ نه بوو! ئه و هه یچ خه تايه کی نییه. ئه مشه و هه تا به یانی که له گه ل ئیوه دانیشتبوو، بیرم هه ر له لای ئه و بوو، زۆرم خه می ئه وه.... ده کرى پئمبلین ئه و چ لیده که ن؟

دادوهر به تامه زوییه کی ئاشکراوه گوتى: «خه می ئه وت نه بی، دیمیترى فیودوروویچ. تا ئه م ساته هه یچ به لگه یه که مان به دهسته وه نییه خۆ له کارى ئه و خاتوونه هه لقوتینین که تا ئه و راده یه هۆگریت پئیه تی. دلنیام له داها توشدا هه روا ده بی و کارمان به سه ر ئه وه وه نییه.... له وه باره وه ئه وه ی له ده ستیشمان بی دریغی ناکه ین. خاترجه م به.»

- ئاغان، زۆرتان سپاس ده که م. ده زانم سه ره رای ئه و شتانه، ئیوه مرو فگه لیکی دروستکار و پوو راستن. باریکتان له سه ر دل م سووک کرد... چاکه ئیستا ده بی چکه ین؟ من ئاماده م.

- ده بی په له بکه ین. ده بی هه رچی زووتر ده ستبکه ین به لئیرسینه وه له شایه دهکان. ئه م کارهش ده بی به حزووری ئیوه به ریوه بچى، که وایه....

نیکۆلای پارفنوویچ په رییه نیو قسه کانی: «چاکتر نییه جارى چایه ک بخۆینه وه؟ پئموایه هه قى ئه وه مان هه یه!»

هاتنه سه ر ئه وه ی ئه گه ر چایی ئاماده بی له قاتی خوارى (میخاییل ماکاروویچ بیگومان بۆ خواردنه وه ی چایی چووبوو خوارى) چاییه ک بخۆنه وه و پاشان «بچه وه سه ر لئیرسینه وه که» و خواردنی ناشتاییش هه لگرن بۆ ده رفه تیکی له بار. وادیاره چایی ساز بووه و خیرا هه تاییانه سه ری. نیکۆلای پارفنوویچ به ریزه وه په رداخیکی چایی هه لگرت و خولکی کرد، میتیا لى وه رنه گرت. به لام پاشان خوی داوای چایی کرد و په رداخیکی هه لقوراند. زۆر شه کهت و بیهیزی ده نواند. کاتیک بیرت له هیز و گورپى ده کرده وه، قهت پئتوانه بوو شه ویک خواردنه وه و دلخو رپه ئاوا شوینی له سه ر داده نی. به لام هه نده ماندوو بوو، هه ستیده کرد به زۆر سه ری راگرتوووه و جار جار سه ری له گیزه وه دههات و چاوی ریشکه و پئشکه ی ده کرد. به خوی گوت: «تاویکی دیکه، ده که ومه ورینه کردن.»

پیشوو له سى ههزار رۆبلى كه متر خه رجنه كردهوه. خه لگى ئاوايش به درشت و وردهوه شايدى ددهن كه به گوىي خويان له ديميتري فيودورويچيان بيستوه. «هه ر ئه وهى بؤ ئه و كچه قهره جانه ي خه ر جكر د و پييدان، ده توانم بليم هه زار رۆبلى ده بوو.»

وه لامي خه م بارانه ي ميتياش ئه مه بوو: «پيموانيه پينج سه د رۆبلم به و كچانه دايى. به داخه وه ئه و كاته نه م بژارد، چونكه مه ست بووم...»
ميتيا له سه ر لاشان و پشت به په رده كه دانيشتوو. مات و بيدهنگ گويي راگرتوو، به حاله تيكى خه م بار و بيپه زه وه ده تگوت ده لى: «چش، هه رچى ده يللى بيلى. ئيتر بؤ من فه ر ق ناكا.»

تريفون بؤ ريسىچ ليبراوانه هه ليدايه: «ديميتري فيودورويچ، هه زار رۆبلى زياتر بؤ ئه و كچه قهره جانه خه ر جكر د. وه ك گه لا تالوو پاره ت فه رى ده دا و ئه وانيش هه ليانده گرته وه. ئه وان تا قميكى خويى و دز بوون، ئه سپ دز، ليتره نه ماون ئه و قهره جانه ده نا خويان شايد دييان ده دا چه نده يان پار ه لى وهر گرتوو. خؤم پار ه كه م به ده سته وه دى - نه م بژارد، راستيه كه ي نه ته هيشت - به لام به ديتنى بؤم ده ركه وت هه زار و پينج سه د رۆبلى ده بوو... به لى هه زار و پينج سه د! خؤ نه دى و بدى نيم پار ه م نه دييى. سه رم له پار ه ده رده چى...»

به لام سه باره ت به پار ه ي خه ر جكراوى شه وى رابردوو، گوتى ديميتري فيودورويچ له گه ل گه يشتنى بؤ ئيره پينگوتوه سى هه زار رۆبلى له گه ل خؤى هيناوه.

ميتيا گوتى: «تريفون بؤ ريسىچ، ئيتر وادياره له گه لمان پيكنايه ي. كوا من گؤتم سى هه زار رۆبلم هيناوه؟»

- چؤن نه تگوت. ئاندر يش له وى بوو گوتت. خؤ ئاندرى هه ر ليتره يه. بانگيكه ن با بى. له سه رسه را كاتيك چاوت به دووگى گؤرانبيژ و سه ماكه ره كان كه وت، هاوارت كرد شه ش هه زار رۆبلى ليتره خه ر ج ده كه ي.

شايه دانى پر مەترسى (زارۆكى بەستەزمان)

ليپرسينه وهى شايه ده كان ده ستي پى كرد. به لام له سه ر په وتى پيشوو دريژه به چيروكه كه مان نادهين. كه وايه خؤ له و باسه نادهين كه نيكولاى پارفنويچ هه ر شايدىكى بانگه كرده ژوورى، به پيداگرييه وه داواى ليده كرد، راست و ره وان و به بى پيچوو په نا و به ويژدانه وه شايد دييه كه ي بدا و پاشان سويند بخوا، داوا له هه موو شايد ده كانيش ده كرا شايد ده نامه كه ئيمزا بكه ن و... هتد. ته نيا ئه وه نده ده ليين كه ئه وهى له كاتى ليپرسينه وهى شايد ده كاندا پيداگريى له سه ر ده كرا، له بابته سى هه زار رۆبلى كه وه بوو. يانى ده يانپرسى ئه و پار ه يه ي ديميتري فيودورويچ مانگى پيشوو ليتره، له ماكرويه خه ر جى كرده وه، سى هه زار رۆبلى بووه يان هه زار و پينج سه د رۆبلى؟ هه روه ها دوينى سى هه زار رۆبلى، يان هه زار و پينج سه د رۆبلى خه ر جكر دوه؟ به داخه وه هه موو شايد دييه كان به زه ره دى ميتيا بوو. ته نانه ت تا قه شايد ديك به قازانجى ئه و نه دا و هينديكيان شتى واين ده گوت، كه تا راده يه ك هيوابرواى كرده بوو. قسه كانيشيان ته واو به دژى قسه كانى ميتيا بوو. يه كه م شايد كه ليپرسينه وهى ليكرا، تريفون بؤ ريسىچ بوو. كاتيك له هه مبه ر بازپرسه كاندا راوه ستا، ريزه يه ك شه رمى حزوورى نه بوو و ده تگوت ميشيكيشى ميوان نيه. به پيچه وانه له هه مبه ر تومه تباردا قه لافه تيكى وشك و توور ه ي به خويه وه گرتوو كه راستويژى و قوره ده ماخييه كى تاييه تى پيه ديار بوو. هه تا قسه يان لينه پرسىبايه نه ده دا، ئه و يش زؤر وشيار و له سه ره خؤ وه لامي ده دانه وه. زؤر به دلنيايى و ليبراوانه شايد ديى دا كه مانگى

ئىستىپان و سىمۆنىش گويىيان لىبوو، پىووتىز فۆمىچ گالگانوفىش ھەر ئەو كاتە لە پەنات راوہستابوو. رەنگە لەبىرى مابى....

شاھىدى لە سەر «شەش» ھەزار رۆبل شوپىنىكى سەيرى لە سەر ھەردوو بازىرسەكە دانا. بەو حىسابە تازە گەشانەو، سى و سى دەبىتە شەش، سى ھەزار ئەو كاتە و سى ھەزار ئىستا دەبىتە شەش ھەزار، ئەو ەوون و ئاشكرا بوو.

ئەو كەسانەى تريفون بۆرىسىچ ناوى ھىنان، لى پرسىنەو ھىان لەگەل كرا. ئىستىپان و سىمۆن و ئاندري، بە گومانەو قسەكانى تريفون بۆرىسىچيان پشتراست كردهو. بازىرسەكان بە وردى دەمەتەقىتى مېتىا و ئاندرييان نووسى كە كاتى ھاتن بۆ ماكرۆيە لە رىگا كرىدبوويان: «من دىمىترى فيودورويچ دەچم بۆكۆى؟ بۆ بەھەشت يان دۆزەخ؟ ھەك بزانى لەو دونيا دەبەخشىم يان نا؟» ئىپۆلىت كىرلىوويچ «رەوانناس» بە بزەيەكى نەرمەو ەوھى بىست و لە كۆتايىدا پىشنيارى كرىد كە ئەو قسانەى تايەت بەو بابەتەن كە دىمىترى فيودورويچ دەچى بۆكۆى، واچاكە «لە پەروەندەكەدا تۆمار كەن.»

گالگانوفيان بانگكرد، گرژ و بەدخولق ھاتە ژوورى و واى قسە لەگەل بازىرسەكان كرىد كە دەنگوت بە عومراتى خۆى نەيدىون، ئەگەرچى پىكەو ەدۆست و ئاشنا بوون و ماوھىەكى زۆر بوو ھەموو رۆژىك دەچوو بۆلايان. بەم شىوھىە دەستىكرد بە قسەكردن كە «ھىچ شتىك لەوبارەو نازانى و ناشىھەوى بزانى.» بەلام دەركەوت كە ئەو ەوئىش نەقلى «شەش» ھەزار رۆبلى بىستوو، دانى پيانا كە لەو كاتەدا لەو نزيكانە راوہستاو. بەلام تا ئەو جىئەى لەبىرى بى و توانىبىتى بىبىنى، «نەيدەزانى» مېتىا چەندەى پارە بە دەستەو ەبوو. راستى ئەوھشى گوت كە لەھىستانىيەكان لە كايەى پەرىندا گزەھيان كرىدوو. لە وەلامى پرسىيارە پەيتا پەيتاكانىندا گوتى كە دواى وەدەرنانى لەھىستانىيەكان، نىوانى مېتىا و ئاگرافنا ئەلسكاندرفنا خۆش بوو ە ئاگرافنا گوتوويە ئەوى خۆش دەوى. زۆر بە ئارامى و رىزەو ە ناوى

ئاگرافنا ئەلسكاندرفناى ھىنا، ەك ئەوھى خاتوونىكى بەرىز بى و جارىكىش ئىزنى بە خۆى نەدا گرووشنكاي پىبلى. ئەگەرچى زۆرى پىناخۆش بوو شاھىدى بە، بەلام ئىپۆلىت كىرلىوويچ لىپرسىنەو ەيەكى تىز و تەسەلى لەگەل پىكھىنا. ھەر بە ھۆى ئەوئىشەو ەتەواى وردەكارىيەكانى ئەو شەوھى بۆ دەركەوت كە ەك دەلەين «ئەشقنامەى» مېتىاي پىكدىنا. مېتىا بۆ تاقە جارىكىش نەپەرىيە نىو قسەكانى گالگانوف. ئاخىرى ئىزنيان پىدا مەرەخەس بى و ئەوئىش بە رق و توورەبىيەكى ئاشكراو لە وەتاغەكە چوو ەدەرى.

لىپرسىنەو ەھىان لەگەل لەھىستانىيەكانىش كرىد. ئەگەرچى لە وەتاغەكەياندا خۆيان لە پىخەف خزاندىبوو و ئەو شەو ەخەو نەچووبوو ەچاويان و لەگەل گەھىشتى ئەفسەرانى پۆلىس بەپەلە خۆيان پۆشتە كرىدوو ە خۆيان ئامادە كرىد، چونكە دەيانزانى بانگيان دەكەن بۆ لىپرسىنەو ە. بە لووت بەرزىيەكى تىكەل بە ترسەو ە شاھىدىيان دا. لەھىستانىيە وردىلە دەركەوت كە ئەفسەرى خانەنشىنكراو، كە ەك جەرپراخى ئەرتەش لە سىبىريا خزمەتى كرىدوو. ناوى مووسايالوويچە. پان وىرۆبلىفسكىش دەركەوت ددانسانىكى بى ئىجازەنامەيە. ئەگەرچى پارفتوويچ پرسىيارى لىكردن، بەلام ھەردووكانى وەلامەكانيان بە مېخايىل ماكاروويچ دايەو، كە لە سووچىك راوہستابوو. لەبەر نەزانى ئەويان ەك كەسايەتییەكى مەزن و گرىنگ ھاتە بەرچاو و لەگەل ھەر وشەيەك «پانىە سەرھەنگ» يان پىدەگوت. دواى چەند جار نارەزايەتى لە لايەن مېخايىل ماكاروويچەو تىگەيشتن كە دەبى كاتى وەلام دانەو ەروو بكنە نىكۆلاى پارفتوويچ. دەركەوت كە زمانى رووسى زۆر بە چاكى و بىھەلە دەزانن و تەنيا تۆزى زاراوہكەيان جياوازە. پان مووسايالوويچ وەھا بە گەرموگورى و لەخوبايانە باسى پىوہندى خۆى و گرووشنكاي كرىد كە مېتىا خۆى پىرانەگىرا و ەستا سەرىپى و گوتى ئىجازە نادا ئەو «ھىچوويچە» لە حوزوورى ئەودا ئاوا قسە بكا! پان مووسايالوويچ سەرنجى حازريانى بۆ وشەى «ھىچوويچ» راكىشا و داواى لىكردن لە شاھىدنامەكەدا تۆمار كرى. مېتىا بە توورەبى گوتى:

دیمیتري فیودورویچ قهرز کردووه و ئامادهیه بیداتهوه. له وهلامی پرسیاری نیکولای پارفنووچدا که لئی پرسی چهندهت پاره به دهست دیمیتري فیودورویچهوه دیوه، چونکه کاتی وهرگرتنی ئهوه ده رۆبله له ههموو کهسیک باشتر توانیویه پارهکانی ببینی. زور به دلنیایی و لئبراوانه گوتی «بیست ههزار رۆبل».

نیکولای پارفنووچ، به بزهدیهکهوه پرسیی: «قتهت بیست ههزار رۆبل دیوه و دهزانی چهکهی بیست ههزار رۆبلی چهنده دهبی؟»

- ئهئهی چۆنم نه دیوه، قوربان، بهلام نهک بیست ههزار، بهلکو ههوت ههزار، ئهویش ئهوه کاته بوو که ژنهکههملکهکهمی له گرهو نا. تهنیا ئیزنی دها له دوورهوه تهماشایکههمل و به بۆنهئیهوهوه قورهدهماخانه فیزی بهسهردا لیدههام. چهکهیهکی گهوره بوو، ههمووشی گهلائی گول بهپشت بوو. گهلاکانی دیمیتري فیودورووچیش گول بهپشت بوون.

ئهویان زور ماتل نهکرد. ئاخری نۆرهی گرووشنکا هات. نیکولای پارفنووچ تهواو نیگهرانی ئهوه بوو هاتنی گرووشنکا شوین له سههر میتیا دانی، بۆیه وهک ئاموژگاری چهند وشهیهکی درکاند به گوئی میتیادا، بهلام ئهوه سههری داخست و تیگههیاوند که «کیشه و ههرا ساز ناکههمل». میخاییل ماکارووچ، خۆی لهگهله گرووشنکا هاته ژووری و رینوینی کرد. گرووشنکا به ناوچاوانیکی گرژ و خهبارهوه، که تا رادهیهک ئارامی دهواند، هاته ژووری و به ئارامی له سههر کورسیلهیهک دانیشته که نیکولای پارفنووچ خولکی کرد لهسههری دانیشی. بهجاری رهنگی ههلبزکابوو، دهتگوت سهرمایهتی. شاله رهش و گرانبایهکهی له ملی پئچابوو. تاویاویکی ئارام دایگرتبوو. یهکهمین دیاردهی نهخوشییکی دریزخایهن که دواي ئهوه شهوه تووشی بوو. ئارام و لهسههرهخۆ، به روانینیکی جیدی و ههلسوکهوتیکی نهرموونیان، شوینیکی قوولی له سههر دادوهرهکان دانا و تهنانهت نیکولای پارفنووچ ههتا رادیهک دلی بۆی دهکورکاند. خۆی دواتر کاتیک باسیکرد، دانی پیانا که تا ئهوه کاته نهیزانیوه «ئهوه ژنه چهنده جوانه»، چونکه پیشتریش چهند جار دیتبووی، ههمیشهش به

چاوی سهلتهیهکی لادینی چاوی لیکردبوو. تهنانهت دواتر له کورپکی ژنانیشدا که باسی ئهوه خاتوونه هاتبووه گۆرئ، شهیدایانه گوتبووی: «ئهوه ژنه خاوهنی ههلسوکهوت و کهسایهتییهکه که تهنیا له ژنانی نهجیمزاده و خانهدان دهوهشیتهوه» بهلام ژنان بهو وتهیه تیکچوون و لهریوه پییانگوت «شهیتانی دلتهر». گرووشنکا، ههرکه پپی نایه ژوورهکهوه، تهنیا چرکهیهک چاوی له میتیا کرد میتیاش شلهژاوانه چاوی تیپری. بهلام روخساری ئارامی گرووشنکا خیرا دلنیای کرد. دواي لئپرسینهوه و وریایی پیدان که ناتوانی حاشا له هیچ شتیکی بکا، نیکولای پارفنووچ توژی به گومانهوه، بهلام بهوپهری ریز و ئهدهبهوه، پرسیی لهگهله سهروانی واز له ئهرتتهش هیناو، دیمیتري فیودورووچ کارامازوف، چ دوستایهتییهکیان ههیه. گرووشنکاش به لهبزیکی ئارام و خاترجهمهوه وهلامیدایهوه:

- ئاشنامان بوو. له ماوهی مانگی رابردوودا وهک ئاشنا دههات بۆ دیدهنیم.

له وهلامی پرسیارهکانی دیکه یاندا به روونی و راشکاوییهکی تهواو گوتی ههرچهند «جاروبار» کهوتبووه بهر دلی، بهلام ئاشقی نهبووبوو، «زیاتر بۆ ئهوهی داخی خۆمیان پی بریژم و پیانرا بویرم، دلی ئهویش و دلی باوکیشیم رفاندبوو.» بۆشی دهکهوتبوو که میتیا بهخیلی به فیودورپاولووچ و ههموو کهسیکی دیکه دها، بهلام مهبهستی تهنیا ئهوه بووه پیانرا بویرئ. قهت قهستی ئهوهی نهبووه بچی بۆلای فیودورپاولووچ تهنیا ویستویه سههر بخاته سههری و پئپئیکهنی. «له ماوهی مانگی رابردوودا بیرم له هیچکامیان نهکردۆتهوه و تهنیا چاوهروانی پیاوکیتر بووم که زۆری خراپه دهرهقههکردووه.» له کوتایشدا گوتی: «بهلام پیماویه هیچ پیوستیهک ناکا لهوبارهوه ههلمپچن، یان من وهلامتان بدهمهوه، چونکه ئهوه شتانه پیوهندی به خۆمهوه ههیه.»

نیکولای پارفنووچ لهریوه تیگههیشته و ئیتر له سههر ئهوه باسه نهرویشته، لایهنی «ئهویندارانهی» پهروهندهکهی بهردا و هاته سههر پرسیاره گرینگهکان، یانی سهبارته به سنی ههزار رۆبلهکه. گرووشنکا به دلنیایهوه گوتی: «له یهکهمین عیشوتوشماندا، واته مانگی رابردوو له ماکرویه، به خاترجهمی سنی

هزار رۆبل خەرجکرا، ئەگەرچی خۆم پارەکهیم نەبژاردوو، له زمانی دیمیتری فیۆدۆرۆویچم بیستوو که سێ هەزار رۆبلی خەرجکردوو. «
 دادوهر به په له پرسیی: «ئەوهی تهنیا به تو گوت، یان له لای که سیکی تر، یان بۆ که سانیکی تری باسکرد و تو به هه لکهوت گوت لیبوو؟»
 گرووشنکا له وهلامی ئەو پرسیاره شدا گوتی که هه م له لای ئەموئەو، هه م کاتیک به تهنیاش بوون ئەوهی لیبستوو.
 دادوهر پرسیی: «ئەوهی تهنیا جاریک یان چهند جار به ئیوه گوت؟» بۆشی دهرکهوت که میتیا چهن جاری ئەوه به گرووشنکا گوتوو.
 ئیپۆلیت کیریلۆویچ ئەم شایه دییهی زۆر به دل بوو. کاتیک زیاتر درێژه یان به لیپرسینه وه که دا، پوون بۆوه که گرووشنکا ده زانی ئەو پارهییهی له کوئ وه دستکه وتوو، یانی ده زانی که «دیمیتری فیۆدۆرۆویچ سێ هەزار رۆبلی له کاترینا ئیوانا وهرگرتوو.»
 - وهک له بیرت بی تاقه جاریکیش لیت نه بیست که سێ هەزار رۆبلی که متر خه رجدی، یان نیوهی ئەو پارهییهی پاشه کهوت کردی؟
 گرووشنکا وهلامی دایه وه: «نا، قه تم لینه بیستوو.»
 جگه له وهش گوتی که میتیا له ماوهی مانگی رابردوو دا زۆرجار گوتوو به تاقه کوپکیکیشی نییه. له کوتاییشدا گوتی: «هه میشه چاوه روانی هه لیک بوو بریک پارە له باوکی بستینی.»
 نیکۆلای پارفنۆویچ گوتی: «قه ت له لای تو... به هه لکهوت، یان له کاتی توورهبیدا، نه یگوتوو باوکی ده کوژی؟
 گرووشنکا هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «با، گوتوو به.»
 - جاریک یان چهند جار؟
 - چهن دین جار، ئەوهندهی رقی هه لدهستا ئەوهی ده گوت.
 - تو قه ت باوه رت ده کرد کاریکی وا بکا؟
 گرووشنکا به خاترجه می وهلامی دایه وه: «به هیچ شیوه یه ک. ئیمانم به دل هه وره که ی بوو.»

میتیا له نا کاو گوراندی: «ئاغایان ئیجازه بفرمون، ئیجازه بفرمون با له حزووری ئیوه دا شتیک به ئاگرافنا ئەلکساندر فنا بلیم.»
 نیکۆلای پارفنۆویچ گوتی: «فرموو.»
 میتیا له سه ر کورسییه که هه ستا: «ئاگرافنا ئەلکساندر فنا! ئیمانم به خودا و به من بیج که دهستم له کوشتنی باوکمدا نییه!»
 میتیا دوای ئەو قسانه له سه ر جیگا که ی خۆی دانیشته وه. گرووشنکا هه ستا سه ری و به ئەدهبانه له هه مبه ر په یکه ره ی پیرو زدا خاجی خۆی کیشا و به دهنگیکی بوغز گرتوو وه گوتی: «خودایه گیان، زۆر شوکر.» پاشان رووی له نیکۆلای پارفنۆویچ کرد و درێژه ی به قسه کانی دا: «ئەو قسه ی ئیستا کردی، راسته، باوه ری پییکه ن، من چاکی ده ناسم. زۆرجار به گالته یان له کاتی رقههستان و خیشه سه ریدا قسه ده کا، به لام له هه مبه ر ویژدانیدا سه ره رو نییه، پی له ویژدانی خۆی نانی. به راستیهی، بروای پییکه ن.»
 میتیا به دهنگیکی بوغز لی نیشته وه گوتی: «ئاگرافنا ئەلکساندر فنا، سپاست ده که م، وره یه کی تازه ت وه به ر نامه وه.»
 بیمه سه ر باسی ئەو پارهییهی شهوی رابردوو خه رجدراوه، گرووشنکا گوتی نازانی چهنده بوو، به لام بیستبووی میتیا به چهند که سی گوتوو سێ هەزار رۆبلی پییه. له وهلامی ئەو پرسیاره شدا که ئەو پارهییهی له کوئ وه دهست که وتوو، گرووشنکا گوتی له میتیای بیستوو که ئەو پارهییهی له کاترینا ئیوانا «دزیوه» ئەویش له وهلامی میتیادا گوتوو به نا نه تدزیوه و ده بی به یانی بچی بیده وه. له وهلامی پرسیا ری دادوهر دا که ئەو پارهییهی میتیا گوتبووی له کاترینا ئیوانای دزیوه، هه ر ئەو بره پارهییهی بوو که دوینی خه رجکردبوو، یان مانگی پیشوو هه مووی له ئاو کردبوو، گرووشنکا گوتی مه به ستهی ئەو پارهییهی بوو که مانگی رابردوو خه رجی کردوو، یانی وا له قسه کانی تیگه یشتن.
 ئاخری ده ستیان له کوئ گرووشنکا کرده وه و مه ره خه سیان کرد. نیکۆلای پارفنۆویچیش له رووی دل سو زیی وه پییرا گه یاند که ده توانی بگه رپته وه بۆ

شاری، ئەگەر خزمەتیکیشی لە دەست دێ، بۆ وینە بەکری گرتنی عارەبانە، یان ئەگەر پێویستی بێ پارێزەری لەگەڵ بێژی...

گرووشنکا دەستی بە سینگییەوه گرت و وێرایی کرپۆش گوتی: «پەر بە دل سپاست دەکەم، من لەگەڵ ئەو کابرا پیرە دەپۆمەوه، ئەویش لەگەڵ خۆم دەبەمەوه بۆ شاری، ئەگەر ئیجازەش بفرمۆن، جاری لە خوارەوه چاوەرێ دەبم با بزنام ئاکامی دادگایی کردنەکە ی دیمتری فیودورۆویچ دەبی بەچی.»

گرووشنکا چوو دەری. میتیا ئارام و شادی دەنواند، بەلام تەنیا چەند چرکە ی خایاند. بەهۆی بیهیزی و خەمیکی ئاویتە ی دلەخورپەوه هەستی بە ئازار و خەفەت دەکرد. لەبەر شەکەتی چاوی هەلنەدەهات. ئاخری لێ پرسینەوه ی شایەدەکانیش تەواو بوو. بازپرسەکان دەستیانکرد بە پێداچوونەوه ی پەرودەندەکە. میتیا هەستا سەرپێ، لە کورسییەکە ی دوور کەوتەوه و چوو سووچیکی لای پەرەدەکە، لە سەر سندوقیکی گەورە ی فەرشکراو پاکشا و لەرپۆه خەوی لیکەوت.

خەونیک سەیری دێ، خەونەکە ی بە تۆزیش پێوەندی بەو کات و شوینەوه نەبوو. لە شوینیک بوو بە ناوی ئیستەپ کە لەمیژ بوو لەوئ دامەزرابوو، بە سواری دەچوو، لادییەک بە سواری عارەبانە یکی دوو ئەسپ بە نیو بەفر و قور و زیلاقەدا دەبیرد. سەرما ی بوو، سەرەتای مانگی نوامبر بوو. شلیو ی دەکرد و عەرز ی بوو یووه یەکیارچە قور و لیتە و بەفر و زلچە ی دەهات. کابرای عارەبانە چی بە پرتاو لێی دەخوری و خەرەزەنگی هەلدەسووراند. پێشکی بۆز و دریزی هەبوو. پیر نەبوو، پەنجا سالی تەمەن بوو و کەپەنکی لەبەردا بوو. لە دوورەوه گوندیک دیاربوو. میتیا لە دوورەوه تاپۆی مالهەکانی دەدی رەش دەچوونەوه. نیو ی مالهەکان سووتابوون و دەستەک و کاریتە ی سەربانەکانی بە نیو سووتای و رەش داگەرایی و دەدرکەوتبوون. کاتیک گەشتە نیو دێ، ژنانی گوندنشین لە سەر ریگا کە ریزیان بەستبوو، ریزیکی دوور و دریز، ژنەکان زۆر بوون و هەموویان لەر و وردیلە بوون، دەمووچاویان قاوہی بوو، بەتایبەت ئەو ژنە دریز و رەقەلە ی لە قەرەغەوه

راوەستا بوو و چل سالانی دەنواند، بەلام بەو رۆخسارە دریزۆکە و لەجەرەوه لەوه دەچوو لە بیست سال زیاتر نەبی. کۆرپە یەکی ساوای بە باوہ شەوه بوو. مەکی ئەو ژنە دەبی وشکی کردییت و تنۆکی شیر ی تیدا نەبی. زارۆکەش زوو قە زوو قە دەگریا و باسکی رووت و چکولە و مشتە وردیلەکانی دەجوولاندهوه کە سەرما رەش و شینی هەلگێرا بوون.

میتیا، کە هەروا بە پیکەنینهوه بەلایاندا تیدەپەر ی، پرسیی: «بۆ دەگرین؟ بۆ دەگرین؟»

عارەبانە چی وەلامی دایەوه: «ئەو مندالە بەستە زمانە دەگری.»
بەجاری شوینی لە سەر میتیا دانا کە بە شیوہ یەکی لادییانە گوتی ئەو «مندالە بەستە زمانە» لە لایەکی ترەوه ئەو وشە یەشی پێ جوان بوو. دەتگوت دلسۆزییەکی زیاتری پێوہ یە. میتیا گەوجانە دووپاتی کردەوه: «ئاخەر بۆ دەگری؟ بۆ بازۆلە چکۆلەکانی رووتە؟ بۆ دایناپۆشن؟»
بەستە زمانە سەرما یەتی، جلو بەرگەکانی چکۆلەن و گەرمی داناھینن.

میتیا گەوجانە پێداگری کرد: «ئاخەر بۆ؟ بۆ؟»
خەلکیکی هەژارن مالهەکانیان سووتاوہ. نانیا نییە. خەریکی سوالن. چونکە مالو حالە کە یان سووتاوہ و ئاوارە بوون.

میتیا وەک ئەوہ ی دیسان تیگە یشتی گوتی: «نا، نا. پیمبلی ئەو دایکە هەژارانە بۆ لەوئ راوەستاون؟ بۆ فەقیرن؟ ئەو مندالە بەستە زمانە بۆ فەقیرە؟ ئیستەپ بۆ ئاوا بی داھاتە؟ ئەوانە بۆ یەکتەر لە باوہش ناگرن و یەکتەر ماچ ناکەن؟ بۆ بە شادی تێ هەلناکەن لە گۆرانی شادی؟ بۆ چارە رەشی و لیکەوماوی بەو دەردە ی بردوون و رەنگیان رەش داگەر اوہ؟ بۆ خۆراک بەو مندالە بەستە زمانە نادەن؟»

هەستیشی دەکرد کە پرسیارەکانی بیمانا و ناماقوولانەن، بەلام پێی خۆشبوو پرسی و دەبوو ئەو پرسیارانەش بکا. هەروہا هەستیدەکرد، هەستی دلسۆزی خەریکە لە ناخەوه هەلی دەچۆقین، ئەگەرچی بە عومراتی ئەو هەستە ی نەئەزموو بوو. گریانی دەهات، دەویست کاریکیان بۆ بکا، بۆ ئەوہ ی ئەو

زارۆکه بهسته زمانه ئیتر نه گری. بۆ ئه وهی ئیتر ئه و دایکه رهشتاله ی مه مکی وشکی کردوه ئیتر نه گری. بۆ ئه وهی له و کاته وه ئیتر که س فرمی سک هه لئه وه رینی. ده یویست له ریوه و بی له به رچاو گرتنی کۆسپ و ته گهره، به ته وای ئه و توانا و بیباکیانه وه که له مالباتی کارامازۆف دایه، ئه و کاره بکا.

گوئی له دهنگی ناسک و پر ههستی گرووشنکا بوو له په نایدا گوئی: «منیش له گه لت دیم. ئیتر تا ئاخری ته مه نم ده ستت لی هه لئا گرم، منیش له گه لت دیم.»

پرشنگیک دلی روونکرده وه، هه ولیدا به ره و تیشکه که برواته پیشی و به ئاواته وه بوو بژی، زیندوو بی و برواته پیشی، به ره و ئه و تیشکه تازه برواته پیشی که بانگی ده کا، په له بکا و هه ر ئیستا به له ز و خیرا وه ریکه وئ و برواته پیشی.

که چاوی هه لئنا و له سه ر سن دووقه که دانیشت، به سه رسوورمانه وه گوئی: «چی! کوئی؟» وه ک ئه وهی وه هوش هاتییته وه، بزه یه کی پر له شادی که وته سه ر لیوی. نیکۆلای پارفنوویچ له ژوورسه ری راوه ستابوو، پیشنیاری پیده کرد گوئی له شایه دنامه که بگری که به دهنگی به رز ده خویندریته وه. واژوی بکا. میتیا پییوابوو سه عاتیک یان زیاتر خه وتوو. به لام گوئی له دهنگی نیکۆلای پارفنوویچ نه بوو. له نا کاو ئه م راستییه سه رنجی راکیشا که بالنجیکی له ژیر سه ر دایه. چونکه ئه و کاته ی شه که ت و ماندوو له سه ر سن دووقه که پالکه وت ئه م بالنجی له ژیر سه ردا نه بوو.

به دهنگیکی بوغز گرتوو و سپاس و پیزانینه وه، وه ک ئه وهی زوری دلسۆزی بۆ کرابی، هاواریکرد: «کی ئه و بالنجی نایه بن سه رم؟ کی ئه و چاکه یه ی له گه ل کردم؟» نه یزانی ئه و که سه دلۆفانه کی بووه، رهنگه یه کیک له شایه ده گوندنشینه کان، یان میرزا وردیله که ی نیکۆلای پارفنوویچ له پووی دلسۆزییه وه ئه و بالنجی نابیته ژیر سه ری، کولی گریان سه رتا پای وه له رزین خستبوو، پۆیی بۆلای میزه که و گوئی هه رچی بلین واژوی ده که م.

به دهنگیکی غه ریب و روخساریکی گه شاره وه که ویده چوو به هوی شادییه وه بی، گوئی: «ئاغایان، خه ونیکی چاکم دی.»

(۹)

میتیا ده بن و ده پوون

دوای ئیمزا کردنی شایه دنامه که، نیکۆلای پارفنوویچ به فیز و قورساخییه که وه پووی له تومه تبار کرد و بریارنامه که ی بۆ خوینده وه. له ویدا هاتبوو که فلان سال و فلان پوژ له فلان شوین، بازپرسی فلان دادگا، دوای لیپرسینه وه له تومه تبار فلانی کوری فلان (یانی میتیا) به و تومه تانه (که ته وای موو به موو نووسرابوو) و دوای چاوخشانده وه به و خاله دا که تومه تبار حاشا له هه موو ئه و تومه تانه ده کا وا دراونه ته پالی، بۆ خۆپه راندنه وه و به رگریکردن له خوی هیچ شتیکی نه درکاندوو. به لام شاهیدان فلان و فلانی کوری فلان، به م شیوه ی خواره وه به دژی ئه و شایه دیان داوه، به پیی فلان ماده و بریاری یاسا ... هتد بریاردا که فلانی کوری فلان (میتیا) به مه به ستی له ئه ماندا بوون له هه ر چه شنه په یدۆزی و سزایه کی بی بنه ما، له فلان به ندیخانه را ده گیری. به م چه شنه تومه تبار ناگادار ده که یه وه و به رگیک له م بریارنامه یه ئاراسته ی جیگری دادوه ده کری و هتد... وه لاسل به میتیا یان راگه یاند که له و کاته وه زیندانییه و له زووترین کاتدا ده یبه ن بۆ شار و له وئ له شوینیکی زور ناخوش ده ستبه سه ر ده کری. میتیا به وردی گوئی راگرت و له کۆتاییدا ته نیا شانی هه لته کاند.

- زور چاکه ئاغایان، لیتان ناگرم. من ئاماده م... ده زانم جگه له وه هیچ کاریکی دیکه تان له ده ست نایه.

نیکۆلای پارفنوویچ دلسۆزانه پیی راگه یاند، سه روکی ئاسایش ماوریکی ماوریکییه ویچ که به هه لکه وت له وئ بووه، هاوپیی ده کا...

میتیا له پېر قسه که ی پېږی «سه برکه» به ههستیگی گهرمه وه خوئی پیرانه گيرا و پرویکرده حازریان و گوتی: «ئاغایان، هه موو زالمین، هه موومان دلره قین و چاره پشین، ده بینه هوئی هه موو پیاوان و ژنان و مندالان فرمیسک هه لوهرینین، نازاریان ده دین و ده یانگرییتین. به لام له نیوان هه موویاندا، لیمگه رین لیره و هه ر ئیستا پروون بیته وه، له نیوان هه وانده من له هه مووان سووکوچروو کترم. خوئیترین ده عبام! له ژیاندا هه موو رۆژیک له سینگی خۆم داوه و سویندمخواردوه که خۆم پاک راگرم و سه ره پوی نه که م، به لام هه موو رۆژیک خۆم تووشی ئه و زه لکاوی تاوانه کردوه. ئیستا تیده گم که مرۆقی وه ک من پیویسته ته مبی کرئ و قامچی بخوا، قامچی چاره نووس، قه لاده یه کیان له مل کرئ. به وزه یه کی دهره کی بیان به ستنه وه. ئه گهر به ره لالا بوایه م و سه مه ندۆکیان له ملم نه کردایه، هیچکات، هیچکات خۆم له و زه لکاوه پی دهر باز نه ده کرا و نه شم ده ویست دهر باز بم! به لام هه موو دهستی به لا ئه وکی گرتم. نازاری تۆمه ت و تیروتوانجی خه لگم قه بووله. هه قیانه تف و نه حله تم که ن. ده مه وه ئ نازار بکیشم، به لکو پاکبمه وه. رهنگه پاکیشبمه وه، وانیه؟ ئاغایان بۆ دوا یین جار گویم لیبگرن و بروام پیبکه ن، خوینی باو کم له هه ستوی من نییه و من نه مکوشتوه. ئاماده م سزا بدریم، نه ک بۆ هه وه ی کوشتوومه، به لکو بۆ هه وه ی ده مو یست بیکوژم. رهنگه بشمکوشتایه. سه ره رای هه وه ش بریارمداوه به ره ره کانتیان له گه ل بکه م و ئاگادارتان ده که مه وه. هه تا ئاخ له گه لتان له کیشه دا ده بم و هه کاته خودا خوئی بریار ده دا. خودا حافیز ئاغایان، له وه ی که کاتی لیبرسینه وه گوراندم به سه رتاندا داوای لیبووردن ده که م. دلتان لیم نه هیشی. ئاخ، هه کاته هیشتا گه وج بووم... دوا ی تاویکی تر به ند ده کریم، به لام ئیستا بۆ دوا یین جار، دیمیتری کارمازوف وه ک که سیکی ئازاد لیتان ده پارپمه وه و خودا حافیزیتان لیده که م. خودا حافیزی له هه موو مرۆقه کان ده که م.»

دهنگی ده له رزی و بۆ ته وه که ردن دهستی هینابووه پیشی. به لام نیکولای پارفنوویچ که له نزیکیه وه راوه ستابوو، تووره و به په له دهستی برده پشته وه و نه یویست ته وه ی له گه ل بکا، میتیا رهنگی تیکچوو و دهستی به ردا یه وه. نیکولای پارفنوویچ، به حه په ساوی ده ستیکرد به منجه منج: «لیبرسینه وه ی سه ره تای هیشتا ته واو نه بووه. له شاری دریه ی پیده دین و من، هه لبه ت ئاماده م بۆ پاریزه ریتان... هیوادارم سه رکه وتوو بی... دیمیتری فیودوروویچ، راستت ده وی من به رده وام وه ک که سیکی به دیه غبال چاوم لیکردوی نه ک تاوانبار. ئیمه هه موومان، ئه گهر بتوانم به وه کیلایه تی هه وانیشه وه قسه بکه م، هه موومان ئاماده ین قه بوولیبکه ین که تو له دله وه لاویکی به شه ره فی به لام به داخه وه هه م لاوه به شه ره فه ئیساسات تووشی سه ره پوی کردوه...» قه لافه تی وردیله ی نیکولای پارفنوویچ، دوا ی قسه کانی شاهانه ی ده نواند. میتیا پیوابوو دوا ی تاویکی دیکه هه م «کوره» قوئی ده گری و ده بیاته په سیویک و دیسان سه باره ت به «کچان» قسه ی له گه ل ده کاته وه. به لام کوئیک فکر و خه یالی بی جی جاری وایه به زهینی زیندانییه ک ده گا که ده بیه نه پای سیداره.

میتیا پرسیی: «ئاغایان، ئیوه پیاوی چاکن. زور ئینسانن، ئیجازه م پیده دن بۆ دوا یین جار چاوم پیبکه وئ و خودا حافیزی لیبکه م؟»
- حه تمه ن، به لام بارودوخه که... له راستیدا نابی، مه گین به حزووری...
- ئه گهر پیتان خوشه با له حزووری ئیوه بی!
گرووشنکایان هینا، به لام خودا حافیزیه کی کورت و موخته سه ر بوو، نیکولای پارفنوویچ به هیه شیوه یه ک به دلی نه بوو، گرووشنکا به ریزیکی زوره وه کرئوشی بۆ میتیا برد.
- پیمگوتی نه مرم هی توم و بۆ تو ده بم. تا هه تایه پشتت به رناده م، جا بۆ هه رشوینیکیشت بنیرن له گه لتم. خودا حافیز، ئه گه رچی خوت به دهستی خوت هه و قوره ت گرتوته وه، به لام ده زانم بیتاوانی.
لیوی ده له رزی و فرمیسک به چاویدا ده هاته خواری.

- گرووشا، بمبووره، له بهر خاتری ئه شقه که م و له بهر خاتری ئه وهی تو و ئه شقه که مم پیکه وه فه وتاندووه.

میتیا زوری قسه له دلدا بوو، به لام زمانی له گۆ کهوت و قسهی بۆ نه هات. پویشته ده ری و ئه و که سانهی چاویان له سه ر هه لئه ده گرت خیرا تیی هالانه وه. له بهر ئه و پلیکانانهی که شه وی رابردو میتیا له عاره بانه سی ئه سپه کهی ئاندری دابه زیبوو، دوو عاره بانه ئاماده کرابوون. ماوریکهی ماوریکه ویچ، پیاویکی چوارشانهی تیکسمراو و دهموچاو چرچ بوو. ده تگوت له شتی که دلمه نده، پیموا به هوئی ئه و بینه زمییه کوتوپره وه بوو. به توورپه یی ده یگوراند. به ناوچاوانیکی زور گرژه وه له میتیا راخوری که سواری عاره بانه که بی. میتیا، به دم سواربوونه وه به خوئی گوت: «له مه یخانه کاتی بۆ شه راب خولکم ده کرد، پیاویکی دیکه بوو.» له دم درگا که دا خه لکیکی زور ئاپوره یان دابوو، پیاوانی لادیی و ژنان و عاره بانه چی. تریفون بوریسیچیش له قالدرمه کان هاته خواری. هه موو چاویان له میتیا بریبوو.

میتیا له ناکاو له سه ر فایتوونه که وه هاواریکرد: «خه لکانی دلوثان، ئیستا که لیک هه لده بریین، بمبوورن!»

گوئی له دهنگی دوو سی کهس بوو: «توش ئیمه ببووره!»

- تریفون بوریسیچ خودا ئاگاداری توش بی!

به لام تریفون بوریسیچ هه ر سه ریشی هه لئه بپی. له وه ده چوو سه ری زور قال بی. ئه ویش هاواریده کرد و سه باره ت به شتی که هه للا و بگری ساز کردبوو. مه علوم بوو که عاره بانهی دووهه م که بریار وابوو دوو پاسه وان هاوړی ماوریکه ویچ وه ریکه ون، ئاماده نییه. عاره بانه چییه کی لادیی که بریار وابوو عاره بانهی دووهه م لیخوړی، به توورپه یی خه ریکی له بهر کردنی کۆته کهی بوو و ده ییولاند که نۆره ی ئه و نییه و نۆره ی ئاکیمی عاره بانه چییه. به لام ئاکیم له ه یچ کوئی دیار نه بوو. به په له په ل به دوایدا ده گه ران. کابرای لادیی پینداگریی ده کرد و داوای لینه کردن په له نه که ن.

تریفون بوریسیچ گوتی: «ماوریکه ماوریکه ویچ دیوته ئه م لادییانه چه نده بی چاوو روون! ریزه یه کیان شه رم و حه یا نییه! ئاکیم پی ری بیست و پینچ کوپکی پیدای. هه موویت یه کجی دا به شه راب و ئیستا شیره شیر ده که ی. ماوریکه ماوریکه ویچ، من له و دلسۆزی و رۆحسووکییه ی ئیوه ده ره ق به و لادییانه سه رم سوړماوه. ئیتر نازانم بلیم چی.»

میتیا هه لیدایه: «ئاخر دوو عاره بانه تان بۆچییه؟ ماوریکه ماوریکه ویچ واچا که به عاره بانه یه ک وه ری که وین، دلنیا به سه ره رپوی ناکه م، هه لنایه م، هاوړی گیان. ئیتر پاسه وانت بۆچییه؟»

ماوریکه ماوریکه ویچ، زور به قه لسی و وه ک ئه وه ی به دامرکانی توورپه ییه که ی خوئی که شابیتته وه، هاواریکرد: «حه زه تی ئاغا ئاگات له ده مت بی. من «هاوړی گیان» ی تو نیم. ئه و ئاموژگارییه ت هه لگره بۆ وه ختیکی دیکه!»

میتیا سه ری داخست و سوور هه لگه را. دوا ی تاویک له ناکاو هه ستی به سه رمایه کی به ته وژم کرد. باران خوئی کردبووه. به لام ئاسمانی مات و خه مبار هه وریکی ره ش دایگرتبوو، کزه بایه کیش راست دهموچاوی ده رزی ئاژن ده کرد. خوئی کوشمه له کرد و له دلی خویدا گوتی: «سه رمام بووه.» ئاخری ماوریکه ماوریکه ویچ سواری عاره بانه که بوو و ناشاره زایانه دانیشت. وه ک ئه وه ی میتیا به ه یچ دانه نی، له سووچیکی هیلینگه که ی په ستاوت. له راستیدا زوری رق هه ستابوو، چونکه ئه و ئه رکه ی زور پیناخوش بوو که پینان سپاردبوو.

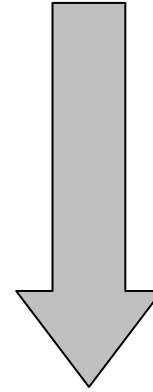
میتیا دیسان گورانندی: «خودا حافیز، تیپرپی فون بوریسیچ،» خوئی ئه مجاره هه ستیکرد که له بهر دلپاکی نه بووه به لکو به رق و بیزاریه وه هه رای لیکردووه.

به لام تریفون بوریسیچ، که ده ستی له پشته وه هه لپیکابوو، به گرژی و توورپه یی چاوی له میتیا بریبوو، به پۆز و هه وایه که وه راوه ستابوو و وه لامی نه دایه وه.

میتیا له ناکاو گوئی له دهنګی ګالګانۆف بوو، که کتوپر دهرپه رېبووه دهری و گوتی: «خوداحافیز، دیمیتری فیودورۆویچ، خوداحافیز!» ګالګانۆف، هه لات بۆلای عاره بانه که، دهستی بۆلای میتیا دريژ کرد. کلاوی له سه ردا نه بوو. میتیا به په له دهستیگرت و گوشیی. به گهرموگورپی هاواریکرد: «خوداحافیز، دۆستی به ریز! قه تم گهره ییت له بیر ناچی.» به لام عاره بانه که وهری کهوت و دهستیان لیک به ربوو. زهنگوله کهوته زره زر و میتیا یان برد.

ګالګانۆف به هه لاتن گه راپه وه، له قوژبنیک دانیشته، سه ری داخست و هه ردوو دهستی به بهر ده موچاوییه وه گرت و دای له پر مه ی گریان. ماوه یه کی زور هه روا دانیشته. وا ده گریا ده تگوت ئه و لاوه بیست سالانه یه مندالیکي که م ته مه نه. ئاخ، بی ئه وه ی ریزه یه ک گومانی هه بی میتیا ی به تاوانبار ده زانی. به وپه ری هیوا براوییه وه، منجاندی: «ئه وانه کین؟ بللی مرۆف دوا ی ئه مه چیی لی بی؟» له و کاته دا له ژیا نی خو ی بیزار بوو. ګالګانۆفی لاو به دلکی خه مباره وه گوتی: «بایه خی ئه وه ی هه یه؟ یانی بایه خی ئه وه ی هه یه بۆی بگریم و خه می بۆ بخۆم.»

به ندى چوارهم

کتیبي دهيم

مندائهورکه

(1)

کولیا کراسووتکین

سهره‌تای مانگی نوامبر بوو. ولات به‌سته‌له‌ک و وشکه سهرمایه‌ک بوو تفت هه‌لاویشتابیه ده‌بیه‌ست. ده پله له ژیر سفردا بوو. به‌لام سهر له ئیوارئ به‌فره‌لووکه‌یه‌ک به سهر زه‌وییه به‌سته‌له‌کدا باریبوو، بایه‌کی «پر ته‌زو» هه‌لیکردبوو، به‌ره‌و که‌ناری شه‌قامی مات و چۆلی شاره‌که‌مان رایده‌دا و بارووشکی به ده‌وروبه‌ری بازاردا ده‌پرژاند. به‌یانیه‌کی دالته‌نگ بوو، کرپوه خووشی کردبوو.

له نزیك بازار و لای فرۆشگه‌ی پلاتینکوف، مالیکی چکۆله هه‌لکه‌وتبوو که دهر و ژووره‌وه‌ی خاوین و رازاوه بوو. ئه‌ویش مالی خاتوو کراسووتکین، ژنی میرزایه‌ک بوو که چارده سال له‌مه‌وبه‌ر مردبوو. ئه‌و بیوه‌ژنه، شوخه ژنیکی له‌بار و دل‌رفین بوو، له‌و ماله چکۆله و خاوینه‌دا له‌ری «داهاتی تاییه‌تی خویه‌وه» بژیوی پۆژانه‌ی دابینه‌کرد. له‌ته‌نیا‌یه‌کی پر له‌حورمه‌تدا پۆژگاری تیپه‌ر ده‌کرد و خاوه‌نی دل و ده‌روونیکی ئارام و به‌نه‌شه بوو. ئه‌و کاته‌ی می‌رده‌که‌ی مرد هه‌ژده سالی ته‌مه‌ن بوو؛ سالیکی بوو شووی پی‌کردبوو. کورپکی لیی هه‌بوو. له‌دوای مه‌رگی می‌رده‌که‌ی، هه‌موو گیان و ژیانی خوی بو پهره‌رده‌کردن و عاملاننی ئه‌و پۆله‌ خو‌شه‌ویسته‌ی، یانی کولیا‌ی کورپی، دانا. ئه‌گه‌رچی له‌و چارده ساله‌دا به‌گیان و دل خووشی ویستبوو، به‌لام به‌جیی شادی لیی بووبوو به‌رده‌عازبه‌ه و ژیانی پی تال کردبوو. دایمه‌ پۆح و گیانی له‌گه‌ل ئه‌و کورپه‌ی بوو، دنیا‌ی له‌خوی کردبوو چه‌رمه‌ چۆله‌که و ده‌ترسا نه‌خووش که‌وی، سه‌رمای بی، هاروهاجی بکا و له

سه‌ر کورسییه‌ک یان شوینیکی به‌رزوه‌ه بکه‌ویته‌ خوارئ و... کاتیک کولیا چووه قوتابخانه، دایکیشی هه‌موو کاتی خوی بو متالای زانستی گشتی ته‌رخانکرد، بو ئه‌وه‌ی له‌خوینده‌که‌یدا یارمه‌تی بدات و کتیبه‌کانی له‌گه‌ل متالا بکا. له‌گه‌ل هه‌موو مامۆستا و ژنه‌کانیان سه‌ری ئاشنایه‌تی کرده‌وه و ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل هاوپۆله‌کانیشی خوی پیکخت و مه‌راییشی له‌به‌ر ده‌کردن بو ئه‌وه‌ی کولیا ئازار نه‌ده‌ن و شه‌ری له‌گه‌ل نه‌که‌ن. له‌و باره‌وه ئه‌وه‌نده‌ی زیده‌ره‌وی کرد که منداله‌ورکه ده‌ستیان کرد به‌گالته‌ پیکردن و ناوینتکه لی‌هه‌لدانی کولیا و پیمان ده‌گوت «نازدارئ دایه».

به‌لام کورپه‌ گویی به‌و قسانه‌ نه‌ده‌بزووت و شلوئ نه‌ده‌بوو. چونکه کورپکی خاوه‌ن وره و هه‌روه‌ک له قوتابخانه بووبوو ده‌مگۆ، «زۆر به‌هیز» بوو و ئه‌وه‌ش زۆر زوو بو هه‌مووان ده‌رکه‌وت. کولیا گورجوگۆل و به‌غیره‌ت بوو، زۆر نه‌ترس و جه‌سووران هه‌لسووکه‌وتی ده‌کرد. ده‌رسه‌کانی زۆر باش بوون و له قوتابخانه بووبوو ده‌مگۆ که ده‌توانئ مامۆستا داردانلۆف له‌بیر کاری و میژووی گشتیدا بۆردا. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی به‌چاوی سووک له هه‌مووانی ده‌روانی، هاوپۆیه‌کی باش بوو و خوی دووره‌په‌ریز رانه‌ده‌گرت. پییابوو هاوپۆله‌کانی وه‌زیفه‌یانه‌ریزی بو دانین، به‌لام زۆر دۆستانه هه‌لسووکه‌وتی له‌گه‌ل ده‌کردن. له هه‌مووشی گرینگتر ده‌یزانی له‌کوئ ده‌بی پیی زیادی دانه‌کیشی. له کاتی خویدا دانی به‌خویدا ده‌گرت و کاتی هه‌لسووکه‌وت له‌گه‌ل مامۆستایان له‌و هیله سووره‌ی تینه‌ده‌په‌راند که ده‌بووه هاروهاجی و بی‌نه‌زمی و یاخی بوون و له یاسا لادان. به‌لام به‌قه‌د که‌م ته‌مه‌نتترین منالی قوتابی هاروهاجی پیخۆش بوو. ئه‌و کارانه‌شی به‌هوی عه‌جولوی و بزۆزی نه‌بوو به‌لکو زیاتر بو ئه‌وه بوو خوی بنوینی و سه‌رنجی هه‌مووان بۆلای خوی راکیشی. زۆر کورپکی خو‌به‌زلزان بوو. ته‌نانه‌ت ده‌شیزانی چۆن دایکی ته‌سلیمی خوی بکا و زۆر دل‌ره‌قانه به‌سه‌ر دایکیدا زال بوو. دایکی له‌قه‌سی ده‌رنه‌ده‌چوو، له‌میژ بوو دایکی ته‌سلیم و سه‌ر له‌پیناوی بوو. ته‌نیا خه‌میک که ته‌نگی پی‌هه‌لچنیبوو ئه‌وه بوو که

كوليا زور سارد و سر بو له گه ليدا. پيئوابوو كوليا «خوشي ناوي» و جاروبار هون هون دهگريا و سهركونهي دهكرد كه ئاوا بي ههست و سارد و سره. كورپه ئهوهي پي خوش نهبوو، هه رچي لهو بارهوه قسهي بو دهكرا و به سهريدا دههاتن، زياتر له سهركاري خوي سوور دهبوو، گويي بهو سكاللا و گريانهي دايمي نه ده بزوت. سه ره راي ئه وهش، ئه و به قهستي ئه و كارانهي نه ده كرد، شتيكي غه ريزي بوو - خووخدهي وابوو. دايمي نه يده زاني، كورپه به كجار زوري دايمي خوش دهويست. به لام خوي گوته ني «خوشيرين كردني» پي خوشنه بوو.

له مالايدا دولابيك كتتيبان هه بوو، كورپه به ته نيا چهند دانه لهو كتتيبانهي خويندبووه. ئه و كتتيبانه زوربه يان كاتي خوي هي باوكي بوون. كوليا زوري هوگري به متالا بوو. دايميكي به رگري لينه ده كرد. به لام هينديك جار كه دهيدي كورپه كه ي چهند سهعات لاي دولابي كتتيبه كان راده وهستي و به جيي ياريكردن، چاو له كتتيبيك دهكا و ئه وقى ده بي، سه ري سوور ده ما. كوليا كتتيبي واي ده خويندوه كه بو ته مه ني ئه و نه ده بوو.

كورپه به پيني عادهت دهيزاني چون و كهنگي هاروهاجي بكا، له م دواييانه دا عه جوولي و هاروهاجي به كه ي به جييه كه ي خستبووه دلي دايمييه وه. له راستيدا كاري بي ئه خلاقى و ناحهزي نه ده كرد، به لكو جوړيك پوهه لمال دراوي و ده لووكاري به ئاكاربييه وه ديار بوو.

خودا وراستان مانگي مه ي ئه و ساله، له كاتي پشوي هاونيه دا، دايم و كور چوون بو ناوچه يه كي ديكه، كه چل و پينچ كيلومه تر دوور بوو، تاكو حه وتوويه ك له مالي خزميكيان رايبويرن كه ميرده كه ي كارمه ندي هيلاسن بوو، (هه ر له و ويستگه يه ش كاري ده كرد كه مانگيك دواتر، ئيوان فيوډورويچ كارامازوف له ويوه به ره و موسكو وه ري كه وت.) كوليا ده ستيكرد به ليكو لينه وه سه بارهت به هه موو ئه و تايبه ته نديبانه ي پيوهندي به هيلاسن و شه مه نده فاره وه هه يه. دهيزاني كاتي گه رانه وه، به و زانياربييه تازانه وه، هاوپوله كاني تووشي سه رسورمان ده كا. به لام به هه لكه وت له و

شويته چهند مندالي ديكه ي ليوو كه زور زوو له گه ليان بوو به براده ر. هينديكيان له ويستگه كه ده ژيان. بريكي شيان هه ر له و ده ورويه رانه. شه ش حه وت كه س بوون هه موويان له نيوان دوازه تا پازده سالان بوون. دوو كه سيان خه لگي شاره كه ي ئيمه بوون. كورپه كان پيكه وه ياريان ده كرد. پوژي چواره م يان پينجه مي كوليا بوو له وي، ئه و كورپه گه و جانه له سه ر شتيكي پر مه ترسي گريويان كرد. كوليا كه له هه موويان كه م ته مه ن تر بوو و بويه هه موويان به چاوي سووك ته ماشايان ده كرد. هه ر بويه له به ر نه ترسي يا غروور له سه ر دوو روبل گريويان كرد كه كاتي هاتني شه مه نده فاره سه عات يازده ي شه وي له به يني هيله كاندا راكشي و جووله نه كا تاكو شه مه نده فاره كه به پرتاو به سه ريديا تپه ري. راسته هه موو شتيكيان تاقيكردوه و بويان ده ركه وت كه ده توانن له و نيوان هيله دا ته خت خويان راکيشن كه شه مه نده فاره كه وييان نه كه وي، به لام خوراكيشان له و شوينه گالته نه بوو! كوليا نه ترسانه ئاماده يي خوي بو ئه و كاره ده ربري. سه ره تا پيي پيكه نين، به دروزن و خو هه لگيشيان له قه له م دا. شتيكيش كه به جار هه ست و غرووري ده رپووشاند، ئه وه بوو كه ئه و كورپه پازده سالانه به پوز و قورده ماخييه وه رويان ليوه رگيرا و له سه ره تادا وهك «كورپيژگه يه ك» كه بو هاوپرييه تي نابي هه لسووكه وتيان له گه ل ده كرد و ئه وه ش سووكايه تبييه ك بوو كه بوي قه بوول نه ده كرا.

بريارياندا شه وي بچن بو نيو كيلومه تريي ويستگه كه. بو ئه وه ي شه مه نده فاره كه له ويستگه دوور ده كه ويته وه رويشته كه ي توندتر ده كا. كورپه كان كو بوونه وه. شه ويكي ئه نگوسته چاو، مانگه شه و نه بوو. له كاتي دياريكراودا كوليا له نيوان هيله كاندا راكشا. پينچ كه سه كه ي تريش كه مه رجان به ستبوو، به جار هه ترس و دل خورپه يان پيكه وتبوو له بن ده ون و كه نده لاني نزيك هيلاسنه كه خويان مه لاس كردبوو هه ستيان به مه ترسي و په شيماني ده كرد. ئاخري دهنگي فيكه و ته قوه وري شه مه نده فاره هه ستا و

وېستگه ی به جی هیشت. دوو چرای سوور له دوورده وه دهرکهوت، ئەو دپوه هەر نزیك دهبووه و گرمه و هارپه زیاتر دهبوو.

کورپهکان کهوتبون هه ناسه برکی و دلکوته، له نیو دهونه کانه وه هه رایان دهکرد: «کولیا، ههلی، ههسته خیرا وهره ده ری.» به لام ئیتر دهرهت نه مابوو. شه مهنده فەر وهک تیسکه ی تهنه گ هات و تیپه ری. منداله کان هه لاتن بۆلای کولیا. دیتیان جوولای له خوی برپوه و راکشاوه. ده ستیان کرد به کیشان و راته کاندنی سەر و لاقی. له پر هه ستا سه ری و بیئوه ی زمانی بگه ری ملی ریگرت و پویشت. دواتر گوتی بۆ ترساندنی ئەوان ئاوا جوولای له خوی برپوه بۆ ئەوه ی پییان وا بی له هوش چوو، به لام ههروهک دواتر بۆ دایکی گیزایه وه، هه ره به راستی بیهوش بوو. له و کاته وه وهک «مرۆقی نه ترس و ئازا» ناوبانگی دهر کرد. کاتیک به ره و وېستگه گه رانه وه وهک چۆری شیر سپی هه لگه رابوو. رۆژی دوایی تاویایکی سووکی گرت، به لام خاوهن وره بوو و شانازیی به خویه وه ده کرد. ئەو رووداوه خیرا بلاو نه بووه، به لام کاتیک گه رانه وه بۆ شار له قوتابخانه به گوئی به ریوه بهر و ماموستایانی گه یشته وه. بۆیه دایکی کولیا به په له چوو بۆ قوتابخانه و له لایه ن کورپه که یه وه داوای لیوووردنی لیکردن و له کۆتاییدا داردانلۆف که ماموستایه کی به ری و قسه پویشتوو بوو، ناوبژیوانی کرد و چاوپوشیان لیکرد.

داردانلۆف، پیاویکی چل سالانه ی ره به ن و هینشتا بوخچه ی نه کراوه بوو، چهن سال بوو، دلای به خاتوو کراسووتکینه وه بوو و له وانه بوو بۆی شیت بی. جاریکیش، نزیکه ی سالیك له مه وه بهر به دلخورپه و ترس و له رز و هه ستیکی ناسک و به وه په ری ئەده ب و ریزه وه پیشناری پیکردبوو شووی پییکا. به لام خاتوو کراسووتکین دهستی به روویه وه نابوو، چونکه ههستی ده کرد شووکرده وه ی کاریکی خه یانه تکارانه ده بی دهره ق به کورپه که ی. ئەهه رچی داردانلۆف هه ستیده کرد و له سەر ئەو باوه ره ش بوو که ئەو بیوه ژنه شوخوشه نگ و به هیا و دلۆقانه تا راده یه ک پپی خوشه شووی

پییکا. شه یسانی و هارو هاجیبه کانی کولیا بوو بووه هوی ئەوه ی زیاتر دلای نه رم بی. داردانلۆف له بهر ئەو ناوبژیوانییه ی، به نوقلانه ی ئاماژه و چاوقرتاندنیکی خاتوو کراسووتکین گه شایه وه. ئەهه رچی ئیشاره که به ئەسته م بوو، به لام داردانلۆف هینده خاوهنی دلایکی پاک و ناسک بوو هه ره ئەو کورته ئیشاره یه ی به س بوو که خۆ به به خته وه رترین پیاوی سەر عه رز بزانی، هۆگریه کی زۆری به کورپه هه بوو، ئەهه ر وه ده سه ته یانی دلای ئەو و هه لسووکه وت کردن له گه لی به شیاو نه ده زانی، له نیو پۆله که شدا به توورپه یی له گه لی ده جوولایه وه و زۆری روو نه ده دایه. کولیاش زۆری ریز بۆ داده نا. زۆر به وردی سه رنجی ده دا. وانه کوتنه وه که ی و ئەوه ی پپی ده گوتن موو به موو فیری ده بوو. له پۆله که یاندا قوتایی پله دوو بوو، له حوزووری داردانلۆفدا زمانی نه ده گه را و زۆر به ئەده بانه هه لسووکه وتی ده کرد. هاوپۆله کانیسی هه موو پییان وابوو کولیا له هه موو که س باشتر میژووی گشتی ده زانی و ته نانه ت ده توانی داردانلۆفیش ببه زینی. له راستیدا کولیا ئەم پرسیاره ی له داردانلۆف کردبوو: «بناغه دانه ری تیروا کی بوو؟» داردانلۆف ئاماژه ی به بزوتنه وه و کۆچی نه ته وه کان و له میژینه بوونی رابردوو هه که ی و گیزانه وه ی به سه ره اتیکی ئەساتیری کردبوو و وه لامیکی زۆر ته مو مژاوی پیدابوو. به لام ئەم پرسیاره ی «بناغه دانه ری تیروا کی بوو؟» یانی چ که سانیک، نه ی توانیبوو وه لام بداته وه. ئەهه رچی ئەو پرسیاره شی زۆر ساکار و سه ری پی خویندبووه. به لام کورانی هاوپۆلی له سەر ئەو باوه ره مانه وه که داردانلۆف ناوی بناغه دانه ری تیروا نازانی. کولیا ناوی بناغه دانه رانی تیروای له کتیبی میژووی ئیسما راگدۆفدا خویندبووه. که ئەو کتیبه له دۆلابی کتیبه کانی باوکیدا بوو. له کۆتاییدا، ته وای منداله کان تامه زرق بوون ئەو پرسیاره بزانی، به لام کولیا ئەو رازه ی نه درکاند و ناوبانگی زانیاریه که ی هه روا به سەر زارانه وه ما.

دوای ئەو رووداوه ی هیلاسنه که، کرده وه ی کولیا دهره ق به دایکی گۆرانی به سه ردا هات. ئانافیو دۆرفنا (خاتوو کراسووتکین) کاتی له و کرده وه

گهوجانهیهی کورهکهی ئاگادار بوو، له حهیبهتا وهختهبوو شیت بی. تووشی دلّه خورپه و هیرشیکه سهختی عهسهبی بوو و ماوهی چهند رۆژی خایاند. کولیا که خوشی ئاراو قارای لی ههگیرابوو بهلینی به دایکی دا که ئیتر ئه و سهرهپۆیی و هاروهاجیبه دوویات نهکاتهوه. له هه مبهه پهیکه ری پیرۆزدا چۆکی دادا و ههروهها سویندی به پۆحی باوکی خوارد و وهها دلّی وهکول هات، وهک مندالیکه شهش سالان دهستیکرد به گریان. ئه و پۆزه ههتا ئیواری دایک و کور به دم گریانهوه هه تاوناتاویک باوشیان به یهکترا دهکرد. رۆژی دوایی کولیا ههروهکو جاران سارد و سر له پیخهفهکهی هاته درئی، بهلام بیدهنگتر و خاکهراتر و مرموچتر و خهیا لایتر بووبوو.

بهلام شهش ههوتوو دواتر خوی له ماجهراهیکی دیکه ههلقوتاند و ناوی به گوئی سهرۆکی دادگا گهیشت. بهلام ماجهراهی ئه مجارهیان جوریکی دیکه بوو، بو رابواردن و سهرگه رمیبهکی گهوجانه، وهک ده رکهوت ئه و نهیویستبوو رۆلی سهرهکی وهئستهو بگری، بهلکو لاسایی دیترا نی کردبووه. دایکی ههروا دهگریا و دهله رزی. بهلام هه رچهنده بی ئوقره تر دهبوو، داردانلۆف زیاتر دلّی تژی دهبوو له هیوا. ئه وهشمان له بیر نه چی کولیا له بنجوبناوانی دلّی داردانلۆف دهگهیشت و دهیزانی به هیوای چیه. هه ر له بهر ئه و ئیجساساتهش رقی دنیا ی لئی بوو. پیشت زوری گوئ نه ده دایه و له لای دایکی ئه و رق و تووره بیبهی ده رده بری و به کینایه به دایکی دهگوت که دهزانی داردانلۆف چی له ژیر سهر دایه و خوی بوچی دهکوتی. بهلام له کاتی رووداوهکهی هیلاسنهوه، ئه و ئاکارهشی گۆرانی به سهر دا هات. ئیزنی به خوی نه ده دا به هیچ شیوهیهک باس له و مه بهسته بکا و له لای دایکی به پیز و حورمه تیکی زوره وه باسی داردانلۆفی دهکرد، که دایکی دیار بوو زوری پیخۆشه و گه زگه ز بالای پیدهکا. بهلام کاتیک له لای کولیا ناوی داردانلۆفیان دینا، خاتوو کراسووتکین له شهرمانا سوور هه لده گه را. له و جوره کاتانه دا کولیا به گرژ و مونی له پهنجیره که وه چاوی له درئی ده بری. یان خه ریکی قهیتانی پۆستاله کهی ده بوو، یان به تووره یی و دهنگی بهرز بانگی

«پیرزفون» ی دهکرد، که سهگیکی قه په گۆلی توولهک کردوو بوو و مانگی رابردوو په تی کردبوو و هینابوویه وه بو مالی. له بهر هویه کیش له مالی نهیده برده درئی و پیشان هیچکام له هاوپۆلهکانی نه ده دا. زوری ئازار ده دا و هه موو چه شنه فیل و ته له که یه کی فیتر ده کرد. وایلیهات کاتیک کولیا له قوتابخانه بوو، ئه و سهگه به سته زمانه له تاوی دهی لووراندا. کاتیکیش دههاته وه بو مالی، له خوشیانا چه په چه پی ده کرد. وهک شیت و هار به ملاوئه ولادا هه لده هات، کلکه سووتی ده کرد و دهینووزاند، چوار په لی له حه وا ده کرد و خوی ده توپاند... و هتد. له راستیدا ته واوی ئه و به زم و ئاکارانه له کولیا وه فیتر بووبوو. دیار بوو ئه و کارانه شی به فرمان پی دان نه ده کرد، بهلکو له بهر هه قناسی و خوشیرین کردن بوو.

ئه وه شم له بیر نه بوو باسیکه م، کولیا کراسووتکین هه ر ئه و کوره بوو که ئیلۆشای کوری سهروان ئیسنگیریف به چه قق له رانیدا و خوینه ران له وه ئاگادارن. ئیلۆشا ویستبووی دیفاع له باوکی بکا که مندالانی قوتابی ناو نیتکه یان لی هه لده دا و به دهنگی بهرز ده یانگوت گسکه کۆله. مه به ستیان ریشی باوکی بوو.

(۲)

مندالان

لهو بهیانه سارد و سر و بهسته له که ی مانگی نوامبردا که کریوه و بۆران و بارن عهرزی داگرتبوو، کولیا کراسووتکین له مالى دائىشتبوو. يه کشه ممه بوو، قوتابخانه نه کرابوو. کاتزمير زهنگى يازدهى ليدابوو و کوليا دهيوست بۆ «کارىكى زۆر زهروورى» له مالى پرواته دهري، بهلام به تاقى ته نيا به جتيان هيتتبوو و ماله که يان پى سپاردبوو، چونکه گه وره کانى مالى بۆ پروداويكى کتوپر و نائاسايى رويشتبوونه دهري. خاتوو کراسووتکين دوو وه تاغى چکوله ي به کرى دابوو به ژنى دوکتوريک و دوو منداله که ي، که بهر هه يوانىک له ژوو ره کانى دى که ي جيا ده کرده وه. ئه و ژنه دوکتوره هاوته مهنى ئانافيو دورفنا و يه کى له دهسته خوشکه خوشه ويسته کانيشى بوو. ميرده که ي، ئاغاي دوکتور، سالىک له مه و بهر رويشتبوو. سه ره تا رويشت بۆ ئوربنورگ و له ويوه چوو بۆ تاشکه ند، شه ش مانگ بوو هيچ هه والى کيان لى نه بوو. ئه گه ره له بهر خاتوو کراسووتکينى دسته خوشكى نه بوايه که، ته واوى دلخوشيه که ي ئه و بوو، حه تمه ن گريان حه ياتى لى ده برى. ئىستاش چاره ره شى دواى چاره ره شى، کاتريناى کلغه تى له ناکاو عه سرى رۆژى رابردوو به و په رى سه رساميه وه هه والى پى دابوو که بۆ شه وى مندالى ده بى. ئه وه ش وه ک مؤجزه ده چوو و هيچکس چاوه پروانى ئه وه ي نه ده کرد. ژنى ئاغاي دوکتور به سه رسامى برياريدا هه تا ده رفه ت هه يه، کاترينا به رى بۆ دامه زراوه يه کى تايبه تى له نيو شار، که مامانىک به ريوه به رى بوو. چونکه زۆرى کاتريناى کلغه تى خوش ده ويست، به په له گه يانديه ئه وى و بۆ ئاگادارى کردنى ئه و شه وه له لاي مائه وه. کاتى رۆژ بۆ وه، هاوده ردى و توانايى دوستانه ي خاتوو

کراسووتکين زۆر پيوست بوو، چونکه ئه و له کاتى پيوستدا، ده يتوانى يارمه تى بدات يان بۆ يارمه تى وه رگرتن په نا بۆ که سيكى دى که به رى.

هه ر بۆيه ئه و دوو خاتونه هيج کاميان له مالى نه بوون و ئاگاتاي کلغه تى بنه ماله ي کراسووتکينيش چووبوو بۆ بازار، بۆيه کوليا به ته نيا له مالى بوو تاكو ئاگادارى له و «مندالان» ه يانى کچ و کوره که ي دوکتور بکا. کوليا ترسى له وه نه بوو که ئاگادارى ماله که بکا. به جيشى به يتتايه گرینگ نه بوو، چونکه پيرروفونى هه بوو، پيگوتبوو له بهر هه يوانه که له ژير کورسيه که دا خۆى مه لاسدا. هه رکاتىک کوليا به ملاوئه ولادا هه لده سوورا، له وه ته غاگانه وه ده هاته بهر هه يوان، سه گه سه رى ده له قاند و به کلکى دووسى زه برى له عه رزه که ده دا، به لام، مخابن! دهنگى فيکه يه ک نه ده هات نازادى بکا. کوليا به مرومۆچى چاوى له و سه گه به سه ته زمان و چاره ره شه کرد و سه گه ديسان فه رمانبه رانه ده ستى ده کرد به کلکه سووتى. ته نيا شتىک که کولياى نازار ده دا، ئه و «مندالان» بوون. هه لبه ت به چاوى سووکيش له و پروداوه چاوه پروان نه کراوه ي کاتريناى ده روانى. به لام هۆگرى به کى زۆرى به و «منداله» بى به شان هه بوو و کتبيكى پر له وينه ي بۆ برده بوون. منداله گه وره که يان کچى هه شت سالان و ناوى ناستيا بوو. ده يتوانى بخوينتته وه. منداله که ي دى که شيان کورپى حه وت سالانه و ناوى کاستيا بوو، زۆرى پيخوشبوو خوشكى کتبي بۆ بخوينتته وه. هه لبه ت کوليا ده يتوانى به شتىكى دى که وه سه رقاليان بکا. ده يتوانى شان به شانى يه کتر دا ياننى و يارى سهر بازين و قه رى قه رپيان له گه ل بکا. پيشتى زورجار ئه و يارى به ي له گه ل کردبوون و پيشى عه يب نه بوو. تا وايته ات له قوتابخانه دهنگى دا يه وه که کوليا کراسووتکين له مالى له گه ل مندالانى کرى نشينه که يان يارى ئه سپ ئه سپين ده کا، مى هه لدينى و به گاگولکى ده روا و هه لبه زدا به ز ده کا بۆ ئه وه ي وه پيکه نينيان خا. به لام کوليا کراسووتکين به غرووره وه حاشاى لى ده کرد و ده يگوت ئه سپ ئه سپين بۆ کورپى سيزده سالانه ي وه ک ئه و «له م سه رده مه دا» شووره ييه. به لام ئه و ئه م کاره ي بۆ ئه وه ده کرد،

مندالەكان سەرگەرم كا، چونكە زۆرى خۆش دەهۆستەن، هېچكەس مافى ئەوهى نەبوو سەبارەت بە ئىحساساتى ئەو مشتومر بكات. «مندالەكان» هەتا رادەى پەرستەن خۆشيان دەهۆست. بەلام ئەو ئەمجارەيان تاقەتى يارىي نەبوو. كارىكى زۆر گرینگ و تا رادەيهك پەر لە رازى بە دەستەوه بوو. لەم حەيسوبەيسەدا كات تىدەپەرى و ئاگاتاش نەدەهاتەوه كە مندالەكان بە سەر ئەودا بەجى بىلن. تا ئىستا چەندجار بە بەر هەيوانەكەدا تىپەرى و سەرى كرد بە وەتاغى كرى نەشىنەكەياندا و بە نىگەرانيهوه چاوى لە مندالەكان دەكرد، كە بە پىي فەرمانى ئەو خەرىكى كىتەپ خويندەنەوه بوون. هەر كاتىك دەرگاگەى دەكردەوه، مندالەكان بزەيان دەهاتى، بەو هيوايەى بچىتە ژوورى و بە يارى و هەلبەزدابەزىكى شادانە سەرقاليان بكا. بەلام كولىا بىرى لە جىيەكى دىكە بوو و نەدەچوو ژوورى.

ئاخرى زەنگى سەعات يازدە لىدرا و ئەو لەرپو بەرپارىدا ئەگەر ئاگاتاي «نەحەتى» هەتا دە دەقىقەى دىكە نەيهتەوه، ئىتر لەسەرى مەحتەل نابى و بەرەو دەرى تىدەتەقىنى، هەلبەت قەول لە «مندالەكان» وەردەگرى كاتىك ئەو دەروا نەترسن و بە غىرەت بن. هاروھاجى نەكەن و لە ترسانا نەگرين. بەم بىرۆكەيهوه بەلته مليوانە تىسكەكەى لەبەر كرد. جانتاكەى كردە شانى و بى ئەوهى گوى بەداتە قسەو تكاى دايكى كە پىيگوتىبوو لە رۆژىكى سارد و بەستەلەكى وەك ئەمەرۆدا كەوشى گەرم لە پى بكا. هەروا كە بەبەر هەيوانەكەدا تىدەپەرى، چاوىكى قىزەوانەى لە كەوشە جىرەكانى كرد. پىرزفون كە دىتى كولىا جلو بەرگى دەرهوهى لەبەر كردووه، دەستىكرد بە كلكە سووتى و نووزاندن. بەلام كولىا كە دىتى سەگەكە ئاوا ئوقرەى لى هەلگىراوه، ئەوهى بە لادان لە ياسا زانى، دەقىقەيهكى دىكە لە ژىر كورسىيەكە رايگرت و تەنيا كاتى كردنەوهى دەرگاى سەرسەرا فىتووى بو لىدا. سەگە وەك بوونەوهرىكى وەحشى دەرپەرى و لەبەر دەمىدا دەستىكرد بە هەلبەزدابەز و كلكە سووتى.

كولىا دەرگاگەى كردەوه بو ئەوهى چاوى بە «مندالەكان» بكەوى. هەردووكيان وەك پىشوو لە پشت مېزەكە دانىشتبوون و بەجىي خويندەنەوهى كىتەپ، سەبارەت بە شتىك شەرە دەنووكەيان بوو. ئەم مندالانە زياتر مشتومرەكانيان لە سەر مەسەلەى سەير و سەمەرەى ژيان بوو. ناستيا گەرەتر بوو و قسەى وەبەر كاستيا نەدەخست. كاتىك گوىي بە قسەكانى نەدەدا و لەگەلى هاورا نەدەبوو، زياتر پەناى بو كولىا كراسوونكىن دەبرد. هېچ كامىكىشيان قسە و بىروپراى ئەويان بە هىند نەدەگرت. باسى ئەمجارەى مندالەكان سەرنجى كولىاي راکىشا و لە پىشخانەكە بىدەنگ راوەستا و گوىي لىگرتن. مندالەكان زانىيان خوى لىگرتوونە و هەر ئەووش بووه هوى ئەوهى گەرموگورتر قسە بكەن.

ناستيا دەيگوت: «من قەت باوەر ناكەم ئەو پىرئىزنە مامانە لە نىو كەلەمى باخچەدا مندالان بدۆزنەوه. ئىستا زستانە و كەلەم لە هېچ كوئ دەست ناكەوى. كەوايه ئەو پىرئىزانە چۆن كچىك بو كاترينا دەدۆزنەوه و بوئ دەبەن؟» كولىا فىتوويهكى لىدا و بە خوى گوت: «هەيه!»

رەنگە ئەوان كۆرپەى ساوا لە جىگايەكى دىكە بىنن، بەلام بو كەسانىكى دەبەن كە زەماوهنديان كرىن. كاستيا، كرى و كپ گوىي لە ناستيا گرتىبوو و چاوى لى نەدەترووكاند. ئاخىرى ئارام و لىپراوانە گوتى: «ناستيا، تۆ زۆر گەوجى. خو كاترينا شووينەكردووه، چۆنى مندال وەگىر دەكەوى؟»

ناستيا هەستا و بە توورەى گوتى: «تۆ حالى نابى. رەنگە مېردىشى هەبى، بەلام مېردەكەى لە بەندىخانەيه، بۆيه تا ئىستا مندالان نەبووه.» كاستيا بى ئەوهى بىر لە هېچ بكاتەوه بە شىوہيهكى جىددى پرسىي: «بو يانى مېردەكەى لە بەندىخانەيه؟»

ناستيا، كە قسەكانى پىشووى ئەوى قەبوولنەدەكرد و چاوپۆشى لىدەكرد، قسەكەى پىپرى و گوتى: «گوئىگرە با بە شىوہيهكى دىكە حالىت كەم. ئەو مېردى نىيە، تا ئىرە هەق بە تۆيه، بەلام دەيهەئى شوو بكا، كەوايه لە بىرى

شووكردندا بووه و تا ئىستا هيندهى بىرلىكردۆتەو كه ودهستى هيناوه، مىرد نالىم، مەبەستم مندالە.»

كاستيا، كه قسەى پېنە مابوو، بە نيشانەى قەبوولكردن گوتى: «رەنگە واشىبى. بەلام پېشتەر وات نەگوت. دەى خۆ من نەمدەزانى.»

كوليا چووه ژوورى بۆلای مندالەكان و گوتى: «هۆى مندالينە، واديارە ئيوه زۆر ناجۆرن.»

كاستيا بزەيەكى هاتى: «پېرزفونىش لەگەل تۆيە!» دەستيانكرد بە فیتوو ليدان و بانگ كردنى پېرزفون.

كوليا كراسووتكىن بە لەبزيكى پر سووكايەتى گوتى: «مندالينە، گرفتىكم بۆ هاتۆتە پېشى و دەبى يارمەتيم بدن. واديارە ئاگاتا لاقى شكاوه، بۆيە تا ئىستا نەهاتۆتەو. من دەبى برۆمە دەرى. دەهیلن برۆم؟»

مندالەكان بە نىگەرانيهوه چاويان لىكرد. ئەگەرچى پېدەكەنين بەلام خەم و نارەحەتى بە ئەدگارپانەوه دياربوو، بەلام نەياندەزانى چييان لە دەست دى و كوليا چاوهروانى چى لىيان هەيه.

- كاتىك لىرە نيم هاروواجى مەكەن! بۆ بازبازوكينە ناچنە سەر دۆلابەكە! لە تەنيابى مەترسن و مەگرين!»

مندالەكان ترسيكى قوول دايگرتن و رەنگيان تىكچوو.

- ئەگەر ئاقل بن شتىكتان پيشاندهدم، تۆپىكى چكۆلەى برنجى كه بە بارپوتى راستى دەتەقى.

مندالەكان گەشانهوه. كاستيا بە دەم نەرمە بزەيەكەوه گوتى: «تۆپ! دەى كەوايه پيشانمانى بدە.»

كوليا كراسوونكىن دەستىكرد بە جانتاكەيدا و تۆپىكى زيويى چكۆلەى دەرهينا و لە سەر مېزەكەى دانا. تۆپىكى لەيستوكى بوو لە سەر مېزەكە

هەليخولاند و گوتى: «ئەو داوايه هەقى خۆتانە! چاوى لىكەن، لە سەر تايە دەگەرئى. دەكرئ تەقەشەى پېبەكى. بۆ ئەوه دەبى گوللەى تىخەى و بيتەقېنى.»

- خەلكىش دەكووژئ؟

«بەلى، هەر لەرئيوه دەيكووژئ، بەلام دەبى سىرەى لىبگى،» پاشان كوليا دەستىكرد بە تارىفكردنى تۆپەكە. زۆر تۆپى چاكە، لىرەوه بارپوتى تىدەكرئ،

گوللەكەى ئاليرە دەخرئ، ئەوهش زاركى چكۆلەى چاشنيه؛ كاتى تەقاندنىش دەكشيتەوه دواوه. مندالەكان بە تامەزرۆيەكى زۆرەوه گوئيان بۆ راگرتبوو و

چاويان لە دەستى دەكرد. ئەوهى كه زۆر سەرنجى راكيشان و تووشى سەرسوورمانى كردن. كشانە دواوهى تۆپەكە بوو.

ناستيا پرسى: «بارپوتت پېتە؟»

- ئەرى.

ناستيا بە بزەيەكى پر پارانەوه و نازەوه گوتى: «بارپوتەكەشمان پيشان دە.»

كوليا ديسان دەستىكرد بە جانتاكەيدا و شووشەيەكى چكۆلەى پر لە بارپوتى راستەقېنەى دەرهينا. برىكىشى گوللە پېتوو لە كوتى كاغەزى پىچابوو.

تەنانەت زاركى شووشەكەشى كردهوه و تۆزىكى كرده سەر لەبى دەستى .

كوليا بە شلەژانەوه و رىايى پيدان كە: «ورىابن ئاور لەو دەوروبەرە نەبى، دەنا دەتەقېتەوه و دەمانبا بە حەوادا.»

مندالەكان بە ترس و دلەخورپەيەكەوه كه ئەوهندەى دىكەى تووشى شادى و سەرسوورمان كردن، چاويان لە بارپوتەكە برى. بەلام كاستيا گوللەكەى پىچاكر بوو و پرسى:

- گوللەكەشى ئاور دەگرئ؟

- نا.

كاستيا دەستىكرد بە پارانەوه: «تو خودا دووسى دانەيان بدە بە من.»

- باشە، ها بىگرە، بەلام هەتا ديمەوه پيشان دايكتى نەدەى، دەنا وادەزانى بارپوتە و لە ترسانا لە دىن دەردەچى . لىتان دەدا.

ناستيا هەليدايه: «دايكم قەت لىمان نادا.»

- دهزانم، بهلام با تووردهش نهبی. قهت فیل له دایکتان مهکن و هیچی
لیمهشارنهوه، تهنیا ئه مجاره نهبی، ئه ویش ههتا دیمهوه. ئیستا دههیلن برۆم؟
خۆ ئه گهر من برۆم ناترسن؟ ناگرین؟!»

کاستیا دللی پر بوو و گوتی: «ئیمه ده - دهگریین.»

ناستیاش و پیرای ئه و گوتی: «راست دهکا، دهگریین، ههت من دهگریین.»
- ئاخ، له دهست ئیوه مندالهکان، به کاری ئه وهش نایه بهجیتان بیلم.
جووجهلهکانم، چارهه نییه، دهبی له لاتان بمیتمهوه، ههتا کهنگیش، نازانم.
چبکه م. کاتیش تیده په پری، ئیتر فریا ناکه م، چبکه م!»

کاستیا له بهری پارایه وه: «به پیرزفون بللی خوی بمرینی!»

- چارهیهکی دیکه مان نییه، ناچارین په نا بو پیرزفون بهرین. پیرزفون، ici.
(وهه ره بو ئیره).

کولیا دهستیکرد به فرمان پیدانی سهگه که. ئه وهی فیری کردبوو سهگه
به ریوهی برد. سهگیکی موو قرژ و دهسته بوو. جلیکی خوله میشینتی له بهر
کرابوو. چاوی راسته ی کویر بوو. گوچکه ی چه په شی هه لقلیشابوو. دهوه ری و
هه لده به زی، خوی هه لدینا و له سهه پاشووی دهویشت. چوارپه لی له ههوا
دهکرد و له سهه گازه رای پشت دهکوت و خوی وا لیده کرد دهتگوت له کاره با
دراوه و وشکبووه. هه ره له و کاته دا که خه ریکی به ریوه بردنی ئه و شانویه بوو،
ئاگاتای کله تی خاتوو کراسووتکین، که ژنیکی چل سالانه ی قه له وه و گرویی
بوو ده رگای کرده وه. له بازاره وه هاتبووه و کیسه یه کی پر له که لوپه لی به
دهسته وه بوو. کیسه یه کی به دهستی چه په ی هه لگرتبوو، بیده نگ راوه ستا و
چاوی له سهگه که بری. ئه گه رچی کولیا دلله دوای هاتنه وهی ئاگاتا بوو، به لام
شانۆکه ی تیکنه دا و دوای ئه وهی ماوه یه ک پیرزفونی به وجوره راگرت، ئاخری
فیتووه که ی لیدا. سهگه ش هه ستا و له خۆشی ئه وهی ئه رکی خوی به جی
هیناوه دهستیکرد به هه لبه زدا به ز.

ئاگاتا به له بزیکه ی هه کیمانه وه گوتی: «ئیه ره سهگ و کاری ئاوا!»

کولیا کراسوونکین به مرموچی پرسیی: «زه عیفه، بۆ وا درهنگ هاتییه وه؟»

- دهمت لیکنی، به یته شه.

- به یته شه؟

ئاگاتا که به لای وه جاخه که وه خوی خه ریک کردبوو، بی ئه وهی توورپی و نارحه تی به دهنگییه وه دیاری، له بن لئوه وه منجاندی: «ئه ری، به تو چی درهنگ هاتومه وه. ئه گهر درهنگیش هاتییمه وه حه تمه ن هویه کی بووه.» له راستیدا، ویده چوو که یف بکا که ئاوا به دهم ئه ربابه میر منداله که یدا دیته وه و سهر ده نیتته سهری.

کولیا کراسوونکین له سهر قه نه فه که هه ستا و گوتی: «گویبگره، ئه ی پیریژنی گه مزه، سویندم بۆ بخۆ و به لئین بده که جوان ئاگاداری له و مندالانه ده که ی، من ئه وه ده پۆم.»

ئاگاتا به پیکه نینه وه گوتی: «سویندت بۆچی بۆ بخۆم؟ به بی سویند خواردنیش ئاگادارییان هه ر لیده که م.»

- نا، ده بی سویندم بۆ بخۆی. ده نا نارۆم. بلئ به خودا.

- ده ی مه پۆ. به من چی؟ ده ری زۆر سارده، هه ر له مالئ بی باشتره.

کولیا رووی له منداله کان کرد و گوتی: «مندالینه، تا ئه و کاته ی من یان دایکتان دینییه وه، ئه م ژنه ئاگاداریتان لیده کا، چونکه ده بوو زۆر له وه زووتر بگه ریته وه. ئاگاتا، خۆ شتیکیشیان ده ده یه ی، وانیه؟»
- حه تمه ن.

کولیا گوتی: «خودا حافیز، جووجه له کانم، ئیستا بیخه م ده پۆم.» به لای ئاگاتا دتیپه ری و گوتی: «دایه گه وره، هیوادارم ئاگات لییان بی و ته مه نیان له به رچاو بگری، نه چی ده ست بکه ی به قسه ی پر و پیریژنان سه باره ت به کاترینا، حالئ بووی؟ پیرزفون، Ci!»

ئاگاتا، ئه مجاره به راستی رقی هه ستا و گوتی: «برۆ ملت بشکینه، هه تیوه هیچووچه! له سهر ئه و قسانه پیویسته تیه لانیکی باش بخۆی!»

(۳)

کورپی قوتابی

به لام کولیا گوپی له و قسانه ی نه بوو. چونکه ده ی توانی برواته ده ری. هه روا که ده پۆیشته ده ری، له بهر ده رگا چاویکی له ده وره به ری خوی کرد، شانی هه لته کاند و به گوتنی «پیاو له سه رمانا ره ق ده بی.» راست به ره و شه قام سه ری پیوه نا و به لای چه پدا به ره و بازار بایدایه وه. مالیکی مابوو بگاته نیو بازار راوه ستا، فیتفیتیه کی له گیرفانی ده رهینا و وه ک ئه وه ی عه لامه تیک بدا، به هه موو هیزی خوی فووی پیداکرد. ناچار نه بوو له خوله کی زیا تر له بهر ده می کورپی کولمه سووری یازده سالانه، که کوتیکی گه رم و خاوینی له به ردا بوو و بۆ دیتنی ئه و به پرتاو هاتیوه ده ری، مه حته ل بی. کورپه ناوی ئیسمو رۆف بوو، کورپه له پۆلی ئاماده ییدا ده رسی ده خویند و (دوو پۆل خوارتر بوو له کولیا کراسوونکین)، کورپی کارمه ندیکی ده وله مه ند بوو. دایکی و باوکی نه یانده هیشته تخون کولیا بکه وی، چونکه بزۆزی و هارو هاجییه که ی ناوبانگی ده رکردبوو، بۆیه ئیسمو رۆف به دزییه وه ده هاته ده ری. ئه گه ر خوینهر له بیری نه چوو بیته وه، ئه و یه کی که له و کورانه بوو که دوو مانگ له مه وه به ردی له ئیلوشا هه لکردبوو. ئیسمو رۆف هه ر ئه و کورپه بوو که نه قلی ئیلوشای بۆ ئالیوشا کارامازۆف گتیا وه.

ئیسمو رۆف له سه ره خۆ گوتی: «کولیا، یه ک سه عاته چاوه ریتم»، پاشان به جووت به ره و بازار وه ریکه وتن.

كوليا كراسووتكين وهلامى دايهوه: «وهدرنگ كهوتم، كارم بو هاته پيشى. ليت نادن بزائن له گهل من هاتووى؟»

- گوئی مهديه. من تا ئیستا لیدانم نه خوار دووه! پیرزفونیش له گهل خوت هیناوه؟

- ئهري.

- له گهل خوت دهیپتی بو ئه ویش؟

- ئهري.

- ئاخ، بریا ژووچکاشیان له گهل بوايه!

- شتی وا هه نابی. ژووچکا هه نه ماوه، كهس نازانی له کوئی، له میژه بیسه و شوینه.

ئیسمرۆف له ناکاو له جیی خوی راوهستا. «یانی ناکری ئه و کاره بکهین؟ ئیلوشا دهیگوت ژووچکا سه گیکى خۆله میشینى توله ک کردووی وهک پیرزفون بووه. ناکری بلی ئه وه ژووچکایه؟ رهنگه باوه ریش بکا.»

- کوره واز له درۆ بینه، ته نانهت ئه گهر به مهسله هتیشی بزانی. هیوادارم سه بارهت به هانتی من هیچت پینه گوتیتن.

ئیسمرۆف گوتی: «نا، دلنیا به! ده زانم چبکه م.» هه ناسه یه کی هه لکیشا و دریزه ی به قسه کانی دا: «به لام پیرزفون نابیته هوی دلخوشی. جه نابسه روان باوکی ئیلوشا «گسکه کۆله» پیگوتین دهیه وئ ئه مرۆ تووتکیکی لمبوز رهشی بو بیئى. پییوايه ئیلوشا دل پییده کریته وه، به لام من له وه دلنیا نیم.»

- ئیستا ئیلوشا حالى چونه؟

- ئاخ، زور نه خوشه! پییوايه دهرده باریکه ی گرتووه، زور وریا و زیته، به لام هه ناسه کیشانی! زور به دژواری هه ناسه ده کیشی. چه ند رۆژ له مه و بهر داوای پۆستاله کانی کرد، تا کو هیندیك بگه ری. ته نانهت هه ولیدا به نیو ژووره که دا پیاسه بکا، به لام نهیتوانی له سه ر پی خو بگری. گوتی: «ئاخ، باوه گیان، پیشتر پیمگوتی ئه م پۆستالانه به کار نایه ن. ناتوانم پییانه وه برۆم.»

پی و ابوو لاق تیکه ل هاتن و لاتراسکه به ستنه که ی خه تای ئه و پۆستالانه یه، به لام له بهر بیهیزی بوو. له وانه یه هه وتوویه کی دیکه نه ژى. هیرتیزنیستیوب دهوا و درمانی ده داتی. ئیستا دهوله مند بوون - کولیکیان پاره هه یه.

- تا قمیکی خویری و پاره په رست؟

- مه به ستت کیه؟

- مه به ستم دوکتوره کان و داروده سته نۆژداره کانیا نه، هه موویان هه ر وان و تینناگه ن. ته نیا ده زانن خه لکی برووتینه وه و پاره وه سه ر یه ک نین. من زانستی دوکتوریم قه بوول نییه. دامه زراوه یه کی هیچه. ده مه وئ له بنجوبناوانی مه سه له که بکۆلمه وه و تیبگه م. به لام ئه وه چ دلسۆزییه که له وئ وه ریتان خستووه؟ وادیاره هاو پۆله کانی هه موو رۆژی له وین؟

- هه موویان نا، ته نیا ده که سمان هه موو رۆژی ده چین بو دیده نیی، قه ستیکی تاییه تیشمان نییه.

- نازانم له م نیوانه دا ئالکسی کارامازوف چکاره یه. هه ر ئه مرۆ یان سبه ینی براکه ی له سه ر جینایهت و پیاو کوژی دادگایی ده که ن، که چی خوی ئه وه نده بینکاره وه ک گای نیو گوئیکان له گهل مندالان که وتووه و دلسۆزی ده نوینی.

- دلسۆزی له ئارادا نییه. هه ر ئیستا خوشت ده بی بچی له گهل ئیلوشا ناشت بییه وه.

- له گه لی ناشت به وه؟ قسه ی قور ده که ی! من ئیجازه به که س ناده م خوی له کارم هه لقوتینی.

- ئیلوشا ده زانی به دیتنت چه نده خوشحال ده بی. نازانی ده چی بۆلای. له بهر چی تا ئیستا نه ده هاتی؟

ئیسمرۆف ئه م رسته ی دوایی به شیوه یه کی زور خه مبارانه دهربری. - کورپی چاک، ئه وه ئیتر پیوه ندیی به خومه وه هه یه. به مه یلی خوم ده مه وئ بچم، چونکه به سه لاهی ده زانم، به لام ئیوه ئالکسی کارامازوف ده تانبا، ئه م دوو شته ش جیاوازی زوره و دیسان خو مه علومیش نییه! رهنگه نه یه م بو ناشت بوونه وه. به راستی قسه یه کی قوره. ناشت بوونه وه!

- کارامازوف له و نیوهدا هیچ کاره نییه. کورپه کان خویان به مهیلی خویان بریاریندا بچن. ههلبهت جاری یه کهم له گه ل کارامازوف چون. به کاریکی گه و جانه شی نازانم. هه موومان پیکه وه ناچینه ژووری، دانه دانه دهچین. باوکی به دیتنی ئیمه زور خوشحال بوو. دهزانی بیتوو ئالیووشا بمرئ شیت ده بی. سوږ دهزانی ئیلووشا ده مرئ. پیموایه زوری پینخوشه له گه ل کورپه که ی ناشت بووینه ته وه. ئیلووشا پرساریکرد، هه ر ئه وهنده، پرسیار ده کا و ئیتر هیچ نالی. باوکی یان شیت ده بی، یان خوی ده خنکیکی. پیدشتریش شیت بازارپی ده رهیناوه. دهزانی زور پیاوکی باش و به پیزه. ئه و کاته ئیمه به هه له چوو بووین. هه مووشی خه تای ئه و پیاوکوژه بوو، که ریشی گرت و لیتیدا.

- سه ره پای ئه وانه ش، سه رم له کارامازوف سوورماوه. ده بوو زور له وه زووتر له گه لی ئاشنا بم، به لام پینخوشه له هیندیک باره وه به دلی خوم بکه م. له گه ل ئه وه شدا، شتیکم بۆ ئه و له سه ردايه و ده بی بیسه لمینم.

کولیا قورساخانه مته قی له خوی بری. ئیسموږوفیش بیدهنگ بوو. ههلبهت ئیسموږوف، کولیا یه ده پهرهست و به خه ونیش نهیده دی بیتته هاوشان و هاوری. ئیستاش زوری ئه و قسه یه ی به دل بوو که گوتی «به مهیلی خوی» ده چی بۆ دیده نیی ئیلووشا. پیی وابوو ئه و کاره پارزکی تیدایه که ئاوا له پر کولیا له سه ری داوه بچی بۆ ملاقاتی ئیلووشا. له بازار تیپه رین. سه عاتیک ده بوو لادیی عاره بانه ی پر له بار و مریشک و که له شیریان راگرتبوو و باریان به عه رزدا دابوو. ژنانی کاسبکار له نیو بۆتکه کانیاندا لۆکه و ده زوو و ورده و اله یان ده فروشت. به م یه کشه ممه بازارانه یان ده گوت «بازاری مه کاره»، له ماوه ی سالدا ئه و چه شنه بازاره ش به رده وام هه بوو. پیرزفون به ملاوئه ولادا هه لده هات و ملوموی ده کرد. کاتیک تووشی سه گی دیکه ده بوون، به پیی ئادابی سه گانه، به تامه زرویی بۆنیان به یه کتره وه ده کرد.

کولیا گوتی: «ئیسموږوف، پینخوشه ئه م دیمه نه راسته قینه و سروشتیانه بینم. سه رنجت داوه کاتیک ئه و سه گانه به یه ک ده گه ن چون بۆن به یه کتره وه ده که ن؟ پیموایه قانونی زاته که یان وایه.»

- ئه ری؛ عاده تیکی قور و پیکه نییان هه یه.

- پیکه نییش نییه، به هه له چووی. سروشت هیچ شتیکی قور و پیکه نییی تیدا نییه، ئه گه رچی له بهر چاوی مروقی ده مارگرژ قور و پیکه نییی ده نوینی. ئه گه ر سه گه ل بیانزانیایه بیر کردنه وه و کرده وه ی ئیمه هه لسه نگینن، ده یانزانی له پیوه ندیی کومه لایه تی مروق و ئه ربابه کانیاندا، زور شتی له وه قورتر و پیکه نییی تر هه یه. له راستیدا زور زیاتر. ئه وه دوویات ده که مه وه، چونکه به بروای من گه وجییه تی ئیمه زور له وان زیاتر. بیرو پای راکیتینیش هه ر وایه. بیرو پایه کی سه رنج راکیشه. ئیسموږوف، من سو سیالیستم.

ئیسموږوف پرسیی: «سو سیالیست چییه؟»

- ئه وه کاتیکه که هه موو که س یه کسان بن و مال و دارایی هه مووان به قه د یه ک بی. ژنه نیان و شوو کردن نه بی و هه رکه س هه ر یاسا و دین و ئاینیکی پی باشه پیره وه بی لیک... و هتد تو هیشتا ته مه نت به و جییه نه گه یشتوو له وه بگه ی. ده زانی هه واکه ی زور سارده! ئه ری، هه شت پله له ژیر سفردایه، باوکم هه ر ئیستا چاوی له ده ماسه نج کرد.

- ئیسموږوف، تو سه رنجت داوه له نیوه ی زستاندا، ئه و کاته ی هه وا به سفیریش ده گا، وه ک ئیستا که سه ره تای زستانه و شه پۆلی سه رمای له نا کاو له کاردايه، به تاییه ت کاتیک به فری زوریش نه که وتوو. زور هه ست به سه رما نا که یین؟ هۆیه که شی ئه وه یه خه لک عاده تیان پی نه گرتوو. مروق هه موو شتیکیان به پیی عاده ته، هه موو شتیکیان ته نانه ت پیوه ندییه کومه لایه تی و سیاسییه کانیشیان. عاده ت پالنه ریکی گه وره و به هیزه. ئه و لادییه پیکه نیییته دیوه!

کولیا ئامازه ی به لادیییه کی که له گه تی، که لپوس له به ری به نه شه کرد که له په نا عاره بانه که ی راوه ستابوو و جووتی ده سه ته وانه ی چه رمیی کون و

دراوی له دستدا بوو و لیکى هه‌لده‌ساوین. ریشه دريژ و بۆزه‌که‌ی که‌ره‌سیسه‌ی گرتبوو و سپی ده‌کرده‌وه.

کولیا له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌په‌نايدا تپه‌ری، به‌ده‌نگی‌کی به‌رز قیزاندى: «ریشی ئه‌و کابرا لادییه به‌ستویه.»

کابرای لادییه‌ش به‌له‌بزیکی ئارام و حکمه‌ت‌نامیز وه‌لامی دایه‌وه: «ریشی زۆر که‌سان به‌ستویه.»

ئیس‌مۆرۆف گوتی: «سه‌ر مه‌خه سه‌ری.»

- هیچ نییه. توورپه نابی. پیاوی چاکه. ماتووی. خوداحافیز.

- خوداحافیز.

- بۆ ناوت ماتووییه؟

- ئه‌ری بۆ نه‌تده‌زانی؟

- نا، نه‌مه‌دزانی. هه‌روا گۆتم.

- درۆ مه‌که! پیموایه خویندکاری، ها؟

- ئه‌ری.

- له‌وه ده‌چى قامچیش بخوی؟

- زوریش نا - هیندی جار.

- ئیشت پیده‌گا؟

- ئه‌ری، ئه‌ی چۆن ئیشم پیناگا.

کابرای لادییه له‌ده‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و گوتی: «ئاخ، له‌و ژيانه!»

- خوداحافیز ماتووی.

- خوداحافیز، به‌دینم کوریکى باش و ئاقلی.

کورپه‌کان به‌ریی خویاندا رۆیشتن.

کولیا به‌ئیس‌مۆرۆفی گوت: «ئو کابرا لادییه زۆر پیاوی چاکه. من زۆرم پێخۆشه له‌گه‌ل لادییه‌کان قسه بکه‌م، هه‌میشه‌ش پیمخۆشه چاکه‌یان

له‌گه‌ل بکه‌م.»

ئیس‌مۆرۆف پرسى: «بۆ درۆت کرد و گۆتت قامچیمان لیده‌ده‌ن؟»

- ناچار بووم وا بلیم، بۆ ئه‌وه‌ی خۆش‌حالی که‌م.

- مه‌به‌ستت چیه‌؟

- ده‌زانی ئیس‌مۆرۆف، پیمخۆش نییه شتیکم دوچار لیپرسن.

پیمخۆشه خه‌لک له‌گه‌ل یه‌که‌م قسه تینگه‌ن. هیندی شت هه‌یه به‌یان ناکری.

لادییه پینان وایه کورپه قوتابی قامچی ده‌خۆن و هه‌ر ده‌بى بیشی‌خۆن. ئه‌گه‌ر

کورپه قوتابی قامچی نه‌خوا، بۆ ئه‌وه نابی پىی بلیی کورپه قوتابی، ئه‌گه‌ر

پیمبگوتایه قامچی ناخۆین، دلای ناخۆش ده‌بوو. به‌لام تۆ له‌وه ناگه‌ی. پیاو

ده‌بى بزانی چۆن ریز بۆ لادییه دانى.

- ته‌نیا تکات لیده‌که‌م سه‌ر مه‌خه سه‌ریان، ده‌نا کیشه‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌ک

کیشه‌ی قازه‌که‌ت تووش ده‌بى.

- که‌وايه تۆ ده‌ترسى؟

- کولیا پیمه‌که‌نه. وایه ده‌ترسم. باوکم له‌دین ده‌رچوو. گه‌ران و

ره‌فقیایه‌تیم له‌گه‌ل تۆ لى قه‌ده‌غه کراوه.

- دلای خۆت نا‌ره‌حه‌ت مه‌که. ئه‌مجار رۆوداوی وا نا‌قه‌ومى.

کولیا ئه‌وه‌ی گۆت و ئاماژه‌ی به‌یه‌کى له‌و ژنه دستفرۆشانه‌ی نیو

بۆتکه‌کان کرد و به‌ده‌نگی به‌رز هه‌رای لیکرد: «هۆی ناتاشا سلوا!»

ژنیکی جحیل بوو به‌توورپه‌ی وه‌لامی دایه‌وه: «به‌من ده‌لیی ناتاشا؟ وا

مه‌لی، ناوی من ماریایه.»

- خۆش‌حالم که‌ ناوت ماریایه. خوداحافیز!

- ئه‌ی هه‌تیوه پیسه، هیشتا سه‌ری له‌هیلکه نه‌جووقاوه گالته به‌خه‌لک

ده‌کا.

- من به‌په‌له‌م. ئیستا ناتوانم راوه‌ستم. یه‌کشه‌ممه‌ی داها‌توو پیمبلی.

ئه‌وه‌ی گۆتو ده‌ستی بۆلای ژنه راته‌کاند، وه‌ک ئه‌وه‌ی ژنه قسه‌ی به‌ئو

کوتبى، نه‌ک ئه‌و به‌ژنه.

ماريا قيزاندى: «يەكشەممەي داھاتوو ھېچ قەسەيەكم لەگەل تۆ نىيە. ھەتتويە
پوۋھەلمالدراۋە بۆ لىت ھەلپچاوم. خۆ من ھېچم نەگوتوو. شياۋى ئەۋەي
لە سەر ئەۋ ناچىنىيە قامچى بۆي!»

ئەۋ ژنە دەستفۇرۇشانەي لەۋ شوپتە بوون ھەموويان دايان لە قاقاي
پىكەنين. لە ناکاۋ پياۋىك بە توورەيى و بە ھەشتاۋ لە دالانى دوۋكانەكان
دەرپەرى. لاۋىكى دەموچاۋ درىژۆكەي قژ لوول و رەنگ بزرکاۋ و ھاۋلاۋى،
خەلكى ئەم شارە نەبوو. بالئەيەكى شىنى لەبەردا بوو و كالاۋىكى شەپكەدارى
لە سەر نابوو. لە ميرزاي بازىرگانان دەچوو. بە شىۋەيەكى سەير و گەۋجانە
مشتى قوۋچاند و ھەرەشەي لە كولىا كرد. بە توورەيى گوراندى: «دەتناسم،
دەتناسم!»

كولىا چاۋى تىبىرى. ۋەبىرى نەدەھاتەۋە كە لەگەل ئەۋ پياۋە توۋشى
كىشە و دەمەقالى بوۋى. بەلام لە نىۋ بازار و سەر شەقام ھىندەي لەگەل
ئەمۇئەۋ شەرە دەنوكە كردبوو، زۆر بە زەحمەت ۋەبىرى دەھاتنەۋە.

بە تەشەرەۋە پرسىي: «بە راستتە؟»

ئەۋ پياۋە بە شىۋەيەكى ھەپۇلانە دوۋپاتى كردهۋە: «دەتناسم، دەتناسم!»

- زۆر پىرۇزە. باشە، ئىستا دەيى بۆم. خوداحافىز!

ئەۋ پياۋە گوراندى: «دىسان دەستكردەۋە بە كارى ناچىسانە؟ دىسان
دەستت كردهۋە بە كارى ناچىسانە؟ دەزانم دىسان كارى ناچىسانەت بە
دەستەۋە بوۋە!»

كولىا كە بىدەنگ راۋەستابوو و چاۋى لە سەرتاپاي دەكرد، گوتى: «ئەۋە
پىۋەندىي بە خۆمەۋە ھەيە، براكەم.»

- يانى پىۋەندىي بە منەۋە نىيە؟

- نا پىۋەندىي بە تۆۋە نىيە.

- ئەي پىۋەندىي بە كىۋە ھەيە؟ ھا؟ بە كىۋە؟

- ئىستا پىۋەندىي بە تريفۇن نىكىتچەۋە ھەيە، نەك بە تۆۋە.

كابرا بە سەرسورمانەۋە چاۋى لە كولىا بىرى، دياربوو زۆرى بۆق
ھەستاۋە، گوتى: «كام تريفۇن نىكىتچ؟»

كولىا، كتوپر بە توندى گوتى: «تا ئىستا چوۋيەتە كلىسەي عورۋوج؟
كابرا كە تا رادەيەك توۋشى ھەپەسان بوۋبوو، گوتى: «كام كلىسەي
عورۋوج؟ بۆچى؟ نا، نەچووم.»

كولىا پىداگرتر لە پىشوو گوتى: «سابانىيۇف دەناسى؟»

- كام سابانىيۇف؟ نا، نايناسم.

كولىا قەسەكەي پىبىرى و گوتى: «كەۋايە بۆق جەندەم،» لەگەل
ئەۋەي بە توندى بەرەۋلاي راست بايداۋە، بەپەلە و ھەلەداۋان پۇيشت. ۋەك
ئەۋەي پىي عەيب بى لەگەل گەۋجە پياۋىك قەسە بكا كە سابانىيۇف ناناسى.

كابرا دواي تاۋىك عەبەسران ۋەخۆ ھاتەۋە و ۋەك پىشوو توۋشى
شەلەژان بوو. «ھۆي دا راۋەستە بزانم! كام سابانىيۇف؟» بە چاۋىكى
گەۋجانە لە ژنە دەستفۇرۇشەكانى روانى: «گوتى چى؟»

ژنەكان دايان لە قاقاي پىكەنين.

ژنىكيان گوتى: «كەس سەرى لە كارى دەرناچى.»

كابرا ھەروا توورە و تۆسن، مشتى توند قوۋچاندبوو و رايدەتەكاند،
دىسان دوۋپاتى كردهۋە: «كام سابانىيۇف، مەبەستى كىيە؟»

يەكئ لە ژنەكان گوتى: «ھەتمەن مەبەستى ئەۋ سابانىيۇفەيە كە
كاسبكارى مالى كوزمىچۆفە.»

ژنىكى تر ھەلدايە: كچى ئەۋەي ئىۋە دەللىن تريفۇنى ناۋە، تريفۇن نىكىتچ.
كابرا بە شىۋەيەكى ۋەھشىيانە چاۋى تىبىرىن و بە جارى دۆش دامابوو.

ژنىكى دىكە گوتى: «كاسبكارى مالى كوزمىچۆف؟ بەلام ناۋى تريفۇن
نەبوو. ناۋى كوزما بوو، نەك تريفۇن. بەلام كورە گوتى تريفۇن نىكىتچ،

كەۋايە نابى ئەۋ بى.»

ژنیکی دیکه ش، که تا ئیستا بیدهنگ راوه ستابوو و متهقی نه ده کرد، هلهیدایه: «ناوی نه تریفونه و نه سابانی یوف، چیژوفی ناوه. ئالکسی ئیوانیچ؛ چیژوف ئالکسی ئیوانیچ.»

چوارهمین ژن که وته کهی ئهوی دهسهلماند گوتی: «لیم پوونه ناوی چیژوفه.»

کابرا واق ورموانه چاوی له ژنهکان ده کرد و هیوا براوانه گوراندی:

- ئهی خه لکینه، ئاخر نازانم بو ئه و پرسیاره ی لیکردم؟ بوچی گوتی:

«سابانی یوف ده ناسی؟» ئاخر من چوزانم سابانی یوف کییه؟

ژنیکی دیکه به زمانیکی رهق و راشکاوانه گوتی: «تو به راستی پیاویکی گه مژهی. من ده لیم ناوی سابانی یوف نییه، چیژوفه، چیژوف ئالکسی ئیوانیچ.

هر ئه وهیه، راست خویه تی!»

- کام چیژوف؟ کییه؟ ئه گهر ده زانی پیم بلن.

- ئه و پیاوه حووجه بلقنه ی هاوینانه له نیو بازاردا ده خولیته وه.

- ئاخر ئه و چیژوفه چ پیوه ندییه کی به منه وه ههیه، ها؟

ژنیکی دیکه یان هلهیدایه: «من چوزانم؟ خوت که ئه و هه موو هاتوو هاوارت وهری خستوو، ده بی بزانی چیت لئی دهوی. ئه و، قسه ی له گه ل تو کرد، نه ک له گه ل ئیمه، گه وجه گیان. یانی هر به راستی نایناسی؟»

- کی ناناسم؟

- چیژوف ده لیم.

- هه ردووک چاوی چیژوف ده ری. به خزمه تی ده گه م راوه سته، به من راده بویری! هه تیوه به ره لایه.

- به خزمه ت چیژوف ده گه ی! ئه ویش به خزمه تی تو ده گا. به راستی وادیاره پیاویکی گه لحو ی.

- ژنه تیوه هیچوپووجه، خو من چیژوف نالیم. به خزمه ت ئه و کورپژگه ده گه م. بیگرن، دابیگرن بوم، من به شیت ده زانی و پیم راده بویری!

ژنهکان دایان له قاقای پیکه نین. به لام کولیا زور دوور که وتبووه و قیت و قوز ملی ری گرتبوو. ئیسمرورف شان به شانی ده رویشت و ئاورپی له و تا قمه دم پر له هه رایه ده دایه وه که جییان هیشتبوون. ئه ویش له خوشیانا که وتبووه قله سه ما. له لایه کیشه وه ده ترسا به و هاوړییه تییه له گه ل کولیا له ماله وه تووشی کیشه و هه را بی .

له کولیا ی پرسی: «مه به ستت کام سابانی یوف بوو؟» هه لبه ت ده زانی چ وه لامیکی ده داته وه.

- چوزانم؟ ئیستا برۆ چاویان لیکه، هه تا ئیواره هه ر ده ریسن . شه ره

چه قه ده کن. پیمخوشه چه پۆل و گه وجان چیوه خرتی دم، جا له هه ر چینیکی کومه ل بن، فه رقی پیناکه م. ئه وه ش زرته بوژیکی گه لحو ی دیکه، مه به ستم هوو لادییه یه. مه گین ئه و مه سه له یه ت نه بیستوو «گه و جتر له فه رهنسی گه وچ، مه گین خوی بی،» به لام رووسییه کی گه و جیش له دووره وه هاوار ده کا گه وچه، هه ر به ره نگیدا دیاره. تو چاوی لیکه.

- کولیا، له کولی به وه، وه ره با برۆین.

- تازه هه لبووم و به که س ناکوژیمه وه. هو ی لادییه ی سلوا!

لادییه کی تیکسمر او، به ده موچاوی خر و ساده وه، ریشیکی بوز و ته نکی هه بوو، سه ری داخستبوو و ده رویشت، سه ری هه لئنا و چاویکی له کوره کرد. له وه ده چوو ته واو وریا نه بی.

له وه لامیدا به قه سستی گوتی: «ئه گه ر ناته وی پیم رابویری، عه له یکه سه لام.»

کولیا به پیکه نینه وه گوتی: «ئه گه ر پیترا بویرم چی؟»

- ده ی ئه وه گالته یه گالته. بوخوت هه ر پیکه نه قه دیدن ناکا. خو گالته خراپ نییه.

- بمبه خشه براکه م. گالته یه کم کرد.

- چاکه، خودا بتبه خشی!

- توش من ده به خشی؟

- زور چاکیش دهتهخشم. رینگای خوت بگره و برۆ.

- دهلیم پیموایه لادییهکی زور وریا و بههوشی.

کابرای لادییهی هه ر بهه و شیوهیه جیددی و چاوه پروان نه کراو وهلامی

دایه وه: «بههوشتر له تو.»

کولیا توزی واقعی و پرما و گوتی: «پیموایه.»

- بروا بکه بهراسته.

- رهنگه واش بی.

- بهلی وایه، براهه م.

- خوداحافیز لادییهی.

- خوداحافیز.

کولیا، دواي تاویک بیدهنگی به ئیسمورۆفی گوت: «هه موو جووره

لادییهک ههیه. من چوزانم له گه ل لادییهکی وریا تیدهکه وم؟ من هه میسه

بروام به هوش و زیرهکی لادییهکان بووه.»

لهو دوورانه وه سهعاتی کلێسهی گه وره زهنگی سهعاتی یازده و نیوی

لیدا. کولیا و ئیسمورۆف ههنگاوایان توند کرد و خویان گه یانده نزیک

ماله که ی ئیسنگیریف که تا رادهیهک دووریش بوو. بیست ههنگاوایان مابوو

بگه نه ماله که، کولیا راوهستا و داوای له ئیسمورۆف کرد له پیشه وه بچی و

کارامازۆفی بو بانگ بکاته ده ری.

- پیاو سه ره تا توزی بواره که تاقیکاته وه باشه.

ئیسمورۆف به نار هزایه تییه وه گوتی: «بو داوای لیبکه م بیته ده ری؟ خوت

بچۆ ژووری؛ به دیتنت خوشحال ده بی. ئاخ له م سه رما و سو له و

سه هۆلبه ندانه دا ئاشنا بوون چ مانایه کی ههیه؟»

کولیا به له بزیکي فرمان پیده رانه که پیخوشبوو له گه ل «مندالان» به

کاری بیتن، قسه که ی پی بری: «ئه وه پیوه ندیی به خومه وه ههیه که بو

دهمه هوی لهو سه رما و به سه ته له که دا چاوم پیی بکه وی.» ئیسمورۆف به

هه لاتن چوو فرمانه که ی جیبه جی بکا.

(۴)

سه کی بز بوو

کولیا قوره ده ماخانه پالی به نه رده کانه وه دا و چاوه ری بوو ئالیووشا

بیته ده ری. له میژ بوو ده یویست چاوی پیبکه وی. باسی ئالیووشای له

کورانی هاو پۆلی بیستبوو، به لام هه ر کاتی ناویان ده هیئا رقی هه لده ستا و

خوی وا نیشانده دا که به هیچی نازانی و هه ر شتیکی له باره یه وه ده بیست

ده یدایه به ر پلاری «ره خنه». به لام له ناخه وه زور تامه زرۆ بوو له گه لی

ئاشنا بی. له سه ریه ک ئه وه ی سه باره ت به ئالیووشا ده بیست، شتیکی

هاودلانه و سه رنج پراکیشی پیوه نه بوو. که وایه ئه م ساته ی ئاشنا بوونه زور

گرینگ بوو: سه ره تا ده بوو خوی نیشاندا، یانی سه ره به خویی خوی بنوین.

«ده نا منیش وه ک ئه وانی دیکه به چاوی مندالیکی سیژده سالان ده بین.

چونکه ئه و کورانه هه ر به هیچ نازانی! هه ر له گه لی ئاشنا بم لی ده پرسم به

چ چاویک له و کورانه ده روانی. به لام به داخه وه کورته بالام. توزیکوف له من

که م ته مه نتره، به لام به و حاله ش هه تا گوچکه ی دیم. به لام من زیره کی و

هوش له روخسارم ده باری. قه لافه تیکی جوانم نییه، ده زانم زوریش ناشیرینم،

به لام وریایی و هوش له روخسارم ده باری. نابج له قسه کردندا زیده رۆیی

بکه م؛ ئه گه ر یه که و جار خوم بدورینم و توندی نه گرم، رهنگه پییوابی... تف!

ئه وه ئیتر هه ر نابج و به جارئ نابرووم ده چی ئه گه ر پییوابی...!»

ئه و بیروکه میشکی کولیا ی داگرتبوو، له گه ل ئه وه ی ئه و په ری هه ولی

خوی ده دا تا کو خوی وه ک که سیکی زور سه ره به خویی خواز نیشاندا و ئه و

بیروکه به رده وام دنه ی ده دا. ئه وه ی له هه موو شتیکی زیاتر ئازاری ده دا،

كورتە بالايىپكەى بوو. ئەوئەندەى بۇ قەلەفەتە وردىلەكەى خەمى دەخوارد، نىو ئەوئەندە بۇ «پوخسارە ناشىرىنەكەى» نارهەت نەبوو. سالى رابردوو، لە سەر دىوارى مالەكەيان بە قەلەم بالاي خوى دىارىكردبوو و ھەر دوو مانگ جارىك خوى پىدەگرت و بالاي خوى تاقىدەكردەوہ بۇ ئەوہى بزانى چەندە گەورە بووہ. بەلام بە داخەوہ! زور كەم بالاي دەكرد و ھەر ئەوہش ھىندى جار ھىوابراوى دەكرد. لە راستىدا دەموچاوىشى «زور ناھەز» نەبوو؛ بە پىچەوانە، تا رادەھەك جوان و لەبەردلانىش بوو: پىستىكى نەرم بە دەنكە دەنكەھەك وردە خال و لكەوہ، چاوى شىن و چكۆلە و پر لە شادى بە رەنگى بزپكاوہوہ. جورىك بىباكى و ھەست لە چاويدا دەردەوشايەوہ. دەموچاوىكى رەقەلە و لىوى قەيتانى و سوور. لووتىكى چكۆلە و قەلەنگى، ھەر كاتىك لەبەر ئاوينە چاوى لە خوى دەكرد، لەبەرخويەوہ دەيمىنجاندى: «لووتم دەلىى لمبوزى سەگە، لمبوزى سەگىكى ئاسايى.» ھەمىشەش بە توورەھى لەبەر ئاوينەكە لادەچوو. ھىندى جار بە خوى دەگوت: «رەنگە پوخسارىشم ھوشى لى نەبارى.» بەلام لەوہش بە گومان بوو. سەرەراى ئەوہش ناكرى وا بىر بكەينەوہ كە دايمە لە بىرى بەژن و بالا و پوخسارىدا بوو. بە پىچەوانە، ئەگەرچى ئەو كاتانەى لەبەر ئاوينە رادەوہستا زور تال بوو بوى، بەلام زوو لە بىرى دەچووہ، ئەوئەش لە درىژ خايەندا، ھەروا كە چالاكىيەكانى خوى لىكدەدايەوہ، «يەكسەر خوى دەدايە دەست بىرۆكە و ژيانى راستەقىنە.»

ئالىووشا بەپەلە ھاتە دەرى و روىشت بۇ لاي كولىيا. بەر لەوہى بگاتى كولىيا ھەستى بە خوشحالىيەكەى كرد. كولىيا رەزامەندانە لە خوى پرسى: «يانى دەكرى بۇ دىتنى من ھەتا ئەو رادەيە دلشاد بى؟» وا چاكە ھەر لىرەدا ئەوہ وەبىر بىنئىنەوہ كە قەلەفتى ئالىووشا، لە چاو دوايىن جار كە چاومان پىيەكەوت، گورانىكى تەواوى بە سەردا ھاتبوو. عەباكەى وەلا نابوو و كوتىكى جوانى لە بەردا بوو. كلاوىكى نەرم و خرىشى لە سەر نابوو. مووى سەرىشى كورت كرىدبووہ. زورى لى دەكالاىەوہ، جوانچاكىش بوو. پوخسارە دلگرەكەى گەش و كراوہ بوو؛ بەلام لە پوخسارە گەشاوہكەيدا ئەدەب و

ھىمنايەتى دىار بوو. كولىيا سەير بوو كە ئالىووشا بەو قەلەفەتەوہ، بە بى عەبا ھات بۇ لاي. دىار بوو بەپەلە ھاتوہ. لەرپوہ دەستى بردە پىشى و تۆقەى لەگەل كولىيا كرد.

- ئاخى ھاتى! زور تامەزروى دىدارت بووم!

كولىيا، تۆزى بە ھەناسە بركىوہ، لە ژىر لىويەوہ گوتى: «ھويەكى بوو كە دواتر دەزانى. زورىش خوشحالم لە ئاشنايەتتە. لەمىژ بوو لەو دەرفەتە دەگەرەم، زورىان باسى تۇ بۇ كرىدوم.»

- ھەر چۆنىكە چاومان بە يەكتر كەوت. منىش زورم نەقلى تۇ بىستووہ؛ بەلام بۇ ھاتنى ئىرە زور وەدرەنگ كەوتى. دەبوو زووتر بىتى.

- ئەرى ئىستا ھالى چۆنە؟

- ئىلۇشا زور نەخۇشە، وەك رۆژ مەعلومە نامىنى.

كولىيا بە تىنوتاويكەوہ گوتى: «ھەى داد و بىداد! كارامازوف دەبى قەبووليكەى كە زانستى پزىشكى ھەموو فىل و تەلەكەيە.»

- ئىلۇشا ھەمىشە باسى توى دەكرد، تەنانەت لە خەويشدا، بە دەم وپىنەوہ. پىاو بوى دەردەكەوت يەكجار زورى خوش وىستووى... بەر لەو رپوداوہ... بە چەقۇ... پاشان، ھويەكى ترىش ھەيە... پىمبلى بزەنم، ئەو سەگە ھى تويە؟

- بەلى، ناوى پىرزفونە.

ئالىووشا بە چاوانى پر لە دلسۆزىيەوہ لە كولىياى روانى: «كەوايە ئەوہ ژوچكا نىيە؟ يانى ئىتر شرتوگوم بووہ؟»

كولىيا بە ھالەتىكى رازاوى بزەى ھاتى: «دەزانم ھەمووتان دەتانەوئ ئەو سەگە ژوچكا بى. نەقەكەيىم بىستووہ. گوى بگرە كارامازوف، ھەموو بەسەرھاتەكەت بۇ دەگىرەمەوہ. ھەر بۇ ئەوہش ھاتووم؛ ھەر لەبەر ئەوہش وىستم بىتتە دەرى. تاكو بەر لەوہى بچىتە ژوورى، ھەموو رپوداوہكەت بۇ باسكەم. دەزانى چى كارامازوف، ئىلۇشا بەھارى رابردوو ھاتە پولى ئامادەيەوہ. دەى خۇ دەزانى قوتابخانەى ئامادەيى چىيە - تاقمىكى زور

مندالان. خیرا دەستیانکرد بە ئازار دانی و سەریان دەخستە سەری. من دوو پۆل لە سەروو ئەوانەوه بووم و لە دوورەوه دەمخستە ژێر چاوەدێری. دیتم کورە لەر و لاواز و چکۆلەیه، بەلام پووی پێ نەدەدان؛ شەری لەگەڵ دەکردن. دیتم زۆر لەخۆباییه و چاوی ئاوری لێدەبیتەوه. من ئەو جۆره مندالانەم خۆش دەوێ. بەلام دیار بوو مندالەکان گالتەهی پێدەکەن و ناوونرکەهی لێ هەلەدەن. لە هەمووشی خراپتر جلوبەرگە شر و کۆنەکانی بوو. پانتۆلەکەهی تەنگ و قۆلە بوو و پۆستالەکانی دراو و لووت هەلپچراو. هەر لەبەر ئەوەش بوو گالتەیان پێدەکرد و سەریان دەخستە سەری. منیش شتی ئاوا ببینم تاقت ناهینم. بۆیه خیرا لێیان وەدەستەاتم و چیان خواردوو ترش و چەوەندەر....»

کولیا بێ ئیختیار دەستی کردبوو بە شاتوشووت: «چاکم لێدان، بەلام کارامازۆف، دەزانی هەموو تارێفم دەکەن؟ من هەمیشە هۆگری مندالانم و خۆشم دەوێن. هەر ئیستا لە مالهوه دوو جوجەلەم بەجێهێشتوو و دەبی ئاگام لێیان بێ، بۆیهش وا وەدرەنگ کەوتم. کاتیک زانیان من لە سەر ئیلۆشا دەکەمەوه، ئیتر نەیان دەوێرا شەری لەگەڵ بکەن. دیتم کورە زۆر لەخۆباییه. با ئەوهم لە بیر نەچێ، بڕوا بکە ئیلۆشا زۆر کورپیکی لەخۆباییه، بەلام ئاخری بوو بە کۆیلە و گۆیرایەلی خۆم. هەرچیم پێ بگوتایە دەستبەجێ دەیکرد. ئەوەندە پۆحسووکانه فەرمانەکانمی بەرپۆه دەبرد دەتگوت من خودام، هەولیشی دەدا لاساییم بکاتەوه و وەک من هەلسوکەوت بکا. کاتی لە قوتابخانە دەهاتە دەری بە هەلاتن دەهات بۆ لام و لەگەلی دەگەرām. یەکشەمانەش پیکەوه دەچووین بۆ ئەملاو ئەولا. کاتیک کورپیکی گەورە لەگەڵ کورپیکی چکۆلە دەبیتە هاوڕێ، زۆر جار خەلک پێی پێدەکەن، بەلام ئەوه دەمارگرژییه و بەس. من گوێ بەو شتانە نادەم. من هۆگری ئەو کارانەم و دلم پێخۆشه. لە دەرس و دەورەکانیا یارمەتییدەم و فێریدەکەم، رایدینم. ئەگەر خۆشم دەوێ، بۆ بە باشی نەئەم لێنم؟ ئیوهش جەنابی کارامازۆف، لەگەڵ ئەو جوجەلانە کە تازە سەریان لە هیلکە جوقاوه

سەری ئاشنایهتیتان داخستوو، دەزانم دەتەوێ بەرەوی نوێ بخەیه ژێر چاوەدێری، کاریان تیکەهی و بە باشی رایانینتی، دلسۆزانە هەلسوکەوتیان لەگەڵ بکەهی و بڕوابەخۆ باریان بێنی. باوەرپم پێ بکە هەر ئەو کارانەت بە گویم گەیشتهوه و بڕیارمدا لە نزیکەوه چاوم پێتکەوێ. ببینەوه سەر باسەکەهی خومان. دیتم کورە زۆر نەرم و هیندییه و هیندی جار مەراییم لەبەر دەکا، منیش رقی دنیا لە ریا بازی و تەشی ریسییە، یانی لەوەتا لە دایک بووم هەر وام. سەرم لەو خووخدە دوو پۆیهشی سورمابوو، دوو شتی زۆر لە یەک جیاوان، بەو هەموو لووتبەرزێ و لەخۆباییبوونەوه، ئاوا بووبوو سەر لە پێتاوی من و بە بێ من قامکی بە ئاودا نەدەکرد، لە سەر یەک حالاتەکەهی کشمیشی بوو، جاری وا بوو لە خۆرا تیکدەچوو، کتوپر رقی هەلەدەستا و لەگەلم دەکەوتە کێشه و شەرە دەندووکە. بە دژی قسەکانم هەلوێستی دەگرت. هیندی جار کە بیروپرای خۆم سەبارەت بە شتیک دەردەبەری، قەتی دژایەتی نەدەکرد و قسەهی لە قسەمدا نەدەکرد، بەلکو دەویست بە شیوهیەک لیم یاخی بێ، چونکە وەلامی خۆشهویستییه کەبیم بە سەرساردی دەدایەوه. هەر بۆیه بە مەبەستی جوان عاملاندنی، هەتا زیاتر نەرمیی دەنواند، من وشک و ساردتر لەگەلی دەجوولامەوه. بە قەستی وامدەکرد. دەمویست وەک کورپیکی خاوەن کەسایەتی باری بێنم. دەمویست راستە و پاستەهی کەم و بیکەم بە پیاو... لەگەڵ ئەوەشدا... بێگومان لە مەبەستم دەگەیی. لە ناکاو تینگەیشتم، سێ رۆژ لە سەر یەک دەمدی مات و مەلوولە، ئەویش لەبەر سارد و سړیی من نەبوو، بەلکو لەبەر شتیکی دیکە، شتیکی زۆر گرینگ. لە خۆم پرسیی ئەم تراژیدیایه چیبە. قسەم لێ داکیشا و بۆم دەرکەوت کە لەگەڵ ئیسمر دیاکۆف، کە خزمەتکاری باوکی رەحمەتیتان بوو. ئەوەش بەر لە مردنی. دۆستایهتییه کەهی تیکچوو و فیلیشی لەم کورە گەوجیلە کردوو. یانی فیلیکی گلاو و وەحشیانە. پێگوتبوو پەنچکی نان هەلگری و دەرزییهکی تی هەلچەقینی و بیدات بەو سەگە برسییانەهی کە هەر شتیکیان دەستکەوێ بێئەوهی گازی لێگرن قووتی دەدەن. پاشان چاوی لێکا و بزانی چی

دهقهومی. هەر بۆیه په‌نچکه نانیک دینێ ده‌رزیه‌کی تی‌هه‌لده‌چه‌قینێ و فریێ ده‌داته به‌رده‌می ژووچکا. هەر ئه‌و سه‌گه‌ تووله‌ک کردووه‌ی ئه‌وه‌نده‌یان هه‌را و قالمه‌قالم له‌ سه‌ر ساز کرد. ئه‌و مال‌ه‌ی خاوه‌نی نان و خوراکیان نه‌ده‌دایه‌ و سه‌گی به‌سته‌زمان به‌و پوژگار له‌ برسانا ده‌وه‌ری و قورووسکه‌ی ده‌هات. (تو ئه‌و چه‌په‌ چه‌په‌ گه‌وجانه‌یه‌ت پینخۆشه‌، کارامازۆف؟ من به‌ش به‌ حالێ خۆم بۆم تامل ناکرێ.) سه‌گه‌ هه‌را ده‌کاته‌ نانه‌که‌ و قووتی ده‌دا. دوا‌ی چه‌ن چرکه‌ ده‌ستده‌کا به‌ قورووسکاندن و نووزه‌نووز؛ به‌ ده‌وری خۆیدا ده‌خولیته‌وه‌ و پاشان هه‌لدی، هەر هه‌لدی و ده‌قورووسکینێ هه‌تا ون ده‌بی. ئیلو‌شا خۆی ئاوا‌ی ده‌گێرایه‌وه‌. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بۆی ده‌گێرامه‌وه‌ ده‌گریا و سه‌ری به‌ هه‌نيسکه‌وه‌ هه‌لده‌قندرا. باوه‌شی پیندا‌کردبووم و ده‌له‌رزی. له‌په‌ستا ده‌یگوت: «به‌ قورووسکه‌ قورووسک هه‌لات.» ئه‌و دیمه‌نه‌ وای هه‌ژان‌دیوو ئاراواقارای لی هه‌لگیرابوو. گری په‌شیمانی هه‌لی ده‌چۆقاند، ئه‌وه‌م لی پوون بوو. مه‌سه‌له‌که‌م زۆر به‌لاوه‌ جیدی بوو. بریارمدا بۆ شتیکی دیکه‌ ده‌رسی عیبه‌تی داده‌م. هەر بۆیه‌ ده‌بی دان به‌وه‌دا بنیم که‌ زۆری له‌گه‌ل پووراست نه‌بووم و له‌ راده‌ به‌ده‌ر خوم قه‌لس و تووره‌ نیشاندا. گوتم: «کاریکی دزیوت کردووه‌. تو هه‌چووچی. هه‌لبه‌ت به‌ که‌س نالیم، به‌لام هه‌تا ماوه‌یه‌ک کارم به‌ کارت نییه‌. بیرێ لی ده‌که‌مه‌وه‌ و به‌ ئیسْموَرۆفدا وه‌لامت بۆ ده‌نیرمه‌وه‌. (ئیسْموَرۆف هەر ئه‌و کورپه‌یه‌ و له‌گه‌ل من هاتووه‌؛ ئاماده‌یه‌ به‌ گیان و به‌ دل هه‌موو کاریکم بۆ بکا.) «پاشان پینتراده‌گه‌یه‌نم که‌ له‌مه‌ولا رفیقایه‌تیت ده‌که‌م یان هه‌میشه‌ وه‌ک مرۆفیکی هه‌چووچی چاوت لیده‌که‌م و ئیتر کارم به‌ کارت نابێ.» زۆری پین ناخۆش بوو. ده‌بی دان به‌وه‌شدا بنیم که‌ له‌ قسه‌ کردندا زۆر توند پویشتم، به‌لام چارم نه‌بوو. له‌و کاته‌دا وام به‌ چاک زانی. یه‌ک دوو پوژ دواتر، ئیسْموَرۆفم نارد بۆ لای که‌ پینی بلێ له‌گه‌لی خاکم. ئه‌وه‌ش ئیستلاحیکه‌ که‌ دوو هاوپۆل کاتی ده‌نگ داده‌گوپن، ده‌یلین. له‌ دلی خۆمدا ده‌مویست ته‌نیا چه‌ند پوژ ده‌نگی له‌گه‌ل داگوپم و پاشان ئه‌گه‌ر دیتم تۆبه‌ی کردووه‌، دیسان هاو‌رپیه‌تی له‌گه‌ل دامه‌زینمه‌وه‌. قه‌ستم ئه‌وه‌ بوو. به‌لام

پینتوايه‌ چی پووی دا؟ کاتیک ئیسْموَرۆف په‌یامه‌که‌ی پینتراده‌گه‌یینی، چاوی بریق‌ه‌یه‌کی لیوه‌ دی و به‌ تووره‌یی ده‌لی: «له‌ زمانی منه‌وه‌ به‌ کولیا کراسووتکین بلێ نان و ده‌رزی ده‌خمه‌ به‌ر هه‌موو سه‌گیک - هه‌موویان - هه‌رچی سه‌گه‌!»

«هەر بۆیه‌ ده‌ستیکرد به‌ په‌لپ و بیانوو. ده‌بوو له‌ که‌ری شه‌یتانی دابه‌زینین.» به‌ چاوی سووکایه‌تییه‌وه‌ هه‌لسوکه‌وتم له‌گه‌ل ده‌کرد و چاوم لیده‌کرد؛ هه‌رکاتیک ده‌مدی پووم وه‌رده‌گێرا یان به‌ ته‌شه‌ره‌وه‌ ده‌گرژیمه‌وه‌. راست له‌و کاته‌دا باوکی ئه‌و پووداوه‌ی بۆ هاته‌ پینشی. «گسکه‌ کۆله‌» خۆ له‌بیرته‌؟ ده‌بی ئه‌وه‌ش بزانی که‌ به‌ هۆی ئه‌و پووداوه‌ چه‌ن تووشی شله‌ژان بوو. هاوپۆله‌کانی کاتیک دیتیان من ده‌ستم لی‌داشتوو، که‌وتنه‌ سه‌روکاری «گسکه‌ کۆله‌، گسکه‌ کۆله‌» ده‌که‌وتنه‌ دوا‌ی و سه‌ریان ده‌خسته‌ سه‌ری. ئه‌ویش له‌گه‌لیان ده‌که‌وته‌ کیشه‌ و بۆ ئه‌وه‌ش زۆر به‌ داخه‌وه‌م. پینما لیدانیکی باشی خواردبوو. به‌ چه‌ند که‌س هه‌لیان کوتابوو سه‌ری. پوژیک که‌ له‌ قوتابخانه‌ ده‌هاتنه‌ ده‌ری هیرشی بۆ بردن، من چه‌ند هه‌نگاو له‌ولاتره‌وه‌ پاوه‌ستابوووم و ته‌ماشام ده‌کرد. سویندیشتم بۆ ده‌خۆم که‌ وه‌بیرم نایه‌ پینکه‌نییتم؛ به‌ پینچه‌وانه‌ زۆر زۆریشی بۆ به‌داخه‌وه‌ بووم. بریارمدا زۆر زوو بچم و لایه‌نگری لیکه‌م. به‌لام له‌ ناکاو چاوی به‌ من که‌وت. نه‌مزانی چ خه‌یالیکی له‌سه‌ردایه‌، به‌لام چه‌قۆکه‌ی ده‌ره‌ینا، هیرشی بۆ هینام و چه‌قۆیه‌کی له‌رانم دا. ئالیزه‌م له‌ لاقی راسته‌م. له‌جیی خۆم نه‌بزووتم. به‌ خراپی نازانم دان به‌وه‌دا بنیم که‌ وره‌م به‌رزه‌ جه‌نابی کارامازۆف. به‌ چاوی پر سووکایه‌تی تیمپوانی، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلیم؛ ئه‌وه‌یه‌ وه‌لامی ئه‌و هه‌موو چاکه‌ و دل‌سۆزییه‌ی من! ئه‌گه‌ر پینخۆشه‌، دیسان لیمده‌، له‌به‌رده‌ستت دام.» به‌لام ده‌ستی له‌ چه‌قۆکیشان هه‌لگرت، ره‌نگی په‌ری، له‌وه‌ده‌چوو ئه‌و کاره‌ی زۆری ترساندین. چه‌قۆکه‌ی فریدا، ده‌ستیکرد به‌ گریان و تینته‌قاند. هه‌لبه‌ت شکایه‌تم لینه‌کرد و به‌ هه‌مووانم گوت که‌ ئه‌و پووداوه‌ پووشبه‌سه‌ر بکه‌ن، نه‌کا به‌ گوپی مامۆستایانی قوتابخانه‌ بگاته‌وه‌. ته‌نانه‌ت به‌ دایکیشم نه‌گوت، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی

برینه کهم چاک بۆوه. برینه کهش شتینکی وا نه بوو، ته نیا سه رچیغ بریبووی. پاشان بیستم که هەر ئه و رۆژه بهرده فرکیکی کردووه و گازی له قامکی ئیوهش گرتووه. - بهلام ئیستا دهزانی له چ بارودۆخیکدا بووه! دهی خو چارهیهک نییه: له بهر گهوجییه تیم بوو کاتیک نه خووش کهوت، نه هاتم لیتی خو شیم. - یانی، له گهلی ئاشت بمهوه. ئیستا له و بارهوه زور به داخه وهم. بهلام هۆیهکی تایبهتی هه بوو. دهی ئه وهش سه ره له بهری رووداوه که بوو بۆم باسکردی... بهلام به داخه وه گهوجییه تیم کرد.»

ئالیووشا به ئیحساسه وه گوتی: «ئاخ، حه یفی پێشتر نه مدهزانی پیوه ندیی ئیوه چون بووه، دهنه زور زوتر ده هاتم و تکام لیده کردی له گه لم بیی بچین بۆلای. باوه ده کهی له کاتی تاویاودا ورینهی به تووه ده کرد. نه مدهزانی تا ئه و رادهیه باهخت هه یه بۆی. ئه ری سه گه کهت هه ر نه دۆزییه وه؟ باوکی و کورپه کانی قوتابخانه ته واوی شاریان سه نگسووژن دا به دوایدا. له وه تا نه خو شکه وتووه، سه جار ده ستیکردووه به گریان و گوتوویه: «باوه ئاهی ژووچکایه ئاوا نه خووش که وتووم. خودا تۆله ی ئه وه لیمی ده کاته وه.» ناتوانی له بیر به ریته وه. ئه گه ر سه گه که بدۆزیته وه و زیندوو بی، تا رادهیه ک ده توانین هیوادار بین که ئه و شادییه بیته هۆی چاک بوونه وهی. ئیمه هه موومان هیوامان به تۆیه.»

کولیا به کونچکاو بییه کی زۆره وه پرسیی: «پیمبلی بزانه چون بوو بیرتان له وه کرده وه من ده توانم ژووچکا ببینمه وه؟ بۆ هیواتان به منه و پیتانوایه ئه و کاره م له ده ست دی؟»

- بیستوومانه به دوایدا ده گه ری، ئه گه ر بشی دۆزییه وه، ده به یینییه وه. ئیسمو رۆف شتینکی وایگوت. ئیمه هه موو هه ولمان داوه ئیلووشا قانع که ین که سه گه که زیندوووه و چه ن که س دیتوویانه. چه ند رۆژ له مه وه بهر کورپه کان که رویشکیکیان بۆ هینا، ته نیا به بزیه کی سارده وه چاوی تیبری و داوای لیکردن بیبه ن له ده شت به ره لالی که ن. ئه و کاره شمان کرد. باوکی تازه

هاتوته وه و تووتکیکی خرینی بۆهیناوه. به و هیوایه ی تۆزی دلی خو شبی، به لام پیموایه خراپتریش ده بی.

- کارامازۆف، پیمبلی بزانه باوکی چ جو ره پیاویکه؟ ده ینا سم، به لام زیاتر وه چی ده چی. - له فیله باز یان حه نه کچی؟

- ئاخ، نا. به مه له یه کی زور خاوه ن هه ست و دلناسکن به لام نیوچاوانه که یان نه یهیناوه و تووشی ئه و رۆژه ره شییه هاتوون. حه نه کچییه تی لای ئه وان چه شنیک ته نزی پر له بیزاریه له هه مبه ر که سانیکدا که ناویرن باسی هه قیقه ت بکه ن، له بهر ئه وه سالانیکی زور تۆقیدراون و ژیرچه پۆکه بوون. برپا بکه کولیا کراسووتکین، ئه و جو ره حه نه کچییه تییه جاری وایه له راده به ده ر دلله ژین و تاله. ئه و سه روانه هه ژاره ئیستا ژیا نی به ئیلووشاوه بهنده، بیتوو ئیلووشا بمری، یان له حه ییه تا شیتده بی، یان خو ی ده کوژی. کاتیک چاوی لیده که م، ته واو له وه دلنیا م.

کولیا هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «کارامازۆف، ده زانه ده لیتی چی. وادیاره له زاتی مرۆف ده گه ی.»

- هه رکه چاوم پیت کهوت به و سه گه وه هاتووی، پیمو بوو ژووچکایه هیناوته ته وه.

«تۆزی راوهسته، کارامازۆف، رهنگه بتوانین بیدۆزینه وه؛ به لام ئه مه پیرزفونه. ئیستا ده بیه یین بۆلای رهنگه له و تووتکه زیاتر بیته هۆی دلخو شیی. سه برکه کارامازۆف تاویکی دیکه تیده گه ی ده لیم چی!» کولیا له نا کاو گوتی: «هه هه منیش که س نازانی چده که م، تۆم لیره راگرتووه! به م سه رما و سه غله ته بالته شت له به ردا نییه. دیوته چهنده مرۆقیکی خو په رستم. ئاخ، هه موومان هه ر واین کارامازۆف!»

- خه مت نه بی، هه وا که ی سارده، به لام من بۆ سه رما ئازام. ئیستا واچه که بچینه ژووری. ئه ری هه ر به راست ناوت چییه؟ ده زانه به کولیا بانگت ده که ن، به لام جگه له وه؟

«نیکولای - نیکولای ئیوانوویچ کراسووتکین، یان ئه و جۆره ی له دایه ره ی ناسنامه ده لێن، «کورێ کراسووتکین.» کولیا له بهر هۆیه ک پیکه نی، به لام گوتیشی: «هه له بهت زۆرم نیکولای پیناخۆشه.»

- جابۆ؟

- هه روا، له خۆرا.

ئالیووشا پرسیی: «ته مه نت سێزده ساله؟»

- نا، چاره - یانی به مزوانه، هه تا دوو هه وتووی دیکه، ده بمه چاره سالان. کارامازوف، له لای تو دانی پیاوه نیم، ته نیا لای تو، من زه عفیکم هه یه، چونکه سه ره تای ئاشنایه تیمانه پیمخوشه تیبگه ی چ خووخده یه کم هه یه. پیمخوش نییه هیچکس له ته مه نم بیرسی، جگه له وهش... له راستیدا... سه بارهت به من چیرۆکیکی ساخته بوته بنیشته خوشه که ی سه رزاران. یانی ده لێن هه وتووی رابردو له گه ل کوره کانی پۆلی ئاماده یی یاریی دزدزینه م ساز کردوه. یانی یاریم له گه ل کردوون، ده لێن له بهر رابواردنی خۆم یاریم له گه ل کردوون، که وانیه و بۆیان ساز کردووم. رهنگه ئه و باسه به گوئی تۆش گه یشتبیته وه؛ به لام له بهر رابواردنی خۆم یاریم نه کرد. له بهر خاتری کوره کان بوو، چونکه نه یان ده زانی چبکه ن. به لام هه میشه نه قلیکی گه و جانه یان له سه ر ده مه. ئه وهش بزانه ئه مشاره شاری ده نگۆ و قسه و قسه لوکانه.

- ده ی با بۆ رابواردنی خۆشت یاریت کردبی، قه ی چده کا!

- له کۆل به وه تۆش. له بهر رابواردنی خۆم! بۆ تو ئه سپ ئه سپین ده که ی؟ ئالیووشا زه رده یه کی گرت و گوتی: «به لام ده بی ئاوا چاو له مه سه له که بکه ی، گه وره کان ده چن بۆ شانۆ و سینه ما و له وئ هه موو چه شنه پاله وان بازیه ک ده بینن - جاری وایه دزی تیدایه، شه ر و کوشتوبری تیدایه - ده ی ئه و یارییه ی ئیوه ش شتیکی وایه، به لام به شیوه یه کی دیکه؟ دزدزین و سه رباز سه ربازین و ئه و چه شنه یارییه ش بۆ میرمندا لان ئاساییه و پیموایه قوناغی سه ره تای هونه ره. ئه وهش بزانه ئه و یارییه نه غه ریزه یه کی هونه رین

بۆ ئه و میرمندا لانه ی کاتی گه شه کردنیانه، جاری وایه ئه و یارییه نه زۆر له شانۆی گه وره کان چاکترن، ته نیا جیا وازیش له وه دایه خه لک ده چن بۆ شانۆ و چاو له که سانیک ده که ن که رۆلی که سانیک دیکه ده گێرن، له م یارییه نه شدا میرمندا لان خۆیان رۆلی خۆیان ده گێرن و یاریده که ن، زۆر باش و سروشتیشه.»

کولیا به وردی چاوی تیبیری: «تۆ وا بیر ده که یه وه؟ له سه ر ئه و باوه ره ی؟ ده زانی زۆر بیر و رایه کی باشه. برۆمه وه بۆ مائی، به وردی بیر ی لیده که مه وه. با دان به وه شدا بنیم، ده مزانی شتیکی له تۆوه فی ر ده بم.» کولیا به ده نگیکه به سه زانه وه له کۆتایی ته کانیدا گوتی: «کارامازوف، هاتووم شتت لیه و فیربم.»

ئالیووشا به بزیه که وه ده ستی کولیا ی گوش ی و گوتی: «منیش له تۆوه.»

کولیا ئه و هه لسه که وه ته ی ئالیووشای زۆر به دل بوو. ئه وه ی له هه موو شتیکی زیاتر سه رنجی راکیشا ئه وه بوو که ئالیووشای وه ک هاوشانیکه خۆی چاوی لیده کرد و وای قسه له گه ل ده کرد که ده نگوت «پیاویکی ته وا وه.»

- واچاکه جاری بچینه ژووری و چاومان به بنه ماله ی ئیسینگیریف بکه وئ، ده رگای ده ستی چه په. هه موو کوره کان له وئ بالته که یان داده که نن، چونکه ژووره که چکۆله و گه رمه.

- ناخ، ته نیا بۆ ده قیه یه ک دیمه ژووری. بالته که شم دانا که نم. پیرزفون هه لیره له وه بهر هه یوانه وه رده که وئ. پیرزفون، Ci، وه رکه وه، له جیی خۆت جووله نه که ی! دیوته چۆن خۆی ده توپینی؟ جاری ده چه م ژووری و بواره که تا قیده که مه وه، پاشان له کاتی خۆیدا، فیتوویه کی بۆ لیده ده م و جا ده بین ی وه ک هار خۆ ده کا به ژووریدا. به لام ئیسمۆرۆف نابج له بیر ی بچی که له و ساته دا ده رگا که بکاته وه. خۆم ده زانم چبکه م و تۆش به جاری تووشی سه رسورمان ده بی.

لەپال جیوبانی نیلۆشادا

ژووری دانیشتنی بنەمالەئى سەروان ئىسىنگىرىفى تەقاویت، بۇ خوینەران ئاشنايە. لەو کاتەدا دەرگاگە پىوهدرابوو و چەند کەس بۇ ملاقات لە دەورى ئیلۆشا کۆ بووبوونەو. ئەگەرچى ئالیووشا هینابوونى بۇ ئەوئى لەگەل ئیلۆشا ئاشتیان کاتەو، بەلام هیچکام ئامادە نەبوون بچنە ژیربار. ئالیووشا دەیویست بە ھەر شیوہیەکە ئاشتیان کاتەو و دانە دانە و بى «خۆبادان و ناز و نووز» بیانبات بۆلای ئیلۆشا و وایدەنواند کە بە ھەلکەوت بوو و هیچ پیلانیک لە گۆریدا نەبوو. ئەو کارەش بۇ ئیلۆشای دەرەدار زۆر خۆشبوو و پیندەگەشایەو. بە دیتنى ھاوپۆلەکانى و دەربرینى سۆز و ھاودلی لەلایەن ئەوانەو کە پىشتەر دوژمنى بوون و دەیان بوغاند، زۆر خۆشحال دەبوو. تەنیا جیى کراسووتکین خالی بوو، نەھانتى ئەو لە سەر دلی بووبوو گری. رەنگە لە ھەموو شتیک تالتریش بىرکردنەو لەو چەقۆیە بى کە لە کولیا کراسووتکینى - تاقە ھاوړى و پشٹیوانى - دابوو. ئىسمۆرۆفە چکۆلى وریا، کە لە پىش ھەموویاندا لەگەلئى ئاشت بووبوو، وای بىردەکردەو. بەلام کاتیک ئىسمۆرۆف بە کراسووتکینى گوت کە ئالیووشا دەیھەوئى بیینى و سەبارەت بە مەسەلەیکە قسەئى لەگەل بکا، کراسووتکین قسەئى بە ئىسمۆرۆف برى و فەرمانییدا بە کارامازۆف بلئى کە خۆئى سەلاحى کارى خۆئى دەزانى و نایھەوئى هیچکەس ئامۆژگارى بکا، ئەگەر بچى بۇ دیدەننى ئیلۆشاش، خۆئى کاتەکەئى دیارى دەکا، چونکە «ھۆیەكى تاییەتى» ھەیە.

ئەم مەسەلەئىە دووحەوتوو بەر لەم یەکشەممەئىە بوو. ھەر لەبەر ئەوئەش بوو ئالیووشا، بەپىچەوانەئى وىستى خۆئى نەچووبوو بۇ دیدەننى. بەلام وادیار

بوو چاوەروانە، دیسان دووجارى ئىسمۆرۆف نارد بەدوایدا. ھەر دووجارەکەش کراسووتکین بە توورەئى و لاسارى و بە لەبزیكى زۆر بىئەدەبانە وەلامى رەتى بۇ ناردەو و گوتى بە ئالیووشا بلئى ئىتر دەستم لە کۆل بکاتەو، ئىتر ئەوئەندەم لى ھەلنەپىچى. ئەگەر بىشم بۇ ئەوئى، بە هیچ شیوہیەک ناچم بۆلای ئیلۆشا. ھەتا دوایین پۆز ئىسمۆرۆف نەیدەزانى کراسووتکین بریارى داوئە ئەو پۆزە سەر لەبەئىانى بچى بۆلای ئیلۆشا. عەسرى پۆزى پىشوو کە لە ئىسمۆرۆف ھەلبر، پىگوت بەئىانى پۆزى داھاتوو لە مالئى چاوەروانى بى، چونکە دەیھەوئى لەگەلئى بچى بۆمالئى ئیلۆشا. بەلام وریایى پىدا کە لەوبارەوئە زمانى نەگەرئى و کەس لى نەبیستى، چونکە دەیھەوئى بەشیوہیەكى کتوپر بچى و وابزانن بە ھەلکەوت چوو. ئەوئەش لە گویى گرت. ئىسمۆرۆف بۆیە پىنوابوو کولیا سەگە و نەبووئەکەئى بۇ دەبىنئەو، چونکە کولیا لە دەمى دەرپەریبوو: «ئەگەر ئەو سەگە زیندوو بى، دیارە زۆر کەرن بۆیە بۆیان نادۆزىتەو.» کاتیک ئىسمۆرۆف، کە لە ھەل دەگەر قسە بکا، بە ترس و لەرزەوئە ئامازەئى بە سەگەکە کرد. کراسووتکین رقى ھەستا. «من خۆم سەگم ھەئە، ئىتر خۆ کەر نیم کۆلان بە کۆلانى شار بسوورپمەو بەدوای سەگى خەلکید! ئەوئەش ھىچ، سەگىک دەرزی قووت دابى کەریەتیە پىتوایى ماو! ئەوئەش زۆر کارىكى قور و مندالانەئە.»

لە دوو حەوتووی رابردودا، ئیلۆشا لە جیوبانە چکۆلەکەئى ژیر پەیکەرەکان نەھاتبوو دەرى. لەو پۆزەشەوئە کە تووشى ئالیووشا بووبوو و گازى لە قامكى گرتبوو، نەچووبوو بۇ قوتابخانە. ھەر ئەو پۆزە نەخۆش کەتبوو. دوای ئەوئەش ماوئەئى مانگىک توانى ھەستى و لە نىو ژوور و پىشخانەکەدا پىاسە بکا. بەلام لەم دواییاندا ھىندە پىچووبوو، لووتت بگرتایە گیانى دەرەچوو، بە بى یارمەتییى باوکی نەیدەتوانى لەجیئى خۆئى ھەستى. باوکی زۆرى خەم بوو. تەننەت دەستى لە ئارەق خواردنەوئە ھەلگرت و لەتاوى کورەکەئى لەوانەبوو شىت بى. زۆرجار، بەتاییەت دوای گىرانى بەنىو ژوورەکەدا و بردنەوئەئى بۇ سەر جیوبانەکەئى، ھەلدەھات بۇ سۆوچىكى تارىک

و سەرى بە دیوارەكەو دەنا و ھۆن ھۆن دەگريا، قولپى گريانهكەى لەناخى خۇيدا دەشاردەو و نەيدەھيشت دەنگى گريانهكەى بە گوپى ئىلۇشچكا بگا. كە دەگەپايەو و بۆ وەتاغەكە، كارپكى دەکرد كورپە تاقانەكەى دلخۇش و سەرگەرم بى. چىرۆكى بۆ دەگىرپايەو، حەقايەتى پىكەننى بۆ دەگوت، يان لاسايىي كەسانىكى قەشمەر و پىكەننى دەكردەو، كە دىتپوونى، تەنانەت دەنگ و لوورەى ئازەلى دەردىنا. بەلام ئىلۇشا تاقەتى نەبوو چاو لەو رىشقنچارى و ئەداو ئەتوارەى باوكى بگا. ئەگەرچى كورپە وەرپوى باوكى نەدەھيئا كە ئەو كارانەى پىخۇش نىيە. بە دلپكى خەمبارەو دەيدى باوكى بۆتە حەنەكچىيەكى قىزەون و بىرەوهرىي تالى «گسكە كۆلە» و ئەو «رۆژە نەگبەتە» بەرۆكى بەرنەدەدا.

نىنا، خوشكە دلۇقان و گردەنىشنەكەى ئىلۇشاش ئەو بەزم و حەنەكچىيەى باوكى پىناخۇش بوو. (باربارانىكالایفنا ماوہیەك بوو بۆ خویندن چووبوو بۆ زانكۆى پترزبۆرگ). بەلام دايكە دلووکارەكەى كاتىك مىردەكەى ئەو ئەدا و ئەتوارەى دەنواند و شانۆى پىكەننىشى وەرپ دەخست، زۆرى پىخۇش بوو و لە دلەو پىدەكەنى. تەنیا رىگايەك كە دەكرا ئەو ژنە شىتۆكەيەى پى وەپىكەنن بخت؛ دەنا بەردەوام خەرىكى پرتە و بۆلە بوو و ھەموو ئەندامانى مالى لە بىريان بردبۆو و رىزيان بۆ دانەدەنا و بە چاوى سووك تەماشايان دەکرد. بەلام لەم چەند رۆژەى دوايىدا بە تەواوى گۆرانى بەسەردا ھاتبوو. چاوى لە سەر جىوبانەكەى ئىلۇشا ھەلنەدەگرت، دەتگوت خەرىكى بىرکردنەوہیە. بىدەنگ و ھىدىتر بووبۆو و ئەگەر دەشگريا بە ئارامى و لەبەرخۆيەو دەگريا بۆ ئەوہى كەس گوپى لە دەنگى نەبى. سەروان بە سەرسوورمانىكى خەفەتبارانەو لەوگۆرانەى ژنەكەى گەيشتبوو. سەرەتا ھاتنى ئەو كورپانەى پىخۇشنەبوو، بەلام ھەرا و بەزم و چىرۆكە پى شادىيەكانيان بوو ھوى شادى و سەرگەرمى، ئاخىر وای خوو پىگرتن ئەگەر رۆژىك نەھاتايەن، خەم دايدەگرت و ھەستى بە دلتنەنگى دەکرد. كاتىك كورپەكان قسەيەكيان دەگىرپايەو يان كايەيەكيان دەکرد، دايكى ئىلۇشا قاقا پىدەكەنى و دەستى بە يەكدا دەدا.

ھىندى لە كورپەكانى بانگدەکرد بۆلاى خۆى و ماچىدەکردن. بەتايبەت ھۆگرىيەكى زۆرى بە ئىسمۆرۆف ھەبوو. بىمە سەرباسى سەروان. شادىيەكى لە رادەبەدەر دللى دادەگرت كە ئەو ھاورپىيانەى كورپەكەى دەھاتتە ژوورەكە و بۆ شادکردنى ئىلۇشا گالوبوغورىان ساز دەکرد. تەنانەت ھىواداربوو ئىلۇشا بە سەر خەمبارى و نەخۇشىيەكەيدا زالپى و ھاتنى ئەو كورپانە بىتتە ھوى زوو چاكبونەوہى. ئەگەرچى زۆر لە نەخۇشىيە كورپەكەى دەترسا، لەم دوايىانەدا تەواو ھىواداربوو كە چاك دەبىتتەوہ. زۆر بەرپىزەو پىشوازيى لە ميوانە چكۆلەكانى ئىلۇشا دەکرد. دەستە و نەزەر لە خزمەتياندا رادەوہستا و ئامادە بوو بىتتە ئەسپيان، سواری كۆلى بن و بەنىو ژوورەكەدا بىيانگىرپى. بەلام ئىلۇشا ئەم كايەيەى پىخۇشنەبوو و لەو يارىيەدا بەشدارىي نەدەکرد. دەستىكرد بە كرپنى شتى چكۆلە بۆيان، نانەناسكە و فندق و چاى و بابۆلە و شىرىنىشى بۆ دروستدەکردن. ئەوہشتان پىلپىم لەو ماوہیەدا پارەيەكى زۆرى بە دەستەوہ بوو. دووسەد رۆبلەكەى كاترىنا ئىوانا، ھەرەك ئالىووشا پىشپىنى كردبوو، وەرپگرت. دواى ئەوہ كاترىنا ئىوانا كە لە نەخۇشىيە كورپەكەيان و دەستەنگى و لىقەوماويان ئاگادار بوو، خۆى چوو بۆ مالىان و لەگەل بنەمالەكەيان ئاشنا بوو. توانىي دللى ئەو ژنە دەلووکارەى دايكى ئىلۇشا شەيدای خۆى بكات. لەو كاتەوہ ئىتر دەستودلپازانە يارمەتیی دەدان و لە ھىچ شتىك درىغىي نەدەکرد. سەروانىش لە خەمى نەخۇشى و مردنى كورپەكەى، غروور و قۆردەدەماخىي لەبىر چووبۆو و بە خاكەپايەوہ يارمەتییەكەى كاترىنا ئىواناى قەبوولکرد.

لە تەواوى ئەو ماوہیەدا، دوكتۆر ھىرتىزنستىب، كە كاترىنا ئىوانا راي سپاربوو، رۆژ نا رۆژىك دەھات و سەردانى ئىلۇشای دەکرد و دەوا و دەرمانى بۆ دەنوسى، بەلام ھىچ ئاكامىكى باشى نەبوو. ئەو رۆژە بەياني سەروان چاوەرپوانى پزىشكىكى دىكە بوو لە مۆسكۆوہ بىت، كە لەوئى ناوبانگى دەركردبوو. كاترىنا ئىوانا خەرجىكى زۆرى كىشابوو و ئەو دوكتۆرەى لە مۆسكۆوہ بانگەھىشت كردبوو بۆ شارەكەمان، تەنیا لەبەر ئىلۇشاش بانگى نەكردبوو، بەلكو بە مەبەستىكى تر كە دواتر لە جىيى خۇيدا باسى دەكەين.

به لّام ئیستا که هاتبوو، کاترینا ئیوانا داوای لیکردبوو چاوی به ئیلوشاش بکهوئ. به سهروانیسی راگه یاندبوو چاوهروانی بی، رۆحیشی له هاتنی کولیا کراسووتکین ئاگادار نه بوو، ئەگەرچی ماوهیهکی زۆر بوو به ئاواتهوه بوو ئەو کورپه بی که ئیلوشا ئەوهندهی پیوه دپاویئ.

لهوکاته دا که کراسووتکین درگاکهی کردهوه و هاته ژووری سهروان و کورپهکان هه موو له دهوری ئیلوشا کوزیلکهیان بهستبوو و چاویان له تووتکه سهگیکی چاونه پشکووتوو دهکرد که ههردوینی دیله سهگیکی بهرله لا ترهکیبوو، سهروان بۆ دلخۆشی دانهوهی کورپهکهی هینابوو. چونکه ئیلوشچکا ههروا خه می ژووچکای ون بوو یان توپیوی له دلدا بوو و ههوتوو یهک بوو له پهستا باسیده کرد و له دلی دهرنه دهچوو. ئیلوشا سێ رۆژ له مه وه بهر که بیستبووی بریاره تووتکیکی بۆ بینن، ئەویش نهک تووتکه سهگیکی ئاسایی، به لکو تووتکیکی گوئ پان (ئوهش ههلبهت مه سه له یهکی زۆر گرینگ بوو)، چونکه کورپیکی دلناسکی بوو هه ولیدا خۆی شاد نیشاندا. به لّام باوکی و کورپهکان زانیان یادی ئەو سهگه چاره ره شه له زهینیدا زیندوو دهکاته وه که دهرزی خواردی کردبوو. تووتکه وردیله که به حال دهیتوانی بجوولیته وه، له په نایدا رایان کیشابوو ئەویش به بزیه کی خه مبارانه و سارده وه، دهسته وردیله و زهرده له کهی به پشتیدا دینا. دیار بوو ئەو تووتکه وردیله یهی خۆش دهوئ. به لّام به قه د ژووچکا نا؛ ئەگەر ژووچکا و ئەو تووتکه ی پیکه وه هه بوایه. ته واو که یفی ساز ده بوو.

یه کئ له کورپهکان هاواری کرد: «کراسووتکین!» ئەو بهر له هه موویان چاوی له هاتنه ژووره وهی بوو. هاتنی کراسووتکین هه موویانی تووشی واقو و رمان کرد. کورپهکان کشانه دواوه و له دوو بهری چرپاکه راوهستان تاکو به جوانی ئیلوشچکا ببینی. سهروان بۆ به خیر هینانی کولیا به تامه زرۆیی هه لاته پیشی و به په له گوئی:

– تکایه فهرموون... به خیر بین! ئیلوشا ئاغای کراسووتکین هاتوو به بۆ دیدهنیت!

به لّام کراسووتکین به په له دهستومشتاخی له گه ل کرد و لووت بهرزانه وهک که سیکی خانه دان و ئەشرافی خۆی نواند. سه ره تا رووی کرده ژنی سهروان که له سهر کورسیله تایه داره کهی دانیشتبوو و له و کاته دا مپرومۆچ و توورپه دیار بوو، چونکه رقی له و کورانه هه ستابوو که دهوری قه ره ویله کهی ئیلوشایان دابوو و نه یان دههشتت ئەو تووتکه وردیله یه به جوانی ببینی، بویه له بهر خۆیه وه پرته و بۆله ی بوو. کراسووتکین به وه پهری ریزه وه کرئوشی بۆ برد. ئەو کرده وه به ئەده بانیه شوینیکی سهیری له سهر ئەو ژنه دلووکاره دانا و دلخۆشی کرد. له کاتیکدا دهستی هه لدینا، به دهنگیکی بهر ز گوئی:

- مندالی ژیر به وه ده لێن. به لّام میوان یهک له سهر یهک دینه ژووری. سهروان به روو خۆشی و بریک دلته نگیه وه که دیار بوو خه می ئەویشیه تی له ژیر لیوه وه گوئی: «خاتون مه به سنت له "یهک له سهر یهک چیه؟" - مه به ستم ئەوه یه به سواری دین. له پیشخانه که ده چنه کۆلی یه کتر و هه ر به و شیوه یه دینه نیو ژووری بنه ماله یه کی به ریزه وه. چ میوانگه لیکی سهیرن!

- کوا؟ کئ به و شیوه یه هاتوته ژووری، خاتون؟
- بۆ نه تان دی؟ ئەو کورپه سواری کۆلی ئەو کورپه ی دیکه یان بووبوو هاته ژووری، ئەوی دیکه شیان له کۆلی ئە میاندا بوو.

کولیا له په نا تهخت و جیوبانه کهی ئیلوشادا راوه ستابوو. کورپه ی نه خۆش و رهنگ په ریو ئەوهنده ی دیکه رهنگی هه لیزرکا. هیزی دا سهر هه نیشکی و خۆی هه لیتنا و به وردی چاوی له کولیا بری. کولیا دوو مانگ بوو ئەم هاواری وردیله ی خۆی نه دیتبوو، به دیتنی قه لافه ته له ر و لاوازه کهی دلی داخو رپا. قهت چاوهروانی ئەوه ی نه ده کرد ئاوا زه رده ل و نه خۆش و په ککه وته بی، له بهر کزی چاوی زهق و زهرد هه لگه رابوو و قامکی دهستی هه ر پیست و یه سقانه کهی بوو. لیوی وشک بووبوو، هه ناسه سوار و بیه یز. کولیا چوه پیشتره وه، به تالوکه دهستی برده پیشی و گوئی: «دهی هاوړی... چۆنی؟» به لّام دهنگی له گه روویدا له رزی و خۆی پی رانه گیرا. له ناکاو سوور هه لگه را و لیوی کهوته له رزین و دلی پر بوو. ئیلوشا بزیه کی نه رم و نه خۆشانه نیشته

سەرلىۋى و ھەروا ماق ماو قسەى بۇ نەھات. شتىك بوو ھۇى ئەوھى كولىيا دەستى ھەلىنى و بەسەرى ئىلۇشايدا يىنى.

بۇ دلخۇشکردنى ئىلۇشا زۆر سارد و سىرپانە گوتى: «ھەى زۆرزان، ئەو تووتكە جوانەشت و ھەگىر خستووھ؟»

ئىلۇشا بە ھەناسەسوارى و سىخە سىخ، وھلامى داوئەوھ: «بە - لى.»
كولىيا بە لەبىزىكى وشك و جىددى گوتى: «لمبۆزى رەشە، ئەوھش يانى سەگىكى مالىيە و زۆر جسە، گەورەش بى دەبىتە سەگىكى باش،» دەتگوت ئەوھى بە لايەوھ گرىنگە ئەو تووتكە و لمبۆزە رەشەكەيەتى. بەلام لە راستىدا ھىشتا ناچار بوو دان بە خۇيدا بگىرى بۇ ئەوھى وھك «مندال» دەستتەكا بە گریان. بەلام ھەرچەندى ھەولى دەدا خۇى پى پانەدەگىرا و زوو زوو دللى پر دەبوو. «گەورە بى، دلنىام دەبىتە سەگىكى باش.»

يەكى لە مندالەكان گوتى: «دەبىتە سەگىكى قەپەگۆل!»
ھەركام لە مندالەكان شتىكى گوت: «بەلى دەبى،» «سەگىكى گوى پان،»
«گەورە،» «ئا ئەوھندە،» «بە قەد گوىلكىك.»

سەروان دەنگى نايە پال دەنگيان: «بە قەد گوىرەكە، بە قەد گوىرەكەيەكى گەورە. زۆر گەرام، ئەم تووتكە لە وھشى ترين جسەتاتى سەگە. دايك و باوكى ھەردووكيان زۆر زال و وھشى بوون، دايكى بە قەد ورچىك دەبوو... لىرە لە سەر چىرپاكەى ئىلۇشا دانىشە، يان وەرە سەر ئەم كورسىيە. بەخىرىيى. زۆر لەمىژە چاوەرپىن، خودا خودامان بوو زوو بىي... گەورەيى خۆت بەجىھىنا. لەگەل ئالكسى فىدوروىچ ھاتى؟»

كراسووتكىن لە سەر لىوارى چىرپاكە و لاي لاقى ئىلۇشاوھ دانىشت. لەوھ دەچوو لە رىگا زۆرى لىكدايىتەوھ، چۆن قسە بكا و بللى چى، بەلام ئىستا نەيدەزانى چۆن سەرى قسە بكاتەوھ.

«نا... لەگەل پىرزفون ھاتم. ئىستا سەگىكم ھەيە ناوى پىرزفونە^۱. ناوىكى ئىسلووييە. لە دەرەوھ وەرکەوتووھ. فىتوويەكى بۇ لىدەم خۇ بە ژوورىدا دەكا.»

1- پىرزفون يانى «زەنگلىدانى كەلەزەنگى كلىسەكان.»

لە پر چاوى لە ئىلۇشا برى و گوتى: «سەگىكى چاكم ھىناوھ.» ھەروھە ئەو پىرسىارەشى تىھەلكرد: «ھاورى ژووچكات لەبىرە؟»

ئىلۇشا لىوھ بارگرتووھكانى لەرزىن و چاوە خەم تىزاوھكانى لە كولىيا برى. ئالىووشا، كە لاي دەرگاكوھ راوھستابوو، نىوچاوانى تىكنا و بە ئامازە كولىياى حالىكرد باسى ژووچكا نەكا، بەلام كولىيا چاوى لە ئالىووشا نەبوو، ئەگەر چاوىشى لىبوايە گوى نەدەدايە.

ئىلۇشا بە دەنگىكى لەرزۆك كە لەگەل سىخەى سىنگى ئاوتتە بووبوو پىرسى: «ژووچكا... ژووچكا لە كوئىە؟»

- پۇلەگيان ژووچكات بۇچىە، ئەو تازە ون بووھ و لە نىو چووھ!
ئىلۇشا ھىچى نەگوت، بەلام دىسان چاوى لە كولىيا برى. ئالىووشا، ھەرچۆنىك بوو نىگاي كولىياى و ھەگىر خست و دىسان ئامازەى بۇكرد، بەلام كولىيا رووى وەرگىرا و خۇى لە گىلىدا.

كولىيا، دەتگوت تا رادەيەك كەوتوتە تەنگژەوھ، بە تالووكە دەدوا، لە ناكاو زۆر بى بەزەبىيانە گوتى: «حەتمەن ھەلاتووھ و لە جىئەك تۇپپوھ.» دواى قووتدانى ئەو نان و دەرزیيە حەتمەن تۇپپوھ. بەلام من سەگىكم ھەيە، پىرزفون... ناوھكەى ئىسلووييە... ھىناوھ نىشانى دەم.»

ئىلۇشا كتوپر گوتى: «نامەوى بىبىنم!»

«نا، نا، حەتمەن دەبى بىبىنى... سەرگەرمت دەكا. ھەر لەبەر ئەوھش ھىناوھ... وھك ژووچكا تووكەكەى زىرە.» لە ناكاو تووشى جۆرىك شلەژان بوو لە قسەكانىدا كە لەوتن نايە، بە ژنەكەى سەروان ئىسنگىرىفى گوت «مادام، ئىزن دەفەرمووى سەگەكەم بانگبەمە ژوورى؟»

ئىلۇشا بە دەنگىكى خەماوى و دلئەزىن گوتى: «نامەوى چاوم پىبىكەوى، نا، نامەوى...!» چاوى برىقەى ھات و فرمىسكى تىزا.

سەروان لە سەر ئەو سىندووقەى پال دیوارەكە، كە تازە لەسەرى دانىشتبوو ھەستا و گوتى: «رەنگە قوربان، واچاكە، قوربان... جارىكى تر.» بەلام كولىيا دەستبەردار نەبوو. بە توندى گوراندى بە سەر ئىسمۇرۇفدا: «دەرگاكە

بكهوه.» هەر لهگهڵ دەرگاكه كرايهوه، فیتوويهكى لىندا و پىرزفون به پرتاوى خوى به ژووړيدا كرد.

كوليا له سهر جىي خوى ههستا و گوراندی: «ههسته سهر پاشوو پىرزفون، دهست به سينگتهوه بگره! دهست به سينگتهوه بگره!» پىرزفون له پهنا چرپاكهئ ئىلوشادا له سهر پاشوو راوهستا و ههردوو دهستى له پيشهوه بهبه سىنگيدا شوړ كردهوه. ئهوهئ له رادهبهدهر توشى سهرسوورمانى كردن ئهوه بوو: ئىلوشا واقورمانه خوى كيشا بۆ پيشهوه و لهگهڵ ئهوهئ دلله له رزه و داخوړيان ئهوهندهئ ديكه هيزى لى برىبوو، له سهر تهختهكهوه سهرى دانهواند و چاوى له پىرزفون برى، پاشان به دهنگىكى لهرزوك و شادىبهكى ئاويتتهئ نازارهوه گوتى: «خو ئهوه... ژووچكايه!»

كراسووتكىن به دهنگىكى تيز و شادهوه قيزاندی: «ئهى دهتويست ئهوه نهبى؟» ههر له رپوه دانهوى، سهگهكهئ گرت و ههلهپهنا و لهبهردهمى ئىلوشا رايگرت.

«چاوى لىكه هاوړئ، خو دیتووته چاوىكى كوړه و گوچكهئ چهپهشى براره؛ ههر ئهوه نيشانانهئ بۆت باسكردم. ههر بهو نيشانانهدا دوزيمهوه. ههر له رپوه، ديمهوه.» لهگهڵ ئهوهئ به پهله چاوى له ئىلوشا و سهروان و ژنهكهئ و ئالىووشا و ديسان ئىلوشا برى و گوتى: «هيچكس رايهگرتهبوو! له هوشهئ پشتهوهئ مالى فيدوتوف دهژيا. لهوئ قوژبنىكى پهيدا كردبوو و تيندا ودهرکهوت. ئهوه مالهش خوراكيان نهدهدايه. ئهوه سهگه بهستهزمانه له برسانا به رهللا و ههرهللا دهخولايهوه... كاتيك ديمهوه. ديوته هاوړئ هيچى لینه هاتوه. چونكه ئهوهئ پيندا قووتى نهدا. ئهگه ر قووتى دايه حهتمهئ دهتوپى! حهتمهئ له زمانى ههلهچه قيوه و دهري داوهتهوه. تو نه تديوه. بويهش قورووسكاندبووى و ههلاتبوو، ده رزيبهكه له زمانى ههلهچه قيوه و تو پيت و ابووه قووتيداوه.» كوليا به روخسارىكى شاد و گهشاوهوه گوتى: «ههر دهبوو بقورووسكىنى، چونكه پيستی ناودهئ سهگ زور ناسكه... له هئ مروث ناسكتره، زوريش ناسكتر!»

ئىلوشا زمانى له گو چووبوو. رهنگى په رپوو، چاوى زهق كردبووه و له كولياى دهروانى، دهميشى بووبوو ته لهئ ته قيو. ئهگه ر كراسووتكىن ئه قلى بهوه بشكايه كه ئهوه كاته ههستياره چهنده شوينىكى پر مه ترسى له سهر روچ و جهستهئ ئهوه منداله نه خو شه دادهنى، دونيا و عالم سهرى لىكدايه، فيلىكى وای ساز نه ده كرد، پيموايه ئالىووشا ته نيا كه سيك بوو لهوه گه يشت. سهروانيش هه رباسى ناكړئ، وهك مندال له خوشيانا كه وتبووه قله سهما و به دهنگىكى پر له شادى گوراندی: «ژووچكايه! ژووچكا! ئىلوشا، ژووچكايه، ژووچكاي خوت! يايه، ژووچكايه!» دللى پر بووبوو، هيندهئ نه مابوو دهست بكا به گريان.

ئيسموروف به له بزىكى داخاوييهوه گوتى: «وهللا من ههر فكريشم بۆ ئهوه نه ده چوو! ئافه ريم كراسووتكىن، دهمگوت ئهوه سهگهكه ده دوزيتهوه، ئهوه تا ديويه ته وه!»

كوړىكى ديكه يان گوتى: «كهس وهك كراسووتكىنى پيناكړى، بيوينه يه!» هه موويان وىكرا گوتيان: «به راستى وايه، بيوينه يه! بيوينه.» پاشان چه پله يه كيان لىندا.

كراسووتكىن هه ولیده دا له هه موويان زياتر دهنگ هه لىنى: «سه برکه ن، سه برکه ن، با پيتان بلیم رووداوه كه چون بوو. گوښگرن. دوزيمه وه. بردمه وه بۆ مالى و شاردمه وه. له مالى دهرگام له سهر داخست و هه تا ئه مړو پيشانى هيچكس نه دا. ته نيا ئيسموروف له دوو حهوتوو له مهبه ره وه ئاگادار بووبوو، به لام دلنيامكرد كه ئه م سهگه پىرزفونه و ژووچكا نيه، بويه باوه ريكرد. له ماوه يه دا هه موو چه شنه فيل و گالته يه كم پى فيركرد. كارى وا دهكا سهرتان سوړ دهمينى. وام حه مايه ت كر دووه به ديتنى كه يف دهكهن. منيش ده بى بلیم: هاوړىي خو شه ويست ديوته ئيستا ژووچكا چهنده سهگى چاكه!» ئه گه ر جنچكىك گوشتم بۆ بينن، فيلىكى واتان بۆ دهنوينى له بهر پيکه نين ناوسكستان ده پچرئ. جنچكىكى چكوله م بۆ بينن، هه تانه؟»

سەروان بە پەلە پۆی بۆلای خاوەن مالهەکیان، خۆی کرد بە چیشخانەکیاندا. کولیا کە نەیدەویست ئەو دەرڤەتە بە نرخە لە دەست بەدا، نەپاندی بە سەر سەگە کەدا «خۆت بتۆپینە!» سەگە لە پۆی، خولیکی خوارد و لە سەر پشت کەوت و چوارپەلی لە حەوا کرد. کورەکان دەستیانکرد بە پیکەنین. ئیلوشا هەر بەو بزه سارد و خەماوییەو دەپروانی، بەلام تەنیا کەسیک کە شانۆی سەگە کە خوشحالی کرد، «یاپە» بوو. قاقا پێدەکەنی و دەستیکرد بە چەقەنەلیدان و بانگکردنی سەگە کە «پیرزفۆن، پیرزفۆن!»

کولیا کە زانی کارەکی سەرکەوتوانە بوو، لەخۆبایانە هاواریکرد: «دنیا و عالەم سەرلیکدا هەلناستی! تەواوی خەلکی دنیا هەرای لی بکەن، جوولە ناکا. بەلام ئەگەر من بانگی بکەم لە پۆی هەل دەستیتە سەرپی. پیرزفۆن İci!»

سەگە هەلبەزییەو و لەگەل ئەو هی شادانە دەوهری، دەستیکرد بە هەلبەزدابەز. سەروان بە کوتی گۆشتی برژاوه هاتهو.

کولیا گۆشتەکی لیوهرگرت و بە لەبزیکی ریشوکیانە و دەمتهر پرسیی: «گەرما! سەگ خوار دەمەنی گەرمی پێخۆش نییە. نا، باشە زۆر گەرم نییە. چاوی لیکەن، چاوی لیکە ئیلوشچکا، چاوی لی کە هاوهری؛ بۆ تەماشای ناکە؟ ئیستا کە سەگە کەیم بۆ هیناوه تەو چاوی لیناکا.»

فیلی تازەش ئەو بوو، سەگە کە هاندەدا راوهرستی و لمبۆزی هەلینتی، تاکو لەتکە گۆشتە ئیشتیا بزۆینە کە لە سەر لمبۆزی دانێ. سەگی بەستە زمان ناچاربوو بی جوولە راوهرستی، هەتا هەرکاتیک ئەربابەکی فەرمانی پێدەدا، جا ئەگەر نیو سەعاتیش بوایە، جوولە نەدەکرد و گۆشتە کە هەروا لە سەر لمبۆزی بوو. بەلام ئەمجاریان پیرزفۆنی تەنیا ماوهیەکی کورت بەوچەشنە راگرت و گورانێ: «پاداشە کە هەرگەر!» هەر لە پۆی و لە چاوترووکانیکدا گۆشتە کە لە سەر لمبۆزییەو کەوتە نیو دەمی. تەماشایانیش هەموو سەریان لەوکارە پیرزفۆن سوهرما بوو.

ئالیووشا بە جۆریک سەرکۆنەو کە بی ئیختیارانە لە دەمی هاته دهری گوتی: یانی بۆیە تا ئیستا نەدەهاتی، دەتویست ئەو سەگە حەمایەت کە ی؟»

کولیا بەوپهري سادهییه وه وهلامی دایه وه: «بهلی له بهر ئەوه بوو! دەمویست تەواو حەمایەتی کەم و بەوپهري گه ورهییه وه نیشانیدهم.»

ئیلوشا کە قامکە باریکەکانی لیکدەساوی ئاماژە ی بە سەگە کە کرد و لە ناکا بانگیکرد: «پیرزفۆن! پیرزفۆن.»

«چیپە! واچاکە بازداتە سەر چرپاکە ی ئیلوشا! پیرزفۆن، İci!» کولیا دەستی لە چرپاکە دا و پیرزفۆن خۆی فریدا سەر چرپاکە. کورە سەری سەگە کە ی لە باوهری گرت و پیرزفۆنیش روومەتی ئەوی لستەو. ئیلوشا زیاتر هاته پێشی و لە سەر زگ راکشا و دەم و چاوی لە تووکه زبرە کە ی پیرزفۆن دەخشانە.

سەروان لە پەستا دەیگوت: «خودایه گیان، خودایه گیان!» کولیا دیسان لە سەر لیواری قەرەوێلە کە دانیشتهو.

. ئیلوشا، فیلیکی دیکەشت نیشاندەم. تۆپیکی چکۆلەم بۆ هیناوی. لەبیرتە؟ پێشتر باسم بۆ کردبووی، تۆش گوتت زۆرت پێخۆشە بیینی. دە ی ئەو ئیستا بۆم هیناوی.

پاشان کولیا بە پەلە تۆپە برنجییە کە ی لە جانتاکە ی دەر هینا. زۆر بە تالووکە بوو، چونکە خۆی شاد بوو. ئەگەر لەم بارودۆخە ی ئیستادا نەبوایە، هیندە ی سەبر دەکرد هەتا ئەو دلە خورپە و هەیه جانی کە بە هۆی پیرزفۆنەو دلی داگرتبوو، تیپه ی. بەلام ئیستا بی ئەو هی گوی بەوشتانە بە پەلە ی دەکرد. هەستە کە ی ئاوا بوو: «ئیستا کە هەمووتان شادن، ئەو هەش شتیکی دیکە بۆ ئەو هی شادتر بن!» بۆ خۆی هیندە شاد بوو پیی وەعەرز نەدە کەوت.

. زۆر لە میژە بە ئاواتەو بووم شتیکی ئاوات هە ی. هانی براکەم، بۆ خۆت، هی مۆرۆزۆف بوو، کە لکی لی وەر نەدەگرت، ئەویش براکە ی پێیدا بوو. کتیبخانە کە ی باوکم کتیبکی سەدسال لە مەوبەری تیدا بوو بە ناوی «عیلی محەممەد»، ئەو کتیبە هی سەردەمی بەر لە سانسۆر بوو. لە مۆسکۆ چاپ کرابوو. مۆرۆزۆفیش دلی ئەو کتیبە ی گرتبوو، بۆیە لە گەلم گۆرییەو. زۆریشم لی مەمنوون بوو گۆرینەو هەم لە گەل کرد...

کولیا تۆپه‌که‌ی به ده‌سته‌وه گرت و نیشان هه‌مووانی دا بۆ ئه‌وه‌ی په‌سه‌ندیکه‌ن. ئیلۆشا خۆی به‌رز کرده‌وه و هه‌روا که ده‌ستی له ملی سه‌گه‌که‌دا بوو، وهک ئه‌وه‌ی جادوو کرابی چاوی له سه‌ر تۆپه له‌یستۆکه‌که‌ گیرسایه‌وه. سه‌رسوهرمانه‌که‌یان کاتیک به‌وپه‌ری خۆی گه‌یشت که کولیا گوتی بارووتیشی پینیه و «ئه‌گه‌ر خانه‌کان نه‌ترسن»، هه‌ر ئیستا ده‌توانی بیته‌قینن. «یایه» خیرا داوایکرد له‌ نزیکه‌وه له‌یستۆکه‌که‌ بپینن و کولیا بردی و دایه ده‌ستی. به‌ دیتنی ئه‌و تۆپه برنجییه‌ تایه‌داره زۆر خۆش‌حال بوو و له سه‌ر کۆشی بۆ پاش و پیشه‌وه‌ی راده‌دا. هه‌ر له‌رێوه ئیزیدا بیته‌قینن، بی‌ئه‌وه‌ی بزانی چ داوایه‌کی لیکراوه. کولیا بارووت و گولله‌ی ده‌ره‌یتا. سه‌روان، چونکه له ئه‌رتهدا بووه و خاوه‌ن ئه‌زموون بوو، پرکردنی تۆپه‌ی گرته ئه‌ستۆ و به ئه‌ندازه‌ی پینووتی بارووتی تیکرد. داوایکرد گولله‌که‌ بۆ هه‌لیکی تر هه‌لگرن. تۆپه‌که‌ی له سه‌ر عه‌رزی دانا و رووی له شوپینکی چۆلی ماله‌ کرد، تۆزی بارووتی کرده‌ نیو خانه‌که‌یه‌وه و شقاریه‌کی پینوه‌نا. ته‌قه‌یه‌کی گه‌وره‌ی لیوه‌هات. یایه داچله‌کی، به‌لام هه‌ر له‌رێوه له‌خۆشیانا ده‌ستیکرد به‌ پینکه‌نین. کوره‌کان هه‌موو به سه‌رسوهرمانیکی زۆره‌وه چاویان تیبیری. به‌لام سه‌روان له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی چاوی له ئیلووشا کرد، له هه‌موویان زیاتر وه‌نه‌شه‌که‌وتبوو. کولیا تۆپه‌که‌ی هه‌لگرت و به بارووت و گولله‌کانییه‌وه پینکه‌شی ئیلووشای کرد. دیسان به شادی و نه‌شه‌وه دووپاتیکرده‌وه.

- ئه‌وه‌م بۆ تۆ هیتاوه، بۆ تۆ! له‌میژه بۆم هه‌لگرتووی.

دایکی ئیلووشا وهک مندالیکی چکۆله ده‌ستیکرد به پارانه‌وه: «دا تۆخودا بیده به‌من! ئه‌و تۆپه بده به‌من!» رۆخساری ترسینکی تیکه‌ل به به‌زه‌یی پینوه دیاربوو، له‌وه ده‌ترسا تۆپه‌که‌ی نه‌ده‌نی. کولیا مات بوو. سه‌روان به ناره‌حه‌تی خول هه‌لبوو، هه‌لات بۆلای و گوتی:

- خاتون، خاتون، تۆپه‌که‌ هه‌ر هی تۆیه. به‌لام لیبیگه‌ری با ئالیووشا هه‌لیبگری. چونکه پینکه‌شی ئه‌و کراوه. به‌لام وهک ئه‌وه وایه هی تۆ بی. ئیلووشا دیلی یاری پینکه‌ی، بۆ هه‌ردووکتان، هه‌ردووکتان یاری پینکه‌ن.

یایه به دلپیری و ئیسه‌رمه‌وه گوتی: «نا، نامه‌وی هی هه‌ردووکتان بی، من پینخۆشه هه‌ر هی من بی، ئیلووشا بۆ چپیه‌تی.»

ئیلووشا هاواریکرد: «دایه‌گیان، هانی بیگه‌ر، بۆ خۆت، من نامه‌وی!» رووی کرده کراسووتکین و به رۆخساریکی فه‌قیرۆکه و جوړیک سکا‌لاوه، وهک ئه‌وه‌ی بترسی که پینکه‌شیه‌که‌ی ئه‌وی به که‌سیکی دیکه به‌خشیوه، پرسیی: «کراسووتکین ئیزن ده‌فهرمووی بیده‌م به دایکم؟»

کراسووتکین به گیان و دل قه‌بوولیکرد: «ئه‌ی بۆ ناتوانی.» پاشان تۆپه‌که‌ی له ده‌ستی ئیلووشا وه‌رگرت و له‌گه‌ل کپنۆشیکی به ئه‌ده‌بانه دای به دایکی ئیلووشا. ژنه‌ش هه‌روا که‌وتبووه ژیر کاریگه‌ری و کولی گریانی هه‌ستابوو، بۆیه به له‌بزیکی دلۆفانانه گوتی: «ئیلووشچکای خۆشه‌ویستم ته‌نیا که‌سینکه که دایکی خۆی خۆشده‌وی!» دیسان ده‌ستیکرده‌وه به لیخوورینی تۆپه‌که‌ له سه‌ر کۆشی بۆ پینشه‌وه و بۆ دواوه.

خاتون، لیمگه‌ری با ده‌ستت ماچکه‌م. سه‌روان وهک تیسکه‌ی تفه‌نگ رۆیی بۆلای و ده‌ستی ماچکرد.

خاتونی هه‌فناس، ئاماژه‌ی به کراسووتکین کرد و گوتی: «له‌وه‌تا له‌وه سه‌ر دنیا به‌هه‌ریم مرۆفیکی وهک ئه‌و کوره‌ ژیر و وریام نه‌دیوه.»

- چه‌نده‌ت ده‌وی بارووتت بۆ دینم ئیلووشا. ئیستا ئیتر خۆمان بارووت دروستده‌که‌ین. بۆرۆویکۆف شیوه‌ی دروستکردنه‌که‌ی دیوه‌ته‌وه و فییری کردووم بیست و چوار به‌ش شووره، ده به‌ش گوگرد، شه‌ش به‌ش خه‌لووزی داری بی، هه‌موویان پینکه‌وه ده‌کوته‌وه و وردی ده‌که‌ن، پاشان ئاوی به‌سه‌ردا ده‌که‌ن و وهک هه‌ویر هه‌لیده‌گولۆفن. دواي ئه‌وه هه‌ویره‌شله‌که به هیله‌گدا ده‌که‌ن - شیوه‌ی دروستکردنه‌که‌ی ئاوايه.

ئیلووشا وه‌لامی دایه‌وه: «ئیسمرۆف باسی بارووته‌که‌تی بۆ کردم، به‌لام باوکم ده‌لی بارووتی راسته‌قینه نییه.»

کولیا سووره‌لگه‌را: «راسته‌قینه نییه؟ ئاگر ده‌گری. به‌لام ئیوه باشتر ده‌زانن.»

سه‌روان به رهنگ و پرویه‌کی تاوانبارانه‌وه گوتی: «نا، قوربان، مه‌به‌ستم
ئه‌وه نه‌بوو. هه‌ر ئه‌وه‌نده گوتم بارووتی راسته‌قینه‌وا دروستناکری، به‌لام
گرینگ نییه، به‌و شیوه‌یه‌ش ده‌کری دروستییکه‌ی.»

«من نازانم، ئیوه باشتر ده‌زانن. ئیمه بریکمان له‌و بارووته کرده نیو
گۆزه‌له‌یه‌کی جه‌نگییه‌وه، زۆر چاک ئاوری گرت، هه‌مووی سووتا و ته‌نیا
ریزه‌یه‌ک سووتووی لیمایه‌وه. ئه‌ویش خه‌تای هه‌ویره‌که‌ی بوو، ئه‌گه‌ر جوانمان
له‌ هیلگه‌ دایه... به‌لام ئیوه باشتر ده‌زانن، من نازانم...» کولیا پرووی کرده
ئیلوشا: «ئه‌ری بیستت بولکینی هاوپییمان باوکی تیروپی لیداوه له‌ سه‌ر ئه‌و
بارووته؟»

ئیلوشا وه‌لامی داویه‌وه: «ئه‌ری.» به‌ تامه‌زرۆیه‌کی زۆره‌وه گویی له
کولیا کراسووتکین گرتبوو.

«یه‌ک بتری پیمان دروستکردبوو، ئه‌ویش له‌ ژیر قه‌ره‌ویله‌که‌یدا
شاردبوویه‌وه. باوکی دیتی و گوتی ئاخه‌ر نالیی ده‌ته‌قیته‌وه؟ ده‌ستی دا قامچی
و چیت خواردوه‌ ترش و چه‌وه‌نده‌را! ده‌یویست بیته‌ قوتابخانه‌ و لای
مامۆستاکان شکایه‌ت له‌ منیش بکا. ئیستا ئیتر ناهیلن له‌گه‌ل من بگه‌ری،
هیچکام له‌ کوره‌کان ئیزیان نییه‌ له‌گه‌ل من بگه‌رین. ئیسمۆرۆفیش ئیزنی
پیناده‌ن، ناوم به‌ خراپه‌ زراوه.» بزه‌یه‌کی سه‌رکونه‌کارانه‌ی هاتی: «ده‌لین من
له‌ گیانم بیزارم.» هه‌مووشی له‌ دوا‌ی پروودا‌ی سه‌ر هیلاسنه‌که‌وه ئاوا له‌ به‌ر
چاویان ره‌ش بووم.»

سه‌روان به‌ ده‌نگیکی به‌رز گوتی: «ئه‌ری، ئیمه‌ش نه‌قلی ئه‌و کاره‌ پر
مه‌ترسییه‌تمان بیستوو. ئاخه‌ر چۆن له‌ سه‌ر ئه‌و هیلاسنه‌ راکشای؟ کاتیکی
قه‌تاره‌که‌ به‌ سه‌رتدا تپیه‌ری، نه‌ترسای؟ ته‌نانه‌ت ریزه‌یه‌کیش ترست
لینه‌نیشت؟»

دیار بوو سه‌روان ده‌یه‌ه‌وی کولیا بلاوینیته‌وه.

کولیا به‌ سارد و س‌ری وه‌لامی دایه‌وه: «زۆریش نا.» دیسان پروویکرده
ئیلوشا و گوتی: «ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موو شتیک زیاتر به‌دنا‌وی کردووم، ماجه‌رای

ئه‌و قازه‌ نه‌گه‌تپیه‌یه.» به‌لام ده‌تگوت کولیا جار له‌گه‌ل جار خۆی زیاتر سارد
و س‌رتر نیشانده‌دا، به‌لام نه‌یده‌توانی به‌ سه‌ر خویدا زالبی و له‌ په‌ستا قسه‌ی
ده‌په‌راند، جاری وابوو خۆشی نه‌یده‌زانی ده‌لی چی.

پیکه‌نینیک پوخساری ئیلوشای پروونکرده‌وه و گوتی: «ئه‌ری، نه‌قلی ئه‌و
قازه‌شم بیستوو! بۆیان گیرامه‌وه، به‌لام تینه‌گه‌یشتم. یانی هه‌ر به‌ راستی
بردیانی بۆ دادگا؟»

کولیا به‌ بی مه‌یلی گوتی: «مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر قۆر و گه‌وجانه‌ بوو. ئاساییه
ئه‌مجاره‌ش خه‌لکی زۆریان گه‌وره‌ کرده‌وه. پوژیکیان به‌نیو بازاردا ده‌گه‌رام.
هه‌ر له‌و کاته‌دا ره‌ویه‌ک قازیان هیتابوو. راوه‌ستام سه‌یرم ده‌کردن. له‌ پر لایکی
که‌ ئیستا له‌ فرۆشگه‌ی پلاتینکۆف شاگرده‌، چاوی لیکردم و گوتی: «بۆ
ته‌ماشای ئه‌و قازانه‌ ده‌که‌ی؟» چاوم له‌ چاوی بری، لایکی بیست‌سالانه‌ی
گه‌وج و ده‌م‌و‌چاو خر بوو. خۆ ده‌زانی من هه‌میشه‌ لایه‌نگری گوندنشینه‌کانم.
زۆرم پێخۆشه‌ قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌م... ئیمه‌ لادییه‌کی دواکه‌وتووین. ئه‌وه
په‌ندیکی قه‌دیمییه‌. کارامازۆف، پیموایه‌ پیکه‌نینت دی؟»

ئالیووشا به‌ پوو‌خۆشی و زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی: «خودا نه‌کا، گویم له‌ ئیوه
گرتوو،» کولیای هه‌ستیار هه‌ر له‌ ریه‌وه دلیا بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی دلخۆش
دیاربوو، دیسان درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی دا:

- کارامازۆف، بیر و برۆی من روون و ساده‌یه. ئیمانم به‌ خه‌لک هه‌یه و
هه‌میشه‌ پیمخۆشه‌ ریزیان بۆ دانیم، به‌لام زۆریشیان روو ناده‌می، ئه‌وه‌ش
"sine qua non" پێشنیاریکی بنه‌ره‌تپیه‌... خه‌ریکبووم نه‌قلی قازه‌کانم
ده‌گیرایه‌وه. رووم لی‌گرژ کرد و گوتم: «خه‌ریک بووم له‌ خۆم ده‌پرسی بلێی
قاز بیر له‌چی بکاته‌وه.» زۆر گه‌وجانه‌ چاویکی لیکردم و گوتی: «ده‌ی، قاز بیر
له‌چی ده‌کاته‌وه؟» گوتم: «ئه‌و عاره‌بانیه‌ت دیوه‌ پره‌ جو؟ جو له‌ کونی
گۆنیه‌که‌وه داده‌رژێ و قازه‌که‌ش له‌ ژیر تابه‌کانه‌وه ملی ده‌باته‌ ژووری و ئه‌و
ده‌نکه‌ جۆیانه‌ کۆده‌کاته‌وه و ده‌یخوا - دیتووته؟» گوتی: «ئه‌ری دیتوومه‌.»
گوتم: «ده‌ی ئه‌گه‌ر ئاره‌بانه‌که‌ تۆزیک برۆاته‌ پێشی ملی ئه‌و قازه‌ ده‌قرتینی یان

نا؟» ئەوئىش ۋەك ئەۋەدى پۈن قازت لىندابى، ھىندە شادبوۋ پىكەنى و ددانە گرەكانى ۋەدەرەكەۋتن، گوتى: «دلىيام مى دەپەرئى.» گوتم: «كەۋايە ۋەرە با تاقىيەكەينەۋە.» گوتى: «باشە.» ھەر زوۋ دەستبەكار بوۋىن. ئەۋ بى ئەۋەدى دياربى لاي ھەۋسارەكەۋە راۋەستا، منىش لەۋدىۋى عارەبانەكەۋە قازەكەم بەرەۋلاى عارەبانەكە راڧا. خاۋەنەكەى چاۋى لىنەبوۋ، خەرىكبۋ لەگەل كابرەيك قسەيدەكرد. ھەر بۇيە كارەكەم بە ئاسانى بە دەستەۋە ھات. قازەكە خۆى سەرى كورد بە ژىر عارەبانەكەدا، راست سەرى برددە ژىر تايەكەۋە. چاۋىكەم لە لاۋى گەمژە قرتاند و ھەۋسارەكەى كىشا، قرچەى ھات و مى قازەكە قرتا. بۇ بەدبەختى لەۋ ساتەدا ھەموۋ لادىيەكان چاۋيان لىبوۋ و قرموقالىيان ۋەرىخست. «بە ئانقەست ئەۋ كارەت كرد!» گوراندىان: «بىيەن بۇلاى سەرۋكى دادگا!» منىشيان گرت. گوتيان: «تۆش لەۋى بوۋى، واديارە تۆش دەستت لەۋ كارەدايە. لە نىۋ بازار ھەموۋ دەتناسن!» كولىيا بە غرورۋە دەرىژەى بە گىرپانەۋەكەى دا: «ھەر بە راستىش تەۋاۋى خەلكى نىۋ بازار دەمناسن!» برديانىن بۇ دادگا. قازەكەشيان ھىنابوۋ. كورە لە ترسانا زەرد ھەلگەراۋو، لەبەر خۇيەۋە پرتەى دەھات و دەگريا. خاۋەنى قازەكەش دەينەپاند دەتويست ئاۋا ھەموۋ قازەكانم لە نىۋ بەرى. چاكە شايەدەش ھەيە. سەرۋكى دادگا ھەر لەرپىۋە سەرۋبەرى مەسەلەكەى ۋىكەيتايەۋە: «دەبى رۇبلىك بەدى بە خاۋەنى قازەكە.» يانى لاۋى گەمژە رۇبلىك بەدا بە كابرەى خاۋەنى قازەكە و قازە مل قرتاۋەكەش بۇخۆى. ھەرۋەھا وريايان پىندا كە ئىتر ئەۋ كارە دوۋپات نەكاتەۋە. كورەش ۋەك ژن دەگريا و دەى پرتاند كە: «من نەبوۋم، ئەۋە فىرىكردم،» ئامازەى بە من كرد. منىش زۆر خويىن ساردانە ۋلاممدايەۋە، من فىرمنەكرد. تەنيا بىر و برواى خۆم دەربىرى و پىلاننىك بە دەستەۋە بوۋ. سەرۋكى دادگا بسكەى سمىلى ھات و لەۋەى كە پىكەنىبوۋ رقى لەخۆى ھەستا: «ھەر ئىستا نامەيەك دەنوسم بۇ مامۇستايانى قوتابخانەكەت با ئىتر لەمە بەدواۋە ئىزنت نەدەن بەجىى دەرس و دەور، ۋەدواى ئەۋ پىلان و بەزمانە بكەۋى.» ئەۋەشى بە گالته بوۋ، لاي مامۇستايان شكايەتى لىنەكردم،

بەلام ناۋچاۋەكەم نەھىپنا و مەسەلەكە بە گوىى مامۇستايانى قوتابخانە گەيشتەۋە. خۇ دەزانى گويچكەيان زۆر دەرىژە! مامۇستاي ئەدەب و توى دىرىن، كولبانسىكۆف، زۆر توۋرە بوۋ، بەلام ديسان داردانلوف گەيشتە فرىام. بەلام كولبانسىكۆف ئىستا ۋەك گويدرىژىكى دىز و جوۋتەۋەشىن، لەگەل ھەموۋان ھەرۋا دىزەيە. ئىلۇشا زانىۋوتە لەم بەينانەدا ژنى ھىناۋە. ھەزار رۇبلى جىيازى ۋەرگرتوۋە و بوۋكەخاننىش مانگى چارەدەيەكە ھەر ۋەرە سەرى! كورەكانى قوتابخانە شىعەرىكىيان بۇ داناۋە.

ھەۋالىكى سەيرمان پىگەيشتوۋە

دەلىن ئاغاي كولبانسىكۆف كەر بوۋە

ئەۋ شىعەرە زۆر پىكەنىيە. لە ۋەختىكا بۇت دىنم. بە خراپە باسى داردانلوف ناكەم، پىاۋىكى زانا و بىرمەندە و شكى تىدا نىيە. رىزم بۇ ئەۋ جورە مروقانى ھەيە و ھويەكەشى ئەۋەيە لايەنگرىم لىدەكەن.

ئىسمۇرۇف كە لەۋ كاتەدا بىگومان شانازى بە كراسوتكىنەۋە دەكرد، ھەلىدەيە: «بەلام سەبارەت بە بناغەدانەرانى تىروا روۋشكىنت كرد!» ئەۋ بەتايبەت نەقلى قازەكەى زۆر پىخۇشبوۋ.

سەروان بە شىۋەيەكى مەرايىكارانەۋە و بە زمانىكى لوۋسەۋە پرسىي: «يانى بە راستى روۋشكىنت كرد؟ نەقلى ئەۋ پرسىيارەى "بناغەدانەرى تىروا كى بوۋ" ھەر ئەۋ ۋەختە ئىلۇشا بۇى گىرپانەۋە.»

ئىلۇشا ھەلىدەيە: «باۋەگيان، ئەۋ ھەموۋ شتىك دەزانى، لە ھەموۋمان شارەزاترە. خۆى لە نەزانى دەدا، بەلام لە ھەموۋ وانەكاندا يەكەمە.

ئىلۇشا بە شادىيەكى لەرادەبەدەرەۋە چاۋى لە كولىيا كرد.

كولىيا بە خاكەرايىەكى ئاۋىتەى غرورۋەۋە گوتى: «مەسەلەى تىروا شتىكى زۆر بىبايەخ و ئاسايىە. بە برواى من پرسىيارىكى ھىچە.» ئىستا ئىتر تەۋاۋ كەۋتبوۋە سەربارى لەخۇبايى بوۋن، ئەگەرچى تا رادەيەك ھەر نائارام دياربوۋ، دەتگوت كىچ كەۋتوتە كەۋلى، بەرى لە قسە بەرەللا كرددوۋ و چۆنى پىخۇش بوايە دىژدادىرى دەكرد. بۇ وىنە كاتىك ھاتە سەرباسى قازەكە،

بئەو دەی میثیکی میوان بئ له بنی کووله که کهی دا. ئالیووشاش زۆر جیددی دەنواند و له و ماوهیەدا زمانی نەگەر. بەلام کولیا کراسووتکین وردە وردە ترسی لینیشت که: نەکا ئالیووشا رقی لیبی، پیوایی له هەمبەر ئەودا خۆی دەنوینی و چاوه‌پێی تاریدی ئەو نەگەر وێرابای ئاوا بیر بکاتەو...

کولیا لووت‌بەرزانه دیسان گوتی: «بە برۆی من پرسایریکی زۆر بئەمیەت و هیچە.»

کورپیک که هەتا ئەو کاتە زمانی نەگەراییو، هەمووانی تووشی سەرسوورمان کرد و گوتی: «من دەزانم بناغەدانەری تیرۆا کئ بوو.» کورپیک بیدەنگ و ئارام بوو. لەو دەچوو شەرمەون بئ. کورپیک جوان بوو، یازدە سالان و ناوی کارتاشۆف بوو. لەلای دەرگا کهو دەانیشتبوو. کولیا بە غروور و سەرسوورمانەو چاوی لیکرد. لە راستیدا پیناسەیی بناغەدانەرانی تیرۆا بۆ هەموو مندالەکانی قوتابخانە بووبووە رازیک. گرپیووچکەیه ک که تەنیا بە خویندەنەو هی کتیبە کهی ئیسما راگدۆف دەرکرایەو. و هیچ کەس شیش ئەو کتیبەیی نەبوو و جگە له کولیا. رۆژیکیان کولیا پشتی تیکرد، بۆیە زۆر بە پەله کارتاشۆف کتیبە کهی له بەینی ئەو کتیبانەیی نیو جانتاکەیی دەرکیشا. کتیبە کهی لیکردەو و لەپۆه چوو سەر ئەو بەشەیی تاییەت بوو بە دامەزینەرانی تیرۆا. ئەو قسەیی زۆر لەمەوبەرە، بەلام هەستی بە نەرەحەتی دەرکرد و نەیدەویرا له هەنتەشی مامۆستا و هاوپۆلهکانیدا بلئ منیش ناوی دامەزینەری تیرۆا دەزانم. لەو دەترسا کراسووتکین وەدرۆی خاتەو و ئابرووی بەرئ. بەلام ئیستا نەیتوانی خۆ لەوتنی ببویرئ. چەند حەوتوو بوو له سەر دلئ بووبوو گری و دەیویست بیدرکینئ.

کولیا زۆر لەخۆباییانە رووی تیکرد و پرسیی: «دەیی بیلئ، بناغەدانەری تیرۆا کئ بوو؟ بە رەنگیدا تیگەیشت که دەیزانی و هەر لەپۆه بریاری دا چۆنی بەدمدا بیتهو. چونکە زۆری پیناخۆشبوو، روو هەلما لدرانە چاوی له کارتاشۆف کرد و گوتی: «زۆر چاکە، بیلئ بزانی کئ بناغەدانەری شاری تیرۆایە؟»

کارتاشۆف گوتی: «تۆسر و داردانۆس و ئیلیووس و ترووس دایان مەزاند.» هەر له و کاتەدا سوور هەلگەر. وا سوور بووبوو پیاو بەزەیی پیندا دەهات، بەلام کورپەکان هەموو چاویان تیبیری، خولەکنیکی تەواو چاویان تیبیری. پاشان تەواویان سەریان بۆلای کولیا وەرسووراند، که هەروا بە قەلافەتیکی توورە و چارزەو له کورپەیی دەروانی.

کولیا ئاخری بە کەرەمەو لئی پرسیی: «بۆچی بناغەیی ئەوشارەیان دەرشت؟ دروستکردنی شار یانی چی؟ چییان کرد. پینتوایە هەرکامیان هەستان و کەرپیوچیکیان دانا؟»

هەموو دەستیانکرد بە فیشقوهر. کورپەیی بەستەزمان بەخۆدا شکایەو و رەنگیکی هینا و برد. زمانی لەگۆ کەوت و خەریکبوو دەستبکا بە گریان. کولیا ماوهیەک هەروا رایگرت و پاشان بە لەبزیکی تالەو وریایی پیندا: «بەرلەو هی باسی میژوویە ک یان دروستبوونی نەتەو هیە ک بکەیی، دەبی بزانی باسی چی دەکەیی.» دواتریش رووی کردە کورپە که و بە لووتەلاییەو گوتی: «بەلام من زۆر گوی نادەمە ئەم قسە و قسەلۆکی پرۆپیژنانه و زۆر بیر له میژووی گشتی ناکەمەو.»

سەروان تا رادەیه ک تووشی شلەژان بووبوو، پرسیی: «میژووی گشتی قوربان؟»

کولیا گوتی: «بەلئ، میژووی گشتی! که پینداچونەو هی گەوجییەتی پەیتاپەیتای مرقایەتییه^۲. من له نیو وانەکانما تەنیا هۆگریم بە بیرکاری و زانستی سروشتی هەیه.» ئەو خۆی شیرین دەکرد و بە دزییەو چاوی له ئالیووشا دەکرد. لەوئ تەنیا قسە و بیرورایە ک که لئی دەترسا، قسە و بیرورای ئالیووشابوو. بەلام ئالیووشا هەروا بیدەنگ بوو، هەر وەک پینشوش جیددی. هەرئەو نەدە ئالیووشا زمانی بگەرایی، کولیا بیدەنگ دەبوو، بەلام ئالیووشا بیدەنگبوو و «رەنگە بیدەنگییە کەشی سووکایەتی پیوہی.» هەرئەو هەش ئاخری رقی کولیایی هەستاند.

2- ناوی ویلتیر و کتیبیکی له بەشی دواییدا دئ. ئەمەش وتەیی ئەو.

- زمانه دیرینه کانیس... هه موو قورپات و قسه ی شیتانه یه. کارامازوف وادیاره دیسان له گهل من هاوړا نیت؟

ئالیوشا به بزیه کی سارده وه گوتی: «هاوړا نیم.»

ئه گهر له بیروړای من ده پرسى، خویندنه وه ی به ره مه ی کلاسیک و زمانه کونه کان ته نیا جوریک ته مبی کردنی قوتابیان و هه ربو ئه وه ش بوته به شیکى وانه ی قوتابخانه.» کولیا ورده ورده خه ریک بو هه ناسه ی سوار ده بو. «زمانی لاتینی و یونانی هاتنه نیو وانه کانه وه و قوتابییان تووشی شه که تی و سه رلیشیواوی کرد. پیشتریش هه روا بوون، بویه بیریان کرده وه چبکه ن که له وه ش ناخوشری و قوتابی تووشی بیزاری و گیان داگیران بکا؟ پیشتریش زور ره قوته ق و بیمانا بو، که وایه چو ن ده کرا له وه ش بیمانتری بکه ن؟ بویه که وتنه بیرى ئه وه ی لاتینی و یونانی بکه نه به شیک له وانه کان.» کولیا به م وته یه دواى به قسه کانی هینا: «بیروړای من سه باره ت به و زمانانه ئه وه یه، هیوادارم قه ت ئه و بیروړایه م گوړانی به سه ردا نه یه.» روخساری سووره لگه پرا بو.

ئیسموړوف به له بزیکه وه که دیار بو باوه پى ته و او ی به قسه کانی کولیا هه یه، گوتی: «پاست وایه.»

یه کی له کورده کان به دهنگیکى به رز گوتی: «له گهل ئه وه شدا کولیا خو ی هه میشه له وانه ی لاتیندا یه که مه.»

ئیلیوشا قسه که ی پشتر پاست کرده وه: «پاستده کا باوه گیان، وه ده لى به لام له وانه ی لاتیندا هه میشه یه که مه.»

کولیا، له وه ده چوو ئه و تاریفانه ی پیخو شیب. وای به باش زانی به ره قانی له خو ی بکا: «ده ی وایه! هه و لیکى زور بو وانه ی لاتین دده م، چونکه ناچارم، به لیتم به دایکم داوه که له تاقیکاریدا سه رکه وم. من پیموایه پیاو هه ر کاریک ده کا، ده بی به شیوه یه کی باش و شیوا ئه نجامییدا. به لام له ناخه وه رقم له به ره مه کونه کان و ئه و شته هیچوپو وچانه یه... توچی کارامازوف! له گه لم هاوړای یان نا؟»

«بو هیچوپو وچ؟» ئالیوشا دیسان بسکه ی سمیل هات.

- ده ی چونکه به ره مه ی ته و او ی نو سه رانی کلاسیک به هه موو زمانه کان وه رگپر دراوه، بویه له به ر خاتری متالای به ره مه کلاسیکه کان نه بوو که لاتین هاته قوتابخانه وه، به لکو وهک هه و لیکى پولیسی و له ته نگزه خستنی قوتابی و وه رز کردنیان که لکی لیوه رگیرا، که وایه هه رده بی ئه و ناو ده ی لیبنین و به هیچوپو وچی بزاین.

ئالیوشا ئاخری به سه رسو وړمانه وه گوتی: «ناز انم کی ئه و شتانه ی فیرى تو کردوه؟»

- من بی ئه وه ی که سیک فیرمبکا، خو م توانایی ئه وه م هه یه بیر بکه مه وه. سه ره پرای ئه وه ش ئه وه ی هه ر ئیستا سه باره ت به وه رگپرانى به ره مه کلاسیکه کان گوتم، ماموستا که مان کولباسنیکوف بو هه موو قوتابیانی پولی سیه مه ی باسکردوه.

نینا که هه تا ئه و کاته بیده نگ بوو به دهنگى به رز گوتی: «دوکتور هاتووه!» عاره بانه که ی مادام خو خلاکوف به ره ولای ده روازه که رادرا. سه روان که له به یانییه وه تا ئیستا چاوه پوانی دوکتور بوو، به په له هه لات به ره و پیری. دایکی ئیلوشاش خو ی کو کرده وه و قیت و قوز و لووتبه رزانه دانیش ت. ئالیوشا رو یی بولای ئیلوشا و ده ستیکرد به ریکوپیک کردنی بالنجه کانی. نینا له سه ر کورسیله تابه داره که یه وه تامه زرو یانه چاوی تییریوو که جیوبانه که ی بو پاسته و پاسته ده کرد. کورده کان به په له ئیزنی رویشتنیان وه رگرت. هیندیکیان به لیتنیا ن دا عه سر بینه وه. کولیا بانگی پیروزفونی کرد و سه گه ش له سه ر قه ره ویکه که وه بازی دا خواری.

کولیا به په له به ئیلوشای گوت: «من ناروم. من ناروم. له به ر هه یوانه که راده وستم و هه رکاتییک دوکتور رویش ت دیمه وه ژووری. پیروزفونیش دینمه وه.»

به لام دوکتور هاتبو وه ژووری، پیاویکی حیسابی بوو به ریشیکى چه کمه یی و چه ناگه یه کی شه ش تیغه کراوه وه، بالته یه کی که وله ورچی له به ردا بوو.

کاتیک له کهرکه روکی دهرگا که وه پئی نایه ژووری، راوهستا و واقما: ویده چوو پئیوایی به هه له هاتوو. بی ئه وهی بالته کهی داکه نی، یان کلاوه پیسته کهی داگری، له بن لیوه وه به خوی گوت: «یانی چی؟ هاتووم بو کوی؟» خیزانی زور، مالیکی هه ژارانه و جلو به رگی شور او و هه لخر او له سووچیکی وه تاغه که دا، تووشی سه رسورمانی کرد. سه روان دهستی به سینگییه وه گرت و کرنووشی بو برد، به و په ری خاکه راییه وه، له بهر خوییه وه گوتی:

- ئیره یه قوربان، ئیره یه قوربان، دروست هاتووی قوربان، ئیمه چاوه رییت بووین، به خیرییی...

دوکتور به دهنگیکی بهرز و پرغرووره وه گوتی: «ئیسین - گی - ریف؟ ئاغای ئیسینگریف - ئیوهن؟»
- به لی خوم قوربان!
- ئه ها!

دوکتور به شیوه یه کی زویرانه دیسان چاوی به نیو ژووره که دا گیرا، بالته کهی داکه ند و ئه و نیشانه بریقه داره ی سه رسینگی سه رنجی هه مووانی راکیتشا. سه روان بالته پیسته کهی له حه و قوسته وه و دای به سه ر دهستیدا. دوکتور کلاوه کهی له سه ری داگرت و به له بزیکی قایم پرسیی:
- کوا نه خوشه که تان؟

(1)

کهوره بوونی کتوپ

کولیا به په له پرسیی: «پیتوایه دوکتور چی پنده لی؟ روخساریکی زور قیزه ونی هه یه، خوین تاله وا نییه؟ من زانستی پزیشکیم بو تامل ناگری!»
ئالیووشا هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «ئیلوشا ده مرئی. پیموایه مردنه کهی یه کجارییه.»

- ئه وانه خوینمژن! پزیشکی یانی دهستبری و گوی بری. له گه ل ئه وه شدا خو شحالم له گه ل تو ئاشنا بووم، ئاغای کارامازوف. له میژبوو ده مویست له گه لت ئاشنا بام. به لام به داخم که له م بارودوخه ناخوش و داخووییه دا پیک گه یشتین.

کولیا دهیویست به شیوه یه کی گه رموگورتر قسه بکا و ده رگای دلی به رووی ئالیووشادا بکاته وه. به لام ههستی به حه په سان کرد. ئالیووشا تیگه یشت، زه رده یه کی گرت و دهستی به گه رمی گوشی.

کولیا به دردوئنگییه وه دیسان گوتی: «زور له میژبه بو ئیوهی هه لکه وته و که م وینه ریز داده نیم. بیستومه له کلپسه عارفیکی ته او بووی. ده زانم عارفی به لام... ئه م مه سه له یه دل ساردی نه کردومه وه. پیوه ندی گرتن له گه ل ژیانی راسته قینه چارت ده کا... بو مرؤفگه لیککی وه ک ئیوه هه میشه هه روایه.»

«مه به ستت له عارف چییه؟ چی چاره سه رم ده کا؟» ئالیووشا تا راده یه ک سه رسام بوو بوو.

- له خودا و له زور شتی دیکه.

- چی! بو ئیماننت به خودا نییه؟

«نانا، دژایه تییبه کم له گه ل خودا نییه. هه لبه ت خودا ته نیا بۆچوونیکى زه نینییه، به لام... دانی پیداهنیم که بوونی خودا پیویسته... بۆ نه زمی جیهان و... هتد.»
کولیا خه ریک بوو سووره له ده گه را، گوتی: «ئه گه ر خودا نه شبی، ده بی دایهینن.» له نا کاو بیریکر ده وه، نه کا ئالیووشا پییوابی ده یه وه ی زانیاری خۆی به رویدا دا و بیسه لمینی که «گه وره بووه». به رقهه ستاوی به خۆی گوت: «به هیچ شیوه یه ک نامه وی زانیاری خۆم بنوینم.» کتوپریش ههستی به زویرییه کی زۆر کرد و گوتی: «به راشکاوی ده یلیم که تاقه تی ئه و مشتومرهم نییه. له وانیه که سیک ئیمانی به خوداش نه بی، به لام خه لکی خۆش بو، بیرورای تۆ له و باره وه چیه؟ بۆ وینه ویلتیر ئیمانی به خودا نه بوو، به لام خه لک خۆشه ویست بوو، وا نییه؟ (له بهر خۆیه وه گوتی: «دیسان دهستم پیکرد.»

ئالیووشا، دلۆقان و له سه ره خۆ، زۆریش ئاسایی وه ک ئه وه ی له گه ل هاوته مینیکی خۆی یان که سیک له خۆی گه وره تر بده ی، گوتی: «ویلتیر ئیمانی به خودا هه بوو، ئه گه رچی زۆر که میش، به لام پیماویه هینده ش خه لک خۆشه ویست نه بوو.» ئه وه ی به تابه ت سه رنجی کولیا ی راکیشا، بی متمانیه یی ئاشکرای ئالیووشا بوو سه باره ت به ویلتیر. ده تگوت هه لئانی ئه و نه زیله یه ی خستوته عۆده ی کولیا ی گچکه. ئالیووشا پرسیی: «به ره مه کانی ویلتیرت خویندۆته وه؟»

- خویندنه وه چیت عه رزکه م... به لام وه رگیرا وه رووسییه که ی «کاندید» م خویندۆته وه... وه رگیرانیکی پر له هه لیت و پلایت و کۆن و پیکه نینی... (دیسان ده ستمپیکرده وه!)

- ده ی تینگه یشتی؟

«ئه ری، وشه به وشه ی... یانی... تۆ پیتوایه تی نه گه یشتووم؟ هه لبه ت کۆمه لیک وته ی زۆر ناحه ز و ره قی تیدایه... ده زانم رۆمانیکی فه لسه فیشه و بۆ لایه نگری له بیر و باوه ریک نووسراوه...» کولیا خه ریک بوو رقی هه لده ستا.

بی ئه وه ی هیچ پیوه ندییبه کی به باسه که وه هه بی، گوتی: «من سو سیالیستم کارامازوف، سو سیالیستیک که ئاو ناپالیوم.»

ئالیووشا به بزیه که وه گوتی: «سو سیالیست؟ ئاخه ر تۆ چۆنت ئه و ده رفه ته بووه ببیته سو سیالیست؟ خۆ تۆ ته نیا سیزده سالت ته مه نه.»

کولیا نیوچاوانی تیکنا، له رقا سووره له گه را و گوتی:

«جاری سیزده سالم ته مه ن نییه و چارده سالم، هه تا دووچه وتووی دیکه ده بمه چارده سالان. جگه له وه ش، تیناگه م ته مه نم چ پیوه ندییبه کی به وه وه هه یه. ئیمه باس له وه ده که ین که بیروباوه رم چیه، نه ک ئه وه ی ته مه نم چه نده، وا نییه؟

ئالیووشا به له بزیکى ئارام و خاکه رایانه وه لامی دایه وه: «گه ورتر بی تیده گه ی که ته مه ن چ کاردانه وه یه کی له سه ر بیروباوه ر هه یه. من پیماویه تۆ ئه وه ی ده یلی بیروباوه ری خۆت نییه.»

به لام کولیا به تووره یی قسه که ی پییری و گوتی:

- ده ست هه لگره، تۆ باوه رت به عیرفان و ته سلیم و ملکه چی هه یه. ده بی دانی بیا بنی که دینی مه سیح ته نیا قازانجی بۆ ده وله مه ندان و ده سه لاتداران بووه، بۆ ئه وه ی چینی هه ژار و لیقه وماو بچه وسیننه وه. وانیه؟

ئالیووشا ده نگى هه لئنا: «ئه ها! ده زانم ئه وه ت له کویدا خویندۆته وه، دلنیا شم که سیک ئه وه ی پیگوتووی!»

- ببووره، بۆ پیتوایه ئه وه م له جیگایه کدا خویندۆته وه؟ هیچ که سیش فیری نه کردووم. من ده توانم خۆم بیربکه مه وه، خۆم ئه قل و شعورم هه یه. ئه گه ر راستت ده وی دژی مه سیحیش نیم. ئه و پیاویکی مه زن بوو، دلئیشی ده ریای شادی و خه لک خۆشه ویستی بوو، ئه گه ر ئه مرۆ زیندوو بوایه، دلنیا م ده چوو ره یزی شو رشگیرانه وه و رۆلیکی زۆر گرینگیشی ده بوو.

ئالیووشا به سه رسورمانه وه پرسیی: «تۆ ئه وه له کوئی فیرووی؟ له گه ل چ گه وجیک هه لسو وکه وتت کردووه؟»

- دەست ھەلگەر، ھەقىقەت خۆی ئاشکرا دەبى. ھەلبەت زۆر جار لەگەل ئاغای راکىتین دەمەتە قىم کردووە، بەلام... دەلین بلىنسكى پىر و بەغىرەتیش^۲ ئەو ھى گوتووە.

- بلىنسكى؟ نەمزانىو ئەو ھى لە جىيە کدا نووسىيى.

ئەگەر نەشى نووسىيى، دەلین گوتوويە. ئەو ھەم لە... بىستووہ... بەلام گرینگ نىيە، بەتوون لە ھەركەسم بىستووہ.

- نووسراوہ كانى بلىنسكىت خويندۆتەوہ؟

- نا... ھەموو نووسراوہ كانم نەخويندۆتەوہ، بەلام... بەشىكى نووسراوہ كانىم

سەبارەت بە تاتيانا خويندۆتەوہ، بۆچى لەگەل ئوونەگىن^۱ نەچوو؟

- لەگەل ئوونەگىن نەچوو؟ دلئاي كە... سەرت لىي ناردهچى؟

كوليا بە چزەبزەھىكى رقاوييەوہ گوتى: «پىتوايە منىش ئىسمۆرۆفە چكولم. بەلام تكات لىدەكەم پىتوانەبى لەو شۆرشگىرانەم. من ھەمىشە لەگەل راکىتین دژايەتيم ھەيە و دانوومان پىكەوہ ناكولن. ئەگەر ناوى تاتياناش دىنم، بە ھىچ شىوہىك لايەنگرى ئازادىي ژنان نىم. دەزانم ژنان بوونەوہرىكى گويرايەلن و دەبى ھەمىشە فەرمانبەر بن. ناپىلئون گوتەنى: «Les femmes tricotent»^۳ كوليا لەبەر ھۆيەك بزەھى ھاتى. «لانىكەم لەوبارەوہ لەگەل ئەو پياوہ بە پوالتە مەزەنە ھاوپروام. من پىموايە بەجىھىشتنى ولات و ھەلاتن بۆ ئەمريكا كاريكى خويىيانەيە. نەك ھەر خويىيانە، زۆرىش گەوجانەيە. ئەگەر پياو دەتوانى لىرە خزمەتتىكى گەورە بە مرقايەتى بكا، بۆ بچى بۆ ئەمريكا؟ بەتايەت لەم سەردەمەدا، دەركى ھەموو چالاكىيەكى پرداھات بەرووماندا كراوہتەوہ. ولامەكەم ئەوہ بوو.»

- مەبەستت چىيە؟ ولامت بە كى دايەوہ؟ بۆ كەسنىك پىشنىارى رۆيشتن بۆ

ئەمريكاى پىكردووي؟

- لىيان ھەلپچابووم برۆم، بەلام من بە قسەم نەکردن. ھەلبەت لە بەينى خۆماندا بى كارامازۆف؛ بە گويى كەس نەگاتەوہ، جگە لە تۆ ھىچكەس لىي نەبىستووم. دەنا لە پولىس تەمبىكران و پردى زنجىرىش ناترسم:

دیتە بىرت ئەو سەردەمەي

ئەو مالەي پال پردى زنجير^۱

لەبىرتە؟ زۆر شىعەرى چاكە. بۆ پىدەكەنى؟ تۆ پىت وانىيە درۆ دەكەم، ھا؟ (كوليا بە لەرزە لەرز گوتى: «ئەگەر بزانی تەنيا ئەو ژومارەيەي رۆژنامەي

«ناقووس» لە كتيبخانەكەي باوكم دايە و لەوہ زياترم نەخويندۆتەوہ چى؟»)

- نانا، پىناكەنم، ھەر بە خەيالىشما نەھاتووە درۆ بكەي. راستت دەوي ناتوانم وابىر بكەمەوہ، چونكە بەداخەوہ ئەو مەسەلەيە راستە. بەلام پىمبلى بزائم ئەو بەرھەمەي پووشكىن - بلى ئوونەگىن - ت خويندۆتەوہ؟... ھەر ئىستا باسى تاتيانا كرىد.

- نا ھىشتا نەخويندۆتەوہ، بەلام دەمەھوي بىخوئىمەوہ، دەمارگرژ نىم كارامازۆف؛ دەمەھوي گوي لە قسەي ھەردوولا بگرم. چى ھانت دەدا پرسىار بكەي؟

- ھىچ، ھىچ.

كوليا لە ناكوا ھەلدايە: «پىمبلى بزائم كارامازۆف، زۆرت رق لە منە؟» لە ھەمبەر ئالىووشادا سىنگى دەريپەراند و خوي قىتكردەوہ، وەك ئەو ھى مەشقى نىزامى بكا. «تكاىە لەوہ زياتر قەراغى لى مەكىشە و راستىيەكەيم پىلن.» ئالىووشا بە سەرسوورمانەوہ چاوى لىكرد: «رقم لىتېن؟ بۆچى؟ تەنيا بەوہ نارەحەتم تۆ لەو سەرەتاي ژيانەدا، كە خاوەنى ھەستىكى ناسك و زاتىكى پاكى مندالانەي كى ئاوا لە خستەي بردووي؟»

۱- كوليا باسى شىعەرىكى دى.وى ميناؤف دەكا كە سەبارەت بە بارودۇخى خويندىنى كرىكارانە. بىكەي پولىسى نەپنى لە نىك ئەو پردە ھەلكەوتىو.

۲- رۆژنامەي ئەلكساندر ھىرتزن، كە لە برىتانىا بلاو دەكرايەوہ و بەشىوہى قاچاغى دەھات بۆ رووسيا. شىعەرە برگەيەكەي ميناؤف يەكەم جار لەو رۆژنامەيەدا چاپ بوو.

3- وى. جى بلىنسكى، رەخنەگرى بەناوبانگى پروس (۱۸۴۸-۱۸۱۱).

4- ناوى ئەم كەسايەتییانە لە رۆمانى "يوجىن ئوونەگىن" بەرھەمى پووشكىندا ھاتوون كە لە نۆھەمىن وتارى بلىنسكىدا سەبارەت بە بەرھەمى پووشكىن باسكراوہ.

5- "ژنان كاريان چىنە".

كوليا به خاترجه مى قسه كهى پيپرى: «خه مى منت نه بى. راسته خاوه نى زاتيكي زور هه ستيارم، به لام به شى خوم تيده گه م. هه ر ئيستا بزده هاتى و پيمو ابوو...»

- برا كه م بزده كه م بؤ شتيكي دي كه بوو. پيشت ده ليم بؤ پي كه نيم. ماوه يه كه له مه و به ر په خنه ي كابرايه كي ئالمانيم خوينده وه كه سه باره ت به قوتاييان و لاوانى ئه مرؤ نووسى بوو، ئه و كابرا ئالمانيه دانىشتووى رووسيا بوو: «ئه گه ر خه ريته ي ئاسمان و ئه ستيره كان بده ي به قوتاييه كي رووسى تاكو له و كاته دا بيروراي خوى ده ربړئ، دياره هيچى تيناگا و سه رى لىي ده ر ناچئ. سه ره راي ئه وه ش روژى دوايى خه ريته كه ئيسلا ح ده كا و ده يه يتته وه.» زانيارى سفر، شاتوشووت له راده به ده ر - ئه مه يه ئه وه ي ئه و كابرا ئالمانيه ويستويه سه باره ت به قوتاييانى رووسى باسى بكا.

كوليا له ناكاو پي كه نى: «به لئ راست وايه. بژى ئه و ئالمانيه. به لام سه رنجى لايه نه باشه كه ي نه داوه، بيروراي تو چييه؟ رهنگه فروفريشالى پيوه بئ، به لام به هوى مندالييه وه يه و ئه گه ر پيوست بئ، ده كرئ ئيسلا حى بكه ي، به لام له لايه كي تره وه، له وانه يه هه ر له مندالييه وه، روحيكى سه ره به خوى بووبئ. ئازادىي ئهنديشه و بيروباوه ر، كه له گه ل ئه م سويسيس دروستكه رانه ي كه له به رده م كاربه ده ستاندا ناوچاوانيان له زهوى ده سوون، ئه رز و ئاسمانى فه رقه ... له گه ل ئه وه شدا، ئه و كابرا ئالمانيه راست ده كا. هه ر بژين ئالمانيه كان! سه ره راي ئه وه ش ئالمانيه كان بؤ ئه وه باشن بيان خنكىنى. ئه گه رچى له زانست و فيربووندا زور وريان، به لام ده بئ بخنكىندرين.»

ئاليووشا به بزده كه وه پرسى: «ئاخر بؤ؟»
- ده ي، رهنگه قسه كانم هه مووى هه ليتوپليت بئ، ئه وه ش ده زانم، به لام هيئدى جار كرده وه م زور مندالانه يه، كاتيكي به هوى شتيكه وه شاد ده بم، خوم پيراناگرئ و ده سته ده كم به قسه ي قور و هه ليتوپليت. من و توش كه س نازانى چده كه ين، ده ستمانكردوه به قسه ي هيچوپوچ و ئه و دوكتوره ش له ميژه چوته ژوورئ. رهنگه دايكى ئيلوشا و ئه و نينا كلؤله معايه بكا. ده زانى زورم

ئه و نينا يه خوش ده وئ. كاتيكي ده هاتمه ده ره وه سرتاندى به گوئما: «بؤ تا ئيستا نه ده هاتى؟» ئه و يش به شيوه يه كي گله ئاميز و سه ركونه وه! پيموايه كچيكي زور نازنين و دلؤقانه و پياو به زه بى پييدا دئ.

ئاليووشا به گه رمى گوتى: «ئه رئ، راست ده كه ي! ئه ي زوو زوو وه ره با بؤت ده ركه وئ چؤن كچي كه. خي رى توش زياتر له وه دا يه ئه و جو ره مرو قانه بناسى و به ناسينى ئه وان قه درى مرخ و با يه خه كان ده زانى و في رى ده بئ. ئه م ئه ركه ي توش له هه موو شتيكي زياترى كار دانه وه ده بئ.»

كوليا به هه ستيكي تاله وه گوتى: «ئاخ، نازانى چهنده به داخه وه م كه زووتر نه هاتووم بؤ ئيره، به راستى خوم لؤمه ده كه م!»
- ئه رئ، به راستى جيى داخه. ديتت ئه و كوربه سه سته زمانه چؤن به ديتنت گه شايه وه و چؤنت له به ر ده پارايه وه كه سه ردانى بكه ي؟

- ئيتر باسى مه كه! با خراپتر نه بئ! خه تابارم. غوروور و قوربه ده ماخى نه يده هيشت بيم. لووتبه رزى و خو په رستيه كي گه و جانه به سه رمدا زال بووه و ناتوانم له ده ستي ده ر باز بم، ئه گه رچى له ماوه ي ته مه نمدا له گه لي دا به كي شه هاتووم. كارامازوف من له زور لايه نه وه مرو قىكي هيچوپوچم!
- نا، تو كورپيكي زور خاوه ن شعوورى، روحيكى به رزت هه يه، به لام هيئدى سه ره رؤ و هه تله بووى. ئيستا ده زانم بؤ ئاوا شوينت له سه ر ئه و كوربه دلپاك و هه ست ناسكه داناه.

كوليا گوتى: «ئه وه به من ده لئى؟ باوه ر ده كه ي، پيمو ابوو - له وه تا لي ره م وا بير ده كه مه وه - رقت ليمه! خوزگه ده تزانى چهنده ريز بؤ بيروراي تو داده نيم و به لامه وه گرينگه!»

- يانى هه تا ئه و راده يه دلناسكى؟ ئه و يش به و ته مه نه وه! باوه رم پي كه هه ر ئيستا كه نه قله كه ت بؤ ده گيرمه وه، چاوم ليده كردى و له دلى خومدا ده مگوت تو ده بئ زور به دگومان و هه ست ناسك بئ!

- وات بير ده كرده وه؟ دياره زور وردبينى! دلنيام ئه و كاته بوو كه باسى قازه كه م ده گيراهه. راست ئه و كاته بوو كه پيمو ابوو به هوى په له كردن له

خۇنۋاندن و خۇ ھەلگىشان پقت لىمھەستاۋە، بۇ ساتىك زۆرم لەبەرچاۋ تال بوۋى و لەداخا دەستىمىر بە قسەى گەوجانە و بىسەرەوبەرە. پاشان پىمابوۋ - ھەر ئىستا، لىرە كاتىك گوتىم ئەگەر خۇدا نەبوايە، دەبوۋ دايھىنن، كە زۆر بە تالۋوكە بووم و دەمويست بەو زانستەۋە خۇم بنوئىم، بە تايىت كاتىك ئەو نەقلەم لە كىتتىك دەرگىشاۋو و گىرامەۋە. بەلام سويىندت بۇ دەخۇم بەھۆى لەخۇبايىبوۋنەۋە نەمدەويست خۇم بنوئىم. راستت دەۋى نەشمەزانى بۇ، چونكە زۆر دلخۇش بووم، بەلى، ھۆى ئەۋەبوۋ لە رادەبەدەر خۇشحال بووم... ئەگەرچى دەشزانم بۇ مروۇف زۆر شورەيىيە كاتى خۇشحالى دەستىكا بە چەنەۋەرى و زمان لووسى. بەلام ئىستا بەو ئاكامە گەيشتووم كە پقت لىم نىيە؛ بەلكو ھەموۋى ھەلقولالۋى زەينى خۇمە. ئاخ، كارامازۇف من زۆر خەمبارم. ھىندى جار پياۋ ھەموۋ چەشەنە خەيالىكى بە مېشكدا دى. من وام، زۆر جار پىموايە ھەموۋ خەلك پىمپىدەكەنن، ھەموۋ خەلكى دنيا، لەۋكاتەشدا ئامادەم بۇ لەبەرەك ھەلۋەشاندنى ھەموۋ نەزم و نىزامى عالەم.

ئالىووشا بە بزەيەكەۋە گوتى: «بە بۇنەى خۇتەۋە ھەموۋ عالەم ئازار دەدەى.»

- ئەدى، سەبارەت بە خۇم ھەموۋ عالەم ئازار دەدەم. بە تايىت دايكم. كارامازۇف پىمبلى بزەنم، ئىستا زۆر كورپىكى ھىچوپوچم؟

ئالىووشا گوتى: «بىرىشى لىمەكەۋە، ھەر گوئى مەدەرى! دەى ھىچوپوچ يانى چى؟ مەگىن ھەموۋان بەردەوام گالتهيان پىناكرى و يان نابنە گالتهجار؟ سەرەراى ئەۋەش دەتوانم بلىم تەۋاۋى مروۇفە بە ھۇشەكان زۆر لەۋە دەترسن بىنە گالتهجار و ھەر ئەۋەش زۆريان دلتهنگ دەكا. سەرم لەۋە سوورماۋە كە تۆش ئاۋا زوو ھەستت بەۋە كرد، ئەگەرچى ماۋەيەكى زۆرە لەۋە گەيشتووم و تەنيا پىۋەندىيى بە تۆۋە نىيە. لەم پوژانەدا تەنانەت مندالانىش لەدەست ئەۋە ۋەزالە ھاتوون. ئەۋەش خۇى لە خۇيا چەشنىك شىتتىيە. شەيتان خۇى كردوۋە بە غروور و سەرى كردوۋە بە ناخى ھەموۋ ئەم بەرەيەدا.» ئالىووشا مات و مرومۇچ راۋەستاۋو، كولىيا چاۋى تىبرىبوۋ و چاۋەرۋانى ئەو تىكچوۋنەى

ئەۋى دەكرد، گوتى: «شەيتانە شەيتان،» لە كۆتايىشدا گوتى: «تۆش ۋەك ھەموۋان واى، يانى ۋەكو زۆركەسى دىكە. بەلام تۆ نابى ۋەك خەلكى دىكە ۋابى.»

- تەنانەت كاتىك كە خەلكىش ئاۋابن؟

- بەلى، تەنانەت كاتىك كە خەلكىش ئاۋابن. تۆ تەنيا كەسىك بە كە ئاۋا نىيە. راستت دەۋى تۆ ۋەك خەلكى، دىوتە كاتىك دان بە شتىكى خراب و قۇرپىشدا دەنىيى، سەرت بەرز رادەگرى بىئەۋەى توشى شەرمەزارى بى. لەم سەردەمەشدا كى ھەيە ئاۋا دان بە كەردەۋەى خۇيدا بنى؟ ھىچكەس. خەلك تەنانەت خراپەكانى خۇيان نابىنن و خۇيان لۆمە ناكەن. تۆ ۋەك خەلك مەبە، تەنانەت ئەگەر تەنيا كەسىك بى كە ۋەك خەلكى دىكە ناچى.

- زۆرجوانە، سەبارەت بە تۆ لە ھەلەدابووم. دەزانى چۆن دلخۇشىي پياۋ بدەيەۋە. خۆزگە دەتزانى چەندەم حەز بە ئاشنايەتت دەكرد كارامازۇف. زۆر لەمىژ بوۋ تامەزروۋى دىدارت بووم. ئەرى تۆش ھەروا لەبىرى مندا بوۋى؟ ھەر ئىستا گوتت كە تۆش لەبىرى مندا بوۋى!

- ئەرى تارىفى تۆم بىستبوۋ و لەبىرىشتدا بووم... ئەگەرچى ھەتا رادەيەكىش غروور بۆتە ھۆى ئەۋەى ئەم پىرسىارە بگەى، بەلام قەيناكا.

كولىيا بەشئوۋەيەكى ئارام و شەرمەن گوتى: «دەزانى كارامازۇف، ئەم دەمەتەقىيەى ئىمە ۋەك راگەياندىنى سەرەتايىي عەشق و خۇشەويستى دەچى. كارىكى قۇر و ھىچ نىيە؟»

ئالىووشا بە پىكەنىنەۋە گوتى: «نانا قۇر نىيە، ئەگەر قۇرپىش بى، قەيناكا، چونكە خىر و سەلاخى تىدابوۋە.»

كولىيا لە ناخەۋە گەشايەۋە و بزەى ھاتى: «كارامازۇف، راستىيەكەى بلى خۇشت تا رادەيەك بە شەرما كەوتوۋى... بە چاۋتدا دەزانم.»

- بۇ بە شەرما بگەوم؟

- ئەى بۇچى ئاۋا سوور بوۋىتەۋە؟

ئاليووشا پيڭكەنى: «تو وام لى دەكەي سوور ھەلگەرىم،» ھەر بە راستىش سوور بووبۇو. پرىكىش ھەپەسابوو، لەبەر خۇيەوۋە گوتى: «وايە، تۆزى بە شەردا كەوتووم، خوداش دەزانى بۇ، خۇم نازانم...»

كولىيا بەوپەرى نەشەوۋە دەنگى ھەلىنا: «ئەك لەم كاتەدا چەندەم خۇشەوۋىي و مەتھندەكەم. چونكە تۆزى بە شەرما كەوتووى! راست وەك من.» پوومەتى سوورھەلگەرابوو و چاوى بىرقەي دەھات.

شتىك بوو ھوى ئەوۋى ئاليووشا كتوپر بلى: «دەزانى كولىيا تو لە ژياندا ناشاد دەبى.»

كولىيا خىرا قەبوولى كرد: «دەزانم، دەزانم. واديارە زور چاك ھەموو شتىك پيشىبىنى دەكەي و تىدەگەي!»

- بەلام سەرەپاي ئەوۋەش ژيان تەقدىس دەكەي.

- ئافەرىم، ھەروايە! تو پىغەمبەرى. ئاخ كارامازوف، ئىمە پىكەوۋە پىكەدەكەوين. دەزانى ئەوۋى لە ھەموو شتىك زياتر دلخوشمدەكا ئەوۋىيە وەك ھاوشانىكى خوت ھەلسووكەوتم لەگەل دەكەي. بەلام ئىمە ھاوشانى يەكتر نىين، نەك ئەوۋى ھاوشان نەبىن، ھەين، بەلام تو باشتى! پىكەوۋە پىكەدەكەوين. دەزانى لە ماوۋى ئەم مانگەي رابردودا: «يان لەرپوۋە بۇ ھەمىشە لەگەل يەكتر دەبىنە ھاوپرى، يان وەك دوژمنى ھەمىشەبىي لىك ھەلدەبرىين!»

ئاليووشا بە شادىيەوۋە پىكەنى: «ھەلبەت ئەوۋەشت بە خوت دەگوت كە خۇشت دەوۋىم.»

- ئەرى، زورىش. ھەمىشە خۇشم ويستووى و خەونم پىوۋە دىتووى. چۇن ھەموو شتىكت لە پىشدا بۇ دەرکەوتوۋە؟ ئاخ خودايەگيان، ئەوۋەش دوكتورا! چىمان پىدەلى؟ تو چاۋ لە روخسارى كە!

()

ئىلوۋشا

دوكتور بالئەي كەلپۇس لەبەر و كلاۋ لەسەر، ديسان لە ژوورەكە ھاتە دەرى. تارادەيەك توورە و رقىھەستاۋ دياربوو، دەتگوت لەوۋە دەترسى گيانى پىس بى. چاۋىكى خىراي بە دەور و بەرى سەرسەراكەدا گىرا، لەگەل ئەوۋەشدا بە مپوموچى چاۋى لە ئاليووشا و كولىيا كرد. ئاليووشا لە دەرگاكەوۋە دەستى بۇلاي عارەبانەچىيەكە راداشت و ئەو فائىتونەي دوكتورى ھىتابوو، رۇيى بۇلاي دەرگاكە. سەروان بە پەلە بەدواي دوكتوردا ھاتە دەرى و دەستى بە سىنگىيەوۋە نا و تارادەيەك بە مەرايىيەوۋە دوكتورى راگرت تاكو سەبارەت بە نەخۇشىيەكەي ئىلوۋشا پىسارى لىبكا و دلىيا بى. سەروانى چارەپەش ئاراقاراي لىھەلگىرابوو و ترس و خەم لە ناخەوۋە ھەلىدەچۇقاند. بە دلپرى و لىوۋە لەرزەوۋە گوتى: «بەرىزگيان، دوكتورى بەرىز... ئەرى دەكرى ھىوادارىين؟» بەلام لەوۋە زياتر قسەي بۇ نەھات و ھىواپراوانە دەستى لىكەلپىكا. لەگەل ئەوۋەشدا، چاۋى كز و پىپارەنەوۋەي لە دوكتور برى، وەك ئەوۋەي بە قسەيەكى چارەنوۋسى كورەي بەستەزمان توۋشى گوران بكا.

دوكتورىش بە لەبىزىكى قايم و راشكاوانە وەلامى دايەوۋە: «من ھىچم لەدەست نايە، خۇمن خودا نىيم!»

- دوكتور... بەرىزگيان... يانى ئاۋا زوۋ دىتە پىشى، ئاۋا زوۋ؟

دوكتور بەشيوۋەيەكى جىددى و لىپراوانە گوتى: «دەبى خوتان بۇ ھەموشتىك ئامادە بكن،» سەرى داخست و رۇيى سوارى عارەبانەكە بى.

سەروان خەمبار و ترس لئ نیشتوو دیسان رایگرت: «بەریزگیان، بۆخاتری خودا. جەنابی دوکتۆر! یانی ئیتر کار لە کار ترازاو؟»

دوکتۆر بیسەبرانه گوتی: «ئیتەر من هیچم لە دەست نایه، بەلام... ئەها...» له ناکاو بیدەنگبوو. «ئەگەر بتوانن، بۆ وینه نهخۆشه که تان... بنیرن... خیرا و به بی‌راوه‌ستان» (وشه‌ی "خیرا و به بی‌راوه‌ستان" ئەوه‌نده توورە و قیناوی بوو که سەروانی تووشی عەبەسران کرد.) «بۆ سی - را - کووز، بارودۆخی هەریمی نوێ و سوود - مەند لەوانه‌یه شوینی...»

سەروان وهک ئەوه‌ی گویی له قسه‌ی دوکتۆر نه‌بووب، هاواریکرد: «بۆسیراکووز؟»

کولیا بۆ روون کردنه‌وه گوتی: «سیراکووز له سیسیله.» دوکتۆر چاوی لیکرد.

سەروان منجاندی: «سیسیلی به‌ریز گیان، بەلام خۆ بۆت دەرکه‌وت» - دهستی راداشت و شوینی ماله‌که‌ی نیشاندا. «دایکی ئیلوشا و بنه‌ماله‌که‌م؟»
- نا - نا، سیسیل شوینیکی باش نییه بۆ بنه‌ماله‌که‌تان، وچاکه سەر له به‌هاری بنه‌ماله‌که‌تان به‌ره‌و قه‌فهاز کۆچبکه‌ن... کچه‌که‌تان ده‌بی بچئ بۆ قه‌فهاز و ژنه‌که‌ت دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ماریچه‌کردن به‌ ئاوی گراو له قه‌فهاز له‌به‌ر ئەو رۆماتیز و بادارییه‌ی بچئ بۆ پاریس، بنیردرئ بۆلای لۆپلۆتیه‌ر - وان - کاو؛ پسوله‌یه‌کتان ده‌ده‌م و پاشان... له‌وانه‌یه گۆرانکارییه‌ک بیکبی...

سەروان دیسان ده‌ستی راداشت و هیوابراوانه‌ ده‌ستی بۆ لای دیواره‌ دارین و پۆکاوه‌که‌ی سەر‌سەرا راداشت و نیشان دوکتۆری دا: «جەنابی دوکتۆر، بەریزگیان! سەرنج‌داوه‌؟»

دوکتۆر به‌ بزیه‌که‌وه گوتی: «ده‌ی ئەوه‌ پێوه‌ندی به‌ منه‌وه‌ نییه. من ته‌نیا وه‌لامی زانستی پزشکی به‌ ئیوه‌ ده‌ده‌مه‌وه، ئەویش ته‌نیا سه‌باره‌ت به‌ ماریچه‌ی گریمانیه‌ی. جگه‌ له‌وه‌ به‌داخه‌وه...»

کولیا که دیتی دوکتۆر به‌شله‌ژاوی چاوی له‌ پیرزفون بریوه‌ و له‌به‌ر دەرگا‌که‌ راوه‌ستاوه‌ گوتی: «مه‌ترسه‌ حه‌کیم‌باشی، ئەم سه‌گه‌ی من یانیگر

نییه.» ده‌نگی کولیا توورە‌ی ده‌نواند. وشه‌ی حه‌کیم‌باشی به‌ ئانقه‌ست پیگوت، وه‌ک دواتر خۆی گوتی: «بۆ سووکایه‌تی به‌جیی دوکتۆر گوتم حه‌کیم‌باشی.»

دوکتۆر سه‌ری هه‌لینا و به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ چاوی له‌ کولیا بری: «یانی چی؟» پاشان روویکرده‌ ئالیووشا - وه‌ک ئەوه‌ی بیهه‌وی شتیکی بۆ روون بینه‌وه - گوتی: «ئهمه‌ کتییه‌؟»

کولیا دیسان هه‌لیدایه: «ئەریابی پیرزفون، حه‌کیم‌باشی، سه‌باره‌ت به‌ من دل‌ی خۆت نار‌ه‌حه‌ت مه‌که.»

دوکتۆر دیسان سه‌رسامانه‌ گوتی: «پیرزفون؟»
- فیتووی خۆی ده‌ناسی، به‌لام نازانی له‌ کویوه‌یه! خوداحافیز حه‌کیم‌باشی، ئیشه‌للا له‌ سیراکووز ده‌تبینمه‌وه.

دوکتۆر زۆر به‌ توور‌ه‌یی گوران‌دی: «ئەوه‌ کتییه‌؟ ها، ئەوه‌ کتییه‌؟»
ئالیووشا نیوچاوانی تی‌کنا و له‌گه‌ل ئەوه‌ی توند و خیرا خیرا قسه‌یده‌کرد گوتی: «دوکتۆر قوتابییه، کور‌یکی شه‌یتانه، گویی مه‌ده‌ری.» پاشان گوران‌دی به‌ سه‌ر کراسووتکین‌دا: «کولیا، ده‌مت لیکنی!» تا راده‌یه‌کیش بی‌سه‌برانه‌ دووپاتیکرده‌وه: «دوکتۆر گویی مه‌ده‌ری.»

دوکتۆر به‌ توور‌ه‌یی لاقی به‌ عه‌رزه‌که‌دا دا: «جیی خۆیه‌تی به‌ قامچی هه‌موو گیانی ره‌ش و شین کریتته‌وه!»

کولیا که په‌نگی به‌ رووه‌وه‌ نه‌مابوو، به‌ ده‌نگی‌کی له‌رزۆک و چاوی زیته‌وه‌ که عه‌جوولی لیده‌باری، گوتی: حه‌کیم‌باشی، پیرزفون له‌وانه‌یه‌ گازیش بگری! پیرزفون ici!

ئالیووشا به‌ توور‌ه‌یی نه‌ران‌دی به‌سه‌ریدا: «کولیا، له‌وه‌ زیاتر زمانت بگه‌ری نیوانه‌که‌مان تی‌کده‌چی.»

- حه‌کیم‌باشی، له‌ دنیا‌دا ته‌نیا یه‌که‌سه‌ هه‌یه‌ ده‌توانی فه‌رمان به‌ نیکۆلای کراسووتیکن‌دا - ئەو که‌سه‌ش ئەم پیاوه‌یه (کولیا ئاماژه‌ی به‌ ئالیووشا کرد) له‌ قسه‌ی ئەو دهرناچم، خوداحافیز!

کولیا ههنگاوی ههئینایه وه ده رگا که ی کرده وه و خۆی کرد به ژووریدا. پیرزفونیش به دوایدا چوو ژوورئ. دوکتور چهن چرکه له جیی خۆی وشک بوو و چاوی له ئالیووشا بری. پاشان جنیویکی دا و به پهله رۆیی بۆلای عاره بانه که، هه رله و کاته دا به دهنگیکی بهرز دووپاتی کرده وه: «ئمه، ئمه... نازانم چیه!» سهروان به پهله خۆی گه یاندئ تا کو یارمه تیی بدا بۆ سه رکه وتن له عاره بانه که. ئالیووشا به دوا ی کولیا دا چوو ژوورئ. کولیا له په نا جیو بانه که ی ئیلووشا راوه ستابوو. کورپه دهستی کولیا ی گرتیوو و هه رای له باوکی ده کرد. دوا ی خوله کیک سهروان هاته وه ژوورئ.

ئیلووشا به شله ژان و زمان تیکه له اتن گوتی: «با - باوه - وه ره - ئیمه...» به لام نهیتوانی دریزه به قسه کانی بدا، باسکه کز و لاوازه کانی له نیوقه دی باوکی و کولیا وه ره ئینا و ئه وه نده ی هیزی له به ردا بوو هه ردووکیانی به خۆیه وه گوشی. سهروان له نا کاو دا ی له پر مه ی گریان و که وته له رزین، کولیا ش رهنگی هه لبرکا و لیوی هه لقرچا و دلئ پر بوو.

ئیلووشا زوورپه زوورپه دهستی کرد به گریان و گوتی: «باوه. باوه! زورم دل پیت ده سووتی، باوه گیان!»

سهروان گوتی: «ئیلوشچکا... کورپه شیرینه که م... چاک ده بیته وه... شاد ده بین... دوکتور...»

ئیلوشا گوتی: «ئاخ، باوه گیان! ده زانم دوکتور سه باره ت به من چیی پیگوتی... تیگه ی شتم!- دیسان هه ردووکیانی به سینگی خۆیه وه گوشی و ناوچاوانی نایه سه رشانی باوکی.

- باوه گیان مه گری، کاتیک مردیشم کورپکی باش پهیدا که، کورپکی دیکه... له نیو ئه وان هه نا یه کیان هه لبریزه، کورپکی باش. ناوی بنی ئیلوشا و به جیی من خۆشتیوئ...

کراسووتکین به دهنگیکی توورپه گوراندی: «دلئ چایی، هاوړئ گیان، تو چاک ده بییه وه.»

ئیلوشا له دریزه ی قسه کانی دا گوتی: «به لام قهت له بیرم مه به وه، باوه گیان، وه ره بۆسه ر گورپه که م... باوه گیان، له لای به رده گه وره که، ئه و جیی ه ی پیکه وه ده چووین بۆ پیاسه، به خاکم بسپی ره، عه سرانه له گه ل کولیا کراسووتکین وه رن بۆلام... پیرزفونیش بیئن چاوه پروانتان ده بم... باوه، باوه گیان!»

دهنگی گیرا، هه رسیکیان هه روا له باوه شی یه کدا بیده نگ بوون. نینا له سه ر کورسیله که ی له بهر خۆیه وه ده کولا و فرمی سکی هه لده وه راند. دایکی ئیلوشاش که دیتی هه موو ده گرین، ئه ویش دا ی له قولپه ی گریان.

- ئیلوشچکا، ئیلوشچکا!

کراسووتکین به پهله خۆی له باوه شی ئیلوشا ده رهاویشت و گوتی:

- هاوړی دلسوز خوداحافیز، دایکم بۆ نیوه رۆ چاوه پروانم ده بی. حه یفی پیم نه گوت! نه چمه وه نار ه حه ت ده بی... به لام دوا ی نان خوار دنی نیوه رۆ دیمه وه بۆلات و هه تا عه سر لیره ده بم، هه تا ئیوارئ له لات ده بم و قسه ت بۆ ده که م. پیرزفونیش دینم، به لام ئیستا له گه ل خۆم ده بییه مه وه، ئاخ ته گه ر خۆم له لای نه بم، ده سته دکا به لوور ه لوور و ئازارتان ده دا، خوداحافیز!

له وه تاغه که ده رپه ری و پیی نایه سه رسه را. نه یده ویست بگری، به لام له پیشخانه که ده سته کید به گریان. ئالیووشا که دیتی خه ریکه ده گری به له بزکی قایم و فه رمان پی ده رانه گوتی: «کولیا، ده بی حه تمه ن به لینی خۆت به ریته سه ری و بیی، ده نا ئیلوشا دلئ نار ه حه ت ده بی.»

کولیا به ده م گریان وه و بی ئه وه ی ئیتر هه ست به شه رمه زاری بکا، له بهر خۆیه وه گوتی: «حه تمه ن دیم! نازانی چه نده په شیمانم و رقم له خۆم هه ستاوه که پی شتر نه ها تووم بۆلای.» هه رله و کاته دا، سهروان له وه تاغه که ده رپه ری و خیرا ده رگا که ی پیوه دا. وه ک شیتی لیه اتبوو، کولی گریانی هه ستابوو و لیوی ده له رزی. به ره و روی ئه و دوو کورپه راوه ستا و دهستی بۆ ئاسمان بهرز کرده وه، ددانی به سه ر یه کدا نا و به سه رته یه کی مه یله و توورپه گوتی:

- كوپرى چاكام ناوي! كوپرىكى ترم ناوي! ئەي ئورشەلېم، ئەگەر لەبىرت بەرمەو، خودا بكا زمانم...

داي لە پرمەي گريان و لەبەر كورسىلە دارىنەكەدا بە چۆكدا هات. دەستى بە سەرىيەو ە گرت و دەستىكرد بە گريان و نالېن، ەەر لەو كاتەدا ەولېشى دەدا دەنگى گریانەكەي نەگاتە وەتاغەكە. كولىا بەرەو شەقام پېي پىوھنا، بە دەنگىكى بەرز و توورەو ە گوتى:

- خوداھافىز كارامازوف. توش دېي؟

- ەتمەن بۇ ەسر دېم.

(ئەو ە چى بوو سەبارەت بە ئورشەلېم گوتى؟... مەبەستى لەو ە چىبوو؟

- لە كىتېي پىرۇزدايە. «ئەي ئورشەلېم، ئەگەر لەبىرت بەرمەو،» يانى ئەگەر ئەو ەي زورم بەلاو ە خۆشەويستە لەبىرى بەرمەو، ئەگەر بەيلىم شتىك جىگاكەي بگرىتەو، ئەو كاتە خودا بكا...

كولىا گوتى: «تېدەگەم، ئېتر بەسە! ەتمەن بېي! بە توورەيى گوراندى بە سەر سەگەكەدا: «پىيرزفون، ici!» بە ەلەداوان بەرەو مالى پېي پىوھنا.

(1)

له مالی کرووشنکا

ئالیووشا به لای چه پی گوره پانی که نیسه ی گوره دا پوی بۆ مالی ژنه که ی مارازۆفی رهحه ته تا کو چاوی به گرووشنکا بکه وی. چونکه سه رله به یانی فینیا ی نار دبوو که په یامیکی خیرای پیراگه بیینی و داوی لیکردبوو بچی بۆلای. به و پرسیارانه ی له فینیا ی کرد، ئالیووشا بۆی ده رکهوت که گرووشنکا له دویننوه په رۆشه و تووشی دلراوکی بووه. له ماوه ی ئه و دوو مانگه دا که میتیا قولبه سترابوو، ئالیووشا به رده وام سه ردان ی مالی مارازۆفی ده کرد. هم به ویستی خوی ده چوو و هم بۆ ئه وه ی هه وال بۆ میتیا به ری. سی روژ دوا ی قولبه سترانی میتیا، گرووشنکا نه خو شیه کی قورسی گرت و نزیکه ی پینج هه وتوی خایاند. هه وتوی ه کی ته و او بی سه روزمان کهوت. زور گورابوو - کز بووبوو و بریکیش زه رده ل. ئه گه رچی دوو هه وتوو بوو چاک بووبوو و ده یوانی بیته ده ری. به لام له به رچاوی ئالیووشا جوان و دلرفینتر بووبوو، پیخوشبوو هه رکاتیک ده چی بۆلای پر به دل چاوی لیک. حاله تیکی لیپراوانه و ویستیکی به هوشانه ی له روخساریدا به دیده کرد. ئالوگورپیکی پوچی پیوه دیار بوو، بریاریکی قول و پته و و خاکه رایانه له ناخیدا سه ری هه لدا بوو، هیچ شتیک نه یده توانی پاشگه زی کاته وه و هیوا برای بکا. لوچیکی ئه ستوونی له نیوان هه ردوو برؤیدا بوو و روخساره سه رنجراکیشه که ی ده تگوت ئه دگاری چله کیش و پاریزگارانه. ئه وه له شه یی و هه رزه ییه ی پیشووی ئاسه واری نه مابوو. هه روه ها ئالیووشا پیی سه یربوو که سه ره پای ئه م هه موو به لایه ی به سه ر ئه و ئافره ته چاره ره شه هاتوو، هه ر له

سه ره تای ده زگیرانه تییا نه وه میتیا به و تومه ته قورسه قولبه ست ده کری و ئه و سزا گرانه ی بۆ ده برنه وه، هه روه ها به و نه خو شیه دریژخایه نه شه وه، جوانی و شوخوشه نگییه که ی هه ر مابوو. ترووسکه یه کی هیمن و نه رم له و چاوه جوانانه دا شه پوی دها که سه رده میتیک ده ریای فیز و غروور بوون، به لام... به لام جاروبار به هوی رقیکی ئه ستووره وه ئاوریان لیده بووه، ئه ویش ئه و کاته بوو که ئه و خه یال و بیرو که دلله ژینه. ئه و تاقه بیرو که یه ی به رده وام له دلیدا بلایسه ی ده ساند. گیانی داده گرت. چونکه هوی ئه و خه م و په رۆشیه ی هه میشه یه کشت بوو. ئه ویش کاترینا ئیوانا بوو، گرووشنکا ته نانه ت له کاتی ورینه و ره واندنیشدا ناوی ده هینا. ئالیووشا ده یزانی که ئیره یی به کاترینا ئیوانا ده با. له گه ل ئه وه شدا کاترینا ئیوانا بۆ تاقه جاریکیش له به ندیخانه له میتیا ی نه پرسیبوو. ئه گه رچی ده یوانی هه رکاتیک پیخوشی بچیته ملاقاتی. هه ر ئه وه ش ئالیووشای تووشی ته نگزه کردبوو، که گرووشنکا ته نیا ئه وی به مه حره می رازی خوی ده زانی و ده رده لی له لا ده کرد و داوی چاره سه ری لیده کرد. زور جاریش داده ما چی به گرووشنکا بلای و چ ولامیکی بۆ بدو زینته وه.

ئالیووشا به دل خورپه وه گه یشته مالی گرووشنکا. گرووشنکا له مالی بوو. نیوسه عات له مه وه به ر له ملاقاتی میتیا گه رابوو و به شیوه ی هه ستان و بی ئوقره ییه که یدا که زور بی سه برانه چاوه روانی بووه. ده ستیک گه نجه فه بۆ یاریی فالگرته وه له سه ر میزه که ریزکرا بوو. له و لایه تری میزه که شه وه له سه ر قه نه فه یه کی چه رمین جیوبانیک راخرا بوو و ماکسیمؤف له سه ری خه وتبوو. له سه ر لاته نیشت خوی کوشمه له کردبوو، به رگی خه وی له به ردا بوو، کلاویکی که تانیی له سه رنا بوو و دیار بوو بیه یز و نه خو شه. بزیه کیشی له سه ر لیو بوو ده تگوت له به هه شته. له دوومانگ له مه وه به ره وه ئه م پیره پیاره نه خو ش و بی مال و حاله له گه ل گرووشنکا له ماکرویه وه هاته وه بۆ ئیره و ئیتر له وی جیی خو شکرد. باران و قور و چلپاو بوو گه یشتنه وه مالی، به گیانی خووساو و دلای بی ئوقره وه له سه ر قه نه فه که دانیشته و به بزیه کی

شهرمانه و مه‌رایي ئاميزه‌وه چاوي له گرووشنكا بری. گرووشنكا زور خه‌مبار و په‌رۆش و سه‌ره‌تاي چه‌قوچۆكه‌ی بوو. تا نيوسه‌عاتيک كه سه‌رقالی کاروباری زه‌رووری بوو، ماكسيمۆفي به‌ ته‌واوي له‌بیر چووبۆوه. له‌ ناكاو چاوي پنيكه‌وت: ئه‌ويش به‌ بزه‌يه‌كي هيوابراوانه‌وه خۆي فه‌قير كرد بۆ ئه‌وه‌ی به‌زه‌يبیان پنييدا بێ. گرووشنكا فينيای بانگ كرد و گوتي شتيكي بۆ بيئي بيخوا. ماكسيمۆف ئه‌و پۆژه هه‌تا ئيواري له‌وي دانيشت و جووله‌ی نه‌كرد. كاتيک هه‌وا تاريك بوو په‌رده‌كانيان دادايه‌وه، فينيا له‌ خاتونه‌كه‌ی پرسى:

- خانم گيان ئه‌م ئاغايه شه‌وي ليره ده‌بێ؟

گرووشنكا وه‌لامی دايه‌وه: «ئه‌رێ له‌ سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌يه جيوبانه‌كه‌ی بۆ راخه با بخه‌وي.»

گرووشنكا دواي پرسياياری زياتر بۆي ده‌ركه‌وت ماكسيمۆف هه‌يچ شوينيكي نيه‌ به‌جێ، له‌ وه‌لامی پرسيا ره‌كانيشيدا ماكسيمۆف گوتي: «ئاغاي گالكانۆف راست و په‌وان پنيگوتم ئيتر ريم نادا بچمه‌ ماله‌كه‌ی و پينچ رۆبلی پيدام.» گرووشنكا بۆ دلدايه‌وه‌ی زه‌رده‌يه‌كي گرت و ئه‌گه‌رچی خه‌ميكي زور له‌دلی باربوو، گوتي: «ده‌ی قه‌يناكه‌، ده‌تواني ليره بمينييه‌وه.» بزه‌كه‌ی گرووشنكا تووشي دلگوشرانی كرد و ليوى له‌رزى و كولى گريانی هه‌ستا. به‌م جوړه ئه‌م پيره پياوه بێ مال و حاله له‌ مالی گرووشنكا دايكوتا. ته‌نانه‌ت ئه‌و كاته‌ی گرووشنكا نه‌خۆشبوو، له‌ مالی نه‌ده‌چوو ده‌رێ. فينيا و دايه‌گه‌وره‌شى ده‌ريانه‌كرد، هه‌موو ژمه‌كان نانيان بۆ ده‌برد و جيوبانه‌كه‌يان له‌ سه‌ر ئه‌و قه‌نه‌فه‌يه بۆ داده‌خست. گرووشنكا خوي پيگرتبوو، دواي گه‌رانه‌وه له‌ ملاقاتی ميتيا (كه دواي چاكبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشيه‌كه‌ی برياريدا بچيته به‌نديخانه بۆ ملاقاتی) داده‌نیشته و سه‌بارته به‌ کاروباری ئاسايی له‌گه‌ل ماكسيمۆف ده‌كه‌وته قسه و راويژ بۆ ئه‌وه‌ی خه‌مه‌كاني وه‌بیر نه‌يه‌ته‌وه. پيره‌پياو له‌ هيندێ باره‌وه حه‌قايه‌تويژيكي باشی ليه‌درچوو، بوونيشی بۆ گرووشنكا زور پيوست بوو. جگه له‌ ئاليووشا كه هه‌موو

رۆژيک نه‌ده‌هات، كاتيک ده‌شه‌هات زور نه‌ده‌مايه‌وه، گرووشنكا هه‌يچ‌كه‌سى ديكه‌ی نه‌ده‌دی. بازرگانه پيره‌كه‌ی نه‌خۆش و كه‌له‌لا كه‌وتبوو، خه‌لكی شاری ده‌يانگوت «مه‌حاله تازه چاكبیته‌وه» له‌ راستيدا، حه‌وتويه‌ك دواي دادگايی كردنی ميتيا مرد. سێ حه‌وتوو به‌ر له‌ مردنی، كه هه‌ستیده‌كرد مه‌رگ به‌رۆكي پينه‌گري و نزيك بۆته‌وه، كوره‌كاني له‌گه‌ل ژن و منداله‌كاني بانگكرد بۆ نهۆمی سه‌رێ و داواي ليكردن ئيتر به‌جی نه‌هیلن. هه‌ر ئه‌و كاته فه‌رمانی به‌ خزمه‌تكاره‌كاني دا كه گرووشنكا رێ نه‌ده‌ن بچيته ژوورێ و ئه‌گه‌ر هاتيش پيی بلین: «ئه‌رباب ئاره‌زووی به‌خته‌وه‌ری و ته‌مه‌ن‌دریژيت بۆ ده‌كا و ده‌لی له‌بیری به‌ره‌وه.» به‌لام گرووشنكا هه‌موو رۆژيک كه‌سيكي بۆ هه‌والپرسی ده‌نارد.

گرووشنكا، گه‌نجه‌فه‌كاني فریدا سه‌ر ميژه‌كه و به‌ گه‌رمی وه‌لامی سلاره‌كه‌ی ئاليووشای دايه‌وه و گوتي: «شوگور هاتي! ماكسيمۆف دلی خستوومه قرتوفرت و پيموابوو نايه‌ی. نازانی چه‌نده‌م نياز پيته! له‌و پشت ميژه دانیشه. چی ده‌خۆي - قاوه؟»

ئاليووشا له‌ پشت ميژه‌كه دانيشته و گوتي: «ئه‌گه‌ر زه‌حمه‌ت نه‌بێ، زورم برسپيه.»

گرووشنكا گوتي: «به‌سه‌ر چاو. زه‌حمه‌تی چی! فينيا. فينيا، قاوه. له‌ميژه بۆمان ئاماده‌كردووی. برپيکيش ناوساجی بيته، وريابه زوری نه‌برژيني بسوتی. هه‌ر به‌ گه‌رمی بيته. ده‌زانی له‌ سه‌ر ئه‌و ناوساجيه ئه‌م‌رۆ شه‌ره‌ دهندووه‌كه‌يه‌كمان كرد. ناوساجيم بۆ برد بۆ به‌نديخانه، هه‌تا ده‌ستی گرتی فریيدا: هه‌ر ده‌می لينه‌دان. ته‌نانه‌ت دانه‌يه‌كيانی فریدا به‌ر پيی و وه‌به‌ر پيلاقه‌ی دا، پيمگوت: «له‌لای ديره‌وانه‌كه‌ بۆت به‌جيديلم. ئه‌گه‌ر هه‌تا ئيواره نه‌خۆي، دياره زور رقه‌ستووور و خۆپه‌رستی!» له‌دواي ئه‌و قسه‌يه هاتمه ده‌رێ. ديسان كيشه‌مان لێ په‌يدا بوو، باوه‌ر ده‌كه‌ی؟ هه‌ركاتيک ده‌چم كيشه و ده‌مقره ده‌ستپي ده‌كا.»

گروشنکا ئەم وشانەى يەكپشوو بە دلەخورپەوہ دەربېرى. ماكسىموف
كه هەستىكرد توورە بوو، خىرا زەردەيهكى گرت و چاوى له زهوى بېرى.

ئاليوشا پرسىي: «ئەمجارە بۇ دەمقرەتان لىپەيدا بوو؟»

- چاوهروانىي ئەوہم ھەر نەدەکرد. بىرى لىپكەوہ، ئىرەيى بەو كابرا
لەھىستانىيە دەبا. گوتى: «بۇ رايدەگرى؟ كەوايە جىت بۇ خۆشكردووه.» ئەو
بەخيلە، ھەمىشە، بەردەوام دلپسىم لىدەكا! خانە گومانە. تەنانەت ھەوتووى
پىشوو دلپسىي لە كوزما دەکرد.

- بەلام پىشترىش سەبارەت بەو كابرا لەھىستانىيە ئاگادار بوو؟

«بەلى، بەلام خالى گرىنگ ئەوہيە، ھەر لە سەرەتاوہ لەوہ ئاگادار بوو،
بەلام ئەمرۆ لە ناکاو دەستىكرد بە جنىو پىدانى. لەرووم ھەلنايە وتەكانى
دووپات كەمەوہ. ھەر دەلىنى لەونى لىنگۆراوہ. ھەر ئەو كاتە ھاتمە دەرى،
راكىتىن چوو بۇ ملاقاتى. رەنگە راکىتىن تىژى كرىدى، پىموايە فىتى ئەوہ.»

گروشنكا بە راشكاوى گوتى: «تۆ دەلىنى چى؟»

- ھۆى ئەوہيە خۆشى دەويى، لەرادەبەدەر خۆشى دەويى. ئىستاش دەزانم
دلەدوايە.

- دەزانم رقى ھەستاوہ، سبەينى دادگايى دەكەن، من چووبووم تاكو
سەبارەت بە سبەينى قسەى لەگەل بكەم. چونكە زۆر لە سبەينى دەترسام. تۆ
دەفەرمووى دلەدوايە، بەلام من لەو دلەدواترم! ئەو ھەلدەستى سەبارەت بە
لەھىستانى قسە دەكا! گەوجىيەتى نىيە؟ بەلام ديسان دەبى شوكرى خودا
بكەم كە دلپسىي لە ماكسىموف نەكردووه. ماكسىموف ھەلدايە: «خاتوون،
ژنەكەشم زۆرى دلپسىي لىدەكردم.»

گروشنكا بەپىچەوانەى ويستى خۆى پىكەنى: «دلپسىي لەتۆ؟ سەبارەت
بە كى؟»

- كچە كلفەتەكان.

«لەسەرى مەرۆ ماكسىموف، ئىستا تاقەتى پىكەنىم نىيە، زۆرم
رق ھەستاوہ. بە چاوت قەپال لەو ناوساجايانە مەگرە. چونكە دەمت ويى

ناكەويى. بۇ تۆش باش نىيە، ودكاشت نادەمى.» پاشان بە پىكەنىنەوہ گوتى:
«دەبى ئاگادارى لەوہش بكەم، ھەر دەلىي ھەتيوخانەم داناوہ.»

ماكسىموف بە دەنگىكى بوغز گرتووهوہ گوتى: «شياوى دلسۆزىي ئىوہ
نىم، خاتوون. من بوونەوہرىكى ھىچووپووچم. چاكتر وايە دەرهەق بە
كەسانىك دلسۆزىي بكەى كە شياوى بن.»

- ئاخ، ھەموو كەس بەشى خۆى بەكەلك و شياوہ ماكسىموف، چۆن بزائم
كى شياوتر و بەكەلكترە. ئاليوشا، خۆزگە ئەو كابرا لەھىستانىيە ھەر
نەبوايە. لەسەرى داوہ كە ئەمرۆ ئەويش نەخۆش دەكەويى. چومەتە دىدەنىي
ئەويش. بە ئانقەست بريك ناوساجى بۇ ئەويش دەنىترم. تا ئىستا بۆم نەنارد
بوو، بەلام مېتيا تۆمەتى ئەوہى لىدەدام، بويە ئىستا بريكى بۇ دەنىترم! ئا،
ئەوہش فىنيا بە نامەيەكەوہ ھات! ئەرى نامەى لەھىستانىيەكانە. ديسان
داخوازي دۆعاى بەخىريان ھەيە!

پان مووسايالوويچ لەمەوبەر نامەيەكى زۆر بەتاموخوي و گەرموگورى
بۇ ناردبووم و لەودا داوايكردبوو كە گروشنكا سى رۆبلى بەقەرز بداتى.
رەسىدى ئەو برە پارەيەشى لەگەلدا بوو، بەلىنى ئەوہشى دابوو كە لە ماوہى
سى مانگدا بىداتەوہ، پان و ويروبلېفسكىش ئىمزاي كرىدبوو. گروشنكا لە
ماوہى چاكبوونەوہكەيدا لەوجۆرە نامە و رەسىدانەى لەلايەن ئاشقە
پىشنىكەيەوہ زۆر پىگەيشتبوو. بەلام دەيزانى لە ماوہى نەخۆشپىكەيدا ئەو
دوو لەھىستانىيە ھاتوون بۇ ھەوالپرسىي. يەكەم نامەيان كە بە دەستى
گروشنكا گەيشت، نامەيەك بوو زۆر بە وردى و دوور و درىژى لە
كاغەزىكى گەورەدا نووسرابوو، مۆرەكەشى ويئەى تاجى بنەمالەكەيانى پىوہ
بوو. نامەكەش ئەوہندە لىل و پرپىچ و پەنا نووسرا بوو گروشنكا دواى
ئەوہى نيوہى خويندەوہ داينا و تاقەتى نەبوو خۆى پىوہ سەرقال بكا، چونكە
سەرەندەرى لىنەدەکرد. گروشنكا لەو كاتەدا تاقەتى نامەنووسىنى نەبوو.
رۆژى دوايى نامەيەكى دىكە ھات كە لەودا پان مووسايا لوويچ داواى
قەرزىكى دووہەزار رۆبلىي كرىدبوو و بەلىنى دابوو لە ماوہيەكى كورتدا

دەيداتەو. گرووشنكا وەلامى ئەو نامەشى نەدايەو. لە دواى ئەو نامە لە دواى نامە هاتبوو. ھەموو رۆژىك - ھەمووشى وەك يەك تەم مژاوى بوون، بەلام ئەو بىر پارەى داوايان دەکرد جار لەگەل جار كەم دەبوو، تا واى لىھات گەيشتە سەد رۆبل، پاشان بىستوپىنج و دە رۆبل. لە ئاكامدا لە لايەن ھەردو لەھىستانىيەكەو نامەيەك گەيشتە دەستى گرووشنكا و داواى يەك رۆبلىان كەردبوو. رەسەيدىكىشان بە ئىمزاى ھەردووكيانەو رەگەل خستبوو. ئەو كاتە گرووشنكا دلى پىيان سووتا و ئىوارەيەك چوو بۆ ژوورى نىشتەجى بوونيان كە وەتاغىكى چكۆلە بوو. بۆى دەرکەوت ھەردووكيان بەجارى لىيان قەوماو و برسى و بى مال و حال و جگەرە لىبراو و قەرزدار بوون و تەنانت نەيانتوانى بوو كرىي ژوورەكەيان بەدەن. ئەو دووسەد رۆبلەى لە كاروانسەراكەى ماكرۆيە لە مەيتىيان بەدبوو، ھەر زوو لە دەستيان بوو بوو. بەلام گرووشنكا لەو ھەلسوكەوتە لەخۇبايىيانە و وردىنى و قسە دەمتەرەنەيان تووشى سەرسوورمان بوو بوو. بە پىكەنەنەو دە رۆبلى دا بە ئاشقەكەى پىشوو. پاشان بە دەم قاقاى پىكەنەنەو بەسەرھاتەكەى بۆ مەيتىا گىرايەو، ئەويش بە ھىچ شىوہەيەك ئىرەيى پىنەبرد. بەلام لەو كاتەو لەھىستانىيەكان خۇيان بە گرووشنكا دا ھەلىواسىبوو و ھەموو رۆژىك بۆ داخووزىيى پارە نامەبارانىان دەکرد، ئەويش ھەموو جارىك بىرىكى پارە بۆ دەناردن. ھەر بۆيە ئەو رۆژە مەيتىا تووشى ئىرەيى و دلپىسى بوو بوو.

گرووشنكا توورە و بە پەلە گوتى: «كاتىك چووم بۆ ملاقاتى مەيتىا، خۆم گەوج كەرد و دەقىقەيەك چووم بۆلای، چونكە ئەويش نەخۆشە، مەبەستم ھەر ئەو لەھىستانىيەى و پىشتر دلى پىمەو بوو. بەسەرھاتەكەم بە پىكەنەنەو بۆ مەيتىا دەگىرايەو، گوتم: «كەبراى لەھىستانى دلى خۆى خۆشكەردووە كە دەتوانى ھەوا كۆنەكانىم بە گىتارەو بۆ بلى. پىيوابوو بەو دلم نەرم دەبى و شووى پىدەكەم!» مەيتىا دەمى ھەلمالى و ھەستا سەرى... چاكە ئىستا ناوساجىيەكان دەنيرم بۆ ئەو لەھىستانىيانە! فەينىا، ئەمە ھەر ئەو كچە

چكۆلەيە كە ناردوويانە؟ ھا، ئەم سى رۆبلەيان بەدەيە، دە دواز دە ناوساجىشان بۆ لە كاغەزىك بىچە و پىي بلى بۆيان بەرى. ئالىووشا تۆش ھەتمەن بە مەيتىا بلى ناوساجىيەكانم بۆ ئەوان نارد.»

ئالىووشا بە بزەيەكەو گوتى: «بە ھىچ شىوہەيەك لە دەم دەرنایە.» گرووشنكا بە لەبىزىكى تال گوتى: «ئاخ! پىتوایە بە ھۆى ئەو ھو دەزىر بوو. بەلام بە ئانقەست دلپىسى دەكا. دەنا بۆى گرینگ نىيە.» ئالىووشا پرسى: «بە ئانقەست؟»

- ئالىووشا، با پىتەلیم تۆ تىناگەى. لەگەل ئەو ھەموو بىر و ھۆشەشدا، سەرت لەو دەرنایە. نىگەرانى ئەو نىم دلپىسى لە ئافرەتتىكى وەك من دەكا. ئەگەر دلپىسى نەكەدايە نەرەحت دەبووم. من ئاوام. لە دلپىسى نىگەران نام. زۆرىش دلرەقم. دلپىسى و ئىرەيى لە زاتى مەيشدايە. بەلام شتىك كە دەمتەزىنى ئەوہەيە مەيتىا خۆشى ناویم. با پىتە بلىم ئەو ئىستا بە ئانقەست دلپىسىم لى دەكا. بۆ كۆيرم؟ چاوم نابىنى؟ ھەر ماوہەيەك لەمەوبەر كە لەلای بووم دەستىكەردبوو بە باسكەردنى ئەو ژنە، كاتىا، كە شاخى وايە و بالى وايە و دوكتورى لە مۇسكۆو ھىناو بۆ ئەوہى چارەسەرى نەخۆشىيەكەى من بكا. باشترىن و زاناترىن پارىزەرى بۆ گرتووم. كەوايە دەزانم ئەوى خۆش دەوى، شەرمىش ناكا و لەلای خۆم تارىفى ئەو چەتوہ دەكا! خۆى زۆر خراب لەگەل من جوولاوہتەو، بويە دەمى لە من ھەلمالى و ھەموو خەتاكەنى خستە ئەستوى من، بۆ ئەوہى بەرخەتای سەرەكى من بم و قامك لە چاوم راکا. شەكەرم بۆ دەشكىنى و دەلى: «تۆ بەر لە من لەگەل ئاشقە لەھىستانىيەكەت بووى، كەوايە سەبارەت بە كاتىا ھەقى قسەت نىيە و ناتوانى سەرکۆنەم بەكەى.» دەيەوئى ھەموو تاوانەكان بەخاتە ئەستوى من. بە ئانقەست ئانگىزای من دەبى، با پىتەلیم بە ئانقەست، بەلام من...

گرووشنكا نەيتوانى قسەكانى تەواو كا و پىتەللى چىكا. دەسەرەيەكى بە بەر چاويەو گرت و داى لە پرمەى گريان.

ئالىووشا بە خاترجەمى گوتى: «كاترىنا ئىواناى خۆشناوى.»

گروشنکا دهرهکهی له چاوی کردهوه و به له بزیکي هه ره شه ئامیزه وه گوتی: «هه لیه ت به م زوانه له بنجوناوانی دهگه م.» رهنگی گورا بوو. ئالیووشا به دلکی په رۆشه وه تیگه یشت که ئه و شادی و بزهییه ی پیشوو به ئه دگارییه وه نه ماوه و رق هه ستاو و مپوموچه.

گروشنکا هه لیدایه: «ئه مه گه وجیهه تییه. له بهر ئه وه نه منارد به دواتا. ئالیووشای خۆشه ویست، سبه ینی - سبه ینی چی دهقه ومی؟ ئه وه ی ئاراوقارای لی هه لگرتووم ئه وه یه! ته نیا هه ر منیش دل له دوام و خه می بو دهخوم. هه رچی دهروانم هیچکه س نابینم خه می بو بخوا. هیچکه س گوئی ناداتی. ته نانه ت توش به بای خه یالئا نایه! ده زانی سبه ینی دادگایی ده که ن. پیمبلی بزائم، چونی دادگایی ده که ن؟ ده زانی ئه و خویری هیچوپووچه، ئه و خویرییه باوکتانی کوشت؟ خودایه گیان، یانی ده توانن ئه و به جیی ئه و خویرییه مه حکومبکه ن و هیچکه سیش هه لئه ستی پاریزگاری لییکا؟ ئه و دادوه رانه باسی ئه و خویرییه یان هه ر نه کردوه، کوا لیان پرسیه و؟»

ئالیووشا مات و مه لوول گوتی: «چه ن جار له سه ر یه ک محاکه مه یان کردوه، به لام هه موویان به و ئاکامه گه یشتوون که کاری ئه و نه بووه. ئیستا ئه و نه خۆش و که له لا که وتوووه. له کاتی ئه و نه خۆشی سه ر و دلوه هه روا له جیدا که وتوووه. دیاره هه ر به راستی نه خۆشه.»

- ئاخ خودایه، ناکری خۆت بچی بۆلای ئه و وه کیله و هه موو شتیکی بو باسبکه ی؟ ده لیئ سئ هه زار رۆبلیان پیداووه و له پترزبۆرگه وه هیناویانه.

- ئه م سئ هه زار رۆبله به هه ر سیکمان داومانه - ئیوانی برام و من و کاترینا ئیوانا - به لام هه قی دوکتوری مۆسکووی کاترینا ئیوانا هه ر خۆی داویه تی. فیتی یۆکوویچ وه کیلیکی به ناوبانگه و زۆر له وه زیاتر وه رده گری، به لام هه والی په روه نده که له ته واوی رپوسیادا دهنگی دایه وه و هه موو رۆژنامه و گوشاره کان باسیانکرد. بویه فیتی یۆکوویچ قه بوولی کرد ئه و پاریزه رییه وه ئه ستو بگری، چونکه مه سه له که ی به لاوه گرینگ بوو و په روه نده که ش وادیاره زۆری دهنگ داوه ته وه. دوینی چاوم پینیکه وت.

گروشنکا به تامه زرویی پرسیی: «ده ی، قسه ت له گه ل کرد؟» - گوئی بو راگرتم، به لام هیچی نه گوت. پینگوم که خۆی هیندی شتی بو دهرکه وتوووه و بریاری له سه ر داوه. به لام قه ولی داوه وته کانی منیش له به رچاو بگری.

- له به رچاو بگری! ئاخ، ئه وانه زۆر دلره ق و هیچوپووچن! له نیوی ده به ن! ئه ی ئه و دوکتوره یان بو له مۆسکووه هیناوه؟

«وه ک کارناسیکی شاره زئا هیناویانه بو ئه وه ی بیسه لمینن که میتیا شیته و کاتیک ئه و قه تله ی کردوه ئاگای له خۆی نه بووه.» ئالیووشا بزهییه کی نه رم نیشته سه رلیوی: «به لام میتیا ملی پیا ناکا.»

گروشنکا گوتی: «ئه ری، به لام ئه م قسه یه بو کاتیک ده بی که کوشتییتی! ئه وکات شیت بوو، شیت و ویت، هه مووشی خه تای منی دلره ش بوو! به لام ئه و نه یکوشتوووه، دلنایام کاری ئه و نییه. هه مووان هه موو خه لکی شار له ویان هه لپچاوه. ته نانه ت شایه دیی فینیش سه لماندی که کاری ئه و بووه. ئه و دووکاندارانه، ئه و کارمه نده ش، پیشتریش له مه یخانه خه لکی گوئیان له شاتووشووته که ی بووه! هه موویان له گه ل ئه و تیکه وتوون و به زه رده ی ئه و شایه دی ده دن.»

ئالیووشا به له بزیکي خه مبارانه وه گوتی: «ئه ری، داروبه رد و عالم به دژی ئه و شایه دی ده دن.»

- ئه م گریگوری واسیلیه ویچه ش وه ک که ری که نده لان پیی چه قاندوووه و له سه ر قسه ی خۆی سووره و ده لی دهرگا که ئاواله بووه، به چاوی خۆی دیویه تی دهرگا که کراوه ته وه - ده ست هه لگیر نییه. خۆم چووم قسه م له گه ل کرد. به هیچ کلۆجی ملزهم نابی، ده می هه لمالی و ئه وی قسه ی ناحه زه پیی گوتم.

ئالیووشا گوتی: «ئه ری، ئه وه ش شایه دییه کی زۆر به هیزه به دژی میتیا.» گروشنکا خه مبارانه و مانادار گوتی: «نازانم بو شیت بوونه که ی بلیم چی، هه ر به راستی ئیستا له شیت ده چی. ماوه یه کی زۆره ده مویست

سەبارەت بەو مەسەلەيە قسەت لەگەڵدا بکەم. ھەر جارى دەچم بۆلای سەرم لى سوور دەمىنى. تۆ پىتوايە ھەميشە سەبارەت بە چى قسە دەکا؟ ھەروا قسە دەکا و دەپرىسى و دەپرىسى، منيش تىناگەم. پىموابو سەبارەت بە مەسەلەيەكى رۆشنىبىرانە دەدوئ و من لەبەر گەوجىيەتیی خۆم تىناگەم. ھەروا دەستی کرد بە باسکردنى مندالىكى بى تاوان. گوتى: «ئەو مندالە بىتاوانە بۆ ھەژارە؟ لەبەر خاترى ئەو مندالە بەستە زمانەيە ئىستا دەچم بۆ سىبىريا. قاتل نىم، بەلام دەبى برۆم بۆ سىبىريا!» مەبەستى لەو قسەيە چى بوو؟ کام مندالى بىتاوان؟ من بەش بەحالى خۆم تىنەگەيشتم. کاتىک ئەو قسانەي دەکرد ھۆن ھۆن دەگريا. لە ناكاو ماچى کردم و خاچى كيشام. ئالىووشا، پىتوايە مەبەستى چى بوو؟ «مندالى بىتاوان، كىيە؟»

ئالىووشا بە بزەيەكەو گوتى: «رەنگە مەبەستى راکىتىن بى، جاروبار دەچى بۆ ملاقاتى. رەنگە مەبەستى ئەو بى... كارى راکىتىن نىيە. دوینی مېتيا نەدى. ئەمرو دەچم بۆلای.»

گرووشنكا گوتى: «نا، راکىتىن نىيە. ئىوان فیدورويچى براى تووشى پەرۆشى کردووە. رەنگە بەو ھۆيەو بى، چونکە چوو بۆ ملاقاتى مېتيا، ئەرى رەنگە ھەر ئەو بى،» لە ناكاو بىدەنگبوو. ئالىووشا بەسەرسامى چاوى تىبرى.

- ملاقاتى مېتيا؟ بۆ چوو بۆ ملاقاتى؟ مېتيا خۆى پىگوتم كە ئىوان تاقە جارىكىش نەچوو بۆلای.

گرووشنكا سوورھەلگەرا بوو، بە پەرۆشىيەو گوتى: «فەرموو... فەرموو! كچىكى گەوجم! ئاگام لە زمانى خۆم نىيە! راوہستە ئالىووشا، بىدەنگبە! ئىستا كە سەرى قسە كراوہتەو، با ھەموو ھەقىقەتەكەت پىلیم - ئىوان دووجار چوو بۆ ملاقاتى، جارى ھەوہل وەك ئەجەل گەيشتى. ھەلبەت بە ھەلەداوان لە مۆسكوو ھات، بەر لە نەخۆشىيەكەى من. جارى دووھەميش ھەوتووى پىشو بوو. بە مېتياى گوت بە ھىچ شىوہيەك بە تۆ نەلى، لە راستىدا بە ھىچكەس نەلى، بە دزىيەو ھاتبوو.»

ئالىووشا چووہ فەكرەوہ. دياربوو ئەو ھەوالە شوینی لە سەر داناوہ. پاشان لەسەرەخۆ گوتى: «ئىوان سەبارەت بە پەرۆندەكەى مېتيا ھىچ بە من نالى، لەم دوومانگەى رابردوودا زۆركەم پىكەوہ دواوين. ھەرۆختيش دەچم بۆلای تىكەچى، بۆيە سى ھەوتووہ نەچووم بۆلای. ئەھا!... ئەگەر ھەوتووى پىشو لەوى بووبى... دلنيام ئەم ھەوتووہ مېتيا گۆرائىكى بەسەردا ھاتووہ.» گرووشنكا وەك ئەوہى قەبووليبى گوتى: «گۆراوہ، وايە. ئەوان رازىكيان لەنىوان دايە! مېتيا خۆى پىگوتم رازىك ھەيە، ئەويش رازىكى وا كە ئاراوقاراي لى ھەلگرتووہ. پىشتر شاد و لىو بەبزە بوو - لە راستىدا ئىستاش ھەروايە بەلام كاتىك ئاوا سەرى رادەوہشيني و بەنىو ژوورەكەدا پىاسە دەکا، بە دەستى راستى لەپەستا مووى لاجانگى خۆى دەكىشى و ھەلیدەكەنى... بۆى دەرکەوتووہ كە راست دەکا، رازىكيان لەنىوان دايە! ئەو پىشتر شاد بوو، ئەگەرچى ئەمروش ھەروا شاد و لىو بە بزە بوو.»

- بەلام گوتت دلەدوا بوو.
- ئەرى دلەدوا بوو بەلام شادى دەنواند. لەپر ئالەتى دەبى و پاشان دەست دەکا بە پىكەنين و ھەر خىراش ھەلدەچیتەوہ. دەلى ھەورى بەھارە. ئالىووشا دەزانى بەجارى تووشى سەرسوورمانى کردووم - ئەگەرچى ئەو بەلا گەورە ھەلىكوتاوہتە سەرى، جارى وايە واپىدەكەنى دەلى مندالى ساوايە.

- راستى بە تۆى گوت باسى ئىوان نەكەى؟ گوتى «بەو مەلى؟»
«ئەرى، گوتى «بەو مەلى.» مېتيا لە ھەمووكەس زياتر لە تۆ دەترسى. چونكە رازىك لە گورپىدايە، خۆى گوتى رازىكيان لەنىواندايە.» گرووشنكا بە تامەزرۆيەكى كتوپرەوہ داوايلىكرد: «ئالىووشاى بەرپز، بچۆ بۆلای و بزانه ئەو رازە چىيە، پاشان وەرە پىمبلى، با دلەم بچەسیتەوہ و بزانه ئەو چارەرەشە چارەنوسى چۆن دەبى و بە كوئ دەگا. ھەر بۆ ئەوہش ناردم بەدواتدا.»

- پىتوايە مەسەلەكە پىوہندى بە تۆوہ ھەيە؟ ئەگەر وا بوايە بە تۆى نەدەگوت رازىك لە گورپىدايە.

- نازانم. رەنگە بېھەوئ پېمبلى، بەلام ناوېرى. ورياييم پېدەدا. دەلى رازىك
ھەيە، بەلام پېمنالى چىيە.

- بىروراي چىيە؟

- بىروراي خوم؟ پېموايە كارى من تەواو بوو. ئەو پىلانەش لە ژىر
سەرى ھەرسىكيان دايە و دايان رشتوو. دەزانم كاتياش دەستى تىيدايە.
فىتى ئەو دەزانم. كاتيا ئەو پىلانەش دارشتوو و ئىتر من وەك ئەوم
پىناكرى. مېتيا لەپىشدا ئاگادارم دەكاتەو. ورياييم پېدەدا. خەرىكە پىلاننىك
دادەپىژى بۇ ئەوئ لامبا لە سەر رىي خوى. رازەكەش دەبى ئەو بى.
پىكەو ئەو پىلانەيان دارشتوو، بە ھەرسىكيان، مېتيا و كاتيا و ئىوان.
ئالىووشا زور لەمىژە دەمويست لىتېرسىم. ھەتووى پىشوو لە ناكاو پىنگوت
ئىوان ھەز لە كاتيا دەكا. چونكە زوو زوو دەچى بۇ دىدەنى. ئەو راستىيە
لاى من دركاند. تۆ وىژدانى خوت پېمبلى، مېتيا بلىي راست بكا؟ راستىيەكەم
پىبلى خەمت نەبى دلم نايەشى.

- راستت دەوئ، من پېم وانىيە ئىوان ئاشقى كاترنا بووئ.

- راستت دەوئ خوشم ھەر وا بىر دەكەمەو! كە وايە دەردەكەوئ ئەو
ھەتيوہ بىچاوو پرووہ دروى لەگەل كىرووم! ھەر لە ئىستاشەوہ ئىرەيى بە من
دەبا و دەبەوئ ھەموو دارەكان لەسەرى مندا بشكىئى. ئەو گەوجە، ئەو
كارەى دەيكا نازانى دىزە بە دەرخونەى پىبكا؛ خو دەزانى پىچوپەناى نىيە و
ھىچ شتىك ناشارىتەوہ... بەلام بە خزمەتى دەگەم و پىدەلېم پووتىك چەن
سىەسە! گوتى: «بىروام پىبىكە ئەو كارەم كىرد.» ئەوئ بە من گوت، بە من.
بەو وتەيە لۆمەى كىردم! خودا لە تاوانى خوشبى! سەبركە جا دەبىنى لە كاتى
دادگايى كىردندا چەكەم، دەبى چىشتىك بۇ كاتيا لىنېم بستىكى رۆن لە سەر
بى! ئەو كاتە، تەنيا قسەيەك دەكەم... ئەو كاتە ھەموو شتىك دەلېم!

دىسانىش دەستىكردەوہ بە گريان.

ئالىووشا، لەجىي خوى ھەستا و گوتى: «گرووشنكا دەتوانم ئەوئ بە
دلىيايى پى بلىم، سەرەتا دەتوانم بلىم زورى خوشدەوئى، لە ھەمووكەسى

زىاتر خوش دەوئى. بىروا بكە تەنيا ھەر تۆ. دەزانم. لەوہ خاترجەم. ھەرۋەھا
پىمخوش نىيە بە فىل و تەلەكە قسەى لىداكىشم و رازەكەيم بۇ و دەدركەوئ.
بەلام ئەگەر ئەمرو بە مەيلى خوى رازەكەيم پىبلى، راست و رەوان پىدەلېم
كە قەولم داوہ بە توى بلىم. لەرئوہ دىم بولات پىدەلېم بەلام پىموايە...
پىوہندى بە كاترنا ئىواناۋە نىيە و رازەكە شتىكى دىكەيە. ئەمەش وەك رۆژ
روونە. پىموايە سەبارەت بە كاترنا ئىوانا ھەر نىيە. جارئ خوداحافىز.»
ئالىووشا تۆقەى لەگەل كىرد. گرووشنكا ھەرۋا دەگريا. ئالىووشا تىگەيشت
كە گرووشنكا گويى نەداوہ تە دلدانەوہكەى، بەلام لەوہى كە كولوكوئى خوى
ھەلرشت بوو و باسى ئەو مەسەلەى كىردبوو، تا رادەيەك سووكنايى ھات.
ئالىووشا بەداخوہ بوو كە لە كاتىكى ئاۋادا بەجىي دەھىلى، بەلام بە پەلە
بوو. ھىشتا زورى كار ماپوو جىبەجىي بكا.

لاق نېشه

کاری سهره کی له مالی مادام خۇلاکوف بو، ئالیووشا به پهله رۆیشت بۆ ئه وئ تاكو به زووترین کات کاره کی جیبه جی بکا و دیداره کی له گه ل میتیا وهدرنگ نه که وئ. له ماوه ی سئ ه و تووی رابردودا مادام خۇلاکوف تووشی لاقیه شه بو بوو: لاقی له بهر هویه ک ماسیبوو، نه گهرچی له جیدا نه که و تیبوو، له به یانییه وه تا ئیوارئ به کراسئکی ته نک و گرانبابی و به خشل و زهمبه ره وه له ژووره کی خویدا له سهر قه نه فه یه ک پالیده دایه وه. جاریک ئالیووشا به چاویکی پاک و مندا لانه وه تیگه یشتبوو که مادام خۇلاکوف سهره رای نه خۇشییه کی ده ستیکر ده وه به ته رپوشی و خۇ رازاندنه وه. شال و که مهره و عه بای فشفوفولی له خوی ده پینچا و ئالیووشا له و بیروکه ته مومژاوییه نه ده گه یشت، نه گهرچی نه و بیروکه یه ی وه ک بیروکه یه کی حه پؤلانه ده زانی و زوری گوئ نه ده دایه. له ماوه ی دوو مانگی رابردودا پیرخوتین به رده وام هاموشوی مالی مادام خۇلاکوفی ده کرد. ئالیووشا چوار رۆژ بوو نه چو بوو بۆ نه وئ. په له ی نه وه ی بوو راست بچی بۆلای لیزا، چونکه ده بوو قسه ی له گه ل بکا. لیزاش رۆژی پیشوو کلفه تیکی ناردبوو بۆلای ئالیووشا و داوای لیکردبوو «سه باره ت به مه سه له یه کی زور گرینک» ده یه وه ی چاوی پیبکه وه ی. داخوازییه ک که له بهر چهن هویه ک به قازانجی ئالیووشا بوو. به لام کاتیک کلفه ته که ی چوو هه والی هاتنی ئالیووشا به لیزا راگه یینئ، مادام خۇلاکوف هه والی هاتنه که ی له که سیک بیست و ناردی تاكو داوا له ئالیووشا بکا بچی بۆلای. ئالیووشا له دلی خویدا

بیریکر ده وه و اچاکه داخوازییه که ی مادام خۇلاکوف به جیینئ. دهنه ده موده ست که سیک ده نیئ بۆ وه تاغه که ی لیزا. مادام خۇلاکوف له سهر قه نه فه که پالیدابوو. جلو به رگی جوان و رازاوه ی له بهر کردبوو و دیار بوو تووره و شله ژاوه. به ده نگیکي به رز و پر نه شه به خیره اتنی ئالیووشای کرد. «له و کاته وه تۆم دیتوو، سه ده یه ک، سه ده یه کی ته واو تیپه ریوه! حه و توویه کی ره به قه چاوم پیته نه که و تووه. ته نیا بیری لیکه وه! ئاخ، به لام چوار رۆژ له مه و بهر، رۆژی چوار شه ممه، لیره بووی، هاتیووی بۆ ده یده نیی لیزا. دلنیام ده تو یست به پیذکه بجیته ژووره که ی، وایچی هیچکه س گوئی له ترپه ی پیته نه بی، ئالکسی گیان، خوزگه ده تزانی چهنده ی بۆ به په رۆشم! به لام نه وه هه لده گرم بۆ دوا یی. نه گهرچی گرینگترین مه سه له یه، به لام هه لیده گرم بۆ دوا یی. ئالکسی فیودورویچ گیان، له بابته لیزا وه ئیمانیکي ته واوم به تو هه یه. له کاتی مه رگی باوه زووسیماره. خودا لیخوشی و رۆحی شادا!» (مادام خۇلاکوف خاچی خوی کیشا) «وه ک راهیبیک چاو له تو ده کم، نه گهرچی به و جلو به رگه تازه وه زورجوانی و لیت ده کالیته وه. نه و به رگ درووه ت له کوئ په یدا کرد؟ نا، نا، مه به سستی سهره کی نه مه نییه. نه وه ش داده نیم بۆ دوا یی. بمبووره نه گهر هیئدی جار به ئالیووشا بانگده که م.» «نهرمه بزیه کی هاتی و گوئی: «پی ریژنیکی وه ک من ده توانی نه و ئیزنه به خوی بدا. به لام نه وه ش هه لده گرم بۆ دوا یی. گرینگ نه وه یه له بیرم نه چی چ شتیک گرینگه. تکات لیده که م خوت وه بیرم بینه وه. ههر بۆت ده رکه وت خه ریکم دریزه دادری ده که م و قسه ده په رینم، خیرا بلئ «مه سه له ی گرینگ؟» ئاخ، ئیستا چون بزائم چی له هه موو شتیک گرینگتره؟ له و کاته وه لیزا له قه وله که ی خوی پاشگه ز بۆوه. قه وله مندا لانه که ی. که شوو بکا به تو ئالکسی فیودورویچ. هه لبه ت ده شزانی که ته نیا بۆچوونیکي عه جوولانه ی مندالیکي نه خۇشبوو که ماوه یه کی دریزخایه ن نه ی توانیوه به ریدا بروا له سایي خودا وه ئیستا ده توانی هه ستن!... نه و دوکتوره تازه ی کاتیا بۆ برا چاره شه که تی هیئاوه، ههر نه وه ی که سه به نیئ... به لام بۆ باسی سه به نیئ

دەكەم؟ لەوانە يە فكر و خەياللى سبەينى دىقم پىبكا. خەرىكە كونچكاوى بىمكوژى... وەلحاسل ئەو دوكتوره دوينى لەلامان بوو لىزاي معاينه كرد... پەنجا رۆبلى بۆ ئەو معاينه يە لىساندين. بەلام خالى گرینگ ئەمە نييه، ديسان دەيليمه وه خالى گرینگ ئەمە نييه. ديوتە، خەرىكم هەموو شتەكان تىكەلدەكەم. هيندە بە پەلە و هەلەشەم، خۆشم نازانم چەكەم، بۆچى ئاوا بە پەلەشم؟ نازانم. خەرىكم وام لىدى و رده و رده توانايى تىگەيشتم نەمىنى. دەلىيى هەموو شتەكانم لىبۆتە گرېكوپىرە و بۆم ناكريته وه. دەترسم لە حەببەت ئەو خەفەت و داخە تىيته قىنى و ئىتر بەم هەرد و مەكانەدا نەيەيتە وه. خودايە گيان! بۆ لىترە دانىشتووین و پىالە يەك قاوه نييه بىخوينه وه؟ يۇليا، گلافيرا، قاوه!»

ئالىووشا بە پەلە سپاسى لىكرد و گوتى هەر ئىستا قاوهى خواردۆتە وه.
- لە كوئ؟

- لە مالى ئاگرافنا ئەلكساندرفنا.

- لە... مالى ئەو ژنە؟ ئاخ، هەر ئەوه عالەمى تووشى كيشە و نەگبەتى كردوه. رەنگە لەوه بچى سەبارەت بەوه هېچ نەزانم. دەلین بۆتە قەدىس، ئەگەر تارادەيه كيش كاتى بەسەرچوووه و بۆ ئەو كارە درەنگە. و اچاك بوو پيشتر ئەو كارە بكا. ئىستا ئىتر چ كەلكىكى هەيه؟ وست بە وست ئالكسى فيودورويچ، چونكە هيندەم قسە بۆ گوتن پىيه لەگەل تودا، دەترسم فرىاي نيوشى نەكەوم. ئەم داداگاييه پىشورەييه... حەتمەن دەچم بۆ ئەو داداگاييه، خەرىكم خۆمى بۆ حازر دەكەم. چەند كلفەت لەگەل خۆم دىنم. خۆ زانيوتە منيش يەكىك لە شاهيدەكانم. دەمەوى بلىم چى، دەبى چۆن قسە بكەم؟ خوشم نازانم دەبى چ بلىم. چونكە پياو دەبى سويند بخوا، وانىيه؟

- بەلى، بەلام پىموانىيه بتوانى بچى.

- دەتوانم تا دەرنگانى بەخەبەر بم و نەخەوم. ئاخ، واديارە وەرەزم كردى؛ پەكو! داداگايى كردن، ئەوه كارى جروجانە وەرانە و ئەم حەزەرەتەش كە دەيانهەوى بچن بۆ سىبىريا و تاقمىكيش دەيانهەوى زەماوەند بکەن، ئەویش

ئەوهەندە خىرا، ئەوهەندە خىرا كە هەموو شتىك ئالوگورى بەسەردا دى و ئاخرى - هېچ. هەموو پىر دەبن و لە چاوەروانى مەرگدا دادەنیشن. دەى با وابى! ماندوو بووم. ئەم كاتىايه، Gette charmante Personne هەموو ئارەزووەكانى بەبا دام و تووشى هيوابروايى كردم. ئىستا دەيهەوى بەدوای دىمىترى فيودورويچى براتدا بچى بۆ سىبىريا، براكەى دىكەشت دەيهەوى بەدوایدا بروا و لە نزيكترين شار نيشتهجى بى و هەموويان يەكتر ئازار بدەن. ئەو مەسەلە يە بەراستى شىتمەدەكا. لە هەمووشى خراپتر- تەوهزەلى و خويىبيەتيه. ئەو بەسەرھاتە يەكملوین جار زياتر لە مۆسكو و پترزبۆرگ لە رۆژنامەكاندا باسىكراوه. ئاخ! ئەرى باوەر دەكەى، لە شوينىكدا هاتووہ كە من «دۆستى خۆشەويست» نازانم چى... براكەت، نامەوى ئەو نەقلە ترسناكە دووپاتكەمەوه. تەنيا بىرى لىبکەوه و بىهينە بەرچاوى خۆت، هەر ئەوهەندە بىهينە بەر زەينى خۆت!

- مەحاله! لە كویدا هاتووہ؟ چىيان نووسىبوو؟

- هەر ئىستا پيشانتى دەدەم. دوينى رۆژنامەكەم بەدەست گەيشت و خويندەمەوه. ئەوہتا، لە رۆژنامەى «دەنگۆ»ى پترزبۆرگدا چاپبووه. ئەم رۆژنامە يە هەر ئەمسال ئىزنى چاپ و بلاوكردەنەوهى وەرگرتووہ. من هۆگرىيەكى زۆرم بە دەنگۆ هەيه و خۆم ئابوونە كردووہ، ئىستاش ئاكامى دەنگۆ ئەمەيه! بەهۆى ناوچاوه رەشەكەى خۆمەوهيه. ئەوہتا، لەم بەشەيدايە. بىخوينەوه.

پەرەى رۆژنامە يەكى لە ژير بالنجەكەى دەرھينا و داى بە ئالىووشا.

مەسەلەكە راست و رەوان ئەمە نەبوو كە مادام خۆخلاكوف ئاوا پىي شلەژا بوو، ئەو داماوى دەنواند، رەنگە بە راستيش هەموو شتىك لە زەينىدا وەك ماشەرىكى ئالوزاوى لىهاتىن. نووسراوہكە وەك دەنگويەكى گەورە وابوو، ویدەچوو زەبرىكى قورسى لىدا، بەلام رەنگە بەختە وەرانە لەو كاتەدا

نەتوانى شەشدانگى ھۆشى لە سەر ئەو مەسەلەيە كۆكاتەو، بويە ويدەچوو زەينى بۆلايەكى ديكە كيشرايى و رۆژنامەكەى بەجاري لەبىر چووييتەو.

ئاليووشا بە باشى دەيزانى كە داستانى ئەو پەرەندەيە لە سەرتاسەرى رەوسىيادا دەنگى داووتەو ھەرا و ھەنگامەى ساز كر دوو. خودايە گيان لە ماوھى ئەو دوو مانگەدا چەندەى راپۆرت و ھەوالى درۆ و پىر شاتوشووت لەبارەى براكەيەو، لەبارەى تەواوى بىنەمالەى كارامازوفەو و تەنانەت لەبارەى خۆشبيەو خويىند بۆو. تەنانەت لە رۆژنامەيەكياندا ھاتبوو كە ئەو بەھۆى ئەو جىنايەتە سامناكەى براكەيەو پەناى بردوو بۆ كەنيسە و بۆتە رايىب. لە رۆژنامەيەكى ديكەدا ئەو مەسەلەيە بە درۆ خرابوو و نووسرابوو كە ئەو و پيرەكەى، واتە باو زووسىما، زىر و جەواھىراتى كەنيسەيان بە تالان بردوو و «ھەلاتون و كلىسەيان بەجى ھىشتوو». ئەم نووسراوھەيە لە لاپەرەى رۆژنامەى "دەنگو"دا ھاتبوو ئەمە بوو: «پەرەندەى كارامازوف لە ئىسكۆتوپرېگونى يۆفسىك»دا. (مخابن! ئەمە ناوى شارە چكۆلەكەى ئىمە بوو. تا ئىستا ئاشكرام نەكردبوو). بابەتتىكى كورت بوو، راستەوخۆ ناوى مادام خۇخلاكوف لەو نووسراوھەدا ھاتبوو. لە راستىدا ناوى كەسى تىدا نەھاتبوو. تەنبا نووسرابوو كە جىنايەتكار، دادگايەكەى خەلكى تووشى شلەژان كر دوو سەروانى لە سەر كار دەركر او تەرتەش، خۆپەرستىكى بەرھەللا و خويپرى و دواكەوتوو. بەردەوام بەدواى پىلان و دەھۆى ئەشق و دلدارىيەو بوو و بە تايبەت لە دلى تاقمىك خاتوندا «كە لە گۆشەى بىكەسىدا دەسووتىن» جىبى خۆى كر دووتەو. يەكئ لەو خاتونانە بىوھژنىكى دلسووتاو ئەگەرچى كچىكى عازەبى ھەيە، ھەول دەدا خۆى جوان و جھىل نىشاندا. وا ئاشق و شەيداي ئەو دەبى كە راست دوو سەعات بەر لە جىنايەتەكە، پىشنيارى سى ھەزار رۆبلى پىدەكا، بەو شەرتەى پىكەو ھەلئىن و وەدواى كانگاي زىر كەون. بەلام جىنايەتكار كە ئاكامى سزاي ئەو ھەلاتنەى لىكدابوو، بەجى ئەوھى لەگەل ئەو خاتونە گەر او و دلسووتاو

۲- ئەم ناو بە ماناى "مۆلگەى ئازەلان".

بەرەو سىبىريا راکا، برىار دەدا باوكى بكووژى و بىتتە خاوەنى سى ھەزار رۆبلى. ئەو بابەتە قۆشمە و ھەرزانەيە رق و كۆلۆكوى سەبارەت بەو ناپاكي و باوكوژىيە و دامەزراوھى لىكەھەلوھشاوھى بەردەدارىي لى ھەلدەقولا. ئاليووشا ئەو نووسراوھى بە كونچكاويەكى زۆرەو خويىندەو، پاشان دووقەدى كر و دايەو دەست مادام خۇخلاكوف.

مادام خۇخلاكوف ديسان بە پەلە گوتى: «دەى ويدەچى ئەو خاتونە من بم. مەعلومىشە كە مەبەستى منە. سەعاتىكى تەواویش لەلام نەبوو كە ئەو پىشنيارەى كانگاي زىر پىكرى. كەچى ھەستاون باسى «گەر اوھى دلسووتاو» دەكەن. وەك ئەوھى فكر و زىكر ھەر ئەو بووبى! ئەوھيان بە رقەو نووسىو. خوداي گەرە لەبەر خاترى «گەر اوھەيەكى دلسووتاو» بىبەخشى، ھەرەك خۆشم لىخۆش دەبم! خۆ دەزانى ئەو، دەزانى كىيە؟ راکىتىنى ھاورپتە.»

ئاليووشا گوتى: «رەنگە وابى، بەلام ھىچم لەوبارەو نەبىستوو.»
- ئەو ئەو، «رەنگەى» ناوى. خۆ دەزانى لە مالى وەدەرم نا. سەرلەبەرى داستانەكەش دەزانى، وانىيە؟
- دەزانم داوات لىكر ئىتر پىبى بە مالەكەتدا نەيە، بەلام نەبىستوو بۆ... لانىكەم لە ئىوھم نەبىستوو.
- ئاخ، كەوايە لەوت بىستوو! پىموايە زۆرى جنىو پىداوم و بەجاري تەپوتوزى لى ھەستاندوم.

- بەلى جنىوت پىدەدا، بەلام جنىو بە ھەمووكەس ھەر دەدا. بەلام ئەوھى بۆ دەستت لىداشتوو، لە خۆشيم نەبىستوو، راستت دەوى، ھەر چاوم پىبى ناكەوى. ئىتر پىكەو ھاورپى نىين.
- ئىستا كەوايە، تەواوى بەسەرھاتەكەت بۆ دەگىرەو. لە توبەش زياتر چارەيەكى ديكەمان نىيە، چونكە شتىك ھەيە لەو مەسەلەيەدا رەنگە خەتاكەى لە ئەستوى من بى. تەنبا خەتايەكى چكۆلە، ئەوھندە چكۆلە و بىيايەخ كە رەنگە پىاو ھەر ھەمىەتىكى پىنەدا. بروانە كورە خۆشەويستەكەم. (مادام

خۆخلاكۆف كۆتۈپ زەردەيەكى دۇرڧىن و زىرەكانە و مانادار نىشتە سەرلىۋى) - بىروانە، پىموايە... نا، نا؛ تەواو بە پىچەوانە. ئىستا جۆرىك لەگەلتا دەدویم وەك ئەوہى باوكم بى - چونكە داىك لىرەدا هېچ رۆلىكى نىيە. وەك ئەوہ وایە لەبەردەم باوہ زووسىمادا راوہستابىتم و خەرىكى دانپانان و تۆبەکردن بم، ئەرى راست وایە. ھەر ئىستا پىمگوتى راھىب. لە لایەكىشەوہ ئەو لاوہ داماوہ، راكىتىنى برادەرت (خودايە بمانبوورە! ناتوانم رقم لىبى و لەدەستى قەلس بم، توورەش ھەم، بەلام نەك زۆر)، ئەو لاوہ سەرەرپۆیە، برۋا دەكەى ھەوا لە كەللەى داوہ و دلى بە منەوہیە. لەم دوايىانەدا تىگەيشتم. سەرەتا مانگى لەمەوبەر. لەپەستا دەھات بۆ دیدەنیم، رۆژى جارىك ھەر دەھات؛ ھەلبەت پىشتىرش ئاشنايەتىمان بوو. من ئاگام لەو مەسەلەيە نەبوو... لە ناکا و بۆم دەرکەوت، بە شىوہیەكى سەیر تىگەيشتم. دوومانگ لەمەوبەر ئەو لاوہ خاكەرا و جوانچاك و بىوینە، پىووتىرتىلچ پىرخۆتىن كە لەم شارەى ئىمە كارمەندە، پى بۆ مالى ئىمە كراوہ و دەستىكرد بە ھاموشۆ. خۆت زۆر جارت لىرە دیوہ. لاوىكى بىوینە و دروستكارە، وانىيە؟ ھەموو رۆژى نایە. سى رۆژ جارىك دى (ئەگەرچى پىمخۆشە ھەموو رۆژىك بى) ھەمىشە بە جلوبەرگى خاوین و رىكوپىكەوہ دى. لەسەرىەك، من لاوانى خاكەرا و بەمرخى وەك ئىوہم خۆشەوئى. پىرخۆتىن زەبىنىكى روونى ھەيە و وەك پىاوىكى سىياسى زىرەك و لىزانە، قسەكانى زۆر سەرنجراكىشە و لە دلدەنىشى. من بە راستى پىمخۆشە پىشتىگىرى لىبەكەم و پلە و پایەى بچىتە سەرى، چونكە دلنىام يەكىك لە پىاوانى سىياسى داھاتوومانە. ئەو شەوہ ھات و لەوكاتە سامناكەدا لە مەرگ رىزگارىكردم. راكىتىنى برادەرىشت ھەر بەو پۇستالە پىسانەيەوہ، دەپەرپتە ژوورئ و بە سەر فەرش و راخەرەكاندا دەرۋا... وەلھاسل دەستىكرد بە ئىشارەکردن و خۆشىرىن كردن. رۆژىكىان كاتى رۆيشتن توند دەستىگوشىم. راست دواى ئەوہى ئاوا دەستىگوشىم، لاقم كەوتە ژان و ماسى. پىشتىر لىرە پىووتىر ئىلچى دىبوو، برۋا بکە بەردەوام دەيوست بىبوغزىنى و قسەى ناخۆشى بە گورچوودا دەدا. منىش چاوم لە

ھەلسووكەوتىان دەكرد و لە دلى خۇمدا پىيان پىدەكەنیم. جارىك ئالىرە دانىشتىبووم، تەنیا بووم - نا، راكشابووم، ئەرى ئالىرە بە تەنیا راكشابووم، لە ناکا و راكىتىن خۆى كرد بە ژوورپدا، جا بىھىنە بەر زەبىنى خۆت! شىعەرىكى بۆ لاق ئىشەكەم دانابوو - شىعەرىكى كورت بوو: شىعەرەكەى بەلاقى مندا ھەلگوتىبوو.

راوہستە بزائم لەبىرم ماوہ چۆن دەستىپىدەكرد؟

لاقىكى سىبى و دۇرڧىن و جوان

داخى داخانم بۆ وا كەوتە ژان

شىعەرەكە ئاواى دەستىپىدەكرد. بەلام من شىعەرم بۆ لەبەر ناكرى. دەستىنووسەكەم لایە، پاشان پىشانىدەدەم. شىعەرىكى جوانە زۆر جوانە تەنیا سەبارەت بە لاق نىيە، ئاكامىكى ئەخلاقىشى تىدایە جى سەرنجە، بەلام لەبىرم نىيە. لە راستىدا بابەتى ئەوہیە لە دەفتەرى بىرەوہرىدا بىنووسى. سىپاسم لىكرد و دىاربوو ئەویش زۆر خۆشحال بوو. ھىشتا سىپاس و دستخۆش پىنگوتنەكەم تەواو نەبوو بوو، پىووتىر ئىلچ پىرخۆتىن وەژوور كەوت، لەپىر مىخايىل ئىوانووىچ راكىتىن وەك خەلووز رەش داگەر. بۆى دەرکەوت پىووتىر ئىلچ بە رەقىبى خۆى دەزانى و ھەلەكەى لىتىكداوہ. چونكە دەمزانى مىخايىل ئىوانووىچ دەيوست دواى خۆپىندەوہى شىعەرەكە شتىكم پىبلى. لەخۆرا لە دلمى دابوو قسەيەكى بەدەستەوہیە. بەلام پىووتىر ئىلچ ھات و لى تىكدا. شىعەرەكەم نىشانى پىووتىر ئىلچ دا بەلام نەمكوت ھونەرەكەى كىيە. دلنىاشم، دلنىام كە ھەستىكرد ھى كىيە، ئەگەرچى ھەتا ئەمرو راستى ئەو شتەى نەگوتووە و دەلى نەمزانىوہ ھى كىيە. بەلام بە قەستى وا دەلى. دواى بىستى شىعەرەكە پىووتىر ئىلچ داى لە قاقاى پىكەنن و دەستىكرد بە رەخنە و عەيب و ئىرادگرتن لە شىعەرەكە. بە پىكەننەوہ گوتى: «ئەوہ شىعەر لەكوى بوو، تەنیا چەن وشەى قۆر و بىناوہرۆكە رىزكاروہ، رەنگە ھۆنراوہى خۆپىندكارىكى ئابىنى بى.» ئەوہشى ھىندە توند و رووشكىنانە گوت ھەر باسى مەكە! پاشان راكىتىنى برادەرت بەجى پىكەنن، توورە بوو. لە دلى

خۆمدا گوتم: «خودايه گيان، ئىستا ئانگژاي يهك دهبن.» گوتى: «ئەو شيعره من دامناوه. وهك گالته وگه پيک هونيو مه ته وه. چونکه هونينه وهى شيعر به كه سرى شانى خۆم ده زانم... به لام ئەمه شيعرى چاكه. پووشكين له بهر ئەوهى شيعرى بۆ په لپووزى ناسكى ژنان نووسيوه، ده يانه وهى كۆته لى بۆ سازكەن، منيش لهو شيعره دا ويستوومه ئاور له ئامانجىكى ئەخلاقى بده مه وه، ئيوه ش دياره لايه نگرى به رده دارين. بيروكهى مروقدوستانه تان نيهه. خاوهنى ههستىكى نوئ و بيريكى رووناكيش نيت. دياره ژيار و شارستانيهت هيج شوينىكى له سهر تو دانه ناوه. كارمه ندىكى سادهى و خهريكى به رتيل وه رگرتنى.»

پاشان من دهستمكرد به قيزاندن و پارانه وه ليسان. دهشزاني پيو تير ئيليج هه رشتيك بى، ترسه نوک نيهه. كتوپر به له بزىكى ئاغا يانه و روانينىكى ته وساوى، گوئى راگرت و داواى ليبوردينى كرد. گوتى: «نه مده زانى. ئەگه ر بشمزانى ياه نه مده گوت. تاريغم ليده كرد. شاعيران هه موو توورهن.» ولحاسل له توئى قسه كانيدا به شيويه كى لووتبه رزانه پي پي كه نى. خوى دواتر پي گوتم كه قسه كانى ته وس و توانجى پيوه بووه. به لام من پيمو ابو له قسه كانيدا سادقه. هه روا كه لي ره دا راكشابووم، وهك ئىستا كه به ره ورووى تو پالم داوه ته وه، به خۆم گوت: «ئەرى بلى كارىكى دروستى ميخاييل ئيوانوويچ دهركه م، له سهر ئەوهى له ماله كهى مندا به شيويه كى ناحه ز به سهر ميوانه كه مده رپينى؟» بروا بكه هه ر له م جيهى ئىستامدا كه پالمداوه ته وه، چاوم قووچاند و له خۆم پرسى: «بلى كارىكى دروستى يان نا. هه ر خۆم خوارده وه دانم به خۆما گرت له وانه بوو دلّم شهق به رى. دلّه كوته م پي كه تبوو و نه مده توانى بريار بده م كه هاوار بكه م يان نا. دهتگوت دهنگيك پي گوتم: «قسه بكه»، دهنگىكى ديكه گوتى: «نا قسه مه كه.» به لام هه ر دوا به داوى دهنگى دووه م قيزاندم و له هۆش خۆم چووم. هه لبهت قره و هه را سازبوو. له ناكاو هه ستام و به ميخاييل ئيوانوويچ گوت: «وتنى ئەو قسه بۆ من زور تال و دژواره، به لام ئيتر نامه وئ سهر به مالمدا بكه يته وه.» بهو شيويه

دهرم كرد. ئاخ! ئالكسى فيدورويچ، خۆم ده زانم كارىكى خراپم كرد. سه رم خسته سه رى. راستت ده وئ له دهستى چارز نه بوو بووم. به لام له ناكاو ترسام هه را و به زميك له ماله كه مدا ساز كه ن و ئابروو چوونى لي بكه ويته وه... له گه ل ئەوانه شدا بروا بكه، هۆشم له سه رخۆ بوو. چونكه داوى ئەوه چه ند روژ گريام و فرميسكم هه لوه راند. به لام له ناكاو، دوايوه روپه ك هه موو ماجه را كه م له بير بره ده وه. دوو هه وتوو به سهر ئەو كاته دا تپه رپوه و له په ستا له خۆم ده پرسم بلى ديسان بيته وه يان نا؟ ته نانته دوئيش ئەو پرسياره م له خۆم كرده وه. كه دوئشه و كتوپر ئەم روژنامه يه م به ده ست گه يشت. كاتيك خويندمه وه كه وتمه هه ناسه بركى، بلى كى نووسيبىتى؟ هه تمه ن ئەو نووسيوه تى. چۆته وه مالى، دانيشتوو وه ده سه به جى نووسيوه تى و ناردوو يه، ئەوانيش چاپيان كردوو. خۆ ده زانى دوو هه وتوو له مه وه بهر بوو. به لام، ئاليووشا، زور خراپه هه روا له سه رى ده رۆم و ده يرپيسم و ئەوهى ده مه وئ بيليم هه ر نايليم. ئاخ، ئەم وشانه هه ر له خورا له ده مم ده رده په رن!

ئاليووشا منجاندى: «به لامه وه زور گرینگه كه ئەم روكه له كاتى خويدا بچم بۆ ملاقاتى كاكم.»

- هه تمه ن، هه تمه ن! وه ره وه و هه موو شتىكم بۆ بگيره وه. ئەرى ده زانى ماخوليا چيه؟

- ئاليووشا به سه رسوورمانه وه پرسى: «چى؟ ماخوليا؟»
- ياسايه كى دادگاكانه، من تازهم بيستوو، واتا كه سيك كه تووشى نه خو شى ماخوليا بى هه ر تاوانيك بكا لى خو شده بن.
- مه به ستت چيه؟

- پي تده ليم. ئەم كاتيايه... په كووا! چه نده مروقنىكى دلرفين و شوخوشه نغه، به لام هه ر نه مزانى به راستى ئاشقى كتيه. ماوه يه ك له مه وه بهر له لام بوو ئەختوچارم كرد نه متوانى قسه ي لي داكي شم و له بن زمانى ده ره ينم. به تاييه تى ئىستا سه بارهت به شتى زور ئاسايى و به بايه خ قسه م له گه ل ده كا.

وہلحاسل ھەمیشە سەبارەت بە سەلامەتیی من قسە دەکا. ھەر لەو قسانە و ھیچی تر، ئەویش بە چ زمانیک. بە خۆم گوت: «قەیناکا، گوئی نادمی...»... ئاخ، خۆ من خەریک بووم باسی ماخولیا دەکرد. ئەو کابرا دوکتورە ھاتوو. دەزانی دوکتوریک ھاتوو؟ ھەتمەن بیستوو تە ھەر ئەو شیتەکان دەدۆزیتەو. تۆ نامەت بۆ نووسی؟ نا، تۆ نەبووی، کاتیا بۆی نووسی. ھەموو کاری کاتیایە. خۆ دەزانی جاری وایە پیاو ئاقل و سەلار دانیشتوو و کتوپر تیکدەچی و شیت و ماخولیا دەبی. لەوانە ھەوشیشی لەسەر خۆ بی و بزانی چ دەکا، بەلام ھەر لەو کاتەدا ئالۆز و شیواو بی. شکی تیدا نییە دیمیتری فیوڈورۆویچیش تووشی ئەو پەرۆشی و ماخولیا یە بوو. ئەو مەسەلە یەش لە دوای باش بوونی بارو دوخی دادگاگان دۆزرایەو. ھەمووی بە ھۆی یاسا و رێسا بەرپۆجیکانی دادگاویە. دوکتور ھات بۆ ئێرە و سەبارەت بەو پۆژە و سەبارەت بە کانگای ئالتوون پرسیاری لیکردم. پرسی: «دیمیتری ئەو پۆژە لە چ حالیکدا بو؟» ھەتمەن تووشی ماخولیا بوو. بە ھەرا ھەرا و نەپەنەر ھاتە ژووری: «پارە، پارە، سێ ھەزار روبل، سێ ھەزار پۆبلم بەدەیە!» پاشان پۆیشت و ئەو قەتلە ی کرد. گوتی: «نامەوی بیکوژم»، پاشان چوو کوشتی. ھەر لەبەر ئەو ھەش لێی خۆش دەبن، چونکە لەگەڵ ئەو ھەدا کە بەر بەرەکانیی کرد لەگەڵ خۆیدا، خۆی پێراگیر نەکرا و کوشتی.

ئالیووشا تا رادەیک بە توندی قسەکە ی پێیری: «بەلام نەیکوشت.» دلەخوریە و بیتاقەتی جار لەگەڵ جار پەرۆش و بیئوقرەتری دەکرد.

- ئەری، دەزانم ئەو کابرایە، گریگوری پیر کوشتی.

ئالیووشا گوتی: «گریگوری؟»

- ئەری، ئەری، گریگوری کوشتی. کاتیک دیمیتری فیوڈورۆویچ لێیدا، کەوت بە عەرزیدا، پاشان ھەستایەو، دیتی دەرگا کە کراوەتەو، پۆیشتە ژووری و فیوڈورپاولوویچی کوشت.

- ئاخر بۆ، بۆچی؟

- شیتبوو. کاتیک دیمیتری فیوڈورۆویچ ئەو زەبرە ی لە سەری داو، دوای ماوہیک کە وەھۆش دیتەو، مێشکی تیک چوو: بۆیە چوو ئەو قەتلە ی کرد. بەلام کە دەلی کاری ئەو نییە، زۆر ویدەچی وەبیری نە یەتەو. بەلام دەزانی ئەگەر دیمیتری فیوڈورۆویچ کوشتیبیتی، باشترە، زۆریش باشترە. دەبی ھەرواش بووی، ئەگەرچی دەلیم کاری گریگوری بوو. ھەتمەن کاری دیمیتری بوو، ئەمەش باشترە، زۆریش باشترە! ئاخ! نەک ئەو ھە ی چاکییەکە ی لەو دەبی دابی کە کوریک باوکی خۆی کوشتوو، لایەنگری لەو کارە ناکەم. منداڵ دەبی ریز لە دایک و باوکی بگری، سەرەرای ئەو ھەش ئەگەر کاری ئەو بووی، چاکترە، چونکە ئەو کاتە گریان و پۆرۆی بۆ ناکا، دیارە ئەو کارەشی کاتیک کردوو ھۆشی لە سەر خۆی نەبوو، یان ھۆشی لە سەر خۆی بوو بەلام نە یزانویە چ دەکا. با لێی خۆشبەن - ئەو ھەش کاریکی مرۆفانە یە و دەر دەکەوی قانونی دادگاگان زۆر باش و عادلانە یە. من ئاگام لەو نەبوو، بەلام دەلین ماوہیکە ی زۆرە ئەو یاسایە بەرپۆیە دەچی. دوینی کە لەو شتە ئاگادار بووم یە کجار زۆرم پینخۆشبوو، ویستم ھەر لەرپۆیە بنیرم بە دواتا. ئەگەر ئازادیان کرد، پینیلێ بۆ نانی نیوەرۆ لە دادگاوە راست بی بۆ ئێرە، منیش ھەموو دۆست و ئاشنایان کۆ دەکەمەو و جیژنیکی باشی بۆ دەگرم و بە سەلامەتی ئەو قانونە ی دادگا مە ی فەردەکە یین. پیموانییە جیی مەترسی بی. لەگەڵ ئەو ھەشدا کە سانیک ی زۆر بانگھێشت دەکەم، ئەگەر زانیان دە یھەوی پەل ببزیوی، بیگرن و وەدەری نین. پاشان دەکری لە شاریکی دیکە لێرسینەو ھە ی شتیک بکری، چونکە ئەو کەسانە ی کە گرفتاریان بۆ پیش ھاتوو، چاکترین قازی و دادوہریان لێدەردەچی. لەگەڵ ئەو ھەشدا، لەم سەردەمەدا کەم کەس ھە یە تووشی ماخولیا نەبی! - تۆ، من، ھەموومان بە شیوہیک ئەو شیتی و ماخولیا ییەمان لەگەڵ دایە. نمونە ی زۆریشمان لەدەستدایە: پیاویک دانیشتوو و گۆرانی دەلی، لە ناکاوە ھەست بە ئازار دەکا، دەمانچەکە ی دەردینی یە کەم کەس کە تووشی دەبی حیات ی لێدەبەری، لە سەر ئەو کارە ی ھیچ کەسیش لۆمە ی ناکا. لەم بە ینانەدا ئەو ھەم خۆیندەو،

هه موو دوکتوره کانش سه لماندوو یانه. دوکتوره کان بهرده وام خه ریکی سه لمانندی ئه و شتانه ن؛ هه موو شتیک دهسه لمینن. هه ر ئه م لیزایه ی کچم ماخولیا یه. دوینی دیسان وه گریانی خستم. پیژیش هه روه تر. ئه مرۆ له ناكاو تیگه ی شتم هه موو ئه وانه پیوه ندیی به و ماخولیا بوونه وه هه یه. ئاخ، لیزا ئاخری دیقم پیده کا! پیموایه شتیکه ئا و ناپالیوئ. بۆ ناردی به دواتا؟ ناردی به دواتا، یان به مه یلی خۆت هاتی؟

ئالیووشا قورس و قایم ههستا سه رپی: «ئه ری، ناردی به دوامدا و هه ر ئیستا ده چم بۆ لای.»

مادام خۆ خلاکو ف له ناكاو دای له پرمه ی گریان و گوئی: «ئاخ، ئالکسی فیو دۆرۆویچ گیان، رهنگه ئه وه ی زۆر گرینگه هه ر ئه مه بی. خۆ ده زانی له چاوم زیاتر متمانه م پیته و گرینگ نییه لیزا به دزییی دایکییه وه ناردوو یه به دواتا. به لام بمبووره، ناتوانم هه روا به ئاسانی متمانه به ئیوانی برات بکه م و ئیزنی بده م بی بۆ لای کچه که م. ئه گه رچی هیش تاش به لایکی جوامیر و خاوه ن که سایه تی ده زانم. به لام بییری لیکه وه هاتوو بۆ دیده نیی لیزا و من ئاگام لینه بووه!»

ئالیووشا له راده به دهر سه ری سوورما: «چۆن؟ چی؟ کهنگی؟» ئه و ئیتر دانه نیشتیوو، به پیوه گوئی راگرتیوو.

- پیته لیم، رهنگه هه ر له بهر ئه مه بی که داوام لیکردی بیی بۆ ئیره، چونکه ئیستا نازانم بۆ به پیویستم زانی بیی. ئیوان فیو دۆرۆویچیش له وه تا له مۆسکو هاتوته وه، ته نیا دوو جار سه ردانی کردووم. یه که م جار وهک دۆستیک هات بۆ لام، دووه م جاریش له و دواییانه دا، کاتیش لیره بوو که هات، پیموا بیستبووی کاتیا لیره یه. هه لبهت سه ره رای گرفتارییه کی زۆر، چاوه روانی ئه وه م نه ده کرد ئه وه نده بیت بۆ ئیره.

Vous comprenez, cette affaire est la mort terrible de votre papa

به لام له ناكاو بیستم دیسان هاتوو بۆ ئیره، ئه ویش نهک بۆ دیده نیی من، به لکو بۆ دیده نیی لیزا. شهش رۆژ له مه وه بهر بوو. هاتبوو پینج دهقیقه دانیشتیوو. دواتر له گلافیرام بیست که هاتوو و خیرا رۆیشتوو. کاتی ئه وه م بیست وهک به کوک به سه رماده ن وابوو. له رپوه ناردم به دوا ی لیزادا. به پیکه نینه وه گوئی: «پیوابوو خه وتوو ی، هات بۆ لای من تاکو هه وائت بپرسی.» هه لبهت رپو ودا وه که راست ئه وه بووه. به لام هاوار له دهست لیزا، نازانی چه نده م ئازار ده دا! باوه ر ده که ی شه ویک، چوار رۆژ له مه وه بهر، راست دوا ی ئه وه ی ئاخرین جار چاوت پیی که وت و رۆیشتی، له ناكاو تووشی هیرشی عه سه بی بوو و دهستی کرد به قاووقیز! که وایه بۆ من قه د تووشی هیرشی عه سه بی نابم؟ رۆژی دوا ییشی هیرشیکی دیکه و رۆژی سییه میش هه ر به و شیوه یه. هه روه ها دوینی دیسان دهستی کرد. له دوینیوه تا ئیستاش ئه وه شیت و ماخولیا ده قیزینی: «رقم له ئیوان فیو دۆرۆویچه. تکات لی ده که م ئیتر ری نه ده ی بیت بۆ ئیره.» له و قسه سه رسوور هینه رانه ی ده کرد و به جارئ شه ژاندمی، وه لامم دایه وه: «ئاخه ر چۆن ده کری ئه و لاه جوامیر و زانایه رینه ده م؟ زۆر کوریکی فامیده یه به لام ناوچاوانه که ی نه یهیناوه.» چونکه ئه و ماجرایه ته نیا چاره ره شییه که و بهس» وانیه؟ له ناكاو پیکه نیی به قسه کانم هات، ئه ویش زۆر رپوه له مال دراوانه. له لایه که وه خۆش حالیش بووم چونکه پیوابوو سه رگه رمی ده که م و ده بمه هۆی ئارام بوونه وه ی. به تایبهت ده مو یست له بهر ئه و دیداره له ناكاوانه ی ئیوان فیو دۆرۆویچ، که گومانی له لا دروست کرد بووم لیتی بپرسمه وه و ئیتر ئیزنی هاتن به و برایهت نه ده م. به لام ئه مرۆ به یانی زوو لیزا له خه وهستا و رقی له یوولیا ههستا و شه قه زلله یه کی له بناگوئی راکیشا. ئه و کاره زۆر بی ره حمانه بوو، من له گه ل کلفه ته کانم هه میشه به نه رمی و دلۆقانی ده جوولیمه وه. سه عاتی ک دواتر باوه شی به لاقی یوولیا دا کرد بوو و ماچیده کرد. په یامیکی بۆ نارد بووم که ئیتر قهت نایه بۆ سه ردانم، کاتیک هه لته هه لته ک خۆم گه یانده وه تاغه که ی، به گریان وه هات بۆ لام و دهستی کرد به ماچکردنم. بی ئه وه ی زمانی بگه ری،

۲- خۆ تی ده گه ی، هه ر ئه و مه سه له سامناکه ی مه رگی باوکت.

ههروا ماچی دهکردم. پالیپنوهنام له وهتاغهکهی کردمیه دهري، هه ربؤیه نه متوانی تی بگه م مهسه له چیه. ئیستا ئالكسی فیودورویچ گیان، هیوای گه وره و گرانم به تویه، هه لبت ته وای ژیانم له دهستی تودایه. تکات لیده کهم بچی بۆ لای لیزا و بنجوبناوانی مهسه له کهم بۆ روون کهیه وه. چونکه ئەو کاره ته نیا له دهستی تۆ دی. پاشان بگه ریوه و پیمبلی - ئەو هه واله به من، به دایکی بدهوه چونکه بیتو ئەم کاره له وه زیاتر بخاینتی دلم دهتوقی، دهنالیده دم و دهروم. ئیتر له وه زیاتر تاقهت ناهیتم. رهنگه بتوانم ماوهیهک تاملیبکه م، به لام خو دار و بهرد نیم تاقهتم لی دهبرئ و پاشان... پاشان رووداویکی ناخوش دهقهومی. «مادام خو خلاقوف که دیتی پیرخوتین هاتوته ژووری، گه شایه وه و گوتی: «ئهیه رو، خودایه گیان! ئەوه شوکور پیووتیرئیلیچ هات. درهنگ هاتی؟ بۆ وا درهنگ کهوتی؟ وهره دانیشه، پیمبلی بۆ درهنگ هاتی، به خیری بی له و چاوه روانییه رزگارکردین. دهی کابرای پاریزهر دهلی چی؟ ئالكسی فیودورویچ بۆ کوئی دهچی؟»

- دهچم بۆ لای لیزا.

- ناخ، ئەری! خو له بیرت ناچی. داواکارییه کهمت خو له بیر ناچی؟ مهسه لهی مهرگ و ژیان له گۆریدایه!

ئالیووشا به پهله پاشه وپاش دهکشایه وه، له ژیر لیوه وه گوتی: «دلنیا به له بیرم ناچی، ئەگه ر بتوانم... به لام زور درهنگ بووه.»

مادام خو خلاقوف له پشت سه ریه وه هه رایکرد: «نا، حه تمه ن حه تمه ن بگه ریوه، ئەگه ر نه یه یته وه دلم دهتوقی،» به لام ئالیووشا رویشتبوو.

(۳)

کچی هاروهاج

ئالیووشا که چوو بۆ لای لیزا، دیتی له سه ر کورسیله تايه داره کهی خوئی مه لاسکردوو، کاتیک نه یده توانی به ریدا بروا، به و کورسییه دهیانگیرا. له جیی خوئی جوولهی نه کرد و به خیرهاتنیشی پینه گوت. به لام چاوه تیژ و زیته کانی له چاوی ئالیووشا بری. چاوی سوور و رهنگی هه لیزرکابوو، ئالیووشا سه ری سووما که لیزا له ماوهی ئەو سنی رۆژهدا ئاوا تیکچوو و زهره هه لگه راهه. به راستی کز بووبوو. له گه ل ئالیووشا توهی نه کرد، ئالیووشا دهستی به قامکه شووش و باریکه کانیدا هینا که بی جووله له سه ر کۆشی داینا بوون، پاشان بیدهنگ به ره ورووی دانیشته.

لیزا بی ئەدهب و رووه لماراوانه گوتی: «دهزانم په له ته خوت بگه یه نییه به ندیخانه، دایکیشم چهن سه عاته له قسهی گرتووی، دهزانم هه ر ئیستاش باسی من و یوولیا بۆ دهکردی.»

ئالیووشا پرسیی: «چووزانی؟»

- گویم راگرتیوو. بۆ چاوت تیبریوم؟ پیمخوشه خو بگرم و به کاریکی خراپیشی نازانم. داوای لیبوردنیشته لیتاکه م.

- بۆ ناره حه تی؟

- به پیچه وانه، زوریش خوشحالم. هه ر ئیستا بۆ سیته مین جار به خۆم دهگوت چهن کاریکی باشم کرد جوابم کردی و گوتم شووت پیتاکه م. تۆ کوا به کاری ژن و میردایه تی دی. ئەگه ر بمویستایه شووت پیتیکه م یادداشتیکم پیده دای تاکو بییهی بۆ پیاویک که دواي تۆ حه زی لیده که م. دهزانم بۆت

دەبرد و ولامەكەشیت دەهیناوه. ئەگەر تەمەنت بگاتە چل سالیښ دەزانم
نامەكانم ھەر بۆ دەبەئ و دەیدەھە دەست ئەویندارەكانم.

لیزا لە ناکاو قاقای کیشا.

ئالیووشاش پینیکەنی: «ئەگەرچی جینگزی و توورەئ و زوو ھەلدەچی
بەلام کچیکی راست و پاکى.»

- راست و پاکىم ھى ئەوھە شەرم لە تۆ ناکەم. ئیتر نامەوئ ھەر بە
پیاویشت حیساب کەم. ئالیووشا دەزانى بۆ ریزت بۆ دانانیم؟ خۆشمەوئى،
بەلام ریزت بۆ دانانیم. ئەگەر ریزم بۆ دابناھەئ ئاوام قسە لەگەل نەدەکردى،
وانیھە؟
- نا.

- بەلام بڕوام پیندەكەئ ریزەھەكت شەرم لیناکەم!

- نا، باوەر ناکەم.

لیزا دیسان بە توورەئى قاقای کیشا، بە توندی گوتى:

- ھیندیكم شیرینی بۆ دیمیتى فیۆدۆرۆوچى برات نارد بۆ بەندیخانە.
ئالیووشا، دەزانى بەژن و بالایەكى جوانت ھەھە؟ ئیستا كە ئاوا خیرا ئیزنت دا
خۆشمەوئى، خۆشمەوئى.

- لیزا، بۆ ئەمرو ناردت بەدوامدا؟

- دەمویست ئارەزوویەكم ھەھە پینیبلیم. پیمخۆشە كەسیك ئازارم بدا،
شوو بکەم بە كەسیك كە ئازارمبدا، فریومدا و بەجیمبیلی. نامەوئ
بەختەوہرەم.

- تۆ ئاشقى كیشە و ئازاوەئ؟

- ئەرى، قەرە و ھەرام پینخۆشە. دەمەوئ ئەم مالا ئاور تیہەردەم. ھەمیشە
پیموایە بەو پلیکانانەدا دەخوشیمە سەرئ و بە دزییەوہ مالاكە ئاور
تیہەردەم، دەبئ بە دزییەوہ بئ. ھەولدەدەن بیکوورژیننەوہ بەلام ئاورەكە
بلیسە دەستینى. منیش دەزانم و ھیچ نالیم. ئاخ، لەو گەوجییەتیہەئ من! نازانى
چۆن وەزالە ھاتووم!

لیزا بیزارانە دەستى ھەلتەكاند.

ئالیووشا بە نەرمى گوتى: «ھى ئەوھەئ ژیانیکى خۆش و پەر لە ناز و
نیعمەتت ھەھە.»

- كەوایە پیاو فەقیر بئ چاکترە؟

- جا دیارە چاکترە.

«ئەوہ قسەئ پیری رەحمەتیہە. وانییە. قەیناکا با من دەولەمەند بم و
خەلکیش ھەژار، شیرینی و نفیشك دەخۆم و ریزەھەك بەشى كەس نادەم.»
ئەگەرچی ئالیووشا زمانى نەگەرأبوو، لیزا وستیکى لیکرد و گوتى: «نانا، قسە
نەكەئ، ھیچ مەئى. پینشتر ھەموو شتیکت پینگوتووم، ھەمووم لەبیرە. گیانم
بەو قسانە دادەگیرئ. ئەگەر فەقیر بم، كەسیك دەكوژم، تەنانەت ئەگەر
دەولەمەندیش بم لەوانەھە كەسیك بكوژم، رەنگە. كەوایە بۆ كاریك نەكەم!
دەزانى زۆرم ھەز لە دروینەھە؟ دروینەئى جو. تۆش دەبیئە لادیئى، لادیئەكى
راستەقینە، جوانووە ئەسپ رادەگرین، وانییە؟ گالگانۆف دەناسئ؟»
- ئەرى.

- ھەمیشە راونچكە دەكا و خەون دەبینئ. بەردەوام دەگەرئ و خەریكى
خەيال پلاوہ. دەئى بۆ دەبئ پیاو لە ژیانى راستەقینەدا بژئ، واچاكە پیاو لە
خەيالدا بژئ. پیاو دەتوانئ لە خەوندا خۆشترین شتەكان بیئئ. بەلام ژیانى
راستەقینە زۆر ناخۆش و تاقتیرووکیئە. لەگەل ئەوہشدا بەمزوانە ژن دینئ،
پینشياریشئ پینداوم كە شووى پینبکەم. تۆ دەتوانئ شتیلاق ھەلسوورپینئ؟
- ئەرى.

- كەوایە ئەو وەك شتیلاق وایە: پینخۆشە ھەلسوورپینن و بە قامچى
لیندەن. ئەگەر بیمە ژنى، ھەتا ئاخىر تەمەن ھەئى دەسوورپینم. ھەست بە
شەرمەزارى ناکەئ لەگەل من؟
- نا.

- دياره زور توورپه، چونكه سبارهت به شتي باش و پيروز قسه ناكه م.
من نامه وئ پاك و پيروز بم. به تاواني گوناحي كه بيره له و دونيا چيم
ليده كه؟ حه تمه ن له وه شاره زاي.

- خودا سهركونه ت ده كا.

- ئاليوشا چاوي لي نه دترووكاند.

- هر نه وه م پيخوشه. ده چمه سهرئ، نه وان سهركونه م ده كه ن و منيش
قاقا پيده كه نم. ئاليوشا، زورم پيخوشه ماله كه ئاگر تيبه رده م، ماله كه ي
خومان؛ هيشتاش باور ناكه ي؟

- با باور ده كه م. مندالاني ده دوازه ساله هه ن به ئاواته وه ن ئاور له
شتيک به رده ن و نه و كاره ش ده كه ن. نه وه ش جوريك نه خوشييه.

- نه مه دروستينييه، نا وا نييه. رهنگه مندالي وا هه بي به لام من مه به ستم
نه وه نه بوو.

- تو خراپه ش به چاكه ده بيني؛ نه وه ش كي شيه كه ي زووتيه ره و رهنگه
به هوي نه خوشييه كه ته وه بي.

- به و حاله شه وه منت ناخوش ده وئ! مه سه له كه نه وه يه من نامه وئ چاكه
بكه م، ده مه وئ خراپه بكه م و هيچ پيوه ندييه كيشي به نه خوشينه كه مه وه نييه.

- بو دته وئ خراپه بكه ي؟

- بو نه وه ي هه موو شتيك له نيو بچي. په كو چنده خوشه هه موو شتيك

له نيو بچي! ئاليوشا ده زاني، جاري وايه ديمه سهر نه وه ي هه موو چه شنه
كاريكي خراپ بكه م، ماويه ك به دزييه وه، پاشان هه موو تيبگه ن. هه موو له
دووره وه راده وه ستن و به قامك ئاماژه م بو ده كه ن، منيش چاويان ليده كه م.
زور خوشه. ئاليوشا ده زاني چنده خوشه؟

- نازانم. ويستيكي ئاگرينه بو له نيوبردني شته چاكه كان، وه ك ده لي ي نه و
حه زه بو ئاور تيبه رداني شتيك هيندي جار پيش دي.

- هر قسه نييه ئاليوشا، به راستي ده مه وئ نه و كاره بكه م.

- باورپت پيده كه م.

- ئاخ، له بهر نه و قسه يه ت كه ده لي ي باورم پيده كه ي، چه نده م خوشده وي ي.
ده زانم درو ناكه ي. به لام رهنگه پيتوايي ته واوي نه و قسانه م بو نه وه يه
ئازارت بده م.

- نا، وايير ناكه مه وه... ته نانه ت نه گهر حه ز به ئازاريشم بكه ي.

ليزا چاوي ده تگوت ئاوري ليده بيته وه، گوتي: «هه روايه. قه ت ناتوانم درو
له گه ل تو بكه م.»

نه وه ي له هه موو شتيك زياتر سهرنجي ئاليوشاي راکيشا، سه داقه تي ليزا
بوو. ته وس و گالته به رووخسار و وته يه وه ديار نه بوو، نه گهر چي پيشتر
ته نانه ت له «سادقانه ترين» كاتدا، له گالته و شادي نه ده كه وت.

ئاليوشا به په روشه وه گوتي: «هيندي كات هه يه خه لكي تامه زرؤي
جينا يه ت ده بن.»

- نه ري، نه ري! ده لي ي له دلي منداي، نه وان تامه زرؤي جينا يه تن. هه موو
ئاشقي تاوانن. هه ميشه حه زي پيده كه ن، نه ك هيندي «جار». ده زاني خه لكي
هه موو ده ستيان داوه ته ده ستي يه ك بو نه وه ي سباره ت به و ويسته
ده روونييه درو بكه ن. هر له وكاته شدا سباره ت به وه دروده كه ن. هه موو
ده لين له خراپه بيزارن، به لام له ناخه وه ئاشقي خراپه ن.

- هيشتاش له و كتيبه ناجورانه ده خوينييه وه؟

- نه ري. دايمك ده خوينييه وه و له ژير بالنجه كه يدا ده يشاريته وه. منيش لي ي
ده دزم و ده خوينه مه وه.

- حه يا ناكه ي دته وئ خوت له نيو به ري؟

- ده مه وئ خوم له نيو به رم. كوريك له م شاره يه كاتيک شه مه نده فه ر
تيده په ري له نيوان هيلاسنه كه دا راده كشي. چ مروفيكي به به خته! گوي بگره،
براكه ت له سهر كوشتنی باوكت دادگايي ده كه ن، كه چي هه مووشيان پيتيان
خوشه باوكت كوژراوه.

- بو كوژراني باوكم پيتيان خوشه؟

- ئەرئ، پىئان خۇشە! ھەموو دەلئ چەند سامناكە، بەلام لە ناخوۋە ھەزى بىدەكەن. من بەشەھالى خۇم پىمخۇشە.

ئالىووشا بە ھىورى گوتى: «ئەوھى سەبارەت بە ھەمووان دەيلئى راستە.»

ليزا لە خۇشيانا قىژاندى: «ناخ، چ بىرۆكەيەكت ھەيە! ئەوئش تۇى راھىب! ئالىووشا باوھې دەكەى لەبەر ئەو درۆ نەكردنەت چەندەت رېز بۆ دادەنئم. ناخ، دەبئ يەكئ لە خەون و خەيالەكانم پىبئلم. ھىندئ جار خەون بە دئو و درنجانەوۋە دەبئم. شەوۋە، لە نئو ژوورەكەمدا مۆمىكم بەدەستەوۋەيە، پاشان لە ناكاو دىوۋەكەم پې دەبئ لە دئو و درنج، سووچ و قوژبنئ وەتاغەكە و بن مئزەكە پې دەبئ، ئەوان درگاكە دەكەنەوۋە، پەوۋەيەك لەو رەموزنانە لە پشت درگاكەن، دەيانەوئ بئنە ژوورئ و بمرن. خۇ بە ژوورئدا دەكەن و دەمگرن. لە ناكاو خاچى خۇم دەكئشم و ھەموويان دەكشئنەوۋە، ئەگەرچى زۆر دوور ناكەونەوۋە، لەپەنا دەرگاكە و قوژبنەكان خۇ مات دەكەن و چاوم تئدەبېرن. پاشان لە ناكاو ھەزئكى بەھئز بۆ كفرکردن گيانم دادەگرئ و دەستدەكەم بە كفرکردن، ئەوانئش بە شادى و ترلئلان دئنەوۋە بۆلام و دەمگرن. دئسان خاچى خۇم دەكئشم و ھەموويان دەكشئنەوۋە. رابواردئكى زۆر خۇشە، پئاو لەوانەيە ھەناسەى راولەستئ.»

- ئالىووشا گوتى: «منئش راست ئەو خەونەم دىوۋە.»

ليزا بە سەرسوورمانەوۋە گوتى: «بەراستتە؟ گويىگرە ئالىووشا پئمەكەنە، مەسەلەيەكئ زۆر گرئنگە، يانى دەكرئ دووكەس خەونئكى وەك يەك بئئن؟»

- من پئموايە دەكرئ.

ليزا بە سەرسوورمانئكەوۋە دئسان گوتى: «ئالىووشا گويى بگرە ئەمە زۆر گرئنگە خەونەكە خۇى گرئنگ نئبە، گرئنگە ئەوۋەيە تۇش راست ئەو خەونەى من دەبئئى. ھىچ كاتئك درۆم لەگەل ناكەى، ئئستاش درۆ مەكە، قسەكەت راستە؟ خۇ تۇ پئناكەنى؟»

- راستە، بېروا بكە.

دەنگوت لئزا زۆر كەوتوتە ژئر كارئگرەى و نئو خولەك بئدەنگ بوو. پاشان بە پارانەوۋە گوتى: «ئالىووشا وەرە بۆ سەردانم، لەوۋە زئاتر وەرە بۆلام.»

ئالىووشا خاترچەمانە وەلامى داىەوۋە: «ھەمئشە دئم بۆ دئدەنئت، يانى ھەتا ئاخرى تەمەنم.»

ليزا دەستئكردەوۋە بە قسەكردن: «دەزانئ تۇ تەنئا كەسئكى كە دەتوانم قسەى لەگەل بكەم. لەگەل ھىچكەس جگە لە تۇ و خۇم قسە ناكەم. لە تەواوئ دئادا تەنئا لەگەل تۇ. لەگەل تۇش ساناتر قسەدەكەم تا لەگەل خۇم. تەنانەت رېزەيەكە شەرم لئناكەم. ئالىووشا بۆ شەرم لئناكەم؟ ئالىووشا راستە لە جەژنى پاكدا جوولەكەكان مندائئك دەدزن و دەئكوژن؟ - نازانم.

- كئتئبئك لئرە سەبارەت بە دادگائى كردنى جوولەكەيەك نووسراوۋە، لەودا ئەوۋەم خوئندەوۋە. مندائئكى چوارسالان دەگرئ و قامكى ھەردوۋ دەستئ دەقرتئئى و پاشان بە دئوارئكەوۋە لە خاچى دەدا و بە بزمار دەست و لاقئ بە دئوارەكەوۋە دادەكوتئ. دواتر كە دادگائئدەكەن دەلئ مندالەكە زۆر زوو، لە ماوۋەى چوار سەعاتدا مردوۋە. ئەوۋە دەلئ «زۆر زوو!» دەلئ مندالەكە نالاندوۋيە، ھەتا گيانئ دەرچوۋە، ھەر نالاندوۋيە، ئەوئش بە لائەوۋە راولەستاوۋە و زۆرى ھەز بەو دئمەنە كردوۋە. زۆر خۇشە! - خۇشە؟

- زۆر خۇش، ھئندئ جار پئموايە من لە خاچمداوۋە. بەرەورووم بە دئوارئكەوۋە ھەلواسراوۋە و دەنالئئى، منئش دانئشتووم و كومپووتئ ئاناناس دەخۇم. زۆرم كومپووتئ ئاناناس پئخۇشە. كەئفت كرد بەم قسانە؟ ئالىووشا بە بئدەنگئ چاوى تئبېرى. پەنگئ ھەلبزپكاو و زەرد ھەلگەراو، لە ناكاو سوورھەلگەرا و چاوى كزائەوۋە.

- دەزانی كاتىك نەقلى ئەو جوولەكەيەم خويندەو، شەوئى ھەتا بەيانی گريام و كرووزامەو. ھەر لەبىرى گريان و كرووزانەو ھى ئەو مندالە بچووكەدا بووم. (دەزانی ئەو مندالە چوارسالانە تىدەگا) بەردەوامىش لەبىرى كومپووتى ئاناناسدا بووم. كە پۇژ بۆو، نامەيەكم بۆ كەسىكى ناسياو نووسى و تكام لىكرد كە بەشيوەيەكى تايبەت بىت بۆ ديدەنيم. ئەو ھات و خىرا مەسەلەى مندالەكە و كومپووتى ئاناناسم بۆ باسكرد. بە وردى و موو بە موو. گوتىشم كە زۆر خوشبوو. پىكەنى و گوتى بەراستى خوشبوو. پاشان ھەستا و رۆيشت. تەنيا پىنج دەقىقە لىرە بوو. بلىي رقى لىم ھەستاي؟ رقى لىم ھەستاو؟ پىمبلى ئاليووشا، پىمبلى بزنام رقى لىم ھەستاو يان نا؟ لىزا، لەكاتىكدا چاوى ئاورى لىدەبۆو، ھەستا و لە سەر قەنەفەيەك دانىشت.

- ئاليووشا بە دلەخورپەو ھەستاو گوتى: «پىمبلى بزنام، ناردت بەدواى ئەو كەسەدا؟»

- ئەرى.

- نامەت بۆ نارد؟

- ئەرى.

- كە سەبارەت بەو، سەبارەت بەو مندالە پرسىياری لىكەى؟

- نا، بۆ ئەو ھەستا، بەلام كاتىك ھات، خىرا سەبارەت بەو پرسىيارم لىكرد.

و ھەستا دايەو، پىكەنى و ھەستا رۆيشت.

ئاليووشا سرتاندى: «ئەو كەسە شەرافەتمەندانە ھەلسوكەوتى كرد؟»

- رقى لىم ھەستا؟ پىم پىكەنى؟

- نا، رەنگە خوشى ھەزى لە كومپووتى ئاناناس بووي. لىزا، ئەو ئىستا

زۆر نەخۆشە.

لىزا بە چاوى گرتىزاو ھەستاو گوتى: «ئەرى، بەراستى ھەزى لىيەتى.»

ئاليووشا لە درىژەى قسەكانىدا گوتى: «ئەو رقى لە كەس نىيە. بەلام ئىمانى بە ھىچكەس نىيە. ھەلبەت ئەگەر ئىمانى بە كەس نەبى، رقى لە ھەمووان دەبى.»

- كەوايە رقى لەمنە، كەوايە رقى...

- لە توش.

«زۆر خۆشە.» دەتگوت لىزا كەوتوتە ددانەچىرە. «بە پىكەنىنەو كە رۆيشتە دەرى، ھەستىكرد پياو رقىيان لىي بى زۆر خوشە. مندالى قامك پەريو زۆر شتى چاكە، كەوتتە بەر رقى و بىزارىش ھەروا...»

چاوى لە چاوى ئاليووشا برى و پىكەنى، پىكەنىنىكى گەرم و شەراشويانە. «دەزانی ئاليووشا، دەزانی پىمخۆشە...» لە ناكاو لە سەر قەنەفەكە ھەستا، ھەلات بۆ لاي ئاليووشا و بە ھەردوو دەستى گرتى. «ئاليووشا رزگارم كە!»

بە دەنگىكى گريانوى: رزگارم كە! بلىي لە دنيادا كەسىك ھەبى كە بتوانم ھەك تۆ دەردەدلى لە لا بكەم؟ ھەقىقەتم بە تۆ گوتو، ھەقىقەت. خۆم دەكوژم، چونكە لە ھەموو شتىك بىزارم، لە ھەموو شتىك. بەشيوەيەكى

شيتانە وتەكەى كوتايى پىھينا: «ئاليووشا بۆ تاقە تۇزقالانىك خوشتتاويم؟»

ئاليووشا بە گەرموگورى و ھەلامى دايەو: «ئەزقەزا زۆرم خوشدەويى.»

- لە ژوور سەرم دەگرى، ھا؟

- ئەرى.

- نەك بۆ ئەو ھى شووت پىناكەم، بەلكو ھەروا لەبەر خاترى من دەگرى؟

- ئەرى.

- مەمنونم! تەنيا فرمىسكەكانى تۆم دەوى. خەلكى رەنگە سزام بدن و

پىشىلم كەن، ھەمووان، ھەمووان بە بىجياوازى. چونكە ھىچكەسم خوش

ناوي. گويت لىيە، ھىچكەس! بەپىچەوانە، رقىم لە ھەموو كەسىكە! برۆ

ئاليووشا، كاتى ئەو ھى بچى بۆ لاي براكەت.

لەگەل دەربىنى ئەو قسەيە لە ناكاو دەستى لە قولى ئاليووشا بەردا و

كشايە دواو.

ئاليووشا تا رادەيەك بە ترسەوہ گوتى: «بەو حالەوہ چۆن دلم دى بە جىت بىلم؟»

- بىرۇ بۇ لايى براكەت، دەرگايى زىندان دادەخرى. بىرۇ، ھانى ئەوہش كلاوہكەت. سالاوى منىش بە مېتيا بگەيەنە، بىرۇ دەى بىرۇ!
ليزا تا رادەيەك بە زۇر، پالى بە ئاليووشاوە نا و لە دەرگاگەى كرده دەرى.

ئاليووشا، كاتىك تىگەيشت نامەيەكى چكۆلەى مۆركراو لە دەستى راستى دايە، بە سەرسوورمان و پەرۇشيبەوہ چاوى لىكرد. چاويكى لە نامەكە كرد و خىرا سەر پاكەتەكەى خويئندەوہ «بۇ ئىوان فيؤدۇرۇويچ كارامازۇف» چاويكى لە ليزا كرد. تا رادەيەك نيوچاوانى گرژى و توورپەيى پىئوہ ديار بوو.

- ليزا شلەژاو و پەرۇش فەرمانى پىدا: «ئەو نامەيەى پىدە، حەتمەن دەبى ئەو نامەيەى بدەيەى! ھەر ئەمروش، دەنا خۆم دەرمان خوارد دەكەم، ھەربۇيە ناردم بەدواتا.»

بەپەلەش دەرگاگەى پىوہدا و كپىكرد، پاشان پىشتى دەرگاگەشى خست. ئاليووشا نامەكەى نايە گىرفانى و لە پلىكانەكان چووە خوارى، بىئەوہى بچىتەوہ بۇ لايى مادام خۇخلاكوڧ، لە راستىدا ھەر لەبىرىشى نەبوو. دواى رۇيشتنى ئاليووشا، ليزا دەرگاگەى ھەلگرت و كەلپىكى پىدا، قامكى بە لىوارى چوارچىوہكە گرت و بەھىز و قەوہتى خۇى پىوہيدا و قامكى بوو بە كفتە. دواى دە چركە قامكى دەركىشا، ھىور ھىور رۇيشتەوہ بۇ لايى كورسبىيەكەى، لە سەرى دانىشت و بە وردى چاوى لە قامكە رەش و شىن ھەلگەپاوەكەى و ئەو خويئە كرد كە لە ژىر نىنۇخى دەرپەرىبوو. لىوى دەلەرزى و خىرا خىرا و بەسرتە لەبەر خۇيەوہ گوتى:

- من بەدزاتم، بەدزاتم، بەدزاتم، بەدزاتم!

(۴)

راز و كۆرانى

ئاليووشا قامكى نا بە زەنگى دەرگايى بەندىخانەدا، درەنگوہخت بوو (لە مانگى نوامبردا رۇژگار كورت دەبى). رۇژ بەرەو رۇژئاوا دەرۇيشت. بەلام ئاليووشا دەيزانى بە ئاسانى رىى دەدەن بچىتە ژوورى. لەم شارە چكۆلەى ئىمە، وەكو ھەموو جىيەكى دىكەى جىھان كاروبارەكان بەرپىوہ دەچن. ھەلبەت لەسەرەتادا، دواى تەواوبوونى لىپرسىنەوہى سەرەتايى، خزم و كەسەكانى مېتيا و چەندكەسى دىكە، لە دۇستانى تەنيا دەيانتوانى بە پىنى تەشريفاتىكى تايبەتى بچن بۇسەردانى. دواتر ئەم تەشريفاتە ھەروا درىژەى كىشا و بۇ ھىندى كەس جياوازيان دادەنا، يانى بىئەوہى كەسك لە كاربەدەستانى بەندىخانەكەيان لەگەل بى ئىزنيان دەدا بچنە ژوورى لە نزيكەوہ سەردانى بكن، ئەو كەسانەى ئاوا دەيانتوانى ملاقاتى بكن، تەنيا گرووشنكا و ئاليووشا و راکىتىن بوون.

سەرۇكى پۇلىس ميخاييل ماكارۇويچ دەرەق بە گرووشنكا زۇر نەرم و نىان بوو و بە رىزەوہ ھەلسوكەوتى لەگەل دەكرد، چونكە لە ناخەوہ ھەستى بە پەشيمانى دەكرد كە لە ماكرۇويە قسەى ناخەزى پىگوتىبوو، دەيويست قەرەبووى بكاوہ. كاتىك لە ھەموو بەسەرھاتەكەى ئاگادار بوو، بە تەواوى بىروراي خۇى سەبارەت بە گرووشنكا گورى. سەيرە ئەگەرچى لە سەر سزا دانى مېتيا سوور بوو، لەگەل كەوتتە زىندانى بىروراي دەرەق بە ئەويش گۇرا و بە نەرمى لەگەلى دەجوولايەوہ. بە خۇى گوت: «رەنگە لە ناخەوہ مروڧىكى زۇرباش و بىزەر بى و ھەلەخەرجى و خواردنەوہى زۇر وەك سويدىيەكان تووشى ئەو رۇژەرشەى كردبى.» ئەو دلە رەقەى پىشووى ئىستا لىورپىژ بوو لە سۆز و بەزەيى. بەلام بىينە سەرباسى ئاليووشا.

سەرۆكى ئاسايش ھۆگريپهكى زۆرى پىي ھەبوو. لەمىژيش بوو دەيناسى. راکيتينيش كە لەو ماوھەدا زۆر دەچوو بۆ ملاقاتى يەكئ لە دۆستانى . بە قەولى خۆى كچەكانى سەرۆكى ئاسايش بوو و بەردەوام لە دەورى مالىكەيان دەسووراپهوه ھەروھە دەرسى بە مندالەكانى بەرپرسى بەنديخانەش دەگوت. جەنابى بەرپرس سەررەپاي وەسواسى زۆر لە ئەركەكانيدا، پيرەپياويكى دلنەرم بوو. ئاليووشا ئاشنايەتتەكى گەرموگورپيشى لەگەل ئەو ھەبوو. بەرپرسى بەنديخانە زۆرى پىخۆشبوو سەبارەت بە «بابەتە پيرۆزەكان» لەگەل ميتيا قسە بكا. بەلام ريزى بۆ ئيوان فيودورويچ دانەدەنا و سەرى لە بىر و باوھەكانى سوورمابوو، چونكە ئيوان خۆى بە فەيلەسووفىكى گەورە دەزانى: ھەلبەت «خۆ فيزکردوو» بوو. واتە ھەر خۆى ھەوليدابوو، بە خویندەنەوى كتيب و سەرچاوەگەلى فەلسەفى ھىندى زانيارى كۆكردبۆو. بەلام زۆرى ئاليووشا خۆشەويست و ھۆگرى بووبوو. ئەم پيرەپياوھە لە ماوھى سالى رابردودا زۆرى ئەسفارى ساختە خویندبۆو و بەردەوام سەبارەت بە بۆچوونەكانى خۆى لەگەل ئاليووشا دەكەوتتە دەمەتەقى. لە كليسە دەچوو بۆ لای و چەند سەعات لەگەل ئەو و رايھىبەكانى ديكە لەو بارەوھە مشتومريان دەکرد. بۆيە ئاليووشا ئەگەر درەنگ و ناوختيش بچوايە بۆ بەنديخانە، ھەر ئەوھەندە چاوى بە جەنابى بەرپرس بکەوتايە، ئىزنى ملاقاتى پيدەدرا. جگە لەوھەش ھەموو كاربەدەستانى بەنديخانەكە ئاليووشايان خۆش دەويست، ديروانيش ئەگەر بيزانبيايە بەرپرسانى بەنديخانە رەزايەتيان لەسەرە، كارى بەسەريەوھە نەبوو.

ميتيايان لە بەندەكەى بانگەدەردە دەرى و دەيانھينا بۆ نھۆمى خوارى، كە شويئىك بوو بۆ ملاقاتى حوزوورى تەرخانكرابوو. ئاليووشا ھەركە پىي نايە ژوورەكەوھە، ديتى راکيتين خەريكە خوداحافىزى لە ميتيا دەكا. ھەردووکیان بە دەنگى بەرز قسەيان دەکرد. ميتيا، لەگەل ئەوھى بەرپيدەکرد، لەناخى دلەوھە پيدەكەنى و راکيتين لەوھە دەچوو بۆلەبۆل بكا. راکيتين لەم دوايانەدا زۆرى پىخۆشەبوو چاوى بە ئاليووشا بکەوى. قسەى لەگەل نەدەکرد و

بەشيوھەكى سارد و سېر تەعزىمى بۆ دەکرد. كاتىك چاوى بە ئاليووشا كەوت، ناوچاوى تىكنا و رووى وەرگىرا، خۆى بە داخستنى دوگمەى بالئە گەرم و گەورە و يەخە تيسكەكەيەوھە خەريكکرد. پاشان خيرا كەوتە گەران بەدواى چەترەكەيدا.

لەبەر ئەوھى شتيكى گوتبى، لە ژير ليوھەوھە گوتى: «دەبى وريابم كەلوپەلەكانم لەبىر نەچى.»

ميتيا بە گالئە گوتى: «وريا بە كۆلەپەلى ئەموئەويشت لەبىر نەچى.» پىكەنينى بەو گالئەى خۆشى ھات. راکيتين لەريوھەلچوو، واى رقھەستا ئازاى ئەندامى كەوتە لەرزىن، بە توندى گوتى: «واچاكە ئەو ئامۆزگاربيە بۆ بنەمالەكەى خۆت ھەلگىرى، كە ھەميشە بەردەدار بوون، نەك راکيتين.»

ميتيا نەراندى: «مەسەلە چيپە؟ من گالئەم كرد. تۆش شوخى ھەلناگرى!» لەگەل ئەوھى بە سەر ئاماژەى بە راکيتين دەکرد كە دەگەرپايەوھە، رووى لە ئاليووشا كرد. «ھەموويان قورپى كۆلانئىكن. شاد و ليوبەخەندە ليرە دانىشتبوو لەپر ئاوا ھەلچوو. تەنانەت چاويشى لە تۆ نەكرد. يانى ئاوا بە حيسابى ليكەھەلبراون؟ بۆ ئەوھەندە درەنگ ھاتى؟ ناكرى بلیم چاوەروانت بووم، بەلكو لە بەيانبيەوھە تامەرزوى دیدارت بووم. بەلام گوتى مەدەرى. ئىستا قەرەبووى دەكەينەوھە.»

ئاليووشا پرسى: «بۆ ئەوھەندە دى بۆ ئيرە؟ دلنيام دۆستايەتتەكى گەرموگورتان پىكەوھە نيبە.» ئەويش بە سەرى ئاماژەى بە دەرگايەك كرد كە راکيتين ليوھى چووبووھە دەرى.

. دۆستايەتتەى گەرموگور لەگەل راکيتين؟ نا، ئەوھەندەش نيوانمان خۆش نيبە. يانى ويدەچى . بەرازىكى وەك ئەو؟ پىيوايە من... زمان شرم. شوخيش ھەلناگرن. عەيبى ئەو جۆرە كەسانەش ئەوھى. ھىندە ساردوسرن، گالئە و گەپ تىناگەن، وشك و بيكەلك. وەبىر ديوارى بەنديخانەم دەخەنەوھە، ئەو كاتەى تازە ھاتبووم بۆ ئيرە. بەلام زيرەكيشە، زۆرىش زيرەك و وريا. چاكە ئالكسى، ئىستا ئىتر كارم تەواوھە.

لەسەر کورسییەک دانیشت و ئالیووشای لەپەنای خۆی دانا.

ئالیووشا بە پەرۆشییەوه گوتی: «ئەری، سبەینی رۆژی دادگاییە یانی هیچ هیواپەکت نییە کاکە؟»

میتیا بە حالەتێکی بێمتەمانەییەوه چاوی لێکرد و گوتی: «باسی چی دەکەیت؟ ئاخ، مەبەستت دادگاییە؟ سەلا لە ئەقلت! تا ئیستا سەبارەت بە شتێک قسەمان کردوووە کە هیچ بایەخ و گرنگییەکی نییە. دادگایی چییە باسیدەکەین. بەلام سەبارەت بە ئەسلی مەسەلەکە یەک وشەشم پێنەگوتوو. ئەری، سبەینی رۆژی دادگاییە. بەلام کاتیگ گۆتم ئیتر لە دەست چووم، مەبەستم دادگایی نەبوو. بۆ ئەوەندە بە تەووسەوه چاوم لێدەکەیت؟ مەبەستم تافی لاوی بوو.

- میتیا مەبەستت چییە؟

- ئەندێشەکانم، ئەندێشە. هەر ئەوه و بەس! ئەخلاقیش، میتیا ئەری ئەخلاق چییە؟

ئالیووشا بە سەرسوورمانەوه پرسیی: «ئەخلاق؟»

- ئەری ئەویش بەشیک لە زانستە؟

- ئەری، زانستیکی واش هەیە... بەلام راستت دەوێ ناتوانم بۆت شیکەمەوه و پیتبلیم چ جۆرە زانستیکە.

- راکیتین دەزانن. ئەو راکیتینە نەگبەتە زۆرشت دەزانن! نایەوێ ببیتە پاهیب. دەیهوێ بچن بۆ پترزبۆرگ. دەیهوێ لەوێ دەستبکا بە کاری رەخنەگرانی گەورە، چونکە دەزانن لەوانەیه خزمەتیک بکا و پلە و پایەیک وەدەستبێنن. پەککو، ئەو جۆرە مەرفانە بۆ وەدەستبێنانی پلە و پایە دەستی هەمووان لەپشتەوه دەبەستن. ئەخلاق بە قەرەقەمەر. ئالکسی، ئەهی پیاوی خودا، کارم تەواو بوو؟ تۆم لە هەموو کەس خۆشتر دەوێ. دەزانن کاتیگ چاوت لێدەکەم، لەوانەیه دلم بتوقی. کاریل بێرنارد کێ بوو؟

ئالیووشا دیسان سەری سورما: «کاریل بێرنارد؟»

- نا، کاریل نا، سەبرکە، بە هەلەچووم. کلوود بێرنارد. ئەمە چیتە؟ کیمیایە یان شتیکی دیکە؟»

ئالیووشا وەلامی دایەوه: «حەتمەن دانیشمەندە. بەلام دەبێ پیتبلیم کە سەبارەت بەو ناتوانم زۆرت بۆ باسبکەم. هەر ئەوەندەم بیستوووە دانیشمەندە، بەلام نازانم زانای چ بواریکە.»

- کەواپە بە گۆری بابییەوه! منیش نازانم. ویدەچێ زۆر هیچووچوچ بێ. هەموویان هەروا هیچووچوچن. راکیتینیش ریی خۆی دەدۆزیتەوه. راکیتین هەر جییەکی پێخۆشبین پێدەگا. ئەویش خۆی «بێرنارد»یکی دیکەیه. هاوار لە دەست ئەم بێرناردانە! لە هەموو جییەک قوت دەبنەوه.

ئالیووشا پێداگرە پرسیی: «ئاخر پیتبلی مەسەلە چییە؟»

- دەیهوێ سەبارەت بە من وتاریک بنووسن، سەبارەت بە پەرۆندەکەم، بەمشێوەیه دەستدەکا بەکاری ئەدەبی. هەر لەبەر ئەوەش دێ بۆ ئێرە، خۆی وایگوت. دەیهوێ تیورییەک بسەلمێنن. دەیهوێ بلی: «نەیتوانیوه لە کوشتنی باوکی خۆببویژن و کۆمەلگا تووشی ئەو بەلایە کردوووە... هتد هەمووی بۆ باس کردم. دەلی دەیهوێ نووسراوەکەیه رەنگدانەوهی سۆسیالیستی پێوه دیاری. بە گۆری بابی خۆی و مەقالە سۆسیالیستییهکەیهوه. بۆ من فەرق ناکا. ئەو ئیوانی خۆشناوی و لەگەلی هەلناکا. دانی خێر بە تۆشدا نانن. نامەوێ وەدەری نیم و لە خۆمی بتارینم چونکە کورپکی زیرەک و بەهۆشە و ئەگەرچی زۆر لووت بەرز و

٤- کلوود بێرنارد، فیزیۆلۆژیستی فەرەنسی (١٨٧٨-١٨١٣) کتیبە بەناوبانگەکی، پێشەکییەک لە سەر پزیشکی تەجروبی، سالی (١٨٦٦) بە زمانی روسی وەرگیردراپەوه. شیاوی باسە ئەمیل زۆلا، نووسەری ناتۆرالیستی فەرەنسی و سەردەمداری ناتۆرالیستی ئەدەبی، لە سەر ئەو کتیبەیی کلوود بێرنارد وتاریکی تیروتەسەلی نووسی بەناوی «رۆمانی تەجروبی» ئەمیل زۆلا لە نووسینەدا هەولی داوه، وتاری زانستی وەک دیتن و ئەزموون و تاقیکاری بێنیتە پانتای رۆمانەوه. بەم شیوەیه نووسەری ناتۆرالیست، وەک دانشمەندیک کە نمونەیه تاقیگاکەیه دەخاتە ژێر میکروسکۆبەوه، ئەویش بۆ کەسایەتی چیرۆکەکی بە پنی رەنگدانەوهی شوین و ژینگە، خویندەوه و رافە و لیکدانەوهی دەبی.

قوردهدهماخه. هەر ئیستا پیمگوت: «بنه‌ماله‌ی کارامازوف ده‌مپیس نین. به‌لکو فه‌یله‌سووفن؛ چونکه هه‌موو رووسییه ره‌سه‌نه‌کان فه‌یله‌سووفن. تۆش ئه‌گه‌رچی خوینده‌واری به‌لام فه‌یله‌سووف نیی به‌لکو مروفتیکی سووکوچرووکی.» پیکه‌نی، ئه‌ویش چ پیکه‌نینیکی ته‌وساوی. پیمگوت: «disputandum de ideabus non est» هه‌قم نه‌بوو، منیش هیندی جار له‌خۆرازی ده‌بم. (میتیا کتوپر ده‌ستیکرد به‌ پیکه‌نین.) دیوته لانیکه‌م فیتری لاتینه‌که بووم. ئالیوشا په‌رییه نیو قسه‌کانی: «بۆ گوتت له ده‌ست چووی؟ هەر ئیستا ئه‌و قسه‌یه‌ت کرد؟»

- بۆ له ده‌ست چووم؟ ئه‌ها... راستت ده‌وی... ئه‌گه‌ر به‌شیوه‌ی گشتی هه‌لوئسته‌ی له سه‌ر بکه‌ی، بۆ له کیسچوونی خودا به‌داخه‌وه‌م - بۆ چیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه.

- مه‌به‌ستت له «بۆ له کیسچوونی خودا به‌داخه‌وه‌م» چیه‌؟

- تۆ بیهینه به‌رچاوی خۆت: له‌ناخدا، له نیو ده‌ماره‌کانی له‌شدا، له میشکدا - یانی ئه‌و ده‌مارانه‌ی له میشکدان... (لامه‌سه‌بانه!) هیندی ده‌زوله‌هه‌ن، ده‌زوله‌ی ئه‌و ده‌مارانه، کاتیک ده‌ستده‌که‌ن به‌ له‌رزین... یانی، بروانه، به‌چاوم له شتیک ده‌روانم و پاشان ئه‌وان ده‌ستده‌که‌ن به‌ له‌رزین. کاتیک ئه‌و ده‌زولانه وه‌له‌رزین ده‌که‌ون، وینه‌یه‌ک وه‌دیار ده‌که‌وی... هەر له‌ریوه وه‌ده‌ر ده‌که‌وی، له چرکه‌یه‌کدا، چاوترووکانیک... پاشانیش شتیک وه‌ک چرکه‌یه‌ک وه‌دیار ده‌که‌وی، یانی نه‌ک ساتیک یان چرکه‌یه‌ک - به‌زیاد نه‌بن چ ساتیکن! - به‌لکو وینه‌یه‌ک؛ یانی شتیک یان کرده‌وه‌یه‌کی لاپره‌سه‌نانه! بۆ ئه‌وه‌یه من ده‌بینم و ئه‌ویش، بیرى لیبکه‌وه، به‌هوی ئه‌و ده‌زولانه‌وه، نه‌ک به‌و هویه‌وه که من رۆحله‌به‌رم و به‌جۆریک له سه‌ر شیوه‌ی خودا خولقاوم.⁶ ئه‌وانه هه‌مووی قسه‌ی هه‌لیت و پلایته! براکه‌م، دوینی میخاییل ئه‌وه‌ی بۆ باسکردم و

5- سه‌لیقه‌ی چۆن و بۆچیم نییه.

6- ئاماژه به کتیبی پیروز، سیفری ئافران، به‌شی یه‌که‌م: «خوداش مروفتی له وینه‌ی خۆی خولقاند.»

به جارێ شله‌ژاندمی و تووشی گۆرانی کردم. ئالیوشا، ئه‌م زانسته پیاو تووشی سه‌رسوورمان ده‌کا! مروفتیکی نوێ خه‌ریکه سه‌ره‌له‌ده‌دا - ئه‌وه ده‌زانم... سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ش بۆ له‌ده‌ستچوونی خودا به‌داخه‌وه‌م!

ئالیوشا گوتی: «به‌لام هه‌رچۆنیک بێ، ئه‌مه شتیکى باشه.»

- له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بۆ له‌ده‌ستدانی خودا به‌داخه‌وه‌م؟ براکه‌م ئه‌مه کیمیایه، کیمیایه! جه‌نابی راهیب، چاره‌یه‌کی ترمان نییه؛ ده‌بی بۆ کیمیا ریگه خۆشکه‌ین. راکیتینیش خودای خۆشناوی. په‌ککو! هه‌ر ئه‌ویش نییه خۆشی ناوی، ئه‌وه ده‌ردی هه‌موومانه! به‌لام ده‌یشارینه‌وه. درۆ ده‌که‌ن، خۆی پیوه راده‌نین. لیم پرسیی: «ئه‌و له نووسراوه‌کانتدا ده‌گونجینی؟» گوتی: «چاکه، ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره بکه‌م، ناهیلن بلاو بیه‌وه.» پیکه‌نی. پرسیم: «ئه‌ی مروفته‌کان چیاان به سه‌ر دێ؟ به‌بی خودا و ژیاانی تاهه‌تایی چده‌که‌ن؟ ئه‌و کاته ئیتر هه‌موو شتیک ئازاد ده‌بی، هه‌رکاریک پیاان خۆشی ده‌توانن بیکه‌ن؟» به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی: «بۆ نه‌ته‌زانی؟ مروفتی وریا ده‌توانی هه‌رکاریکى پیا خۆشه‌ بیکا. مروفتی وریا ده‌زانى چبکا، به‌لام تۆ به‌و تاوانی پیاوکوژییه ریگایه‌کت گرتۆته به‌ر که ئاکامه‌که‌ی باش نییه و ده‌بی له نیو به‌ندیخانه‌دا برژیی.» به‌ره‌و‌روو ئه‌وه‌ی پیکوتم! ده‌لیی به‌رازه! ئه‌و جۆره مروفتانه هه‌ر به‌ شه‌ق وه‌ده‌ر ده‌نیم، به‌لام ئیستا گوییان لینه‌گرم. زۆریشی قسه‌ی ماقوولانه له‌دلا بوو. باش ده‌نووسی. هه‌وتووی پيشوو یه‌کێ له وتاره‌کانی خۆی بۆ خویندمه‌وه. سێ دێرم لێ یادداشت کرد. سه‌برکه، ئیستا بۆت ده‌خوینمه‌وه، ئه‌وه‌تا.

- میتیا گوتی کاغه‌زی به‌ په‌له له گیرفانی ده‌ره‌ینا و خویندییه‌وه: «بۆ چه‌ل کردنی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه به‌ر له هه‌موو شتیک پیویسته، که‌سایه‌تیی خۆت به‌په‌چه‌وانه‌ی چالاکییه‌کانی خۆت وه‌کار خه‌ی. تۆ سه‌رت له‌وه ده‌رده‌چی؟» ئالیوشا گوتی: «نا.» چاوی له میتیا بری و به‌وردی گوی له قسه‌کانی راگرت.

- منیش سه‌رم لێی ده‌رناچی. قسه‌کانی لیل و ته‌مومژاوییه، به‌لام زۆر ژیرانه‌یه. ده‌لی: «ئیستا هه‌مووان وا ده‌نووسن. له ژیر کاریگه‌ریی ژینگه‌دان.»

ئەوان لە ژینگەى خۆيان دەترسن. ئەو ھىچو پوچە شىعەرىش دەنووسى.
 شىعەرىكى لە پەسنى پەلەپووزى مادام خۆخلاقۇدا ھۆنيووتەو. ھە، ھە، ھە!
 ئاليوشا گوتى: «نەقلەكەيم بىستوو.»
 - بەراستتە؟ گويت لە شىعەرەكەش بوو؟
 - نا.

- لەلاى منە. ئەووتە. بۆتى دەخوئىنمەو. خەبەرت نىيە - پىننەگوتى - ئەم
 شىعەرە نەقلىكى ھەيە. راکىتتىن مەرقۇئىكى ھىچو پوچە! سى حەوتوو لەمەوبەر
 دەستى کرد بە بوغزاندىن و سەرخستىنە سەرم. «تۆ وەك مەرقۇئىكى گەمژە، بۆ
 سى ھەزار رۆبىل خۆت تووشى ژانەسەر کردوو، بەلام من دەمەوى ھەزار و
 پىنجەسەد رۆبىل وەگىر خەم و لەگەل بىئوژنىك زەماوەند بکەم و
 خانووبەرەيەك لە پىترزبۆرگ بکرم.» پىنگوتەم دەيەوى مادام خۆخلاقۇف ساز
 كا. ئەم خاتوونە بە جىللى زۆر پىرئەقل نەبوو. ئىستاش كە چل سالى تەمەنە
 لەوھش بوو. راکىتتىن گوتى: «بەلام ئەو ژنىكى دلتەر و پووبازارپىيە.
 ھەربۆيە لىم پروونە سازىدەكەم. كاتىك زەماوەندەم لەگەل کرد، دەيبەم بۆ
 پىترزبۆرگ و لەوى پۆژنامەيەك وەپىدەخەم.» ئەو ھەتيو تۆلازە وەك
 ھەيوانىكى دزىو و ھەوسباز دەمى ئاوى دەکرد. نەك بۆ ئەو بىئوژنە، بەلكو
 بۆ ھەزار و پىنجەسەد رۆبىلەكە. كارىكىشى کرد بىروا بە قسەكانى بکەم. ھەموو
 پوژى دى بۆ سەردانم. دەيگوت: «ژنە خەرىكە دىتە سەرپى.» گويىزى بە
 كلكى دەشكاند. پاشانىش، لەپەر لە مالاكە وەدەريان نا، ئافەرىن بۆ پىرخوتىن،
 كە دەستپىشخەرىي کردوو! ئەگەر بۆم بلوايە ئەو پىرئىژنە خەرفاوەم لەبەر
 ئەو كارەى ماچدەکرد. ئەويش ئەم شىعەرە قۆرەى ھۆنيووتەو. دەيگوت: «يەكەم
 جارە دەستم بە نووسىنى شىعەر کردوو. ھەر لەبەر ئەوھشە دلى لىدەستىنم،
 كەوايە ئەو شىعەرەم بەقەستى خىر و چاكەكارى نووسىو. ھەركاتى دەستم
 بە مال و سامانى ئەو پىرئىژنە خەرفاوە راگەيشت، دەتوانم خزمەتتىكى باش
 بە كۆمەلگا بکەم.» ئەوانە ھەركارىكى قۆريان لە دەستىن، دەيكەن و دەلىن
 خزمەت بە كۆمەلگا دەكەين.

دەيگوت: «ھەرچۆنىك بى لە شىعەرى پووشكىن ھەر چاكتەرە، چونكە
 تەنانەت لەو شىعەرەشدا پارىزگاريم لە پەژارەى كۆمەلايەتى کردوو.»
 مەبەستى سەبارەت بە پووشكىن پروونە و بە تەواوى تىيدەگەم. ئەگەرچى
 ئەو بەراستى مەرقۇئىكى ھەستناسك و رەوانبىژە بەلام تەنيا سەبارەت بە لاق
 و بەلەكى ژنان دەينووسى. بەلام راکىتتىن ئەوئەندەى پۆز بەو شىعەرەو لىدەدا
 و لووتى ھەلدینا بە نۆقلەنگ گوو بە لووتى نەدەگەيشت! ئەو ناوھى بۆ
 شىعەرەكەى خۆى دانابوو، ئەمە بوو: «بۆ ماريجەى لاقى وردىلەى
 ئەوينەكەم» ئەمەش دەقى ئەو شىعەرە قۆرەى نووسىويەتى:

ئەو لاقە جوان و وردىلەى

نەرم و ناسكە و ماسىو

دوكتۆرەكان پىچاويانە

سەد دەرمانيان تىساويو

ئەى لاقى جوان وردىلە ئەمن خەمى ئىوھم نىيە

چونكە پووشكىن گەلى شىعەرى لە وەسفتانا نووسىو

تەنيا خەم بۆ مېشىكى دەخۆم

چونكە زۆر وشك و بىھەستە و

قەت سووتاوى ئەوينى خۆى نەناسىو

سەيرە بە ژان و ماسى لاقەو

ئەقلى ئىجازەى ئەشقى پىنادا

من دوعا دەكەم لە بۆ ھەتوانىك

پىكەو لاق و مېشىكى شىفا دا!

ئەو بەرازە، بەرازىكى تەواو، بەلام بى شەپەرەفە، زۆرىش نابارە!
 بىرۆكەيەكى پىشكەوتووشى لەو شىعەرەدا ھىتاو. ھەتمەن كاتىك بە شەپ
 وەدەرىناو، ئىمان ھەردە بوو! ھىندەشى رقەستاو كەوتۆتە ددانە چىرە!

ئاليووشا گوتى: «تۆلەي خۇشى كىردۈتەۋە. سەبارەت بە مادام خۇخلاڭ شىتېكى نوسىۋە.»

پاشان بە كورتى ئەۋبابەتەي نىۋ رۇژنامەي دەنگۈي بۇ باسكرد.
مىتيا بە مېرومۇچى گوتى: «كارى ئەۋە، كارى خۇيەتەي! خۇيەتەي!
ئەۋبابەتەش... دەزانم... شىتېكى پېر لە سووكايەتېش سەبارەت بە گرووشنكا
نوسرابوو... ھەروەھا سەبارەت بە كاتياش... ئەھا!»
مىتيا بى ئۇقرە بە نىۋ ژوورەكەدا دەگەرا.

ئاليووشا دواي چەن چىركە گوتى: «براكەم، ناتوانم زۇر لىرە بىمىنمەۋە.
سبەينى بۇ تۇ رۇژىكى سامناكە. چونكە خۇدا لە ھەقتا داۋەرى دەكا... تۇش
دەستكردوۋە بە راۋىچكە كىردن و كەس نازانى باسى چى دەكەي...»
مىتيا بە گەرمى ھەلىدايە: «تۇش ئىتر تىكتدا. يانى دەلىي باسى ئەۋ سەگە
بۇگەنە بەكەم؟ باسى ئەۋ قاتلە؟ زۇرمان باسكردوۋە. ئىتر نامەۋى لەۋە زىاتر
باسى ئەۋ كورپە بۇگەنەي لىزاۋتاي بۇگەنيۋ بەكەم! خۇدا تەفر و توناي دەكا،
ئەۋە رۇژەكەيە، دەبىنى چۇن لە نىۋ دەچى. وست!»

بە پەلە رۇيى بۇ لاي ئاليووشا باۋەشى پىدا كىرد و ماچىكىرد. خىراش
فرمىسك لە چاۋىدا قەتېس ما.

لەگەل ئەۋەي ھەستى بە سەربەرزى دەكرد گوتى: «پراكتىن لەۋە ناگا.
بەلام تۇ تىدەگەي. ھەر لەبەر ئەۋەش تامەزۇرى دىدارت بووم. زۇر قسەم
پىيە كە دەمويست پىتېبلىم، لىرە، لە چوارچىۋەي ئەم دىۋارە رەقوتەقەنەدا،
ھىشتا سەبارەت بە شىتېكى گرېنگ نەدواوم؛ واديارە ئەۋ ساتەش ھىچكات
نايە. ئىستا ئىتر ناتوانم سەبر بەكەم. دەبى كولوگوى دلم ھەلپىژم. براكەم، لەم
دوومانگەي رابردوۋا كەسىكى نويم لەناخى خۇمدا دىتوتەۋە. مۇۋىكى تازە
لەناخىدا سەرى ھەلداۋە. لەناخىدا خۇي شارىدوۋە و ئەگەر بە ھۇي ئەۋ بەلا
ئاسمانىيەۋە نەبوايە، قەت خۇي نەدەنۋاند. دەترسم! چىش با بىستسال لە
كانگاكاندا رايۋىرم و بە كوتك بەرد بشكىنم! ترسم لەۋە ھەر نىيە - ئىستا لە
شىتېكى دىكە دەترسم: لەۋە دەترسم ئەم مۇۋقە نوئيە بەجىم بىلى. تەنەت

لەۋى، لەۋ كانگايە، لە ژىر عەرزدا، لەۋانەيە لە نىۋ سىنگى قاتلىكى دىكەي
ھاۋرېمدا، دلىكى پىخورىپە و كوتەكوت بدۆزىمەۋە و لەگەلى بىمە برادەر،
چونكە تەنەت لەۋىش پىۋا دەتوانى بژى و ئازار بىكىشى و دلى پېر لە
خۇشەۋىستى بى. پىۋا دەتوانى لە نىۋ سىنگى ئەۋ تاۋانبارەدا دلىكى بەردىن
راچلەكىنى و زىندوۋى كاتەۋە، پىۋا دەتوانى سالانىكى زۇر خىزمەتى پىنكا و
لە كۇتايىشا لەۋ چالە تارىكەدا، رۇچىكى مەزن، بوۋنەۋەرىكى خاۋەن ھەست
و ئازاركىش، دەرھىنى. پىۋا لەۋانەيە فرىشتەيەك پەروەردە كا، قارەمانىك
زىندوۋ كاتەۋە و رۇچىكى نوئى بە بەردا كاتەۋە! ئەۋ جۇرە مۇقەنەش
زۇرۋەۋەندىن، سەدان كەسن، ھەمووشمان بەرپىسى ئەۋانين. ئەي لەۋ
كاتەدا بۇ خەۋنم بە «مندالە بەستەزمانە» ۋە دى؟ ئەۋ مندالە بەستەزمانە بۇ
دەگرىيا؟» لەۋ ساتەدا ئەۋە بۇ من نىشانەيەك بوۋ. من لەبەر خاترى ئەۋ
مندالە بەستەزمانە دەچم. چونكە ھەموومان بەرپىسى يەكتىرىن. بەرپىسى
ھەموۋ مندالە بەستەزمانەكان، چونكە مندالى گەۋرە و ھەروەھا مندالى
چكۆلەش ھەن. ھەمووشيان بەستەزمانن. من لەبەر خاترى ھەموۋان دەپۇم،
چونكە دەبى كەسىك لەبەر خاترى ھەموۋان بېۋا. من باۋكمانم نەكوشتوۋە،
بەلام دەبى بېۋم بۇ سىبىرىيا. ئەۋ تاۋانەش ۋەئەستو دەگرم. لىرە ئەۋەم بۇ
دەركەۋتوۋە، لىرە، لە نىۋ ئەم دىۋارە رەقوتەقەنەدا. زۇركەس، سەدان كەسى
كوتك بەدەست، لە ژىر زەۋىدا ھەن، لە نىۋ ئەۋ كانگايەدا. ئاخ، ئەرى، زەنجىر
و سىندم لە لاقمان دەخەن و ئازادى نابىنن، بەلام ئەۋ كاتە، لە نىۋ ئەۋ ھەموۋ
خەفەت و پەژارىيەدا، دىسان شادانە ھەلدەستىنەۋە، چونكە مۇۋف بەبى شادى
ھەلناكا، خۇداش نابى لەۋىدا بوۋنى ھەبى، چونكە شادى و خۇشى خۇدا
دەيدا: ئەۋەش، ئىمتىيازىكى گەۋرەيە و ئەۋ داۋىيەتى. ئاخ، مۇۋف وچاكە
نوقمى نوئىژ و تاعەت بى! پىۋا لەۋ ژىر زەۋىيەدا بە بىخۇدا چۇن ھەلېكا؟
پراكتىن رۇ دەكا! ئەگەر ئەۋان خۇدا لە سەر زەۋى رانن، ئىمە لەۋ ژىر
زەۋىيەدا دالەدى دەدەين. مۇۋقى ئازاد زىاتر پىۋىستى بەخۇدايە. ئەۋ كاتە

ئىمە مروفكەلى ژىر زەوى گورانىيەكى خەماوى بۇ خودا دەلىين كە شادى لە دەستى ئەودايە. سلاو لە خودا و شادىيەكەى! ئىمە خودا خۆشەويستىن!»
مىتيا ھەروا كە شىتانه دەدوا و يەك پىشوو قىسەيدەكرد، خەرىك بوو ھەناسەى سوار دەبوو. رەنگى سىپى ھەلگەرابوو، لىوى دەلەرزى و فرمىسك بە پوومەتيدا ھاتە خوارى.

دىسان دەستىپىكردەوہ: «ئەرى، ژيان بىعەيبە، تەنانەت ژيان لە ژىر زەويشدا ھەيە. ئالكسى، باوەر ناكەى ئىستا چەندم ژيان بەلاوہ شىرىنە، لە نىو ئەو دىوارە رەقوتەقاندە چ تامەزرۆيەك بۇ ژيان و تىگەيشتن لە ناخم ھەلدەقولى. راکىتىن لەوہ تىناگا؛ بە ئاواتەوہيە مالىك دروستكا و ژوورەكانى بدا بە كرى. بەلام بۇ دىتتى تو عەجمانم نەبوو، خودا خودام بوو زوو بىي. بۇ پىتوايە رەنج چىيە؟ من لىي ناترسم، تەنانەت ئەگەر بىكوتايىش بى، ئىستا ئىتر لىيناترسم. پىشتەر لىيدەترسام. دەزانى لەوانەيە لە كاتى دادگايى و لىپرسىنەوہدا وەلام نەدەمەوہ... ئىستاش دەلىي ئەو توانايە لەخوما شك دەبەم و پىموايە دەتوانم ھەموو شتىك تاملبەكەم، ھەر ئازار و رەنجىك بى، تەنيا بۇ ئەوہى بتوانم بە خۆمى بسەلمىنم و دووپاتى كەمەوہ كە «زىندووم.» لە نىو ھەزاران ئازاردا زىندووم! خور دەبىنم، ئەگەر نەشىبىنم، دەزانم ھەيە. ھەر ئەو تىگەيشتنەش ناخم لىورپىژ دەكا لە ژيان. ئالىووشا، فرىشتەكەم، تەواوى ئەو فەلسەفانە دەبنە ھۆى مەرگم. بەزىاد نەبن! ئىوانى برام...»

ئالىووشا قىسەكەى پىبىرى: «سەبارەت بە ئىوانى برام چى دەزانى؟» بەلام مىتيا گوئى نەدایە.

- بىروانە، من پىشتەر رىزەيەكەم گومان و دىرۆنگى نەبوو، بەلام ھەمووى لەناخدا خۆى حەشار دابوو. رەنگە بەھۆى بىئاگايى لە ھەلچوونى ئەو بىرۆكانەى ناخم بووبى، كە شەرابم دەخواردەوہ و رەقم ھەلدەستا و شەرم دەكرد. بۇ ئەوہ بوو كە ئەم بىرۆكانە لەناخدا بخنكىنم، بىدەنگى بكەم و نەھىلم سەرھەلدا. ئىوان وەك راکىتىن نىيە، خاوەن ئەندىشەيە. ئەوہى ئازارم

دەدا خودايە. ئەوہ تەنيا شتىكە كە ئازارم دەدا. ئەگەر ئەو بوونى نەبى چى؟ ئەگەر قىسەكەى راکىتىن راست بى چى. كە خودا داتاشراوى زەينى مروفكە؟ كەوايە ئەگەر بوونى نەبى، مروفك دەبىتە سەردارى زەوى. سەردارى عەرز و ئاسمانان. مەحشەرە بەراستى. بەلام مروفك بى بوونى خودا چۆن دەتوانى باشبى؟ باسەكەمان لە سەر ئەوہيە. ھەمىشە دەگەرپىمەوہ سەر ئەو پرسىيارە. چونكە ئەو كاتە مروفك دەبى كىي خۆشبوئ؟ شوكرانە بژىرى كى بى. گورانى خۆى بۇ كى بلى؟ راکىتىن پىدەكەنى. راکىتىن دەلى مروفك دەتوانى ئەگەر خوداش نەبى، مروفكى خۆش بوئ. گەمژەيەكى بلقنە دەتوانى بىروباوەرپىكى ئاواى ھەبى. سەرم لىي دەرناچى. ژيان بەلاى راکىتىنەوہ زور سانايە. «وا چاكە سەبارەت بە پەرە پىدانى مافى كۆمەلايەتى و مەدەنى، يان ھەرزان راکرتتى نرخى گوشت، بىربكەيەوہ. بەو كارە دەتوانى عەشقى خۆت دەرھەق بە مروفقاىەتى سادە و ساكارتر لە فەلسەفە دەبىرى.» لە ولامىدا گوتم: «بەلام تو، بەبى خودا، ئەگەر باشى بزانى، زور وىدەچى نرخى گوشت بەرىيە سەرى و بە ھەر كوپكىك رۆبلىك پەيدا كەى.» رقى ھەستا. بەلام ئالكسى دەزانى چاكى و گەورەيى چىيە؟ وەلامى ئەوہم پىدەوہ. چاكە بۇ من شتىكە و بۇ كەسىكى چىنى شتىكى ترە. كەوايە چاكە بۇ ھەركەس پىوہندى بەخۆيەوہ ھەيە. واى يان نا؟ پرسىيارىكى مەترسىدارە! پىكەنىنت پىم نەيە گەر بلىم ئەو پرسىيارە دوو شەو نەيھىشتوہ خەو بچىتە چاوم. ئىستا تەنيا لە خۆم دەپرسم چۆن خەلكى دەتوانن بژىن و فكريشى لىنەكەنەوہ؟ قورەدەماخى! ئىوان ئىمانى بەخودا نىيە، بەلام خاوەن بىر و ئەندىشەيە. من لەوہ ناگەم. بەلام زمانى ناگەرئى. پىموايە فەرماسۆنە. لىم پرسى، بەلام وەلامى نەدامەوہ. دەموىست لە سەرچاوەكانى رۆحى تىراو بم. لە ئەلفەوہ نەھاتە بى. بەلام جارىك وشەيەكى دركاند.

ئالىووشا بە پەلە قىسەكەى وەرگرت: «گوئى چى؟»

- پىمگوت: «كەوايە ئەگەر ئاوابى، بۇ ھىچ شتىك بەرگىرەوہ نىيە و ئازادە؟» ناوچاوى تىكنا و گوئى: «باوہ گيانمان، فىوئورپاولوويچ، دەتگوت

بەرازە، بەلام ئەندېشەكانى راستە.» ھەر ئەوھى گوت. لەوھە زياتر ھىچى نەگوت. قسەى ئەو پلەيەك لە قسەى راکيتىن چاكتەر بوو.

ئاليووشا بە لەبزيكى تالەوھە گوتى: «راست دەكەى، كەنگى ھات بۆ سەردانت؟»

- باشە بۆ دوايى، ئىستا دەبى شتىكى دىكە بكەين. سەبارەت بە ئىوان پىشتر ھىچم پىنەگوتتوى. ھەلئىدەگرم بۆ دوايى. كاتىك كارم لىرە تەواو بوو و دادگايى كردنم كۆتايى ھات، ئەو كاتە بۆت باسدەكەم. ھەموو شتىكت مووبەموو بۆ باسدەكەم. كارىكى گەورەمان بەدەستەوھە... تۆش دەبىتە داوھرى من، بەلام ئىستا قسەى لىمەكە؛ بىدەنگ بە. تۆ باسى سبەينى دەكەى، باسى دادگايى كردن. بەلام بروا دەكەى لەو بارەوھە ھىچ نازانم.

- لەگەل پارىزەرەكەت قسەت كردووه؟

پاريزەر بەكارى چى دى؟ مووبەموو ھەموو شتىكم بۆ گىرايەوھە. ئەو پياويكى زىرەك و لەسەرھەخۆ و بەئەدەبە - خۆى بىرناردىكە! بەلام باوهر بە قسەكانم ناكە. باوهر بە يەك قسەشم ناكە، بىرى لىكەوھە، پىتويايە ئەو كارە كارى من بووھە. لىم روونە. لىم پرسى: «بۆ ھاتووى بەرھەقانم لىدەكەى؟» لەشيان دارزى! دوكتۆرىكىشيان ھىناوھە، دەيانھەوئى بىسەلمىنن كە من شىتم. ئەمە ئىتر لە من ناوھەشيتەوھە! كاترىنا ئىوانا، بە ھەر كلۆجىك بى دەيھەوئى «ئەرك»ى خۆى ھەتا ئاخىر بەجى بىنى! مېتيا بە توورھىيى بزەى ھاتى. «پشيلە! بوونەوھرىكى گيان سەختە! دەزانى لە ماكرۆيە تارىفم كردووه و گوتوومە ژنىكى «رقتەستوور»ە. ئەوھەيان دووپاتكردەوھە. ئەرى، وھك خىز و خۆل راستەقىنە دەرکەوتووه و ھەمووشى بە زەرەدى منە. گرىگورى ئەوھە لە سەر قسەى خۆى سوورە و بە ئامان و زامان پاشگەز نابىتەوھە. پياويكى خراپ نىيە، بەلام گەوجە. زۆر مروقى باش ھەن، بەلام گەوجن: راکيتىن بىروپاي وايە. گرىگورى دوژمنى منە. ھىندى مروقىش ھەن دوژمنى پياو بن زۆر باشتەرە. مەبەستم كاترىنا ئىوانايە. دەترسم، زۆر دەترسم بلى دواى وەرگرتنى ئەو چوارەھەزار و پىنجسەد رۆبلە خۆى خستووه بە سەر

كەوشەكانمدا. لەخۆبەردوويى ئەوھە ناوئى، ئەوان لە كاتى دادگايى كردندا ئابرووم دەبەن. نازانم چۆن دەتوانم تاقتە بىنم. ئاليووشا بچۆ بۆ لاي و پىيى بلى لە دادگا باسى ئەو مەسەلەيە نەكە، ناتوانى بچى؟ قەيناكە لىي گەرى، گرىنگ نىيە! بەجۆرىك لەكۆل خۆمى دەكەمەوھە. دلسۆزىيى بۆ ناكەم. كارى خۆيەتى ھەرچى بەسەرى بى ھەقى خۆيەتى. ئالكسى، منىش دانامىنم و بەسەرھاتى خۆم دەگىرەمەوھە.» ديسان بزەيەكى تالى ھاتى. لەپەر بە دەنگىكى گريانواى گوتى: «بەلام، بەلام گرووشنكا، گرووشنكا! خودايە گيان! بۆ دەبى ئەو ئازارە تاملەكەم؟ گرووشنكا دەمكوژى، خەم و خەيالى ئەو دەمكوژى، دەمكوژى، تاويك لەمەووبەر لىرە بوو...»

- بۆى گىرەمەوھە، وا ديارە ئەمرو زۆرت دىق كردۆتە دلبيەوھە.

- دەزانم، نەحەت لەو ئەخلاقەى من! دلپىسى واى لىكردم. زۆر بەداخەوھەم. كاتىك روئىشت ماچمكرد، بەلام داواى لىيوردم لىنەكرد.

ئاليووشا پرسى: «بۆ؟»

مىتيا بە حالەتتىكى شادانەوھە قاقاي كىشا.

- كورپى چاك، ياخودا قەت بەھۆى ھەلەيەكەوھە داواى لىيوردم لەو ژنە نەكەى كە خۆشتدەوئى. بەتايبەت لە كەسىك كە خۆشتدەوئى، جا ھەرچەندە ھەلەكە گەورەش بى. چونكە ژن تەنيا شەيتان سەرى لە مەكرى ژن دەرەچى: بەحوالەشەوھە سەبارەت بە ئەوان ھىچ نازانم. جا وەرە بە ژنىك بىسەلمىنە كە ھەلەى كردووه، بلى «زۆر بەداخەوھەم، بمبوره»، جا ئەو كاتە بزانە چۆن دەكەويى بەر رەھىلەى تەشەر و تانوت! ئىتر ئەگەر خوداش بىتە تكا لىت نابووئى و وات لىدەكە بە عەرزدا بچىيە خوارى. شتىوا دىنئىتە گۆرپى ھىشتا رووى نەداوھە، تەواوى ھەلسوكەوت و ئاكارى رابردوت وەبىر دىنئىتەوھە. ھىچ شتىكى لەبىر ناچى، بە كەيفى خۆى شاخ و بالى پىدەدا، كاتىكىش لىت خۆش دەبى كە تەواوى داخ و كولوكووى خۆى ھەلرشتى. تەنانەت كامە ژن پىتويە لە ھەمووان چاكتەرە و بىوئىنەيە، ھەروايە. ئەوى خەتايە دەيخاتە ئەستوت و دەستەچەورەكەى خۆيت پىدەسرى. باوهر بەكە

هەركامیان دەستیان برۆا هەر بە زیندوویی پێستی سەرت دادەمالن. هەمووشیان وان ئەو فریشتانەى كەوا بى ئەوان ناتوانین بژيین! كورى چاك با بۆت لە بنى كولهكەكە بەدەم، هەموو پیاویكى ئابروومەند دەبى ژیرچەپۆكە و گوێرایەلى ژنيك بى. من لە سەر ئەو باوەرەم - باوەریش نا، هەست و دلم وام پێدەلین. پیاو دەبى جوامیر بى، ئەوەش بۆ پیاو زۆر عەيب نيبه تا ئەوپادەيه مردووی ژن بى! بەلكو زۆر كاریكى باشیشە. بۆ قارەمانیکیش، تەنانەت بۆ پیاویكى وەك قەيسەريش عەيب نيبه! بەلام ئەوەشت لەبیر نهچى قەت لەبەر خاترى شتیكى هیچ داواى لیبوردن لە ژن مەكە، ئەو ئامۆژگارییهش وەك دیارییهك لە برای خۆت وەرگره، چونكە من مار پێوهیداوم و ژنان تووشى پۆژەرەشيان كردووم. ئەو لە گوى بگره و لەبیرت نهچى. نا، دەبى، بەشیوەیهك دلخۆشیی گرووشنكا دەمەوه، بەلام داواى لیبوردنى لینهكەم. دەپهەرستم ئالكسى، دەپهەرستم. بەلام تیناگا. ئیستاش پێیوايه بە تەواوى خۆشم ناوى. ئازارم دەدا، بە ئەشقى خۆى ئازارم دەدا. پێشتر وانەبوو! لە رابردودا تەنیا بە دۆزەخى لەشى نەرم و نۆلى ئازارى دەدام، بەلام ئیستا رۆحى تیکەل پۆم كردوو و بەهوى ئەوهوه خۆم بە پیاو دەزانم. پیتوايه من و ئەو ببينه ژن و مێرد؟ ئەگەر بەو ئاواتەم نەگەم و شوو بە كەسیكى دیکە بكا، دلنایم داخ و ئیرەیی دەمکووژى. هەر پۆژەى خەيالێك هەلمدەچۆقینى... سەبارەت بە من دەلیى چی؟

ئالیووشا قسەكانى گرووشنكای موبەموو بۆ گێرایهوه. میتیا گویى راکرتبوو، داواى لیکرد قسەكانى دووپات کاتەوه، خۆشحالیشى دەنواند.

- كەوايه لە دەست ئەو دلپێسى و ئیرەییەى من قەلس نيبه؟ ئەوهيه ژن! «خۆم دلێكى بوغزاویم هەيه، بوغز لە زگم!» ئاخ، ئاشقى ئەو دلەرەق و بوغزاوییانەم، وادیارە بۆم تاملناكرى كەسیك ئیرەیی پى بەرى. ناتوانم تاملی بكەم. ئیمه بە كیشە دین. بەلام خۆشم دەوى، لە رادە بەدەريش خۆشم دەوى. بلێ ئیزنمان بەدەن ببينه ژن و مێرد؟ بلێ بیلن تاوانباران ژن بێن؟ پرسیارەكەم ئەمەيه. ئاخ بى ئەو ناتوانم بژیم...

میتیا بە مرموۆچى بەنیو ژوورەكەدا دەگهرا. هەوا تاریك داهااتبوو. لە ناکاو خەم دایگرت.

- كەوايه دەلى رازیک لە گۆرئ دایه؟ پێیوايه پیلانیکم بۆ دارپشتوو و کاتیاش دەستی تییدايه. نا گرووشنكا خوشەویستەكەم، وانیه. تۆ بەو ئاكاره ژنانه و گەوجانەتەوه تووشى هەلە بووى. دەى ئالیووشا گیان بەسەرھاتی ئیمه ئاوايه! قیروسیا، رازی خۆمانت بۆ بەیاندهكەم.

میتیا چاویكى لە دەورووبەرى خۆى كرد، بە پەلە رۆیى بۆ لای ئالیووشا كە بەرەرووی راولەستابوو. بەشیوەیهكى رازاوى دەستیكرد بە سرتەسرت. ئەگەرچی لەراستیدا هیچكەس گویى لە دەنگیان نەبوو: دێرەوان لە سووچیک وەنەوزى دەدا و دەنگیان بە گویى هیچ ئیشكچى و دێرەوانیک نەدەگەشت.

- رازەكەى خۆمانت بۆ دەدرکینم. دەمویست دواتر پیتبلیم، چونكە ناتوانم

بە بى تۆ سەبارەت بە شتیك بریاربەدەم. تۆ دین و دنیاى منى. ئەگەرچی دەلیم ئیوان لە ئیمه زیاتره، بەلام تۆ فریشتەى منى. بریارى تۆ بۆ من زۆر گرینگه. بۆ من تۆ زۆر لە ئیوان زیاترى. مەسەلەى ویزدان لەگۆریدایه، مەسەلەى ویزدان، دەنا ئەم رازە ئەوهەندە گرینگه كە خۆم ناتوانم حەل و فەسلێ كەم: بۆیەش وەدوام خستوووه بۆ ئەوهى بتوانم لەگەل تۆ قسە بكەم. بەلام ئیستا زوووه بۆ بریاردان، چونكە دەبى چاوه‌روانى حوكمى دادگا بین. هەركاتیك حوكمەكەیان دەرکرد، سەبارەت بە چارەنووسم بریار بەدە. ئیستا بریار مەدە. ئیستا رازەكەمت بۆ دەدرکینم. تەنیا كاكلی بابەتەكەت بۆ باس دەكەم و تۆش لە ئەلفەوه نایه بى. بى ئەوهى پرسیاریک بكەى و لە جیى خۆت بجوولێى. باشه؟ بەلام خودایه گیان، لەگەل ئەو چاوانەت بلیم چی؟ قسەش نەكەى، دەترسم چاوانت بریارەكەتم بۆ بدرکینم، پەككو چەند دەترسم! ئالیووشا گوی بگره! ئیوان پێشنیاری پیکردم لە بەندیخانە راکەم. ئیتر وردەکارییهكانیت بۆ باسناكەم: بیرمان لە هەموو بارێكى كردۆتەوه: دەتوانین هەمووى بە باشى بەرپۆه بەرین. جارى وست بە، بریار مەدە، دەمههوى لەگەل گرووشنكا بڕۆم بۆ ئەمريكا. دەزانى من بەبى گرووشنكا

ئاتوانم بژیم! ئەگەر ئیزنی پێنەدەن بە دوامدا بئ بۆ سیبیریا چبکەم؟ بلی بێن تاوانباران ژن بێن؟ ئیوان پێیوایە ناھیلن. لەو بێ گرووشنکا لەو ژیرەرزەدا بە کوتکیکەوہ چبکەم؟ لەوانە یە بەو کوتکە سەری خۆم پانکەمەوہ! لە لایەکی دیکەوہ ویزدانم؟ لەبەر ئازار دەموست لە زیندان ھەلیم. نیشانە یە ک ھاتووہ، من ئەو نیشانە یە رەتدەکەمەوہ. پێگایەکم بۆ دەر بازبوون لەبەر دەم دایە، بەلام پشستی تێدەکەم. ئیوان دەلی لە ئەمریکا «ویستە باشەکان» زیاتر گرینگی پێدەدری تاکو مانەوہ لەو ژیر زەویبەدا. بەلام گۆرانییە بن عەرزیلە کەمان چی بەسەردی؟ ئەمریکا چییە؟ ئەمریکا دیسان لەخۆبایی بوون و لووتبەرزییە! پێموا یە ئەمریکا پڕیشە لە فروفیل. من لە چنگی دژواری ھەلدەھاتم! با پیت بلیم، تۆ دەزانی ئالکسی، چونکە تۆ تەنیا کەسیکی لەوہ دەگە ی. ھێچکەسی دیکە نازانی. ئەوہی سەبارەت بەو گۆرانییە بۆ تۆم باسکردووہ، بۆ ھەرکەسی دیکە ی باسکەم بە شیت و گەوجم دەزانی. لەوانە یە بلی لەونم لیگورپاوە و سەفی بووم. بەلام نە گەوجم و نە لەونم لیگورپاوە. ئیوانیش رازی ئەو گۆرانییە دەزانی، دەزانی بەلام وەلام ناداتەوہ - بێدەنگە. ئیمانی بەو گۆرانییە ھە یە. قسە مەکە، زمانت نەگەر ی، تێدەگەم چۆن چاوە لێدەکە ی! تۆ بپاریتداوہ. بپاری مەدە، واز لە من بێنە! بەبێ گرووشنکا ئاتوانم بژیم. ھەتا دوا ی دادگایی کردنەکەم سەبر کە.

میتیا بئ ئەوہی پاش و پێشی قسەکانی خۆ ی بزانی، کوتایی پێھینا. بە ھەردوو دەستی شانی ئالیووشای گرت و چاوە سوور و بئ ئوقرەکانی لە براکە ی بپری. بە دەنگیکی پڕ پارانەوہ بۆ جاری سێھەم دووپاتی کردوہ: «ئیزنی ژن ھیتان بە تاوانباران نادەن، دەیدەن؟»

ئالیووشا بەو پەری سەرسوورمانەوہ گوی پراگرت و بە جاری کەوتە ژیر کاریگەری و گوتی:

- پێمبلی بزنام ئەوہ بیروپای کی بوو؟ یانی ئیوان ئاوا لە سەر ئەوہ سوورە؟

- بیروپای ئەو بوو، بیروپای ئەو بوو سووریش بوو لەسەری. سەرەتا نەدەھات بۆ سەردانم، بەلام ھەوتووی راپردوو لە ناکاو ھات و خیرا بیروپای خۆ ی دەرپری، چەندەش لە سەری سوورە. پرسیارم لیتاکا، بەلکو ھەرمانم پێدەدا. گومانی تێدا نییە کە ھەرمانەکە ی بەرپوہ دەبەم، ئەگەر چی سەفرە ی دلم وەک بۆ تۆم کردوہ بۆ ئەویشم کردوہ، سەبارەت بەو گۆرانییەش لەگەلی دوام. گوتی جئ بەجئ دەکا و لە بنج و بناوانی دەکۆلێتەوہ. بەلام ئەوہ ھەلدەگرین بۆ دوا ی. وەک چنگنە پێوہی نووساوە. ھەمووشی لە سەر پارە یە: دەھزار رۆبل بۆ ھەلاتن و بیستەھزاریش بۆ خەرجی پری ئەمریکا. دەلی دەتوانین بە دە ھزار رۆبل پیلانی ھەلاتنیک ی سەرکەوتوانە دارپژین.

ئالیووشا دیسان پرسیی: «پێشی گوتی بە ھێچ شێوہ یەک لای من باسی ئەو پیلانە نەکە ی؟»

- بە ھێچکەس نەلیم، تەنانەت بە تۆش. بێگومان دەترسی تۆ وەک ھەیکەلی ویزدانم لەھەمبەرمدا راوہستی. پێمەلی بۆم باس کردووی. بە ھێچ لەونیک پێنەلی.

ئالیووشا گوتی: «ھەق بە تویە. دوا ی کوتایی ھاتنی دادگاییەکە بپاریدان مەحالە. دوا ی دادگایی کردنەکە خۆت بپاری دەدە ی. ئەو کاتە ئەو مرۆفە تازە یە لە دەروونی خۆتا دەدۆزییەوہ و ئەو بپارەکە دەردەکا.»

میتیا بە چزەبزیەکەوہ گوتی: «مرۆفی تازە، لەگەل بێرناردیک کە بێرناردییانە بپاری دەردەکا، چونکە پێموا یە خۆشم بێرناردیکی قیزەونم.»

- ئاخر براکەم، یانی ھێچ ھیوادارییەکت نییە لیت خۆشبەن؟ میتیا بە توورە یی شانی ھەلتەکاند و لەگەل ئەوہی سوور بوو بووہ سەری ھەلینا و بە پەلە گوتی:

- ئالیووشای خۆشەویست، کاتی ئەوہ یە برۆ ی. بەرپرسی بەندیخانە خەریکە لە ھەوشەوہ دەگورین ی. ھەر ئیستا دئ بۆ ئیرە. کاتمان درەنگ کرد،

جوان نیه له کاتی خویمان تیپه ری. زووکه باوهشم پی دا که و ماچم که. براگیان خاچم بکیشه، له بهر خاتری ئه و خاچه ی سبه نیی به کولیدا ددهم.

یه کتریان له نامیز گرت و دهستیانکرد به ماچوموچ.

میتیا له ناکاو گوتی: «ئیوان پیشنیاری هه لاتنم پیده کا، به لام بروای وایه ئه و کاره کاری منه و من باوکمان کوشتووه.»

ئالیووشا پرسیی: «لایت پرسیوه بیروپای چیه؟»

- نا، لیم نه پرسیوه. دهمویست لیبیرسم، به لام نه متوانی. زاتم نه کرد. به لام ئه و هم له چاوانیدا خوینده وه. چاکه جارئ خودا حافیز!

جاریکی دیکه ش به په له یه کتریان رامووسی و ئالیووشا دهویست برواته دهرئ، میتیا دیسان قاوی لیکرد: «به ره وروم راوهسته! ئاوا!»

دیسانیس به هه ردوو دهست شانی ئالیووشای گرت. له ناکاو رهنگی په ری و سپی هه لگه را، به جوریک که له و تاریکاییه ی دیوه که شدا به جوانی دیار بوو. لیوی دهله رزی و چاوی له ئالیووشا بری. هیواپراوانه گوتی:

- ئالیووشا، ئه وهی هه قیقه ته، وهک له هه مبه ر خودادا بی، پیمبلی. با بزنام توش پیتوایه من ئه و جینایه ته م کردووه؟ یانی تا ئیستا وات بیرکردو ته وه؟ راستیم پیتلی و درۆ مه که!

دهنگوت هه موو شتیک له هه مبه ر ئالیووشادا قوت بوونه ته وه و خه نجه ر له جه رگی راده که ن.

به دامای منجاندی: «وست! مه به ستت چیه؟»

میتیا دووپاتی کرده وه: «راستییه که یم پیتلی، درۆ مه که!»

دهنگیکی له رزوک له گه رووی ئالیووشا وه هاته دهرئ: «قه تم بیر لینه کردو ته وه و تو به قاتل نازانم!» دهستی راستی بو ئاسمان به رز کرده وه وهک ئه وهی خودا به شایه د بگری.

میتیا زه رده یه کی گرت و به نه رمی، وهک ئه وهی دوا ی بیهوشی هه ناسه یه ک هه لکیشی، گوتی: «سپاست ده که م! ئیستا ژیا نی نویت پیدامه وه. بروا ده که ی، تا ئه م کاته نه مده ویرا لیت بپرسم، له تو ده ترسام، ته نانه ت له

توش. چاکه، برۆ ئیترا! تین و گورپکی تازه ت پیدام بو سبه نیی. خودا خیرت

وه ری بیئی! چاکه، برۆ!» دوا یین قسه شی ئه مه بوو: «ئیوانت خو شبوئی!»

ئالیووشا به گریان وه رۆی بو دهرئ. ئه و بیتمانه ییه ی میتیا ئه و شک و گومانه ی له وی هه بوو، خه م و هیوا براوی رۆحه ناشاده که ی میتیا ی بو دهرخست. هه ر خیراش خو شه ویستی و به زه ییه کی بی پایان سه رتاپای داگرت. ژانکی جه رگپریش له ناخیدا ره گی دا کوتا. «ئیوانت خو شبوئی.» - له ناکاو قسه کانی میتیا ی وه بیر هاته وه. ئه ویش خه ریکبوو ده چوو بو لای ئیوان. ئه و رۆژه به ئاواته وه بوو چاوی پی بکه وئ. چه نده دلله دوا ی میتیا بوو، به و راده یه ش دلله دوا ی ئیوان. ئیستا ش زور له پیتشوو زیاتر خه مبه ر و تامه زرۆی دیتنی ئیوان بوو.

قسەكەى ئەۋەندە قورس و فەرمان پىدەرانە بوو، ئىوان فىۋدۇرۋويچ دواى تاۋىك دوۋدى، بىر يارىدا لەگەل ئالىووشا بىرۋاتەۋە سەرى.

لەبەر خۆيەۋە بە توۋرەيى گوتى: «لەپشت دەرگاگە گويى گرتبوو،» بەلام ئالىووشا دەنگى ئىۋانى نەبىست.

ئىۋان فىۋدۇرۋويچ، پۇيى بۇ ژوورى ميواندارى و گوتى: «بىمبوره كە بالتهكەم داناكەنم. نامەۋى دانىشم. تەنيا خولەككىك دەمىنمەۋە.

كاترىنا ئىۋانا گوتى: «ئالكسى فىۋدۇرۋويچ دانىشە،» بەلام خۆى ھەر بە پىۋە بوو. لەو ماۋەيەدا گۇرپانىكى ئەۋتۆى بەسەردا نەھاتبوو، بەلام چاۋە رەشەكانى نەخسىيەكى تىدا دەدرەۋشايەۋە. ئالىووشا دواتر ۋەبىرى ھاتەۋە كە لەو كاتەدا زۆرى پىۋان بوۋە.

- داۋاى لىكردى چىم پىتلىي؟

ئالىووشا راست چاۋى لە چاۋى بىرى و گوتى: «تەنيا شتىك، ئەۋىش ئەۋەيە چاۋپوشى لىكەى، لەۋەى (شلەژا و زمانى كەۋتە تەتەلە) ...» لەنىۋانتان دايە... يانى ئەۋ رازەى كاتى ئاشنايەتتەن... لەو شارە... لە دادگا باسى نەكەى.»

كاترىنا ئىۋانا بە پىكەنىنىكى تالەۋە گوتى: «ئەھا، ئەۋەى كە لەبەر خاترى پارە خۇمدا بە سەر كەۋشەكانىدا! بۇ، لەبەر من دەترسى يان لەبەر خۆى؟ داۋام لىدەكا چاۋپوشى بكەم - لەكى؟ لە ئەۋ يان لە خۇم؟ ئالكسى فىۋدۇرۋويچ، پىمبلى بزانم!»

ئالىووشا، كە ھەۋلى دەدا لە ۋتەكەى تىبگا، بە وردى چاۋى تىبىرى و بە ئارامى ۋەلامى دايەۋە: «لە تۇش و لە خۇشى.»

كاترىنا ئىۋانا بەشىۋەيەكى تۇسنانە دەنگى ھەللىنا: «خۇشحالە ئەۋە دەبىستەم،» لە ناكاۋىش سوورھەلگەرا. پاشان ۋەك ئەۋەى ھەرەشە بكا، گوتى: «ئالكسى فىۋدۇرۋويچ، ھىشتا من ناناسى. تەنانەت خۇشم ھىشتا خۇم ناناسم. رەنگە سبەينى دواى لىپرسىنەۋە بە پەرۋيەكى پىس كلکم بگرن و فرىمدەن.»

كارى تۆ نەبوو، كارى تۆ نەبووا

ئالىووشا، كاتىك بەرەۋلاى ئىۋان ۋەپىكەۋت، ناچار بوو بەلاى مالى كاترىنا ئىۋانادا تىپەرى. پەنجىرەكان پووناك بوون. لە ناكاو لە جىيى خۆى پاۋەستا و بىر يارىدا بچىتە ژوورى. ھەۋتوۋيەك زىاتر بوو چاۋى بە كاترىنا ئىۋانا نەكەۋتبوو. بەلام ئىستا لەخۇرا لەدلىدا كە دەبى ئىۋان لەلاى ئەۋبى، بەتايىبەت شەۋى ئەۋ پۇژە سامناكە. لەدەرگاى دا و تاھات لە پلىكانەكان ۋەسەر كەۋى، كە شۇقى كزى لەنتەرىك پووناكى كىرەۋە و پىۋىك خەرىك بوو پىندا دەھاتە خوارى. كە نرىكۋەۋە ناسىيەۋە، ئىۋانى براى بوو. ديار بوو لەلاى كاترىنا ئىۋانا بوو.

ئىۋان فىۋدۇرۋويچ بەشىۋەيەكى ساردوسىر گوتى: «ئەتۆى، گوتم بللى كى بى؟ دەى من دەرۋم، خوداھافىز! دەچى بۇ لاى ئەۋ؟»

- ئەرى.

- بە قسەى من دەكەى مەچۇ. زۇر نارەھەتە تۇش بچى زىاتر تىكدەچى، مەچۇ.

لەسەرەۋە دەرگاگە لە سەر رەقى پىشت كرايەۋە و دەنگىك ھات:

- نا، نا! ئالكسى فىۋدۇرۋويچ، لەلاى ئەۋ بوۋى؟

- ئەرى، لەلاى بووم.

- پەيامى بۇ نەناردووم؟ ئالىووشا ۋەرە سەرى. ئىۋان فىۋدۇرۋويچ تۇش دەبى بگەپىيەۋە. ھالى بوۋى؟

ئاليووشا گوتى: «سادقانه شايه دى بدهى باشه، له وهش زياتر هيچ چاوه روانييه كى ديكه مان نيبه.»

كاترينا ئيوانا به ددانه چيرپه وه گوتى: «ژنان زور جار سادق نين. هر سه عاتيك له مه و بهر بيرم ده كرده وه كه ناويزم دست له و رموزنه بدهم... هر ده لى دعبايه... به لام نا، هيشتا به مرؤفى ده زانم!» هر له و كاته دا كه به ره وه ئيوان فيؤدورؤويچ پووى وهرده گيړا، وهك شيت و هر له ناكاو قيژاندى: «يانى كارى ئه و بووه! يا ئه و باوكتانى كوشتووه؟» ئاليووشا هر خيرا تيگه يشت كه ئه ويش ئه و پرسياره ي له ئيوان كردوه، رهنگه تاويك بهر له هاتنه ژورى. ئه ويش نهك جار يك، بهلكو سه د جار، هه موو جار يكيش له سه ر ئه و پرسياره به كيشه هاتبون.

كاترينا ئيوانا هه روا كه پووى له ئيوان فيؤدورؤويچ بوو، له دريژه ي قسه كانيدا گوتى: «دهمويست بچم بو سهردانى ئيسمير دياكوف... تو قه ناعه تت پيھينام كه ديميتري فيؤدورؤويچ، فيؤدورپاولوويچى كوشتووه. من بروام به قسه كه ي تو كرد!» ئيوان زهرده يه كى خه ماوى نيشته سه رليوى. ئاليووشا به و قسه يه هه لبه زييه وه. پيوانه بوو تا ئه ورا ده يه ليك نزيكن و موو به به ينياندا ناچى.

ئيوان باسه كه ي گورى: «باشه، ئيتر به سيكه ن. من ده روم. سبه ينى ديم.»

خيرا وهر سوورا، له ژورده كه چوه ده رى و به پليكانه كاندا داگه را.

كاترينا ئيوانا، به ههردو دهستى شانى ئاليووشا ي گرت و وهك ئه وه ي فرمانى پيندا به سرتيه يه كى عه جوولانه گوتى:

- برؤ به دوايدا! پيبيگه وه! چاوى لى خافل مه كه! شيت بووه! بو نازانى وهك شيت و هارى لى هاتووه؟ تووشى تاوياو بووه: ياوى ميشك.

دوكتور گوتى: «برؤ. هه لى به دوايدا...»

ئاليووشا هه ستا سه رپى و به دواى ئيوان فيؤدورؤويچدا هه لات، كه په نجا ههنگاويك دوور كه وتبووه.

ئيوان تى گه يشت كه ئاليووشا به دوايدا راده كا. خيرا ئاوړى دايه وه: «چت ده وى؟ پيگوتى خؤتم پيبيگه يه نى، چونكه شيت بووم.» به توورپه ييش گوتى:

«هه موو ئه وانم له به ره.»

ئاليووشا گوتى: «رهنگه به هه له چووبى؛ به لام ئه وه ي راسته كه ده لى نه خووشى. هر ئيستا چاوم له روخسارت كرد. ئيوان زور تيگچووى، رهنگى مردووت لى نيشتووه.»

ئيوان بى ئه وه ي راوه ستى مى رپى گرت. ئاليووشاش وه دواى كه وت.

ئيوان به نه رمى و بى توورپه بوون، رووراست و كونچكاوانه پرسى:

«ئالكسى فيؤدورؤويچ، ده زانى مرؤف چون شيت ده بى؟»

- نا، نازانم. پيموايه شيتى چه ندين جوړى هه يه؟

- بللى پياو خوى بزاني خه ريگه شيت ده بى؟

ئاليووشا به سه رسوورمانه وه وه لامى دايه وه: «پيموايه پياو ناتوانى له و حاله دا به جوانى خوى بينى.»

ئيوان توژى مات بوو و له ناكاو گوتى: «ئه گه ر ده ته وى له گه ل من به ريدا برؤى، تكايه باسه كه بگوره.»

ئاليووشا شه رمانه گوتى: «ئاخ، له بيرم نه بوو، نامه يه كم بو هيناوى،»

نامه كه ي ليزاى له گيرفانى ده ره يتا و دايه ده ستى ئيوان. له ژير دارتيليك راوه ستابون كه گولؤپيكي پيوه هه لكرابوو. ئيوان خيرا ده ستنوسه كه ي ناسييه وه. به بزده يه كى زيره كانه وه گوتى: «په ككو، له دست ئه و شه يتانه!»

بى ئه وه ي پاكه ته كه ش هه لچرپى، له توكوتى كرد و بلاوى كرده وه. ورده كاغه زه كان با بردى.

ئيوان به له بزىكى پرسووكايه تى گوتى: «پيموايه هيشتا نه بوته شازده سالان ده يه وى خويمان به سه ردا بيرى،» ديسان به گوئ شه قامه كه دا كه وته رپى.

ئاليووشا به سه رسوورمانه وه پرسى: «مه به ستت چييه له خويمان به سه ردا ده برى؟»

- دتهوئ بزانى، راست ئو كارهى ژنانى بهستوكه دهيكهن.

ئاليوشا، خه مبارانه و تارادهيهك تووربه دهنگى هه لينا: «چون دلت دى قسهى وادهكهى، ئيوان ئه وه به راستته؟ ئه و كچه منداله، چون تومته له و منداله ددهى؟ نه خوشه؛ زوريش نه خوشه. ئه و يش خهريكه شيتت ده بى... ناچار بووم نامهكهى بيم بؤت... خودا خودام بوو شتيتك لىبيستم... به هيوابووم نه جاتى بدهى.»

- به هيواي من مبه. ئه گهر ئه و منداله، خو من په رستارى نيم. ئالكسى بيدهنگ به، واز له و قسانه بيته. من هر بيريشى ليناكه موه. ديسان بيدهنگ بوونه وه.

ئيوان ديسان به تووربهى گوراندى: «ئو ئيستا هه تا به يانى له بهر دايقى دوو عاله م ده پاريتته وه كه نيشانيدا سبه ينى له دادگا چون هه لسوكه وت ده كا.»
- مه به ستت... مه به ستت كاترينا ئيوانايه؟

- ئه رى. كه ميتنكا نه جاتدا، يان له نيوى به رى. دوعا ده كا تيشكى هيو و رينوئى دلى پروناك بكاته وه. خوئ ناتوانى بريار بو خوئ بدا. هيشتا دهرفتهى نه بووه بريار بدا. ئه و يش من به په رستارى خوئ ده زانى. ده يه وئ لايه لايه ي بو بكم و بيلاوينم.

ئاليوشا به له بزىكى خه مناكانه گوتى: «براكه م، كاترينا ئيوانا خوئى ده وئى.»

- رهنگه؛ به لام من دل م پيوه ي نيه.

ئاليوشا به شيويهكى شه رمانه و سه ركونه كه رانه له دريژه ي قسه كانيدا گوتى: «ئو ئازار ده كيشى. بو... هيندى قسه ي واى بو ده كه ي ته واو هيوادار ده بى. ده زانم هيوادارت كردووه.» گوتيشى: «بمبووره كه ئاوات قسه له گه ل ده كه م.»

ئيوان به تووربهى گوتى: «ئو جو ره ي كه پيوسته ناتوانم هه لسوكه وتى له گه لدا بكم - كتوپر وازى لينا هينم و به بى شه رم كردن ناليم وازم ليه يناوه. ده بى سه بركه م تاكو حوكوم بو قاتله كه ده برنه وه. ئه گهر ئيستا لى هه لبريم،

سبه ينى له دادگا به له نيو بردنى ئه و هيجو پووچه توله له من ده كاته وه. چونكه رقى له وه و ده شزانى رقى ليه تى. هه مووى درويه، درو له سه ر درو! هه تا كاتيك لى هه لئه بريم هيوابراو نابى و ئه و رمووزنه له نيو نابا، چونكه ده زانى من ده مه وئ له و گرفتاريه رزگار يكه م. خو زگه ئه و حوكمه نه گبه تيه ده ربكرايه!»

وشه ي «قاتل» و «رمووزن» له دلى ئاليوشادا بوو به زايه له يه كى به ژان. تو زى بيرى له وته كانى ئيوان كرده وه و پرسى:

- ئاخه ر چون ده توانى ميتيا له نيو به رى؟ ده توانى چ شا يه دييه ك بدا كه ده بيته هوئ له نيو چوونى ميتيا؟

- هيشتا ئه وه نازانى. به لگه يه كى له لايه و ده ستنووسى ميتنكايه. به خاترجه مى ئه و به لگه يه ده يسه لميئى كه ئه و باوكمانى كوشتووه.

ئاليوشا گوراندى: «مه حاله!»

- بو مه حاله؟ خو م خويندوومه ته وه.

ئاليوشا به گه رمى دووپا تيكردوه: «به لگه ي وا هه ر نيه! چونكه ئه و پياوكوژ نيه. ئه و قاتلى باوكم نيه، كارى ئه و نيه، نا. كارى ئه و نيه!»

ئيوان فيودور وويچ له ناكاو راوه ستا و به خو ين سارد ييه كى ئاشكرا وه پرسى: «ئهى قاتل كيئه؟ به برواى تو ده بى كى بى؟» به ده نكيكى گر و له خو بايانه ئه وه ي گوت.

ئاليوشا به ده نكيكى ئارام و كارتيكه رانه گوتى: «خوت ده زانى كيئه.»

- كى، مه به ستت ئه و قسه هه ليتوپلitanه يه وا سه باره ت به ئيسمير دياكوفى شيت و فيدار كه وتوته سه ر زاران؟

ئاليوشا له ناكاو هه ستيكرد سه ر تا پاي ده له رزى، وشه گه لى «خوت ده زانى كيئه» بى ئيختيار به زاردا هاتبوو. هه ناسه ي سوار بوو بوو.

ئيوان به شيويه كى وه حشيبانه هاوار يكد: «كى؟ كى؟» له پر ئارا و قاراي لى هه لگيرا.

ئاليووشا، ديسان به دهنگيكي نزيك به سرتوه دريژهي به قسهكاني دا:
«تهنيا شتيك دهزانم، ئهوهي باوكماني كوشت تو نهبووي.»

ئيوان به جاري تووشي سهسوورمان بوو.

- تو نهبووي! مهبهستت له «تو نهبووي!» چييه،

ئاليووشا به دلنبايي دووپاتي كردهوه: «ئهو كهسهي باوكماني كوشت،
تونهبووي، كاري تو نيبه!»

نيو دهقيقهيك بيدهنگ بوون.

ئيوان، به بزهيكي سارد و سرپوهه گوتي: «ئهو خوشم دهزانم. خهريكي
ورينه دهكهي؟» چاوي له ئاليووشا بريبوو. ديسان له ژير كوئهكهي كارهباكه

پاوهستان.

- نا، ئيوان. خوْت چهند جار گوتوته كوشتوومه.

ئيوان، داماوانه منجاندی: كهنگي شتي وام گوتوه؟ من له مؤسكو بووم...
كهنگي شتي وام گوتوه؟»

ئاليووشا له دريژهي قسهكانيدا گوتي: «له ماوهي ئهم دوومانگه دا واوهيلا،
زور تهنيا و بيكس بووي، زور جار ئهوهت بهخوت گوتوه.» وهك پيشوو به

نهرمي و راشكاوي قسهي دهكرد، ههر له وكتاشدا دهتگوت بيئختيار ددوي
و پيرهوي له فهرمانيكي روون و ئاشكرا دهكا. «خوت تومهتبار كردوه و به

خوتت سهلماندوه كه قاتل جگه له تو هيچكسي ديكه نيبه. بهلام ئهو كارهت
نهكردوه: به هلهچووي: قاتل تو نيبت. حالي بووي؟ كاري تو نيبه! خودا

ناردوومي ئهوهت پييليم.»

ههردووكيان بيدهنگ بوون. خولهكيكي تهواو متهقيان نهكرد. ههردووكيان
ههروا پاوهستاوون و چاويان له چاوي يهكتر بريبوو. رهنگيان ههلبزركابوو.

له ناكاو سهرتاپاي ئيوان وهلهرزين كهوت، شاني ئاليووشاي گرت و به
لهبزيكي تووره گوتي:

- تو له ژوررهكهي من بووي! شهوي لهوي بووي، ئهو كه هات... داني
پياني... ديتوته، ئاگات لي بووه!

ئاليووشا به سهرسامي گوتي: «مهبهستت كييه - ميتيا؟»

ئيوان شيتانه گوراندي: «ئهو نا، بهنهحلهت بي ئهو رموزنه! بو زانيوته ئهو
دي بو ديدهنيم؟ چونت زانيوه؟ پيم بلي!»

ئاليووشا كه ترسي لينيشتبوو، منجاندی: «ئهو كييه، نازانم باسي كي
دهكهي.»

- ئهري، حهتمه ن دهزاني... دينا بو لهوه ئاگاداري... مهحاله نهزاني.

ئيوان وهك ئهوهي دان به خويدا بگري. لهسهرهخو پاوهستا و اينواند كه
بير دهكاتهوه. چزهبزهيكي سهير دهمي پي پان كردهوه.

ئاليووشا به دهنگيكي لهرزوك ديسان وهقسه هات: «براكهم، ئهوه ههر به
تو دهليم، چونكه بروام بيدهكهي، ئيتير له هيچي ديكه ئاگادار نيم. ئيستا بو

دوايين جار! خودا له دلي ناوم كه ئهوهت پييليم. ئهگهر بيتته هوي ئهوهي له م
ساتهوه له بهرچاوت تاليم..

بهلام تا ئيستا ئيوان فيودورويچ واديوار بوو تهواو داني بهخويا گرتوه.
بزهيكي ساردوسر كهوته سهرليوي و گوتي:

- ئالكسي فيودورويچ، تاقهتي پيغهمبهران و فيدارانم نيبه - بهتاييهت
رهوانهكراواني خودا - توش ئهوه زور چاك دهزاني. له م ساتهوه رهنگه بو

ههتا ههتا پيوهنديم لهگهل تو نهمني و ليكههلبريين. تكات ليدهكه م له سه ر ئهم
دورپيانه ليم جيا بهوه. مهزلهكهي توش لهولاويه. واچاكه ئاگات لهخوت بي

و بهتاييهتي ئهمرو تخونم نهكهوي! حالي بووي؟

پووي وهرگيزا، بيئوهي ئاور بداتهوه، به ههنگاوي قورس و قايم كهوته
ري.

ئاليووشا له دواوه ههراي ليكرد: «براكهم، ئهگهر له ئهمرو بهدواوه تووشي
پووداويك بووي، بهرله ههمووكس وهره بو لاي خوم!»

بهلام ئيوان وهلامي نهدايهوه. ئاليووشا له سه ر دورپيانهكه چووه ژير
كوئهكهي كارهبايهك و پاوهستا، ههتا ئيوان له تاريكيدا بزر بوو. پاشان

وهرسوورا و بهرهو مالي وهرپيكهوت. ئاليووشا و ئيوان ههردووكيان له

ژووری خزمه تکاراندا دهژیان؛ هیچ کامیان پنیان خوښ نه بوو له و ماله چولهی باوکیاندا نیشته چی بن. ئالیووشا له مالی بازارگانیک، ژووریکي به کری گرتبوو. ئیوانیش هر له و گهړه که وه تاغیکي پیشخزمه تیبانهی گه وره و به رفه ریچی به کری گرتبوو، که دیوار به دیواری مالی بیوه ژنیکي جوان و خوښگوزهران بوو. ئه و بیوه ژنه میړده کارمهنده کهی نه مابوو. ته نیا کلفه تیکي بوو، ئه ویش ژنیکي ئه رخه نناس و کهړ و بادار بوو. هه موو پوژئی سه عات شه شی عه سر ده خزایه پیخه فه که یه وه و سه عات شه شی به یانی هه لده ستا. ئیوان فیوډورویچ له م دواییانه دا پووی له شادی و ژیانی خوښ وهرگیړابوو و خووی به ته نیایی گرتبوو. له ژووریکدا ده ژیا و هه موو کاروباره کانی خوئی چی به جیئی ده کرد و سه ری به هیچ کام له وه تاغه کانی دیکه دا نه ده کرد. گه یشته بهر ده رگای مالی، هات ده سته بری بۆ ئالقهی ده رگاکه و له پړاوه ستا. هه سته کرد ئازای ئه ندامی له داخ و رقان ده له رزی. زوو ده سته له ئالقهی ده رگاکه به ردا و له گه ل جنیویک وهر سوورا و به په له گه رایه وه. کیلومه تر و نیویک به پیدا پویشت تا گه یشته ماله دارینه یه کی چکوله و داروبار پزیو که زیاتر له کوخیک ده چوو، ماریا کیندراتیفنا له وئی ده ژیا، هه ر ئه و جیرانهی بۆ وهر گرتنی شو ربا ده هات بۆ چی سخانه کهی فیوډورپاولوویچ و جاریک ئیسمیر دیاکوف گیتاری بۆ لیدابوو و گورانبی بۆ گوتبوو، ماله چکولانه کهی خوئیان فروشتبوو و ئیستا له گه ل دایکی له و خانووه دارینه دا ده ژیان. ئیسمیر دیاکوف نه خوښ بوو - هیچ کهس پیئی وانه بوو ده مینئ - له دواى مردنی فیوډورپاولوویچ چوو بوو بۆ لای ئه وان. ئیوان فیوډورویچیش که هیزیکي کتوپر به دواى خویدا رایده کیشا - هه ر ئیستا ده یویست جچی بۆ لای ئه و.

(۱)

یه که مین چاوپیکه وتن له که ل ئیسمیر دیاکوفه

ئهمه سیته مین جار بوو ئیوان له دواى گه رانه وه له مۆسکو ده چوو بۆ لای ئیسمیر دیاکوف. یه که م جار دواى رووداوه که چوو بۆ لای و قسه ی له گه ل کرد، ئه و پوژه بوو که هاتبووه، پاش ئه وه دوو حه وتوو دواتر، دیسان چوو بۆ سه ردانی. به لام لیتره دا کوتاییی به دیداره کانی نه هینابوو. بۆیه مانگیک زیاتر بوو چاوی پیئی نه که وتبوو، هه والیشی لیئی نه بوو. ئیوان پینچ پوژ دواى مردنی باوکی گه رابوو، بۆیه له ریوره سمی ناشتنی باوکیدا به شدارینه کرد که پوژیک بهر له گه رانه وه ی به ریوه چوو. هوی وده رنگ که وتنه که شی ئه وه بوو ئالیووشا ناو نیشانی نه ده زانی و ناچار بوو جچی بۆ لای کاترینا ئیوانا تاکو برووسکه ی بۆ بنیرئ. له لایه کیشه وه ئیوان فیوډورویچ له گه ل گه یشته مۆسکو چوو بۆ دیدهنی خوشکی و پووری و برووسکه ی بۆ لیدان، به لام ئیوان هه تا چوار پوژ دواى گه یشتن نه چوو بۆ لایان. پیویست به گوتن ناکا، له گه ل ئه وه ی برووسکه ی پیگه یشتت به چوارنال گه رایه وه بۆ شاره که مان. یه که م کهس که چوو بۆ دیدهنی ئالیووشا بوو. ئیوانیش به وپه ری سه رسوورمانه وه بوی ده رکه وت که به پیچه وانه ی گومانی خه لک، میتیا به تومه تبار نازانی و به راشکاوی ده لی ئیسمیر دیاکوف قاتله. دواتر، پاش چاوپیکه وتنی له گه ل سه روکی پولیس و دادوهر و بیستنی چۆنیه تی رووداوه که و تومه تبار و قولبه ست کردنی میتیا، سه ری له ئالیووشا سوورما و هاته سه ر ئه و باوه رهی که ئالیووشا به هوی هه سته هاودلی و برایانه

میتیا به بی تاوان دهنانی. چونکه ئیوان دهنانی ئالیووشا هۆگریه کی زۆری به میتیا ههیه.

وا باشه یهک دوو وشهش سه بارهت به ههستی ئیوان دهرهق به دیمیتری فیودوروویچی برای بدرکیتیم. ناخۆشی نه دهویست، ته نیا هیتدی جار دهرهق به ئه و دلسۆزی دهناند، که ئه ویش هاوړی بوو له گه ل رق و بیزارى. قیزی له هه لسوکه وت و ته نانهت قه لافه تی دزیوی میتیا هه لدهستا. ئیوان زۆری پیناخۆشبوو که دهیدی کاترینا ئیوانا هه ل هه ل گه ل له گه ل ئه وانه شدا هه ر ئه و رۆژهی گه یشته وه مالى خیرا چوو بوو سهردانى میتیا. ئه و ملاقاته ش گومانى ئه و تاوانه ی له میشکی ئیواندا نه ک که م نه کرده وه، به لکو قایمتریشى کرد. دیتی میتیا زۆر شله ژاوه و وه ک شیتی لیهاتووه. میتیا چه نه دریزی و چه قه سرۆبی کردبوو. به لام قسه کانی ئالۆز و بی سه ره وه به ره بوون. قسه ی زلی ده کرد، ئیسمیر دیاکوفی به تاوانبار دهنانی و به جارئ تیکه لی کردبوو. سه ری زمان و بنی زمانى سئ هه زار روبل بوو، که ده یگوت باوکی لئی «دزیوه». له په ستا دووپاتی ده کرده وه: «ئه و پارهی هه خۆم بوو. پارهی خۆم بوو. ته نانهت ئه گه ر دزیباشم، هه قم بوو.» سه بارهت به و شایه دیبانه ی، به زهره دی ئه و دابوویان، ناره زایه تی دهر نه ده بری، ته نانهت ئه گه ر ده یویست راستییه کیش به قازانجی خۆی بگۆرئ، نه یده توانی بیسه لمیتی و قسه که ی به هه یچ دهر ده چوو. وادیار بوو نه یده ویست له هه مبه ر ئیوان یان که سانی دیکه دا به رگری له خۆی بکا. به پینچه وانه ئه و تۆمه تانه ی زۆر پیناخۆشبوو و پنی توورپه و ئاله تی ده بوو؛ زووزوو هه لده چوو جنیوی به هه مووان ده دا. کاتیک باسی شایه دیبه که ی گریگوری ده کرا که دهرگا که ئاوه لا بووه، به شیوه یه کی پرسووکایه تی دهیدا له قاقای پیکه نین و ده یگوت: «ئه وه ی ئه و دهرگایه ی کرده وه شه یتان بوو.» به لام نه یده توانی به روونی سه بارهت به و راستییه بدوئ. ته نانهت توانی له ماوه ی دیداره که یاندا قسه ی ناخۆش به ئیوان بلئ و نه راندی به سه ریدا که ئه و که سانه ی له من به گومانن «هه قی هه موو شتیکیان هه یه» به لام هه قیان نییه شکیان له و بی و دادگایی بکه ن. له

سه ر یه ک ئه و دیداره ی له گه ل ئیوان زۆر تال و ناخۆش بوو و به هه یچ شیوه یه ک ناتوانین ناوی دیداریکی دۆستانه ی لی بنیین. دواى ئه و دیداره ئیوان فیودوروویچ له رپوه چوو بوو لای ئیسمیر دیاکوف.

کاتیک له مۆسکۆوه به سواری شه مه نده فهر ده گه راپیه وه، بیرى له دوایین وتووێژى خۆی و ئیسمیر دیاکوف ده کرده وه که ئه و ئیواره یه به ر له سه فهره که ی له لای بووبوو. زۆربه ی شته کان به بروای ئیوان جیی شک و گومان بوون. به لام کاتیک وه لامی دادوهری ده دایه وه، ئه و کاته هه یچی نه گوت، ده ستی راگرت چونکه ئه و کاته ئیسمیر دیاکوف له نه خۆشخانه بوو. دوکتۆر هیرتیزنستیۆب و دوکتۆریکی دیکه که ناوی واروینسکی بوو، کاتیک له نه خۆشخانه چاویان پینیکه وت، له وه لامی پرسیاره پیدارانه کانیدا به دلناییه وه گوتیان که بیگومان سه رودل لیهاتنی ئیسمیر دیاکوف راست بووه، کاتیک پرسیی ئیسمیر دیاکوف رۆژی رووداوه که خۆی نه خوش خستوه یان نا، به راستی تووشی سه رسوورمان بوون. پاشان تییانگه یاندا که فی لیهاتنی ئه و شه وه ی به هه لکه وت بووه و گه شکه که ی زۆری خایاندووه و چه ند جار له سه ر یه ک سه رودلی لیهاتووه. به جۆریک که نه خۆشه که سه تاسهت ژیانى له مه ترسیدا بووه. دواى ده وا و دهرمانیکی زۆر توانییان دلنیا بن که نامرئ. دوکتۆر هیرتیزنستیۆب له دریزه ی قسه کانیدا گوتی: «به لام له وانه یه هه تا ماوه یه ک، بو هه تا هه تا نا، ئه قلی بگۆردرئ.» له وه لامی بی سه برانه ی ئیوان فیودوروویچدا که گوتی ئیستا شیتته یان نا، گوتی که شیتتیبه که ی زۆر گرینگ نییه و ناتوانین بلین ته واو شیتته، به لام تووشی شله ژان و په رۆشیی رۆحی بووه. ئیوان فیودوروویچ بریاریدا هۆی ئه و ئالۆزی و شله ژانه رۆحییه بدۆزیتته وه.

له نه خۆشخانه ئیزنیاندا له رپوه چاوی به نه خۆشه که بکه وئ. ئیسمیر دیاکوف له به شیکی تایبه تی نه خۆشخانه که له سه ر چرپایه کی باریک راکشابوو. چرپایه کی دیکه ش له ژووره که دابوو، بازرگانیکی خه لگی شاره که مان له سه ری ره هیل بووبوو، که به هۆی نه خۆشیی دلوه له شی

په نه ميبوو و ديار بوو له حالې گيانكهنشت دايه و بئ ټوهى گويى بدهنى دهستيان كرد به قسه كردن. ئيسمير دياكوف هر كه چاوى به ئيوان فيؤدورويچ كهوت، به سهر سوورپاوانه وه بزى هاتى و له و ساته دا ئارام و له سهره خو ديار بوو. لانكه م ئيوان واى هاته بهرچاو. جگه له وهش، قه لافه تى ئيسمير دياكوف زور سهرنجى راكيشا. هر له گه ل چاوى پنيكهوت، شكى لا نه ما كه نه خو شه. زور لاواز و بيتاقهت بوو، هيواش ده دوا و ويده چوو به زور زمانى بگيرى و قسه بكا. زهره له گه رابوو. له ماوهى ټوه بيست ده قيقه ي پيكه وه قسه يانكرد، له په ستا هاوارى سهرى و ماسوولكه كانى له شى ده كرد و ديار بوو نازار ده كيشى. ده موچاوه ورديله و كوسته كه ي ورديله تر ديار بوو و سهر و قزى ئالوزا بوو، به جينى فوكله ش توپه لى قزى لوول و شيو او كه وتبووه سهر ته ويلى. به لام چاوى چه په ي خيل بووبوو و ده تگوت ئامازه به شتيك ده كا، واشى به خو ي ده سه لماند كه فهرقى نه كردوو. «قسه كردن له گه ل مروقى زانا و زيرك هميشه پر بابه خه.» ئيوان له ريوه ټوه قسه ي وه بير هاته وه. له په ناى لاقيدا له سهر كورسيه يه ك دانيشت. ئيسمير دياكوف زور به زحمهت له سهر چرپاكه خو ي ټه مباره و بار كرد، به لام يه كه م كهس نه بوو كه ده ستيكرد به قسه كردن.

ئيوان ليپرسى: «ده توانى قسه م له گه ل بكه ي؟ زورت ماندوو ناكه م؟»
 ئيسمير دياكوف به دهنگى كز و نه خو شاننه منجاندى: «به لى ده توانم»
 وهك ټوه ي دلخوشى ميوانىكى توورپه بداته وه، به له بزىكى نهرم دريژه ي پيدا: «گه ورم له ميژه هاتوويه وه؟»

- ټه مړو گه يشتمه وه... هاتم بو ټوه ي بزانه كه وتوويه چ زه لكاويكه وه.

ئيسمير دياكوف هه ناسه يه كى هه لكيشا.

ئيوان فيؤدورويچ له زمانى هه لخليسكا: «بو هه ناسه هه لده كيشى، خو تو ئاگات له هه موو شتيك بو!»

ئيسمير دياكوف مات و مرموچ ماويه ك بیدهنگ ما.

- قوربان چو ن ئاگادار نه بووم؟ پيشتر هه موو شتيك مه علوم بوو. به لام من چووزانم كار به و جينه ده كا؟

- چى مه علوم بوو؟ خو ت له گيلى مه ده! يانى پيشبينيت كردبوو كه سه رودلت ليدى، كاتيک ده چوى بو ټه مباره كه؟ ناوى ټوه شوينهت هيتا؟
 ئيسمير دياكوف به له سهره خو يى گوتى: «خو له كاتى پرسينه وه دا ټوهت نه گوتووه؟»

ئيوان فيؤدورويچ له ناكاهه ستى به رق و توورپه يى كرد.

- نا، هيشتا نه گوتووه، به لام حه تمه ن ده ليم. حه زره تى به ريزت ده بى زور چاكان بو باسبكه ي، جوان له گويشى بگره، ئيجازهت پينادم گالته م پنيكه ي و پيتوابى ده توانى كلاويش له سهر من نى!

ئيسمير دياكوف هه روا له سهره خو، به لام بو تاويك چاوى قووچاند، گوتى: «قوربان، من ټه وه ندهم هيوا به ټيوه يه، به قه د خودا، بو ده بى گالته تان پنيكه م؟»

ئيوان فيؤدورويچ هه ليدايه: «جارى ده زانم كات و ساتى فى ليها تن پيشبينى ناكري، زورم پرسيار كردوو؛ پيتوانه بى ده توانى به منى بسه لمينى. ده ي چو ن بوو پيشتر كات و ساته كه يت پيگوتم و هه روه ها سه بارهت به ټه مباره كه ش؟ ټه گه ر به درو خو ت وا ليته كردوو چو ن ده تزانى سه رودلت ليدى و له پليكانى ټه مباره كه وه ده كه وييه خواري؟»

ئيسمير دياكوف، به قه ستى دهنگى دريژ كرده وه و گوتى: «قوربان، هه رچونيك بى ناچارم روژى چه ند جار بجمه ټه مباره كه وه. قوربان سالى پيشووش به وشيوه يه له وه تاغى ژير هه وره بانه كه كه وتمه خواري. ټوه راسته كه روژ و كاتى فى ليها تنه كه پيشبينى ناكري، به لام پياو جارى وايه له دللى ده دا.»

- به لام تو روژ و كاته كه يت پيشبينى كرد!

- قوربان، سەبارەت بە سەرودل لىھاتنەكەى من وا چاكبوو پرسىيار لە پزىشكەكانى ئىزە بكەى. دەتوانى لىيان بېرسى بە فىل بووە يان بەراستى؛ هېچ كەلكىكى نىيە ئەوئەندەى لە سەر برۆين.

- ئەى ئەمبارەكە؟ چۆن ئاگادارى ئەمبارەكە بووى و دەتزانى دەكەوئە ناوى؟

- واديارە ناتوانى مەسەلەى ئەمبارەكە لە زەينتدا حەلكەى! ھەر لەو كاتەدا كە كەوئە نىو ئەمبارەكەو، ترس و دلەراوكىيەكى زۆرم ھەبوو. ئەوئەى لە ھەموو شتىك زياتر ئاراقاراي لىھەلگرتم، لەدەستدانى ئىو و بېپشتىوان مانەو ھەم بوو. بۆيە كاتىك چومە نىو ئەمبارەكەو لە دلەى خۆمدا گوتم: «ئەگەر بكەوم، لەرپوئە فىم لىدئ؟» قوربان ھەر لەبەر ئەو ترسە بوو لە ناكاو تووشى ئەو حالەتە بووم كە بەسەرمدا دئ... ھەربۆيە بەسەرەو لە پلىكانەكان كەوئە خوارى. ھەموو ئەمانە و تەواوى ئەو قسانەى پىشوووى من كە ئەو رۆژە عەسر لەبەر دەرگاگە بۆم گىراپەو و گوتم چەندە دەترسم و باسى ئەمبارەكەم كرد، ھەموویم بۆ دوكتۆر ھىرتىزنىستىۆب و نىكۆلاپارفىنوويچ گىراوئەو و ھەمووشى لە شايدەى نامەكەدا نووسراو. دوكتۆرى نەخوشخانەكەش، ئاغای واروئىسكى قەبوولكىرد كە ئەو فكرە، يانى ترسى كەوئەخوارەو، بوئە ھۆى ئەو سەرودل لىھاتنە. راست ئەو كاتەش بوو سەرودلم لىھات. نووسىويشيانە، يانى حەتمەن ئەو ترسە بوئە ھۆى ئەو فىل لىھاتن، قوربان.

ئىسمىر دىاكوف كاتىك قسەكەى تەواو كرد ھەناسەيەكى قوولەى ھەلكىشا، كە دەتگوت بە جارى ھىزى لىبراو.

ئىوان فىوئورۆويچ، كە تارادەيكە شلەژا بوو گوتى: «كەوايە لە وتەكانتدا ئەوئە گوتوئە؟» دەيوئىست بە دووپاتكردەنەوئەى مشتومرەكەيان بىترسىئى، بەلام بۆى دەركەوت كە ئىسمىر دىاكوف خۆى راستى ھەموو شتىكى گوتوئە.

ئىسمىر دىاكوف لىبراوانە گوتى: «ترسى چىم بوو؟ لىگەرئ با ھەموو راستىيەكان بنووسن.»

- وشە بە وشە قسەكانى بەر دەرگات بۆ گىراپەوئە؟

- نا، يانى وشە بە وشە پىمئەگوتون، قوربان.

- پىتگوتن كە دەتوانى فى لەخۆت بىنى، ھەرەك ئەو كاتە خۆت پىوئە رادەنا؟

- نا، ئەوئەشم پىئەگوتن، قوربان.

- ئىستا پىمبلى، بۆ منت نارد بۆ چىرماشنىا؟

- دەترسام بچى بۆ مۆسكۆ، چونكە چىرماشنىا نىكترە قوربان.

- درۆ دەكەى، خۆت پىشنىارت پىكردم برۆم؛ پىتگوتم خۆم لەرپى چارەپەشى لادەم.

- تەنيا لەبەر خۆشەويستى و فىداكارى دۆستانەم بوو، چونكە كىشە و ئالۆزى بنەمالەكەم پىشبنى كردبوو و دەموئىست ئىو لەو كىشەيە بەدوور بن، قوربان. لەبەر ئەو بوو پىمگوتى لەرپى چارەپەشى لادە و دەموئىست تىبگەى كە كىشە و ئازاوە لە مالەكەدا ھەلدەگىرسى و بۆ ئاگادارى لە گىانى باوكت لە مالیدا دەمىئىيەو.

ئىوان فىوئورۆويچ لە ناكاو توورە بوو، گوراندى بەسەرئىدا: «كەللەكەر، دەبوو راشكاوانەتر پىمبلى!»

- قوربان، لەو كاتەدا چۆن دەكرا راشكاوانەتر پىتىبلىم. لەو دەترسام وەقسە بىم و ئىوئەش لەوانە بوو توورە بن. دىسان لەوئەش دەترسام دىمىترى فىوئورۆويچ كىشە و ھەرايەكى دىكە وەرئى بخا و ئەو پارەيە ھەلگىرئ و برؤا، چونكە ئەو پارەيەى بە پارەى خۆى دەزانى، بەلام كى دەيزانى كارەكە بەو جىئە دەگا و پىاوى تىدا دەكوژئ؟ پىمابوو تەنيا ئەو سى ھەزار رۆبلە دەبا كە لە ژىر بالئجەكەى باوكتدا بوو. قوربان، لە پاكەتىكدا بوو. قوربان، بەلام دىمان ئاوا كوشتى. قوربان، ئىو خۆشتان بىرتان لە شتى وا دەكردەوئە؟

ئىوان تۆزى مات بوو و گوتى: «بەلام ئەگەر دەلىلى نەدەكرا بىرى لىكەيتەو، چۆن دەمتوانى بىرم بۆ ئەو بچى و لە مالى بىمىنمەو؟ قسەى بىسەرەوبەر دەكەى!»

- دەبوو بەو بەزنى كە دەمويست بىننيرم بۆ چىرماشنىيا، نەك مۆسكۆ.

- چۆن دەمتوانى بەو بەزنى بىرمانم؟

ئىسمير دياكوف زۆر بىننيرى دەنواند، ديسانىش خولەكك بىدەنگبوو.

- قوربان، دەبوو بەو بەزنى كە داوام لىكردى نەچى بۆ مۆسكۆ، بەلكو بچى بۆ چىرماشنىيا. يانى دەمويست لە شوينىكى نىكتىر بى قوربان. چونكە دىمىترى فىودورويچ بىزانىيا زۆر دوور نەكەوتويەو دەستى بۆ كارىكى ئاوا نەدەبرد. ئەگەر رووداويكىش بقەومايە، دەهاتىيەو و پارىزگاريت لە منىش دەكرد، چونكە پىمگوتى گرىگورى نەخۇشە و منىش دەترسم توشى ئەو سەرودلە دوابراو بەم. پاشان ئەو نىشانانەم بۆ باسكردى كە چەن جار لە پەنجىرەكە بەدى، باوكت دەرگاكە دەكاتەو، ئەو بە دىمىترى فىودورويچىش گوت. پىمابو بۆخوتان بىرتان بۆ ئەو دەچى كە مىتيا كارىكى ئاواى لە دەستى و لەوانەيە ئىو ش لىرە بىمىنەو و تەنەت نەشچن بۆ چىرماشنىيا.

ئىوان فىودورويچ بەخۇى گوت: «واديارە زۆر بەروونى قسە دەكا، تەنيا تۆزى منجە منج دەكا؛ كەوايە ئەو تىكچونەى مىشكى كە هىرتىزنىستىوب باسى دەكا، چىيە؟» بە دەنگىكى بەرزىش كە توورە بوونى پىو ديار بوو: «نەگەتى، لەگەل منىش بە فىل و دەھووە هەلسوكەوت دەكا.»

ئىسمير دياكوف بەشيوەيەكى مات و بەستەزمانانە قسەكەى خۇى خواردەو: «بەلام ئەو كاتە پىمابو بە تەواوى بۆى چووى.»

ئىوان فىودورويچ ديسان قەلس بوو و گوراندى: «ئەگەر بىزانىيايە، دەمامەو.»

- ئاخەر قوربان، پىمابو بەھوى تىگەيشتن لە مەبەستەكەم ئاوا بە پەلە رۆيشتى بۆ ئەو بەزنى لارىي چارەرهشى لادەى، قوربان بۆ ئەو بەزنى لە ترسانا راکەى و خوت دەر بازكەى.

- پىتوايە هەموو وەك تۆ ترسەنوكن؟

- بىوورە قوربان، پىمابو توش لە من دەچى.

ئىوان بە نارەحەتتەيەو گوتى: «هەلبەت دەبوو بىزانم، دەشمزانى شتىكت لەژىرسەردايە...» لە ناكاويش مەسەلەيەكى وەبىرەتەو و گوراندى: «بەلام درۆ دەكەى و درۆكەشت بە پىي خۇى دەروا. لەبىرتە لە عارەبانەكەو سەرکەوتى و پىتگوتم: «قسە كردن لەگەل مروقى زىرەك و زانا زۆر بەنرخە؟» بۆيە بە رۆيشتنى من خۇشحال بووى، چونكە مەتحتدەكردم! ئىسمير دياكوف لە پەستا هەناسەى هەلدەكىشا. رەنگى هەلبىرکا و بە هەناسە بركىو گوتى:

- لەبەر ئەو خۇشحال بووم، رازى بووى بەجىي مۆسكۆ بچى بۆ چىرماشنىيا، چونكە ئەوى نىكتىرە. بەلام كە ئەو قسانەم كرد، نەمدەويست مەتخ و تارىفت بکەم، بەلكو دەمويست سەرکۆنەت بکەم. خوت سەرنجت نەدایە.

- سەرکۆنەى چى؟

- كە ئەو كارەساتەت پىشبنى كرد و باوكىشت بەجى هىشت و پارىزگاريت لىنەكردىن. چونكە لەوانە بوو بەھوى دزىنى هەزار رۆبلەو قۆلبەستم كەن قوربان.

ئىوان ديسان دەمى هەلمالى: «ئەى نەگەتى! پىمبلى بىزانم، نەقلى ئەو لە پەنجىرە دانەت بە دادوهرەكان گوت؟»

- هەموو شتىكم بە بى پىچوپەنا پىگوتن قوربان.

ئىوان فىودورويچ ديسان لەناخەو توشى سەرسوورمان بوو و درىژەى بە قسەكانى دا:

- ئەگەر ئەو كاتە بېرىم لە شتىك بگردايەتەو، حەتمەن ئەو ەى بېرىم لىدەكردەو ەغەلىي تۆ بوو. دىمىترى رەنگ بوو بىكوژى، بەلام قەت باوەر ناكەم دىمىترى دزىبىكا... بەلام تۆ ەموو ەغەلىيەكت لە دەستدى، خۆت بە منت گوت كە دەتوانى خۆت بىهۆش كەى. دەبلى نەتگوت!

- لەبەر ساويلكەيى بوو، بە عومراتم بە درۆ فېم لە خۆم نەهناو. ئەو كاتە رەنگە وىستىتېم شاتوشووت بكەم، ئەو ىش بەهۆى گەوجىيەتییەو. ئەو كاتە زۆرم خاترى ئىو ەو ىست. نەمدەو ىست بىشارمەو.

- دىمىترى برام بە راشكاوى تۆمەتبارت دەكا كە قەتل و دزىتكردو.

ئىسمىر دىاكوف دىسان بە بزەيەكى تالەو ەگوتى: «ئىتر چىي لە دەست دى؟ بەلگە و شايد ەموو بە زەرەدى ئەون، كى باوەر بە قسەكانى دەكا؟ گرىگورى واسىليەويچ دىتوويەتى دەرگا كە كراو ەتەو، قوربان. كەوايە دەتوانى بلى چى؟ گوئى مەدەنى! ەولەدا خۆى نەجات دا.»

بەهيواشى لە قسە كەوت و لە ناكاو، وەك ئەو ەى بىر بكاتەو ەريژەى پىدا: «قوربان، گوئىت بەوانە نەبزوى. دەيەوى ەمووى بە سەر مندائىنى و بىسەلمىنى كارى من بوو. ئەو ەم بىستوو قوربان. ئەگەر زىرەك بوايەم و بمتوانىيە بە درۆ فى لە خۆم بىنم و پىلانم بۆ باوكت داپشتايە، پىشتر چۆن بە تۆم دەگوت دەتوانم فى لە خۆم بىنم؟ ئەگەر پىلانى ئەو قەتلەم داپشتايە، پىتوايە ئەو ەندە گەوجم بە زەرەدى خۆم شايدەبىيەكى ئاوا بدەم؟ ئەو ىش لاي كورەكەى! بەراستى كەس شتى وى نەبىستوو! جا شتى وا چۆن دەبى؟ ئەگەر واش بوايە، قەت ئەو رپوداو ەدەقەوما. ئىستا ەچكەس گوئى لە قسەكانمان نىيە، خودا نەبى، قوربان. ئەگەر برپار بى ئەو بە دادوەر و نىكۆلاى پارفنوويچ بلىي، بەو كارەت پارىزگارىيەكى باش لە من دەكەى، چونكە كەسىك كە بىپەردە قسە دەكا و نايشارىتەو، چۆن جىنايەتى ئاوا دەكا. ەموو كەس ئەو دەزانى.

ئىوان فىودورويچ كە ئەو دەليل و بەلگانەى ئىسمىر دىاكوف شوئىنى لە سەر دانابوو، گوتى: «چاكە،» بۆ برىنەو ەى مشتومرەكەيان ەستا سەرپى.

«من شكم لە تۆ ەر نىيە و پىموايە زۆر كاريكى قورە پياو لە تۆ بە گومان بى. بەپىچەوانە، زۆرىشت سپاسدەكەم دلئياتكردم. ئىستا دەروم، بەلام دىسان دىمەو ە بۆسەردانت. جارى خوداحافىز. ەيوادارم خوا شىفات بدا. ەچت پىويست نىيە؟»

- لەبەر ەموو شتىك سپاستدەكەم قوربان. مارتا ئىگناتىفنا زۆرى ئاگا لىمە و ەرشتىكم پىويستى بۆم دىنى. كەسانىكى دلوقان ەن ەموو رپوژىك دىن بۆ دىدەنىم.

شتىك ئىوانى ەندا لە ناكاو بلى: «خوداحافىز، بەلام سەبارەت بەو ەى كە دەتوانى فى لە خۆت بىنى، لاي ەچكەس دەنگى ناكەم و داوا لەتۆش دەكەم لاي ەچكەس باسى نەكەى.»

- تىدەگەم قوربان. ئەگەر تۆ باسى ئەو ەنەكەى، منىش قسەكانى بەر دەرگا پووشبەسەر دەكەم.

ەر ئەو كاتە بوو ئىوان فىودورويچ رپويشتە دەرى و ەيشتا چەند ەنگاو لە سەرسەراكە دوور نەكەوتبۆو ەستىكرد ئەم وشانەى دوايى ئىسمىر دىاكوف بە تويكل بوون. ەيندەى نەمابوو بگەرىتەو، بەلام پالئەرىكى ئاسايى بوو، بە بولەبول «قسەى ەلئىت وپلئىت!» لە نەخۇشخانە چوو دەرى. ەستى سەرەكى ئىوان ەستكردن بە دلئايى بوو، ئەو ىش بەهۆى ئەو راستىيەو بوو كە ئىسمىر دىاكوف دەستى لەو كارەدا نەبوو، بەلكو مئىيا بوو، ئەگەرچى قەت ئەو چاوەرپوانىيە لەو نەدەكرا ئاوا بىر بكاتەو. نەيدەويست ەگەرى ئەو ەستە لە ناخى خۇيدا لىكداتەو ە تەنانەت بىزى ەلەدەستا سەر بە مالى دللى خۇيدا بكا و بىيشكى. ەستىكى وى بوو كە دەتگوت بۆ لە بىر بردنەو ەى شتىك كەوتوتە ەلەپرووكى.

لە رپوژانى دوايىدا كە ئاگادار بوو ئەوشايەدانەى بە زەرەرى مئىيا قسە دەكەن زۆرن و گومانى نامىنى كە ئەو جىنايەتە كارى مئىيايە. شايدەدى دانى كەسانىكى وەك فىنيا و دايكى لە گورپىدا بوو، كە خۇيان لەلای خەلك بەقەد چلەپووشىك بايەخيان بوو. كەچى شايدەبىيەكەيان كاردانەو ەى قورسى لە

سەر پەروەندەکە هەبوو. پێرخۆتین و ئەو کەسانەى نێو مەيخانەکە و فرۆشگای پلاتینکۆف و هەروەها شایەدەکانى ماکروویە، هەر باسناکرى چونکە شایەدیە هەموویان ئەو وەندە لەراستی نزیکە، گومانى بۆ کەس نەهێشتۆتەو. جارێ ئەوانە کە زۆریش گرینگ نەبوون تا ئەو رادەیه تال و ئازارای بوون. بەلام رازی «لیدانى پەنجەرەکە» بەقەد شایەدیەکەى گریگۆرى سەبارەت بە ئاوەلا بوونى دەرگاگە شوینى لە سەر دادوەرەکان دانا. ژنەکەى گریگۆرى، مارتا لە وەلامى پرسىارەکانى ئیوان فیۆدۆرۆویچدا گوتى: ئیسمر دیاکۆف ئەو شەو هەتا بەیانى لەو ژوورەى تەنیشتمان کە تیغەیهکى باریکیان لەنیواندايه بى سەروزمان کەوتوو. «سى هەنگاو لە ئیمە دوور نییه» ئەگەرچى زۆر خەویشم قورسە، بەلام ئەو شەو چەند جار بە دەنگى نکه و نالەى ئەو قور بەسەرە لەخەو راجەنیوم. «ئەو شەو لە پەستا نالەى دەهات.»

ئىوان، قسەى لەگەڵ هیرتیزنستیۆب کرد و پێیگوت کە ئیسمر دیاکۆف شیت نییه، بەلکو تارادەیهک کز و بیهیز بوو، بۆیه هیرتیزنستیۆب زەرەیهکى گرت و گوتى: «دەزانى ئیستا چون کاتى خۆى تێپەر دەکا؟ خەرىکى لەبەرکردنى وشەى فەرەنسییه. کتیبیکى ناو تە ژیر بالنجەکەى کە پرە لە وشەى فەرەنسى و ديارە کە سیک ئەوانەى بە رینووسى پووسى بۆ نووسیوه. هی هی هی!»

ئىوان ئاخىر وایلیهات هەموو شک و گومانیکى وەلانى. نەیدەتوانى بیر لە میتیایى براى بکاتەو و بیزی لى هەلنەستى. بەلام شتیک زۆر سەیر بوو. ئالیووشا سوور بوو لە سەر ئەوەى کە میتیا قاتل نییه، بەلکو «زۆر ویدەچى» کارى ئیسمر دیاکۆف بى. ئىوان هەستیکرد ئەو قسەیهى ئالیووشا زۆر گرینگە بۆیه تەواو تووشى سەرسوورمان بووبوو. شتیکى تریش کە جیى سەرسوورمان بوو ئەو بوو کە ئالیووشا بە هیچ شیوەیهک هەولێ نەدەدا سەبارەت بە میتیا لەگەڵ ئىوان بدوێ و قەتیش ئەو باسەى نەدەهینا

گۆرپ، تەنیا وەلامى پرسىارەکانى دەدايهو. ئەو هەش بەتایبەتى زۆرى سەرنجى ئىوان راکیشابوو.

بەلام ئىوان ئەو کاتە دلى لە جیبهکى دیکە بوو، زۆر سەرقالى مەسەلەیهکى دیکە بوو. کاتى لە مۆسکۆ هاتەو، ئەشقى کاترینا ئیوانا بە جارێ شتیکرد و ئاورى لە هەناوى بەردا و هۆش و ئیختیارى لا نەما. لێردا جیى نییه باسى ئەو ئەشقه تازەى ئىوان بکەین کە تەواوى عومرى بەو داخووە جینگلى دا: ئەو بەسێکە بۆ وەختیکى تر و رۆمانیکى تر، کە لەوانەیه قەت نەینوسم. بەلام لێردا ناتوانم چاپۆشى لەو خالە بکەم کە ئىوان کاتى رۆیشتن لە مالى کاترینا ئیوانا بە ئالیووشای گوتبوو «دلم پێوهى نییه» - کە نەقلەکەیم گێراوەتەو - بەلام ئەو درۆیهک بوو بەپێى خۆى دەرویشت: چونکە شیت و شەیدای کاترینا ئیوانا بوو و زۆریشى خۆشەوێست. ئەگەرچى جارناچاریک لە دەستى وەرەز دەبوو و رقى لى هەلەدەستا و ئەگەر دەستى پى بگەیشتایە دەیکوشت. ئەو هەستەش بە زۆر هۆو خۆى لە مێشک و رۆحى وەرەدەپێچا. کاترینا ئیوانا بەهۆى تیکچوونى نیوانى لەگەڵ میتیا بە جارێ تیکشکابوو، کاتیک ئىوان گەرایەو بە هەلەداوان رۆیى بۆ پیشوازیى و ديار بوو ئەوى بە تەنیا پشتیوانى خۆى دەزانى. هەستى پووشا بوو و کەوتبوو بەر سووکایەتیی. ديار بوو بەو هەش زۆر تیکشکاوه. ئیستاش ئەو پیاوه گەرابۆوه بۆلای، ئەو پیاوهى کە سەردەمیک زۆرى خۆش دەوێست و بە گرى ئەشقى دەسووتا. (ئەوەى باش دەزانى)، دل و ئەقلی ئەویشى زۆر لەدل و ئەقلی خۆى بە باشتر دەزانى. بەلام ئەو کچە جوان و داوینپاکە، ئەگەرچى دەیزانى ئەو پیاوه خاوەنى هەوا و هەوسیکى کارامازوفیانەیه، زۆرى خۆش دەوێست و شەیدای بووبوو، بەلام بە تەواوى خۆى نەنایە ئیختیارى. هەر لەوکاتەشدا، بەهۆى پەیمان شکاندنى میتیاوه، بەردەوام ئازارى دەکیشا و کاتى رقهستان و توورە بوون (کە زۆر جار پینش دەهات) ئەوەى لە ئىوان دەشاردەو. ئەو بوو ئەو قسەیهى ئىوان، کاتى مشتومر لەگەڵ ئالیووشا گوتبووى «درۆ لە سەر درۆ» یە. زۆرى لایەنى

ناراست بوو و هەر ئه وهش رقی ئیوان فیؤدؤرؤویچی به جارئ ههستاندبوو... به لام نه قلی ئه وه هه لده گرین بؤ دوايي.

ئىوان له راستیدا ماوهیهک بوو ئیسمیر دیاکوفی له بیر بیربؤوه، به لام دوو حهوتوو دواي یه کهم سهردانی له نهخوشخانه دیسان ئه و بیروکه سهیر و سه مه ره ی پیشوو میشکی داگرت. هه ر ئه وهنده به سه بلیم ئیوان له په ستا له خوی ده پرسى بؤ ئه و شه وه ی ئاخه له مالى باوکی له ژوو ره که هاته ده ری، وه ک دز چۆته سه ر پلیکانه کان خوی گرتوو، بؤ ئه وه ی بزانی باوکی له خواره وه چه ده کا. بؤ دواتر به جارزی ئه وه ی وه بیر هاته وه، بؤچی به یانیی رۆژی دوايي، کاتیک ده یویست برؤا بؤ سه فه ر ئه وهنده توشی دل و پیره بوو؟ بؤچی کاتیک گه یشته مۆسکؤ به خوی گوتبوو «من هیچووچم»؟ ئیستاش تارادهیهک به زه نیندا هات که ئه و بیروکه پر ئازاره ی که سه رتاپای داگرتوو له وانیه ته نانه ت کاترینا ئیواناشی له بیر به ریته وه. راست دواي ئه وه بوو له سه ر شه قام چاوی به ئالیووشا کهوت. له ریوه رایگرتبوو و لیی پرسى بوو:

- له بیرته دیمیتری دواي شیو وه ک ئه جه ل گه یشته سه رمان و له باوکمیدا و دواي ئه وه له حه وشه پیمگوتی ئه و هه قه م هه یه ئاواته خواز بم... پیمبلی بزانه ئه و کاته پیت و ابوو ئاواته خوازی مردنی باوکم بووم یان نا؟
ئالیووشا به نه رمی وه لامی دایه وه: «ئه ری، پیمو ابوو ئاواته که ت ئه وه یه.»
- هه رواش بوو. مه سه له که ته نیا خه یال و بیرکردنه وه نه بوو. به لام ئه و کاته پیتوانه بوو ئاوات و ئاره زووم ئه وه بوو که «هه ژدیه یه ک هه ژدیه یه کی دیکه هه لלוوشی»؛ یانی دیمیتری باوکم بکوژی، هه تا زووتریش ئه و کاره بکا چاکتره... ته نانه ت خۆشم ئاماده بووم پیلان دارپیژی ئه و کاره بم.
ئالیووشا رهنگی هه لبزکا، چاوی له چاوی ئیوان بری و زمانی له گو چوو.

ئىوان گوراندى: «قسه بکه دهی، پیمبلی بزانه ئه و کاته چۆنت بیر کرده وه. راستیه که یم پیمبلی، پیمخۆشه ئه و راستیه بزانه!» هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و به ر له وه ی ئالیووشا وه لامی بداته وه، به تووریه یی چاوی تیبری. ئالیووشا به سرته گوتی: «بمبووره، ئه و کاته بیرم له وهش کرده وه،» هه ر به بی پیمبلی وهش قسه که ی ده ربری.

ئىوان گوتی: «سپاست ده که م»، دواي خودا حافیزیش به په له ملی ریی گرت. له و کاته وه ئالیووشا بؤی ده رکهوت که ئیوان ده یه وه ی دووره په ریژی لی بکا و ییده چی رقی لیی بی، ئه ویش تارادهیهک که ئالیووشا ده ستی له چاوپیکه وتنی هه لگرت. دواي ئه و دیداره ش هه ر له ریوه ئیوان رۆیشت بؤ لای ئیسمیر دیاکوف و نه رۆیشته وه بؤ مالى.

دووهمین چاپېښت له کابل نیسمیر دیاکوفه

چهند رږژ بوو، نیسمیر دیاکوف له نه خوشخانه مەرځهس کرابوو. ئیوان فیودورویچ دهیزانی مالله تازهکهی کامهیه، مالئیکي دارینی چکوله و کون بوو، پیشخانهیهکی باریک کردبووی به دوو بهشهوه، لایهکی ماریا کیندراتیفنا و دایکی تیندا دهژیان و بهریکیشی نیسمیر دیاکوف. هیچکس نهیدهزانی نیسمیر دیاکوف بو لهگهله ئهوان دهژی و لهبهر چی - وهک دوست و ئاشنا، یان کریششین. دواتر دهیانگوت دهزگیرانی ماریا کیندراتیفنا، چوته لایان و ههتا ماوهیهک بهبی کری لهگهلیان دهبی. دایک و کچ ههردوویکیان ریژیکی زوریان بو دادنا و بهچاوی مرقئیکي خاوهن کهسایهتی تییان دهروانی.

ئیوان فیودورویچ لهدهرگای دا و ههرکه دهرگاکه کرایهوه رږویشته پیشخانهکه. ماریا کیندراتیفنا راست رږوی بو وهتاغهکهی دهسته چهپ که لهوی دیکهیان باشتر بوو، نیسمیر دیاکوف لهویدا دهژیا. کوورهیهکی چینکو له ژوورهکهدا دایسا و ههواي ژوورهکه زور گهرم بوو. دیوارهکانی به کاغهدیواری شین داپوشرابوو، که له زور جیوه کاغهنهکان درابوون و قالونچه بهرسورکه له کهلینی دیوار و کاغهنه دراوهکاندا دههاتن و دهچوون و بهردهوام خشهخشیان دههات. کهلوپهلیکی ئهوتو له ژوورهکهدا نهبوو: دوو کورسی لهمبهر و ئهوبهری دیوارهکه و دوو کورسیلهش له پهنا میژیک. پهرویهکی گولپههیهی به سهر میزهکهدا درابوو. له سهر لیواری ههردوو پهنجیرهکه یهکی گولدانئیکي شهمدانی لی داندراوو. له سوچی ژوورهکesh وینهیهکی مهسیح له قهتحة گیرابوو. سهماوهریکی مسینی چکولهش له سهر

میزهکه بوو، لهچهند جیوه قوپابوو. کهشهفیکیش دوو پهرداخی له سهر بوو. نیسمیر دیاکوف چایهکهی خواردبووه و سهماوهرهکه کوژابووه. لهپشت میزهکه له سهر کورسیلهیهک دانیشتبوو. چاوی له کتیبیک دهکرد و به ئهسپایی به قهلهمزل دهینوسی، لهوه دهچوو خهریکی نووسینی مهشق بی. لهبهر دهستیدا شووشهیهک جهوههر و شهمدانئیکي تنهکه داندراوو و شهمیکی مؤمی له سهر بوو. ئیوان فیودورویچ ههرکه چاوی به نیسمیر دیاکوف کهوت لهپروه زانیی نهخوشیهکهی تهواو چاک بوتهوه. روخساری گهشابووه و قزهسهری بهشیوهیهکی جلفانه بو پیشهوه داهینابوو و چهوری کردبوو. بهرگی خهویکی پر رهنگی ملیوانه تووکنی کون و چلکهسووی لهبهردا بوو. چاویلکهیهکی له سهر لووتی دانابوو، که ئیوان فیودورویچ تا ئیستا نهیدیوو چاویلکه له چاو بکا. ئهوه ئهدا قورهشی ئهوهندهی دیکه رقی ئیوانی ههستاند: «چاو لیکه شتی چوینیش چاویلکه له چاو دهکا!» نیسمیر دیاکوف به ئارامی سهری ههلینا و له پشت چاویلکهکهی وه چاوی له میوانهکهی بری؛ پاشان به ئهسپایی چاویلکهکهی داگرت و له سهر کورسیلهکه ههستا، ئهویش نهک بو ریژگرتن، بهلکو تارادهیهک لهبهر تهوهزلهی و بهبی ریزهیهک ئهدهب و ماریفته. ئهوه ههلسوکهوتهی لهپروه سهرنجی ئیوانی راکیشا و تیگهیشته که دهیههوی خوی بنوینی. ههر به چاویشیدا بوی دهرکهوت که فیلهوتهلهکه و دههوی لیدهباری. وهک ئهوهی بهو چاوه پر دولاب و دههویانهی بلئ: «بو لیم بوویه ملوزم؟ ئهوه کاته ههموو شتیتمان یهکلایی کردهوه، ئیتر بو دیسان سهرودلته گرتووم؟» ئیوان به زحمته توانیی دان بهخویدا بگری و ههروا که له جیی خوی راوهستابوو گوتی: «ئیره زور گهرمه،» پاشان دوگمه ی بالتهکهی ههلگرت.

نیسمیر دیاکوف گوتی: «بالتهکته داکهنه، قوربان.»

ئیوان بالتهکهی داکهند و له سهر کورسییهک داینا. بهدهستی لهرزوک شانی کورسییهکی گرت و به پهله کیشای بو پال میزهکه و دانیشته. نیسمیر دیاکوفیش ههرچونیک بوو له سهر کورسییهک بهرهرووی ئیوان دانیشته.

ئىوان فيۋدورۋويچ گرژ و توورە و بئىختيار پرسىي: «بەرلە ھەموو شتىك پىمبلى بە تەنباين؟ كەس گوئي لە دەنگمان نابى؟

. ھىچكەس دەنگمان نابىستى. خۆتان دىتان قوربان، مالەكە پىشخانەى ھەيە و بە سەر يەكەوھ نىيە.

. كورپى چاك، گوئيگرە، كاتىك لە نەخۇشخانە رۆيشتم ئەو فلتەفلتەت لەچى بوو، ئەگەر باسى ئەو تواناييەى فى لە خۆ ھىنانت نەكەم، تۆش ھەموو ئەو قسانەى بەر دەرگا پووشبەسەر دەكەى و بە دادوهر نالىي؟ مەبەستت لە «ھەموو» چىيە؟ چىت لە ژيەر سەردايە؟ ھەرپەشەم لىدەكەى؟ بۆ چ پەيمان و بەلنىك لەگەل تۆ بەستوو؟ نەكا پىتوابع لىت دەترسم؟

ئىوان فيۋدورۋويچ ئەو زۆر بە توورەيى و راشكواى پىگوت و تىيگەياند كە رقى لە قسەى زيادى و كىنايە ويژيە و ئەو رازەى پى وەدەر دەخا.

ئىسمير دياكوف چاوى گرپ رقى لىدەبۆو، چاوى چەپەى قرتاند و دواى ساتىك بىر كردنەوھ و دان بەخوداگرتن وەلامىدايەوھ، وەك ئەوھى بلى:

«دەتەوى بۆت لە بنى كوولەكەكە بدەم، زۆر چاكە فەرموو.»

. ئەو كاتە مەبەستم ئەوھ بوو پىتانبلنم، ئىوھ دەتانزانى باوكتان دەكوژرى، بەلام گويتان نەدايە و رۆيشتن، نەكا پاشان خەلكى سەبارەت بە ئىحساسات و رەنگە شتىكى دىكەش خراب بىرەكەنەوھ . ئەمە بوو ئەوھى بەلنىم دابوو بە دادوهرەكانى بلىم.

ئەگەرچى ئىسمير دياكوف زۆر لەسەرەخو قسەى دەكرد و ديار بوو دانى بەخويدا دەگرت، بەلام رقى و توورەيى و شەراشويى بەدەنگىيەوھ ديار بوو. رپوھەلمالدرائوانە چاوى لە ئىوان برى، كە خەرىك بوو چاوى لە رەشەوھ دەھات.

. ئەوھ دەللى چى؟ ھا؟ خول بووى؟

. نا قوربان، خۆ لەونم لىنەگورپاوه.

ئىوان فيۋدورۋويچ ئاخىرى نەراندى: «تۆ پىتوايە من دەمزانى باوكم دەكوژرى؟» شتىكىشى لە مېزەكە راکىشا. «مەبەستت لە "شتىكى دىكە" چىيە؟

زووگە پىمبلى ھىچوپوچ!»

ئىسمير دياكوف بىدەنگ بوو و ھەروا رپوھەلمالدرائوانە چاوى لە ئىوان فيۋدورۋويچ دەكرد.

. زووگە پىمبلى بەرەللاى بۆگەنيو، ئەو «شتەى دىكە» چىيە؟

. مەبەستم لەو «شتەى دىكە» ئەوھ بوو ئىوھش زۆرتان پىخۇشبوو باوكتان بمرى.

ئىوان فيۋدورۋويچ ھەستا سەرپى و بەھىزو قەوھتى خوى مشتە كۆلەيەكى لە شانى دا و پشتى دا بە ديوارەكەدا. ھەر لەرپوھ، فرمىسك بەچاويدا ھاتە خوارى و گوتى: «قوربان، لىدانى نەخۇش زۆر شوورەيىيە،» چاوى بە دەسەرە دەستىكى شىن و چلكن گرت و دەستىكرد بە گريان و ھەنسىك دان. خولەكىك تىپەرى.

ئىوان فيۋدورۋويچ بە توورەيى پىيگوت: «بەسە ئىتر! مەتولئوھ!» دانىشتەوھ. «لەوھ زياتر رقم ھەلمەستىنە، با لە دىن دەھرى نەبم.»

ئىسمير دياكوف پەرۆكەى لە چاوى كردەوھ. تەواوى چرچولۆچەكانى دەم وچاوى نىشانەى سووكايەتتىيەكى پىوھ ديار بوو كە پىيكراروھ.

. كەوايە تۆ بۆرە پياوى خويىرى پىتوايە بۆ كوشتنى باوكم لەگەل دىمىترى دەستبەيەكىمان كردوھ؟

ئىسمير دياكوف بە بىزارىيەوھ گوتى: «ئەو كاتە نەمدەزانى چىتان لە ژيەر سەردايە، قوربان. بويە لەبەر دەرگا رامگرتن بۆ ئەوھى سەبارەت بەو خالە بىرورپاتان بزەنم.»

. سەبارەت بەچى پرسىيارم لىيكەى؟

. دەى، سەبارەت بەوھى كە پىتخۇشە باوكت بكوژرى يان نا؟

ئەوھى بە جارئ خويىنى ئىوان فيۋدورۋويچى وەكول ھىنا، لەبزە جىنگزى و ناحەزەكەى بوو كە رپوھەلمالدرائوانە لە سەرى سوور بوو.

ئىوان لە ناکاۋ گوراندی: «راست تۆ کوشتووتە دەزانم!»

ئىسمیر دیاکوف بە جارزى بزهى هاتى.

- خۆتان، سوپ دەزانن من نەمکوشتوو. پىموابوو گوتنى سەرلەنوویی ئەو

قسانە بۆ مرۆفیکى وریا و تیگەیشتوو پىویست نىیە.

- ئەى بۆ، بۆ ئەو کاتە لە من بە گومان بووی؟

- ھەرەك دەزانى، لە ترسانا بوو قوربان. چونکە لە ترسى گیانم وام لىهاتبوو

گومان لە ھەموو کەس بکەم. بریارمدا بىروپرای ئیوھش بىرسم، چونکە پىموابوو

ئەگەر ئیوھش وەك براکەتان خوازىارى ئەوھ بن، مەسەلەكە كۆتایى پىدى و

منیش وەك قالدۆنچە لەو نىوانەدا دەفلىقىمەوھ و دەبى بلىم ئەم لام تات و ئەو لام

تات...

- ئەوھم بە گویدا ناچى، دوو ھەوتوو لەمەوبەر وات نەگوت.

- كاتىك لە نەخۆشخانە قسەم لەگەل كردن، مەبەستم ھەر ئەوھ بوو. بەلام

پىموابوو تىدەگەى و پىویست بە قسەى زیادى ناکا، چونکە مرۆفیکى بەھۆشى و

پىویست نەبوو بە راشکاوى باسىبکەم.

- دەى چى، زووگە ولامدەوھ دەى، چى بووھ... چى بووھ ھۆى ئەوھى

گومانىكى وا بکەویتی ئەو سەرە حیزەتەوھ؟

- بۆ پىاو كوشتن دەزانم لە دەستت نەدەھات قوربان، یانى نەتدەتوانى،

توانىباشت نەتدەوویست ئەو کارە بکەى، کەوايە دەتویست کەسىكى دیکە ئەو

کارە بکا.

- چاۋچاۋ چۆنىش قسە دەکا، ھەر دەلینى لە گیرفانى دەردىنى! ئاخەر بۆ دەبى

خوازىارى ئەوھ بىم، بۆچى، بە چ ھۆیەك؟

ئىسمیر دیاکوف بە تەشەرەوھ، وەك ئەوھى بىھەوى داخى دللى پى برىژى،

گوتى: «بە چ ھۆیەك؟ دەى دوای مردنى باوكتان لانىكەم یەكى چل ھەزار

رۆبلىتان پىدەبىرا، رەنگە زىتریش. بەلام ئەگەر فىدۆرپاولوویچ لەگەل ئاگرافنا

ئەلكساندرنا زەماوھندى بگردايە، ئەو خاتوونە تەواوى مال و سامانەكەى دەگرد

بە ناوى خۆیەوھ. چونکە مىشكى زۆر چاك كار دەکا، قوربان. بەو شىوھىە

باوكت دوو رۆبلى لە پاش بەجى نەدەما بۆ ئیوھ. دەى خۆ ئەوھندەشى نەمابوو

بىھىتى، بەقەد موویەكى ماوو. ھەر ئەوھندەى دەویست خانمە قامكى ھەلینى،

باوكت بە سەرەوھ دەچوو بۆ كلیسە.»

ئىوان فىدۆرۆویچ كە ھەولى دەدا دان بەخۆیدا بگرى، ئاخىرى گوتى:

- زۆر چاكە، خۆ دیتووتە لە جى خۆم ھەلنەستاوم، دەستبەكەم بە لىدانى،

نەشمكوشتووى. پىمبلى بزائم، كەوايە بە بروای تۆ، لەگەل دىمىترى برام

دەستبەكەكىمان كردووھ بۆ ئەوھى ئەو كارە بكا و پىستم بەو بەستووھ؟

- مەگىن چارەيەكى تىرتان بوو، قوربان؟ ئەگەر ئەوى بكوشتايە، تەواوى ماف

و مىرات و پلە و پایە و ملكى خۆى لە كىسدەچوو و بۆ تاراوگە بەرى دەكرا،

قوربان، ئەوھش دەبووھ ھۆى ئەوھى مىراتەكەى بە سەر تۆ و ئالكسى

فىدۆرۆویچدا بەش دەكرا و بەجى چل ھەزار، یەكى شەست ھەزار رۆبلىتان

پىدەبىرا. بۆیە شك لەوھدا نىیە زۆرت ھىوا بە دىمىترى فىدۆرۆویچ بووھ بۆ ئەو

كارە و لەوانەىە ھانىشتدایى.

- نازانم چۆن تاقەت دىنم گوى لەو قسە ھەللىت و پلىتانەت بگرم؟ ھەى خویرى

ئەگەر ئەو كاتە بریارمدايە پىشت بە كەسىك بىبەستم، بە تۆم دەبەست، نەك

دىمىترى. دەتوانم سویندىش بخۆم كە چاۋەرۋانى ئەو كارە خویگەرىيانەم لە تۆ

ھەبوو... لەو كاتەدا... لە بىرمە بۆچوونم چۆن بوو!

ئىسمیر دیاکوف بە چزەبزهىكەوھ گوتى: «منیش ئەو كاتە بۆ چەند ساتىك

پىموابوو پىشت بە من دەبەستى. زیاتر لە ھەموو شتىكىش بەوھدا بۆم دەركەوت

كە چ خەيالىكت لە سەردايە. چونکە ئەگەر لە من بەگومان بوایەى و دللى لىم

نەحەسايەتەوھ، لىتدەدا و دەرویشتى، وەك ئەوھ و ابوو پىمبلى: «دەتوانى باوكم

بكوژى و منیش بەرگرىت لىناكەم!»

- ئەى خویرى! كەوايە ئاوا بوو بۆچوونت!

- ھەمووى بەھوى ئەو رۆیشتنەوھ بوو بۆ چىرماشنىا. ویستت بچى بۆ

مۆسكو و داوا و تكای باوكت خستە پىشتگوى و بە قسەت نەگرد بچى بۆ

چىرماشنىا. بە قسەيەكى گەوجانەى منیش خىرا پىمل بووى و بەرەو چىرماشنىا

وهریکهوتی! له بهر چ هویه ک رازیبوی بچی بو چیژمانشیا قوربان! به ودها که به بی هو و تهنیا، له بهر قسه که ی من رویشتی بو چیژمانشیا، بوم دهرکهوت که دهبی چاوه روانییهکت له من هه بی.

ئیوان کهوته ددانه چیره و نه راندی: «نا، سویند دهخوم که هیچ چاوه روانییهکم له تو نه بووه!»

- چون نه تبوو قوربان! که وایه وهکو کوری ئه رباب ئه رکی خوت به جی دینا که به گرتنمدهی و له ریوه دهستبکن به قامچی لیدانم... یان لانیکه م شهقه زله یهکت لیده دام، به لام تووره نه بووی و له ریوه به شیوه یه کی دوستانه به قسه ی منی گه مژدت کرد و رویشتی، قوربان، کاره که شت زور قور و هه له بوو، چونکه دهبوو به ئه رکی خوتی بزانی و له بهر نه جاتی گیانی باوکت، ئه و سه فهره نه که ی. جگه له وهش هیچ چاره یه کمان نه بوو.

ئیوان که مپوموچ دانیشتبوو هه ردوو دهستی کردبووه مست و به تووره یی دهیگوشی به چوکییه وه، بزیه کی تالی نیشته سه رلیو و گوتی:

- ئه ری، به داخه وه م که شه پلاخه یه کم نه خیوانده بناگویت. چونکه له و کاته دا نه مده توانی بته م بو به ندیخانه. کی بروای به قسه کانم ده کرد و دهمتوانی چ تومه تیکت لیده م؟ به لام شه پلاخه که... ئاخ، به داخه که بیرم له وه نه کرده وه. ئه گه رچی شهقه زله قه ده غه یه، دهبوو ئه و روخساره دزیوه تم به مشت تیک بشکاندنایه.

ئیسیمیر دیاکوف وهک ئه وهی که یفی سازبی چاوی له ئیوان ده کرد. هه ر به و له بزه خو هه لکی شانیه و پر ئاموزگارییه وه که له سه ر سفره که ی فیودورپاولوویچ باسی مه زه به بی هینابووه گوپی و گریگوری ئیمان هه رده کردبوو، گوتی: «له م سه رده مه دا، یاسا زله ی یاساگر دووه و خه لکیش ده ستیان لی هه لگرتووه، به لام هیندی جار له کومه لگادا هه لده که وی خه لکی به زله له یه کتر دهن، نه ک هه ر له ولاتی ئیمه، به لکو له سه رانسهری جیهان. تهنانهت له کوماری فهره نساش، راست وهک سه رده می ئادم و حه واکه به زله له یه کیان

دهدا، قوربان. هیچ کاتیکیش دهستی لی هه لئاگرن، به لام جهنابت تهنانهت له و هه له له باره شدا که بوت هه لکه وتیوو نه تویرا زله یه که م لیده ی قوربان.»

ئیوان ئاماژه ی به و کتیبه مه شقه کرد که له سه ر میزه که بوو پرسیی: «بو دهته وی فیوری زمانی فهره نسی بی؟»

- بو فیوری نه بم، دهمه وهی زانیاریم زیاتر بی. چونکه گریمان روژیک ریم کهوته ئه و به شه خوداپیداوه ی دنیا.

ئیوان چاوی بریقه ی هات و ئازای ئه ندای کهوته له رزین: «گویگره رموزن، من گویم له تومه ته کانت نییه و واده زانم بای دی، سه بارهت به من هه رچیت پیخوشه بلی، ئه گه ر به قهستی کوشتیش لیت نادم تهنیا له بهر ئه وه یه بو ئه و جینایه ته شکم لیته و راکیشته ده که م بو دادگا و پیت وده درده خه م.

- به بروای من واچاکه بیده نگبی و له سه ری نه روی قوربان، چونکه من هیچ تاوانیکم نییه و له خو را چونم تومه تبار ده که ی؟ ئه وهش هیچ، کی باورپان بیده کا؟ به لام بیتو زمانت بگه ری هه موو شتیک ده لیم، چونکه دهبی پاریزگاری له خوم بکه م.

- پیتوایه ئیستا ده ترسم؟
- ئه گه ر ئه وهی ئیستا پیمگوتی له دادگا باوه ری پینه که ن، خه لکی باوه ری بیده که ن و ئیوهش ته ریق دهبه وه.

ئیوان ددانی له چیره وه برد و گوتی: «وهک ئه وه وایه بلی: "ئاخافتن له گه ل مروقی زیرهک و وریا زور پر بایه خه" ها؟»

- چاکی بوچووی، که وایه پیاو ژیرانه هه لسوکهوت بکا باشه، قوربان.
ئیوان فیودوروویچ، که سه رتاپای له داخانا ده له رزی، هه ستا سه ری، بالته که ی له بهر کرد و بی ئه وهی ولامیکی دیکه ی ئیسیمیر دیاکوف بداته وه، یان تهنانهت چاویشی لیکا، به په له رویشته ده ری. هه وای فینکی شه و بوژاندییه وه. مانگه شه و ئاسمان و زه ویی تریفه باران ده کرد. مۆته که ی ئه ندیشه و دل خورپه سواری شانی بو بوو. له خو ی ده پرسی: «هه ر ئیستا بچم و راپورت له ئیسیمیر

دیاکوف بدهم؟ به لّام چۆنی راپۆرت لیبدهم؟ چونکه تۆمه تبار نییه. به پینچه وانه من تۆمه تبار دهکا. هەر به راستیش بۆ ئەو کاته چووم بۆ چیرماشنیا؟ بۆچی؟ ئەری رهنگه چاوه پروانی شتیک بووینتم، ههق به وه...» بۆ سه دهمین جاریش وهبیری هاته وه که ئەو شه وه له سه ر پلیکانه کانی مالی باوکی خۆی راگرتبوو. به لّام ئیستا به دلّه خۆرپه یه کی له راده به ده ره وه هاته وه بیری و قرچه پین هه ستا، وهک ئە وه ی به چه قق لیباندای. «ئەری، ئەو کاته پینمخۆشبوو، وایه! چاوه پروانی ئەو قه تلّه بووم، ئەری پینمخۆشبوو! بلیی وایی، پینمخۆشبوو؟ بلیی ئەو جۆره کوژرانه ی باوکم پینمخۆشبووی؟ یانی ئاوام ده ویست؟ ده بی ئیسمیر دیاکوف بکوژم! ئەگه ر ئیستا ئیسمیر دیاکوف بکوژم، ئیتر شیاوی ئە وه نیم بژیم و زیندوو بم!» ئیوان فیودورویچ نه رۆیشه وه بۆ مالی، به لکو راست رۆیشته بۆ لای کاترینا ئیوانا و به قه لافهت و ئەدگار ه شیتانه یه ی خووداری کرد و زۆر ترسا. ته وای قسه کانی ئیسمیر دیاکوفی مووبه موو بۆ گپرایه وه. هه رچه ندی کاترینا ئیوانا ده ویست ئارامی بکاته وه، فایده ی نه بوو، رقه که ی دانه ده مرکا: به نیو ژووره که دا ده هات و ده چوو و پچرپچر قسه ی ده کرد. ئاخری دانیشته. هه نیشکی نایه سه ر میزه که، به هه ردوو دهستی سه ری خۆی گرت و ئەم رسته یه ی به ده مده ات:

«ئەگه ر دیمیتری قاتله که بی و ئیسمیر دیاکوف نه بی، من له تاوانه که یدا شه ریکم. چونکه ئەو کاره م پیکردوه. هیشته نازانم من پیمکرد، یان نا. به لّام ئەگه ر ئەو قاتل بی و کاری دیمیتری نه بی، که وایه حه تمه ن من قاتلم.»

کاترینا ئیوانا که ئە وه ی بیست، بی ئە وه ی زمانی بگه رپ هه ستایه سه رپ. رۆی بۆ لای میزی نووسینه که، قوتوویه کی له سه ر بوو، سه ره که ی لآبرد، کاغه زیکی ده ره ئینا و له به رده می ئیوان داینا. ئەمه هه ر ئەو به لگه یه بوو که دواتر ئیوان کاتی ئاخافتن له گه ل ئالیووشا به «راستترین به لگه» ی کوژرانی باوکی به دهستی دیمیتری زانیوو. ئە وه ش نامه یه ک بوو که میتیا کاتی مهستی بۆ کاترینا ئیوانای نووسیوو، یانی هه ر ئەو ئیواره یه، دوا ی شه ره دهن دوو که که ی کاترینا ئیوانا و گرووشنکا، له مالی کاترینا و سووکایه تی پیکردنی گرووشنکا،

که له سه ر دوو پینانه که ی کلنسه ئالیووشای دی. ئەو کاته میتیا دوا ی خودا حافیزی کردن له ئالیووشا، به هه له داوان رۆیشته بوو بۆ لای گرووشنکا. نازانم چاوی پینکه وت یان نا، به لّام ئیواره که ی له مه یخانه ی میتروپۆلیس به ته وای مهستی کردبوو. پاشان داوا ی قه له م و کاغه ز ده کا و به لگه یه ک ده نووسی که دواتر زۆر به زه رده ی ته واو بوو. نامه یه کی بی سه ره وه به ره و شیتانه بوو، له راستیدا نامه یه کی مه ستانه. وهک ئە وه ی کابرایه کی مه ست بگه رپته وه بۆ ماله که ی و به گه رموگوری بۆ مال وخیزانه که ی بگپرپته وه که هه ر ئیستا سووکایه تی پیکراوه، ئە ویش که سیکی هیچووچ سووکایه تی پیکردوه، له لایه کی تریشه وه خۆی مرۆفیکی باش و خاوه ن که سایه تیبه و توله ی خوشی له و کابرا هیچووچ ه ده کاته وه. هه مووشی به وردی و دلّه خورپه و به شیوه یه کی پس پس و فرمیسک هه لوه راندن نووسیوو له په ستا له میزه که ی راکیشابوو. نامه که ی له سه ر کاغه زیکی چلکنی ئاسایی زۆر پنجلانه نووسیوو. ئەو کوته کاغه زه یان له مه یخانه که بۆ په یدا کردبوو، پشته که شی چهن نووسراوه و ژوماره ی پێوه بوو که به خه تیکی ناخۆش و شه ره پشیله نووسرابوو. دیار بوو کاغه زه که چکۆله بووه و جیی قسه هه لیت وپلیته کانی میتیای تیدا نه بۆته وه، بۆیه جگه له پرکردنه وه ی هه مووپه راویزی کاغه زه که، دوا یین خه تیشی به سه ر خه ته کانی دیکه دا نووسیوو. ئەمه ش ده قی نامه که بوو:

کاتیای دلرّه ق!

سبه ینی پاره که م وه رده گرم و سی هه زار رۆبله که ت ده ده مه وه. ئەو کاته ئە ی ژنی رقه ستوو مالئاوا، به لّام هه روه ها مالئاوا ئە ی ئە وینه که م! وه ره با ته وای که یین! سبه ینی به هه رشیه یه ک بی وه دهستی ده خه م و ئەگه ر نه توانم وام وه رگرم، به شه ره فم ده چم بۆ گیان باوکم و کاسه سه ری ورد و خاش ده که م و پارهی ژیرسه رینه که ی ده ردینم. هه له بهت ئەگه ر ئیوان رۆیشته بی. ئەگه ر ناچار بم له بهر ئە وه بچم بۆ سیبیریاش، ئەو سی هه زار رۆبلهت هه ر بۆ په یدا ده که م. ئەو کاته مالئاوا. له بهر پیتدا سه ر ده نیمه زه وی چونکه زۆرم ناپیاوی له گه ل کردی. بمبووره! نا، چاکتر وایه لیمخۆشنه بی، تۆش به خته وه رتر ده بی و منیش! رۆیشتن

بۆ سيبيريام له ئەشقی تۆ پێچاکتره، چونکه ژنیکی دیکه خۆشدهوی و ئەمرو دەبی بە باشی بیناسی، که وایه چۆن دەتوانی بمبوری؟ ئەو پیاوهی تالانی کردووم هەرچۆنیک بێ حەياتی لێدەبرم! هەمووتان بەجی دێلم و دەچم بۆ رۆژەلات بۆ ئەوهی ئیتر چاوم بە هیچکەس نەکهوی. تەنانەت ئەویش، چونکه تەنیا تۆ نیت ئازارم دەدهی، ئەویشە. مائاوا!

له کۆتاییدا - جێتوکانم دەنوسم، بەلام تاريفت دەکهه! ئەوه له دلمدا گویم لێت، تارێکی تیدا بەجی ماوه و دەنگی ئاوازهکهی دی. واچاکه دلم شەقکهه! خۆم دەکوژم. بەلام بەر لههەمووان ئەو سەگه گلاوه. سێ هەزار رۆبلی له گەروو دەردەکیشم و بۆت فریدەدهم. ئەگەرچی زۆرم ناپیاوی له هەقدا کردووی، دز نیم! دەتوانی چاوه‌ڕێی سێهەزار رۆبل بێ. ئەو سەگه گلاوه سێهەزار رۆبلی ناوێتە ژیرسەرینهکهی و بە تەنزلیکی پەمەیی بەستووویەتی. من دز نیم، بەلام دزەکهه دەکوژم. کاتیا رقت لێم هەلنەستی، دیمتیری دز نییه. قاتلە! باوکی خۆی کوشتوو و خۆی له نیو بردوو، تاكو بهجی قۆرەدەماخی تۆ، له سەر قسهی خۆی پارههستی. ئەوه بزانه خۆشیشی ناوی.

بەلام لاقت ماچدەکهه، مائاوا! هەروها. کاتیا داوا لهخودا بکه کهسێک ئەو پارەیهه بداتی، با دەستم به خوین پرمووده نهی، ئەگەر کهسیکیش ئەو پارەیهه نه داتی - دەستم بهخوین پرمووده دهی! بمکووژه کاتیا!

بەنده و دوژمنی تۆ
د. کارامازوف

ئێوان ئەو «بەلگه»یە خۆیندەوه و دُنیا بوو کاری براکهیهتی. نهک ئیسیمیر دیاکوف. ئەگەر کاری ئیسیمیر دیاکوفیش نهی، که وایه خۆ کاری ئیوانیش نهبوو. ئەو نامەیه له زهینیدا له‌رێوه وهک بورهانی بیرکاری نواند. ئیتر خاترجهه بوو که میتیا باوکی کوشتوو. له لایه‌کیشهوه ئەم گومانه قهت به زهینی ئیوان نهگه‌یشت که میتیا به هاو‌دهستی له‌گه‌ل ئیسیمیر دیاکوف ئەو قه‌تلە‌ی کردبێ، له راستیدا پیاو نه‌یده‌توانی بیرێ لێکاته‌وه و له راستیه‌وه دوور بوو. ئیوان

خاترجهه بوو. به‌یانی رۆژی دوایی بیرێ له ئیسیمیر دیاکوف و قسه به توێگه‌کانی ده‌کرده‌وه. چه‌ند رۆژ دواتر له خۆی پرسێ دیوته به‌هۆی شک و گومانه‌وه چۆن خۆم تووشی ئازار و ته‌نگ‌ژه کردبوو. ب‌پیری دا ئیتر ده‌ست له ئیسیمیر دیاکوف هه‌لگرێ و له‌بیری بباته‌وه. مانگیک به‌وشیوه‌یه تپه‌ری. هەر لیشی نه‌پرسییه‌وه، به‌لام دووجار به هه‌لکه‌وت بیستی که زۆر نه‌خۆشه و ئەقلی گۆراوه. پزیشکی لاو، وارووینسکی گوتبووی: «شیت ده‌بی»، ئیوانیش ئەوهی هەر له‌بیر بوو.

له ماوهی دواییه‌وه وتووی ئەو مانگه‌دا ئیوان هه‌ستیکرد خۆشی زۆر نه‌خۆشه. چوو بۆ لای ئەو پزیشکه مۆسکویییه، که بهر له دادگایی کردنی میتیا، له سەر داوای کاترینا ئیوانا هاتبوو، سه‌بارهت به نه‌خۆشینه‌که‌ی ر‌اویژی له‌گه‌ل بکا. هەر له‌و کاته‌شه‌وه له‌گه‌ل کاترینا ئیوانا نیوانه‌که‌ی تیکچوو. ئەوان له ئەشقه‌که‌یاندا وهک دوو دوژمن وابوون که دلایان به‌یه‌کتره‌وه‌یه. چونکه کاترینا ئیوانا چه‌ند جار په‌شیمانی میتیا بووبوو، یانی زیاتر دلای بۆ ئەوی ده‌گورکاند، هه‌رئ‌وه‌ش ئیوانی وا لیکردبوو وهک ماخولیا ئارواقارای لێهه‌لگیرێ. سه‌یره‌که‌ی له‌وه دایه هه‌تا ئەم دواییانه، که له سه‌ره‌وه، باسمان کرد واته تا ئەو کاته‌ی ئالیوو‌شا له سه‌ردانی میتیا گه‌رایه‌وه و چوو بۆ لای کاترینا ئیوانا، ئیوان له ماوه‌ی ئەومانگه‌دا تاقه‌ جاریکیش نه‌بیستبوو کاترینا سه‌بارهت به‌ تاوانی میتیا تووشی شک و گومان بێ، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی زۆری دل پێوه‌ی بوو. ئەوه‌ش شیاوی باسه ئیوان رۆژ له‌گه‌ل رۆژ زیاتری ر‌ق له میتیا هه‌لده‌گرت و دلای لێی ره‌ش ده‌بوو. هه‌ستیده‌کرد ئەو ر‌ق لیبوونه‌شی به‌هۆی ئەوه‌وه نییه که کاترینا جاروبار دلای بۆی ده‌گورکینێ و ئیره‌یی پێبه‌ری، به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌وه بوو که قاتلی باوکیه‌تی! چونکه ئەوه‌ی بۆ پروون بووبوو و به‌ته‌واویش بر‌وای کردبوو که کاری میتیا، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ده‌ رۆژ به‌رله دادگایی کردنی چوو بۆ ملاقاتی و پێش‌نباری پیلانیکی پیکرد که له به‌ندیخانه هه‌لێ - پیلانه‌که‌شی ئاشکرا بوو چونکه له میژ بوو بیرێ لێدەکرده‌وه. داخیکیش که قسه‌کانی ئیسیمیر دیاکوف نابووی به دلایا - که به قازانجی ئیوانه که براکه‌ی مه‌حکوم بکری، چونکه ئەو حوکم پێدانه

میراتی ئه و میتیا له چلهزار پۆبله وه دهکاته شهست ههزار - هانی دا ئه و کاره بکا. بریاریدا براکهی له بهندیخانه ده رباز بی و ئاماده بوو چاوپۆشی له و بیست ههزار پۆبله بکا. به لام کاتیکی له ملاقاتی میتیا گه رایه وه، زۆر خه مبار و بی تاقهت بوو، له ناکاو ههستیکرد ئه و تامه زروییه بۆ هه لاتنی براکهی له بهندیخانه ته نیا ئه وه نییه چاوپۆشی له و بیست ههزار پۆبله بکا و له خیر و بیتری بچیته ده ری، به لکو هۆیه کی دیکه شی هه بوو. له خۆی پرسى: «نه کا له بهر ئه وه بی منیش له دلّه وه به قه د ئه و قاتلم؟ یانی له دلّه وه پیمخۆشبووه پیره ی باوکمانی کوشتووه.» ده تگوت شتیکی له ناخه وه هه لده قرچینی و تووشی دلّه خورپه یه کی سه ختی کردووه. له هه مووشی گرینگتر، له ماوه ی ئه و مانگه دا، به جارێ هه ستی رووشا بوو. به لام ئه و باسه هه لده گرین بۆ دوایی...

کاتیکی ئیوان فیوڤدۆروویچ، دوای مشتومر له گه ل ئالیووشا، گه یشته وه بهر ده رگای مالی و له ناکاو هاته سه ر ئه وه ی بچی بۆ لای ئیسمیر دیاکوف، به هۆی پالنه ریکی سه یر و کتوپره وه بوو، ئه ویش رق و توورپه یی بوو هانیدا. له ناکاو وه بیتری هاته وه که کاترینا ئیوانا له بهرچاوی ئالیووشا گوراندوویه به سه ریدا: «تو بووی پیت سه لماندم که ئه و (یانی دیمیتری) قاتله! ئیوان کاتی ئه وه ی وه بییر هاته وه به جارێ تووشی سه رسوورمان بوو. چونکه ته نیا جاریکیش هه ولێ نه دا بوو به کاترینا ئیوانا سه لمینی که میتیا قاتله، به پیچه وانه، ئه و کاته ی له لای ئیسمیر دیاکوف گه رایه وه، له هه نته شی کاترینا ئیوانا ده ره ق به خۆی تووشی گومان بوو بوو. له راستیدا ئه و خۆی ئه و «به لگه» یه ی ده ره ئیابوو و سه لماندبووی که میتیا تاوانباره. ئیستاش له ناکاو هه لیدابوو یه: «خۆم چوومه ته مه زله که ی ئیسمیر دیاکوف!» که نگێ چووه؟ ئیوان له وه ئاگادار نه بوو. که وایه کاترینا ئیوانا زۆریش دلنیا نه بوو که ئه و تاوانه میتیا کردییتی. بلای ئیسمیر دیاکوف چیی پیگوتی؟ رقیکی ئه ستوور له ناخه وه هه لیده چۆقاند. نه یده زانی بۆ نیو سه عات له مه وه بهر که ئه و قسانه ی بیستووه، گوپی نه داوه تی و ده ستی نه کردووه به گوره گور؟ ده ستی له سه ر ئه لقه ی ده رگا که لا برد و به هه له داوان رۆی بۆ لای ئیسمیر دیاکوف له ریگا بییری کرده وه: «رهنگه ئه مجاره بیکوژم.»

()

سیهه مین و دوایین چاوپۆکهوتن له گه ل ئیسمیر دیاکوف

کاتیکی ئیوان گه یشتبووه نیوه ی ری و ده یویست بچی بۆ مه زله که ی ئیسمیر دیاکوف، کزه بایه کی وشک که ئه و به یانییه هه لیکرد بوو، دیسان هه لیکرده وه و کرپوه یه کی وشک و پاک دایدا، کولووی به فر نه ده گه یشتنه زه وی، به ده م باوه ده خولانه وه، کتوپر بوو به بارووشک و باده وه. له و گه ره که ی شار که مه زله که ی ئیسمیر دیاکوفی لی بوو، کۆله که ی کاره با وه بهر چا و نه ده که وت. ئیوان بی ئه وه ی گوێ بداته به فر و باده وه، به ته نیا ملی ری گرتبوو. ئه گه رچی چا و چاوی نه ده دی به لام هه ر به هه ست ریگای ده پیوا. سه ری ژانی ده کرد و کزه ی وشکه سه رما روومه تی ده رزی ئاژهن ده کرد. هه ستیده کرد ده ستی ته زیوه و میرووله ده کا. زۆری نه ما بوو بگاته ما له چکۆله که ی ماریا کیندراتیفنا، تووشی کابرایه کی لادیی کورته بالا و سه رخۆش بوو. کابرا بالته یه کی زبر و پینه پینه ی له به ردا بوو، به لاره لاره وه ده رپۆشت و له بهر خۆیه وه پرته و بۆله ی ده هات و جنیوی ده دا. پاشان به ده نگیکی ناخۆش تی هه لکرد له گورانی:

وانکا چوو بۆ پترزبورگ

چاوه ری نیم بیته وه.

به لام خیرا ده ستی له گورانی گوتن هه لگرت و ده ستیکرده وه به جنیودان؛ دیسان ده ستیکرده وه به و گورانییه و هه ر ئه و کۆپله شی دووپات ده کرده وه. ئیوان به رله وه ی بییری لییکاته وه، هه ستیکرد زۆری رق لیی هه ستاوه. له ناکاو لیکی نزیک بوونه وه و ئیوان له ناخه وه حه زیکرد بیدا به زه ویدا. هه ر له و

كاتەدا گەيشتتە يەكتر و خۆيان بە يەكدا دا و كابراى لادىيى بە پرتا و بۆ دواو فریدرا، كابرا پاشە و پاش لاتراسكەى بەست و وەك كۆتە دارىكى وشكەل كەوت بە سەر زەوى بەستەلەكدا. نالەيەكى لىهات و پاشان بیدەنگ بوو. ئىوان چوو زوور سەرى. بى جوولە كەوتبوو بەپشتدا و لەو دەچوو بى ھۆش بووبى. ئىوان لە دلې خۇيدا گوتى: «رەق دەبى لە سەرمانا.» بەرەو مالەكەى ئىسمير دياكوف سەرى پىئوھنا.

لە دالانەكە، ماریا كیندراتیفنا كە مۆمىكى بەدەستەو بوو، ھاتبوو دەرگاگە بکاتەو، لە بن لیئوھو گوتى: پاول فیؤدۆرۆویچ (يانى ئىسمير دياكوف) زۆر نەخۆشە. «پاشنەكشاوھ قوربان، بەلام ھۆش و ئىختیارى نىيە، چايشمان بۆ برد نەخواردەو، دەیگوت ئىشتیام نابا.»

ئىوان بە توورەيى پرسى: «بۆ ھات و ھاواری وەرپى خستوھ؟ ماریا كیندراتیفنا وەلامى دایەو: «نا نا قوربان، بەپىچەوانە زۆرىش بیدەنگە. تەنیا داواتان لیدەكەم، زۆرى قسە لەگەل مەكەن.»

ئىوان دەرگاگەى كردهو و چوو زوورى. وەتاغەكە وەك پىشوو گەرم بوو. بەلام ئال وگورپىكى بەسەردا ھاتبوو. يەكى لە چوارپایەكانى لابرېبوو و قەنەفەيەكى چەرمىنى گەرە و كۆنى لە جىگاگەى دانابوو، جىوبانى لە سەر راخستبوو، بالنجەكەى سپى و خاوين بوو. لە سەر پىخەفەكەى دانىشتبوو و ھەر ئەو بەرگە خەوھى پىشووى لەبەردا بوو. مېزەكەى ھىتابوو بەر قەنەفەكە بەجۆرىك كە نەیدەتوانى لە جىي خۆى بجوولیتەوھە يان بەربیتەوھە خوارى. كىتیبكى ئەستوورى بەرگ زەرد لە سەر مېزەكە داندرابوو. بەلام خەرىكى خويندەوھى نەبوو. ديار بوو بىكار دانىشتووھە. بە چا و لىكرىنىكى وشك و بیدەنگ پىشوازیی لە ئىوان كرد و ديار بوو ھاتنى رېزەيەك توشى سەرسوورمانى نەكردوھە. رەنگى پوخسارى تەواو گۆرابوو، زەردەل و رەنگ بزپكاو، كزتر لە پىشووش ديار بوو. چاوى بە قولدا چوو بوو و بەرچاوى شىن ھەلگەرابوو.

«ئەوھ چىيە، ھەر بە راستى نەخۆشى؟» ئىوان فیؤدۆرۆویچ ئەوھى گوت و راوھستا. «نامەوى زۆر وەختت بگرم، تەنانەت بالئەكەشم داناكەنم. پياو لە كوئى دانىشى؟»

ئىوان چوو ئەوسەرى مېزەكە، كورسىلەيەكى دەرکیشا و لە سەرى دانىشت.

- بۆ چاوت تىبېرىوم و قسە ناكەى؟ من تەنیا ھاتووم پرسىارىكت لىكەم و دلنبايە ھەتا ولامەكەى وەرنەگرمەوھە نارۆم. پىمبلى بزەنم ئەو خاتوونە، كاترىنا ئىوانا ھاتووھ بۆلات؟

ئىسمير دياكوف ھەروا بیدەنگ بوو، وەك پىشووش بە ھىمنى چاوى لیدەكرد. لە ناکا و دەستى ھەلئەكاند و رووى وەرگىرا.

ئىوان گوراندى: «ئەوھ بۆ وادەكەى؟»

- بۆ ھىچ.

- مەبەستت لە "ھىچ" چىيە؟

- ئەرى، ھاتبوو. پىئوھندىشى بە تۆوھ نىيە. لە كۆلمبەوھە.

- نا، ئاوات لە كۆل نابمەوھە. پىمبلى بزەنم، كەنگى لىرە بوو؟

ئىسمير دياكوف بە بزەيەكى مانادارەوھە گوتى: «بە تەواوى لە بىرم برىبۆوھە،» ھەمىسان رووى لە ئىوان كردهوھە، بە چاوىكى شىتانه و پر لە بىزارىيەوھە تىپراما، ھەر ئەو جۆرە چاوى تىپرى كە مانگى لەمەوبەر دواى مشتومرەكەيان تىپرامابوو.

بە ئىوانى گوت: «تۆ خۆت ديارە زۆر نەخۆشى، رەنگت پەريوھە؛ ھەر دەلېئى ئەو ئىوانەى جارەن نىيت.»

- خەمى منت نەبى. چىت لیدەپرسم ئەوھم جوادەوھە.

- ئاخىر چاوت بۆوا زەرد ھەلگەراوھە؟ سپىئەى چاوت زەرد زەرد بووھە يانى ئەوھندە ئازار دەكىشى؟

زەردەيەكى پر سووكايەتى گرت و لە ناکا دای لە قاقای پىكەنن.

ئىوان كە زۆرى پق ھەستابوو ھاوارىكرد: «گوى بگره، پىمگوتى ھەتا
ولامەكەم نەدەيەو ھە نارۆم!»

ئىسمىر دىاكۆف مات و ھەقىرۆكە چاوى لىكرد و گوتى: «بۆ لە كۆلم
نابىيە؟ بۆ ئازارم دەدەي؟»

ھەتيو ھەدگوزە خۇ من كارم پىتنييە. تەنيا ھەلامى پرسىارەكەم بەدەو ھە
با برۆم.

ئىسمىر دىاكۆف كە ديسان سەرى داخستبوو، گوتى: «ھىچ ھەلامىكم نىيە
بە توى بەدەمەو!»

خاترجەم بە وات لىدەكەم ھەلامبەدەيەو!

«بۆ ئاوا ھەجمانت لى ھەلگىراو؟» پاشان چاوى لە ئىوان برى. پوانىنىكى
چارزانە و پرسووكايەتى: «چونكە سبەينى دادگايى دەستپىدەكا؟ ھىچ
پووداويك ناھەمى، يانى باوھەر ناكەي؟ برۆو ھە بۆ مالى و لىي بھەو، خەمت
نەبى و ترسى ھىچت نەبى.»

ئىوان بە سەرسوورمانەو ھە گوتى: «تىناگەم... بۆ دەبى ترسم لە سبەينى
بىي؟ لە ناكاويش تەزووى ساردى ترس لە گيانى گەرا.

ئىسمىر دىاكۆف بە چاوانى ھەلپسەنگاند و بە دەنگىكى گر و بە
تەشەرىكەو ھە گوتى: «تىناگەي؟ سەيرە مروقى زىرەك و وريا بىھەويى خوى
لە گىلى بەدا!»

ئىوان مات و بىدەنگ چاوى تىبىرى. بىزەي قورپەدەماخانە و
سەرسورھىنەرى ئەو پىاوە، كە سەردەمىك بەردەستى بوو، بە جارى
تووشى واقورمانى كردبوو. تەننەت لە دوايىن مشتومرەكەشياندا بەو لەبىزە
لەگەلى نەدوابوو.

پىتدەلپم لەخۇرا ترس مەخە دلى خۆتەو ھە. سەبارەت بە تۆ ھىچ نالىم.
ھەر باست ناكەم. ھىچ بەلگەيەكيش نىيە بە زەردى تۆ بى. ئەو دەستت بۆوا
دەلەرزى؟ ئەو قامكانەت بۆوا دەلەرزى؟ برۆو ھە بۆ مالى تۆ نەتكوشتوو.

ئىوان داچلەكى. ئالىووشاي ھەبىر ھاتەو ھە، منجاندى: «دەزانی من نەبووم...
ئىسمىر دىاكۆف ديسان خافلگىرى كەدەو ھە: «بە راستىتە؟»

ئىوان ھەستا سەرىپى و شانى گرت.

ئەي ھەژدىھا، زوو كە راستم پىبلى! لەگەل تۆمە زوو كە دەي!»

ئىسمىر دىاكۆف شلوئ نەبوو. تەنيا بە رقىكى شىتەنەو لە ئىوان پاما و بە
توورپەيى ورتاندى:

باشە ھەرگا وايلىھات، قاتل توى!

ئىوان كە دەتگوت بىر لە شتىك دەكاتەو ھە، لە سەر كورسىلەكەي دانىشتەو ھە
و جىنگىيانە داي لە قاقاي پىكەنن.

مەبەستت ئەو ھەيە من برۆم. جارى دوايىش ھەر ئەو ھەت گوت!

جارى دوايى بەرەو پووم پراو ھەستاي و لە ھەموو شتىك گەيشتى،
ئىستاش تىدەگەي قوربان.

لەو ھە زياتر تىناگەم كە تۆ شىتى.

لىي بىتاقەت نەبووى؟ لىرە بەرەو پووى يەكتر چەقويىن! چ كەلكى ھەيە
ئاوا يەكتر بە شىت بزانين و خۇمان لە گىلى بەدەين؟ تۆ كوشتت، قاتلى
راستەقەينە توى، من تەنيا ھۆكارىك بووم، تۆكەرى ھەفادارى تۆ لىچارە لە
قسەت دەرنەچى، لەدوای وتەكانت بوو كە ئەو كارەم كرد.

ئەو كارەت كرد؟ يانى تۆ كوشتت؟

ئىوان لەرزى لىھات. ھەك بە كوتك بەسەرىدا بەدەن كاس بوو و
ئارەقەيەكى سارد تەواوى لەشى داگرت. پاشان ئىسمىر دىاكۆف بە
سەرسورمانەو ھە چاوى لىكرد؛ وا ديار بوو ئەو ترسە قورسەي ئىوان
سەرنجى پاكىشاو ھە.

ئىسمىر دىاكۆف، زەردەيەكى بە زۆرىي گرت و چاوى لە چاوى ئىوان
برى، بە دىدۆنگىيەو ھە منجاندى: «خۆ ناتەويى بلىي بەراستى نەتدەزانی؟»
ئىوان ھەروا چاوى لىنەدەترووكاند و دەتگوت زمانى لە گۆ چوو ھە. گۆرانىي

ئەو كابرلا لادىيە - ئاخ، وانكا چۆتە پترزبۇرگ چاۋەرې نىم بىتەۋە - لە ناكاو لە زەينىدا بوو بە زايەلە. لە ژىر لىۋىيەۋە گوتى:

- دەزانى چى، تۆ كە ئىستا بەرەۋرۇم دانىشتۇۋى، ۋەك خەون ۋاى، تاپۋىيەكى ۋە ھىچى تر.

- ئىزە تاپۋى لى نىيە، تەنيا من ۋ تۆ لىرەين ۋ كەسىكى تر. بىگومان ئەۋ، ئەۋ كەسەى سىئەم، لىزە لە نىۋان من ۋ تۇدايە.

ئىۋان فىۋدۇرۋويچ، كە چاۋى بە دەۋرۋبەرى خۇيدا دەگىرا ۋ بە چاۋانى سوۋچ ۋ قوژبنى ژوورەكەى دەپشكنى، بە ترسەۋە ھاۋارىكىرد: «مەبەستت كىيە؟ كى لىزەيە؟ كام كەسى سىئەم؟»

- ئەۋ كەسى سىئەمە خۇدايە قوربان، خۇداى مەزن قوربان. ئىستا جگە لە ئىمە سىئەمىن كەس ئەۋە. بەلام بەدۋايدا مەگەرې نايدۇزىيەۋە.

ئىۋان بەشۋەيەكى شىتانه نەراندى: «درويه تۆ نەتكۋشتوۋە! تۆ شىتى، يان ديسان دەتەۋى بە گەۋجم بزانى!»

ئىسمىر دياكوف، ۋەك پىشۋو، بە كونجكاۋى بە بىتس چاۋى لىدەكرد. ئەۋىش ھىشتا نەيدەتۋانى بە سەر ناباۋەرى خۇيدا زالبى؛ ھىشتاش پىئوۋابو ئىۋان "ھەموو شتىك دەزانى" ۋ ھەۋلدەدا "بەرەۋرۇۋ ھەموو شتىك بخاتە ئەستۋى ئەۋ."

ئاخرى بە دەنگىكى نووساۋەۋە گوتى: «سەبركە قوربان،» لە ناكاو لاقى چەپەى لە ژىر مىزەكەۋە ھەلئنا ۋ دەرەلىنگى پانتۆلەكەى ھەلكرد. گۆرەۋى سىپى ۋ سەرپايى لە پىدابوۋ. بە ئەسپايى مىلى گۆرەۋىيەكەى داكىشا ۋ دەستىكرد بەنىۋ گۆرەۋىيەكەيدا، ئىۋان چاۋى تىبېرىۋو، لە ناكاۋىش لەترسانا گىيانى ۋەلەرزىن كەۋت. نەراندى: «ئەى شىتۋشور!» بە پەلە ھەستا سەرپى، كشا دواۋە ۋ پىشتى بە دىۋارەكەۋە دا درا ۋ قىت ۋ رەپ راۋەستا. بە ترسىكى شىتانهۋە چاۋى لە ئىسمىر دياكوف برى، كە بىئەۋەى گوى بداتە ترسەكەى ئىۋان ھەروا خەرىكى پشكىنى گۆرەۋىيەكەى بوو. دەتگوت دەيھەۋى شتىك بە قامكى بگرى ۋ دەريھىنى. ئاخىرى دۆزىيەۋە ۋ دەستىكرد

بە دەريھىنى. ئىۋان فىۋدۇرۋويچ تىگەشىشت كوتىك كاغەز، يان لۋولەيەك كاغەزە. ئىسمىر دياكوف دەريھىنا ۋ لە سەر مىزەكە داينا. بە ئارامى گوتى: - فەرموۋ.

ئىۋان بە ترس ۋ لەرزەۋە پرسىي: «چىيە؟»

ئىسمىر دياكوف ھەروا بە دەنگ نووساۋى ۋەلامى دايەۋە: «تكاىە چاۋى لىكە قوربان.»

ئىۋان رۋى بۆ لاي مىزەكە، كاغەزە لۋولەكراۋەكەى ھەلگرت ۋ دەستىكرد بە كرىنەۋەى. بەلام لەپىر، ۋەك ئەۋەى دەستى لە دەعبايەكى قىزەۋن بدرى، دەستى كىشايە دواۋە.

ئىسمىر دياكوف گوتى: «دەستت بۇئاۋا دەلەرزى قوربان؟» بۆيە ھەر خۇى كاغەزەكەى ھەلچىرى. سى ھەزار گەلەى سەد رۋبلى تىدا بوو.

«ھەموۋى لىرەدايە قوربان، سى ھەزار رۋبلكە ھەموۋى. بژاردنى ناۋى.» بە سەرى ئاماژەى بە پارەكان كرىد ۋ بە ئىۋانى گوت: «ھانى ھەلگىرە.»

- ترست خستە دلەۋە... بەۋ گۆرەۋىيەنەت.

ئىسمىر دياكوف جارىكى تر پرسىي: «يانى ھەر بە راستى تا ئىستا نەتدەزانى؟»

ئىۋان گوتى: «نا، نەمدەزانى. من شكم ھەر لە دىمىترى بوو. براكەم! ئاخ براكەم! پەككۋ!» لە ناكاو بە ھەردوۋ دەستى سەرى خۇى گرت. «گويىگرە،

ھەر بە تەنيا كوشتت؟ بە ھاۋدەستى مېتيا كوشتت يان ھەر بە تەنيا؟» - تەنيا لە گەل ئىۋە، بە ھاۋدەستى ئىۋە بوو قوربان، ئەۋ پىرەپىاۋەم

كوشت. دىمىترى فىۋدۇرۋويچ ھىچ تاۋانىكى نىيە.

- زۆر چاكە، زۆر. پاشان باسى منىش دەكەين، ئەۋە بۇ ئاۋا دەلەرزىم؟

دەللى زىمانم لە گۆ چوۋە قسەم بۇ نايە.

ئىسمىر دياكوف بە سەرسورپمانەۋە منجاندى: «لەۋ كاتەدا خاۋەن دل ۋ غىرەت بوون، قوربان. گوتتان «ھەموو شتىك ئازادە»، ئىستاش چەندە

دەترسى، شەربەتى لىمۇ دەخۆيەۋە؟ ھەر ئىستا دەلىم بۇتان بىنن. بەلام قوربان دەبى سەرەتا ئەمە قايمكەم.»

دىسانىش ئاماژەى بە پارەكان كرد. دەيوست ھەستى و لەبەر دەرگاگەۋە بانگى ماریا كىندراتىفنا بكا شەربەتى لىمۇيان بۇ ساز كا و بۇيان بىنى، بەلام، كاتى ھەستان وىستى بە شتىك چەكەى پارەكە داپۇشى، دەسرەكەى لە گىرفانى دەرھىنا، ديار بوو زۆر چلكن و پيسە، كىتتېبە زەردەكەى كە كاتى ھاتنە ژوورەۋە سەرنجى ئىۋانى راکىشاپوو لە سەر مېزەكە بوو، ھەلىگرت و لە سەر پارەكانى دانا. ناۋى كىتتېبەكە "تەكانى باۋكى پىرۇن، ئىسحاق سوورى" بوو. ئىۋان ناۋى كىتتېبەكەى بە پەلە خويندەۋە و گوتى:

- شەربەتى لىمۇ ناخۇمەۋە. دواتر سەبارەت بە من قسە بكە. جارى دانىشە پىم بلى چۆنت ئەو كارە كرد. ھەمووم بۇ ۋەگىرە.

- وا چاكە بالئەكەت داكەنى قوربان. با گەرما نارەحەتت نەكا.

ئىۋان فىۋدۇرۇۋىچ، ۋەك ئەۋەى تازە ۋەبىرى ھاتىتتەۋە، بالئەكەى داكەند و بىئەۋەى لە سەر كورسىيەكە ھەستى، لە سەر مېزەكە داينا.

- قسە بكە دەى، پىمبلى، دەى زووكە.

- لەسەرەخۆترى دەنۋاند، چاۋەرئى ما و دلئىابوو ئىسمىر دىاكوف «ھەمووى» بۇ دەگىرپتەۋە.

ئىسمىر دىاكوف ھەناسەيەكى ھەلكىشا: «چۆنم ئەو كارە كرد؟ زۆر سروشتى، لە دۋاى قسەكەى خۇتان قوربان.»

ئىۋان زۆر لەسەرەخۆ، بەشيوەيەكى قورس و قايم وشەكانى دەرەبىرى، بىئەۋەى ۋەك پىنشوو بنەرىنى ديسان گوتى: «قسەكەى من ھەلگەرە بۇ دۋاى. تەنيا بە وردى بۇم باسكە چۆنت ئەو كارە كرد. ھەموو شتىكم ۋەك خۆى بۇ بگىرەۋە. موۋبەموو. تكات لىدەكەم بەوردى بۇم بگىرەۋە.»

- ئىۋە رۇىشتىبون، دۋاى تۇ كەۋتمە نىۋ ئەمبارەكەۋە قوربان.

- سەرودلت لىتھات يان بەقەستى خۇت بەرداۋە.

- تەبەن بەقەستى قوربان. وامنۋاند كەۋتوومەتە خۋارى. بەھىۋاشى لە پلىكانەكان چوومە خۋارى و بە ئارامى راکشام، دۋاى ئەۋەى خۇم تخیلكرد، ھاۋارمكرد و بەملاولادا خۇم گەوزاند. زۆر زوو ھاتن و بردىانمە دەرى.

- پراۋەستە، دۋاى ئەۋە، ھەمووى ھەر بەقەستى بوو، لە نەخۇشخانەش؟

- نا، قوربان، بەيانى رۇژى داھاتوو بەرلەۋەى بمبەن بۇ نەخۇشخانە، بەراستى فىم لىتھات، ئەۋىش زۆر بە توندى، قەتم ئاۋا بە توندى سەرودل لىتھاتوۋە. دوو رۇژ لە سەريەك بىھۇش بووم.

- زۆر چاكە، دەى بۇم بگىرەۋە.

- لە سەر قەرەۋىلەيەك خەۋاندىانم. دەمزانى لەۋ دىۋى دىۋارەكە جىم بۇ چادەكەن، چونكە ھەركاتىك نەخۇشەكەۋتم، مارتا ئىگناتىفنا لەۋى جىبى بۇ چادەكردم، لە نىك خويان. لە كاتى لەدايكوبونمەۋە زورى دلئىۋى بۇ كردووم قوربان. ئەۋ شەۋە ھەر نالاندم قوربان، بەلام زۆر بە ھىۋاشى. سات بە ساتىش چاۋەرپى دىمىترى فىۋدۇرۇۋىچ بووم.

- چاۋەرپى بووى بى بۇ گيان تۇ؟

- بۇ گيان من نا. چاۋەرپى بووم بىتە نىۋ مالەكەۋە، چونكە دلئىا بووم ئەۋ شەۋە ھەر دى، چونكە من لەۋى نەبووم تاكو ھەۋالى پىراگەبىنم، حەتمەن دەھات. بە پى عادەتىش بە نەردەكاندا ھەلدەگەرە و كارىكى دەكرد.

- ئەى ئەگەر نەھاتبايە؟

- ئەۋ كاتە ھىچ رۋوداىك نەدەقەوما قوربان، بەبى ئەۋ خۇم لە قەرەى ئەۋ كارە نەدەدا.

- زۆر چاكە، دەى رۋونتت بۇم باسكە، زوو كە دەى، بە وردى، ھىچت لە بىر نەچى!

- چاۋەرپى بووم فىۋدۇر پاولۋىچ بكوژى، قوربان. پىمۋابوو حەتمەن ئەۋ كارە دەكا، چونكە رىۋشۋىنەكەم بۇ كىشاپوو... ئەۋ چەند رۇژەى ئاخىر... لەۋ عەلامەتە ئاگادار بوو، دەيزانى چۆن لە پەنجىرەكە بدا، ئەۋەش ئەسلى كارەكە بوو. لەۋ چەند رۇژەدا رىق و دىدۇنگىيەكى زۆر لە ناخىدا پەنگى خۋاردبۇۋە،

به هۆی ئه و عهلامهتهوه حهتتهن دهچووه ژوورئ، فيؤدۆر پاولوويچ ئه و تهقهتهقهی ببيستايه دهراگهه دهكردهوه. بۆيه وهك رۆژ ليم روون بوو دئ و سات به سات چاوهرواني بووم، قوربان.

ئيوان قسهكهی پيپري: «سهبركه، ئهگه ر بيكوشتايه پارهكهشي دهبرد، دهبوو ئه وه بزاني. دواي ئه وه تو چيت وهدهستهكهوت؟ تيناگه م؟»

- بهلام قهتي پارهكه بۆ نهدهدۆزرايهوه قوربان. من پيمگوتبوو پارهكه له ژير بالنجهكهی دايه. بهلام وانهبوو. پارهكه له نيو مجريهكدا بوو. پيشنيارم به باوكت كرد. چونكه تهنيا كهسيك بووم متمانهی پيدهكردم. پاكهتي پارهكه له سووچي وهتاغهكه و له ژير پهيكه ره و وينهكاندا بشاريتهوه، چونكه هيچ كهس شكي بۆ ئهوي ناچئ، بهتايهت ئهگه ر بهپهلهش بي. كهوايه شوييني پاكهته پر له پارهكه ئهوي بوو. داناني پاره له ژير بالنجدا كاريكي قۆره. مجريهكه دهكرئ قوفليكي ليدهی. بهلام ههموو پييان وايه له ژير بالنجهكهيدا بووه. ئه وهش فكرئكي گهوجانهيه قوربان. له لايهكيشهوه ئهگه ر ديميتري بيكوشتايه، هيچي دهستهدهكهوت و نهیدهتواني پارهكه بدۆزئتهوه، بۆيه يان به پهله و له ترسانا ههلههات، هه ر وهك ههميشه بۆ پياوكۆژهكان ديته پيشئ، يان دهگيرا قوربان. بۆيه دلنيا بووم دهتوانم بهياني پۆژی دواي يان هه ر ئه وشهوه خۆم بگهيهنمه پارهكان و ههليگرم، هه مووشي دهكهوته ئهستۆي ديميتري فيؤدۆر وويچ. بۆيه دلّم بهوه خۆشبوو.

- ئهئى ئهگه ر نهيكوشتايه، تهنيا بيدايه به زهويدا؟

- ئهگه ر نهيكوشتايه، قهت نهمدهويړا دهست بۆ پارهكان بهرم و هيچ رووداويكيش نهدهقهوما. بهلام دهمزاني ئه وهندهی ليدهدا بيهوشي دهخا و ئه و كاته دهرفتهم دهبوو پارهكه هه لگرم و پاشان به فيؤدۆر پاولوويچم دهگوت كه ديميتري فيؤدۆر وويچ دواي ليدان و بيهوش خستني پارهكهی دزيوه.

- سهبركه... خهريكم گيژ ده بم. كهوايه ديميتري كوشتي و تو تهنيا پارهكانت هه لگرت.

- نا، نهيكوشت. دهی خو دهكرا ئيستا بلیم قاتل ئه و بوو... بهلام نامهوي رووت لهگه ل بكه م قوربان، چونكه ئهگه ر تا ئيستا تينهگه يشتوي هه ر وهك ليم روونه و ناتهوي به ره وروو تاواني خۆشت بخهيه ئهستۆي من. چونكه تاوانباري سه رهكي ئيوه ن، قوربان. له رووداوهكه ئاگادار بووي و كارهكهت به من سپارد قوربان. ئاگاداري هه موو شتيك بووي، بهلام ليتدا و رويشتي. بويه ئه مشه و دمهوي به ره وروو پيتت بسه لمينم كه قاتلي راسته قينه تۆي قوربان. من قاتلي راسته قينه نيم، ئهگه ر چي له راستيدا من كوشتوومه. بهلام جهنابت قاتلي راسته قينه ی.

ئيوان ئيتر خۆي پيړانه گيرا. له بيريشي نه بوو كه باسي خۆي خستوته دواي مشتومرهكه، نه راندی: «بۆ، بۆ قاتل منم؟ خودايه! هيشتاش مه به ستت چيرماشنيايه؟ سه بركه، پيمبلي بزاني، ئهگه ر به راستي چيرماشنيا به نيشانهی رهزايه تي من بي، بۆ رهزايه تي منت دهويست؟ له و باره وه دهليي چي؟»

- دلنيا بووم له رهزايه تي ئيوه، دهمزاني بۆ ئه و سي هه زار رۆبله هات وهوار وه پيئاخه ی، تهنانهت ئهگه ر به جيي ديميتري فيؤدۆر وويچ، يان وهك هاودهستي ئه و تۆمه تباريان بكرديهم، پاريزگاريست ليدهكردم و نه تده هيشت تووشي گيړه و كيشه بم... ميراتي خۆت وهردهگرت و له ماوهی ژياندا ههركات پيوستبوايه پاداشتهكهت دهمامه وه. چونكه به هۆي منه وه ئه و ميراتهت وهردهگرت قوربان. ئه وه شمان له بير نه چي ئهگه ر لهگه ل ئاگرافنا ئه لكساندرفنا زه ماوهندي بكردايه، ئيوه پارهيه كي چرووكيشتان پي نه ده برا.

ئيوان دداني له چيره وه برد و گوتی: «ئاخ! كهوايه دهتويست دواي ئه وه ژيانم لي تال بكه ی. ئهئى ئهگه ر ئه و كاته نه رويشتبايه م بۆ سه فهر و راپۆرتم لي بديايه ی چي؟»

- راپۆرتي چيت ليده دام؟ هي ئه وهی هانمداوي بچي بۆ چيرماشنيا؟ ئه وه قسه ی قۆره قوربان. سه ره راي ئه وهش، دواي مشتومره كه مان يان دهر ويشتي يان دهمايه وه. ئهگه ر نه رۆشتبايه ی هيچ رووداويك نه دهقه وما. دهمزاني ناتهوي ئه و كاره به رپوه بچي و منيش خۆم له و داره ته نه ده دا. كه رويشتي،

مانای ئهوه بوو دُنیا بم له دادگا به زهره دی من قسه ناکه ی و چاوپۆشی لهو سئ هه زار رۆبڵه ش ده که ی. له راستیدا نه شتده توانی دوا ی ئه وه بملده یه بهر لپیرسینه وه ی یاسایی، چونکه ئه و کاته له دادگا هه موو شتیکم ده گوت؛ یانی نه ک ئه وه ی پاره که م دزیوه یان کوشتوو مه - باسی ئه وه م هه ر نه ده کرد - به لکو ده مگوت ئیوه هانتان داوم قه تل و دزی بکه م، به لام من به قسه م نه کرد. هه ر له بهر ئه وه ره زایه تی ئیوه م ده ویست، بۆ ئه وه ی دواتر نه توانی به گرتنم ده ی قوربان. چونکه هه یج به لگه یه کت به ده سته وه نه ده بوو. منیش ده متوانی هه میشه وه گه یرتان بێنم و ئاشکرایکه م که تامه زرۆی مه رگی باوکت بوو. ئه وه ش بزانه هه مووان برۆیان ده کرد و تۆش له ماوه ی ژیا تندا تووشی شه رمه زاری ده بوو.

ئیوان دیسان ددانی له چیره وه برد: «که وایه من ئه وه نده تامه زرۆ بووم، ها؟»

«به لئ به لئ، لیم روونه، به و ره زایه ته تان به زمانی بیزمانی فتوای به رپۆه بردنی ئه و کاره ت دا.» ئیس میر دیا کۆف به شیوه یه کی له خۆ راز بیانه چاوی له ئیوان بری. زۆر بیه یز بوو، ئارام و له سه ره خۆ قسه یه ده کرد، به لام وزه یه ک له ناخه وه دنه ی ده دا بدوئ. دیار بوو پیلانیکی به ده سته وه یه. ئیوان هه سته ی به وه کرد.

ئیوان گوتی: «ده ی پیمبلئ، ئه و شه وه رووداوه که چۆن قه و ما؟»

- ئیتر بلیم چی قوربان! له سه ر جیگا که م راکشابووم، پیموا گویم له دهنگی ئه رباب بوو هاواریکرد. بهر له وه ش گریگۆری له ناکاو له خه و راپه ری و هاته ده ری، کتوپر هاواریکرد و پاشان بیدهنگی و تاریکی بالئ به سه ر مال و باخه که دا کیشا. له سه ر هه ست و چاوه ری له سه ر پێخه فه که م راکشابووم و دلَم کوته کوتی بوو؛ ئۆقره م لپیرابوو. ئاخری هه ستام و چوومه ده ری قوربان. دیتم ئه و په نجه ره ی ده سته ی چه پ وا به ره روووی باخه که یه کراوه ته وه، رۆیشتمه پێشی و گویم راکرت بۆ ئه وه ی بزانه ئه رباب زیندوو یان نا، دیتم که وتۆته هه ناسه برکی و به نیو ژوو ره که دا هه لده سوو ری، بۆم ده رکه وت که

زیندوو ه قوربان، به خۆم گوت: واچا که برۆم بۆ بهر پهنجیره که. چوومه بهر پهنجیره که و به دهنگی بهرز هه رامکرد و گوتم: «ئه رباب منم» ئه و به دهنگی بهرز وه لامیدایه وه: «لیره بوو، لیره بوو، هه لات.» مه به سته ی ئه وه بوو دیمیتری له وئ بووه. : «گریگۆری کوشتوو!» له بهر خۆمه وه گوتم: «له کوئ؟» ئاماژه یکرد: «هۆ له وئ، له و سووچه ی باخه که.» ئه ویش له بهر خۆیه وه قسه یه ده کرد. گوتم: «تۆزی سه برکه.» چوومه سووچی باخه که و ته ماشامکرد، دیتم گریگۆری له په نا مستبا که دا که وتوو ه و هه موو گیانی شه لالی خوینه. بۆم ده رکه وت راسته دیمیتری لیره بووه، هه ربۆیه بریارمدا کاره که یه کلایی که مه وه. له دلئ خۆمدا گوتم گریگۆری زیندوو ش بوایه به وکاره ی نه ده زانی، ده ی ئه وه بیهۆش که وتوو ه و هه لیکه ی له بارم بۆ ره خساوه. ته نیا مه ترسیم ئه وه بوو مارتا ئیگنا تیفنا خه به ری بیه ته وه. له و کاته دا هه ستم به وه کرد، به لام هینده تامه زرۆی یه کلایی کردنه وه ی ئه و کاره بووم، به حاله حال هه ناسه م ده رده هات. چوومه وه بهر پهنجیره که و به ئه ربابم گوت: «لیره یه هاتوو؛ ئاگرافنا ئه لکساندرفنا هاتوو و ده یه وه ی بیه ته ژووری.» باوکت وه ک مندال گه شایه وه. به هه ناسه برکیوه گوتی: «له کوئیه؟» به لام برۆای نه ده کرد. گوتم: «هۆله وئ راوه ستاوه. ده رگا که بکه وه.» له پهنجیره که وه چاوی لیکردم، له وه ده چوو باوه ر نه کا. دردۆنگ بوو، ده شترسا ده رگا که بکاته وه. له دلئ خۆمدا گوتم: «بۆ ئیستا له من ده ترسی؟» پیم سه یر بوو. به بیرمدا هات به حزووری خۆی و له بهر چاوی خۆی ئه و عه لامه ته به کار بێنم و ته قه ته ق له پهنجیره که بده م به نیشانه ی ئه وه ی گرووشنکا هاتوو ه. ئه و رازه ش له نیوان هه ردوو کماندا بوو و خۆشی پیتی رازی بوو. به ره زایه تی هه ردوو کمان هه لمان بژارد بوو. له وه ده چوو برۆای به قسه کانم نه بی، به لام هه رکه گوئی له عه لامه ته که بوو به هه لاتن چوو ده رگا که بکاته وه. کردییه وه. ده مویست بچه ژووری به لام پێشی گرتم، سه رتا پای ده له رزی، چاوی تیبیریم: «له کوئیه؟» له دلئ خۆمدا گوتم: ده ی ئه گه ر تا ئه و راده یه له من بترسی، بارودۆخه که زۆر خراپ ده که وئ!

مهترسی ئه وهی نهکا نه هیلی بچمه ژووری یان قاو له که سیک بکا یان مارتا ئیگناتیفنا به ههله داوان بگاتی، یان شتیکی دیکه بقهومی ئه ژنوم دهله رزی. به سرته گوتم: «دهی هوله وویی، هوله وئی، له بهر پهنجیره گه وره که یه. چون نه تدیوه؟» «که وایه بیهینه، بیهینه.» گوتم: «دهترسی، ئه وههرا و دهنگه دهنگه ترسی خستوته داییه وه. له بن بچکهکاندا خوی شاردوته وه؛ برۆ له ژووری متالاهه خوت هه رای لیکه.» هه لات بۆ بهر پهنجیره که و مؤمه که ی له بهر پهنجیره که دانا. هه رایکرد: «گرووشنکا، گرووشنکا، لیره ی؟» سه ره رای ئه وهش نهیده ویست خوی دانه وینی و له پهنجیره که وه ته ماشا بکات. نهیده ویرا لیم دوور که ویته وه. زور ترسابوو. به راده یه که ترسی لینیشتبوو نهیده ویرا پشتم تیکا. گوتم: «چاو لیکه، ئه وه تا.» چووم بۆ بهر پهنجیره که و سه رم برده درئ. «ئه وه تانی، له بن ده وه نه کان خوی شاردوته وه و پیت پیده که نی، یانی ناییینی؟» له پر باوه ریکرد؛ نازای ئه ندای وه ک میوژۆکه دهله رزی. ئه شقی ئه و ژنه شیته و شهیدای کردبوو. دانه وی و له پهنجیره که وه سه ری برده درئ. ته پله کیکی بلوورین له سه ر میزه که بوو هه لمگرت؛ خو له بیرته، نزیک کیلویه ک قورس بوو. هه لمهینایه وه و هه تا هیزم تیدابوو له که راکه ی سه ریم راکیشا. ته نانه ت هاواریکیشی نه کرد. هه روا به لادا هات. منیش وه ریگه رامی و بۆ جاری دووه م و سیه م ته پله که که م کیشا به سه ریدا. له گه ل زهبری سیه م کاسه سه ری له به ری هه ک چوو. چاوی زهق بوونه وه و خوین له چاو و گویچکه ی ده رپه ری و به پشتدا که وت. چاویکم له ده وروبهر کرد. هیچ کویم په له خوینی پیوه نه بوو. ته پله بلوورینه که م جوان سه ری و له جیی خویم دانایه وه. چووم بۆ لای په یکه ره کان، پاره که م له پاکه ته ده رهینا و پاکه ته به تاله که م له په نا چرپایه که فریدا و تیلماسه په مه ییه که شه ی که پیی به سترابووم فریما چه قی وه تاغه که، سه رتاپام ده له رزی، هاتمه درئ و رۆیشتم بۆ نیو باخه که، راست رۆیشتم بۆ لای ئه و دارسیوه ی نیوقه ده که ی کولور بووه، خو ده زانی کامه دار ده لیم؟ له میژ بوو ئه و داره م دیاریکردبوو. له تی کاغه ز و په رۆکونم له کونی داره که ئاخیبوو، پاره کانم له په رۆکه پیچا

و خنیمه نیو کونه که وه. دوو هه وتوو زیاتر هه ر له ویدا بوو، که س شکی بۆ ئه وه نه ده چوو. کاتیکی له نه خو شخانه هاتمه وه چووم ده رهینا. دوا ی ئه وه ی پاره که م دابینکرد گه رامه وه سه ر پیخه فه که م و تخیل بووم، له دلی خو مدا گوتم: «ئه گه ر گریگوری واسیلیه ویچ کوژرابی، کاره که م چه پ ده که وئی. به لام ئه گه ر زیندوو بی زورم به قازانجه. چونکه شایه دی ده دا که دیمتری فیو دۆر ویچ له وی بووه. ئیتر ده رده که وئی قاتل ئه وه و پاره که شه ی بر دووه.» پاشان ده ستمکرد به ناله نال و ورینه کردن، بۆ ئه وه ی مارتا ئیگناتیفنا خه به ری بیته وه. ئاخری له خه و هه ستا و به هه له داوان هات بۆ لام، به لام کاتیکی چرای هه لکرد و زانیی گریگوری دیار نییه، هه لات بۆ ده ری و گویم لی بوو له نیو باخه که وه قیژاندی.

ئیسمر دیاکوف بیده نگبوو. له و ماوه یه دا که قسه یده کرد، ئیوان کرۆکپ گویی شلکردبوو، بی ئه وه ی جووله بکا یان چاوی له سه ر هه لگرت. ئیسمر دیاکوف له گه ل گپرانه وه ی چیرۆکه که جارنا جاریک چاوی له ئیوان ده کرد. به لام زیاتر چاوی له شوینیکی نادیار ده بری و نیگای ده دزییه وه. چیرۆکه که ی ته واو بوو، له رزی لیها تبوو و که وتبووه هه ناسه برکی. روخساری وه سه ر ئاره قه گه رابوو. به لام مه علوم نه بوو له بهر په شیمانی تووشی ئه و حاله ته بووه یان له بهر شتیکی دیکه.

ئیوان له ناکاو نه راندی: «راوهسته، ئه ی سه باره ت به ده رگا که ده لئی چی؟ ئه و ئه گه ر ده رگا که ی له تو کرد بیته وه، چون گریگوری پیشتی دیتوویه تی کراوه ته وه؟ چونکه گریگوری له پیش تو دا چووه درئ و چاوی پییکه وت.» سهیره ئیوان به له بزیکی دوستانه قسه یده کرد و وه ک پیشوو تووره نه بوو، ئه گه ر له و کاته دا که سیک ده رگا که ی بکر دایه ته وه و سه ری بکیشایه ته ژووری ده زانی سه باره ت به شتیکی ئاسایی قسه ده که ن.

ئیسمر دیاکوف، به پیکه نیینیکی مانا داره وه گوتی: «بۆ گریگوری و کرانه وه ی ده رگا که نازانم بلیم چی، رهنگه چاوی ریشکه و پیشکه ی کردبی. دلنیا به ئه وه به شه ر نییه، به لکو یه ستریکی دیز و چه مووشه. نهیدیوه، له خو را

پینوایه دیتوویه و له سەر قسه‌که‌شی سووره و دەست هه‌لناگرێ. له‌لایه‌که‌وه به‌قازانجیشمانه ئاوا بێر ده‌کاته‌وه و شایه‌دی دهن، چونکه دواى ئه‌وه‌ی بێگومان دیمیتى مه‌حکوم ده‌بێ و حوکمی بۆ ده‌رده‌کن.»

ئێوان فیۆدۆرۆویچ، که به جارى تووشى سه‌رسامى بووبوو و هه‌ولێ دهن زياترى بۆ روونبیته‌وه، گوتی: «گوتی بگره... گوتیگره، پرسیارم زوره و ده‌مه‌وى لیت بپرسم، به‌لام له بیرم ده‌چنه‌وه... میتشم خه‌ریکه ده‌ته‌قى، تیکه‌لم کردوه. ئه‌ها! لانیکه‌م ئه‌وه‌م پیتلی، بۆ پاکه‌ته‌که‌ت هه‌لپچری و فریت دایه چه‌قى ژووره‌که؟ بۆ پاکه‌ته‌که‌ت له‌گه‌ل خۆت نه‌برد؟... که باستکرد پیموایه‌و به‌جۆریک باسی ئه‌وه ده‌که‌ی و به‌ کارێکی دروستی ده‌زانى... به‌لام بۆ تیناگه‌م...»

- بۆ ئه‌وه‌ش ده‌لیلێکی باشم هه‌بوو قوربان. ئه‌گه‌ر که‌سیک ئاگاداری هه‌موو رووداوه‌که بووایه، هه‌ر وه‌ک من ئاگادار بووم، ئه‌گه‌ر ئه‌و پارهییه پیتتر دیبی، یان خۆی ئه‌و پارهییه نایبته پاکه‌ته‌که‌وه و به‌ چاوی خۆی دیبیتی پاکه‌ته‌که لاکومۆر کراوه و ناوی وه‌رگره‌که‌شی لیتووسراوه، ئه‌گه‌ر که‌سیکی وا ئه‌و قه‌تله‌ی کردبێ، له‌به‌رچی ده‌بێ پاکه‌ته‌که هه‌لپچری؟ ئه‌ویش به‌و په‌له‌په‌له. چونکه لێی روونبوو پاره‌که‌ی تیدایه. وانیه‌؟ به‌لام ئه‌گه‌ر دزه‌که که‌سیکی وه‌ک من بوایه هه‌روا پاکه‌ته‌که‌ی ده‌نایه باخه‌لی وه‌ک تیسکه‌ی تفه‌نگ بۆی ده‌رده‌چوو قوربان. به‌لام له‌مه‌ر دیمیتى فیۆدۆرۆویچه‌وه مه‌سه‌له‌که ته‌واو جیاوازه. سه‌بارت به‌ پاکه‌ته‌که ته‌نیا هیندی شتی بیستبوو؛ قه‌تیش چاوی پیننه‌که‌وتبوو؛ بۆ وینه ئه‌گه‌ر له ژیر بالنجه‌که‌شیدا بووایه، به‌ په‌له هه‌ر هه‌لپه‌پچری بۆ ئه‌وه‌ی دلنیا بێ پارهییه. پاشان پاکه‌ته‌که فریده‌دا، بێ ئه‌وه‌ی بێر بکاته‌وه که به‌لگه‌یه‌ک به‌ زه‌رده‌ی خوی به‌جی ده‌هیلێ. چونکه ئه‌و دزیکی ئاسایی نه‌بوو قوربان، دیاره قه‌تیشی دزی نه‌کردوه، چونکه چاوتیز و خانه‌دانه، قوربان. ئه‌گه‌ر دزییش بکا، دزیکی ئاسایی نییه، به‌لکو ته‌نیا پارهییه‌کی هه‌لگرتوه که هی خۆیه‌تی، چونکه پیتتر به‌ ته‌واوی خه‌لکی شاره‌که‌ی گوتبوو که ده‌یه‌ه‌وى ئه‌و کاره بکا. ته‌نانه‌ت شات‌وشووتی کردبوو

که ده‌چی هه‌قه‌که‌ی خوی له باوکی ده‌ستینی. کاتیک دادگایان کردم ئه‌وه‌م به ئاشکرا بۆ دادوهر باسنه‌کرد؛ به‌لکو به‌پیتچه‌وانه، به‌ ئاماژه هینامه سهر بابه‌ته‌که، وه‌ک ئه‌وه‌ی من تيمنه‌گه‌یاندبێ، به‌لکو خۆی بیری لێ کردۆته‌وه و من پیمنه‌گوتوه؛ کاکی دادوهریش به‌و ئاماژه‌ی من زۆر که‌یفی ساز بوو و گوێزی به‌ کلکی ده‌شکاند قوربان.

ئێوان فیۆدۆرۆویچ وا تووشی سه‌رسومان بووبوو نه‌راندی: «یانى ده‌کری تۆ به‌و ده‌م‌وده‌سته ئه‌و هه‌موو فکرت کردبیته‌وه و پیلانت دارشتبێ؟» دیسانیش به‌ ترسه‌وه چاوی له ئیسمیر دیاکۆف بری.

- جا ئه‌وه فرمایشته قوربان؟! پیاو چۆن ده‌توانی به‌و په‌له‌په‌له ئه‌و پیلانه داریژی؟ پیتتر بیرم لیکردبووه.

ئێوان فیۆدۆرۆویچ دیسان گوراندى: «ده‌ی که‌وايه شه‌یتان یارمه‌تیی داوی...! نا، وادیاره گه‌مژه نیت، زۆریش له‌وه زیره‌کتری که من بیرم لیده‌کرده‌وه...»

ئێوان هه‌ستا سه‌رپێ و دیار بوو ده‌یه‌ه‌وى له نیو ژووره‌که‌دا پیاسه بکات. زۆر په‌رۆش بوو. به‌لام چونکه میزه‌که ریی لینگرتبوو، نه‌یده‌توانی له نیوان میز و دیواره‌که‌دا هه‌نگاو هه‌لینیته‌وه، هه‌ر به‌ پیوه راوه‌ستابوو، خولیکی خوارد و دانیشته‌وه. رهنکه له به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌یده‌توانی له جیی خۆی بجوولێ قه‌لس بوو، چونکه دیسان وه‌ک پیتشو له ناکاو به‌ توورپه‌یی گوراندى: «ئهی ده‌عبای دامای قیزه‌وه‌ن، گوتیگره! ئه‌گه‌ر تا ئیستا نه‌مکوشتوی، له به‌ر ئه‌وه‌یه سبه‌ینی له دادگا وه‌لام بده‌یه‌وه.» ئێوان ده‌ستی هه‌لینا: «خودا ده‌زانێ، رهنکه منیش تاوانبارم؛ رهنکه چه‌زیکى شاره‌وه‌شم هه‌بووبی که باوکم... بمری. به‌لام سویند ده‌خۆم به‌وراده‌یه که تۆ بیری لیده‌که‌یته‌وه تاوانبار نیم. رهنکه توشم هه‌ر تیژ نه‌کردبێ بۆ ئه‌و کاره، نا، نا، من هانمنه‌داوی! به‌لام ناترسم، سبه‌ینی له دادگا به‌ زه‌رده‌ی خۆشم شایه‌دی ده‌دم. بریاره‌و داومه! هه‌موو شتی که ده‌لیم، هه‌موو شتی که هه‌ردووکیشمان له دادگا ئاماده‌ ده‌بین. هه‌رچی ده‌یلێ به‌ زه‌رده‌ی من بیلێ، هه‌ر شایه‌دیه‌ک ده‌ده‌ی، بیده. خۆمی له

بهردا دهگرم و ناترسم. خوم دان به ههموو شتيكدا دهنيم! بهلام توش دهبى داني پيا بينى! دهبى ههر به يهكهوه بچين، جا بزانه سبهينى چونت دهبم!»
ئيوان قورساخانه و پيداگرانه ئهوهى گوت و به چاوه گرپارينهكهيدا ديار بوو له سهر قسهى خوى سووره و ههرچونيك بى قسهى خوى دهباته سهر. ئيسمير دياكوف بى ئهوهى مهبهستى تهوس و گالتهبى، به ههستى هاودهردييهكى ئاشكراوه گوتى: «وادياره حالت باشنويه، قوربان، هيچ لهوه ناچى حالت باشى قوربان. چاوت زهردهلگهراوه.»
ئيوان دووپاتى كردهوه: «پيكهوه دهچين. تو نهشهاى گرینگ نيه، خوم به تهنيايى دهچم.»

ئيسمير دياكوف وهك ئهوهى خهريكى بيركردنهوه بى، ئاخري ههليداهه:
- شتى وا ههر نابى، قوربان. تو ناچى قوربان.

ئيوان به لهبزيكى تهشراوييهوه گوتى: «له قسهكانم تيناگهى..»

- ئهگه راسستى ههموو شتيك بلئى، توشى شهرمهزاريهكى زور دهبى، قوربان، ئهوه كاتهش هيچ كهلكيى نابى. چونكه لهريوه دهليم من قسهى وام نهكردوه. ئيوهش لهوه ناچى حالتان باشى، (واش دهنوينى)، يان ئهوهندهت خه مى براكهته و بوى به داخهوهى دتههوى خوتى بو فيدا كهى، ههموو ئهوانهشت به دژى من سازاندوه، چونكه ههميشه منت وهك ميشيك چاو ليكردوه. ئهوهش هيچ، كى بروا به قسهكانتان دهكا، كوا بهلگهت؟
- گوئيگره ههر ئيستا بو ئهوهى دنيا بم ئهوه پارهيته نيشاندام.

ئيسمير دياكوف كتييهكهى له سهر پارهكان لابرده و لهو لاوه دايئا، لهگهله ههلكيشانى ههناسهيهك گوتى:
- ئهوه پارهيته لهگهله خوت بهره.

ئيوان به سهرسوورمانهوه چاوى تيبرى: «ههلبهت ههليدهگرم. بهلام ئهگه بو ئهوه پاره پياوت كوشتووه، بو دهيدهى به من؟»

ئيسمير دياكوف لهخوبايانه شانى ههلهكانه و به دهنگيى لهرزوك گوتى: «نامهوى قوربان، دهمويست بهوه پارهيته ژيانتيكى تازه له مۆسكو، يان لهوهش

باشتر له دهرهوهى ولات دهست پييكهه. ئهوه خوليايهه له سهردا بوو، ههر له بهر ئهوهش كه «ههموو شتيك ئازاده.» ئهوهى فيرتكردم، زور دروست و حيسابيه، چونكه لهو بارهوه زورت قسه بو كردووم. ئهگه خوداي جاويدان بوونى نهبى، شنگهليكى وهك مهزنياهتى و كهسايهتيش ههر نابى. پيوستيش نيه. ههق به ئيوهبوو. من ئهوه مهسهلهيهه بهوه شيويهى ددى.»
ئيوان به بزهييهكى مانادارهوه پرسى: «خوت بهوه گهيشتى؟»
- به رينوينى ئيوه قوربان.

- ئيستاش پيموايه ئيمانته خودا ههيه. وا دتهوى ئهوه پارهيته بدهيهوه.

- ئيسمير دياكوف منجاندى: «نا، قوربان، ئيمانم پيى نيه.»

- ئهوى بو دتهوى پارهكه بدهيهوه؟

ئيسمير دياكوف ديسان دهستى ههلهكانه: «بهسيكه... ئيتر بهسيكه! خوت دهتگوت ههموو شتيك ئازاده، كهوايه خوت بو ئهوهنده پهروشى؟ تهنانته دتهوى بچى به زهرهوى خوت شايهدى بدهى...» ئيسمير دياكوف له كوتاييدا به متمانهوه گوتى: «بهلام دهزانم ئهوه كاره ناكهى! تو ناچى ئهوه شايهدييه بدهى.»

ئيوان گوتى: «دهيينى.»

- شتى وا ههرنابى. ئيوه زور زيرهكن قوربان. هوگرى زورت به پاره ههيه، ئهوه دهزانم قوربان. پيتخوشه ههموو كهس ريزت بو داني، چونكه زور لهخوبايى و دهمارزلى. زوريشته حهز له كچى جوانه، له ههموو شتيكيش زياتر حهولى ئهوهته ژيانتيكى ئاسووده و دوور له كيشهته ههبن، بى ئهوهى پشت به كهسيك ببهستى. زياتر له ههموو شتيك حهولى ئهوهته. خو ناتهوى ئهوه شوورهيهه وهئستو بگري و ههتاها تا ژيان له خوت تالكهى. توش وهك فيودورپاولوويچى باوكت واى، قوربان، تو لهو كورانهى ديكه زياتر شيويه ئهوه ددهى قوربان. روخ و خووخدهشت لهوه دهچى.

ئىوان، كە ويدەچوو سەرنجى راکىشرايى، گوتى: «تۆگەوج نىت.»
سورھەلگەرا بوو. «پىمابوو گەوجى.» ھەروا كە بە قەلەفەتتىكى جياوازەو
چاوى لە ئىسمير دياكوف دەکرد گوتى: «ئىستا واديارە زۆر جيددى!»
- دەمار زليت وایلینکردووى من بە گەوج بزانی. ئەو پارەيە ھەلگەرە.
ئىوان سى چەكە پارەكەى ھەلگرت و نايە گيرفانى، بىئەوھى لە ھىچى
بېچى.

- سبەينى لە دادگا دەينوينم.

- ئىستا كە خۆتان خاوەنى پارە و سامانىكى زۆرن، ھىچكەس باوەرتان
پىتاکا: رەنگە ئەووت لە سندووقى پارەكانت دەرھىتابى و ھىتابىتت بۆ دادگا.

ئىوان ھەستا سەرپى و گوتى:

- ديسان دەيليمەو، تەنيا لە بەر ئەو ھەتا ئىستا نەمكوشتووى، سبەينى لە
دادگا پىويستيم پىتە. ئەووت لە بىر نەچى!

ئىسمير دياكوف كە كتوپر بە شىوھىەكى سەير چاوى لە ئىوان بىرى و
گوتى: «دەى بمكوورە. ئىستا بمكوورە قوربان.» بە بزەيەكى تالەو دەريژەى
پىدا: «تەنانتە تواناييت نىيە و ناوئىرى بىرىشى لىبەكەيەو، ئىو قوربان كە
ئەو ھەموو نەترسن، غىرەتى ھىچ كاريكتان نىيە، چ بگا بە پياوگوشتن!»
ئىوان گوراندى: «خوداحافىز،» وەرپىكەوت بىرواتە دەرى.

- تاوى راوھستە... ئەوانەم ديسان پيشان بەدوھ.

ئىوان پارەكانى لە گيرفانى دەرھىتابى و پيشانىدا. ئىسمير دياكوف ماوھى
دەچرەكە چاوى تىبىرىن. پاشان دەستى ھەلتاكاند و گوتى:

«زۆر چاكە، دەتوانى بىرى.» چەند ھەنگاويكى ھەلئىنابۆو ديسان بانگى
کرد: «ئىوان فيودورويچ!»

ئىوان بىئەوھى راوھستى ئاورى دايەوھ: «چىت دەوى؟»

- خوداحافىز، قوربان.

ئىوان ديسان گوراندى: «خوداحافىز!» پاشان لە ژوورەكە چوو دەرى.

كړپوھ و بادەوھ ھەروا گىژى دەدا. سى ھەنگاوى يەكەمى جەسوورانە
ھەلئىنابوھ، بەلام لە ناكاو كەوتە لەتردان و لاتراسكە بەستن. موچرکىكى پىدا
ھات و لەرز داىگرت، بە بزەيەكەوھ گوتى: «پەتايەكى جەستەيە.» شتىكى
وھك شادى لە رۆحى ھەلدەقولا. ھەزىكى بەھىز لە باوھشى رۆحى وەرھىنا،
دنيا بوون و ئوخزنىك دوايى بەو دىرډونگىيانە ھىتا كە لەم دوايىيانەدا تەنگى
بە رۆحى ھەلچىبوو و ئازارى دەدا. بىريارى خۆى دابوو، بە خاترجەمى و
رۆحى ئاسوودەوھ بىرى كەردەوھ: «ئىستا ئىتر گۆرانى بە سەردا نايە.» لەو
كاتەدا لە شتىك ھەلكەوت و سەرسمىكى واى دا خەرىك بوو بە دەمەوھ
بكەوى. راوھستا و دىتى ئەو كابرالادىيە لە بەر لاقىدا تخىل بوو. وەبىرى
ھاتەوھ كە خۆى دابووى بە عەرزدا، كابرالاش ھەروا بىھۆش و جوولە
كەوتبوو. بەفر خەرىكبوو سەر و چاوى دادەپۆشى. ئىوان باوھشى پىدا كەرد
و ھەلئىستاندەوھ. چرايەكى دى لە مالئىكى چكۆلەى دەستى راست، رۆيشت و
لە دەرگای دا، داواى لە پياوى خاوەنمالەكە كەرد يارمەتیبىدا و ئەوكابرا
لادىيە بىەن بۆ پۆلىسخانە. سى رۆبلى دا بە كابرا، ئەوئىش ھەر لەرپوھ ئامادە
بوو يارمەتییى بەدا و ھاتە دەرى. زۆر لە سەر ئەو نارۆم كە ئىوان چۆنى
كابراى لادىيى بەردە پۆلىسخانە و توانى پزىشكىك بىنى معاینەى كات و زۆر
بە دەست و دلپازى خەرجى كابراى لە ئەستو گرت. ھەر ئەوھندە دەلیم ئەو
كارە سەعاتىكى تەواوى خاياند. بەلام ئىوان فيودورويچ لە دلەوھ شاد و
رازى بوو، بەردەوام زەينى بۆ ھەموو لايەك دەچوو و بىرى لە زۆر شت
دەكردەوھ.

بە خەيالى تەختەوھ بىرىكردەوھ: «ئەگەر بۆ سبەينى ئاوا لىبىراوانە بىريارم
نەدايە، سەعاتىكى تەواو رانەدەوھستام ئاگادارى لەو كابرالادىيە بكەم،
بەلكو بەلايدا تىدەپەرىم، بىئەوھى گوئىشم بىزوى لە سەرمانا رەق ھەلدى.»
ھەر لەو كاتەدا بە خاترجەمىيەكى زياتریشەوھ بىرىكردەوھ: «بەراستى
دەتوانم ئاگادارى لە خۆم بكەم، ئەگەرچى ئەوان دەلین خەرىكم شىتدەبم.»

کاتیک گه‌یشته‌وه مه‌نزله‌که‌ی خوئی، کتوپر پاره‌ستا و له خوئی پرسى باشت‌ر نییه هه‌ر ئیستا بچم بۆ لای داده‌ور و هه‌موو شتیکی بۆ باسبکه‌م؟ له به‌ر ده‌رگا‌که وه‌رسوورا و سه‌باره‌ت به‌ پرسیاره‌که‌ی خوئی بپاریدا. له به‌ر خوئی وه‌ گوتی: «سبه‌ینی هه‌مووی به‌سه‌ریه‌که‌وه!» سه‌یر ئه‌وه‌شه هه‌ر له ساتیکدا ته‌واوی ئه‌و شادی و خاترجه‌میانه‌ی له‌نیو چوو.

کاتیک پێی‌نايه ژوو‌ره‌که‌یه‌وه، وه‌ک سه‌هۆل به‌دلیدا بینن وابوو. شتیکی هه‌ستیکرد، زیندوو بوونه‌وه‌ی بیره‌وه‌ریه‌ک، یان پوونتر بلیم، وه‌بیره‌هاتنه‌وه‌ی شتیکی دلته‌زین و ناخۆش که ئیستا، هه‌ر له‌و کاته‌دا، له‌و ژوو‌ره‌دا بوو، پینشتریش هه‌ر له‌وئ بووبوو. بیهیز و شه‌که‌ت خۆیدا به‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌دا. پیریژنه‌که سه‌ماوه‌ریکی بۆ هینا. ئیوان چاییی ده‌مکرد، به‌لام ده‌می لینه‌دا. ئه‌و شه‌وه پیریژنه‌که‌ی مه‌ره‌خه‌س کرد بپروا. له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که دانیشته هه‌ستیکرد سه‌ری له‌گه‌ژه‌وه‌ی ده‌ی. هه‌ستی به‌ نه‌خۆشی و که‌ساسی ده‌کرد. خه‌ریک بوو خه‌وی لیبکه‌وئ، به‌لام هه‌ستا سه‌ر پێ و به‌نیو ژوو‌ره‌که‌دا ده‌ستیکرد به‌ پیاسه‌کردن، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌ی بپه‌رئ. هیندی جار پینوابوو خه‌ون ده‌بینی و ورینه‌ ده‌کا، به‌لام ئه‌وه‌ی له هه‌موو شتیکی زیاتر بیرى لینده‌کرده‌وه نه‌خۆشییه‌که‌ی نه‌بوو. دانیشته‌وه و چاوی به‌ نیو ژوو‌ره‌که‌دا گه‌یژا، ده‌تگوت له شتیکی ده‌گه‌رئ. چه‌ند جار گه‌ری رقیک خوئی له پوخساری وه‌رپینچا. هه‌ردوو ده‌ستی کرده‌ کۆله‌که‌ی له‌شی و ماوه‌یه‌کی زۆر به‌وشیوه‌یه دانیشته، ئه‌گه‌رچی به‌ لاچاویک هه‌روا چاوی له‌و قه‌نه‌فه‌یه ده‌کرد که له سووچی دیواره‌که‌ی پووبه‌پوو داندرابوو.

دیار بوو شتیکی له‌وییه که توورپه و نارپه‌حه‌تی ده‌کات و ئازاری ده‌دا.

(۹)

شه‌یتان، مۆته‌که‌ی نیوان فیو‌دۆرۆویچ

من پزیشک نیم. به‌لام واهه‌سته‌ده‌که‌م ئیستا ئیتر کاتی ئه‌وه‌یه ناچار بم بوخته‌یه‌ک له چۆنیه‌تی نه‌خۆشییه‌که‌ی ئیوان فیو‌دۆرۆویچ بۆ خۆینه‌رانم باسبکه‌م. به سه‌ر پووداوه‌کاندا تیده‌په‌رم و لیره‌دا لانیکه‌م ده‌توانم شتیکی بلیم: ئیوان له‌و کاته‌دا هینده‌ی نه‌مابوو تووشی یاوی میشک بی. ئه‌گه‌رچی ماوه‌یه‌کی زۆر بوو تووشی نه‌خۆشی بووبوو، به‌لام سه‌رسه‌ختانه له هه‌مبه‌ر تاویادا خۆپاگه‌ری ده‌کرد، ئاخیش هیزی لیبیا و تاویاویکی قورس دایگرت. ئه‌گه‌رچی سه‌رم له پزیشکی ده‌رناچی، به‌لام ده‌توانم بلیم ئه‌و له راستیدا زۆری هه‌ولدا‌بوو، توانیبووشی ماوه‌ی تاویاوه‌که وه‌دوا بخا، هه‌لبه‌ت به‌و هیوایه‌ی به ته‌واوی به‌رگه‌ری له نه‌خۆشینه‌ بکا. ده‌یزانی حالی باش نییه. به‌لام بیر کردنه‌وه له نه‌خۆشی له‌و کاته پێ مسیبه‌ته‌دا زۆری جارز کردبوو. یانی له‌و کاته پێ کیشه و ئالۆزه‌ی ژیانیدا که پینویستی به‌وه بوو به ته‌واوی به سه‌ر ئه‌قلی خۆیدا زالبی و ئه‌وه‌ی ده‌یلێ ده‌بی به شیوه‌یه‌کی پینداگرانه و ئازایانه بی، «له‌دلی خۆیدا پاکانه‌ی بۆ خوئی ده‌کرد.»

به‌و حاله‌شه‌وه، پوویژی له‌گه‌ل دوکتوره‌ تازه‌که‌ی کردبوو، هه‌ر ئه‌و دوکتوره‌ی له سه‌ر داواى کاترینا ئیوانا له مۆسکۆوه هینابوویان و پینشتریش ئاماژه‌م پیکرد. دوکتور داوی گوی گرتن له قسه‌کانی و معاینه‌ کردنی، به‌و ئاکامه‌ گه‌یشته که ئیوان تووشی نارپه‌حه‌تی زه‌ینی و پۆخی بووه، بۆیه کاتیک قسه‌کانی ئیوانی گوی لیبوو که حاشای له نه‌خۆشییه‌که‌ی ده‌کرد، هیچ تووشی سه‌رسوورمان نه‌بوو. دوکتور گوتی: «ئه‌و نارپه‌حه‌تییه له‌وانه‌یه

تووشى وپىنە بىژىشت بكا... دەبى لەو بارەوہ زياتر ليكۆلنەوہ بكرى... لەسەريەك داواتان ليدهكەم زۆرتان ئاگا لە خۆتان بى، نابى چركەيەك لە خۆت خافل بى و نەخۆشيبەكەت پشتگوئى بخەى چونكە زۆر مەترسى دارە.» بەلام ئىوان فيودورويچ ئەو پەندە حەكىمانەيەى لەبەرچاوە نەگرت و لە پىخەفدا نەكەوت پەرستارى لىبەن، لە دلى خۆيدا گوتى: «بە ئىشتيا دەتوانم بەملاولادا بپۆم، زۆرىش لەش ساغم. ئەگەر لە جىدا بكەوتايەم، مەسەلەكە فەرقى دەكرد و ھەركەس پىخۆشبويايە دەيتوانى پەرەستارىم لىبكا.» پاشان مەسەلەكەى خستە پشتگوئى.

بەم شىوہيە، كە خۆشى تارادەيەك ئاگاي لەو وەھم و خەيالەى ھەبوو، دانىشتبوو و ھەروا كە گوتم، لە پەستا چاوى لەو شتەى سەر قەنەفەكەى سووچى ديوارى رووبەرووى دەكرد. دەرکەوت كە كەسيك لەوئى دانىشتووە، ئەگەرچى خودا دەزانى چۆن چۆتە ژوورى چونكە كاتىك ئىوان لەلای ئىسمير دياكۆف گەرايەوہ ئەو ئىتر جى قوونى خۆشكردبوو. ئەو كەسيك بوو، يان روونتر بلیم، كابرايەكى شىوہ ئەشرفى رووسى بوو، نزيكەى پەنجا سالى تەمەن بوو، ھەر وەك فەرەنسيەكان دەلین، *qui faisait la cinquantine* ھەر وەھا مووى سەرى تۆزى دريژ و پربوو لقەلقەى رەشى تىدا مابوو، ريشيشى قولە و نووك تىژ بوو. بالئەيەكى مەلەوانى مەيلەو قاوہيبى و كۆنى لەبەردا بوو، كە لە دووسال لەمەوبەرەوہ خەلكى تەپپۆش و دەولەمەند وەلايان نابوو. كراس و بۆينباخە دريژەكەى روالەتەن وەك جلوبەرگى دەولەمەند و تەپپۆشان دەچوو، بەلام لە نزيكەوہ كراسەكەى كۆن و چلكەسوو بوو، بۆينباخەكەشى ھەموو دلۆى ھەلدابوو و تالكيش بووبوو. پانتۆلە دامەيبەكەى زۆر رىك و پىك و جوان بوو بەلام رەنگەكەى كال بوو، بۆ ئەو مۆدەش زۆر تەنگ بوو. كالاوہ مەخمەرى و سپىبەكەى بۆ ئەو وەرزەى سال نەدەبوو. وەلحاسل رواتىكى ئاسايى ھەبوو و ديار بوو دەسكورت و ھەژارە. لەوہ دەچوو لە چىنى ئەو مالىكە بىكارانە بى، كە لە

۷- لە پەنجاسالى نزيك كرىدبۆوہ.

سەردەمى بەردەداريدا زۆر و بەرچاوە بوون. بىگومان سەردەمىك خوشگوزەران و تەپپۆش بووہ و لەگەل مۆد گەراوہ، رەنگە سەردەمىك خاوەن دەسلات بووبى و لەوانەيە ھەر ئىستاش وابى، بەلام دواى قىتەقىت و پۆز و ھەواى تافى لاوى، ھەژارى وردەوردە وايلىدەكا ملك و مالى لە دەست بىتەوہ و ئاتاجى بەردەماو و دەرکوبانى دەولەمەندان بى. لەلای دۆستىكى باشەوہ دەچوو بۆ لاى دۆستىكى تر. لە بەر قسەخۆشى و مەجلىس خۆشى كەس دەستى بەروويەوہ نەدەنا. لە بەر ئەوہش كە پياويكى ئەشرفى و نەجىمزادە بوو، دەيتوانى لەگەل ھەموو كەس دانىشى، ئەگەرچى لاى سەرووشى كەمتر پىدەدرا. ئەو جۆرە مرۆقە مەجلىس خۆش و غەربانە كە سەريان لە گالتە و گەمە و گەنجەفە دەردەچى و ھەقايتەويژىشن، ھەر ئەركىيان پىبسىپىرن خۆى لىنادەن و بە ئاشكرا لە بەرى دەردەچن، بىيار و پشتىوانىشن، جا لاو و رەبەن بن يان بىوہپياو، ھەر وان و فيرى ئاوى بىلەغاو بوون. لەوانەيە تاقمىكيان مندالىشان ھەبى، بەلام مندالەكانيان لەلای پلك و پووران دادەنن و ئەو كەسانە لە كۆر و دانىشتندا، باسى ئەو مندالانە ناكەن، وەك ئەوہى پىيان شوورەيى بى. وردە وردە مندالەكانيان لە بىر دەچىتەوہ، ئەگەرچى جاروبار كارتى جەژنى لەدايكوون و كرىسمەسيان بە دەست دەگا و جارى وايە وەلامى نامە و كارتەكانىش دەنوسنەوہ. ئەو ميانە كتوپر و نەخوازراوہ زۆرىش رەزاسووك و خۆينشيرىن نەبوو، كە بتوانى خۆش مەشرەف و مەجلىس خۆش بى و لە كاتى پىويستدا خۆى شيرىن بكا و دۆستانە خۆى بنويىن. سەعاتى نەبوو، بەلام چاويلەكەيەكى لە سەر لووتى دانابوو بەنىكى رەشى لە دەسكەكەى خستبوو، قامكى زەرەرنەقوتەى ئەنگوستيلەيەكى ئەستوورى ئالتوونى تىكردبوو، كە نقيمىكى ھىلكەيى ھەرزانبايى تىدابوو. ئىوان فيودورويچ توورە و تۆسن دانىشتبوو قسەى نەدەكرد. ميوانەكە بە ماتى وەك خزمىكى ھەژار دانىشتبوو كە لە وەتاغەكەى ھاتبىتە خوارى تاكو لەگەل خانەخويكەى چايى بخواتەوہ، كاتىك دىتى خانەخويكەى ناوچاوى تىكناوہ و سەرى لە بەر خۆيداىە، ھىچى نەدەگوت.

بەلام ئەگەر خانەخوئى زمانى بگەرايە، ئىتر رانەدەوہستا و بە شىۋەيەكى دۆستانە سەرى قسەى دەكردەوہ. كتوپر رەنگى گورا و پروى كرده ئىوان فيۇدورۋويچ و گوتى:

- دەمەوى عەرزت بگەم، ببورە، تەنيا باسەكە دىنمە گورۋى، بۇ ئەوہى وەبىرت بىنمەوہ، چووى بۇ مالى ئىسمىر دياكوف تاكو سەبارەت بە كاترىنا ئىوانا پرسىيار بگەى، بەلام بى ئەوہى زانىارىيەكت دەستكەوى گەرايەوہ، وىدەچى لە بىرت چوويىتەوہ كە...

ئىوان گوتى: «ئاخ، بەلى،» لە بەر نارەحەتى پوخسارى رەشداگەرا. «بەلى لە بىرم چووبۇوہ...» لە ژىر لىۋەوہ ورتاندى: «بەلام ئىستا ئىتر گرینگ نىيە، ھەتا سەبەنى گويى خوتى لى بخەوينە،» پاشان بە توورەيى پروى كرده ميوانەكەى و گوتى: «توش، خۆشم تا خولەككى دىكە وەبىرم دەھاتەوہ، چونكە ئەوہ راست ئەوشتە بوو كە ئازارى دەدام! بۇ خوتى تىپەلدەقوتىنى، رەنگە بۇ ئەوہبى ئىمان بىنم كە تۆ ھانتداوم و خۆم ئەوہم وەبىر نەھاتۆتەوہ؟»

ميوانەكە بە گەرموگورۋى و دلۇقانى زەردەيەكى گرت و گوتى: «كەوايە ئىمانى پىمەھىنە، چ كەلككى ھەيە بە پىچەوانەى ئىرادەى خوت ئىمان بىنى؟ سەرەراى ئەوہش بەلگە ھىچ يارمەتییەكت نادا بۇ ئىمان ھىنان. بەتايبەت بەلگەنامەى نووسراوہ و ئاشكرا. تۆماس ئىمانى ھىنا، نەك لە بەر ئەوہى مەسىح سەرى ھەلداوہ، بەلكو لە بەر ئەوہى دەيوىست بەرلەوہى بىبىنى ئىمانى پىبىنى. بۇ وىنە چاۋ لەو كەسانە بگە كە رۇح بانگدەكەن... زۆرم ھوگرى پىيان ھەيە... بىرى لىبگەوہ، پىيان واىە خزمەت بە ئامانجى مەزھەب دەكەن، چونكە شەيتان لەو دىناوہ شاخى خۆيانى پىشاندەدەن. ئەمەش لە راستىدا بەلگەيەكە بۇ بوونى جىھانىكى دىكە. ئەو دىنيا و بەلگەنامەى ئاشكرا چى! كاتى بەوہش گەشىتى، پىتوايە بتوانى بوونى شەيتان بسەلمىنى، ھەر ئەو سەلماندنەش دەبىتە ھۆى سەلماندنى بوونى خودا؟ دەمەوى بىمە ئەندامى

كۆرى ئىدەئالىستەكان و بىمە سەردەستەى نارازى و دژوازان و دەلىم من راستىخووزم، بەلام مادىخووز نىم، ھى - ھى!»

ئىوان فيۇدورۋويچ لە ناكاو ھەستايە سەرىپى و گوتى: «گوئيگرە، وادىارە تووشى وپىنە بووم و لە راستىدا دەراوېنم، ھەر قسەيەكى ھەلىت وپلىت دەزانى بىكە، مېشىكىشم ميوان نىيە! تۆ ھەر كارىك بگەى توورە نابم، ھەر وەك جارى پىشوو كرددت. بەلام بە شىۋەيەك ھەست بە شەرمەزارى دەكەم... دەمەوى بەنىو ژوورەكەدا بگەرىم... ھىندى جار ناتىنم و تەنانەت گويم لە دەنگىشت نابى، ھەر وەك جارى پىشوو، بەلام ھەمىشە وا ھەست دەكەم چەقەچەق دەكەى، چونكە لە راستىدا خۆم قسە دەكەم، خۆم نەك تۆ. بەلام نازانم جارى پىشوو خەونم دى يان ھەر بە راستى چاوم پىت كەوت. ئىستا خاۋلىيەك دەخووسىنم و دەينىمە سەرسەرم، ئەو كاتە رەنگە تۆ لە بەر چاوم غەيب بى.»

ئىوان فيۇدورۋويچ رۇيى بۇ قوژىنى وەتاغەكە، خاۋلىيەكى ھىنا، تەرى كرد، نايە سەر سەرى خۆى و بەنىو ژوورەكەدا دەستىكرد بە پىاسە كردن. ميوانەكە ھەلىدايە: «زۆر خۆشچالەم كە ئەوہندە خۆمانە قسەم لەگەل دەكەى.»

ئىوان پىكەنى: «گەمژە، ئەى پىتوايە رىزت لىدەگرم؟ ئىستا زۆر شاد و دلخۆشم. چونكە سەرم ژاندەكا... لاجانگ و ناوچەوانىشم دىشى... تەنيا تكات لىدەكەم وەك جارى پىشوو مەچۆ سەرباسى فەلسەفە. ئەگەر ناشتوانى بىدەنگ بى، شتىك بلى خۆشبىت و ماوہيەك پىوہى سەرگەرم بىن. باسى دەنگۇ بگە، تۆ غەوارەى، وەك قىنوۋ پىمەوہ نووساوى، دەبى باسى دەنگۇ و قسەى ھەلىت وپلىتم بۇ بگەى. دەزانى چ مۆتەكەيەك سوارى سىنگم بووہ! بەلام لىت ناترىسم. بەسەرتدا زال دەبم. نامبەن بۇ شىتخانە!»

- c'est charman {زۆرم پىخۆشە} قىنوۋم. دىيارە قىنوۋم، ئەى دەتوىست چى بىم؟ راستت دەوى گوتت بۇ رادەدىرم و ھەتا رادەيەك پىم سەيرە وردە

ورده خەرىكى من بە شتىكى راستەقىنە دەزانى، نەك خەيالى، ھەر وەك جارى پيشووش پيداگريت لە سەر دەکرد...

ئىوان بە توورەيى گوراندى: «تەنانەت بۇ چركەيەكيش تۆم بە شتىكى راستەقىنە نەزانىو. تۆ درۆينەي، نەخۆشى، تاپۆيەكى و ھىچى تر. بەلام نازانم چۆنت لە نيو بەرم، دەبى ماوہيەكى زۆر رەنج بکيشم و ھەولبەدم. تۆ خەيالى منى. تۆ تەرمى خۆمى، بەلام بەشنىك لە جەستەي خۆمى... دياردەي بىرۆكە و ھەستى، بەلام دياردەي خراپترين و گەوجانەترين خەيال. لەو لايەنەوہ رەنگبوو بۇ من سەرنجراکيش بى، ھەلبەت ئەگەر دەر فەتم ھەبوايە بۇ تۆي بە فيرۆ بدەم...»

- ببوورە، ببوورە، مەچەكت دەگرم. ئەمرو ئىوارە كە لە ژير كۆلەكەي كارەباكە ئانگژاي ئاليووشا بووى و نەپاندت بەسەريدا: «لەوت بىستووہ. تۆ چوزانى ئەو دى بۇ ديدەنيم؟» بىرت لە من دەکردەوہ. كەوايە بۇ ساتىك بروت كرت كە من لە راستيدا بوونم ھەيە.

كابراي ميوان دواي ئەو قسەيە بە ئارامى پىكەنى.

- بەلى ئەو ساتە ساتى بەزىن و لاوازي من بوو... بەلام بروام بە بوونى تۆ نەکرد. نازانم جارى پيشوو خەوتبووم يان بەخەبەر. رەنگە ئەو كاتە تەنيا خەونم دىيى و لە راستيدا ھەر نەمدىيىتى.

- بۇ لەگەل ئاليووشا ئاوا بە توندى جوولايەوہ؟ مروقىكى زۆر خۆشەويستە؛ لە سەر باوہ زوسىما وا ديارە زۆر توندى بە گژدا ھاتووى!

- ناوى ئاليووشا مەھىتە! چۆن دەويرى، خويړى بەرەللا!

ئىوان ديسان پىكەنى.

- لۆمەم دەكەي، بەلام پىدەكەنى - دياردەيەكى باشە. بەلام زۆر لە جارى پيشوو بە ئەدەبترى، دەشزانم بۇ: ئەو بريا رەگورەت...

ئىوان شىتانه نەپاندى «كارت بە سەر بريارى منەوہ نەبى.»

- تىدەگەم، تىدەگەم، c'est noble, c'est charmant دەتەوى پارىزگارى لە براكەت بكەي و خۆتى بۇ فيداكەي... c'est chevaleresque

- دەمت لىكىنى، با وەبەر شەپت نەدەم!

- ريزەيەكيش بە دليیوہ ناگرم، چونكە ئەو كاتە بە ئامانجم دەگەم. ئەگەر بەشەپ لە من ھەلدەي، دەبى ئيمان بە راستى بوونى منىش بىنى، چونكە مروف شەپ لە تاپۆ ھەلنادەن. گالتە وەلانين باشە، بۆشم گرینگ نىيە، ئەگەر پىتخۆشە وەبەر تير و توانجيشم بدە، بەلام واچاكە لەگەلما بە ئەدەبانەتر ھەلسوكەوت بكەي. «گەوجى خويړى!» خەي خەي لەو وشانە!

ئىوان ديسان پىكەنى: «ئەگەر تانە لە تۆ بدەم، لە خۆمى دەدەم. تۆ ھەر خۆمى، ھەر منى، بەلام قەلافەتت جياوازە. ھەر بىرۆكەكانى خۆمە لە زمانى تۆوہ دەبىيستم... جگە لەوانەش ناتوانى باسى ھىچ شتىكى تازە بكەي!»

ميوانكە بە نەرمى و يقارەوہ گوتى: «ئەگەر بىر كرتەوہم وەك تۆ بى، زۆر باشە و بە قازانجى خۆمە.»

- تۆ تەنيا خراپترين فكرەكانم ھەلدەبژىرى و جگە لەوہش، گەوجانەترينەكەيان. تۆ گەوج و خويړى و ھىچوپووچى. تەشريفى مەبارەكت زۆریش گەلخوى. نا، ناتوانم لەگەل تۆ ھەلكەم! چىكەم لە دەست تۆ، دەبى چىكەم؟

ئىوان دوايىن رستەي بە ددانە چىرەوہ دەربرى.

ميوانكە كتوپر ھەلچوو، بە ھەستىكى رووشاو وساويلكانەوہ كە تايبەتى ئەو جۆرە كەسانەيە، گوتى: «دۆستى بەرپىز، بەر لە ھەموو شتىك پىمخۆشە وەك نەجىمزا دان ھەلسوكەوت بكەم و بەو تايبەتمەندىيەوہ بناسرىم. من ھەژارم، بەلام... نالىم زۆر دروستكارم، خەلكى رەشۆكيش لە سەر ئەو باوہرەن من فرىشتەيەكى تاراوم. بە راستىش پىم قەبوولناكرى كە زەمانىك من فرىشتە بووبىتم. ئەگەر بووبىتتىشم، رەنگە لە رابردوويەكى زۆر دووردا

۸- «زۆر باشە، ھوى دلخوشىيە.»

۹- جوامىرانەيە.

بووبی و له بیر بردنه و هشی زهره دی نییه. ئیستا ته نیا گرینگی به ناوبانگی نه جیمزاده بوونی خۆم ددهم و پیمخۆشه وهک ئاغا چاوم لیکهن. پیمخۆشه ئه و جورهی له دهستمدی بیگوزهرینم و ههول ددهم رهزاسووک و مه جلیس خۆش بم. له دله وه خه لکم خۆشدهوئ، ئاخ! گه شتوومه ته لوتکه ی مه زنایه تی! هه ر ئه وه ی که جاروبار لای تو دهمینمه وه، به شیوه یه ک ژیانم وه راست دهگه پری و هه ر ئه وه ش زۆرم شاد دهکا. بروانه، منیش وهک تو فکر و خه یال ئازارم ددها، هه ر بویه راستیه کانی سه ر زه ویم خۆشدهوئ. لیره له گه ل تو، هه موو شتیگ ئابلۆقه دراوه، به پپی یاسای تایبه تی و هه نده سییه و حه د و سنووری هه یه. به لام ئیمه هیچمان نییه و پپوه ر و سنوور بۆ هیچ شتیگ دانه نراوه! لیره پیاسه دهکه م و خه ون ده بینم. خه و بینیم زۆر پیمخۆشه. جگه له وه ش له سه ر زه وی ده که ومه ژیر کارتیکه ری خورافات. تکات لیده که م پیمه که نه، خورافات بوون هه ر ئه وشته یه که من که یفی پیده که م. لیره هه موو خووخده کانی ئیوه فیر ده بم: باوه ر ده که ی هۆگری گه رماوه گشتیه کان بووم؟ ده چم له وئ له گه ل قه شه و بازرگانه کان خۆم ده شووم بۆ ئه وه ی چلک هه لخم. ئه وه ی که خه ونی پپوه ده بینم ئه وه یه هه میشه و به رده وام خۆم به شکی ژنه بازرگانیک ده ره نیم که کینشی دووسه د و په نجا پۆنده و ئیمانم به ته واوی ئه و شتانه ببی که ئه و ئیمانی پپیه تی. ئامانج ئه وه یه بچمه کلپسه و به بیروباوه ریکی پاکه وه مۆمی نه زری دایببینم، به شه ره فم ئه وه ویست و تاسه ی منه. کاتیک ره نج و ئازاره کانم کۆتایی دی که به و ئاواتانم بگه م. پیمخۆشه له لای ئیوه خۆم ماریجه بکه م؛ به هاری نه خۆشیی خولیرکه په ره ی ساند، چوومه نه خۆشخانه یه ک و خۆم به دژی ئه و نه خۆشیه کوتا، خۆزگه ده تزانی ئه و رۆژه چ که یفیکم کرد. ده رۆبلم یارمه تیدا به ریکخراوه ی برایانی ئیسلای خۆمان!... به لام تو گویم بۆ شل ناکه ی. ده زانی ئه مشه و هیچ حالت باشنیه؟ ده زانم دوینی چوویه لای ئه و پزیشکه... ده ی ئیستا چۆنی؟ دوکتور گوتی چی؟»

ئیوان به تووره یی نه راندی: «گه مژه!»

- به لام هه رچۆنیک بی، تو مروفتیکی زیره کی. دیسان خه ریکی تانه و ته شه رم پیداده ده ی؟ خو له به ر هاودلی پرسیارم لینه کردی. پپیوستیش نه بوو وه لام بده یه وه. ئیستا دیسان ماسوولکه کانم وه ژان که وتنه وه...

ئیوان دووپاتی کرده وه: «گه مژه!»

- توش هه ر ئه وه ت له سه ر دهمه؛ به لام پاره که ماسوولکه کانم وا وه ژان که وتن، ئیستاش هه ر له بیرم ماوه.

- شه یقان و ژانی ماسوولکه!

- ئه گه ر هیندی جار بیمه سه ر شکل و شیوه ی مروفت، ئیتر بۆ تووشی ژانی ماسوولکه نه بم؟ دیمه سه ر شکل و شیوه ی مروفت و ئاکامه که شی ده بینم.

Satan sum at hihil humanum a me alienum puto. - چی، چی؟

Satan sum at hihil humanum. ئه وه بۆ شه یقان خراب نییه!

- خۆشحالم که ئاخری رازیم کردی.

ئیوان، که ویده چوو سه رنجی راکیشرابی، گوتی: «به لام تو ئه وه ت له من وه رگرت. ئه و قسه یه م هه ر به زه یینشدا نه هات، سه یره.»

- c'est du nouveau, n'est ce pas. ئه مجاره سادقانه هه لسوکه وت ده که م و بۆشت باسده که م. گوئیگره، له دنیا ی خه وندا، به تایبه ت مۆته که، که به هۆی قورس بوونی گه ده و گرفتی هه رسه وه یه، مروفت جاری وایه خه ونی ئه وه نده هونه رمه ندانه و پروداوی هینده پپچه لاوپوچ و سه رسوور هینه ر و ته نانه ت دنیا یه ک پروداو و کاره سات، که پیکه وه گریدراون ده بینن، که سویندت بۆ ده خۆم لیون تۆلستوی ناتوانی چیرۆکیکی ئاوا پر کاره سات و تراژیدی بخولقینی. سه ره رای ئه وانه ش که م وایه نووسه ران ئه و جوره خه ونا نه بینن، به لکو خه لکانی ئاسایی. کارمه ندان و رۆژنامه نووسان و قه شه کان ده بینن... ئه و مه سه له یه ش مه ته لیککی زۆر پپچه لاوپوچه. رۆژیک

۱۰- «من شه یقانم و هیچ شتیکی مروفتم به لاره نامۆ نییه.»

۱۱- «ئه وه شتیکی تازه یه، ها؟»

سیاسه‌تفانیک لای من دانیبیانا که چاکترین بیروکه‌کانی له خه‌ونیدا به زهینی دهگا. چاکه، ئیستاش هه‌روایه، ئه‌گه‌رچی من ته‌نیا خه‌یالیکم و به‌س، به‌لام وهک ئه‌و کاته‌ی که خه‌ون ده‌بینی و مۆته‌که سواری سینگت ده‌بی، خال‌گه‌لیکی ئه‌وه‌نده ورد و نویت پیده‌لیم که قه‌ت به زهینت نه‌گه‌یشتی. به جوریک که قه‌ت فکر و بیروکه‌ی خۆت دووپاتناکه‌مه‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ش جگه له کامووس و خه‌ونی هاشه و پاشه‌ی خۆت هیچی تر نیم.

- درۆ ده‌که‌ی، ده‌ته‌ه‌وئ قه‌ناعه‌تم پیبینی که بوونه‌وه‌ریکی جیاوازی مۆته‌که‌ی من نیت، ئیستاش ده‌لیی خه‌ونیک و به‌س.

- هاوړئ گیان، ئه‌مرۆ ره‌وشتیکی تازهم گرتوته پیتش، که دواتر بوئی باسده‌که‌م. سه‌برکه، له کویدا بووم؟ ئه‌ها به‌لی! پاشان هه‌لامه‌تم گرت، لیره‌نا، له‌وئ.

ئيوان هیوابر‌اوانه پرسیی: «ئه‌وئ کوئییه؟ پیمبلی بزنام، زۆر لیره ده‌مینیه‌وه؟ ناتوانی برۆی؟» ده‌ستی له هات‌وچۆ هه‌لگرت و له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که دانیش، دیسان هه‌نیشکی دایه سه‌ر میزه‌که و به هه‌ردوو ده‌ستی سه‌ری خۆی گرت. خاوییه ته‌ره‌که‌ی له سه‌ری کرده‌وه و به تووره‌یی فرییدا. دیار بوو که‌لکی نییه.

میوانه‌که به راشکاوی و له‌بزیکی دۆستانه‌وه گوتی: «ئه‌عسابت خراپه. ته‌نانه‌ت له به‌ر ئه‌و سه‌رما بوون و هه‌لامه‌ت‌گرتنه‌ی من په‌رۆشی، ئه‌گه‌رچی به شیوه‌یه‌کی زۆر سروشتی گرتوومه و ده‌زانم له سه‌ر ئه‌وه رقت لیم هه‌ستاوه. من ئه‌و کاته به په‌له ده‌مویست بچم بۆ مالی خاتوونیک پایه‌به‌رز له پترزبۆرگ، که ده‌یویست ببیته وه‌زیر له وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌ره‌وه‌دا، خۆم گه‌یانده ئه‌و میواندارییه. ده‌ی جلوبه‌رگی شه‌وم له به‌ردا بوو، به بۆینباخی سپی و ده‌سته‌وانه‌وه، جا خودا ده‌زانئ له کوئ بووم و ناچار بووم پانتایی ئاسمان بپرم بۆ ئه‌وه‌ی خۆم بگه‌یه‌نمه سه‌ر زه‌وی... هه‌لبه‌ت زۆر که‌می خایاند. به‌لام خۆ ده‌زانی هه‌شت ده‌قیقه ده‌خایه‌نی تا تیشکی خۆر ده‌گاته زه‌وی، بیری لنبکه‌وه به جلوبه‌رگی شه‌و و جلیسقه‌ی سینه‌بازوه به‌و

ئاسمانه به‌رینه‌دا بفری. رۆحه‌کان له سه‌رمانا که‌سیره نابن، به‌لام کاتیک له سه‌ر شکل و شیوه‌ی مرۆف بن، سه‌رمايان ده‌بی. من بیرم له‌وه نه‌کردبووه و وه‌رپیکه‌وتم. ده‌زانی له‌و ئاسمانه خووساوه‌دا، ئه‌و ئاوه‌ی به ئاسمانه‌وه‌یه، سه‌هۆلیکی تیدایه... سه‌هۆل! جا سه‌هۆل چیه، هه‌ر بۆ ئه‌وه نابئ ناوی سه‌هۆلی لیبینی! ده‌توانین بلین سه‌د و په‌نجا په‌له له ژیر سفردایه! ئه‌و گه‌مه‌یه‌ی کچانی لادینیت بیستووه؟ له سه‌رما‌ی سی په‌له ژیر سفردا، داوا له لاویکی بی‌ئه‌زموون ده‌که‌ن که زمانی به ته‌وردا بیئی. زمانی هه‌ر له‌رپوه ده‌یبه‌ستی پیوه‌ی، ئه‌و گه‌لحویه‌ش به زۆر زمانی لیده‌کاته‌وه و پیستی زمانی به ته‌وره‌که‌وه به‌جی ده‌مین و خوینی لیدئ. به‌لام ئه‌وه له سه‌رما‌ی سی په‌له ژیر سفردایه، له سه‌رما‌ی سه‌د و په‌نجا په‌له‌دا هه‌ر ئه‌وه‌نده زمانت بگاته بیوره‌که ده‌بی فاتحای خۆت بخوینی... هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر له‌وئ ته‌ور وه‌ده‌ست بکه‌وئ.»

ئيوان فیۆدۆرۆویچ به قه‌لسی و بیزاریه‌وه قسه‌که‌ی پئ‌بری: «بۆ ئه‌وئ ته‌وریشی لینه‌؟» به ته‌واوی هه‌ولی خۆی ده‌دا باوه‌ر به‌و خه‌یال و ورپینه‌یه‌ی خۆی نه‌کا و له گیزاوی شیتیدا ئه‌وق نه‌بی.

ئيوان فیۆدۆرۆویچ، زۆر به تووره‌یی و به شیویه‌کی خیشه‌سه‌رانه، له ناکاو نه‌راندی: «ئه‌رئ، له‌وئ ته‌ور چی لیدئ؟»

«له پانتایی ئاسماندا ته‌ور چی لیدئ؟! Qucll idée ئه‌گه‌ر بریار بی بکه‌ویتته خواری، پیموایه وه‌ک هه‌سیرۆک ده‌ستده‌کا به سوورانه‌وه به ده‌وری زه‌ویدا. ئه‌ستیره‌ناسانیش هه‌لاتن و ئاوابوونی ته‌وره‌که حیسیب ده‌که‌ن. «گاتزۆک» یش له رۆژمیره‌که‌یدا ده‌یگونجینی.

ئيوان به تووره‌یی گوتی: «تو گه‌وجی، گه‌وجیکی هه‌ژده عه‌یار. درۆیه‌ک بکه رپی تیچی. ده‌نا گویت لیناگرم. ده‌ته‌وئ به زۆر پیم به‌سه‌لمینی که بوونت

۱۲- «ئه‌و قسه‌یه!»

۱۳- Gatsovsk بلاوکه‌ره‌وه‌ی رۆژمیری گشتی.

ههيه، بهلام من نامهوى بپروا به بوونت بکه. نا، باوهر ناکه م و ئيمان
بى ناهينم!»

- بهلام من درؤ ناکه م، هه مووى هه قيقه ته. به داخوه هه قيقه ت نابيته هوى
سه رگه رمى. تو چاوه پروانیت ليمه قسه ی که له که له و جوانت بو بکه م و
پیداگرى له سه ر ده که ی. مخابن ئه وه ش له توانای مندا نييه...
- که ره گه مژه، فهلسه فه م بو دامه تاشه!

- فهلسه فه! ئه ویش له کاتيکا لای راسته م له سم بووه و له بهر ژان هاوار و
نالهمه! ته وای زانکوى پزیشکیم ليکداوه: له وى هه مووان زانا و پسپورن و
وهک ئاو خوار دنه وه نه خو شيبه که ت مه علووم ده که ن، به لام نازانن
دهرمانه که ی چيبه. خویندکارىکى زانکوى ليره بوو، ئه و لاوه ورديله و
خوين گه رمه ده يگوت: «له وانه يه بمرى، به لام به ته وای تیده گه ی به چ
نه خو شيبک دهمرى.» بو ناردنى خه لکيش بو لای پسپوره کان شيوه يه که ی
تاييه تيان هه يه، ده لين: «ئيمه ته نيا نه خو شيبه که ت مه علووم ده که ين، به لام
بچو بو لای ئه و پزیشکه پسپوره، ئه و دهرمانه که ت پیده لى.»

که هه موو چه شنه نه خو شيبه که ی دهرمان ده کرد، به ته وای بزر بووه و
هه ر نه ماوه. له و بابته وه دلناتده که م، ئيستت ته نيا پسپوره کان ماون و له
رؤژنامه کاندانا گادارى بلاوده که نه وه. پروه پاگه نده بو خويان ده که ن. ئه گه ر
لووتت عه يبيکى هه بى، ده تئيرن بو پاریس؛ ده لين ئه وى پسپورى فه ره نگى
لييه که کارى ته نيا ماريجه کردنى که پويه. ئه گه ر بچى بو پاریس، چاو له
لووتت ده کا و ده لى: من ته نيا ده توانم کونه لووتى لای راستت ماريجه بکه م،
کونه لووتى چه په ت کارى من نييه، برو بو قيه نا پسپوريک له وييه دقنى
چه په ت ماريجه ئه کا. ده ی چاره چيبه؟ په نام برده بهر ده و و دهرمانى
خومالى، نوشدارىکى ئالمانى گوتى له نيو حه مامدا له شم به هه نگوين و خوئ
دامالم. چوومه حه مام و ماجوومى هه نگوين و خويم له له شم هه لساوى.
به لام هيج فه رتيكى نه کرد. هيوابراو بووم و نامه يه کم نووسى بو «کينت
ماتيه» له ميلان. خيزى بنووسى، کتبيک و قه تره يه که ی لووتى بو ناردم. بپروا

بکه شه ربه تى «مالت هاف» چاکی کردمه وه! به هه لکه وه ت کریم، شووشه و
نيويکم لى خوارده وه وای پى چاک بوومه وه، هينده ی نه ماوو ده ست بکه م به
سه ما و هه لپه رکى. بپيارم دا بو سپاس و پيزانين بابته تیک بده م به
رؤژنامه کان، هه ستي هه قناسى هانيدام بو ئه و کاره، به لام تووشى
چه رمه سه رييه که ی و ابووم که هيجکام له رؤژنامه کان ئه و بابته يان لى
وه رنه گرتم. ده يانگوت: «زور کونه په ره ستانه يه، هيجکه س بپروا ناکا. Le
diable n'existe point» و گوتيان: «واچا که هه روا بيناو و نيشان
بميينيه وه!» سپاسنامه يه که ی بيناو و نيشان بى چ که لک و بايه خيکى هه يه؟
پيکه نينم به کاربه ده ستي ئه و رؤژنامه نه هات و گوتم: «له رؤژگارى ئيمه دا
ئيمان به خودا ببى به کونه په ره سست دهران، به لام من شه يتانم، که چى
له وانه يه ئيمانيان به من هه بى.» گوتيان: «سه رمان له قسه کانت دهرناچى. کى
ئيمانى به شه يتان نييه؟ سه ره راي ئه وه ش هه ر بو ت چاپناکه ين، چونکه ده بيته
هوى به دناوى رؤژنامه که مان. وهک گالته ره نگه بتوانين له سووچى
لاپه ره يه کدا بلاوى بکه ينه وه.» به لام پيم و ابوو چاپ کردنى ئه و نامه يه وه کو
گالته جوان نييه. بويه چاپنه بوو. بپروا بکه له و کاتوه تا ئه مرؤ به و هوى وه
هه ر په روشم. باشتيرين هه ستم، بو وينه هه ستي ئه مه گناسيم، به هوى
بارودوخى کومه لايه تيبه وه زه و تکراره و هه قى دهربرينم نييه.

ئيوان زور به تووره يى ددانى له ريچه وه برد و گوتى: «ديسان بيروکه ی
فهلسه فى؟»

- خودا له وه م بپاريزى، به لام هيندى جار پياو سکالاش بکا باشه. من
مروقيکم زورم بوختان پیکراوه. تو سات به سات پيمده لى گه وچ و گه مژه و
سووکايه تيم پیده که ی. دياره هه رزه کارى. هاوپرى به ريز، شعور به ته نيا
به س نييه! من زاتهن دلکى شاد و نه رم و به نه شه م هه يه. «منيش هه موو
چه شنه شيعريکى ورديله و ئاسايى ده هونمه وه.» ره نگه منت وهک
خالستاکوفى زورهان هاتبيته بهرچاو، به لام چاره نووسى من چاره نووسىکى

زور جیددی تره. هر له پوژی به پویه به پوی ئه و حوکه می که هیچ کات سهرم لئی دهرنه چووه، ئه رکی من ئه وه یه «حاشا» بکه م، له گه ل ئه وه شدا زاتهن خاوه نی دلئیکی باش و به سوژم و به هیچ شیوه یه ک حه زم له حاشاکردن نییه. «نا، ده بی برۆی و حاشابکه می، به بی حاشاکردن، ره خه ش نابی، پوژنامه ش به بی لاپه ره ی ره خه به کار نایه. به بی ره خه و هه لسه نگاندن هیچ شتیک نابی، مه گین هووشیعانا. به لام هووشیعانا به ته نیایی بو ژیان به س نییه، هووشیعانا ش ده بی له نیو کووره ی دردو نگیدا بخاری. به لام من نامه وی خوم له و مه سه له هه لقوتینم، چونکه من نه مخولقاندوو و هیچ به پر سایه تییه کیشم له ئه ستو نییه، به لام منیان کردو ته قوچی قوربانی و به لاگه ردانی خو یان. داویان لیکردوو لاپه ره ی ره خه و هه لسه نگاندن بنووسم و به م شیوه یه ژیان ده ستییکرد. ئاگامان له و مه لحه که یه هه یه. بو وینه من زور به راشکاو ی داوا ده که م له نیو بچم. به لام گو تراوه: نا، زیندوو به، چونکه به بی تو هیچ شتیک نابی. ئه گهر هه موو شتیک له جیهاندا ماقوولانه بوایه، هیچ پروداویک نه ده قه وما. به بی تو هیچ پروداویک نابی و دنیا ش به بی پروداو و کاره سات سه رناگری. بویه به پیچه وانه ی ویستی خوم، خه ریکی ساز کردنی پروداو و کاره ساتم، راسپارده م و هیچم له سه ر نییه. مرؤف له خسته ده به م و به و هه موو ئه قل و فامه وه ئه و گه مه یه به جیددی ده زانن. هر ئه وه ش بو ته هو ی چاره ره شی ئه و خه لکه هه لبه ت ئه وان ئازار ده کیشن... به لام ده ژین. ژیانئیکی راسته قینه نه ک خه یالی. چونکه ره نج و ئازار ژیانه. به بی ره نج ژیان تامی نییه! ژیان ده بیته ریوره سمیکی بی پایان، ریوره سمیکی پیروژ به لام خه ماوی، به لام من چکاره م؟ من ره نج ده کیشم، که وایه ناژیم. من له معادله ی مه جهوولیدا ژماره ی ئیکسم. جوړیک تا پوم له ژیاندا که نازانم له کوپوه هاتووم و بو کوئ ده چم. ناوی خو شم له بیر چوته وه. پنده که نی. نا، پیناکه نی، هه روا تووره ی، ته وای فکر و په روشی تو بو شعوره. به لام دیسان دووپاتی ده که مه وه، ئاماده م ته وای ئه و ژیانه په رزه وینییه م و ته وای پله و پایه و

شانازییه کانم بده م، به و شه رته ی بیته سه رشکلی ژنه بازرگانئیکی قه له و که کیشی بگاته دووسه د و په نجا پوند و له په رستگاکان مومی نه زری داییستیم. ئیوان به بزیه کی تاله وه گو تی: «که وایه تو ته نانه ت ئیمانته به خوداش نییه؟»

- بلیم چی - یانی ئه گهر گالته ناکه ی...

ئیوان هه روا تووره و توسن قسه که ی پیبری و نه راندی: «خودایه ک هه یه یان نییه؟»

- ئه ها، که وایه گالته ده که ی؟ هاوړی گیان، وه لالا نازانم. چاکه وهره، ئیستا خو پیمگو تی!

- نازانی، به لام خودا ده بی نی؟ نا، تو که سیکی تر نییت، هه ر خومی، راست خومی نه ک شتیک دیکه! تو ی گه مار خه یالی خومی!

- ده ی ئه گهر وات پیخوشه منیش هه ر ئه و فله سه فه یه ی تو م هه یه. ئه مه راسته Je pense, donc je suis. وه ک پوژ ئه وه م لی پروونه، شته کانی دیکه، ته وای ئه م دونیا یانه، خودا و ته نانه ت شه ی تانی ش - هه موویان به بروای من، هیشتا نه سه لمیندراوه. بیژی هه ر له خو رواه خو ی خولقابی، یان ئه وه ته نیا دیارده یه ک له خومه. پانتای مه نتیقی زاتی خومه که له پوژی به ریوه هه ر بووه: به لام به په له م قسه که م ته وای بکه م، چونکه پیموایه هه ر ئیستا لیم ده راسیی و له سه ر و چاوم ده سره وینی.

ئیوان داماوانه گو تی: «وا چاکه هه قایه تیکم بو بگرییه وه!»

- راست سه باره ت به مه سه له ی باسه کان هه قایه تیک هه یه، یان واچاکه به جیی هه قایه ت بلیم ئه وسانه. به بی ئیمانی سه رکونه م ده که ی، ده بی نی، قسه ده که ی، که چی ئیمان هه ر ناهینی. به لام هاوړی گیان، من ته نیا که سیک نیم که تووشی ئه و بارودوخه ئالوزه بووم. ئیستا هه موومان له وی پیمان له قور چه قیوه، هه مووشی به هو ی زانستی ئیوه وه. سه رده میک هه ستی پینجینه و گه ردیله و چوارماکی سه ره کی هه بوون، پاشان هه موویان به شیوه یه ک

۱۵- وته به ناوبانگه کی دیکارت: «من بیر ده که مه وه، که وایه هه م.»

یهکیان گرت. تهنانهت له دنیای قه‌دیمیشدا گهردیله ههر بوون. به‌لام له و کاتوه ئاگادار بووین "مۆلۆکولی کیمیایی" و "پروتوپلاسم" تان دۆزیوه‌ته‌وه و شه‌یتان ده‌زانی چ شتیکی دیکه‌شتان دۆزیوه‌ته‌وه، ناچار بووین کلکمان له گهلۆز نیین و ئاور نه‌دهینه‌وه. له‌وئ ده‌مگۆ و خورافات و ئازاوه‌یه‌ک وه‌رئ خراوه ئه‌وسه‌ری دیار نییه؛ ئه‌وه بزانه له نیو ئیمه‌شدا به ئه‌ندازه‌ی ئیوه ده‌مگۆ و خورافات هه‌یه، له راستیدا هیندی زیاتریش. راستت ده‌وئ به‌دناوکردنی یه‌کتیش هه‌یه، چونکه مه‌زینگه‌یه‌کمان هه‌یه «ئاسایش» ی تایبتهت به‌رپوه‌ی ده‌با. ئه‌و چیفانۆکه کۆنه هی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی ئیمه‌یه - نه‌ک سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی ئیوه، چونکه سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی ئیمه - تهنانهت له نیو ئیمه‌شدا هه‌چکس باوه‌ری پیناکا. مه‌گین پیریژنانی دووسه‌د و په‌نجا پۆندی، مه‌به‌ستم پیریژنانی ئیوه نییه، پیریژنانی خۆمان ده‌لیم. ئه‌وه‌ی ئیوه هه‌تانه، ئیمه‌ش هه‌مانه، خه‌ریکم به‌ هۆی دۆستایه‌تییه‌وه یه‌کیک له پاره‌کانمانت بۆ خویا ده‌که‌م؛ ئه‌گه‌رچی یاساغه. ئه‌م دیرۆکه سه‌بارته به به‌هه‌شته. ده‌لین لیره له سه‌ر زه‌وی فه‌یله‌سووفیکی بیریار هه‌بووه، که حاشای له هه‌موو شتیکی کردووه: «ویژدان و ئیمان و ئایین¹» له هه‌مووشی گرینگتر، په‌سلان. کاتیک مرد چاوه‌رئ بوو راست به‌ره‌و مه‌رگ و تاریکی برؤا، به‌لام کاتیک ئه‌و دنیای به‌ چاوی خۆی دی سه‌ری سوورما و به‌رق‌ه‌ستاوی گوتی: «ئه‌مه‌ش له‌گه‌ل یاسای بنه‌ره‌تی من جیاوازه!» ههر له به‌ر ئه‌وه‌ش تووشی سزا بوو... یانی، ده‌بئ بمبووری، راست ئه‌و قسه‌یه‌ت بۆ ده‌گێرمه‌وه که بیستوومه، ئه‌وسانه یه‌که و به‌س... کابرایان به‌وه مه‌حکوم کرد که له تاریکیدا چوار میلیارده‌کیلۆمه‌تر رێ بیپوئ؟ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و مه‌ودایه‌ی بری ده‌روازه‌کانی به‌هه‌شت به‌روویدا ده‌کرێته‌وه و ده‌به‌خشری...

ئێوان به‌ تامه‌زرۆییه‌کی سه‌یره‌وه پرسیی: «له‌و دنیا جگه له چوار میلیارده‌کیلۆمه‌تر رێگا برین، چ جوهره ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌یه؟»

١٦- وته‌ی فامۆسۆف له شانۆنامه‌ی کۆمیدی «داخ له ده‌ست ئاوه‌ز» دا نووسینی گریبایدوف.

- چ جوهره ئه‌شکه‌نجه‌یه‌ک؟ هه‌رباسی مه‌که. له رۆژگارانی زوودا هه‌موو چه‌شنه ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کمان هه‌بوو، به‌لام ئیستا زیاتر سزای ئه‌خلاق‌ی جیگای گرتوونه‌وه - «ئازاری ویژدان» قۆریاتیکی دیکه‌ی له‌و چه‌شنه. ئه‌وه‌شمان له ئیوه وه‌رگرت، به‌ هۆی «نه‌رم و له‌سه‌ره‌خۆ بوونی ئیوه‌وه». ده‌ی کئ مسته‌هه‌قتره؟ ته‌نیا ئه‌و که‌سانه‌ی ویژدانیان نییه، چونکه کاتیک ویژدانیان هه‌یه، چۆنیان ئازاری ویژدان ده‌بئ؟ به‌لام مرقفه نه‌جیمه‌کان، که خاوه‌نی ویژدان و شه‌ره‌فن، به‌و هۆیه‌وه ئازار ده‌کێشن. چاکسازی، کاتیک بواری بۆ هه‌لنه‌که‌وتبئ و هه‌لی بۆ نه‌ره‌خسابئ، به‌ تایبتهت ئه‌گه‌ر دامه‌زراوه‌گه‌لیکی لاساکه‌ره‌وه‌ی بیانی بن، ته‌نیا ویرانیان لیده‌که‌وتیه‌وه! ئاوری قه‌دیم باشتر بوو، یانی ههر دۆزه‌خه‌که له‌وه باشتر بوو. چاکه، ئه‌و کابرایه که مه‌حکوم بوو چوار میلیارده‌کیلۆمه‌تر رێ بیپوئ، هیواش پاره‌وستا، چاویکی له‌ ده‌روبه‌ری خۆی کرد و له سه‌ر رێگاکه راکشا. «نارۆم، من سه‌ره‌پێچی له‌و یاسایه ده‌که‌م!» رۆحی کافرکی بیراری رۆوسی بگره و له‌گه‌ل رۆحی یونس پینغه‌مبه‌ر، که سئ شه‌و و رۆژ له نیو زگی ماسیدا ژیا، پیکه‌وه ئاویته‌یان بکه، خووخده و ره‌وه‌شتی ئه‌و بیریارته دیته ده‌ست که له نیو ریدا راکشا.

- له سه‌ر چی راکشا؟

- ده‌ی پیموایه شتیکی نه‌بوو له سه‌ری راکشی. پیناکه‌نی؟

ئێوان دیسان به‌ تامه‌زرۆییه سه‌یره‌ی پيشووه‌وه هاواریکرد: «ئافه‌ریم!» ئیستا به‌ کونجکاواییه‌کی چاوه‌روان نه‌کراوه‌وه گویی راکرتبوو. «چاکه، یانی ئیستاش هه‌رله‌وئ راکشاوه؟»

- گرینگ ئه‌وه‌یه که ئه‌و رانه‌کشاوه، نزیکه‌ی هه‌زارسال له‌وئ راکشا و پاشان هه‌ستا وه‌رپیکه‌وت.

ئێوان که بزیه‌کی تالی نیشته‌بووه سه‌رلێو، وا دیار بوو له‌ بیرى شتیکی‌دایه، به‌ تووره‌یی گوراندی: «زۆر که‌ری تو! چ فه‌رقیکی هه‌یه تاهه‌تایه»

لهوئى پراكتىيى يان چوار مىليارد كىلومەترەكە پى بېيۇئى؟ بىرىنى ئەم مەودايە يەك بىليۇن سال دەخايىنى؟»

- لەوئى زىياتر، قەلەم و كاغەزم پى نىيە دەنا حىسابم دەكرد. بەلام ئەو زۆر زو گەيشتە ئەوئى، ھەر لەوئىشەو چىرۆكەكە دەستىپىكرد.

- چى، گەيشتە ئەوئى؟ ئاخىر ئەو يەك بىليۇن سالەى لە كوئى ھىتا؟
- توش ھەر لە بىرى ئەم زەويىەى ئىستا دای! بەلام لەوانەى ئەم زەويىەى ئىستای ئىمە يەك بىليۇن جار تىكچو بى و دروستبوويىتەو. لە نىو چووبى، بوويىتە يەكپارچە سەھۆل، قەلەشتى بەستى، لەت و كوت بووبى، ئەوماكە سەرەككىانەى لى جيا بوويىتەو كە لى پىكھاتو، دىسان "ئاوى سەر ئاسمان"، دواى ئەو دىسان ئەستىرەى كلدار، دىسان خۆر، ھەمىسان لە خۆرەو بۆتەو بە زەوى، وەلحاسل زۆرى گۆران بەسەردا ھاتو ھەر ئەم بەردەوامبوونە بى پايانەى لەوانەى بە شىوہەكى ناخۆش و خەماوى لەسەرىك دووپاتبوويىتەو...

- دەى باشە، دواى ئەوئى گەيشتە چى رووىدا؟

- كاتىك كە دەروازەكانى بەھەشت كرايەو و ئەو پىنایە ژوورئى، بە سەعات ھىشتا دووچرەكە تىنەپەرىبوو، (ئەگەرچى بە برواى من سەعاتەكەى حەتمەن لە پىگا لە بەر يەك ھەلەشاو و تەوہتەو)، گوراندى كە نرخی ئەو دووچرەكە بە ئەندازەى بىرىنى چوار مىليارد كىلومەتر، بەلكو چوار مىليارد مىليارد بە تەوانى چوار مىليارد بوو! لە راستىدا، تىيەھەلكرد لە سروودى ھوشىعانا و ھىندەى گوت و گوتەو بىتامى كرد و ھىندىك لەو مروقە بىرىرانەى ئەوئى سەرەتا تەوقەيان لەگەل نەكرد - دەيانگوت، زۆر زو گۆرانى بەسەردا ھاتو. خولقوويەكى رووسىيانەى. دووپاتىدەكەمەو ئەوسانەىكى خەيالپىيە و بەس. لەمەش زىياتر بايەخى پىنادەم. ئەمەش ئەو چەشەنە ئەندىشەى كە تەنانت ئىستاش سەبارەت بەو مەسەلەى ھەمانە.

ئىوان، وەك ئەوئى ئاخىرى تەوانىبىتى شتىك وەبىر خۆى بىنىتەو، بە شادى و نەشەىكى مندانەو گوتى: «چاكام مىشكت وەگىر ھىناو! ئەو

ھەقايەتەى سەبارەت بە چوار مىليارد سال بوو خۆم سازاندم! ئەو كاتە حەقدە سالم تەمەن بوو لە قوتابخانەى دواناوندى دەمخوئىند. ئەو ھەقايەتەم سازاندى و بۆ يەككىك لە ھاوپۆلەكانم گىرايەو، ئەو ھاوپۆلەم ناوى كرۆفكىن بوو و ئەو كاتە لە مۆسكۆ بووين... زۆر ھەقايەتى چاكام و ئىلھامم لە ھىچكەس وەرنەگرتو. پىمابوو لە بىرم چۆتەو... - بەلام لە ناكاو وەبىرم ھاتەو - تۆ نەبووى ئەوئى پىگوتم! ھەزاران شتى ئاوا بى ئىختىار وەبىر دىنەو، تەنانت كاتىك مروق دەبەنە پاي سىدارە... ئەو ھەقايەتە لە خەوندا وتراو. ئەو خەونەش تۆى! تۆ خەونى، نەك بوونەوئىكى زىندوو!

مىوانەكە دەستىكرد بە پىكەنن: «ئەوئى قورس و قايم حاشام لىدەكەى، كە بەو قەناعەتە گەيشتوم ئىمانت پىمە.»

- تۆ بلى رىزەيەك! يەك لە سەدى رىزەيەكىشم ئىمان پىت نىيە!
- بەلام ئەگەر يەكھەزارەمى رىزەشت ئىمان بىي ھەرباشە. بارانى وردە پەحمەتە، دانى پىابىنى كە تەنانت ئىمانت بە دەھەزارەمى رىزەش ھەيە.

ئىوان بە توورەى گوتى: «تۆ بلى چرەكەيەك.» بە لەيزىكى غەرىب گوتىشى: «بەلام پىمخۆشە ئىمان بە تۆ بىنم.»

- ئەھا! بەو دەلەن دانپانان! بەلام من پۆحسووكم. دىسان يارمەتت دەدم. گوتىگرە، ئەو من بووم مىشك وەگىر ھىناى، نەك تۆ. ھەقايەتەكەى خۆتت لە بىر چووبو، بە قەستى بۆم گىرايەو، بۆ ئەوئى ئىمانت بە من نەمىنى.

- درۆ دەكەى. ئامانجت لەو دىدارە ئەوئى كە بوونى خۆتم پىسەلمىنى!
- راست وايە. بەلام درۆنگى و چاوەروانى، شەرى نىوان ئىمان و بى ئىمانى - جارى وايە بۆ مروقىكى خاوەن وىژدانى وەك تۆ زۆر پى ئازارە و وا چاكام لەرپوہ خۆت ھەلواسى. دەمزانى حەزەكەى ئىمانم پىبىنى، بويە بە گىرانەوئى ئەو ھەقايەتە بىرىك بى ئىمانى بۆ ھەلپشتى. بە نۆرە بەرەو ئىمان و بى ئىمانىت دەكىشم، بۆ ئەو كارەش ئامانجىكى تايبەتىم ھەيە. پەوئىتىكى نۆيە قوربان. ھەركاتى بە تەواوى ئىمانت پىم نەما، بەرەروو ھەلەدەى دلئامكەى كە خەون نىم و بە راستى ھەم. دەتناسم. تەنيا تۆويكى وردى ئىمان لە ناختا دەچىنم و

دەبىتە دار بەرپو. - ئەوئىش داربەرپوويەكى وا، ئەگەر لە سەرى دانىشى، ئاواتەخواز دەبى بچىيە رىزى «راھىيانى خەلۆتەنشىن و ژنانى داوئىنپاكەو» چونكە زاتەن ئەو ئارەزووتە ھەيە. خۇراكت دەبىتە كوللە و پەنا دەبەيتە بەر دەشت و بىبابان بۇ ئەوئىش رۇحى خۇت پزگار كەى!

- پياو دەبى ھىندى جار كارى خىريش بكا. تۇش چەندە خولك ناخۇشى!
- گەوجە، ئەو پياو پىرۆزانە ھەقدە سال لە بىبابان كوللەيان خوارد و عىبادەتيان كرد، ھەتا واى لىھات قەوزە و خەنەتلكە دايووشىن، تۆ وەسەسەت كردن؟

ھاورى گيان، كاريكى ترم نەكردووه. پياو تەواوى دنيا و ھەموو دنياكان لە بىر دەباتەو و خۇ بەو چەشنە پياوانەى خوداوه ھەلدەواسى، چونكە ئەو ئەلماسىكى زۆر بەنرخە. خۇ دەزانى پياويكى وا ھىندى جار تەواوى ئەدگارە ئاسمانىيەكان دىنى. ئىمە بىريارى خۇمان ھەيە. ئەو سەرکەوتنەش زۆر بەنرخە! ھىندى لەوانەش بەشەرەفم، ژيار و شارستانىيەتيان لە تۆ كەمتر نىيە، ئەگەرچى باوهر ناكەى. ئەوان دەتوانن لە چاوترووكانىكدا قوولايى ئيمان و بىئىمانى بىيىن و بىدەنە بەر تىشى ئەندىشە، كە ھىندى جار وا دەردەكەوى مەوداى تالە موويەكيان ماوه گۆرپۇتوف گوتەنى. بەسەرەو تىكەون.

- دەى دواى ملاقات و تاقىكارىيەكە لووتيان كىشاي و شكستت خوارد يان لووتت داژەند و رۇيشتى؟

مىوانەكە بە لەبزيكى ھەكىمانەو گوتى: «ھاورى گيان، واچاكە پياو ھىندى جار لووتى داژەنيت و شوئىنك بەجى بىلى، نەكا بە يەكجارى لووتى بە برىن چى، ھەر وەك ماركىيەك ماوھەك لەمەوبەر (ھەتمەن پزىشكىكى پسپۆر ماريجەى كردووه) كاتىك لە لاي قەشەيەك توبەيكرد و دانى بە تاوانەكانيا نا، ئەو قەشەيە - يەسووعىيەك - بوو. منيش لەوى ئامادە بووم، زۆر شتىكى سەرنجراكىش بوو، گوتى: «لووتم پىيدەو»، بە مست لە سىنگى خۇشى دەدا.

۱۷- دىزە شىعريكى پووشكىن.

۱۸- گۆرپۇتوف، ئەكتەرى بەناوبانگى روىسى.

قەشە بۇ ئەوئىش تەفرەى بدا گوتى: «كۆرپم ھەموو شتىك بە پىي ياساى پر لە رازى خودا بەرپووه دەچى، شتىك كە روالەتەن وەك دەرد و چارەپرەشى دەچى، مرؤف رەنگە ئازارى پىوھە بكىشى، بەلام قازانجىكى شاراوهى لە پشتەويە و رەنگە زۇريشى بەختەوهرى پىوھەبى. ئەگەر چارەنووس توى لە لووت بىبەشكردووه، بە قازانجە چونكە ئىتر ھىچكەس پىتنالى لووتت داژەنيوھ.»
ماركى ھىوابراوانە ھاوارىكرد: باوكى پىرۆز، كوا ئەوئىش بۇ من دەبىتە سوكنايى ھاتن، ئاوام دلخۇشى دەدەيەوھ؟ برىا لووتم بىمايە و ھەموو رۆژى پىيان بگوتايەم لووتت داژەنيوھ و لووتىشيان بكىشايەم گويم لىنەبوو.» قەشە ھەناسەيەكى ھەلكىشا و گوتى: «كۆرپم، نابى چاوهروان بى تەواوى نىعمەتەكانى خودات بە سەر يەكەوھ بە نسيب بى. ئەو قەسەيەت سكالايە لە دەست خودا، ئەو خودايەى كە لە ھەموو كاتىكدا توى لە بىرە و فەرامۇشت ناكا. نابى ناسپاس بى، سپلە مەبە و سكالاش مەكە، چونكە خودا كارى بىجى ناكا. دەبى شوكرانەبژىر بى كە ئىتر ھىچ كەس گالەتە بە لووتت ناكا و لووتت ناكىشن ئەگەر ئارەزوو بكەى لە ماوئى تەمەنتدا خاوهنى لووتىكى شوپ و درىژ بى، بە شىوھەيەكى ناراستەوخۇ ئارەزووھەكەت دىتە دى، ئەوھشت لە بىر بى ئەو كاتەى لووتت لەدەستدا، لووتيان گرتبووى و بەدواى خوياندا رايان دەكىشاي.»

ئىوان گوراندى: «پىھ قسەى قور، ئەو گەوجىيەتبيە!»

- ھاورى بەرپى، تەنيا دەمويست سەرگەرمەت كەم. بەلام سوئندت بۇ دەخۇم ئەوھ سەفسەتەيەكى يەسووعىيانەيە و وشە بە وشەى ھەر بەو جۆرەيە كە بۆم باسكردى و ھەموو ئەوانە روويداوه. ھەر لەم دوايىيەشدا روويدا و بە جارى تووشى چەرمەسەرىيى كردم. ئەو لاوھ چارەپرەشە ھەر ئەو شەوھ دەچىتەوھ مالى بە تىر لە خوى دەدا. ھەتا دوايىن سات لەلاى بووم. ئەو شوئىنى دانپانان و تۆبە دادانەى يەسووعىيەكان بۇ من زۆر خۇشە و زۆر بەى كاتى دلئەنگىي خۇم لەوى رادەبويرم. ئەمەش رووداويكى دىكە كە چەند رۆژ لەمەوبەر روويدا. كچىكى تۆرماندى بىست سالانەى وردىلە و قزخورمايى - نەرمونول و خرخول و كالوكرچ لە سەر چاوى كوئىرت دانايە چاكى دەكردەوھ - دەچى بۇ لاي

قەشەشەك. دادەنەوئەتەو لە كەلینی دەرببجەهێ تۆبەخانەكەو ورتەهێ دێ. قەشە دەنگی بەرز دەكاتەو: «كچم، دیسان خۆت تووشی تاوان كرد؟ ئەهێ سانكتاماریا چی دەبیستم! دیسانیش لەگەل ئەو پیاو نزیكیت كرد؟ ئاخەر تا كەنگی دەست لەو داوینتەپییە هەلناگری؟ شەرم ناتگری؟!» كچەهێ تاوانبار فرمیسك بەچاویدا دیتەخوارێ و وەلام دەداتەو: Ah, mon père, ca lui fait de plaisir, et à moi si peu de peine! بیری لیبكەو، ئەوێهێ وەلام! خۆم كیشایە داوێهێ و یستم برۆم. هاواری سروشت بوو، دەتوانم بلیم زۆر لە پاكی و بیتاوانی باشتر بوو. لەپێو لە تاوانی خۆشبووم، خەریك بوو دەپۆیشتم بەلام ناچار بووم بگەریمەو. گویم لیبوو قەشە بەلینی لیبوهرگرت بۆ عەسەر بچێ بۆ لای - ئەگەرچی پیرەپیاو بوو، زۆریش خۆراگر، بەلام لە ساتیکدا دلێ ئاوی كرد و ئاشقی بوو، لەوانە بوو گیانی بۆی دەرچی! بەلام غەریزەهێ كچە سروشتی بوو، لە راستیدا سروشت بەرگری لە خۆی كرد! ئەو بۆ ئاوا نیوچاوانت تیکناو؟ دیسان پووم لیبوهردهگیزی؟ دیسان توورە بووی؟ نازانم چۆنت رازیبكەم...

ئیوان، داماوانە لە هەمبەر تاپۆكەهێ خویدا، بە دەم گریان و فرمیسك هەلۆهراندنەو گوتی: «دەستم لە كۆكەو، وەك مۆتەكەیهكێ پر ئازار سواری سەرم بووی، میشك تەقی، ئیتر لە دەستت وەزالە هاتووم. حارزم تەواوی مأل و سامانەكەم بدەم و لە چنگ تۆ رزگارم بێ!»

میوانەكە بە لەبزیكی جیددی گوتی: «دووپاتیدەكەمەو، چاوەروانیت ئەوێهێ زۆر نەبێ باشە. «هەموو شتە گەرە و بالاً»كانت لە من نەو، جا ئەو كاتە دەزانی چۆن لەگەل یەك پینكیین و هەلدەكەین. وادیارە لیب توورەهێ، لە سەر ئەو وەك شەبەقیكی سوور، بە هەورەتریشقە و بالی سووتاووێهێ خۆم پیشان نەداوی و ئاوا سادە و ئاسایی هاتووم بۆ لات. بەر لە هەموو شتیك هەستی هونەریت پووشاوه، دواي ئەویش غروروت شكاو. بۆ دەرکی وەها شەیتانیكی سووكوچرووك لەگەل مروفیكی گەرەهێ وەك ئیوێ دیدار بك؟ ئەرئ، ئەو هەستە پۆمانتیكەهێ كە تەنانەت بلبنسکی گالتههێ پیدەكرد، لەناخی تودا هەیه. ئەهێ

پیاوی جحیل، بەدەست خۆم نییه، كاتیک كە خۆم ئامادە دەكرد بۆلات، بیرمكردوێهێ چۆن و بە چ شیوێهێك بلیم، خۆم بكەم بە ژینرالیكی خانەنشین كراو بە قوبەهێ شیر و خۆرنیشانەو، كە لە قەفقاز خزمەتی كردبێ، بۆ ئەوێهێ سەر بخەمە سەرت. بەلام زۆر لە ئاكامی ئەو كارە ترسام، چونكە بە هۆی ئەو سەرەرۆییەو كە قوبەهێ شیر و خۆرم لە چاكەتەكەم داوێهێ و لانیكەم دەبوو ئەستیرەهێ رۆژی یان ئەستیرەهێ كاروانكۆزەهێ لیدەم، تەمبیت دەكردم و دەتدامە بەر زەبری قامچی. لە پەستاش پیدەلێی گەرە و خویری و... بەلام قەیناكە، چش! ئەوێهێهێ بەرزەفر نیم خۆم بە هاوشانی تۆ بزنام. مفیستوفلیس بە فاویستی گوت ئاواتەخواری خراپەكاریم، بەلام بەردەوام كاری باشی دەكرد. دەهێ ئەو دەتوانی هەرچی پێیخۆشە بیلێ، لەمەر منەو مەسەلەكە فەرق دەكا. رەنگە لە تەواوی عەرز و ئاسماناندا من تەنیا كەسێك بم كە ئاشقی هەقیقەتم و پر بەدل ئاواتەخواری خیر و چاكەم. من لەوێ بووم كە "وشە" بە سەر خاچەوێهێ گیانی دا و بەرەو ئاسمانان بالی گرت، گیانی دزی تۆبەكاری برد و پۆی. زەنازەنای پر لە شادی فریشتەكانم گوی لیبوو كە سروودی هوشیعیانیان دەخویند، هەرۆهێ چریكەهێ بەسامی گۆرانیهێكانیان كە ئاسمان و زووی خستبوو لەرزین. سویندم بە تەواوی پاكیهێكانی عالەم، لەو كاتەدا بەئاواتەوێهێ بووم بچمە ریزی ئەو سروودویژانەوێهێ و تێهەلكەم لە سروودی هوشیعیانا. زۆری نەمابوو وشەكە لە زەینم بترازی و لە زمانەوێهێ دەرپەرئ... دەزانی چەندە هەستیكی ناسك هەیه و جوانی ناسی چەند زوو كارم لیدەكا؟ بەلام ئەقلی سەلیم كە یەكێ لە ناخەزترین تاییەتمەندییهێكانی منە و خووم پینگرتووێهێ. هەوساری كیشام و ئەو ساتەهێ لە كیسدام! چونكە. بیرم كردهوێهێ. دواي خویندنی هوشیعیانا چی دەقەومئ؟ هەموو شتیك لە سەر زووی كتوپر بیدەنگدەبێ و ئیتر هیچ رۆداویك ناخەومئ. هەرۆیه بە هۆی ئەرك و پلە و پایەهێ كۆمەلایەتیم

٢٠- mephidtopheles ناوی رموزنیکە لە دیرۆکی ئەلمانیدا.

٢١- کاتی لە خاچدانی مەسیح، دوو دزیش لەگەلیدا لە خاچ دران كە یەکیان كە بە سەر خاچی لای راستەوێهێ بوو بەر لە گیان دان ئیمانی پێ هینابوو.

ناچار بووم چاوپوشى لەو دەرفەتە ھەلگەوتەيە بگەم و دريژە بەو ژيانە خويريگەرى و هيچوپووچەي خۆم بەدەم. كى تەواوى چاكەكانى بەخۆى تايبەت داو و تەواوى ناحەزى و خراپەكارىيەكانىشى بە سەر مندا بپيوە! بەلام من نامەوي بە يارمەتیی خەلك بژيم. من نه چاوپوونوكم نه ئاشقى پلە و پايە. بۆ دەبى لە نيو تەواوى مەخلووقاتى عالەمدا تەنيا من بگەومە بەر رق و توورەبى تەواوى خەلكانى بە شەرەف، تف و نەحەتم كەن و تەنانەت بە شەپيش تيمهەلدەن؟ چونكە ئەگەر خۆم بيمە سەرشك و شيوەى مرؤف، ناچارم ئەو سووكايەتییانەش قەبوولبگەم. خۆ دەشزانم ئەو مەسەلەيە رازىكى تىدايە، بەلام بە هيچ شيوەيەك پيمناين، چونكە دەزانن ئەگەر لەو رازە بگەم، لەوانەيە دەستبگەم بە وتنى سرودى هووشيعانا. ديارە ئەو كاتە نيشانەى حاشا و سەرپنچى من كۆتايى دى و ئەقلى سەليم دەبیتە دەسەلاتدارى ھەموو دنيا. ئەو ھەش يانى كۆتايى ھاتنى ھەموو شتەكان، تەنانەت رۆژنامە و گوڤارەكانىش دادەخرين، چونكە ئيتىر هيچ شتيك نابى بيان خویننەو، و هيچ رووداو و كارەساتيكيكش نابى بينووسن و خەلكى پيوە سەرقالكەن. دەزانم منيش لە ئاخىر زەماندا رزگار دەبم. منيش چوار ميليارد كيلۆمەتر رى دەپيوم و لە رازەكە ئاگادار دەبم. بەلام ھەتا كاتى رووداوەكە زوير و زگار دادەنيشم و ناوچاوانەكەم چى لى نووسرابى ئەو دەكەم، ئەگەرچى بە پيچەوانەى ويستی دەروونيشمە - يانى، لە نيو بردنى ھەزاران كەس لە بەر نەجاتدانى يەك كەس. لە بەر خاترى ئەو تاقە مرؤفە عادلە، دەزانى لە سەر ئەيووب ئەو سەردەمە چ دەردىكيان پيدام و سەرته لەيان پەراندم، دەبوو چەندە مرؤف تەفروتونابن و چەندەش ئايروويان بچى؟ ئەرى، ھەتا ئەو كاتەي رازەكە ئاشكرا دەبى، دوو چەشنە ھەقىقەت بۆ من ھەيە - يەكيان ھەقىقەتى ئەوانەى لەولا، كە تاكو ئیستا لىيان ئاگادار نيم، ھەقىقەتەكەى ديكەش خۆم. روونيش نيبە كامەيان بە باش دەردەچى... ھاوړى، ئەو خەوت ليكەوتوو؟»

ئىوان بە توورەبى بۆلاندی: «رەنگە خەوتيتيشم. تەواوى ئەنديشە نەفامەكانى خۆم - كە زۆر لەميژە لە باو كەوتوو و فریدراووتە سەتلى زبالەوہ - وەك شتيكى تازە دەرخواردى خۆم دەدەيەوہ!»

- نازانم چۆنت رازيكەم! ئەو خەيالە خواوہى من، پيموابوو دەتوانم بەشيوازى ئەدەبى سەرنجت راکيشم. ئەو هووشيعانايە لە ئاسمانەكان زۆريش خراپ نەبوو، ھا؟ دواتر ئەو لەبزە تەوساوييەى ھايەئاسايى، ھا؟

- نا، قەت ئەو ئەو ھەندە هيچوپووچ و خویرى نەبوو! ئيتىر نازانم چۆن رووچى من، خویرى و سووكوچرووكيكي وەك توى خستوتەوہ؟

- ھاوړى گيان، لاويكى نەجيمزادە و زۆر جوانچاكي رووسى دەناسم، بيرياريكى گەنجە و ئاشقى سەرلەپيناوى ھونەر و ئەدەبە. شيعريكى بەرز و باشيشى بە ناوى «پشكینەرى مەزن» ھونیووتەوہ. خەريك بووم بيرم لەو دەكردەوہ!

ئىوان لە شەرمانا سوور ھەلگەرا و گوتى: «ھەقت نيبە باسى "پشكینەرى مەزن" بگەى.»

- ھەرۆھا "گوړانكاريى كتوپرى زەويناسى". لە بىرتە؟ ئەو ھەش شيعر بوو، ئیستا...

- دەمت ليكنى، دەنا دەتكورم!

- من دەكوژى؟ نا، دەبى بمبوورى قسەدەكەم. بۆيە ھاتووم لەو قسە كردنە چيژ وەرگرم. ئاخ، من ئاشقى ئەو خەوانانەم كە دۆستانى لاوم بە دليكى گەرموگوپەوہ، تامەزرۆى ژيانن و لە تاوانا دەلەرزىن! پارەكە بەھارى كە دەتويست بىي بۆ ئيرە گوتت: «مرؤفگەليكى نوئ ھەن كە دەيانھەوي ھەموو شتيك لە نيو بەرن. دەست لە مرؤفخۆرى ھەلگرن. ئەو گەوجانە، بيروپراى منيان ھەر نەپرسى! من بروام وايە پيوست نيبە هيچ شتيك لە نيو بچى، ئەوہى پيوستمانە ئەوہيە كە بيروكەى خودا لەناخى مرؤفدا لە نيو بەرين، شيوازى دەست بەكاربوونيشمان دەبى بەم شيوەيە بى. دەبى بەو دەست پييكەين. ئەى

۲۲- ھانريش ھايە، شاعير و وتارنووسى ئالمانى (۱۸۵۶-۱۷۹۷) كە بە ھوى تەنزەوہ بەناوبانگە.

رەگەزى دال كۆيىرى مۇرۇف كە فام و شعور تان نىيە! بىتو مۇرۇف ھەموو حاشا لە خدا بكن و ئيمانان پىي نە بى - پىموايە ئەو دەورەيە، راست وەك دەورەي زەويناىسى، وەرپاست دەگەر پى - مانا كۆنەكەي جيهانى بى مۇرۇف خورى لە نيو دەچى، ھەروەھا ئەخلاقى كۆنىش نامىنى، ئەو كاتە ئىتر ھەموو شتىك بە شىوہەيەكى نوي دەستپىدەكا. مۇرۇفەكان يەكگرتوو دەبن و تەواوى ئەوشتانەي كە دەبى لە ژيانى وەرگرن، وەرى دەگرن، بەلام بۇ چىژ و بەختەوەرى لە دنياى نويدا ئەوپەرى ھەولى خويان دەدن. مۇرۇف بە مەنەرىكى ئاسمانى رۇجى خوى ھەتا رىزى خودا بەرز دەكاتەوہ. مۇرۇفى خاوەن ئىرادە و لىپراو بە سەر سرووشتا زالدەبى و چىژىكى وا لەو سەرکەوتنە وەردەگرى، كە ئەو چىژە وردە وردە جىي ھىوادارىيەكانى پىشووى دەگرىتەوہ، كە ھىوايەكى زورى بەو چىژە زەويناىيە بوہ. ئەو كاتە ھەموو كەس تىدەگەن كە ژيانان تاهەتايى نىيە و ھىچ شتىك جارىكى تر ناخولقیتەوہ و زور ئارام و خاكەرايانە وەك خودايەك، مەرگ قەبوولەكەن. لووتبەرزى تىي دەگەبىنى كە بە دژى كەموكورپىيەكانى ژيانى شكايەت بكا و بى ئەوہى چاوەروانى پاداش بى ھاوپەگەزەكانى خوى خۇش بوئ. خۇشەويستىش لە ژياندا بۇ ساتىك لىنى سەروزيادە. بەلام تىگەيشتن لە زوو تىپەرىنى ئەو خۇشەويستىيە ئاگرى دەروونى بلىسەدارتر دەكا، ئاگرىك كە ئىستا لە نيو خەونەكانى ئەشقى ھەتاهەتايى ئەوپەرى گۆرەكاندا پىرژ و بلاو بۆتەوہ... بەم شىوہەيە بەردەوام لەو دەليل و بەلگانە دىننەوہ، بە راستى شتىكى سەرنجراكىشە!

ئىوان چاوى لە بەردەمى برىبوو ھەردوو دەستى توند بە گويچكەيەوہ گرتبوو، دانىشتبوو، بەلان ئازاي ئەندامى وەك شەقشەقە دەلەرزى. دەنگەكە درىژەي بە قسەكانى دا:

- بىريارى لاو بىرى كردهوہ: ئىستا باس لە سەر ئەوہيە بلىي ئەو دەورەيە بەسەردا بى؟ ئەگەر بى، ھەموو شتىك دەچەسپى و مۇرۇقايەتى ھەتاهەتايە مسۆگەر دەبى. بەلام بە ھوى گەوجىيەتتى لە براننەھاتووى مۇرۇف، دەزانين كە ئەودەورەيە ھەتا ھەزارسالى دىكە نايە، كەسكىك كە لە ھەقىقەت دەگا، تەنانەت

ئىستاش دەتوانى بەپىي ياسا ژيانى خوى ھەرچۆنىكى پىخۇشە لە سەر بنەماي نوي دامەزىنى. بەو واتايە "ھەموو شتىك بۇ ئەو ئازادە." سەرەراي ئەوہش، تەنانەت ئەگەر ئەم دەورەيەش وەرپاست نەگەر پى، چونكە بەھەرچال خودا و بەقا لەگۆرپىدا نىيە و مۇرۇفى نوي دەتوانى بىتە "مۇرۇف - خودا". تەنانەت ئەگەر لەسەرتاسەرى دنيادا تاقە يەك مۇرۇف بى و بە وەدەستەيتانى پلەوپايەي نوي، دەتوانى بەپىي پىويست سنوورى ئەخلاقى كۆنى كۆيلە - مۇرۇف بەزىنى. ياسايەك بۇ خودا ھەيە. لە ھەر جىگايەك راوہستى ئەوجىگايە پىرۆزە، شوينىك كە من لىي رادەوہستم، مەعلومە لاي سەروو دەبى... «ھەموو شتىك ئازادە»، ھەر ئەوہ و برىايەوہ! ئەمەش زور فرىودەرە؛ بەلام ئەگەر دەتەوى لە دەرگاي فىلەوہ وەژوور كەوى، بۇچى بۇ ئەو فرىودانە تەقدىسى ئەخلاقىت دەوى؟ ئەوہ خووخدەي رپوسىيائى نويى ئىمەيە. بەبى تەقدىسى ئەخلاقى ناتوانى فىل و تەلەكە وەكار بخا. چونكە ئەو شەيدا و لايەنگرى ھەقىقەتە...

مىوانەكە، ديار بوو بە ھوى زمان پاراوييەوہ گەرم داھاتوہ، توند و خىرا قسەيدەكرد و بە چاويكى تەوسارى لە خانەخويكەي دەروانى. بەلام نەيتوانى قسەكەي تەواو بكا. ئىوان لە ناكاو پەرداخىكى لە سەر مىزەكە ھەلگرت و تىپەلەكرد.

كابراي مىوان لە سەر قەنەفەكە دەرپەرى و پلئە و دلۇپى چاييەكەي لە خوى تەكاند و گوراندى: «Ah, mais c'est bést ehfin ئەو جەوھەردانەكەي لوتىرى وەبىر ھاتەوہ! پىيوايە من خەونم، پەرداخە چايى لە خەون ھەلدەكا! ئەوہ كارىكى ژنانەيە! پىموابوو لەخۇرا دەستت بە گويچكەتەوہ گرتوہ.»

لە ناكاو كەسكىك بە توندى لە پەنجىرەكەي دا. ئىوان فىودورۇويچ لە پىر ھەستا سەرىپى.

مىوانەكە گوتى: «گويىت لىيە؟ واچاكە دەرگاكە بكەيەوہ. ئالىووشاي براتە. دلنيام ھەوالىكى زور سەرنجراكىش و سەرسورپەنەرى پىيە!»

^{۲۳} - «ئەمە ئىتر شتىكى بى تامە.»

^{۲۴} - لوتىر جەوھەردانەكەي لە شەپتان ھەلگرد كە ھاتبوو وەسەسەي بكا.

ئىوان بە توورپەيى گوتى: «بىدەنگ بە، تەلەكەباز، دەمزانى ئاليووشايە، ھەستەمكردبوو دى، دياريشە بېھۆ نەھاتوۋە، ديارە «ھەوالىكى پىتە.»
- زووكە درگاگەي لىبكەۋە. دەرەۋە سەرما و تۆف و بەندە، براتە دەرگاگەي لىبكەۋە، سەرماي دەبى.

Monsieur sait - il le temps qu'il falt? C'est à pas mettre un chien dehors.^{۲۵}

ھەروا لە پەنجىرەكەي دەدا، ئىوان دەيوست ھەلى بۆ بەرپەنجىرەكە، بەلام دەتگوت دەست و لاقى لە كۆت و سەندەم داىە. بەھىز و قەۋەتى خۆي دەيوست ئەو زنجىرە بېچرېنى، بەلام مخابن. توندتر و توندتر لە پەنجىرەكەيان دا. ئاخىرى زەنجىرەكە پچرا و ئىوان فىدۇرۇۋىچ لە سەر قەنەفەكە ھەستا. شىتانه چاۋى لە دەوروبەرى خۆي كرد. ھەردوۋە مۆمەكە بە تەۋاۋى سووتابوون. ئەو پەرداخەي لە ميوانەكەي ھەلكردبوو، ھەروا لە سەر مېزەكە داندرابوو. قەنەفەكەي پووبەرووش ھىچكەسى لە سەر نەبوو. ھەروا لە پەنجەرەكەيان دەدا. بەلام بەو توندبىش نەبوو كە لە خەۋنەكەيدا لىياندەدا، بەپىچەۋانە زۆرىش لەسەرەخۆ بوو. ئىوان فىدۇرۇۋىچ گوراندى: «خەۋن نەبوو! نا، سوئىد دەخۆم خەۋن نەبوو، ھەموۋى ھەر ئىستا پوۋى دا!» ھەلات بۆ بەرپەنجىرەكە و دەرىجەكەي كردهۋە. بە دەنگىكى گر نەراندى بە سەر براكەيدا: «ئاليووشا، پىمگوتى مەيە. چىت دەۋى؟ بە دوو وشە پىمبلى، گوتى لىتە؟ دوو وشە.»

ئاليووشا لە ھەشەۋە ۋەلامى داىەۋە: «سەعاتىك لەمەۋبەر ئىسمىر دياكۆف خۆي ھەلواسى.»
ئىوان گوتى: «ۋەرە بۆ لاي قالدەرمەكە، ئىستا دەرگاگەت بۆ دەكەمەۋە.»
پۆيشت و دەرگاگەي لە ئاليووشا كردهۋە.

(۱۰)

«نەۋە قەسى نەۋ بوو»

ئاليووشا لەگەل ھاتە ژوورى بە ئىۋانى گوت كە نىكەي سەعاتىك لەمەۋبەر ماریا كىندراتىفنا بە ھەلاتن خۆي كرددوۋە بە ژوورەكەيدا و ھەۋالى پىداۋە كە ئىسمىر دياكۆف خۆي كوشتوۋە. «چوۋمە ژوورەكە سەماۋەرەكە بىنم، دىتم گولمىخىك لە دىۋارەكە دراۋە و خۆي پىدا ھەلواسىۋە.» لە ۋەلامى ئاليووشادا كە پرسىبوۋى پۆلىست ئاگادار كرددوۋە، ماریا كىندراتىفنا گوتى بە ھىچكەسى رانەگەياندوۋە. «بەلام راست ھاتم بۆ لاي ئىۋە، ھەر بە ھەلاتن ھاتم.» ئاليووشا باسىكرد كە چۆن ۋەك شىت و ھارى لىھاتوۋە و لەرزىۋە. كاتىك ئاليووشا بە ھەلاتن لەگەلى چوۋ بۆ ژوورەكەي، دىتى ئىسمىر دياكۆف ھەروا ھەلواسراۋە. يادداشتىك لە سەر مېزەكە بوو: «بە ويست و ئىختىارى خۆم كۆتايىم بە ژيانم ھىنا و خەتاي ھىچ كەس نىيە.» ئاليووشا يادداشتەكەي لە سەر مېزەكە دانايەۋە و بە پەلە چوۋ بۆ لاي سەرۋكى شارەۋانى و پوۋداۋەكەي بۆ گىرايەۋە. ئاليووشا كە بە وردى چاۋى لە ئىۋان دەكرد، لە كۆتايىدا گوتى: «لەلای ئەۋىشەۋە راست ھاتم بۆ لاي تۆ.» ھەروا كە پوۋداۋەكەي دەگىرايەۋە چاۋى لە ئىۋان نەدەتروۋكاند. دەتگوت شىتىك بە ئەدگار و قەلەفەتتەۋەيە و سەرنجى راكىشاۋە.

لە ناكاو دەنگى ھەلىنا: «كاكە، وا ديارە زۆر نەخۆشى. چاۋم لىدەكەي و وا ديارە تىناگەي دەلىم چى.»

۲۵- ھەزرەتى ئاغا دەزانی چ سەرمايەكە؟ لە ھەۋايەدا سەگ لە دەررە راناگرن.

ئىوان دہتگوت بىر دہکاتہوہ و گوئی لہ دہنگى سہرسوورہینہرى
ئالیووشا نہبووہ. گوتى: «چاک بوو ہاتى. دہمزانى خوئى ھلواسیوہ.»

- کى پئیگوتى؟

- نازانم، بہلام دہمزانى. ئہرى دہمزانى؟ ئہرى. ئہو پئیگوتم. ھەر ئیستا
گوتى. ئىوان لہ نیوہراستى وەتاغہکەدا راوہستابوو. ھەروا بہو لہبزه
خەماویبہوہ قسەیدەکرد و چاوى لہ عەرزەکە بریوو.

ئالیووشا کە بئىختیار چاوى لہ دہوروبەرى خوئى دہکرد. پرسى:
«ئەوہ کئیہ؟»

ئىوان سہرى ھەلئنا و بہ نەرمى زەردەيەکى گرت.

- لیت دہترسا، لہ کۆترىكى وەک تۆ. تۆ "فریشتەيەکى پاکى" ديمىترى بہ
فریشتە بانگت دہکا. فریشتە!... زاہلەى سروودى پرشکۆى ئاسمانيان ،
ئاسمانيان چين؟ رەنگە کۆئەستیرە. بہلام رەنگە ئەو کۆئەستیرەيە تەنيا
کۆمەلئى گەردیلەى کیمياى بئى. دہزانى کۆئەستیرەى شیر و خۆریش ھەيہ؟
ئالیووشا بہ ترسەوہ گوتى: کاکە، دانیشە. بۆخاترى خودا لہ سەر
قەنەفەکە دانیشە، زۆر شینواوى؛ دہى پالبدەوہ دہى، پاکشى، سہرت بنئى
سەر بالنجەکە، خاولیبەکى تەر بئىم بئىنمە سەر نیوچاوانت؟ رەنگە تۆزى
تاویاوہکەت دامرکئنى.

- خاولیبەکە بدە بہ خۆم؛ لہ سەر ئەو کورسیبہيە. سەعاتى لہمەوبەر
لەویم دانا.

ئالیووشا گوتى: «لیرە نیبە، نارہحەت مەبە، دہزانم لہ کوئیہ - ئەوہتا،»
خاولیبەکە خاوین و جوان و قەدکراو لہ سەر میژئارایشتەکەى ئىوان،
لەسووچى ژوورەکە بوو. ئىوان بہ سہرسوورمانوہ چاوى لہ خاولیبەکە
کرد، دہتگوت خەریکە ھیندئ شتى وەبیر دئتەوہ.

«سەبرکە» - ئىوان لہ سەر قەنەفەکە ھەستا - «سەعاتىک لہمەوبەر ئەو
خاولیبە تازەيەم تەر کرد و لہ سەرم پئچا، پاشان فریما ھۆئ... کەوايە بۆ
وشکە، خۆمن ھەر ئەو خاولیبەم ھەيە.»

ئالیووشا پرسى: «ئەو خاولیبە لہ سہرت پئچا؟»

- ئہرى، سەعاتىک لہمەوبەر بہ نیو ژوورەکەدا پیاسەمدەکرد... ئەو
مۆمانە بۆ ئاوا تەواو بوون؟ سەعات چەندەيە؟
- نزیک دواز دەيە.

ئىوان لہ ناکاو نەراندى: «نا، نا، نا! خەونم نەدیوہ؛ ئەو لیرە بوو. ھەر
ئالیرە لہ سەر ئەو قەنەفەيە دانیشتبوو. کە لہ پەنجیرەکەت دا،
پەرداخەچایبەکەم تپہلکرد... ھەر ئەم پەرداخە. تۆزى سەبرکە، پئشتریش
خەونم دیوہ، بہلام ئەمە خەون نەبوو. زۆر جار وابووہ خەونم دیوہ. ئیستا
خەون دہبئىم ئالیووشا... ئەگەرچى خەون نین، راستین، بەریدا دەرۆم،
دەگەریم، قسە دہکەم، دہبئىم... ئەگەرچى خەوتووشم. بہلام ئەو ئالیرە لہ
سەر ئەو قەنەفەيە دانیشتبوو... زۆر زۆر گەوجە ئالیووشا، گەوجى وا ھەر
نیبە.» ئىوان دای لہ قاقای پیکەنین و ھەستا لہ نیو ژوورەکەدا دہستیکرد بہ
پیاسە.

ئالیووشا ديسان بہ نیکەرانیبەوہ پرسى: «کى گەوجە؟ کاکە، باسى کى
دەکەى؟ کى گەوجە؟»

- باسى شەیتان! دئ بۆ دیدەنیم. دووجار، سى جار ھاتووہ بۆ لام. گالتهى
پئکردم کاتىک توورە بووم و گوتم شەیتانىکى سادەيە و ئیبلیس نیبە،
ئیبلیس بہ بالئى سووتاوہوہ، لہ نیو برووسکە و ھەورەتریشقەدایە. بہلام
ئەو ئیبلیس نیبە. ئەوہ درۆیە. شەیتانىکى فیلبازە - شەیتانىکى پنجل و
ھیچوپووج. دہچى بۆ گەرماوہکان. جلەکانى لہ بەر داکنى، کلکى وەدیار
دەکەوئ، کلکىکى نەرم و دریژى ھەيە، وەک کلکى سەگى ئالمانى وایە،
مەتریک دریژە و رەنگى خەنەبەيە. ئالیووشا، سەرماتە؟ بەو بەفر و سەرمایە
ھاتووئ. چایى دہخۆیەوہ؟ چى؟ سارد بۆتەوہ؟ بلیم چایت بۆ بئین؟ C'est á
pas mettre un chien dehors.

٢٦- لەو ھەوايەدا سەگ لہ دەرەرە راناکرن.

ئالیووشا ھەلەت بۆ لای دەستشۆرییەكە، خاویلییەكە، خاویلییەكە، ئیوانی دانیشاند و خاویلییە تەرەكەى لە سەرى پێچا و خوشى لە پالیدا دانیشت.

ئىوان دەستىكردەوہ بە قسە كردن (خەرىكبوو چەقاوہسوو دەبوو): «ھەر ئىستا سەبارەت بە لىزا چیت پىگوتم؟ لىزام خوش دەوى. قسەى ناحەزم پىگوتوہ. درۆ بوو. خوشم دەوى... سبەینى لە كاتیا دەترسم. لە ھەموو شتىك زياترى لىدەترسم. لە بەر خاترى داھاتوو. سبەینى دەمخاتە ژىر پى و جىقوفىقم دەردىنى. پىئوایە لە بەر ئىرەبى مىتيام تووشى ئەو چارەپەشییە كردوہ! ئەرى، حەتمەن وا بىردەكاتەوہ! بەلام وا نىيە. سبەینى خاچ بە دەستەوہ دەگرم، ھەلبەت نەك بۆ ئەوہى خۆم لە دار دەم. ئەوہش بزەنە ئالیووشا، قەت لە دەستم نایە خۆم بكۆژم، بلایى ھوى ئەوہبى خویريم؟ ترسەنۆك نىم. ھى ئەوہیە ئاشقى ژيانم؟ من چووزانم ئىسمىر دىاكۆف خوى دەخنىكىنى؟ ئەرى، ئەوہ قسەى ئەو بوو.»

ئالیووشا پرسى: «كەوايە دلىياى كەسىك لىرەبووہ؟»

«ئاخ، لە سەر ئەو قەنەفەيەى سووچەكە دانىشتبوو. ئەگەر تۆ لىرە بوایەى وەدەرت دەنا. وەدەرىشت نا: ھەرەكە ھاتى غەيب بوو. ئالیووشا من زۆرم دەموچاوت خوشدەوى. دەتزانى دەموچاوتم خوشدەوى؟ ئەو ھەر خۆمە ئالیووشا. يانى سووكى و چرووكى و خویريیەتییەكانى ناخى منە. ئەرى، من پۆمانتىكم. ئەو ھەستى بەوہ كرد... ئەگەرچى تۆمەتیکە و بەس. ئەو زۆر گەوجە، بەلام تەواوى ھىز و توانایى لەوہدایە. زۆر فىلزانە، دەلىنى رىويیە دەيزانى چۆن رقم ھەلدەستىنى. لە پەستا گالىتەى پىدەكردم چونكە ئىمانم پىھىنابوو، بەوشىوہیە ھانىدام گووى لىبگرم، لە راستیدا لە داوى خستم سەرەراى ئەوہش، زۆر شتى سەبارەت بە من گوت كە ھەموویان راست بوون و ھىچ كات خۆم دانمپیدا نەدەنا.» پاشان بە لەبزیكى سادقانە و خۆمانە گوتى: «دەزانی ئالیووشا زۆر دلشادم كە بىر دەكەمەوہ ئەو بوو نەك من.»

ئالیووشا، دلشۆزانە چاوى لە براكەى كرد و گوتى: «شەكەت و ماندووى كردووى.»

- زۆرى سەر خستە سەرم. زۆر زىرەك و فىلزانیشە. "ویژدان! ویژدان چىيە؟: خۆم لە خۆمى گەورە دەكەمەوہ. بۆ ویژدان ئازارم دەدا. بۆتە خدە. خدەيەكى گشتى كە ھەوتھەزار سالە بەرۆكى مرۆفایەتیی گرتوہ. كەوايە وەرە با دەستى لىھەلگىرین و ببینە خودا" ئەمە قسەى ئەو، ئەمە قسەى ئەو بوو!

ئالیووشا كە ئىتر خوى پىزانەدەگىرا، چاوى لە براكەى بىرى و دەنگى ھەلىنا: «تۆش نەبووى، تۆ نەبووى؟ ھەر شتىكە گووى مەدەيە. وەلاى نى و لە بىرى بەرەوہ. لىگەرچى با تەواوى ئەو شتانەى ئىستا لى بىزارى لەگەل خوى بىبات و ئىتر نەگەرپتەوہ.»

ئىوان كە لە داخانا دەلەرزى، گوتى: «ئەرى، ئەو زۆر ناچسن و بەدگوزە. پىمپىكەنى. زۆر رووھەلمالدارا بوو، ئالیووشا. زۆرى سووكايەتى پىكردم. سەبارەت بە زۆرشت سووكايەتیی پىكردم. چاوى لە چاوم دەبىرى و درۆى بە دەممەوہ دەكرد: "ئاخ، دىسان دەتەوى خۆت بە چاكە بنوینى: دانى پىدانبىتى كە باوكتت كوشتووہ، ئەو خویريیەش تۆ ھانت داوہ ئەو قەتلە بك."»

ئالیووشا قسەكەى پىبىرى: «براكەم، دان بەخۆتا بگرە. تۆ ئەو كارەت نەكردوہ، تۆ پىاوكوژ نىيت. ئەم قسە راست نىيە!»

- ئەمە قسەى ئەو بوو، خوشى باش دەزانى. "دەتەوى تۆ كارىكى باش و مەزن ئەنجامدەى، چونكە ئىمانت بە چاكە ھەيە، ھەر ئەوہش بۆتە ھوى بىزارى و توورپىيت. بۆيەش رقت ھەستاوہ و دەتەوى تۆلە بكەيتەوہ." سەبارەت بە من ئەوہى گوت و دەشزانى دەلى چى.

ئالیووشا بە لەبزیكى خەماويیەوہ گوتى: «ئەوہ تۆى شتى وا دەلىنى، نەك ئەو، بۆيەش ئەوہ دەلىنى چونكە نەخوشى و وړینە دەكەى و خۆت ئازار دەدەى.»

- نا، ئەو دەزانى دەلى چى. دەلى: "لەبەر دەمارزلى دەچى. لە جى خۆت ھەلدەستى و دەلىى من بووم ئەوم كوشت، ئەى بۆ لە ترسانا خۆت ھەلدەگوشى؟ درۆ دەكەى! بىزم لە بىرورات ھەلدەستى!" سەبارەت بە من ئەو دەگوت. "خۆ دەشزانى دلت بۆ مەتەت كردنى ئەوان دەكوركىنى. ئەو تاوانبارە، قاتل ئەو، بەلام چەندەش دەست و دلبارە؛ دەيوست براكەى نەجات بدا و راستى گوت." (ئىوان چاوى گرى لىبۆو، لە ناكاو گوراندى) ئەو دەروى، ئالىووشا! من نامەوى تاقيمىك مروقى ھىچو پوچ تارىفم بكن، وەللا پىمخوش نىيە! ئەمە درۆ، درۆ! ھەربۆيە پەرداخە چاييەكەم تىھەكرد و دام بە سەروچاوە دزىو كەيدا.

ئالىووشا دەستىكرد بە پارانەو: «كاكە گيان، لەسەرەخۆ بە، بەسى كە!» ئىوان بى ئەو دەلى گوى بە قسەى ئالىووشا بدا، ديسان گوتى: «ئەو دەزانى چۆن پياو ئازار بدا. زۆر مزىر و دلرەقە. ھەر لە ھەو لەو دەمزانى بۆچى ھاتوو. "بە قەبو لكردنى ئەو مەسەلەيە كە بە ھوى دەمارزلىيەو دەچى، ھىشتا بە ھىوا بووى ئىسمىر دياكوف مەحكوم بى و برەتندى بۆ سىبىريا، مېتىاش فحيل بى و تەنيا تۆ بە مەحكوم بوونى ئەخلاقى سزای دەروونى بدرى. (گویت لىيە؟ ئەو كاتە پىكەنى) - "تاقيمىكش تارىفت دەكەن." بەلام ئىسمىر دياكوف مردوو، خوى ھەلواسىو، "ئىتر كى باوەر بە قسەكانت دەكا؟ بەلام لەگەل ئەو شدا ھەر دەچى، دەچى، لەگەل ئەو شدا ھەر دەچى، برىارت داو بەچى. ئىستا بۆ دەچى؟" زۆر ترسانا، ئالىووشا. تاقتى ئەو پرسىارانەم نىيە. كى دەوئى ئەو جۆرە پرسىارانە لە من بكا؟» ئالىووشا قسەكەى پىبرى: «براكەم.» لە ترسانا دلى داكەوت، بەلام ویدەچو ھىشتا ھىوابراو نەبووى. دەيوست ھەرچۆنىكە ئىوان پاشگەز كاتەو. «بەرلەو دەلى بىم بۆ ئىرە، لە كوئو ھەوالى مەرگى ئىسمىر دياكوف پىگەيشت؟ خۆ ھىچكەس لەو ئاگادار نەبوو، كات و دەرفەتى ئەو ش نەبوو كەسىك لەو رووداوە ئاگادار بى.»

ئىوان بى ئەو دەلى رىزەيەك درۆنگ بى لىبراوانە گوتى: «ئەو پىگوتەم. راستت دەوى لە پەستا سەبارەت بەو قسەى دەكرد. گوتى: "ئەگەر ئىمانت بە مەزنايەتى ھەبوايە زۆرباش دەبوو. باوەر بە قسەكانىشت نەكەن قەيناكا. تۆ لە بەر ياساى ئەخلاقى دەچى، بەلام تۆش كوودەلەيەكى وەك فىوئورپاولوويچ، ئىتر كارت بە مەزنايەتى و ياساى ئەخلاقى چىيە؟ ئەگەر فىداكارىيەكەت بەقازانجى كەس نىيە، بۆ لەخۆرا دەچى و خۆتى تىھەلدەقورتىنى؟ چونكە خۆشت نازانى بۆ دەچى! ئەگەر گيانىشت لەو رىيە دانابى ھەر دەچى! برىارى خۆت داو؟ برىارت نەداو. شەوى ھەتا بەيانى بىرى لىدەكەيتەو كە بچى يان نەچى. بەلام دەچى، دەشزانى ھەر دەچى. دەزانى ھەرچەشەنە برىارىك بەدى، بەدەست خۆت نىيە. دەچى چونكە ناوئىرى نەچى! بۆ ناوئىرى؟ ئەو دەبى خۆت بىزانى. فەرموو ئەو ش مەتەلۆكەيەك! پاشان ھەستا و روىشت. كە تۆ ھاتى ئەو روىشت. منى بە ترسەنۆك زانى، ئالىووشا! Le mot de l'enigme {وہلامى مەتەلۆكەكە} ئەو يە كە من ترسەنۆكم. «لەو ھەلۆيانە ناوھىتەو بە سەر زەويدا بال لىدەن» ئەو ش ھەر قسەى ئەو بوو. ئەو! ئىسمىر دياكوفىش ئەمەى گوت. ئەو دەبى بكوئى! كاتيا رقى لىمە. سەرتاسەرى مانگى پىشوو ئەو دەلى بۆ دەركەوتىو. تەننەت لىزاش دەيھەوى بمبوغزىنى! "تۆ دەچى بۆ ئەو دەلى تارىفت بكن" ئەو دەروىكى زالمەنە! تۆش رقت لىمە ئالىووشا. ئىستاكە دەمھەوى ديسان رقىم لە تۆ بى، رقىم لەو رمووزنەشە! زۆرم رقى لەو رمووزنەشە! نامەوى ئەو رمووزنە رزگار بكم. لىنگەرى با لە سىبىريا برزى! دەستىكردوو بە سروود خوئىدن! ئاخ سبەينى دەچم، لەھەمبەرياندا رادەوھەستم و تف لەروويان دەكەم!»

ئىوان شىتەنە ھەستا سەرىن. خاولىيەكەى فرىدا و ديسان دەستىكرد بە پىاسەكردن بەنىو ژوورەكەدا. ئالىووشا قسەكەى چەن سات لەمەوبەرى ئىوانى وەبىر ھاتەو. «دەلى لە خەو و بەخەبەرىدام... بەدەم خەو ھەو دەروم، قسە دەكەم، دەبىنم، بەلام خەوتووم.» ئىستاش راست ئەو جۆرە

بوو. ئاليووشا به جیي نه هیشت. وای به زهیندا هات به هه لاتن بچی بو لای
 دوکتور، به لام دهترسا براکهی به ته نیا به جی بیلی: هیچکس نه بوو
 به لایه وه به جی بیلی. ئاخری ئیوان ورده ورده بیهوش بوو. هه روا قسهی
 دهکرد، ده می شل نه ده بوو، خو شی نهیده زانی دهلی چی، ته نانهت
 وشه کانیشی به دژواری ده رده بری، له ناکاو له تری دا و خه ریکبوو
 به سه ره وه بکه وی به عه زدا؛ به لام ئاليووشا گرتیه وه و نه یه یشت بکه وی.
 چوه بن پیلی و بر دییه سه ر پیخه فه که ی. ئاليووشا هه ر چو نیک بوو
 جله کانی له بهر دا که ند و خه وان دی. دو سه عات له پشت سه ری دانیشت.
 خیرا خه وی لیکه وت و جووله ی لیبرا، ئارام و ریکوپیک هه ناسه ی ده کیشا.
 ئاليووشا بالنجیکی هینا و بیئه وه ی جله کانی دا که نی، له سه ر قه نه فه که
 راکشا. به دم خه وه وه دوعای بو میتیا و ئیوان ده کرد. خه ریکبوو
 نه خو شییه که ی ئیوانی بو ده رده که وت. «دلّه خورپه ی له خو بایبانه. ویژدانیکی
 قول!» خودا که ئیوان ئیمانی پی نه بوو. هه قیقه ته که شی له دلیدا، ریشه ی
 دا کوتابوو، به لام دلّه منجره که ی به هیچ شیوه یه ک ته سلیم نه ده بوو.
 ئاليووشا سه ری له سه ر بالنجه که دانا و به گومی بیر و خه یالدا رۆچوو:
 «ئهری، ئه ری ئیستا ئیسمیر دیا کوف مردووه و هیچ کهس باوه ر به
 شایه دییه که ی ئیوان ناکا؛ به لام ئه و ده چی و شایه دی ده دا.» ئاليووشا به
 نه رمی بزهی هاتی. بیریکرده وه: «سه رکه وتن بو خودایه! یان ئه و له نووری
 هه قیقه ته وه هه لدی. یان...» ئاليووشا به تووره یی گوتی: «له قین و رقدا
 ده رزی و له بهر خزمه تکردن به ئامانجیک که ئیمانی پییه تی، توله له خو ی
 و له خه لکانی تر ده کاته وه،» دیسانیش دوعای بو ئیوانی برای کرد.

کتیبی دوازدهم

حکمی ناهق

و زۆركەسى تووشى گومان و سەرسوورمان كوردبوو. ھەموو كەس دەيزانى كە ھەوالى ئەو پەرۋەندەيە لە سەرتاسەرى رۇوسيا دەنگى داۋەتەو. بەلام پىمان وانەبوو جگە لەخۇمان سەرنجى خەلكانى دىكەى ولاتەكەمان پاكىشى، ئەويش ئاوا تامەزىرۇيانە. ئەوئەش ھەر پۇژى يەكەمى دادگايەكە دەرکەوت. خەلك نەك ھەر لە ناۋەندى پارىزگا و شارەكانى دەوربەرەو، بەلكو لە تەواۋى شار و پارىزگاكانى رۇوسيا و ھەرۋەھا مۇسكو و پترزبورگەو ھاتبوون. لەنئوياندا پارىزەر و سەرەژن و تەنانەت چەند كەسايەتتى بەناۋبانگىش و بەرچاۋ دەكەوت. وايلىھات بلىتى ژوررەو بە ھىچ شىۋەيەك و دەست نەدەكەوت. شوئىنىكى تايبەتيان لە پشت ميژىك بۇ سى قازى تەرخانكردبوو. ھەر لەپشت ئەوانىشەو رىزىكيان كورسى دانابو بۇ ئەو پياۋماقوول و كەسايەتتە گرینگانەى لە سەرانسەرى رۇوسياۋە ھاتبوون. دانانى ئەو رىزە كورسىيەش لەو شوئىنە شتىكى ناۋازە بوو، تا ئىستاش لە ھىچ دادگايەكدا ئەو كارە نەكرابوو. نىۋەى راستى خەلكەكەش لە ژنان پىكھاتبوو، كە زۆربەيان دانىشتوۋى ناۋچەكە بوون. ژومارەى پارىزەرانىش كە لە ھەموولايەكەو ھاتبوون، ھىندە زۆربوو، نەياندەزانى لە كوئى دايان بنىشتىن، چونكە تەواۋى بلىتەكان پىشتەر درابوون و شوئىنى دانىشتن نەمابوو. لەولاي ھۆلەكەو سەكۆيەكى لىبوو، بە پەلە ئەو شوئىنانەيان بۇ پارىزەرەكان تەرخانكرد، ئەوانىش زۆر شاد و رازى بوون كە لانىكەم جىگای راۋەستانىشان ھەيە. چونكە لە بەر زۆر بوونى خەلكەكە كورسىيەكانيان راگوئىستبوو، ئەوخەلكەى لەپشت سەكۆكەش بوون، كەوتبوونە شانەچركى و شوژنت ھەلاۋىشتبايە نەدەكەوتە عەرزى.

ھىندى لە ژنان، بەتايبەت ئەوانەى لە رىيى دوورەو ھاتبوون، جلۇبەرگى رازاۋە و جوانيان لەبەردابوو و خويان لە تەپلى گولئى دابوو. بەلام زۆربەشان گويان بە جل و بەرگ و ئارايشت نەدابوو. چەشنىك تورەيى و كونجاۋى بە رۇوخسارايانەو ديار بوو، راستىيەكى سەيرىش - كە دواتر دەرکەوت و سەرنجى ھەموانى راكىشا - ئەو بوو كە ھەموو ژنان، يان

(۱)

رۇزى رۇوداۋەكە

سەعات دەى سەرلەبەيانى رۇژى دواى ئەو رۇوداۋانەى كە باسكرد، دادگايى كردنى دىمتىرى فيۇدۇرۇويچ لە دادگاي شارەكەمان دەستىپىكرد. لەرئو لە سەر ئەو راستىيە پىداگريم كرد، كە خۇم بەشياۋى ئەو نازانم كە رۇوداۋەكانى دادگا لە ھەوئەو تا ئاخىر مووبەموو، يان تەنانەت بە پىي رەۋتى رۇوداۋەكان، بنووسم. چونكە پىموايە باسكردنى ھەموو شتىك و پوونكردنەۋەى بە دروست و حىسابى خۇى كىتتىك دەبى، ئەويش كىتتىكى زۆر قەبە. بۇيە ھىوادارم بە ھۆى خۇپاراستن لە كىشە ئاسايەكان سەركۆنەم نەكەن، چونكە تەنيا ئەۋشتانەم ھىناۋەتە سەر كاغەز كە سەرنجى راكىشاۋم. دەكرا ۋەك بابەتتىكى زۆر سەرنجراكىش ئاۋر لە شتە ورد و بەرچاۋ و بنەرەتتەكان بدمەو. بۇيە بە پىۋىستى نازانم بەو ھۆيەو، داۋى لىيوردين لە خويئەرانم بكەم. ئەوپەرى ھەولئى خۇم دەدەم و خويئەرىش بۇى دەرەكەۋى كە ئەۋەى لە دەستم ھاتوۋە درىغىم نەكردوۋە.

سەرەتا، بەر لەۋەى بچىنە نىۋ دادگا، شتىكتان ۋەبىر بىنمەو كە ئەو رۇژە زۆرى تووشى سەرسوورمانكردم. راستىيەكەى ھەر ۋەك دواتر دەرکەوت ھەموۋانى سەرسامكرد. ھەموو دەمانزانى كە ئەو دادگايە سەرنجى زۆر كەسانى راكىشاۋە و بۇ دەستىپىكردنى ئارا و قارايان لى ھەلگىراۋە؛ چونكە ئەو ماجەرايە لە ماۋەى دوو مانگى رابردوۋا بىۋە بنىشتە خۇشەى سەرزاران

لانىكەم زۆربەى زۇريان لايەنگرى مېتيا بوون و داخووزى فحيل بوونيان دەكرد. ئەو ەش پۈەندىي بە جوانچاكي و دلرفيني مېتياوۋە بو، ەروەھا ژنان ئەويان بە پياويكى خۇراگر و خاوەن ئىرادە دەزانى. ەمووشيان دەيانزانى كە ئەو دوو ژنە رەقىبە برىارە لەوئى بن. يەكيان كاترينا ئىوانا كە باسى دلدارىيەكەي لەگەل مېتيا كەوتبوو ەسەرزاران و ەموو چەشنە داستان و ەقاىەتېكى سەرسوورپەينەريان بۇ ساز كرددبوو. بەتايبەت لە سەر ەوا و قۇرەدەماخي و "ئەشەرافزادە" بوونى پىداگرىيان دەكرد. (ئەو كەم وابوو ھاتووچۇى كەس بكا و ئىزن بدا ەمووكەس بچىتە مالى). خەلكى دەيانگوت دەيەھوئى داوا لە دەولەت بكا، ودمى بدەن لەگەل مېتياى تاوانبار بچى بۇ سىبىريا و لەو كانگايانەى ئەوئى زەماوەندى لەگەل بكا. بۇ ھاتتى گرووشنكاش ەروا تامەزرۇ بوون و چاوەرئ بوون ئەو دوو رەقىبە كاتريناى لووتبەرز و لەخۇبايى و گرووشنكاي "ەيار وداوئىن تەر" لە دادگا لووتيان بە لووتى يەكدا بتەقى. ژنانى ناوەقەكە گرووشنكايان لە كاترينا ئىوانا باشتر دەناسى. ئەوان دەيانزانى ەوەسبازە «بۆتە ھۆى لە نىو چوونى فيۇدۇرپاولوويچ و كورپە چارەپەشەكەى» ەمووشيان لە خۇيان دەپرسى: «بۇ دەبى باوك و كورپ ئاشقى ژنىكى ئاوابن كە ژنە پووسىيەكى ئاسايىە و تەنانەت جوانىش نىيە؟»

ولھاسل، ەەر كەس لە ەوايەكى دەخوئىند. لىمپروونە كە لە شارەكەمان زۇر كىشەى بنەمالەيى لە سەر مېتيا ساز بوو. زۆربەى ژنان لە سەر ئەو پەروەندەيە و دژايەتتىى بىرورا، لەگەل مېردەكانيان بە كىشە ھاتن، سروسنىش بوو مېردى ئەو ژنانە بە ھىچ شىوہەيك حەزيان لە چارەى مېتيا نەدەكرد و زۇر دەغەزدارانە ھاتبوونە دادگا. لە راستىدا پياو دەتوانى بەدلئايى بلى، پياوان بە تىكرا رقيان لە دىمترى فيۇدۇرۇويچ بوو. تاقمىكى گرژ و پووتال و تەنانەت رقلەزگ، كە زۇرىنەى ئاپۇرەكەيان پىكەئىنابوو. راستىيەكەى مېتياش لەو ماوہەيدا كە نىشتەجىيى شارەكەمان بوو دللى زۇر كەسى ئىشاندبوو. برىك لە حازريانىش ەلەبەت حەزيان بە چارەپەش بوونى

مېتيا نەدەكرد، يان زۇر كەمتەرخەم بوون. بەلام ەموو تامەزرۇى ئاكامى دادگايىەكە بوون و زۆربەى پياوان ھىوادارىبون مېتيا مەحكوم بى. بەلام ەكىلەكان و دادوەرەكان بەجىي لايەنى ئەخلاقى زياتر لايەنى ياسايى پەروەندەكەيان لەبەرچاۋ دەگرت.

ەموويان لە ەنتەشى دادوەرى بەناوبانگ، "فىتى يۇكۇويچ" دا كەوتبوونە دلەخورپە. لىھاتوويى ئەو دادوەرە لە ەموو لايەك دەنگى دابوۋە. ئەمەش يەكەم جار نەبوو، كە لە پارىزگاكان دەبوو پارىزەرى پەروەندەيەكى ئاوا پركىشە. پارىزەرى لە ەەر پەروەندەيەك بگردايە، لە سەرانسەرى روسيا دەنگى دەدايەو ە تا ماوہەيكى زۇر لە بىر نەدەچۇو. باسى دادوەرى شارەكەمان و سەرۇكى دادگاش كەوتبوو ەسەرزارى خەلك. دەيانگوت ئىيوليت كىرلىوويچ كاتى لەگەل فىتى يۇكۇويچ بەرەوہپوو دەبى لەرزى لىدى و ەەر لە سەرەتاي كارەكەيانەو لە پترزبۇرگ نەيارى يەكتر بوون. ئەگەرچى دادوەرەكەمان زۇر وريا بوو، بەلام زۇر جار دانى پىادەنا كەسىك لە پترزبۇرگ ئازارى داو. چونكە ھىشتا لىھاتوويىەكانى بۇ خەلك دەرنەكەوتبوو، لە سەر پەروەندەكەى كارامازۇف بە چروپرى ەوليدەدا و تەنانەت بە ھىوابوو لەو رىگايەو ەبەرەلخىك بداتە بەر ديوارە درز بردوۋەكەى بەختى. دەيانگوت فىتى يۇكۇويچ بە جارئ تووشى دلەخورپەى كردوۋە. بەلام ئەو دەمگۇيانە تارادەيەك نارەوا بوون. دادوەرى ئىمە دارىك نەبوو بەو بايانە بلەرزى و لە ەمبەر مەترسىدا خۇى بدۇرئىنى. بەپىچەوانە، لە كاتى مەترسىدا برپوا بەخۇبوونى زياتر دەبوو. ئەو ەشمان لە بىر نەچى دادوەرەكەمان لەسەرىەك زۇر مرۇقىكى بە تالووكە بوو، زووش دەكەوتە ژىر كارتىكەرى. دل و گيانى لە سەر پەروەندەكەى دادەنا و واى كار دەكرد لە سەرى، دەتگوت تەواوى ژيان و چارەنووسى بە ئاكامى ئەو كارەو ەگرىدراو. ەەر ئەو ەش بووبوو ھۆى ئەو ەى گالتەى پىكەن. چونكە دادوەرەكەمان بە بۇنەى ئەو تايبەتمەندىيەو ەناوبانگى لەرادە بەدەر دەركردبوو. لەو پلە و پاىەى ئەودا تا ئەو رادەيە چاوەروانىي لىنەدەكرا.

خه لکی پیکه نینیان بهو خولیا و برّوا به خو بوونهی دههات. به برّوای من ئه وان به هه له چو بوون و دادوهری ئیمه پیموایه که سایه تیه کی زور مه ند و ماقوول بوو، زور ماقوولتر له وهی خه لکی بیریان لیده کرده وه. به لام له بهر بیهیزی و لاوازی جهسته نهیتوانیبوو له سه ره تا وه کاریکی باش وه ده سستیینی و دواتریش هه ولینه دا قهره بووی بکاته وه.

سه روکی دادگاش هه ر ئه وه نده ده لیم مرو فیککی دلوقان و خاوه ن فره ننگ بوو. زوری ریژ بو کاره کهی و بیرو پای پیشکه وتوو ده دانا. تا رادهیه که هه لخواز بوو به لام زوریشی ماستاو له بهر بالادهسته کانی خووی سارد نه ده کرده وه. چونکه چاوه روانی ئه وه نه بوو له داهاتوودا پله و پایه ی برّواته سه ری. گه وره ترین ئامانجی ژیانی ئه وه بوو ببیته خاوه نی ئه ندیشه یه کی پیشره و. ئه و توانیبوو ملک و مال و دوست و ئاشنای خاوه ن ده سه لات په یدا بکا. هه ر وه ک دواتر ئاگادار بووین، په روه نده ی کارامازوف ته نیا له و لایه نه وه سه رنجی راکیشابوو، که تا رادهیه که ره نگدانه وه ی ریژی می کومه لایه تی و غیره تی رووسی پیوه دیاره. به لام سه باره ت به چونه تی جینایه تی قاره مانانی چیره که م و به تابه ت تومه تبار و ماجه را دلته زینه که ی زور که مته رخه م بوو و سه رساردانه چاوی له چاره نووسیان ده کرد. هه لسوکه وتیشی ئه وه نده سه رسوره یته ر نه بوو، چونکه به پیی بارودوخه که بوو.

زور به ره وه ی قازیبه کان ئاماده بن، دادگا هینده ی خه لک تیر ژابوو جمه ی دههات. دادگا که شمان چاکترین و گه وره و جیدارترین هولی شاره که مانه و بو ده نگیش باشه و توزی توند قسه بکه ی ده بیته زایه له. له لای ده سه راستی قازیبه کانه وه، که له سه ر سه کوپه کی به رین هه لکه وتبوو، میزیک و دووریز کورسی ئاماده کرابوو بو کوری داوه ران. تومه تبار و پاریزه ره که شی له لای چه په جیگیان بو ته رخانکرابوو. له نیوه راستی هوله که شدا، نریک قازیبه کان، میزیککی لیوو به لگه ی تاوانه که ی له سه ر داندرا بوو: کراسه سپی و هاوریشمینه که ی فیودور پاولوویچ که خوینی پیوه وشک هه لاتبوو.

دهسکاونگه سامناکه که ش که پنیان وابوو قه تله که به و کراوه، کراسه که ی میتیا که خوین به سه ر قوله کانیه وه رقیته ی به سستبوو؛ کوته که ی جی جی گیرفانه که ی په له خوینی پیوه دیار بوو، ئه ویش هی ئه وه بوو ده سه ره خویناوییه که ی تیخستبوو. ده سه ره که ش گرموله و خویناوی و ره قه لاتوو، ئیستا ئیتر زهردی ده نواند: ده مانچه یه که که میتیا له مالی پیرخوتین پریکرده بوو بو ئه وه ی خو ی پی بکووژی، له ماکرویه تریفون بو رسیج به دزییه وه هه لیگرتبوو. پا که تیک که سی هه زار روبلی بو گرووشنکا تیدا هه لگیرابوو، بزگورپکی باریکی په مه یی که پا که ته که ی پی به سترابوو، زور شتی تریش که له بیرم نه ماوه. ناوه ندی هوله که ش جیگای ئاپوره ی خه لک بوو. به لام له بهر سه کوکه دا چه ند کورسییان بو شایه ده کان دانا بوو که دوا ی شایه دی له دادگا که ده مانه وه.

سه عاتی ده سی قازی هاتن - سه روکی دادگا، دادوهری بی مز و یه کیکی دیکه. دادوهر، هه ر له ریوه، دوا ی ئه وان هاته ژووری. سه روکی دادگا پیاوکی کورته بالای په نجا سالان بوو، چوارشانه و تیکسمرای، به قه لافه ت و ئه دگاریکی تووره و تووکه سه ری کورترکراوه ی ماشوبرنجییه وه. ته نزیلیکی سووریشی له مل کردبوو و که نازانم نیشانه ی چی بوو. دادوهر به برّوای من و زوربه ی حازریان وا دیار بوو رهنگی په ریوه و زهره هه لگه رابوو. ده تگوت له ناکاو ده موچاوی چکوله بوته وه، رهنگه به شه ویک وای لیهاتبی، چونکه دوو رۆژ له مه و بهر دیتبووم و زور ئاسایی ده نواند. سه روکی دادگا به و پرسیاره که هه موو ئه ندامانی لیژنه ی داوه ری حازرن، ده ستیگرد به قسه کردن.

به لام به م شیوه یه ناتوانین بچینه پیشی، له بهر ئه وه ی هیندی له شته کانم نه بیستوه. برّیکیان سه رنجم نه داوه تی و برّیکی دیکه شم له بیر چوته وه. به لام زیاتر له هه مووی به و هویه وه که نه کاتم هیه و نه شوینه که ش هه لگری ته وای ئه وشتانه یه که باسکرا. ته نیا ئه وه نده ده زانم که هیچ کامیان، یانی نه دادوهر و نه پاریزه ر، سه باره ت به قسه کانی لیژنه ی داوه ری

ناپهزايه تيبان دهرنه برې. ليژنه ي داوه رانيس ده زانم كين، چوار كه سيان فه رمانبه رى مه زرينگه ن، دوو كه سيان بازرگانن، شه ش كه سيشيان لاديبى و پيشه سازن. له بيرمه زور بهرله ده ستپيكردى دادگاييه كه، له په ستا پرسى رى سهير و سه مه ريان ده كړد، به تايبه ت ژنان: "چون رووداويكى ئاوا دژوار و دلته زين كه داوه رى كړدن له باره يه وه پيويسى به زانبارى ته واو و په وانناسى هه يه، به چهنه كه س كارمهنه و لاديبى و بازا رى ده سپي رن؟" هه روه ها، "كارمهنديك، يان كابر ايه كى لاديبى كوا سه رى له و كارانه دهرده چى؟" هه ر چوار فه رمانبه ره كه ي ليژنه ي داوه ران، له راستيدا پله وپايه يان له خوارى بوو، جگه له يه كيان كه توزى جحي لتر بوو، ئه و سى كه سه ي ديكه پيش سپى بوون و هچكه س نه يده ناسين و مووچه يه كى زور كه ميان هه بوو. ژنه كانيشيان په ننگه پير بن و نه يان توانيبى بين بو دادگا، هه ركاميشيان بيگومان هور دوويه كيان مندالى ره شو رووت هه يه. دياره به عومراتيان كتبي بيكيان نه خو يندوته وه و كاتى رابوار دنيان هه ر به په رين و گهنجه فه كړدن تيبه رپوه. ئه و دوو كابرا بازرگانه ش مړوموچ و بيدهنگ بوون و كه سانتيكى ناوبه دهره وه ش نه بوون. يه كيان پيشى تاشيبوو و جلوبه رگى به مؤدى فه رهنكى له بهر كړدبوو؛ ئه وى ديكه شيان پيشي كى كورت و بو زى هه بوو و ميدالي ايه كى به نه واريكى سووره وه له مل كړدبوو. لاديبى و پيشه سازه كانيش پيويست ناكا باسى بكه ين. پيشه سازانى لاي ئيمه ش زياتر له سه ر زه وى و زار كار ده كهن و له گهل لاديبه كان فه رقيان نييه. دوو كه س له وانيش به مؤدى فه رهنكى ليباسيان له بهر كړدبوو، په ننگه هه ر به و هويه ش بى، پيس و نابووته تر له وانى ديكه يان ده نواند. له ئاكامدا پياو له خوى ده پرسى، هه ر خوم كاتي ك چاوم پنيان كه وت له خوم پرسى: «ئهم جو ره كه سانه ده يانه هوى چى له و په روه نده يه هه لكري ن؟» له گهل ئه وه شدا هه موويان رووتال و گرژ و مؤن دانيش تيبوون و روخساريان تا راده يه ك هه ره شه ئاميز بوو.

ئاخرى سه رو كى دادگا په روه نده كه ي فيودور پاولوويچ كارامازوفى ليك كرده وه، به لام به جوانى له بيرم نييه چو نى ده ستپيكرد و باسه كه ي دامه زراند. ميرزا بنوس فه رمانى به نيگابانه كه دا به ندى بينيته ژوروى، ميتي ايان هيتا، بيدهنگى بالى به سه ر هوله كه دا كيشا و ويزه ي ميشووله يه كيش نه ده بيس ترا. خه لكه كه ي ديكه نازانم چون بوون، به لام ميتيا شو ينيكى زور ناخوشى له سه ر من دانا و به جار ي دلته ننگى كړدم. جلوبه رگي كى زور جوان و نويى له بهر كړدبوو، ته رپوش و ريكو پي ك. دواتر بيس تم خه به رى نار دووه بو خه ياته كه ي له موكو، به زووترين كات ئه و ده سته جله ي بو ئاماده بكا، تاكو روژى دادگايى كړدنه كه له به رى بكا. پيش تريش ئه و بهر گر رووه كارى بو كړدبوو، بو يه ئه ندازه ي ميتيا ي له لا بوو. ده ستيكى شى چه رميى له ده ست كړدبوو، كراسي كى گرانبا ييشى له به ردا بوو. به هه نكاوى قورس و قايمه وه پيى نايه نيو هوله كه و راست چاوى له پيش خوى بري بوو. بى ئه وه ي ريزه يه ك په روش بى و خوى شلو ي بكا رو يى له سه ر جيكا كه ي دانيش ت. هه ر له و كاته دا پاريزه ر فيتى يو كوويچى به ناوبانگ هاته ژوروى و به به رده مى خه لكه كه دا رو يى بو شو ينه كه ي خوى، خه لكه كه ده ستيان كړد به سرت و خورت. پياويكى به له باريكه و كه له گه ت بوو. لاقى دريژ و باريك، قامكى ده ستي شووش و دريژ و په ننگه رپيو. ريشى تاشراو و تيفتيفه دراو، توو كه سه رى كورت و شان ه كراو، ليوى باريك و قه يتانى كه هيندى جار به زه رده خه نه و چه زبه كيشى ده هات. چل سالان بوو. ئه گه ر له بهر چاوى نه بوايه، كه چكوله و شيشلوق و زور له يه ك نزيك بوون و ته نيا لووتيكى باريك و دريژ ليكى جيا كړدبوونه وه، روخسارى جوان و له بهر دلان بوو. له راستيدا سه روچاوى دريژو كه و بالنده ئاسايى بوو، به رگى شه وى له به ردا بوو به بو ينباخى سپييه وه.

له بيرم نه ماوه يه كه م پرسى رى سه رو كى دادگا له ميتيا چى بوو، كه پيوهنديى به ناو و كه سب و كار... بوو. ميتيا به توندى وه لاميدايه وه، ده ننگى وا به رز كرده وه كه سه رو كى دادگا داچله كى و به سه رسورمانه وه چاوى ليكرد.

پاشان لیستەى ئەو كەسانەى بېرىار بوو لەو دادگاییه دا بەشداریبكەن . یانى لیستەى شایەد و شارەزایان، خویندرایەو، چوار كەس لە شایەدەكان نەهاتبوون . میۆسۆف؟ كە كاتى لپېرسینەوہى یەكەم شایەدیى دابوو، ئیستا لە پاريس بوو؛ مادام خۆخلاكۆف و ماكسیمۆفیش لەبەر نەخۆشى نەهاتبوون؛ ئیسیمیر دیاكۆفیش ئەو مەرگ بەرۆكى پىگرتبوو، راپۆرتى فەرمىى شارەوانى لەو بارەوہ راگەيەندرا. هەوالى مەرگى ئیسیمیر دیاكۆف سرت و خورت و جموجۆلى لە نىو خەلكەكە دا وەرپى خست. هەلبەت زۆربەى حەزەرات هەوالى ئەو خۆكوژییەیان نەبیستبوو. ئەوہى لە هەموو شتىك زیاتر سەرنجى خەلكى راکیشا، گوراندى كتوپرى میتیا بوو. لەگەل بیستنى هەوالى ئیسیمیر دیاكۆف، هەروا كە دانیشتبوو، نەراندى:

. ئەوہ سەگ بوو، وەك سەگیش تۆپى.

لەبیرمە پارێزەر هەلات بۆ لای و سەرۆكى دادگاش هەرهشەى لیکرد، ئەگەر جارىكى دیکە ئەو گورپەگورپە دووپات بكاتەو، بە توندی سزا دەدرئ.

. ئیتر دووپاتیناکەمەو. لە دەم دەرچوو. ئیتر دووپاتى ناکەمەو.

هەلبەت لە پوانگەى لیژنەى داوهران و حازریانەو ئەو پووداوه كورته بەقازانجى نەبوو. خووخدەشى بۆ هەمووان دەرکەوت و ئیتر پىویست بە گوتن ناکا. هەر ئەو پووداوهش بوو هۆى ئەوہى سزانامەكەى بخویندریتەو.

سزانامەكە ئەگەرچى بە كورتى نووسرابوو، بەلام داگرى هەموو شتىك بوو. زیاتر گرنگى بە چۆنیەتیی قۆلبەست کرانى دابوو، بۆ دەبى دادگایى بكرئ و... لەگەل ئەوشدا شوینتىكى قورسى لە سەر من دانا. میرزابنووس بە دەنگىكى بەرز و پەوان خویندییهو، بەو جۆرە پەردە لە سەر پووداوهكە هەلدرايهو و ئەو تراژیدیا دلتهزینە بۆ هەمووان پوون كرايهو. لە بیرمە هەر دواى خویندەوہكە، سەرۆكى دادگا بە دەنگىكى بەرز لە میتیای پرسى:

. تۆمەتبار، ئایا دان بە تاوانەكەى خۆتا دەنئى؟

میتیا لە ناکاو هەستا سەرپى و دیسان بە دەنگىكى بەرز و شیتانەوہ گوتى: «دان بە مەینۆشین و هەلەخەرجى و سەرەرۆیى و عەياشیدا دەنیم و دەمویست بۆ هەمیشە بىمە مرۆفیکى خاوەن ئابوو، بەلام چارەنووس بەسەرەوہ لەعەرزیدام. بەلام لەمەر مردنى ئەو پیرەپیاوہو، كە هەم باوكم بوو، هەم دوژمنم بوو، بیتاوانم. نا، نا، من دەستدریژیم نەکردۆتە سەرى و لەو بارەوہ بیتاوانم! دیمیتى فیۆدۆرۆویچ هیچوپوچ و خویرییه، بەلام دز نییه.»

دیسان دانیشتەوہ. دیار بوو سەرتاپای دەلەرزى. سەرۆكى دادگا، دیسان بە كورتى و بە لەبزیكى توند و توورە وریایی پىدا تەنیا وەلامى ئەوہ بداتەوہ كە لى دەپرسن. لاپى نەروا و لە بابەتى باسەكە دوور نەكەویتەوہ. پاشان فەرمانیدا بچنە سەر پەروەندەكە. تەواوى شایەدەكانیان بۆ سویند خواردن بانگكردە سەر سەكۆكە. ئەو كاتە هەموویانم پیکەوہ دى. ئیجازەیان بە براكانى دیمیتى دا بە بى سویندخواردن شایەدى بدەن. دواى ئامۆژگارىی قەشە و سەرۆكى دادگا، شایەدەكانیان لە سەر سەكۆكە هینایە خواری و دوور لە یەك دایان نیشانەن. پاشان دانەدانە دەستیان كرد بە بانگ كردنیان.

شایه دانی پر مەترسی

نازانم شایه دانی تۆمه تبار و شایه دانی دادگا، سه روکی دادگا وای
 پیک خستبوون که به شیوهیه کی تاییهت بانگیان بکن یان نا. بیگومان کاری
 خۆی بوو. هەر ئه وهنده دهزانم سه رهتا شایه دهکانی دادگایان بانگکرد.
 دووپاتیده که مه وه. نامه وئ مووبه موو باسی پرسیاره کان بکه م. چونکه
 قسه کانم تارادهیه که زایه ده بوو، ئاخاوتنی دادوهر و پاریزگار ییه کان و هکیل
 قسه ی شایه دهکانیان له بهر یه که رانا و رواله تیکی ئاشکرا و ماناداریان پیدایا.
 منیش به شیخه که له دوو وتاره سه رنجراکیشه به وردی یادداشت کردووه، که
 له جیتی خۆیدا به چروپری باسیده که م، ههروهها رووداوکی دهگهن و
 چاوه پروان نه کراو که بهر له کوتایی هاتنی وتهکان روویدا و بیگومان
 ئاکامیکی تال و مه رگاوی بۆ محاکمه که به دواوه بوو. هه ره ئه وهنده ده لیم له
 ساتهکانی هه وهلی محاکمه که وه شیوهی تاییهتی پهروهنده که سه رنجراکیشه
 بوو و هه موانیش ئه وهیان بۆ ده رکه وتبوو، یانی هیمی پاریزگار ییه که ده بوو
 له سه ر بنه مایه که دامه زری، که بتوانی به سه ر حوکهکانی قازی و دادگادا
 زال بئ. هه ره له سه ره تاشه وه هه موان تیگه یشتن که راستییه کان له دهوری
 خالیکی به رچاو کۆبوونه وه و هه موو جینایه ته پر مه ترسی و خویناوییه که
 ورده ورده ئاشکرا بوو. رهنگه هه ره له سه ره تاوه هه موو بۆیان ده رکه وتبی
 که لیکۆلینه وهی پهروهنده فری به سه ر باسه که وه نییه و له و باره وه هیچ
 گومانیکیان نییه. یانی له راستیدا پیویست ناکا له سه ری برۆن، دیاره
 پاریزگار ییه که ش هه روا شتیکی رواله تیه و تۆمه تباریش گومانی تیدا نییه

تاوانباره. پیموایه ته نانه ت ژنه کانیش که به ئاواته وه بوون تۆمه تباری دلرفین
 فحیل بئ، تیکرا به و قه ناعه ته گه یشتن که ئه و قه تله کاری خۆیه تی. ههروهها
 پیموایه ئه گه ر بناغه ی سزا که ی ئاوا قایم و پته و دانه پیزرایه، ژنه کان دلایان
 گه ردی ده گرت. چونکه ئه گه ر وا نه بوایه کاردانه وهی دوایین دیمه نی فحیل
 بوونی تاوانبار که مه رهنگ ده بوو. سه ی ریش ئه وهیه ته واوی ژنه کان هه تا
 دوایین سات له سه ر ئه و باوه ره بوون که فحیل ده بی. «ئه و تاوانباره، به لام
 فحیل ده بی: به هۆی ئه نگیزه ی مرۆقانه و به پیتی ئه ندیشه ی نوئ و هه ست و
 سۆزی نوئ که له م سه رده مه دا بۆته باو،» ههروهها ئیله و بیله. بۆ ئه وهش
 ئاوا تامه زرۆیانه به ره و دادگا خیزه رهیان به ستبوو. پیاوه کان زیاتر سه رنجیان
 دابوو مشتومر و شه ره ده ندوو که ی دادوهر و فیتی یۆکوویچی به ناوبانگ.
 هه موویان به سه رسوورمانه وه له خۆیان ده پرسی که سیکلی لیزانی وه ک فیتی
 یۆکوویچی سه دره قه ت ئه و پهروهنده یه نایه؛ هه ربۆیه سه رکه وتنهکانی ئه ویان
 هه نگاو به هه نگاو و به وردی په یگیری ده کرد.

به لام فیتی یۆکوویچ هه تا کوتایی، یانی هه تا کاتی ئاخافتنه که ی، هیچ که س
 تینیه ده گه یشت و سه ری له کارهکانی ده رنه ده چوو. ئه وانیه له و کاره دا
 خاوه ن ئه زموون بوون پینانوابوو پیلانیکی به دهسته وهیه و به ره و ئامانجیکی
 تاییهت ده رواته پیتی، به لام مه حال بوو پیاو تیبیگا. سه ره رای ئه وهش متمانه
 و باوه ربه خۆبوونی شکی تیدا نه بوو. له گه ل ئه وه شدا هه مووان به
 خۆشحالییه وه ئه وهیان بۆ ده رکه وتبوو که ئه و، دوا ی مانه وهیه کی کورت له
 نیو ئیمه دا، که رهنگه سی رۆژ زیاتر نه خایه نی، سه رکه وتنیککی بیوینه له و
 پهروهنده یه دا وه ده ستدینی. «زۆر به وردی خویندوو یه ته وه» و به سه ر
 هه موو باریکی رووداوه که دا زاله. خه لک دواتر به پیکه نینه وه ده یانگوت
 ته واوی شایه د و دادوهرهکانی «له قوله میچه ی گرتبوو» و به جاری گێژ و
 ویزگی کردبوون، وایلێکردبوون شایه دییهکانیان تووریککی ته ری نه ده هینا.
 به لام ویده چوو ئه و کاره ی بۆ رابواردن کردبی و له لایه کیشه وه ویستیتی
 خۆی پینوه رانی، ههروهها وا بنوینی که رهوشتی باو و قه بوولکراوی دادگایی

کردنەكە هیچی پێ كەم و زیاد نەكراوە. چونكە هەمووان بەو قەناعەتە گەشتبوون كە ئابرووی بە شایەدەكانەو نەهێشتوو و لەوانەیه لە هەموو كەس زیاتر لەو بابەتە ئاگادار بێ. حەتمەن خەیاڵیكی لە سەردایە و خەنجەرێكی پارێزگاریی شاردۆتەو و هەلی لەباری بۆ هەلگەوئ، لە كالانی دەردەكێشئ. بەلام جارئ زۆر باشی لە خۆی پادەدی و ویدەچوو بە ئانقەست خۆی لە گێلی بەدا.

بەم شێوەیە، بۆ وینە كاتیك گریگۆری، پیرە خزمەتکاری فیۆدۆرپاولوویچ سەبارەت بە ئاوەلا بوونی دەرگا كە شایەدی دا، لە پرسینەوێ لەگەڵ كرا، كاتیك ئۆبەئ پارێزەر هات پرساری لئیکا . بە حیسابی خستییه تەنگژەو. ئەو شەمان لە بیر نەچئ، كاتیك گریگۆری هاتە نیو هۆلەكەو، بە دەمار و لووت بەرزییەو هەنگاوی هەلدنایەو و لە هەمبەر شكۆی دادگا كە و ئاپۆرەئ خەلكەكەدا هەر مێشكێشی میوان نەبوو. ئەو عالەمە گۆییان بۆ راگرتبوو بەلام پێزەیهك دەست و زمانی تێكەل نەدەهات. جۆرێك دەدوا دەتگوت لەگەڵ مارتای خیزانی قسە دەكا، بەلام تۆزێك بەرێزانەتر. مەحال بوو كە سێك بتوانئ قسەئ پێ ببێئ. دادوەر سەرەتا سەبارەت بە ژبانی بنەمالەئ كارامازوف بەوردی پرساری لئیکرد. سەرلەبەری چۆنیەتی و بارودۆخی بنەمالەكەئ گێزرایەو و سوور سوور دیار بوو شایەدەكە بیلایهن و بێدەغەلەیه. ئەگەرچی پەحمەتی بۆ رۆحی ئەربابە خوالخۆشبوو كەئ نارد، بەلام دانی پیا نا كە دەرەق بە میتیا زۆری درێغی كردوو و «منداڵەكانی ئەو جۆرەئ پێویستە نەعاماندوو.» هاتە سەرباسی مندالی میتیا و گوتئ: «بە ساوایی ئەگەر من نەبوایم رێشك و ئەسپێ دەیانخوارد. باوكێشی نەدەبوو ئاوا زولمی لئیکا و دەست بە سەر بەشەمالەكەئ دایكیدا بگێئ كە بە پێئ یاسا هی ئەو بوو.»

لە وەلامی دادوەر دا كە لئئ پرسئ بۆ ئەو مەسەلەیهت هینا گۆرئ، كە گوايه فیۆدۆرپاولوویچ دەستی بە سەر بەشەمالەكەئ میتیا دا گرتوو، گریگۆری هەمووانی تووشی سەرسورمان كرد و هیچ ولامیكی نەبوو، بەلام هەروا لە سەر ئەو پێداگری دەكرد كە كۆرە زولمی لئچوو و دەبوو چەندەزار رۆبلی

دیکەئ پێدايه. ئەو شەمان لە بیر نەچئ، دادوەر زۆری پێداگری لە سەر ئەو دەكرد كە فیۆدۆرپاولوویچ بە راستی دەستی بە سەر بەشكێك لە میراتەكەئ میتیا دا گرتوو یان نا، ئەو شەئ لە هەموو شایەدەكان و هەروەها ئیوان و ئالیووشاش پرسئ، بەلام وەلامیكی راست و دروستی دەست نەكەوت. هەموو دەیانگوت وابوو، بەلام نەیان دەتوانئ بەلگەیهكی روون بە دەستەو بەدن. كاتیك گریگۆری باسی ئەو شەوئ كرد كە كاتی شێو خواردن دیمیتري خۆئ بە ژووریدا كردبوو، لە باوكی دابوو و هەرەشەئ لئكردبوو دەگەریتەو و دەیکوژئ، شوینیكی زۆر خراپی لە سەر دادگا و رەوتی پەروەندەكە دانا، بە تاییەت خزمەتکاری پیر بە شێوەیهكی زۆر جیددی باسی رووداوی ئەو شەوئ دەكرد. و تەكانیشی هیندە داناردانار و لەسەرەخۆ و رێكوپێك دەردەبێرئ شانی لە شانی فەساحەت دەدا. گوتئ لە سەر ئەو رقی لە میتیا هەلنەستاو كە بە زلله لئیداو و داویەتی بە عەرزیدا؛ ئەو شەئ لە دلدا نەماو و لەمێژە لئئ خۆش بوو. سەبارەت بە ئیسمر دیاكوفی رەحمەتیش، دوائ ئەو خاچی خۆئ كێشا گوتئ ئەو كورپێكی وردبێن و زیرەك بوو، بەلان گەوج و نەخۆش بوو. لەو هەش خراپتر زۆر سپلە بوو، هەمووشی خەتای فیۆدۆرپاولوویچ و كۆرە گەرەكەئ بوو وایان فێر كردبوو. بەلام تا پادەیهك باسی راست و ئیزی ئیسمر دیاكوفی كرد و گێزرایەو كە جارێكیان پارەئ ئەربابەكەئ لە حەوشە دیوئەو و بەجیئ ئەوئ بیشاریتەو داویەتەو بە ئەربابەكەئ، ئەویش «دراویكی ئالتون» ئی داوئ، دوائ ئەو هەش زیاتر كەوتۆتە بەردلی فیۆدۆرپاولوویچ و متمانەئ سەرومالی پئكردوو. گریگۆری دیسان پێداگری لە سەر ئەو كردهو كە دەرگای بەرەوباخەكە كراوئەو. زۆرتري پرسار لئكرا، بەلام هەموویم لە بیر نەماو.

ئەنجا پارێزەر دەستی كرد بە لئیرسینەوئ. یەكەم پرساریك كە لئیکرد سەبارەت بەو پاكەتە بوو كە پێیان وابوو فیۆدۆرپاولوویچ گۆژمەئ سئ هەزار رۆبلی بۆ «كەسێكی دیاریكراو» تیدا هەلگرتوو.

«ئایا ئیوه سالانئیکى زۆر له نزیکهوه خزمهتتان به کارامازۆفى گهوره کردووه ئه و پاکهتتهتان دیوه؟» گریگۆرى وهلامى دایهوه که نهیدیوه و له کهسیشى نه بیستووه «ههتا ئه و کاتهى که ههمووان سهبارته به و پاکهته قسهیاندهکرد.» فیتی یۆکوویچ ئه و پرسیارهى سهبارته به پاکهتهکهى، وهک ئه و پرسیارهى دادوهر پیداکرانه بوو که سهبارته به میراتهکهى میتیا پرسیبووى، پرسیاریان له تهواوى ئه و کهسانه کرد که ویدهچوو ههوالئیکیان له و بارهوه ههبن. ههمووشیان هه ئه وه بوو ولامهکهیان: ههچکس پاکهتهکهى نه دیوه، ئه گهرچى زۆربهیان نهقلهکهیان بیستبوو. هه ر له سه رهتاوه، هه موو بۆیان ده رکهوت فیتی یۆکوویچ پیداکرى له سه ر ئه و مه سه له یه ده کا.

فیتی یۆکوویچ، به شیوهیهکی چاوهروانهکراو گوتى: «ئىستا، ئه گه ر ئیزنتان له سه ر بى پرسیاریکتان لى ده که م، ئه و ده رمانه، یان رووتىر بیلیم ئه و ده مکراوه که پیشتریش له لیپرسینه وه که دا باسکرا و ئه و شه وه له پشت و که له که ت هه لساویوه و به ده رمانئیکى شیفاده رتان زانیوه، له چى دروستکراوه؟»

گریگۆرى به ماتى چاوى له پاریزه ر برى و دواى تاویک بیدهنگى له ژیر لیوه وه منجاندی: «زه عفرانى تیدابوو.»

- ته نیا زه عفران، هه چى دیکه ت له بیر نییه؟

- بیژانیشى له گه ل بوو.

- رهنگه بیباریشى تیدا بووى؟

- به لى بیباریشى تیدابوو.

- هه موو ئه وانه ش له گه ل ودکا کولینداربوون؟

- له ئالکۆلى خالیسدا.

پیکه نینئیکى نه رم له نیو هۆلى دادگا که دا ده نگیدایه وه.

- زۆر چاکه، له ئالکۆلى خالیسدا. پیموایه دواى ئه وهى پشت و که له که تان پیدامالى، ئه وهى له شووشه که دا مابۆوه ناتان به سه رتانه وه، ئه ویش به و دوعا و نووشتانه وه که ته نیا ژنه که ت لى ئاگادار بوو؟

- به لى.

- زۆرتان لیخوارده وه؟ بفرموون به قه د په رداخیک یان دوو په رداخ شه راب ده بوو؟

- په رداخیک ده بوو.

- په رداخیک، رهنگه په رداخ و نیویکیش؟

گریگۆرى وه لامى نه دایه وه. وه ک ئه وهى له مه به سه ته که نه گه یشتبى.

- په رداخ و نیویک ئالکۆلى خالیس. خراپنییه. پیتوانییه جگه له ده رگای به ره ورووى باخ. ده رگا کانی ئاسمانیش ئاوه لا بووه؟

گریگۆرى بیدهنگبوو. دیسان پیکه نین دادگا که ی داگرته وه. سه روکی دادگا که ته کانئیکى له خۆى دا.

فیتی یۆکوویچ به پیداکرییه وه پرسى: «لینت روونه ئه و کاته ی ده رگا که ت کرده وه، به خه به ر بووى یان به دم خه وه وه ده ره په ربیته؟» به پیوه بووم.

ئه وه به لگه نییه بۆ ئه وهى به خه به ر بووبیته (دیسان دهنگى پیکه نین). ئه گه ر که سیک له و ساته دا پرسیارى لیکردایه ی - بۆ وینه چ سالیکه - ده تتوانى وه لامبده یته وه؟

- نازانم.

- ده ی ده زانى چ سالیکه؟

گریگۆرى مات و په ریشان راوه ستابوو و چاوى له ئه شکه نه جه ره که ی ده کرد. سه ره ریش ئه وه بوو به راستى نه یده زانى چ سالیکه.

- ئایا ده توانى بللى ده ستان چه ند قامکى هه یه؟

گریگۆرى به دهنگئیکى به رز و ئاشکرا گوتى: «من خزمه تکارم. ئه گه ر گه وه ره کان به باشى ده زانن من وه سه ر ته له بیه رم، ناچارم تاملیکه م.»

فیتی یۆکوویچ ماتبوو، سه روکی دادگا هه لیدایه و داوایلئیکردن پرسیارى باشتر بکه ن. فیتی یۆکوویچ ده ستى به سینگییه وه گرت و گوتى ئیتر پرسیارئیکى نییه له و شایه ده ی بکا. هه لبه ت شایه ده ی دانى پیاویک که ده وایه کی

ئاوا تاييەتى خواردېن لەوانەيە «دەروازەکانى ئاسمان» یشى ديتىن. كەسىك كە نەزانى لە چ سالىكدا دەژى، ديارە خەلكەكە و ليژنەى داوهرانىش تارادەيەك تووشى دېدونكى دەكا. بەلام بەرلەوہى گريگورى لە شوينى شايدەدى دان بيتە خواری، پروداويكى تر قەوما. سەرۆكى دادگا پرويكرده ميتيا و لىي پرسى بيروپات سەبارەت بە قسەكانى ئەم شايدەدى دوايى چييه؟

ميتيا بە دەنگى بەرز گوتى: «جگە لە دەرگا، ئەوہى گوتى راستبوو. لە بەر خاترى دۆزىنى سەرم سپاسيدەكەم؛ لە بەر خاترى ئەوہى لىم خۆش بووہ زۆرى لىمەمنونم. ئەم پيرەپياوہ لە تەواوى ماوہى ژيانيدا راست و بىدەغەلە بووہ و بەقەد حەوت سەگ دەرەق بە باوكم وەفادار بووہ.»

سەرۆكى دادگا وريايى پيدا كە: «ئاگات لە دەمت بى، ديميتىرى فيودورويچ»

گريگورى منجاندى: «من سەگ نيم.»

ميتيا گوراندى: «زۆر چاكە من سەگم، ئەگەر پيتوايە ئەو قسەيە پرسووكايەتتايە، بە خۆمى دەليم و داواي لىيورننت ليدەكەم. من دەرەق بەو پيرەپياوہ زۆر دلرەق و زالمبووم. دەرەق بە "ئۆزۆپ" یش زالم بووم.»

سەرۆكى دادگا ديسان بە موموچى پرسى: «كام ئۆزۆپ؟»

- ئەها، پىيىرۆ... مەبەستم باوكمە، فيودورپاولوويچ.

سەرۆكى دادگا ديسان بە لەبزيكى توند و توورە وريايى پيدا ئاگاي لە زمانى بى.

- خەريكە بيروپاي قازيبەكان دەرەق بەخۆت خراپدەكەى.

كاتىك پراكتينيش شايدەدى دا، پاريزەر وريايى و تيگەيشتويىيى خۆى نواند. واچاكە ئەوہش بلیم پراكتين شايدەديك بوو، كە دادوہر گرنگايەتتايەكى زۆرى پى دەدا. ديار بوو ەموو شتيك دەزانى. زانياريبەكانيشى سەرسورھيتنەر بوون، ەموو شوينيك چووبوو، ەموو شتيكى ديتبوو و قسەى لەگەل ەموانىش كردبوو. مووبەموو ئاگاداريى لە سەر ژياننامەى فيودورپاولوويچ و

يەك يەكى بنەمالەكەى ەبوو. راستيبەكەى نەقلى پاكەتەكەى لە ميتيا خۆى بيستبوو. بەلام كارە جوانەكانى ميتيا لە ميتروپوليس و تەواوى كردەوہ و تەكانى بەوردى باسكرد. ەروہا چيروكى گسكەكۆلەى سەروان ئيسنگيريفى بە جوانى گيزايەوہ. بەلام پراكتينيش سەبارەت بە ميراتەكەى ميتيا قسەيەكى ئەوتوى نەكرد و خۆى بەو قوريات و قسەلۆكانەوہ بەستەوہ. « بە شيوەيەكى شيتانە و كارامازوفيانە بۆ شيواندنى كارەكان، كە پياو سەرەندەرى ليناكا، كە كاميان بۆ ئەو دەبى سەرکۆنە بكرى و كاميان ەقى ئەوى ديكەيانى پامال كردوہ؟» پراكتين ئەو كارەساتە دلەه ژيانەى بە خووخدەيەك زانى كە بە ەوى سەدان سال بەردەدارى و بارودۆخى خەفەتبارى پروسياوہ سەرى ەلداوہ. چونكە ياسا و دامەزراوہيەكى بەريوچى نەبووہ. لە راستيدا ئيجازەيان پيدا بوو تارادەيەك ئازادانە قسە بكا. يەكەم جار بوو پراكتين بۆى ەلەكەوتبوو ئاوا عالەميك گويى ليگرن و دەيويست ەموو سەرەنجەكان بۆ لاي خۆى پراكتيشى. دادوہر دەيزانى پراكتين خەريكى نووسىنى وتاريكە لە سەر ئەم پەروەندەيە. دواتريش لە وتەكانيدا ئاماژەى بە ەيتنەى لايەنى وتارەكەى كرد و ديار بوو ديتوويەتى. پاشان ديبە سەر ئەوہش. وينەيەك كە ئەو شايدە بەدەستيبەوہ دا، وينەيەكى نەخس و تاريكبوو، بنەماى سزاكەى بە جارى قايم و پتەو كرد. لە سەريەك، وتەكانى پراكتين بە ەوى سەربەخۆيى و بەرزىي ئەنديشەكانيبەوہ، داناشتوانى ەولەكەى تووشى سەرسورمان كرد. تەنانەت كاتىك باسى سەردەمى بەردەدارى و بارودۆخى تال و نالەبارى پروسيای كرد، دوو سى كەس چەپلەيان بۆ ليدا. بەلام پراكتين بە ەوى سەرەروپىي و خولياى لاويبەوہ تووشى خەتايەك بوو كە پاريزەر لەرپتوہ كەلكى ليوەرگرت. پراكتين كاتىك وەلامى ئەو پرسيارانەى دەدايەوہ كە سەبارەت بە گرووشنكا لبيان دەپرسى، بە ەوى شادى و ەستكردن بەوہى قسەكانى سەرنجى ئەوخەلكەى پراكتشاوہ، تەواو لە خۆى دەرچووبوو، ئەوہندەى لە قسەدا زيەدەرەوى و پركيشى كرد كە ناوى ئاگرافنا ئەلكساندرفناى وەك «گراوى سامسانوف» ەيتا. پاشان ەرچەندى ەوليدا نەيزانى چۆن ئەو قسەيەى

قوتداتەو. چونكە فیتی یۆكۆویچ ھەر لەرئوھ مەچەکی گرت. ھەمووشی بەو ھۆیەو بوو، كە راکیتین بییری لەو بابەتە نەکردبوو، كە پارێزەر لەو ماوھ كورتەدا توانیبیتی ئاوا بە سەر بارودۆخ و پیچوپەنای پەرەندەكەدا زالبی.

پارێزەر بە بزەییەکی میهرەبان و بەرێزانەوھ گوتی: «ئێجازە بفرمۆن پیرسم كە ئیو، ھەر ئەو ئاغای راکیتینەن كە نامیلکە یەكتان بەناوی «ژیانی بییری كۆچکردوو، باوھزوو سیما» بلاو کردۆتەوھ كە پرە لە بیروكە ی مەزھەبی و پیشكەش بە ئۆسقۆفت کردووھ؟ لەم دواییانەدا خۆیندەمەوھ و زۆرم بی خۆشبوو و چیژم لیوھرگرت.»

راکیتین كە دیار نەبوو بە چ ھۆیەك ئاوا تیکچووھ و تا رادەییەك ھەستی بە شەرمەزاری دەکرد، لە ژیر لیوییەوھ گوتی: «بۆ ئەوھ نەنووسی بلاوی بكەمەوھ... دواتر بلاو بۆوھ.»

– ھەر زۆر نامیلکە ی چاکە، زۆر باشت نووسیوھ، بییریاریکی وھك ئیوھ دەتوانی و دەبی بشتوانی، لە باسیکی كۆمەلایەتیدا گرینگترین و بەربلاوترین بیرورا دەربری. ئەو نامیلکە جوان و پڕئامۆژگارییەتان كە لە سایە ی ئۆسقۆفەوھ بە شیوھییەکی باش چاپ و بلاو بۆتەوھ، خزمەتیکی گەرھ و بەرچاوی کردووھ... بەلام مەبەستیکی گرینگ كە دەمەوئ لیتانی بیستم ئەمەییە، ھەر ئیستا گوتت لەگەل خاتوو ئیسۆتیلۆف ئاشناييەتیەکی نزیكتان بووھ. (دەبی ئەوھش بلیم ئیسۆتیلۆف نازناوی گرووشنكا بوو. ئەوھشم ئەو رۆژە لە كاتی دادگاییەكەدا بۆ یەكەم جار بیست.) راکیتین وھك چەوھندەر سوور بووبۆوھ، گوراندى: «ناتوانم باسی ھەموو پێوھندی و ئاشناييەتیەكانم بكەم... من پیاویکی جھیلیم... كی دەتوانی ولامدەری تەواوی ئەو دیدار و ئاشناييەتیانە بی كە لە ژیانیدا بووھ؟»

فیتی یۆكۆویچ، كە ئەویش تارادەییەك شیوابوو، پەلە ی ئەوھ ی بوو كە داوا ی لیبوردن بكا، گوتی: «دەزانم، زۆرباش تێدەگەم. ئیوھش وھك ھەموو كەس دەتوانن لەگەل ژنیکی شوخوشەنگ و دلرفین سەری ئاشناييەتی داخەن كە، تافی لاویش بەوشتانەوھ خۆشە. بەلام... تەنیا دەمویست بزەنم... وھك زانیومە

خاتوو ئیسۆتیلۆف یەك دوو مانگ لەمەوبەر زۆر تامەزرۆ بووھ لەگەل ئالكسی فیودۆرۆویچ ئاشنا بی و ئەگەر بە جلوبەرگی راھیبانەوھ بیبە ی بۆلای، قەولی داوھ بیست و پینچ رۆبلیت بداتی، ئەوھش لە راستیدا عەسری ئەو رۆژە پینش ھات كە ئەو جینایەتە سامناكە روویدا، كە ئیستا ئەم دادگایییەمان بۆ گرتووھ. تۆش ئالكسی كارامازوف برد بۆ لای خاتوو ئیسۆتیلۆف و بیست و پینچ رۆبلیت پاداش لەو خاتونە وەرگرت. ئەوھ ی دەمویست لیتان بیستم ئەمە بوو.»

. گالته بوو... ئاخ نازانم ئەوھ چ قازانجیکی بۆ ئیوھ تێدایە... ئەو پارەییەم

وھك گالته لیوھرگرت... خەیاڵم بوو لە پاشان بیدەمەوھ...

. كەوايە وەرگرت... بەلام تا ئیستا نەتداوھتەوھ... داوتەتەوھ؟

راکیتین منجاندی: «ئەوھ شتیکی ئاساییە و ھیچ ھەمیەتیکی نییە. وەلامی

ئەو جۆرە پرسیارانەش نادەمەوھ... چونكە پارەكە ی دەدەمەوھ.»

سەرۆکی دادگا پەرییە نیو قسەكانیان، بەلام فیتی یۆكۆویچ گوتی لیپرسینەوھ ی لە ئاغای راکیتین تەواو بووھ. راکیتین كە ھەستی بە شەرمەزاری دەکرد و پینوابوو سووك بووھ، لە سەر سەكۆی شایەدیدانەكە ھاتەخوار. ئەو شوپنە ی قسەكانی لە سەر ئاپۆرە ی خەلكەكە ی دانابوو، بايەخی نەما، قەلافەتی فیتی یۆكۆویچیش، ھەروا كە چاوی لە رۆیشتنەكە ی راکیتین دەکرد، دەتگوت بە چاوی ئەوھ بە خەلكەكە دەسەلمینی: «ئەوھش نمونە ی ئەو مرۆقە پروناكییرە ی كە تۆمەتباری دەكەن» لە بیرمە ئەو قسانەش بەبی ھاتوھاواری میتیا كۆتایی پینەھات. قسەكانی راکیتین سەبارەت بە گرووشنكا بە جاری ئیمان ھەردە ی کردبوو، لە ناکاو گوراندى: «بیرنارد!» داوی وەقسەھیتانی راکیتین و داوی ھاتنی ئاخافتنەكە ی، سەرۆکی دادگا لە میتیای پرسى قسەییەکی بۆ گوتن ھەییە، میتیا بە توورەیی گوتی:

. لەو كاتەوھ قۆلبەست كراوم، پارە ی لیقەر ز کردووم و نایداتەوھ! ئەوھ

بیرناردیکی ھەلخواز و ھیچوپووچە، ئیمانی بە خوداش نییە؛ كلاری لە سەر ئۆسقۆفیش نا!

میتیا دیسان به هوی قسه رهقی و زمان پیسی سه رکونه کرا، به لام راکیتین ئیتر ئابرووی پیوه نه مابوو.

شایه دی دانی سه روان ئیسنگیرفیش بیفایده بو، به لام له بهر هویه کی جیاواز. سه روان به جلو به رگیکی کون و چلکن و پوتینی قوراوییه وه هاتبوو، پاشان به هوی چاوه دیری ئه فسه رانی پولیسه وه ده رکوت که ته واو به دمه سه. سه بارهت به سووکایه تی پیکردنی له لایه ن میتیا وه پرسپاری لیکرا، به لام خوی بوارد له و لام دانه وه.

- خودا خیری وه پیتی. ئیلیوشچکا پیگوتم له و باره وه هیچ نه لیم. خودا له و دنیا توله م بو ده کاته وه.

- کئی گوتی وه لامیمه ده وه؟ مه به ستنت کتییه؟

- کوره که م، ئیلیوشچکا. له لای به رده که گوتی: «باوه، باوه، زوری سووکایه تی پیکردی!» ئه و ئیستا خه ریکه دهری...

سه روان له نا کاو دای له پر مه ی گریان و له هه مبه ر سه روکی دادگادا به چوکدا هات. له گه ل پیکه نینی خه لکه که به پرتا و بردیانه دهری... ئه و کار دانه وه یه ی دادوهر له بهر چاوی گرتبو، هیچ ناکامیکی لینه که وته وه.

فیتی یوکووچ هه ر هه لیککی بو ده ره خسا، هه ولی دها ئه وه پهری که لکی لیوه رگری. به زانیاری وردیش له سه ر چونا یه تی په روه نده که خه لکی زیاتر تووشی سه رسامی ده کرد. به م شیوه یه، بو وینه تریفون بوریسیچ چاکی خوی نیشاندا و بیرو پای سه بارهت به میتیا زور ده مارگرژانه بوو. به قامک حیسابیکرد که یه که م جار میتیا له ماکرویه، حه تمن سی هه زار روبلی خه رج کردو وه و گوتی به ته واوی له وه دلنایه. «یان بریک له وه که متر. ئه گه ر بزائن چون پاره ی بو ئه و که چه قه ره جان هه لده رشت! لادنیه ئه سپیونه کانیش وه نه بی یه کی نیوه روبلیکیان بو فریداته سه ر شه قام، به لکو هه موویان یه کی بیست و پینچ روبلی پیدان. نازانی چه نده شیان لیدزی! هه رکه سه ی به شی خوی پاره ی ده رفاند و شرتوون ده بوو. له جبی واش دز به کئی ده گری، هه ر له سه ره تای به زم و ره زمه که وه وه ک گه لای دار پاره ی هه لده رشت، ئیتر چون ده توانی

مه چه کی دز بگری؟ لادنیه کانی ئیمه هه موویان دزن؛ ئه و دنیایان هه ر له بیر نییه. ئه و که لادنیانه ی ئیمه نه زمیکی ئاوا فیر بوون، له وه تا فیری ئه و دزی و فزییه بوون، گورزی خویان گرتو وه. پینشت زور ده سته نگ و هه ژار بوون.» له راستیدا، ته واوی خه رگی و ده ست بلاوییه کانی وه بیر هاته وه و شاخ و بالیشی پنده دا. له ناکامدا هیچکه س بروای نه ده کرد ئه و شه وه هه زار و پینچ سه د روبلی خه رج کردی و پاشما وه که ی له تووره که یه ک نابی و له ملی کردی. تریفون بوریسیچ حه ولیده دا هه رچونیکه دادوهره کان قانع بکا و پینان سه لمیتی میتیا ئه و هه له خه رجییه ی کردو وه، بو یه گوران دی: «سی هه زار روبلم به ده ستییه وه دی، وه ک ئه و روزه لیم روونه، به چاوی خوم دیم. پیموا یه ده زانم پاره ببزیرم.» کاتیک فیتی یوکووچ ناچار بوو لیپرسینه وه ی له گه ل بکا، نه یویست قسه کانی به درو بخاته وه، به لام ده ستیکرد به پرسپاری کردن سه بارهت به یه که م به زم و ره زم له ماکرویه. یانی مانگیک بهر له قولبه ست کرانی میتیا، تیموتی و کابرایه کی دیکه ی لادی به ناوی ناکیم، له دالانه که گه لایه کی سه د روبلیان دیبو وه که میتیا لیکه وتبوو، هه لیده گرنه وه و ده ییه ن بو تریفون بوریسیچ. ئه ویش له بهر خاتری ئه و کاره یان یه کی روبلیکیان ده داتی. پاریزه ر پرسپی: «ده ی، کاک کاروانسه راچی ئه و سه د روبله ت دایه وه به دیمتری کارامازوف؟» تریفون بوریسیچ ده یویست لاری بروا و راستی نه لی... به لام دوا ی ئه وه ی ئه و دوکابرا لادنییه یان هینا بو لیپرسینه وه، ناچار بوو دانپیدابنی که ئه و سه د روبله ی وه رگرتو وه، به لام گوتی ته واوی پاره که م بیکه م و زیاد داو ته وه به دیمتری فیودورووچ. «به لام چونکه ئه و به ریزه له و کاته دا مه ستبوو، په نگه له بیرینه بی.» به لام چونکه سه ره تا حاشای له و سه د روبله کردبوو، ناچار بوو ناکیم و تیموتی بو سه لماندنی مه سه له که بیتن، هه ربویه هه مو قازی و دادوهر و خه لکه که ی تووشی دردوگی کرد و بروایان نه ده کرد ئه و سه د روبله ی دابیته وه به میتیا. هه ربویه یه کیکی تر له شایه ده پر مه ترسییه کانی دادیاری دیسان ئیحتوباری چوو.

تۆبەى دوو لە ھەيستانىيەكە ھات بۆ شاھەدى دان. ئەوان زۆر بە لووتبەرزى و سەربەخۆيىيەو، بە دەنگىكى بەرز گوتيان بە جووت لە خزمەت خاك و ولاتدا بوون. و «پان مېتيا» سى ھەزار رۆبلى پى پېشنيار كردوون كە «شەرەفيان لىكړى»، برىكى زۆرىشى پارە بە دەستەو بوو. پان مووسا پاولوويچ قسەكانى پر بوو لە وشە و رستەى لە ھەيستانى، كاتىك تىگەيشت ئەو كارە لە بەرچاوى سەرۆكى دادگا و دادوەر قەدرى دەباتە سەرى، زياتر باى لە خۆى كرد و بە پۆز و دەمارەو، يەكسەر چووو سەر زمانى لە ھەيستانى. بەلام فېتى يۆكويچ ئەوانىشى بە دەندووك پىوھ كرد. ديسان تريفون بۆرىسيچيان بانگ كردەو، دواى تۆزى خو گنخاندن، ناچار بوو دانىيابنى كە پان ورۆبلىفسكى بەستەيەكى گەنجەفەى ساختە لە جىي گەنجەفەكەى مېتيا داناو، پان مووسا يالوويچيش لە ماوھى يارىيەكەدا گزەى كردوو.

بەو شىوھى پرمەترسىترىن شاھەدەكان بۆ لىپرسىنەوھ راکيشكران و فېتى يۆكويچى بەناوبانگ توانى ھەموويان بەدناو بكا و توشى شەرمەزارىيان بكات. لەگەل ئەوھشدا دادوەر و كارناسانى دادگا پەسنى لىھاتوويى و شارەزايى فېتى يۆكويچيان كرد و لە خۆيان پرسى ئەم كارە پرهونەر و ئەزمونەى بە كەلكى چى دى؟ چونكە ديسان دووپاتىدەكەمەوھ ھەموو ھەستيان بە قورس بوونى سزاكەى مېتيا دەكرد و جار لەگەل جار قورستر و حاشاھەلنەگرتەر دەبوو. بەلام كاتىك متمانە و زالبوونى ئەو «چادووبازە گەرە»يان بۆ دەرکەوت و زانىيان ئارام و لەسەرەخۆيە، چاوەرپوان مانەوھ و لە دلى خۆياندا دەيانگوت: «كەسايەتییەكى ئاوا» بېھوودە لە پترزبۆرگەوھ نەھاتووھ و كەسىكى وا نىيە سەرنەكەوتوو بگەریتەوھ.

(۳)

پزىشكانى كارزان و نيو كىلو فستق

پشكنىنى پزىشكانىش ئاكامىكى پر قازانجى بۆ تۆمەتبار لىنەكەوتەوھ. دواتر دەرکەوت كە فېتى يۆكويچ زۆرى دل بەو كارە خوڤ نەكردبوو. لە سەر داوا و پىداگرى كاترنا ئىوانا ئەو پزىشكە بەناوبانگە لە مۆسكووھ ھاتبوو. ھەلبەت بۆ پارىزەر زەرەدىكى بەدواوھ نەبوو، لەوانەيە ناوچاوەكەى ھىنايىتى و زۆرىش بەقازانجى تەواو بى. سەرەپراى ئەوھش چونكە بىروراي پزىشكەكان دژى يەك بوون و لە سەر پشكنىنى مېتيا كۆك نەبوون، كارەكە ئاكامىكى سەير و پىكەنىنى لىكەوتەوھ. پزىشكەكان لەم كەسانە پىكھاتبوون، پزىشكى مۆسكووى، پزىشكەكەى خۇمان ھىرتىزنستىۆب، ھەرۆھە پزىشكى لاو واروینسكى. ئەو دوانەى دوايى وەك شاھەدى داديارىش ھاتنە سەر سەكۆى شاھەدى.

يەكەم كەس كە وەك كەسايەتییەكى لىزان بانگرا بۆ شاھەدى، دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب بوو. ئەو پىرەپىاويكى سەر و ردىن سپى و نزىكەى ھەفتا سالى تەمەن بوو، مووى پىشەسەرى تەنك بووبوو. كەلەگەت نەبوو، بەلام خاوەنى لەشىكى تىكسەمراو و پتەو بوو. تەواوى خەلكى شار رىزيان بۆ دادەنا. دوكتۆرىكى بە وىژدان و مرۆفكىكى بىوینە و خاوەن ئىمان بوو. ھىرەن ھووتىر يان يەكەى لە برايانى ھۆزى «مۆراويا» بوو، ئەوھم لىرپوون نىيە. سالانىكى زۆر بوو لە نىو ئىمەدا دەژيا و پىاويكى لەسەرەخۆ و خاوەن كەسايەتى بوو. زۆر دلسۆز و مېھربان بوو. بەخۆرايى نەخۆشە دەستكورت و ھەزارەكانى ماریجە دەكرد. سەرى بە مال و كەويلى ھەمواندا دەكرد و

سەردانی نەخۆش و لىقەوماوانى دەکرد و پارەى دەدانى، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا زۆر خىشەسەر بوو. ھەر ئەوەندە پىي بچەقاندبايە و لە قسەيەك سوور بووايەتەو، ئىتر بە ئامان و زامان دەستی ھەلنەدەگرت و پاشگەزبوونەوئى نەبوو. لەگەڵ ئەوەشدا زۆربەى خەلگى شارەكەمان ئاگادار بوون كە ئەو دوكتۆرەى لە سەر داواى كاترینا ئىوانا ھاتبوو، لە ماوہى ئەو دوو سى پوژ مانەوھيدا، سەبارەت بە زانستى دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب قسەى بە تويگى كەردبوو، ئەو دوكتۆرە بىست و پىنج رۆبلى ھەقى فەحسكردنى نەخۆش وەرەدەگرت، لەگەڵ ئەوەشدا چەند كەس لە خەلگى شارەكە بە ھەليان زانى و بىئەوئى گوى بەدەنە گرانيبەكەى خۆيان پيشاندا. ئەو كەسانەش، پىشتەر نەخۆشى دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب بوون، دوكتۆرى مۆسكۆبىيش رەخنەى لەشيوەى ماريجەكەردنەكەى گرتبوو. ئاخىر وایلپھاتبوو ھەركە چاوى بە نەخۆشەكان كەوتبوو، پرسىبووى: «دەى، ئەو كى ئەو دەوا و دەرمانەى لە ملتان كەردوو؟ ھىرتىزنستىۆب؟ ھا، ھا، ھا!» ھەلبەت دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب ھەموو ئەو قسانەى پىدەگەيشتەو، ئىستا ھەر سى دوكتۆرەكە يەك لەدواى يەك ھاتنە دادگا و لىپرسىنەوھيان لەگەڵ كرا.

دوكتۆر ھىرتىزنستىۆب بەبىھىچ پىچانەوھىەك گوتى ئاشكرا ديارە تۆمەتبار ھالى لە سەرخۆ نىبە و ناساغە. پاشان بەلگەى بۆ قسەكانى خۆى ھىنايەو، كە نامەوئى لە قەلەمى بخەم، گوتى ئالۆزى رۆحى و پەرۆشى تۆمەتبار و ھەموو كەردەوھەكانى رابردووى، ھەر ئىستا ئاشكرايە، كاتىك داوايان لىكرد رۆونتر بدوئى كە ئەو پەرۆشى و ناساغىيەى بەچيدا ديارە، دوكتۆرە پىرە بە ساويلكەيى و راشكاوى گوتى كە تۆمەتبار كاتى ھاتە بەردەمى دادگا «ھال و ھەوايەكى تايبەتى» ھەبوو «كە لەم بارودۆخەدا ناكرى شتىكى ئاسايى بى.» ھەرۆھە «وھەك سەرباز راست چاوى لە پىش خۆى برىبوو» كاتىك ھاتە ژوورئى «دەبوو بە شيوەيەكى سروشتى چاوى لەلای چەپەى بكا، شوئىتىك كە ژنانى لىدانىشتبوو، چونكە ئەو يەككىك لەو

كەسانەيە كە تامەزرۆى بينىنى جوانانە و مەتھيان دەكا. ئىستا ش دەبى زۆر چاك بىر لە قسەى ئەو ژنانە بكاتەوھە كە سەبارەت بە ئەو دەدوئىن.»

ئەوھەش بلىم دوكتۆر زۆر چاكى زمانى رۆوسى دەزانى و قسەى پىدەكرد، بەلام زاراوہى ئالمانى بە جوانى بە قسەكانىيەوھە ديار بوو، گوئشى بەوھە نەدەدا چونكە پىيوابوو تەنانتە رۆوسىيەكانىش ناتوانن وھەك ئەو بە زمانى رۆوسى قسە بكەن و زۆرىشى پىخۆش بوو لە قسەكانىدا كەلك لە پەندى رۆوسى وەرگرئى. ھەمىشەش دەيگوت پەندە رۆوسىيەكان چاكترىن و خۆياترىن پەندى دنیان. واچاكە ئەوھەش بلىم زۆر جار بە ھوى فكر و خەيالى زۆرەوھە كاتى ئاخافتن ئاسايىترىن وشەى لە بىر دەچۆوھە. ھىندئى جارپىش ھەر وھبىرى نەدەھاتەوھە، ئەگەرچى بە باشى فىرى بووبوو. كاتىك بە زمانى ئالمانىش دەدوا، ھەروابوو، لەو كاتانەشدا بەردەوام دەستى رادەوھەشاند و دەتگوت ھەولەدەدا وشە ون بووھەكە بدۆزىتەوھە، ھەتا وشەكەشى وھبىر نەھاتبايەتەوھە ھىچكەس نەيدەتوانى ھانى بدا بۆ درىژە پىدانى قسەكانى. ئەو قسەيەشى كە گوتى كاتى ھاتنە نىو دادگاكەوھە دەبوو مىتيا چاوى لە ژنەكان بكا، سرتوخورتى لە نىو خەلكەكەدا سازكرد. تەواوى ژنانى شارەكەم ئەو دوكتۆرە پىرەيان خۆشەوئىست؛ ھەرۆھە دەشيانزانى لە ماوہى تەمەنيدا ژنى نەھىناوھە و ھەر بوخچەى نەكراوھەيە، رەوشت پاك و ئىماندار بوو، بە چاوى رىزەوھە چاوى لە ژنان دەكرد و ئەوانى بە ئافرىناوئىكى بەرز و پىرۆز دەزانى. ھەربۆيە ئەو وتە چاوەروان نەكراوہى ھەمووانى تووشى سەرسورمان كەرد.

دوكتۆرى مۆسكۆبى، كە بە نۆبەى خۆى بانگكرايە سەر سەكۆى شايدان، لىپراوانە و بە توندى دووپاتى كەردەوھە كە بە برىواى ئەو بارودۆخى رۆحىيى تۆمەتبار «لە رادە بەدەر» ئالۆز و شىواوھە. بەوردى و عالمانە باسى «ئالۆزى» و «شەيدابوون» كەرد و گوئشى بەو رۆوداوانەدا بۆمان دەردەكەوئى كە تۆمەتبار چەند رۆژ بەرلە قۆلبەستكرانى، بىگومان تووشى ئەو باردۆخە ئالۆزە بوو، ئەگەر جىنايەتلكىش بە دەستى ئەو ئەنجامدراي،

ئەگەر تەننەت بە وشيارىشەو ئەو كارەى كردى، دىنىام تارادەيەك بىئىختيار ئەنجامىداو. چونكە توانايىي نەبوو بە سەر ئەو ھەستەدا زالبى كە بە جارى گيان و رۆحى داگرتوو. بەلام جگە لەو ئالۆزىيە زووتىيەرەش، دوكتۆر دەستىشانىكرد كە تووشى نەخۆشىي ماخوليا بوو، گوتىشى لە داھاتوودا دەبىتە ھۆى شىتى. (دەبى بلیم ئەم قسەيە بە شىوھى خۆم دەگىرمەو؛ چونكە دوكتۆر بە زمانىكى زۆر عالمانە و پسپۆرەنە دەدوا.) لە درىژەى قسەكانىدا گوتى: «ئەم كردهوانە بە پىچەوانەى ئەقلى سەلىم و مەنتقە. بىئەوھى ئاماژە بەو شتە بكەم كە نەمدىو، يانى دىمەنى جىنايەتەكە و تەواوى كارەساتەكە، پىرى كە لەگەل من قسەى دەكرد، چاوەزىتەكەى جۆرىك بوو كە ھەر باسى ناكرى. جارى وا بوو ھەر لەخۆرا دەيدا لە قاقاى پىكەنن. بەردەوام خۆى توورە و توسن دەنواند و قسەى سەير و سەمەرەى دەكرد: «بىرناردا!» «خوخدە!» و «ھەرەھا قسەى بىسەرەو بەرەى دىكە.» بەلام دوكتۆر بە تايبەت ماخوليا بوونەكەى لەو دەدا دەدى كە مېتيا تەننەت نەيدەتوانى سەبارەت بەو سىھەزار رۆبلەش قسە بكە، كە پىئوبوو بەوھۆيەو كەلوى لە سەر نراو و نەيدەتوانى بىرقەستانىش قسە بكەت. ئەگەرچى دەيتوانى ھىمانە باسى چارەپەشى و خەمەكانى بكە. بە پىنى تەواوى ئەو ئاگادارىيانە، تەننەت لە رابردووشدا ھەركاتىك باسى سىھەزار رۆبلەكە دەھاتە گورپى وا توورە دەبوو لەوانەبوو شىتې، لەگەل ئەو دەشدا ھەمووان بە مرقۆئىكى پاك و بىتەماحيان دەناسى.

دوكتۆرى مۆسكۆيى لە كۆتايى قسەكانىدا بە لەبىزىكى تەوساويەو گوتى: «بەلام لەمەر بىروپاى ھاوكارى بىرمەندەو، كە دەفەرمى، كاتىك تۆمەتبار پىنى نايە نىو دادگاھو دەبوو چاوە لە ژنەكان بكە، نەك وشك و قىت تىيەرى و چاوە پىشى خۆى بىرى، تەنيا ئەوئەندە دەلىم، جگە لەوھى بىروپاىەكى پىكەننىيە، ھەر لە بنەپەتدا تىگەيشتنىكى نادرۆستە. چونكە لەگەل ئەو بە تەواوى كۆكم كە تۆمەتبار كاتى ھاتنە نىودادگاھەو، شوپىنىك كە چارەنووسى مەعلوم دەبى، نەدەبوو راست چاوە لەپىشى خۆى بىرى، بەلام

پىشموايە نەدەبوو چاوە لە ژنەكانىش بكە كە لاى چەپ دانىشتبوون، بە پىچەوانە دەبوو چاوە لەلاى راست بكە بۆ ئەوھى پارىزەرەكەى بدۆزىتەو، يانى كەسىك كە تەواوى ھىواى داھاتووى بە پارىزەرى ئەوھە بەندە.» دوكتۆر توند و راشكاوانە بىروپاى خۆى دەربرى.

بەلام وتارى چاوەروان نەكراوى دوكتۆر وارۆوئىسكى بە دژايەتىي بىروپاوە دانىشتووانى خستە جموجۆل و سرتوخورت. گوتى: «دىنىام تۆمەتبار بەرلە قۆلبەستكران و ھەر ئىستاش شىواو و تووشى نارەحەتىي رۆحى بوو. ئەوھش چەند ھۆى ھەيە: ئىرەي، رق، مەينۆشىن و... بەلام ئەم باردۆخە رۆحىيە كە ئاغايان پىئانوايە بۆتە ھۆى «پەرۆشى»ى تۆمەتبار و ھەر ئىستا باستانكرد، دروستىيە. بەلام سەبارەت بەو قسەيەى كە دەلىن تۆمەتبار كاتى ھاتنە ژوورى دەبوو چاوە لە راست بكە يان لە چەپ، بە برواى من دەبوو راست چاوە لە پىش خۆى بكە، كە واديارە ھەرواشى كردوو. چونكە بەرەو پرووى شوپىنى دانىشتنى قازى و دادوەرەكانە و چارەنووسى لە دەستى ئەوان دايە. بەم شىوھەيە بۆمان دەردەكەوئى ھەر ئەو چاوە لە رۆبەرووبىرە تووشى ئەو بارودۆخە شىواوى و ئالۆزىيەى ئىستاي كرد.» دوكتۆرى لاو شايبەيە خاكەرايانەكەى خۆى ئاوا بە گەرموگورى دوايى پىھىنا.

مىتيا ھەر لە شوپىنەو كە دانىشتبوو ھاوارىكرد: «ئافەرىن حەكىم باشى! راست وايە، چاكى بۆچووى!»

مىتيايان بىدەنگكرد، بەلام بىروپاى دوكتۆرى لاو شوپىنىكى تەواوى لە سەر قازىيەكان و كۆماى خەلكەكە دانا. ھەر ئەو جۆرەى كە دواتر دەرکەوت، ھەموويان لەگەل ئەو ھاورا بوون. بەلام كاتىك دوكتۆر ھىرتىزىستىويان بۆ شايبەدى بانگكرد، زۆر چاوەروان نەكراوانە، بە قازانجى مىتيا شايبەدى دا. وەك دانىشتوويەكى قەدىمىي شارەكە، كە سالانىكى زۆرە بنەمالەى كارامازوف دەناسى، ھىندى راستىي پىر بايەخى بۆ دادگا بەدەستەو دا. لە ناكاو وەك ئەوھى شتىكى وەبىر ھاتىتەو گوتى:

- بەلام ئەم لاوه چاره پەشە دەبوو ژيانىكى جياوازى بباويه. چونكه له سەردەمى مندالى و تافى لاویشدا خاوهنى دلىكى پرسۆز و مپهرەبان بووه و ئەوهم زۆر چاك بۆ دەرکەوتوو. بەلام پەندىكى رووسى هەيه دەلى: "پياو تەنيا شعورى هەبى باشە، چونكه مرؤقىكى زيرەكى دىكە بچى بۆ ديدەنى، ئىتر حەجى دووبارە حەجە، چونكه ئەو كاتە نەك تەنيا شعورىك بەلكو دوو شعورى دەبى."

دادوهر بى سەبرانە گوتى: «شعورىك باشە، بەلام دوو شعور باشترە.» دادوهر دەيزانى پيرەپياو زۆر بە شينەى دەدوى و گووى لەو نىيە كات بە فيرۆ دەچى، يان چ شوينىك لە سەر گوئىگرانى دادەنى و زۆر بايەخ دەدا بە قسەى نەستەق و بى تامى ئالمانى. پيرەپياو فرولاتاوى پىخۆشبوو.

دوكتۆر هيرتيزنستيو ب خيشە سەرانە دريژەى بە قسەكانى دا: «بەلى، بەلى، دەمويست هەر ئەو تەتان عەرز بکەم. شعورىك باشە، بەلام دوو شعور باشترە، بەلام ئەو لەگەل سەرىكى پىشعورى دىكە بەرەو روو نەبوو بۆيە شعورى خۆشى لە دەستدا. چۆنى لە دەستدا؟ ئەو وشەيهى لە بىر چووبۆوه.» ئەو هى گوت و بە بەر دەموچاوييه و دەستى رادەتەکاند. «ئەها، بەلى، Spazieren.»

- بۆ گەشت و گەران؟

- ئەها، بەلى، بۆ گەشت و گەران، دەمويست ئەو تەتان عەرز بکەم، ئەقلى چووه بۆ گەشت و گەران و کەوتۆتە چالىكى قولەوه و خوى بزر کردوو. لەگەل ئەوانەشدا كورپىكى دلناسک و حەقناسە. هەميشە هەروابوو. چاکم لە بىرە، كورپىكى تيشکە لە بوو، باوكى دەستى ليداشتبوو و لە نيو حەوشەكەى پشتەوهدا بە پىخاوسى بەم لاو لادا هەلدەسوورا. پانتۆلى شىرى لە پىدابوو.

پيرەپياوى راستويژ لە ناکاو بەجۆرى هەست و سۆزەوه ئۇناق گەرووى گرت. فىتى يۆکوويچ قوت بۆوه، وەك ئەو هى هەستى بەشتىك کردبى، هەر لەرپۆهش تيگەيشت.

«بەلى، بەلى، ئەو كاتە جحيل بووم... ئەو كاتە... چلو پىنج سالم تەمەن بوو، تازە هاتبووم بۆ ئەمشارە. ئەو كاتە زۆرم دل بەو كورە سووتا. لە خۆم پرسى چ دەبى نيوكيلو... هين بکرم. ناوەكەيم لە بىر چۆتەوه. نيو كيلو لەو شتەى وا مندال حەزى پىدەكەن، ناوەكەى چييه؟» پيرەپياو ديسان دەستى بە راوەشاندى دەستىکرد. «بە دارەوهيه، لىدەكەنەوه، زۆرىش خۆشە...»

- سىو.

- ئاخ نا، نا. پىوانەى ئيوه بۆ سىو دەدانە دەدانەيه، نەك كيلو... زۆرىشە، ورد و رەقە. دەيخەنە دەميانەوهو دەيشكىن.

- فستق؟

پيرەپياو هەر گوئىشى لىنەبوو بۆ ئەو وشەيه داماو، بە شيوهيهكى زۆر لەسەرەخۆ گوتى: «وايه، دەمويست فستقتان عەرز بکەم. نيو كيلوم فستقم بۆ كرى. چونكه پىشتر هىچكەس نيو كيلو فستقى بۆ ئەو كورە نەكريبوو. قامم هەلىنا و گوتم: «رۆلە گيان Gott der vater.» پىكەنى و گوتى: «Gott der vater, Gott der sohn.» ديسان پىكەنى و گوتى: «Gott der sohn.» ئەو كاتە ديسان پىكەنى و هەتا ئەو جىيەى كە دەيتوانى گوتى: «Geist Gott der heilige.» مى ريم گرت و رۆيشتم. دوو رۆژ دواتر بەرپىكەوت لەو يوه تىپەریم، هەرايکرد: «مامە Gott der vater, Gott der sohn.» بەلام «Gott der heilige Geist» ی لە بىر چووبۆوه. بەلام وەبىرم هينايهوه و ديسان زۆرم زگ پىسووتا. بەلام برديان بۆ شوينىكى دىكە و ئىتر چاوم پىينهكەوت. بىستوسى سالى پىچوو. رۆژىك سەرلەبەيانى، سەرم زوقمى پىرى لىنیشتبوو، لە نيو ژوورەكەمدا خەرىكى متالا بووم لاوىكى جوانچاک و قۆز هاتە ژوورى. نەمناسىيهوه، بەلام قامكى هەلىنا و بە پىكەنینهوه گوتى: «Gott der vater, Gott der sohn, Gott der heilige Geist.» هەر ئىستا هاتمهوه بۆ ئىره و هاتووم سپاست لىبکەم كە

نیو کیلو فستقکهت بو کریم. چونکه هیچ کاتیک نیو کیلو فستقیان بو نه کریم. ئیوه ته نیا که سیک بوون ئه و کارهتان کرد.» ئه و کاته که وتمه وه یادی رۆژگاری خۆشی لای و ئه و منداله پیاوسه م وهبیر هاته وه و دلم له رزی، گوتم: «تو لایکی به ئه مه کی، چونکه له بیرت نه چوته وه به مندالی ئه و نیو کیلو فستقه م بو کریمی.» پاشان باوه شم پیداکرد و دوام بو کرد و فرمیسک به چاومدا هاته خوارئ. پیکه نی، به لام ئه ویش فرمیسکی هه لوه راند... چونکه رووسی کاتیک ده بی بگرین، ناگرین. زور جار پیده که نن و که م وایه گریانیا ن بی. به لام ئه و گریا، به چاوی خوم دیم گریا. ئیستاش، مخابن...!»

میتیا هه ر له شوینی خوی که دانیشتبوو دهنگی هه لینا: «ئیستاش ده گریم، ئالمانی، ئیستاش ده گریم، ئه ی پیاوی خودا.»

وه لحاسل ئه م به سه رهاته شوینیکی باشی له سه ر خه لکه که دانا. به لام ئه وه ی هه مووانی تووشی سه رسوورمان کرد و قازانجی بو میتیا هه بوو، شایه دی دانی کاترینا ئیوانا بوو، که هه ر ئیستا باسیده که م. له راستیدا کاتیک شایه دهکانی تومه تبار شایه دییان دها، وایده نواند که میتیا نیوچاوانه که ی هیناوییه تی، ئه وه ی جیی سه رنجیش بوو ئه وه بوو که پاریزه ریشی تووشی سه رسوورمان کردبوو. به لام به ره له وه ی کاترینا ئیوانا بانگبکری بو شایه دی، ئالیووشا بانگرا بو لپرسینه وه، ئه ویش راستیه کی وهبیر هینایه وه که خه ریک بوو گرینگترین خالی تومه ته که ره تکه ته وه و به قازانجی میتیا ته واو بی.

(۴)

میتیا نیوچاوانه کی هیناوییه تی

ئه م بابه ته ته نانه ت ئالیووشاشی تووشی سه رسوورمان کرد. ئه و پیویست نه بوو سویند بخوا، له بیریشمه هه ردوولا زور به ئه ده بانه و هاودلانه قسه یان له گه ل ده کرد و ریزیان بو داده نا. دیار بوو ناوی به چاکه ده رکردوو. ئالیووشا زور خاکه رایانه و له خو بردوو هاته قسه، به لام هاودلی و گرتنی لایه نی برا ناشاده که ی حاشای لینه ده کرا. له وه لامی پرسیاریکا ئاوی باسی برا که ی کرد: ئه و رهنگه مرؤفیکی توورپه و جینگزی و دلناسک بی، به لام له گه ل ئه وه شدا به شه ره ف و ده مارزل و ده ست و دلپازه و له کاتی پیویستدا گیان له سه ر دهسته و بو هیچ فیداکارییه ک دریغی ناکا. سه ره رای ئه وه ش گوتی که برا که ی شهیدای گرووشنکایه و له م دواویانه دا له گه ل باو کم که وتبوونه رقه به رایه تی و له تامیان ده رکردبوو. به لام ئه وه ی که ده لین میتیا بو پار ه ئه و قه تله ی کردوو، زور به توورپه یی ره تیکرده وه، ئه گه رچی دانی پیانا که سی هه زار رۆبله که وه ک کیچ که وتبووه که ولی میتیا؛ ئه و پار ه یه شی به میرات و به شه مالی خوی ده زانی که باوکی دهستی به سه ردا گرتوو. ئه گه رچی ئه و زوری گوی به پار ه و مالی دنیا نه دها، ته نانه ت بو ئه و سی هه زار رۆبله ش به رقه وه باسیده کرد و پار ه که به لایه وه گرینگ نه بوو، به لکو مه به ستیکی تری هه بوو. به لام سه باره ت به رقه به رایه تی ئه و جووته هه ر وه ک دادوهر باسیکرد. یانی رقه ی نیوان گرووشنکا و کاترینا. خوی گنخاند و ته نانه ت حاشای له چه ن پرسیاریش کرد و وه لامی نه دایه وه.

داوهر پرسیی: «ئایا براكه تان پئینگوتن، به هه رشپوهیه کی بی، دهیههوی باوکتان بکوژی؟» گوتیشی: «ههلبهت ئه گهر پیتخوشنه بی، ده توانی وهلام نه دهیههوه.»

ئالیووشا له ولامدا گوتی: «به شیوهی راسته وخو ئه وهی به من نه گوت.»
- چۆن؟ به شیوهی ناراسته وخو گوتی؟

- جاریکیان باسی بق و بیزاریی خوئی دهرهق به باوكم كرد و گوتی دهترسی رۆژیک رقی ههستی و خوین بهری چاوی بگری و بیکوژی.

- تۆش باوهرت به قسه کانی کرد؟

- به داخه وه باوهرم کرد. بهلام هه میشه له سهه ئه و باوهره بووم که له و کاته نه خسه دا ههستیکی پیروژن رزگاریده کا، هه وهک رزگاریشیکرد. چونکه ئه و باوكمی نه کوشتووه.

ئالیووشا ئه م رستهی دوایی "ئه و باوكمی نه کوشتووه" به دهنگیکی ئه وهنده بهرز گوت که هۆلی دادگا که دهنگیدایه وه و دادوهر وهک ئه سپی جهنگی که به دهنگی که په نا داده چله کی، ئاوا داچله کی.

- دلنیا به باوهری ته واوم به سه داقت و ئیمانی ئیوه ههیه و دهزانم له بهر ههستی برایهتی لایه نی میتیا ناگری. بیروپای سهیری ئیوه سه بارهت به و کاره ساته هه له رۆژی یه که می لی پرسینه وه وه بو هه مووان پوون بوته وه.

لیتان ناشارمه وه که بیروپای ئیوه شتیکی تاکه که سییه و له گه له به لگه کانی دیکهیدا دیاره یه ک ناگریته وه. بۆیه پیموایه پیویسته پنداگرانه داواتان لیکه م، بلین چی بوته هوی ئه وهی بروات به بی تاوانی براكهت بی، ههروه ها ئه و تاوانه تایبه تییهی تر که له یه که م لی پرسینه وه دا به زه ره دی براكهت شایه دیت له سهه را؟

ئالیووشا ئارام و له سه ره خو وه لامیدایه وه: «یه که م لی پرسینه وه، من ته نیا وه لامی پرسیاره کانم دانه وه. له لایه ن خو مه وه هیه تۆمه تیکم نه دا وه ته پال ئیسمیر دیاکو ف.»

- له گه له ئه وه شدا به زه ره دی ئه و شایه دیت دا؟

- وته کانی دیمیتری برام وایلیکردم. پیمان گوتم کاتی قۆلبه سترانی ئه و چی روویداوه و له پیش لی پرسینه وهی منیشدا ئاماژه ی به ئیسمیر دیاکو ف کردبوو. وهک ئه و رۆژه لیم روونه براكه م بیتاوانه، ئه گه ره ئه ویش ئه و قه تلله ی نه کردووه، که وایه ...

- که وایه ئیسمیر دیاکو ف؟ بو ئیسمیر دیاکو ف؟ بوچی وا دلنیا ی که براكهت بی تاوانه؟

- هه ره ده بی دلنیا بم. دهزانم درۆ له گه له من نا کا. چاو له چاوی که م دهزانم درۆ ناکات.

- هه ره به چاویدا ده زانی. جگه له وه به لگه ی تر ت نییه؟

- به لگه یه کی تر م نییه.

- سه بارهت به تۆمه تبار کردنی ئیسمیر دیاکو فیش هیه به لگه یه کت نییه جگه له وته کانی کاکت و حالاتی چاوی؟

- نا، به لگه یه کی تر م نییه.

دادوهر لی ره دا دهستی له لی پرسینه وه هه لگرت. شوینیک که شایه دییه که ی ئالیووشا له سهه ره خه لکه که ی دانا، زۆر هیوا بر او انه بوو. به ره له محاکه مه، سه بارهت به ئیسمیر دیاکو ف قسه و باس له گو ریدا بوو، ئه م شتیکی بیستبوو، ئه وی دیکه ش ئاماژه ی به شتیکی تر ده کرد، ده یانگوت ئالیووشا به لگه ی چاکی سه بارهت به بی تاوانی براكه ی و تاوانبار بوونی ئیسمیر دیاکو ف کو کردۆته وه، له کو تاییشدا ده رکه وت هیه چی پی نه بوو، جگه له باوه ری ئه خلاق ی و برایانه هیه به لگه یه کی دیکه ی به دهسته وه نه بوو.

به لام فیتی یوکۆویچ ده ستیکرد به لی پرسینه وه. ئالیووشا له وه لامی ئه و پرسیاره دا که که نگی دیمیتری فیو دورۆویچ باسی بق و توورپه یی خو ی کردووه و گوتوویه له وانه یه باوکت بکوژی، بو وینه ئه و وته یه شی له دواین چاوپیکه وتنیان به ره له روودا وه که بیستبوو، داچله کی - ده تگوت تازه شتیکی وه بیر هاتۆته وه و خه ریکه تییده گا.

- هەر ئىستا رووداويكم وهبیر هاته وه كه به تهواوی له بیرم چووبووه. ئەو كاته لیم پروون نه بوو، به لام ئیستا...

هەر ئیستا دەر كهوت كه بۆ یه كه م جار بیروكه یه كه به زهینی گه یشتوو، به تامه زرووی گیزایه وه؛ ئیوارهی ئەو رۆژه له سەر ریگای کلیساكه، له دوایی چاوپیکه وتیاندا له ژیر دارهكه، میتیا له سینگی خۆی دابوو، «لای سهرووی سینگی» چەند جاریشی له سه ریه كه له سینگی دابوو، گوتیوشی كه رهسه ی كړینه وه ی ئابرووی خۆی پێیه، ئەو كه رهسه یه ش لیږدها بوو، له سەر سینگی. ئالیووشا له درێژه ی قسه كانیدا گوتی: «كاتیک له سینگی خۆی دا، پیموابوو مه بهستی ئەوه یه له دلی دایه، رهنگه وه و هیزیک له دلیدا بدۆزیته وه كه خۆی له دهست ئەو شووره ییه به سامه دهرباز كا، كه له بۆسه یدا بوو و ته نانه ت نهیده و ئیرا لای منیش دانپیدا بنی. ده بی ئەو راستیه ش بدرکینم كه ئەو كاته پیموابوو باسی باوكم ده كا، ئەو شووره ییه ش كه تووشی ترس و دل خورپه ی كرده وو، پیموابوو چونه گیان باوكمه و ده به و ئی بی حورمه تی پینكا. هەر راست له و كاته شدا بوو كه ئاماژه ی به شتیک له سەر سینگی كرد، له بیرشمه ئەم بیروكه به زهیندا هات كه دل له و به شه ی سینگا نییه، به لكو له خوارتره وه یه و دهستی له بهر ملی خۆی دا و بهردهوام ئاماژه ی به و شوینه ده كرد. ئەو كاته پیموابوو بیروكه یه کی گه و جانه یه، به لام رهنگه ئەو ئاماژه ی به و تووره كه چكۆله كرده ی كه هه زاروپینج سه د رۆبلی تیدا بووه!»

میتیا هەر له جی خۆیه وه و به دانیشتنه وه هاواریکرد: «وايه، راست وايه، ئالیووشا، دهستم له و تووره كه چكۆله ده دا. كه وهك نووشتوو له ملم كرده وو.»

فیتی یو كوو یچ رۆی بۆ لای و داوایی كرد بیدهنگ بی. هەر له و كاته شدا وهك چه ققه به ئالیووشا وه نووسا و هه لپینجا. ئالیووشا كه بیره وه ریبه كانی هۆشی لیبیبوو، به گروتینه وه بیرورای خۆی دهربری و گوتی كه ئەوه ی بۆ میتیا بوو بووه هۆی شووره یی له وانه یه هەر ئەو هه زار و پینج سه د رۆبلی بی

كه وهك نیوه ی قهرزه كه ی دهیداته وه به كاترینا ئیوانا. به لام هه روا له سەر ئەوه سوور بوو كه قهرزه كه نه داته وه و بۆ مه به ستیكي ديكه كه لکی لیوه رگری - یانی هه لگرتنی گرووشنكا، ئەگەر له گه لی بچن.

ئالیووشا، به شله ژانیکي كتوپره وه گوتی: «هه روايه، ده بی هه رواش بی. كاكم چەند جار هاواریکرد كه نیوه ی ئەو شووره ییه، به نیوه ی ئەو پارهیە (وشه ی "نیوه" ی چەند جار دووپات كرده وه) ده توانی له رپوه خۆی دهرباز بكا، به لام برۆا به خۆنه بوون به رۆکی پینگرتیوو... كه پیموابوو ئەو كاره ی له دهست نایه!»

فیتی یو كوو یچ تامه زرویا نه پرسیی: «كه وايه دلنای و لیت پروونه كه به مست له و شوینه ی سینگی خۆی ده دا؟»

- وهك رۆژ لیم پروونه و دلنایم، چونكه له و كاته دا پیم سه یر بوو: «دل له خوارتره وه یه، بۆ به مست له و به رمله ی خۆی ده دا،» ئەو كاته ئەو بیر كرده وه ی خۆم زۆر به لاوه گه و جانه بوو... چونكه چاكم له بیره ئەو بیر كرده وه یه م به شتیکی گه و جانه زانی... ئەو كاته زۆرم بیر لیکرده وه، بۆیه ئیستا وه بیرم هاته وه. چۆن ده كری تا ئیستا له بیرم چووبیته وه! كاتیک گوتی ئەو شته ی پێیه؟ مه بهستی هەر ئەو تووره كه چكۆله بوو، به لام ئەو هه زاروپینج سه د رۆبلی به كاترینا ئیوانا نه دایه وه. كاتیک له ماكرویه قۆلبه ست كرا، هاواریکرد ده زانم، نه قله كه ییم بیستوو. ئەو كاره ی به پرشووره ییترین كرده وه ی ژیا نی خۆی ده زانی، كاتیک دهیتوانی و بۆی ده لوا نیوه ی (سه رنجبه دن، نیوه ی) قهرزه كه ی به كاترینا ئیوانا بداته وه، نهیتوانی خۆی پازی بكا و دهستی له دلی نه بووه، بۆیه وای به چاك زانی له بهر چاوی كاترینا ئیوانا دز بی، بۆ ئەوه ی دهست له و پارهی هه لگری. ئەو قهرزه ش بۆ ئەو ئازار و ئەشكه نجه یه کی رۆحی بووه!

دادوهر په رپیه نیو قسه كان. داوای له ئالیووشا كرد جارێکی دیکه ته واوی رووداوه كه بگرتیته وه. چەند جاریش له سەر ئەم پرسیاره پینداگری كرد كه

ئایا میتیا ئاماژەى بەشتیک دەکرد؟ رەنگە ھەروا لەخۆرا بە مست لە سینگی خۆى دابى.

ئالیووشا گوراندى: «بەلام بە مستى لىننەدا، بە قامكى ئاماژەى بۆ دەکرد و دەستى ئالیرەى خۆى دەدا... چۆن دەکرى تا ئىستا بە تەواوى لە بیرم چووبیتەوه!»

سەرۆكى دادگا لە میتیای پرسى سەبارەت بە شایەدى دواىین شایەد دەلى چى. میتیا قەبوولیکرد و گوتى ئاماژەى بەو ھەزاروپینج سەد رۆبلە کردووه که لەو توورەکە چکۆلەدا وەک نووشتوو لە ملى کردووه و ھەلبەت مایەى نەنگ و شوورەىیش بووه. کتوپریش گوراندى: «شوورەىیەک که ناتوانم حاشای لىیکەم، دزیوترىن و شەرماووبیترىن کردەوى ژيانم. دەمتوانى بیدەمەوه، بەلام نازانم بۆ دەستم لە دلم نەبۆوه. پىموابوو کاتیا بەچاوى دز لىمپروانى باشتەر لەو ھى ئەو پارەى بەدەمەوه. شوورەىبىترىن بەشى ئەو کردەوهیەشم ئەو بوو که دەمزانى نايدەمەوه! ھەق بە تویە ئالیووشا! سپاست دەکەم، ئالیووشا! راست وایە.»

لىپرسینەوهى ئالیووشا بەم چەشنە کۆتایى پىھات. لایەنى گرنگ و جىى سەرنجى ئەو لى پرسینەوهیە ئەمە بوو که لانیکەم راستییک پوون بووبۆوه، ئەگەرچى ئەم راستییک بەلگەىەکی زۆر کەمباىخ بوو، بەلام بۆ سەلماندنى ئەو ھى که پارەى خۆى بووه و پاشەکەوتى کردووه، ھەزاروپینج سەد رۆبل بووه و تۆمەتبار لە ماکوۆیەش لە لىپرسینەوهى سەرەتاییدا گوتبووى ئەو ھەزاروپینج سەد رۆبلە «ھى خۆى» بووه، دیارە درۆى نەکردووه و تارپادەىەک کارەکە سووکتەر بووبوو. ئالیووشا خۆشحال بوو. لەگەل ئەو ھى لە خۆشيانا سوور ھەلگەرابوو، گەرپایەوه شوینەکەى خۆى و دانىشتەوه. لە پەستا لە بەر خۆیەوه دەىگوت: «بۆ ئاوا لە بیرم چووبۆوه! چۆن دەبوو لە بیرم بچیتەوه! چى بووه ھۆى ئەو ھى ئىستا وەبیرم بیتەوه؟»

کاترینا ئیوانا بانگکرا بۆ سەرسەکوۆى شایەدیدان. ھەرکە پىنایە ئىو ھۆلەکەوه جموجۆل کەوتە ئىو خەلکەکەوه. ژنەکان دەستیان بە چاو و

چاویلکەکانیاندا دەھىنا، پیاوھکانیش ھەموو کەوتبوونە ملەقوتى و جوولەجوول: تاقمیک ھەستانە سەرپى بۆ ئەو ھى جوانتر بىینن. دواتر ھەموو گوتیان کاتیک ھاتۆتە ژوورى میتیا وەک "چۆرى شیر" سپى ھەلگەراوه. کاترینا ئیوانا سەرتاپى رەشپۆش بوو. خاکەرپایانە و تارپادەىەک شەرمانانە ھەنگاوى دەنا. مەحال بوو بە رەنگى رۆخسارىدا بۆت دەرکەوئى کە شىواو و پەرۆشە؛ بەلام ترووسکەى بریار لە چاوانیدا دیار بوو، ئەو ھى لە بیر نەچى زۆرپەى خەلکەکە گوتیان لەو کاتەدا زۆر جوان و دلرپىن بووه. ئارام و بەروونى قسەى دەکرد. بەجۆرىک کە تەواوى حازریان لە ھۆلەکەدا گوویان لىبوو. زۆر لەسەرەخۆ دەدوا، یان لانیکەم ھەولیدەدا خۆى ئارام و بىخەم بنوینى. سەرۆكى دادگا لىپرسینەوهى خۆى بەئەدەب و ریزەوه دەستپیکرد، دەتگوت دەترسى دەست بۆ ئەو پەلکى گۆلەناسکەى ھەستى بەرى، بە باسکردنى چارەنووسە تالەکەى بىژاکىنى. بەلام کاترینا ئیوانا لە وەلامى یەکەم پرسىاردا، لىپراوانە گوتى کە پىشتەر دەزگىرانى تۆمەتبار بووه؛ بە ئارامى گوتىشى: «بە ئارەزووى خۆى لىم جىابۆوه و بەجىى ھىشتەم...» کاتیک پرسىارى ئەو سى ھەزار رۆبلەیان کرد کە کاترینا ئیوانا دابووى بە میتیا بىنیرى بۆ خزمەکانى لە مۆسکو، راشکاوانە گوتى: «ئەو پارەى نەدایە بىنیرى. لەو کاتەدا ھەستمکرد کە زۆرى پىویستى بە پارەى... ئەو سى ھەزار رۆبلەم پىدا بۆ ئەو ھى ئەگەر ھەزى لىبوو لە ماو ھى ئەو مانگەدا بىنیرى. ھەر پىویستىش نەبوو دواتر ئەو قەرزە تووشى دلەخورپەى بکا.»

نامەھوئى تەواوى ئەو پرسىارانەى لىیکرا و تەواوى ولامەکانى بەوردى دووپاتبکەمەوه. تەنیا دەچمە سەر کاکلى شایەدیەکە.

وتەکانى بەم شىوہىە درىژە پىدا: «لە سەر ئەو باوہرە بووم کە زۆر زوو پارە لە باوکى وەر دەگرى و ئەو مەبلەغە دەنیرى. چونکە دەمزانى زۆر سادق و بىتەماحە... لەگەل ئەو ھى راستییکە زۆر وازى وازىیە... بەلام لەگەل ئەو ھى بۆ پارە ھىچکات دلادلم نەکردووه و برۆى لەو ھى زىاترىشم پى ھەبووه. چونکە دلنیا بوو ئەو پارەى لە باوکى وەر دەگرى، لەو بارەوه چەند

جار له گهل من قسه يکرد. ده مزانی رقی له باوکیه تی و هه میشه له سهر
 نه و باوهره بوو باوکی زولمی لیگردووه و دهستی به سهر به شه ماله کهیدا
 گرتووه. من وه بیرم نایه هه ره شه ی له باوکی کردبئی. دلنیام لای من باسی
 نه وه ی نه کردووه. نه گهر له و کاته دا بهاتبایه بو لای من، سه بارهت به و
 سی هه زار رۆبله خاترجه م ده کرد، به لام به داخوه له و ماوه یه دا نه هات بو
 دیده نیم... منیش که وتبووه بارو دۆخیکی ناله باره وه و نه مدتوانی بانگه یشتنی
 بکه م...» به دهنگیکی پته و راشکاوانه وه دیسان دریزه ی به قسه کانی دایه وه:
 «له راستیدا هه قم نه بوو بو پار ه بیخه مه ژیر گوشاره وه، چونکه پیشتر
 یارمه تیی دابووم و زیاتر له سی هه زار رۆبلی دابوومی، هه روا خۆم به بهر
 منه تی ده زانی. نه گهرچی له و کاته دا نه مده توانی پیشبینی بکه م که ده کهومه
 بارو دۆخیکه وه و ده توانم قهره بووی بکه مه وه و له منه تی بیمه ده ری.» به
 دهنگیکی جینگز یانه وه قسه ی ده کرد. هه ره له و کاته دا بوو فیتی یۆکوویچ
 ده ستیکرد به لیپرسینه وه ی.

فیتی یۆکوویچ، که ههستی به شتیکی باش کردبوو، به ئارامی گوتی: «ئه م
 رووداوه لیزه له سه ره تای ئاشنا بووتاندا رووی دا؟» ده بی لیزه دا له که وانه دا
 نه وه بلیم که (نه گهرچی فیتی یۆکوویچ به حیسابی کاترینا ئیوانا له
 پترزبورگه وه هینا بوویان، به لام کاترینا ئیوانا مه سه له ی پینج هه زار رۆبله که ی
 پووش به سه ره کردبوو که نه و کاته «له بهرده می میتیادا به چۆکدا هاتبوو» و
 پاریزه ریش له و باره وه هیچی نه ده زانی. نه وهش سه ره بوو ته نانه ت کاترینا
 ئیوانا خۆشی هه تا دوایی سات نهیده زانی، له دادگا باسی نه و رووداوه ده کا
 یان نا، بویه چاوه روانی ئیلهامیکی له ناکا و بوو.)

نا، هه رگیز ناتوانم نه و ساتانه له بیر بهر مه وه. ده ستیکرد به گێرانه وه ی
 به سه رهاته که. هه موو شتیکی گوت، ته وای نه و رووداوانه ی میتیا به
 ئالیووشای گوتبوو، ته نانه ت «به چۆکدا هاتنه که شه ی» و هویه که شه ی. باسی
 باوکی و باسی چوونه که ی بو لای میتیا. به لام باسی نه و مه سه له یه ی هه ره
 نه کرد که میتیا به خوشکیدا هه والی لینارد بوو و پیشنیاری کردبوو که واچا که

بو وه رگرتنی پاره که کاترینا ئیوانا خۆی بچی بۆلای. ته نانه ت ئاماژه شه ی
 پینه کرد. به دل فراوانییه کی ته واره وه نه و مه سه له یه ی پووش به سه ره کرد و
 ته نانه ت ههستی به شه رمیش نه کرد و مه سه له که ی وا باسکرد که خۆی به
 شیوه یه کی له ناکا و، به هیوای شتیکی چووه بو لای نه و نه فسه ره لاره... تاکو
 داوای پاره که ی لییکا. که س شتی وای نه دیوه! هه ره له و کاته دا که گویم
 راگرتبوو، سربووم و ئازای نه نامم وه له رزین که وت. هه موو حازریان گوی
 قولاغ بوو بوون و هه ولیانده دا موو به موو له وته کانی حالی بن. رووداویکی
 بیوینه بوو. ته نانه ت له کچیکی سه ره به خۆ و رۆح زلی وه ک نه ویش، دان
 پیا نانیکی ئاوا، نه و جو ره له خۆ بردووی و فیدا کارییه جیی باوه ره نه بوو. بۆچی
 و بو کئی؟ بو نه وه ی پیاویک نه جات بدا که نه و هه موو بی حورمه تی و
 سوو کایه تیه ی پیکردبوو؟ بو نه وه ی هه رچۆنیک بی لانیکه م بریک له سزا که ی
 داشکینی. له راستیدا قه لافه تی نه فسه ریکی لاره. به و په ری ریزه وه له هه مبه ره
 نه و کچه پاک و به سه ته زمانه دا ته عزی می کرد و پینج هه زار رۆبله که ی پیشکه ش
 کرد یانی ته وای دار ونه داری خۆی - به شیوه یکی هاودلانه و سه رنجراکیش
 زه ق بووه. به لام... له دل می دابوو، هه ستیشمده کرد نه م مه سه له یه له وانه یه له
 داها توودا بیته هۆی بوختان، (له راستیدا هه رواش بوو.) دواتر له
 سه رانه ری شاردا بوو به بنیشته خۆشه که و به پیکه نینه وه ده یانگوت نه و
 به سه رهاته ناته واره ووه و خاتو کاترینا هه مووی نه گێراوه ته وه - یانی، نه و
 نه فسه ره لاره ویناچی «به ته عزی م و ریز و حورمه تیکی خالی و خۆلییه وه»
 هیشتییتی نه و خاتوونه شوخ وشه نگه بر وا. به ریز و ماقوولترین ژنانی
 شاره که مان ده یانگوت: «وای دانئین هه مووشی گێراوه ته وه و هیچی
 لینه په راندووه و به سه رهاته که ش هه ره نه وه یه، به لام دیسان له کچیکی عازه ب
 ناوه شیته وه نه و جو ره هه لسوکه وت بکا و پی بنیته مالی لاریکی ره به نه وه،
 ته نانه ت نه گهر بو ناچه تدانی باوکی شه ی بی!»

بلئی کاترینا ئیوانا به و تیگه یشتووی و وریاییه وه، نه یزانیی خه لک وا
 ده لین؟ حه تمه ن له وه گه یشتووه، سه ره رای نه وهش هاته سه ره نه وه ی هه موو

شتیک بلی، ههلبهت، تهواوی ئەو دېدۆنگییه دزیو و پېرسوو کایه تیپانه له مەر ههقیقه تی به سه رهاته که یه وه، دواتر په ره ی سه ند و هه ره له و کاته شه وه هه مووان که وتنه ژیر کار یگه ری. به لام پاریزه ر و قازیه کان، له بیده نگییه کی پر له ریز و تاراده یه که شه رمه زارانه دا گو ییان له کاترینا ئیوانا گرتبوو. دادوه له خوی رانه دی ته نانه ت پرسیار یگیش سه باره ت به و مه سه له یه بکا. فیتی یۆکوویچ کورته کر نۆشیکی بو کاترینا ئیوانا برد. که م تاکور تی سه رکه وتنی به ده سه ته ینا بو! کاره که ی زور به باشی سه ری گرتبوو. سه باره ت به که سیک که دارونه داری خوی که پینج هه زار روبل بووه به ئەنگیزیه کی ده ست و دل بازانه وه پینشکه شی بکا و پاشان نیوه شه و بو دزینی سی هه زار روبل باوکی خوی بکوژی ئەندیشه یه کی دژواره و له گه ل ه یچ راستیه که یه ک ناگر یته وه. فیتی یۆکوویچ هه ستیده کرد ئیستا ده توانی، لانیکه م تۆمه تی دزییه که له سه ر میتیا لایا. «په روه نده» که ره والیک ی جیاوازی به خو وه گرتبوو. شه پولیک له هاودلی بو میتیا وه ری که وتبوو. به لام سه باره ت به میتیا... بویان باسکردم که یه ک دوو جار له کاتی قسه کردنی کاترینا ئیوانادا هه ستا وه ته پین و دیسان دانیش تۆته وه. سه ری به ردا وه ته وه و هه ردوو دهستی به به رچاوییه وه گرتوو. به لام کاتیک شایه دی کوتایی پیهات، له نا کاو به ده نگیکی گریاناوی و ده ست راداشتن بو لای کاترینا ئیوانا، هاواری کرد:

- کاتیا، بو ئاوا به ره و فه وتان پالتپیوه نام؟

دای له هورژنی گریان و هولی دادگا که ده نگی دایه وه. له نا کاو دانی به خویدا گرت و دیسان هاواری کرد:

- ئیستا ئیتر مه حکووم بووم!

پاشان به ددانه چیره وه دهستی له بهر سینگی خوی هه لپیکا و قیت وره پ له سه ر جیی خوی دانیشه وه. کاترینا ئیواناش له نیو هولی دادگا که دا مایه وه و له جیی خوی دانیشه ت. رهنگی په ریبوو، به خه ماری ملی به خوزدا گرتبوو.

ئهوانه ی له نزیکییه وه دانیش تبوون، وتیان ماوه یه کی زور ئازای ئەندامی ده له رزی. گرووشنکا بانگهرا.

خه ریکم له پروداویکی کتوپر نزیک ده بمه وه که ویده چی بیته هوی له نیو چوونی یه کجاری میتیا. چونکه له و باوه رده ام، هه موانیش هه ره له سه ر ئەو باوه رهن تهواوی پاریزه ره کانیش دواتر هه ره ئەوه یان ده گوت. ئەگه ره ئەو پروداوه نه قه ومایه، تۆمه تبار لانیکه م ده به خشرا. به لام ئەوه هه لده گرین بو دوا یی. جار ی چه ند وشه یه که سه باره ت به گرووشنکا.

ئهویش سه ره تا ره شیوش بوو، شالیکی ره شی گرانبا یی له ملی هالاند بوو. به هه نگاوی نه رم و بیده نگ و له نجه یه کی ئارام و سۆنه ئاسایی که تایبه تی ژنانی نه رم نووله، رۆی بو سه ر سه کۆی شایه دیدان. چاوی له سه رۆکی دادگا بریوو، بو لای چه پ یان لای راستی نه ده روانی. به بروای من له و کاته دا زور جوانی ده نواند. به پیچه وانه ی ئەوه ی دواتر ژنان ده یانگوت، ریزه یه کیش رهنگی هه لنه بز رکابوو. هه ره وه ها ده یانگوت روخساری گرژومون و تووره و پر له رق بووه. به بروای من تۆزی شیوا بوو، ئه ویش به و هوییه وه که ده یزانی روانینی ئەم خه لکه چه نده پشکینه ره و له وه ش گه یشتبوو که هه موو تامه زرۆی ده مگو و قسه و قسه لۆکن. ئەو زور له خو بایی بوو و تاقه تی رق و بیزاری نه بوو. یه کی له و که سانه بوو که له گه ل دیتی رق و بیزاری وه ک ئەسه پهنده ر ده په رن و له ئاگری تۆله دا ده سووتین. هه لبه ت شه رم و حه یاش له گو ریدابوو، که وایه سه یر نه بوو ئەگه ر جار جار له بز و دهنگی ده گو رپا. تاوی له بز ی تووره و تۆسن و رق نه ستوورانه بوو، تاویکی تر نه رم و له سه ره خو و له خو بوردوو. جاری وابوو جو ریک ده دوا، ده نگوت که وتۆته ئەولای بیتفاقیه وه و گو یی له ه یچ شتیک نییه؛ وه ک ئەوه ی هه ستبکا: «هه رچی ده بی با بیی چش، قسه ی خو م ده که م...» سه باره ت به ئاشنا یه تی له گه ل فیو دۆرپاولوویچ کورت و کرمانجی گوتی: «هه مووی قوریا ته، بو خه تای من بوو ئەو دهستی له کو ل نه ده کرد مه وه؟» به لام دوا ی ده قیقه یه ک هاته وه قسه: «هه مووی خه تای من بوو. گالته م به هه ردوو کیان ده کرد. به ئه ویش و به

باوکیشی، فریومدان و هەردووکیانم تووشی ئەو پۆژە ڕەشە کرد. ھۆکاری ئەو ڕووداوە من بووم.» سامسانۆفیش بە شیوەیەک ناوی ھاتە گۆرێ. گروشنکا جینگزیانە و ڕووەلمالدرائوانە دەستیپیکردەوہ: «پێوەندیی بە ھیچکەسەوہ نییە. ئەو نان بەدە و پارێزەر بوو، کاتیکی بیکەس و پاپەتی بووم و بنەمالەکەشم پشتیان تیکردم ئەو بالی وەسەر کیشام.» سەرۆکی دادگا بە شیوەیەکی بەئەدەبانە پینگوت وەلامی پرسیارەکان راست و بێ پینچوپەنا بداتەوہ و باسی ئەوشتانە نەکا کە پێوەندیی بە باسەکەوہ نییە، بۆیە گروشنکا سوور ھەلگەرا و چاوی ترووسکە ی ھات.

ئەو پاکەتە سی ھەزار ڕۆبلەکی تێدابوو، چاوی پیننەکەوتبوو، بەلام لەو «قوربەسەری چارەڕەشە» بیستبوو کە فیۆدۆرپاولوویچ پاکەتیکێ ھە یە سی ھەزار ڕۆبلی تێدا یە. «بەلام ھەمووی گەوجییەتی بوو. من پیکەنینم دەھات. تەواوی دنیا یی پێدایەم نەدەچووم بۆلای.»

دادوەر لێی پرسى: «مەبەستت لە «قوربەسەری چارەڕەش» کییە؟»
- ئەو خوێرییە بەرەللا یە، ئیس میر دیاکۆف، کە ئەربابەکی خۆی کوشت و دویشەو خۆی ھەلواسی.

ھەلبەت لەرێوہ پرسیارى لیکرا کە چ بەلگە یەکی ھە یە بۆ ئەو تۆمەتە راشکاوانە یە؛ بەلام دەرکەوت ھیچ بەلگە یەکی بۆ ئەوہ نییە.

گروشنکا گوتى: «دیمیتىرى فیۆدۆرۆویچ ئەوہ ی پینگۆتم؛ باوہرى پیکەن.» گوتیشى: «ئەو ژنە ی لیمان بووہ دىووی مەموزین، تووشى ئەو فەوتان و چارەڕەشییە ی کردوہ؛ راستتان دەوی ھەمووی خەتای ئەوہ.» دەتگوت لەداخانا دەلەرزى، ڤق و توورە یی بە دەنگییەوہ دیار بوو.

دیسان لییان پرسى مەبەستى کییە.

- مەبەستم ئەو کچە یە، کاترینا ئیوانا. ناردى بە دوامدا، خولکی کردم بۆ چوکلێت و شیرینی، دە یویست ھەلمخەلەتینی. شەرم و حەیا نازانى، دەتوانم ئەوہتان بۆ ڤوون کەمەوہ...

لێرە سەرۆکی دادگا بە ڤووناخۆشى وریایى پێدا ئاگای لە قسەکانى بى. بەلام ئەم ژنە بەخیلە لە ناخەوہ دلێ ھەلدەقرا و گویى لەو شتانە نەبوو. دادوەر بە وەبیرھێنانەوہ ی بابەتیک لێی پرسى: «ئەو کاتە ی لە ماکرۆیە دەستگیر کرا، ھەموو دیتیان و بیستیان لە ژوورەکە ی ئەو بەر دەرپە ریت و گۆراندت: «ھەمووی خەتای ئەو بوو. ئیمە پیکەوہ دەچین بۆ سیبیریا!» کەوا یە ئیوہ باوہرتان کردبوو کە ئەو باوکی خۆی کوشتوہ؟»

گروشنکا لە ولامدا گوتى: «لە بیرم نییە لەو کاتەدا چ ھەستیکم بووہ. ھەموو ھاواریان دەکرد ئەو باوکی خۆی کوشتوہ، منیش خۆم بە تاوانبار زانى، پیموابوو لە بەر خاترى من کوشتوویەتی. بەلام کاتیکی گوتى کارى من نییە، لەرێوہ باوہرم پیکرد، ئیستاش باوہرى پێدەکەم و ھەمیشەش باوہرم پیننەتی. ئەو کەسێک نییە دىووی بەزادا بى.»

فیتى یۆکۆویچ دەستیکرد بە لیپرسینەوہ. لە بیرمە جگە لە پرسیارى دیکە، سەبارەت بە راکیتینیش پرسیارى لیکرد و ئەو بیست و پینج ڕۆبلە ی «پیتدا بۆ ئەوہ ی ئالکسى فیۆدۆرۆویچ کارامازۆف بێنى بۆلات.»

گروشنکا، بە ڤق و توورە ییەوہ بزە ی ھاتى: «وہرگرتنى ئەو پارە یە سەیر نییە. ئەو ھەمیشە بۆ وەرگرتنى پارە دەھات بۆلام: ھەموو مانگى لانیکەم سی ڤۆبلی بە فیئل و تەلەکە لیدەساندم. ئەویش زیاتر بۆ زرەق و بەرق و خۆرانا ن: ئەوہندە ی بوو کە بتوانى بەبى یارمەتییى من بژیوی خۆی دا بین کا.»

فیتى یۆکۆویچ، لەگەل ئەوہ ی ھەستى بەشیوانى سەرۆکی دادگا کرد، پرسى: «چى وایلدەکردى دەرھەق بە ئاگای راکیتین ئەوہندە دەستودلباز بى؟»

- ئاخىر ئەو کورى ڤوورمە. بەلام ھەمیشە داوا ی لیدەکردم ئەوہ لەلای کەس باس نەکەم، ئاخىر من بۆ ئەو ما یە ی سەرشۆرى بووم.

ئەم راستییە ھەموانى تووشى سەرسۆرمان کرد؛ نە لە شار و نە لە کلیسە ھیچ کەسێک لەوہ ئاگادار نەبوو. تەنانەت میتیاش. گوتیان راکیتین

کاتی ئه وهی بیست له جینی خوئی وشک بوو و سووره لگه پرا. گرووشنکا بهر له هاتن بو نيو هۆلی دادگا، بیستیوی راکیتین به دژی میتیا شایه دیی داوه، بویه ئه وداخه ی پی پششت. ته وای ئه و شوین دانانه ی قسه کانی راکیتین سه بارهت به بهرده داری و ئاژاوه ی سیاسی له پووسیا، له سه ر خه لکی دانا بوو، به یه کجاری له نيو چوو. راکیتین له بهر چاوی خه لک بوو به تۆزی بهر با. فیتی یۆکوویچ گه شابۆوه: ئه م بابه ته ش په حمه تیکی خودایی بوو. لیپرسینه وهی گرووشنکا دریژه ی نه کیشا و هه لبهت شایه دی دانه که شه شتیکی تازه ی تیدا نه بوو، به لام شوینیکی ناخۆشی له سه ر خه لکه که دانا؛ که شایه دی دانه که ی ته وای بوو دوور له کاترینا ئیوانا، دیسان دانیشه وه، سه دان چاوی قیناوی و توور په تییرامابوون. له سه ره تاوه تا کۆتایی شایه دی دانه که ی، میتیا زمانی نه گه پرا. چاوی له بهرده می بریبوو، و دانیشهتوو دهتگوت بۆته بهرد.

ئیوان فیودۆرۆویچ بانگکرا بۆ شایه دی.

(5)

به دبه ختیبه کی کتوپ

چاکتر وایه بلیم ئه و بهرله ئالیووشا بانگکرا بوو، به لام ده رگاوان به سه رۆکی دادگای راگه یاند که شایه د به هوی نه خۆشییه وه ناتوانی له و ساته دا ئاماده بێ. به لام تۆزی بیته وه سه رخۆ ئاماده یه شایه دی بدا. به لام دهتگوت که س گویی له وه نه بووه و دواتر ئاشکرا بوو.

سه ره تا هاتنه ژووره وهی سه رنجی که سی رانه کیشا. شایه دانی سه ره کی، به تایبهت ئه و دوو خاتوونه په قیبه لیپرسینه وه یان له گه ل کرابوو. خه لکه که ئیتر ئه و کونچکاوییه ی پیشوویان نه مابوو و که م تا کورتی هه ستیان به ماندوو بوون ده کرد. هیشتا چه ند شایه دی دیکه، که دای ئه و هه موو لیپرسینه وه یه، ئیتر وینه ده چوو زانیاری زیاتر به دهسته وه بدهن، پیویست بوو. کات تیده په پی. ئیوان فیودۆرۆویچ، بی ئه وه ی چاوی له هه چکه س بکا، سه ری بهردابۆوه و هیواش و به هه نگاوی ورد، که له وه ده چوو له بیر و خه یالکی خه ماویدا نوقم بی، به ره و سه کوئی شایه دیدان رۆیشت. جلوه رگه که ی ناحه ز نه بوو، به لام رۆخساری لانیکه م شوینیکی ناخۆشی له سه ر من دانا: زهرد هه لگه رابوو، په نگی مردووی لیشهتوو. چاوی کز و لیل؛ سه ری هه لیتا و به هیواشی چاوی به نيو دادگا که دا گه پرا. ئالیووشا هه ستا سه ری و هه ناسه یه کی هه لکیشا: «په ککو!» ئه وه م له بیر، به لام هه چکه س نهیدی.

سه رۆکی دادگا پیی راگه یاند که ئه و له و شایه دانه نییه که سویند بخوا، ده توانی وه لام بداته وه یان ئه گه ر پییخۆشینییه خوئی له و لامدانه وه ببویری،

به لām ده بی له پرووی ویژدانه وه شایه دییه که ی بدا و... ئیوان فیؤدۆرۆویچ گوی بی شلکردبوو و به ماتی چاوی تیبریوو، به لām روخساری ورده ورده به بزهیه ک کرایه وه و هه رکه وتهکانی سه رۆکی دادگا ته و او بوو که به سه رسورمانه وه چاوی لیده کرا، دای له قاقای پیکه نین و به دهنگیکی بهرز پرسیی: «دهی، چیی تریش؟»

بیدهنگی بالی به سه ر دادگا که دا کیشابوو، هیچکه سه سریهی لینه نه دههات. شتیکی سهیر له گوریدا بوو. سه رۆکی دادگا نارچه تیی خوی دربریی و هه ر له و کاته دا که چاوی له زابت ده گیزا، گوتی: - له وه ناچی حالتان باشیی!

ئیوان فیؤدۆرۆویچ به ئارامی و ریژه وه له ناکاو وه لāmی دایه وه: «قوربان، خاترجه مبه. حالم باشه و ده توانم مه به ستیکی سه رنجرا کیشتان بۆ باسکه م.» سه رۆکی دادگا، هه روا به درۆنگییه وه، له دریژهی قسه کانیدا گوتی: «قسه یه کی تاییه تته به دهسته وه یه؟»

ئیوان فیؤدۆرۆویچ سه ری داخست، تۆزی مات بوو، پاشان سه ری هه لینا و به منجه منج وه لāmی دایه وه: - نا... قسه یه کی تاییه تم به دهسته وه نییه.

دهستیانکرد به لیپرسیینه وه. ئه ویش زۆر به کورتی و شیوه یه ک حاشاکردن وه لāmیده دایه وه، به جوریک که جار له گه ل جار زیاتری بیزاریی پیوه دیار بوو. ئه گه رچی ماقوولانه وه لāmیده دایه وه. وه لāmی زۆربه ی پرسیارهکانی به «نازانم» ده دایه وه. سه باره ت به حیساب و کیتابی میتیا و باوکی هیچ ئاگادارییه کی نه بوو. گوتی: «پیمنخوشنه بوو خو له و کارانه هه لقوتینم.» له زمانی میتیای بیستبوو که هه ره شه ی له باوکی کردبوو. نه قلی ئه و سی هه زار رۆبله ی نیو پاکه ته که شه ی له ئیسمیر دیاکۆف بیستبوو که بۆ گرووشنکای داناوه.

به روانینیکی خه ماوییه وه، له ناکاو دهستی له قسه هه لگرت: «نا، نا، هیچ، قسه یه کم نییه به عه رزی دادگای بگه یه نم.»

سه رۆکی دادگا گوتی: «وادیاره حالت باش نییه. تیده گه م چ مه به ستیکت هه یه.» پاشان روویکرده دادوه و پاریزه ر تاکو داوایان لییکا، ئه گه ر به پیویستی ده زانن لیپرسیینه وه ی له گه ل بکه ن، به لām ئیوان له ناکاو به دهنگیکی گر ه وه داوایکرد:

- گه وره م، لیمگه رین با بروم، حالم زۆر خراپه.

دوای ئه و قسانه، بی ئه وه ی چاوه ری ودمی دادگا بی، وه رسوورا تاکو له دادگا برواته ده ری. به لām دوای هه لینانه وه ی چه ند هه نگاو، به ئارامی راوه ستا، وه ک ئه وه ی بریاریکی کتوپری دابن. به ئارامی زه رده یه کی گرت و گه رایه وه شوینه که ی خوی.

- گه وره م؟ من وه کو کچه لادییه که وام... ده زانی چیرۆکه که ی چۆنه؟ «هه لده ستم، ئه گه ر پیمنخوشیی، ده رۆم ئه گه ر پیمنخوشیی.» ده یانویست کراسی بوو کینی له به رکه ن و بییه ن بۆ کلیسه بۆ ئه وه ی بیده ن به شوو، که چی له په ستا ده یگوت: «ئه گه ر پیمنخوش بیه لده ستم، ده رۆم ئه گه ر پیمنخوش بی.» ئه و چیرۆکه م له کتییکی فۆلکلوریدا خویندۆته وه.

سه رۆکی دادگا به له بزیکیی تووره وه پرسیی: «مه به ستت چییه؟» ئیوان فیؤدۆرۆویچ له ناکاو به سته یه کی پاره له گیرفانی ده ره ینا. «ده ی ئه مه، ئه مه ش پاره که... ئه و پاره یه ی له نیو پاکه ته که دا بوو» (به سه ر ئاماژه ی به و میزه کرد که به لگه و شته که ی له سه ر بوو) باوکم له سه ر ئه وه به کوشت چوو. ئه و پارانه له کوئی دانیم؟ ئاغای زابت ها وه ره بیگره.» زابت به سته که ی وه رگرت و دایه ده ست سه رۆکی دادگا.

سه رۆکی دادگا به سه رسورمانه وه پرسیی: «ئه گه ر ئه مه ئه و پاره یه بی، له کوپوه که وتۆته ده ست ئیوه،

- دوینی له ئیسمیر دیاکۆفی پیاو کوژم وه گرت... بهر له وه ی خوی بخنکینی، له لای بووم. ئه و باوکمانی کوشتووه، نه ک دیمیتری برام. ئه و باوکمانی کوشت و منیش ئه و کاره م پیکرد... کئ هه یه مردنی باوکی خوی به ئاوات

نه خوازی؟ له ناکاو سه روکی دادگا له ده می دهر په پری: «ئهری تو خوټ ده زانی ده لئی چی، ټیکه لت نه کردووه؟»

- پیموایه نه قلم پارسه ننگ هه لئاگرئ و ټیکه لیشم نه کردووه... زوریش له ئیوه باشتتر نه قلم کار ده کا هر نازانم چی له و زهینه چه په له ی ئیوه دایه... هه روها له ته واری هم پوخساره دزیوانه ی دیکه شدا...» ئیوان پرووی کرده خه لکه که و به پق و توورپه یی و ددانه چیرپه وه گوتی: «باوکم کوژراوه و نه وانه واده نوین ترسیان لینیشتووه. له گه ل یه کتیش هه روان و خو یان و نیشان ددهن. دروزنانه! هه موویان مردنی باوکیان به ئاوات ده خوازن، جانه وهریک جانه وهریکی دیکه هه لده لووشی...» ئه گه ر مه سه له ی باوککوژی له گوریدا نه بوایه، توورپه ده بوون و به پرووتیشی به ره و مال ده بوونه وه. نه وانه شانویان ده وئ! نان و لوئی بازارپیان ده وئ. «نه وه من ئیستا قسه ده که م! ئاوتان نییه. له ری خودادا چورئ ئاوم ده ئی، گه رووم وشک بووه!» له ناکاو به هه ردووه دهستی توند سه ری خو ی گرت.

زابت له ریوه چوو بو لای. ئالیووشا هه ستا سه ری و نه راندی: «حالی باش نییه. باوه پ به قسه کانی مه که ن: یاوی می شکی هه یه.» کاترینا ئیوان بی ئیختیار هه ستا و له ترسانا له جیی خو ی وشک بووبوو و چاوی له ئیوان فیو دورووچ بریبوو. میتیاش هه ستا سه ری و تامه زرویانه چاوی له براکه ی ده کرد و به بزیه کی سه رسورماوانه وه گوئی بو راکرتبوو.

ئیوان دهستی کرده وه به قسه کردن: «خه متان نه بی. شیت نه بووم، من ته نیا قاتلم و به س.» له ناکاو به ده لیله وه گوتیشی: «چاوه پروانیتان له قاتلیک نه بی زمان پارانه وه بدوئ.» به شیوه یه کی سه ی دای له قاقای پیکه نین. دادوهر به شله ژانکی ئاشکراوه سه ری له سه روکی دادگا برده پیشی. دوو قازیی دیکه ش به شله ژاوی ده ستیان کرد به سرتو خورت. فیقی یوکووچ

هه روا که گوئی راکرتبوو، گوئی قولاغ راوه ستا: بیده نگیه کی پر له چاوه پروانی هه لکه کی داگرت. سه روکی دادگا به په له خو ی راسته وپاسته کرد:

- کاکی شایه د، قسه کانت ری تی ناچی و تیشیناگه ی ن. نه گه ر ده توانی توژی له سه ره خو به وردی پرووداوه که بگیره وه... هه لبه ت نه گه ر قسه یه کت بو گوتن پی بی. قسه کانت چون ده سه لمینی... نه گه ر له راستیدا په ریشان حال بییت؟ «ده رده که هه ر نه وه یه، به لگه م به ده سته وه نییه. نه و ئیسمیر دیاکوفه سه گه ش له و دنیا یه ی دیکه وه به لگه یه ک ناخاته پاکه ټیکه وه و بو تانی بنی ری. ئیوه جگه له پاکه ت بیر له ه یچ شتیکی دیکه ناکه نه وه پاکه ټیکیان به سه.» ئیوان به شیوه یه کی مات و خه یالای بزه ی هاتی و دریزه ی پیدا: «شایه دم نییه... مه گین شایه د ته نیا که سیک.»

شایه ده که ت کییه؟

ئیوان گوتی: «عالیجه ناب، شایه ده که م کلکی هه یه، نه وه ش به پیچه وانه ی ری سای باوه! n'existe point le diable» له ناکاو گوتیشی: «گوئی مه ده نی. نه و شه یتانکی هیچو پوچ و فه قیروکه یه.» پاشان دهستی له پیکه نین هه لگرت و وه ک نه وه ی به شیوه یه کی نه نی قسه بکا، دریزه ی پیدا: «بیگومان لیره یه، په نکه له ژیر نه و میزه دا بی که به لگه کانی له سه ره. نه گه ر له وئ دانه نیسی، نه ی له کوئ دانیشی؟ گویتان له من بی. پیمگوت نامه وئ بیده نگ بم، نه ویش سه باره ت به گورانکاری کتوپری زه ویناسی قسه ی ده کرد... گه لحو! یاللا نه و رموزنه نه جات ده ن... خه ریکی خویندنی سروود بووه. هه ر له بهر نه وه یه دلی بی خه مه! راست وه ک نه و مه سته گه روکه ی له سه ر شه قام هاوار ده کا: «وانکا چوووه بو پترزبورگ،» منیش بو دوو چرکه چیژ وهرگرتن میلیاردها میلیارده بده م. من نانس! په کو، سه رله به ری نه و مه سه له یه گه و جانه یه! یاللا به جیی نه و قولبه ستمکه ن! خو له خورا نه هاتووم... بو، بو هه موو شتیک ئاوا گه و جانه یه...»

۳- پومیه کان داوی نان و لوئی بازارپیان ده کرد، قه یسه رانی رومی ش بویان دابین ده کردن، بو نه وه ی خه لکی رازی راکرن.

پاشان به شینهیی و ئەگەر بکری بلیین خەمبارانە، دەستیکرد بە چاوگیپران بە دەوری خۆیدا. بەلام دادگا بە جاری شلەژا بوو، ئالیووشا بە پەلە چوو بۆلای، بەلام زابتەکه قۆلی ئیوانی گرتبوو.

ئیوان چاوی لە چاوی براکەیی بری و گوراندی: «بۆ وا دەکەیی؟ لە ناکاوا شانی زابتی گرت و دای بە عەرزدا. بەلام پۆلیس لەوێ ئامادەبوون و دەستبەجی ئیوانیان قۆلبەستکرد. بە توورپەیی دەینەراند. هەتا بردیانە دەری، هەر نەراندی و کەس نەیدەزانی دەلی چی.

دادگا بە جاری شلەژا. ئەوێ روویدا هەموویم بە جوانی لە بیر نەماوه. خۆشم تووشی دلەخورپە بووبوم و نەمدەتوانی پی و شوینی مەسەلەکه بگرم. بەلام دەزانم دواوی تاویک، هەموو شتیک هەمیسان ئارامبووه و هەمووان تیگەیشتن چ رووداویک قەوماوه، زابت بۆ سەرکۆنە کردنی فەرمی هاتە نیو هۆلی دادگاگەوه، ئەگەرچی ماقولانە گوتی کە حالی شاھەد زۆر باش بووه و دوکتۆر سەعاتیک لەمەوبەر فەحسی کردووه، بەلام بەرلە هاتنە نیو هۆلی دادگاگەوه لە پەستا قەسەیی کردووه. بەجۆریک کە نەکراوه پیشینی ئەو بارودۆخە بکری. ئەویش لە راستیدا، زۆری پیناگری لە سەر شاھەدیدان کردووه. بەلام بەر لەوێ خەلکەکه خاوبنەوه و ئەو دیمەنەیان لە بیر بچیتەوه، رووداویکی دیکە قەوما. کاترینا ئیوانا تووشی هیژشی عەسەبی بوو. هۆن هۆن دەگریا و دەقیژاند، بەلام نەیدەویست لە دادگا بپواتە دەری. هەولیدەدا و دەپاراپەوه دەرینەکەن. لە ناکاوا بە دەنگی بەرز بە سەرۆکی دادگای گوت: «دەبێ شاھەدییەکی دیکە بدەم، ئەویش زۆر خێرا...! ئەوێش بەلگەیک، نامەیه... هانی بیخویننەوه، زووگەن زووا! نامەیی ئەو پموزنەیه... ئەو پیاوێ هۆ لەوێیه!» ئاماژەیی بە میتیا کرد. «ئەو بوو باوکی خۆی کوشت، بە خویندەنەوهی ئەو نامەیه تیدەگەن. بۆی نووسیم چۆن دەبیهوێ باوکی بکوژی! بەلام ئەوێ دیکەیان نەخۆشه. میتیکی کار ناکا. سێ پۆژە زانیومه شیواوه!» کاترینا ئیوانا، بە دلەخورپەوه هەروا دەینەراند.

زابت نامەکەیی لە کاترینا ئیوانا وەرگرت کە بۆ سەرۆکی دادگای پاداشتبوو. ئەویش لە سەر کورسییەکه دانیشتەوه و هەردوو دەستی بە دەموچاویەوه گرت، لەگەڵ ئەوێ ئازای ئەندامی دەلەرزییەوه و لە ترسی ئەوێ لە دادگای بەرنە دەری، گریانەکەیی خۆی دەخواردووه. هەر بۆیه لە بەر خۆیهوه بە نەرمی فرمیشکی هەلدەوهەراند. ئەو بەلگەیهی کە پادەستی دادگای کرد، هەر ئەو نامەیه بوو کە میتیا لە مەخانی مێتروپۆلیس نووسیوی. ئیوان فیۆدۆروویچ وەک «بۆرھانی بیرکاری» باسی ئەوێ کردبوو، مخابن...! پەوتەکه بەو بارەدا شکایەوه و گلۆلەیی میتیا کەوتە لیژی. ئەگەر بە هۆی ئەو نامەیهوه نەبوا، لەوانە بوو چارەنووسی بگۆردی و فحیل بی، یان لانیکەم سزاکەیی زۆر مەترسیدار نەدەبوو. دووپاتیدەکەمەوه، تیگەیشتن لە هەموو رووداوه ورد و درشتەکان دژوار بوو. ئەوێ لە درێژەیی دادگایی کردنەکهدا روویدا، هەروا لە زەینمدا تیکەل و پیکەل بووه. پیموایە سەرۆکی دادگا ئەو بەلگەیهی دەستاو دەست پیشان هەموو قازی و پارێزەر و لیژنەیی داوهران داوو. تەنیا شتیک کە بە جوانی لە بیرم ماوه، شیوێ لیپرسینەوهیان لە شاھەدەکان بوو. کاترینا ئیوانا، لە وەلامی سەرۆکی دادگادا کە لێی پرسی حالت بە تەواوی هاتۆتەوه سەرخۆ یان نا، بی سەبرانە گوتی: «ئامادەم، بەلێ ئامادەم!» هەروەها گوتی: «بۆ ولام دانەوتان دانامینم.» دیار بوو هەروا دەترسی، نەکا نەهیلن شاھەدییەکەیی بدا. داویان لیکرد بەوردی بۆیان باسبکا ئەو نامەیه چی بوو و بەپێی چ هەلومەرجیک بە دەستی گەیشتوو.

«پۆژیک بەرلە رووداوهکه بە دەستم گەیشت، بەلام ئەوێ پۆژی پیشتری نووسیوو، لە مەخانی. یانی، دوو پۆژ بەرلەوهی ئەو تاوانە ئەنجامیدا.» بە هەناسە پرکیۆه دەنگی هەلینا: «چاوی لیکەن، لە سەر سیاییەکه نویسیویەتی، ئەو کاتە رقی لە من بووه. چونکە ئەو سێ هەزار پۆبلەش بە من قەزدار بوو... ئاخ، لە بەر خویریەتی خۆی، خەفەتی ئەو سێ هەزار پۆبلە دایگرتبوو و دنیاوی لە خۆی کردبووه چەرمەچۆلەکه. چیرۆکی ئەو سێ هەزار

رۆبلەش بەم شیۆهیه بوو. تکاتان لیدەکەم، گویم بۆ شلکەن. سێ حەوتوو بەرلەوێ باوکی بکووژێ، بەیانی زووات بۆ لام. دەمزانی پێویستی بە پارەیه و بۆ چی دەوێ. بەلێ، بەلێ - بۆ ئەوێ دلی ئەو جانەوەرە و دەستبێنی و لەگەڵ خۆی ببیا. دەمزانی دەرەق بەمن غایەن بوو و ئیستاش دەیهوێ لیم جیابیتەو. ئەوێش من بووم من، کە ئەو پارەیه پێدا، بەو بۆنەو پێدا کە بینێرێ بۆ خوشکم لە مۆسکو. چاوم لە چاوی بری و گوتم هەرکاتێک پێی خۆشیوو دەتوانی بینێرێ. «مانگیکیش بخایەنی گرینگ نییه.» مەگین دەرکێ تینەگەیشتی چاوی لە چاوی پێمگوت: «تۆ ئەو پارەیهت بۆ ئەو دەوێ خەیانەتم پێیکە و لەگەڵ ئەو دەعبایە یەک کەوی، کەوایه فەرموو ئەوێش پارە. خۆم پێتدەدەم. ئەگەر ئەوێندە خۆپێری و بێ ئابروو بووی کە بتوانی وەرپیگری، هانی وەرپیگر! دەمویست بیسەلمینم ئەو چی بوو و چی روویدەدا؟ وەرپیگرت، وەرپیگرت و بە شەوێک لەگەڵ ئەو دەعبایە لە ئاوی کرد... بەلام دەیزانی. دەیزانی لە هەموو شتیکی ئاگادارم. خاترجەم بن ئەوێشی دەزانی، دەیزانی بۆیه ئەو پارەیهی دەدەمی تاکو تاقییەکەمەو. بۆ ئەوێ تینگا یانی ئەوێندە خۆپێری و بێ ئابروو بوو کە ئەو پارەیه لە من وەردهگرێ - چاوم لە چاوی بری، ئەوێش چاوی لە چاوم کرد، ئەوانەیی هەمووی لە چاومدا خۆیندەو و وەرپیگرت - پارەکەیی لێوەرگرتم و رویشت!»

میتیا لە ناکاو نەراندی: «راست دەکەیی کاتیا، چاوم لە چاوت بری و دەمزانی بێ ئابرووم دەکەیی، سەرەرای ئەوێش پارەکەم لێوەرگرتی. وەک مرقۆئیکی هەرزه و هیچووپوچ هەقتە رقت لیمبێ. هەمووتان جێی خۆیهتی رقتان لیمبێ، هەقی خۆم!»

سەرۆکی دادگا دەنگی هەلێنا: «تۆمەتبار، جاریکی دیکە قسەت لە دەم بێتە دەری، فەرماندەدەم لە دادگا بتکەنە دەری.»

کاتیا بە هەله پرووکی لە درێژەیی قسەکانیدا گوتی: «ئەو پارەیه بۆ ئەو مایەیی ئازار بوو. دەویست بمراتەو، ئەوێشکی تێدا نییه، بەلام بۆ ئەو دەعبایەش پارەیی پێویست بوو. هەر بۆیه باوکی خۆی کوشت، بەلام پارەکەیی

منی نەدایەو و لەگەڵ ئەو جانەوەرە چوو بۆ ئەو دێیه و لەوێ قۆلبەستکرا. ئەو پارەیه دواي کوشتنی باوکی دزیبووی، دیسان لەوێ ئاوی کرد. رۆژێک بەرلە کوشتنی باوکی، ئەم نامەیهی بۆ نووسیم. نامەکەیی بە مەستی نووسیوو. هەرکە خۆیندەمەو بۆم دەرکەوت. بە رقی و بیزارییەو نووسیوو، هەستی بە دنیاییش کردبوو کە تەنانەت ئەگەر باوکیشی بکووژێ پێشان کەسی نادم. ئەگەر بیزانیایە ئاشکرایدەکەم بۆی نەدەنووسیم. چونکە دەیزانی نامەوێ تۆلەیی لێیکەمەو و لەنیوی بەرم! ئێوه خۆتان بیخویننەو، بەوردی - تکاتان لیدەکەم، زۆر بەوردی - با بۆتان دەرکەوێ چون خۆی نووسیویەتی و گووتویە باوکی دەرکۆژی و دەزانی پارەکەشی لە کوێ داناو. تکاتان لیدەکەم، بەسەریدا تێمەپەرن، رستەیهکی تێدایە: «هەر ئەوێندە ئیوان برۆا دەیکوژم.» کەوایه، هەر لەپێشدا بیرێ لە جووری کوشتنەکەیی کردۆتەو. «کاترینا ئیوانا ئەم رستەیهی دوايي بەسەرکەوتنیکی تال و شەرورانەو لە بەر دەمی دادگادا دەربری. بەلێ! دیار بوو دێرپەدێری ئەو نامەیهی خۆیندبوو و لە مانا نهنییهکانی گەیشتبوو. «ئەگەر مەست نەبوايه، ئەو نامەیهی بۆ نەدەنووسیم؛ بەلام برۆانن، بەرلە تاوانەکە هەموو شتیکی مووبەموو باسکردوو، راست بەوشیۆهیه دواتر دەستی بۆ ئەو تاوانە برد.» بە شیۆهیهکی شیتانەش گوتی: «سیناریۆیهکی تەواو!»

ئەو ئیستا کاردانەوێ دوايي بەلاو گرینگ نەبوو، ئەگەرچی، بێ ئەوێ دڵ لەدەل بدار، ئەو ئاکامەیی تەنانەت لە مانگیکی لەمەوبەرەو پێشبینی کردبوو، چونکە تەنانەت ئەو کاتەش، رەنگە، لە رقادا لەرزیی و بیرێ کردبیتەو کە رۆژی دادگایی نامەکە نیشاندهدا یان نا. ئیستاش ئەو کەوتبوو ئەو لای بێتفاقییهو. لە بیرمە میرزابنووس نامەکەیی بە دەنگی بەرز خۆیندەو، پێموايه، راست لەدواي تەواو بوونی قسەکانی، ئەو نامەیه شوینیکی سەیری لە سەر دانان. لە میتیایان پرسی کە دانی پێدا دەنی ئەو نامەیهی نووسیوه.

میتیا بە دەنگی بەرز گوتی: «نامەیی من، نامەیی من! ئەگەر مەست نەبوايه نەمدەنووسی!... کاتیا، لە بەر زۆر هۆ رقتان لە یەکتەر بوو، بەلام

سویند دهخۆم، سویند دهخۆم که تهنانهت کاتیک رقیشم لیت بوو، هەر خۆشم دهویستی. بهلام تۆ منت خۆش نهدهویست!»

میتیا ههروا که هیواپراوانه دهستی خۆی ههلهدهگوشی، خۆی خسته سهه کورسییهکه و دانیشته. دادوهر و پاریزهر دهستیانکرد به لئیرسینهوهی کاترینا ئیوانا، دهیانویست پروون بیتهوه، چ شتیک هانیداوه بهرلهوهی بهلگهیهکی ئاوا ئاشکرا بکا، بهو لهبز و حالته جیاوازهوه شایه دیداوه.

کاتیا وهک ژنیکی دهلووکار قیژانندی: «ئهری، ئهری. درۆمکرد. بهپیچهوانهی ویستی خۆم و ویژدان و ئابرووم درۆم کرد، بهلام دهویست نهجاتیده، چونکه ئهو زۆری رق له من بووه و به سووکی زانیوم! پهککو چ سووکایهتییهکی پیکردووم. ههمیشه به سووکی زانیوم. ئهوهش بزانه ههر لهو کاتهوه که بۆ پاره له ههمبهریا به چۆکدا هاتم و کرئۆشم بۆ برد، سووک بووم لهبهرچاوی. دهزانم، ههر ئهو کاته لهریوه ههستمپیکرد، بهلام ههتا ماوهیهکی زۆر باوهرم نهدهکرد. زۆر جار له چاویدا دهخویندهوه: «بهویستی خۆت هاتی.» کاتیا ئیتر وهک شیت و هار، به رقیکی ئهستووهرهوه دهدوا و کهوتبووه ههناسهبرکی: «پهککو، ئهقلی بهوه نهشکا، بۆ چووم بۆلای؟ چونکه ناتوانی له خویرییهتی و ههرزهیی زیاتر له شتیکی تر بگا، منی وهک خۆی چاو لیکرد، پییوابوو ههموو وهک خۆی وان! تهنیا له بهر ئهوهش دهویست زهماوهندهم لهگهڵ بکا، چونکه دهیزانی مال و سامانیکی زۆرم به میرات پییپراوه. ههر له بهر ئهوه بوو، دهزانم، ههمیشه پییوابوو بهوهوییهوه دهیههوی ژیانی هاوبهشم لهگهڵ پیکینی. ئاخ! ئهوه مروفتیکی درندهیه! چونکه ئهو رۆژه له بهر ناچاری چووم بۆلای، ههمیشه له سهه ئهو باوهره بووه ههتا ئاخیری تههنم سههرم له حاندی ههلهنایه و له پرویا ههست به شههرمهزاری دهکهه و دهلهزوم. ههقیشیهتی ههتا ئاخیری تههنم به سووک و چرووکم بزانی و خۆی له من به زیاتر بزانی. ههر له بهر ئهوه دهویست زهماوهندهم لهگهڵ بکا! ههروایه! وهک رۆژ لیم پروونه ههروایه! ههولمدا به ئهشقهکهه بهسهریدا زالیم. ئهشقیک که ههه و کهوشهن ناناوسی. تهنانهت

ههولمدا چاوپۆشی له بیوهفاییهکهی بکهه؛ بهلام هیچ تیناگا، هیچ! ههر به راستیش چۆن دهیتوانی تینگا؟ ئهو رموزنه! ئهو نامهیه ئیوارهی رۆژی دوایی به دهستم گهیشته: له مهیخانهکهوه بۆیان هینام. ئهو رۆژهه بهیانیهکهی، تهنیا ئهو رۆژه بهیانی دهویست لئی خۆشیم و چاوپۆشی له ههموو شتیکی بکهه، ههموو شتیکی. تهنانهت خهیانهتهکهشی!»

سهروکی دادگا و دادوهر، ههلهته ههولیاندا ئارامی بکههوه. ناتوانم لهو فکرهه خۆ بیویرم که ههموویان ههستیان به شههرمهزاری دهکرد گوئی لهو جۆره دانپیانانه دهگرن. له بیرمه دهیانگوت: «تیدهگهین چهندهت بۆ دژواره؛ دلنایه هاودلین لهگهلتا،» سههرای ئهوانهش شایه بییان له زمانی ئهو ژنه تووره و ورینهبیژه دهركیشا. ئهو ئاخیری به شیوهیهکی پروون و ئاشکرا که زۆر جار وهک بلایی بۆ تاقهساتیک لهو بارودۆخانهدا پروو دهدا، گوتی که ئیوان فیوودۆروویچ له دوومانگی رابردوودا، زۆری ههولداوه بۆ نهجاتدانی برا «درهنده و پیاوکوژ»هکهی، بۆیه وهک شیئی لی هاتوووه و به جارێ تیکهلی کردووه.

«خۆی ئازاردهدا. ههمیشه ههولیدهدا سزای براکهی کهمبکاتهوه و لای من دانی پیدابنی که ئهویش هیچ کاتی باوکی خۆش نهویستوووه، لهوانهیه بهئاواتیشهوه بووبی بمری. ئهگهه بزانه چ ویژدانیکی قوولی ههیه! به ویژدانی، خۆی ئازار دهدا! ههموو شتیکی پیگوتم، ههموو شتیکی! ههموو رۆژیک دههات و وهک تهنیا دۆستی خۆی دهردهدلی بۆ دهکردم.» کاترینا ئیوانا، جینگزیانه و له پر هاواریکرد: «بۆ من شانازییه که تهنیا دۆستی ئهوم.» چاوی ترووسکهی هات: «دوو جار چووه بۆ دیدههینی ئیسمر دیاکوف. رۆژیک هات بۆلام و گوتی: ئهگهه بهجینی براکهه ئیسمر دیاکوف ئهو قهتلهی بکردبایه (چۆن ئهو دههگویه دهکهوته سههردهمی خهلهک که ئهو کاره کاری ئیسمر دیاکوفه. پهنگه منیش تاوانبار بم، چونکه ئیسمر دیاکوف دهیزانی رقم له باوکهه و پهنگه باوه ریشی کردبی که مههرگی باوکهه بهئاوات دهخوزام؛ ئهو کاته ئهو نامهیهه دههینا و پیشانمدا. سهتاسهت قانعبوو که

کارکاری براکەى بووه و زۆریش بەو مەسەلەىە دڵگران بوو. ئەوەشى بۆ تاملنەدەکرا کە براکەى باوککوژ بێ! حەوتوویەک لەمەوبەر بۆم دەرکەوت ئەو مەسەلەىە خەریکە نەخۆشى دەخا و پۆحى ئازار دەدا. چەند پۆژ لەمەوبەر لە حزوورى مندا قسەى دژمان و قسەى ناحەزى دەکرد. تیگەیشتم خەریکە ئەقلى لە دەستدەدا. بەم لاوлада هەلدەسوورا و وړینەى دەکرد. دیتوویان بە کۆلان و شەقاما دەسوورپیتەوه و لە بەر خۆیەوه قسە دەکا. دوکتۆرى مۆسکویى دوینی لە سەر داواى من فەحسێکرد و گوتى خەریکە تووشى یاوى مێشک دەبێ، هەمووشى لەتاوى ئەو، لەتاوى ئەوپرموزنە وای لیتاتوو! دویشەو ئاگادار بوو کە ئیسیمیر دیاکۆف مردوو! ئەو هەوالەش وای داترووسکاند و زەبریکی کاریگەر بوو لە سەر پۆحى، بە جارێ شیتی کرد... هەمووشى لەتاوى ئەوپرموزنە، هەمووشى لە بەر خاترى نەجاتدانى ئەوپرموزنە تووشى ئەو ئازارە بوو!»

ئاخ، هەلبەت سەرھەلدانى ئەو جۆرە دانپیانان و راستى گوتنە لە ماوهى تەمەندا تەنیا یەكجار بۆ مرۆف دەلوئ. بۆ وینە لەسەرەمەرگدا کاتى وەرێکەوتن بەرەو پای سیدارە! بەلام ئەوه خووخدەى کاتیا بوو، ئەو ساتەش لە ژيانیدا لەو جۆرە ساتانە بوو. ئەو هەر ئەو کاتیا فیداکار و لەخۆبوردوو بوو کە بۆ نەجاتدانى باوکى چووہ ژیر منەتى لاویکی خویړى و هەلەخەرجهوه؛ هەر ئەو کاتیاىەى بەر لەم شایەدیدانە بە هۆى حەیا و دەمارزلییەوه، باسى کردەوهى کەریمانەى میتیاى کرد و لە هەمبەر ئەو عالەمەدا لە خۆى و لە حەیاى کچانەى خۆى گوزەرابوو، بەو هیواىە بریک لە قورسایى تاوانەکەى کەمکاتەوه. ئیستاش، ئەوا دیسان لەخۆبوردوویى دەنواند، بەلام ئەمجارە بۆ کەسیکی دیکە و پەنگە هەر ئیستا. پەنگە تەنیا لەم ساتەدا هەستى کرد و تیگەیشتم کە ئەو کەسە چەندە لە لای خۆشەویستە! لە بەر خاترى ئەو لە ترسانا لە خۆى گوزەرا، چونکە کتوپر بۆى دەرکەوت بوو بەو دانپیانانەى کە ئەو کارە کارى براکەى نییە و باوکى بە دەستى ئەم لە

نیو چووہ، بە جارێ خۆى فەوتاندبوو. لەخۆبوردوویى نواند بۆ ئەوهى ئەو نەجاتیدا. تاکو ناوبانگی بە چاکە پۆیشتووی ئەو نەجاتیدا.

سەرەپای ئەوانەش دوولییەکی بەسام گازی لە مێشكى پیاو دەگرت. - بلێى کاتیا سەبارەت بە پیتوهندیى رابردووی خۆى و میتیا درۆیکردبى؟ - پرسیارەکە ئەمە بوو. نا، کاتیک بە دەنگى بەرز گوتى بە هۆى ئەو کړنۆش بردنەوه لەبەر چاوى میتیا سووکبووه، بەئانقەست تۆمەتبارى نەکردبوو! خۆى باوهرى بەوه بوو. تەواو قەناعەتى بەو شتە هینابوو. پەنگە لە کاتى ئەو کړنۆشەوه. - کە میتیاى ساویلکە، تەنانەت ئەو کاتەش کە تارىفى دەکرد، لە دلەوه پیتپیکەنیوه و بە چاوى سووک تەماشایکردووہ. خۆشەویستى ئەو بۆ میتیا خۆشەویستىیەکی دوو پۆ بوو کە تەنیا بە هۆى غروورەوه، بەهوى غرووریکى بریندارەوه بوو، ئەم ئەشقەش هیچکویى لە ئەشق ناچى، بەلکو لە تۆلە دەچى. ئاخ! پەنگە ئەو ئەشقە دووپۆیە بشبواىەتە ئەشقیکی راستەقینە، پەنگە ئەوهش ئاواتى گەورە و گرانى کاتیا بووبى، بەلام بیوہفایى میتیا بە جارێ دلێ بریندار کردبوو، بۆیە دلێ نەیدەتوانى لە میتیا ببوورئ. کاتى تۆلە بە شىوہیەکی کتوپر بەسەرىدا زالبوو و تەواوى ئەو داخ و وەرہەمانەى لە دلێ ئەو ژنە سووکایەتى پیکراوہدا کەلەکە بووبوو، لە ناکاو بوو بە گړپژین و دەرک و دیوارى پۆحى شەقکرد. راستى لە میتیا گوت، بەلام خۆشى پى تىوہچوو، تىوہگلا. لەگەل نیشتنەوهى بلێسەى رقەکەى و دەربرینی هەستى، کولۆکۆى ناخى نیشتنەوه و شەرم سەرتاپای داگرت و لەناخەوه هەلى چۆقاند. دیسان هیرشى عەسەبى پووى تیکردەوه: دەستیکرد بە گریان و کەوت بەزەویدا و لە دادگاگە بردیانە دەرى.

هەر لەو کاتەدا گرووشنکا، بەر لەوهى فریاکەون پىشى پىبگرن، هەلات بۆ لای میتیا و بەدەم نک و نالەوه گوتى: «میتیا دیتت ئەو مارە خال و میلجانە چۆنى پىوہدای؟» هەر لەو کاتەدا لە پقا دەلەرزى، پووى کردە قازیبەکان نەپاندى: «فەرموون، پىشانیدان کىیە!» بە ئامازەىەکی سەرۆکی دادگا بردیانە دەرى. نەیدەویست بپواتە دەرى و خۆى دەکیشا بۆ لای میتیا. میتیاش

نالەيهەكى لىنوه هات و ھەولیدا بچى بۇلاى، بەلام لە جىيى خۆى دايان نيشاندەوھ

(1)

ناخافتى دادوهر، ھەلسەنكاندنى كەسايەتییەگان

ئىپۇلىت كىرلىۋويچ وا تووشى شلەژان بووبوو، ئازاي ئەندامى دەلەرزى، ئارەقەيەكى سارد نىۋچاۋانى خووساندبوو. لە پەستا تەواۋى لەشى سارد و گەرمى دەکرد و ھەر بەو حالەوھ دەستىكرد بە ئاخافتن. دواتر خۆى باسى كرد كە لەو ساتەدا حالى چۆن بووھ و چ چەقوچۆيەك دايگرتووھ. وەك قوويەك دەخويند. ئەم وتانەشى وەكو شاكارىكى باش لە ژيانى خۇيدا چاۋ لىدەكرد. ديار بوو بە chef d'oeuvre {شاكارى} خۆى دەزانى، chef d'oeuvre لە تەواۋى تەمەنشىدا، لە راستىدا نۆ مانگ دواتر بە ھۆى دەردەبارىكەوھ مرد. بۆيە ھەر وەك مەعلوم بوو، ئەگەر لەدلى دابى كە مەرگى نزيك بۆتەوھ، ھەقى بووھ خۆى بە قوويەك بزانى كە دوايىن ئاۋازى خۆى دەخوينى. تەواۋى دل و مېشكى خۆى لە سەر ئەم وتارە دانابوو، ئەو سەلماندبووشى كە خاۋەنى دل و ھەستىكى ناسكە و بە شىۋەيەكى چاۋەرۋان نەكراۋىش دركاندى كە لانىكەم ھەستى بەختەوھرى و پاكىي كۆمەلگا و «پرسىياري ھەتاھەتايى»^۱ لەناخيدا ھەشار دراوھ. پېرشنگدار بوونى وتارەكەى لە سەداقەتى ئەودا بوو. سادقەنش باوھرى بەسزادانى تۆمەتبار ھەبوو؛ بە تۆمەتبار زانينى ئەوى تەنيا و تەنيا وەك ئەركىكى ئىدارى چاۋ لىدەكرد، لە سزادانى تاوانباردا «لەبەر خاترى ئاسايشى كۆمەلگا» بە تامەزرۋىيەكى سادقەنەوھ دەلەرزى. تەنانەت ئەو ژنانەى لە دادگاكەشدا

بەلى، پىموايە ئەو ژنانەى بۇ دىتنى ئەم شانۆيە ھاتبوون، ھەتمەن بەدليان بووھ چونكە شانۆيەكى سەرنجراكىش بوو. ئەمجار دوكتورى مۇسكۆيى ھاتە شەر شانۆ، پىموايە سەرۋكى دادگا پىشتر زابتى نارىبوو بە شوينىدا، بۇ ئەوھى چاۋى بە ئىوان فىۋدورۋويچ بگەوئ. دوكتور دواى فەحسكردن گوتى ئىوان تووشى ياۋىكى قورسى مېشكى بووھ، زۆرىش مەترسىدارە و دەبى خىرا لىرە رايگويژن. لە وەلامى دادوهر و پارىزەردا گوتى كە ئىوان پىرى خۆى چوۋە بۇ لاي و پىيگوتووھ كە نەخۇشىيەكى ئاۋا پرمەترسىيە ھەيە، بەلام گويى بە دەرمان و چاۋەدېرىي پزىشكى نەداوھ. دوكتور لەكوتايىدا گوتى: «دلنيام حالى پۇحيى باشنەبوو، خۆى پىيگوتم لە كاتى بەخەبەرىدا خەون دەبىنى، چەندكەسى لە سەر شەقام دىتووھ مردوون و شەيتان ھەموو پۇژى ئىۋاران دەچى بۇ سەردانى.» دوكتورى بەناۋبانگ دواى شاھەدىدانەكەى لە دادگا چوۋە دەرى. ئەو نامەيەى كاترىنا ئىوانا پىيدابوون، خىستىانە سەر پەرۋەندەكە. دواى بېرى پراۋەستان، بېريارىندا دېرژە بە دادگايى كردنەكە بەدەن و ھەردوو بەلگە چاۋەرۋان نەكراۋەكە (ئەو بەلگانەى لەلايەن ئىوان فىۋدورۋويچ و كاترىنا ئىۋاناۋە دراۋن) لە شاھەدى نامەكەدا بىتن.

بەلام ناچمە سەر شاھەدىيەكانى دىكە چونكە تەنيا ئەو قسانەى پىشوۋيان دوپاتندەكردەوھ، ئەگەرچى ھەركام بەپىي تايبەتمەندى و خووخدەى خۆى دەدوا. دوپاتىدەكەمەوھ، ھەموو ئەوانە لە وتەكانى دادوهردا، كە لەرئوھ بۆتانى دەگىرۋەوھ، سەرۋبەرى وىكەتەوھ. ئەوۋرۋوداۋە ھەموۋانى تووشى شلەژان كرىدبوو، بۆيە بىسەبرانە چاۋەرۋانى وتەى دادوهر و پارىزەر بوون. فىتى يۆكۋويچ ديار بوو شاھەدىيەكەى كاترىنا ئىۋانا دايچلەكاندوھ. بەلام دادوهر سەرکەوتبوو. كاتىك شاھەدى تەواۋ بوو، دادگا نزيكەى سەعاتىكى پشوۋدان راگەياند. پىموايە سەرۋكى دادگا كاتىك گەرايەوھ شوينەكەى خۆى، راست سەعات ھەشت بوو، ئىپۇلىت كىرلىۋويچى دادوهرىشمان دەستىكرد بە ئاخافتن.

۱- مەبەست لەو پرسىيارە «بوون يان نەبوون» كە ھاملىت لە بەيانى نەفسى خۇيدا باسىدەكا.

حازربوون، ئەگەرچی زۆریان رِق لە ئیپۆلیت کیریلۆویچ ھەستابوو، دانیان پیدانا کە شوینیککی سەیری لە سەر دانابوون. بە دەنگیککی لەرزۆک و گِر دەستیکرد بە قسە کردن، بەلام زۆر زوو گوپ و تینی ھاتەوہ بەر و ھەتا کۆتایی وتارەکەیی بە دەنگیککی بەرز قسەیکرد و دانیشتووانی سەرسام کرد. بەلام لەگەڵ تەواو بوونی وتارەکەیی، ھیندەیی نەمابوو بنبھۆش بکەوئ.

دادوہر ئاوا ھاتە قسە: «ئاغایانی ئەندامی لیژنەیی داوہران، ئەم پەرەندەییە لە سەرانسەری ڕووسیا دا دەنگی داوہتەوہ و جموجۆلی ساز کردوہ. بەلام چی سەیرە و چی بەتایبەت بۆ ئیمە جیی مەترسییە؟ بەتایبەت بۆ ئیمە؟ ئیمە کە ئەو ھەمووہ خوومان بەو چەشنە جینایەتەنە گرتووە! ترسناک بوونەکەشی ئەوہییە، کە ئەو جۆرە کردوہ ڕەشائە تووشی مەترسیمان بکا، ئەوہییە کە تا ئەو ڕادەییە خوومان پیگرتووە، ئەویش نەک تەنیا بەم جینایەتە یان جینایەت و تاوانیککی جیاوا. ھۆی ئەو کە مەترخەمی و سەرساردییەشمان چییە و ئەم دیارە زەمانییە چ قاسیدیکی نیوچاوان ڕەش ھیناویەتی و ڕزگاریمان نایە لە دەستی؟ بلیی ھۆی ئەوہییە و نیشاندەین کە خەریکی تاوان و سەرەڕۆییین؟ ھۆی ئەوہییە ئەقل و خەیاڵ لە کۆمەلگادا تووشی کۆنی و سوانی زووڕەس بووہ و سەرەرای کە مەتەمەنی لە زەلکاوی گەندلی و فەوتاندا ئەوق بووہ؟ بلیی ھۆی ئەوہییە بناغە و ھیمی ئەخلاقمان تیکشکاوہ، یان ڕەنگە بە ھۆی نەبوونی بنەمایەکی ئەوتووہ تووشمان بووی؟ ناتوانم وەلامی ئەو پرسیارانە بەدەمەوہ؛ لەگەڵ ئەوہشدا ئەم جۆرە پرسیارانە بۆتە ھۆی شلەژانی ڕۆحمان و ھەموو شارۆمەندیکی شەمەن ئازاری پنیوہ دەکیشی. ئەو بلافوکە تازە و ھیشتا خۆشەویستیانە، خزمەتیککی بەرچاوە بە کۆمەلگا دەکەن. چونکە بەبێ ئەوان، لانیکەم لەو ئەخلاقە ھیچ و خویڕیگەرییانە و قینە ھەوسار پساندووہکان ئاگادار نابین. باسکردنی ئەو ترس و کارەساتە سامناکە نەک ھەر ئەو کەسانەیی وەک بەشداریکردن لە دادگاییەکاندا حازر دەبن و لیژنەییەکی تازە دامەزراوە دەبن لەم سیستەمەیی ئیستادا، بەلکوو ھەموو خەلکیشی پی ئاگادار دەکریتەوہ. ئیمەش ڕۆژانە چیمان

دەوئ؟ شتگەلیک کە ئەم پەرەندەییە ئیستامان لە پالیاندا ڕەنگ دەدۆرینی و زۆر کەم بایخ دیارە. بەلام گرینگترین خال ئەوہییە کە زۆر بەی ئەو کارەسات و جینایەتە سەرەڕۆیانەیی نیشاندەری یاخیگەرییەکی گشتی و پەرەگرە، سەرەڕۆییەک کە لە نیو ئیمەدا پەرەیی سەندووہ و ریشەیی داکوتاوە، ئیتربۆ بەرخۆدان و بەگژداچوونەوہ نابی و زۆر دژوارە.

«ڕۆژیک ئەفسەریکی جھیل و وریا لە چینی دەوڵەمەند دەبینین کە لە سەرەتای ژیان و کاردا بە شیوہییەکی نھینی و ترسەنۆکانە، بەبێ ئەوہی تۆزیک ئازاری ویژدانی ھەبێ، کارمەندیکی کە سەردەمیکی نانبدەیی بووہ، لەگەڵ کلفەتەکەیی دەکوژی، بۆ ئەوہی بەلگەیی قەرزدارییەکەیی خۆی و ھەرچی پارەیی نەغدی لەگیرفاندایە بیدزی؛ «ئەم پارەیی بۆ چیژ وەرگرتن و کامپەواووون لە دنیاوی مۆدەپەرەستدا و بۆکاری داھاتووم بەکار دئ.» دواي کوشتنی ئەوان، ھەریەکی بالنجیک دەنیتە ژیرسەریان و دەپوا. پاشان قارەمانیککی لاو کە بە ھۆی ئازایەتیەوہ میدالیای وەرگرتووہ، دایکی سەرۆکەکەیی و سەرۆکەکەیی خۆی لە سەر ڕیگایەک وەک چەتە و ڕیگر دەکوژی، بۆ ئەوہی ھاوڕییانی ھاندا لەگەلی یەکبەکون، دەلی ئەو ژنە «ئەوی وەک کۆرەکەیی خۆی خۆشدەوئ، ھەر بۆیە تەواوی ریتوینییەکانی لەبەرچاوە دەگری و خۆی ناپاریزی.» ئەوہشی بۆ دەردەکەوئ کە ئەو ڕمووزنە، سەرەرای ئەوہش ناویرم بلیم کە لەم ڕۆژانەدا ئەو ڕمووزنیککی بیوینەییە. کەسیکی دیکە تووشی تاوان و جینایەت نابی، بەلام ھەست و ئەندیشەیی راست وەک ئەو وایە و ڕوھیککی چەشنی ئەو دەگمەنی ھەییە. لە بیدەنگی و لە خەلوەتدا بە ویژدانەوہ ڕەنگە لە خۆی پیرسی: «دروستکاری چییە و ئایا مەحکوومکردنی خویئرشتن دەمارگرتی نییە؟»

«رەنگە خەلک بەسەرمدا بگورینن و بلین کە نەخۆش و توورەم، ناجوامیرانە بوختان دەکەم و پیی زیادی دادەکیشم و وپینە دەکەم. قەیناکا با وا بلین - خوداش دەزانن ئەگەر واشبێ، یەکەم کەس بووم کە شاد دەبم و دەگەشیمەوہ! ئاخ، بپوا بە قسەکانم مەکەن، من بە مرفۆتیکی نەخۆش بزائن،

بەلام وتەكانم لە گوئ بگرن؛ ئەگەر تەنیا يەك لە دەي، يان يەك لە بيستی ئەو دەي دەيليم راست بئ. تەنانه ئەو كاتەش دەبي بليين هاوارە لە خۆمان! چاو ليكەن. ئاغايان، بپوانن لاوه كانمان چۆن تووشی تاوان دەبن. بە بي ئەو دەي پرسيارى هاملیت سەبارەت بە دنياى مەرگ^۶ لە خۆى پپرسى، بي ئەو دەي ديار دەي پرسيارىكى وا لە گوپیدا بي، گوايه تەواوى ئەوانەي پيوەنديان بە پۆحه وه هيه و لەوپەرى گوپه كه وه چاوه پوانمان، ماوه يه كى زۆره لە زهينياندا پاكبوته وه و خيز و پملى و سەر كشاوه. لە كو تايدا، چاو لە سەر پويى و جينگى بوونمان بكەن و هەر وه ها هه وه سبازە كانمان. فيؤدورپاولوويچ ئەو قوربانىيه چاره پەشەي پەروەندە كى ئەمرومان، كاتيك لە گەل زۆر بەي ئەوان هەلیدە سەنگینی زیاتر وهك مندالتيكى بيتاوان دەچي. سەر پراي ئەوانەش هه موومان دەمانناسى، «ئەو لە گەل ئيمەدا دەژيا!»...

بەلئ، پەنگە پوژيک بپريارانى گەورەي پووس و فەپەنگ لە پەوانناسىي تاوانى پووسى بكوئنه وه، چونكە بايه خى ئەو دەي هه يه خۆى پيوە ماندوو بكەن. بەلام ئەم ليكوليتنه وه و تويزينه وانه دواتر لە كاتى پشوداندا، بە پيوە دەچي، يانى كاتيك كە چەواشە بوونى تراژيكي ئەمرومان بەجى هيشتبئ، تاكو ئەو ليكوليتنه وه يە لە لاين كە سانیکه وه ئەنجام بدرئ كە پوانگە و بيلايه نييان لە كە سانیکى وهك من زیاتر بي. ئيمە ئیستا يان ترسمان لي نيشتوو، يان وا دەنوینين كە ترساوين، ئەگەر چى لە راستیدا بە ديتنى ئەو شانۆيه گەزگەز بالا دەكەين و حەز بەو دلە خورپه سەيرانە دەكەين كە وامان لیدە كا خۆ بە گوناح و پيازە و دەست و پئ سپيلكەيى و ئاسوودە ييه وه پانين. يان، ئاخري وامان ليدئ، وهك مندال تاپوى ترسناك لە خۆمان دوور

۵- ئاماژە كردن بە بهيانى نەفسى هاملیت لە پەردەي دووهەمى ديمەنى سپهەمى شانۆى "هاملیت" بەرهمەمى شكسپيردا: «... كئ دەيهوئ ئەم هه موو بارەگران هه لگري، بە نالاندن و ئارەقە رشتنه وه لە ژير قورسايى تەمەندا، ترسان لە دنياى پاش مەرگ (ئەو سەرزەوييه نەدۆزراوه يه كە هيج سەفەر كرددويه كى ليناگە ريتە وه) هەر ئەو هەش رۆح و فكري دردۆنگ و ئالۆز كرددوين، هانمان دەدا لە گەل هه موو كيشه و ئافەتيك هه لېكەين و ئافەت بيتين...»

۶- يەكەم دپره لە شيعريكى پووشكين سەبارەت بە شاعيري لەههستانى، ميكي يوويكز.

دەخەينه وه و سەرمان دەكەين بە بن بالنجە كەماندا، بۆ ئەو دەي لە كاتى پشودان و رابواردن و شادييه كانماندا لە بپريان بەرينه وه. بەلام سەر پراي ئەوانەش پوژيک دەبي بەوپەرى ورياييه وه ژيان دەستپيېكەين، ئيمەش دەبي خۆمان وهك كۆمەلگايەك لە بەر چاو بگرين؛ كاتى ئەو هاتوو هە كە ئيمەش لانیکەم لە باردۆخى كۆمەلايه تيمان بگەين، يان لانیکەم ئەو پيگايە بگرينە بەر. «يەكنيك لە نووسەرانى گەورەي سەردەمى رابردوو، لە كو تايبى گەورە ترين بەر هه ميديا پووسيا ديتتە بەر چاوى و لە سەر خيشكيكى تيژتپه پرى دادەنى و بەر هه شوينيكي ناديار بە چوار نال دەپره تينئ، بە سەرسوورمانيشه وه دەلئ: «ئاخ، خيشك، خيشكى بالندە ئاسا، كئ توى داھينا!» بە شيۆه يه كى مەستانە و لووت بەرزانەش دەلئ، تەواوى نەتە وه كانى دنيا بەر يەزە وه لە لا يەك رادە وه ستن، تاكو پيگا بۆ خيشكى تيژتپه پرى و بيتياك بكەن وه. ئاغايان، لەوانە يه و ابئ، لەوانە يه ئەوان لە قەراغنيك راوه ستن، بەر يەزە وه يان بە چاوى سووكه وه بپوانن، بەلام بە پراوى منى زەبوون نووسەرى گەورە بەر هه مەكەي بەم شيۆه يه يان بە هۆي گە شيبينييه كى مندالانە و ساويلكانە وه تەواو كرددوه، يان لە ترسى سانسورى ئەوسەردەمە. چونكە ئەگەر كەسايه تيهە كان سووباكە ويچ و نازدریؤف و چيچيکوؤف خيشكە كە يان راكيشايه، نەدەگە يشته شوينيكي ژيرانە، جا ليخوره كەي هەر كەسيكە با بيئ. تازە ئەو كەسايه تيهە نەش بەر يه كى قەديميتر بوون، بەرەي ئيمەش نمونە يه كى زۆر لە وان خراپترە...»

ليئردە ئيپوليت كيريلوويچ چەپلەي خەلك وتەي پئ بپرى. بەلگەي رۆشنپيرانەي ئەم ويچواندنه يان بە لاوه پەسندبووه. لە راستیدا چەپلەكە زۆرى نەخاياند، يانى بە وجييه نەگە يشت سەرۆكى دادگا وريايى بە خەلكەكە بدا، تەنیا بە رقه وه چاوى لەو خەلكە سەربزيۆه دەكرد. بەلام ئيپوليت كيريلوويچى دادوهر زۆرى پئ دلگەرم بوو؛ بەرلە وه قەتى چەپلە بۆ ليتە درابوو! لە تەواوى تەمەنيدا نەيتوانيبوو گوچكە يه ك بۆ بيستنى وتارە كەي

۷- گوگول: كو تايبى «گيانى مردوو».

پهیدا بکا، ئیستاش له ناكاو بۆی هه‌لكه‌توو تاكو وتاره‌كه‌ی به گویی ته‌واوی خه‌لكی رووسیا بگه‌یینی.

له ده‌ریژهی وته‌کانیدا گوتی: «ئهم بنه‌ماله‌یه‌ی کارامازوف که له سه‌رانسه‌ری رووسیا دا وه‌ک کفری شه‌یتان ده‌نگی داوه‌ته‌وه، بلایی چی بی؟ په‌نگه له‌را ده‌ده‌ر پیم لی‌هه‌لبیسی و زۆر بله‌ییم کردبی، به‌لام پیموایه هیندیك له لایه‌نه بنه‌ره‌تیه‌کانی چینی خوینده‌واری ئه‌مرۆمان له ئاوینه‌ی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌دا ده‌توانین به‌دییکه‌ین . ئاخ، نه‌ک ته‌واوی په‌گه‌زه‌کان، هه‌لبه‌ت ئه‌ویش له وینه‌یه‌کی چکۆله‌دا، «وه‌کو خۆر له دلۆپیک ئاودا،» له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شتیك په‌نگیداوه‌ته‌وه و یان لانیکه‌م شتیك درکاوه، بیر له‌و پیره‌پیاوه چاره‌په‌شه، خراپکار و سه‌ره‌رۆیه بکه‌نه‌وه، گه‌وره‌ی بنه‌ماله‌یه و له‌گه‌ل ئاکامیکی ئاوا تال و دلته‌زین به‌ره‌و‌روو بووه! له بنه‌ماله‌یه‌کی په‌سه‌ن و نه‌جیمه، به‌لام له بارودۆخیکی هه‌ژاران‌دا له‌دایکده‌بی. به هۆی ژن‌هینانیکی چاوه‌روانه‌که‌راوه‌وه بری مال و سامانی وه‌گیر ده‌که‌وی. پیاویکی خویری و سووکوچرووک و قه‌شمه‌ری، خاوه‌نی هۆش و فامیکی باش، به‌لام گه‌شه نه‌کردوو. له سه‌رووی هه‌موو ئه‌وانه‌وه، سووت‌خۆر بوو، کاتیک مال و سامانی پیکه‌وه نا چاوی سوور بوو. ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ خویریانه و نوکه‌ر سفه‌تانه‌ی پیشتر هه‌یبوو، هیچی نه‌مان، ئه‌وه‌ی بۆی مایه‌وه و خوی پیگرت پیازه و سه‌ره‌رۆیی و په‌شبینی و داوینپرسی بوو، که خۆی پیوه‌را ده‌نا. لایه‌نی مه‌عه‌نوی له ژیانیدا گه‌شه‌ی نه‌کردبوو، ئه‌گه‌رچی زۆر به‌که‌یف و نه‌شه بوو. ئه‌وه‌ی له ژیانیدا بیرى لیده‌کرده‌وه هه‌وه‌س و داوینته‌ری بوو، کوره‌کانیشی هه‌ر وا هینا. ئه‌رکی باوکایه‌تی به‌هیچ نه‌ده‌زانی. به شتیکی قۆریشی ده‌زانی و گالته‌ی پیده‌کرد. کوره‌کانی هه‌ر به‌مندالی دایه‌ده‌ست نوکه‌ره‌کانی بۆی به‌خێو بکه‌ن و زۆریش خۆشحال بوو له‌ده‌ستیان رزگاری بووه، هه‌ر به‌یه‌کجاری له‌بیری برده‌روونه‌وه و ده‌تگوت مندالی نییه. فه‌لسه‌فه‌ی پیره‌پیاو ئه‌مه بوو: *apres moi le deluge*. ئه‌وه مه‌سه‌له‌یه‌کی

۸- "دوای من، توفان". وته‌ی لویی یازده‌هه‌م.

گه‌وره‌یه و دژی ئه‌رکی کۆمه‌لایه‌تی بوو. مه‌سه‌له‌یه‌کی ته‌واو تاکخو‌ازانه و پر زیان. «هه‌ر ئه‌وه‌نده خۆم له‌ش‌ساغ بم، خودای ده‌کرد دنیا ویران ده‌بوو.» له‌ش‌ساغیش بوو؛ زۆریش رازی، به‌هیوابوو بیست‌سالی دیکه هه‌ر به‌وشیوه‌یه رابویری. فیلی له‌کوره‌کانی خۆی کرد و هه‌ولێ ئه‌وه‌ی ده‌دا گراوه‌که‌شی له‌چنگ ده‌ره‌ینێ. ته‌نانه‌ت ده‌ستی به‌سه‌ر مال و میراته‌که‌شیدا گرت که له‌لایه‌ن دایکیه‌وه پنییرابوو. نا، نا، نامه‌وی پارێزگاری کردن له‌تۆمه‌تبار هه‌مووی بخه‌مه ئه‌سته‌وی هاوکاری زانا و زمانپاراوی پترزبۆرگیم. خۆم دان به‌هه‌قیقه‌ته‌کاندا ده‌نیم، چاک ده‌زانم که چ داخ و قینیکی له‌دلی کوره‌که‌ی کردبوو.

به‌لام به‌سه، باسکردنی ئه‌و پیره‌پیاوه چاره‌په‌شه ئیتر به‌سه؛ سزای خۆی وه‌رگرتوو. سه‌ره‌رپای ئه‌وه‌ش له‌بیرمان بی که ئه‌و باوک بوو، نمونه‌یه‌کیش بوو له‌باوکانی ئه‌مرۆ. پیتانوایه که ده‌لیم نمونه‌یه‌ک له‌باوکانی ئه‌مرۆیه سووکایه‌تی به‌کۆمه‌لگا ده‌که‌م، مخابن! زۆربه‌ی باوکانی ئه‌مرۆ ته‌نیا له‌ولایه‌نه‌وه، جیاوازن که وه‌ک ئه‌و خۆ به‌و پیازه و تاوانه‌وه رانانین که ئه‌و به‌ئاشکرا خۆی پیوه‌را ده‌نا، چونکه خوینده‌وارتر و خاوه‌ن‌فه‌ره‌ه‌نگترن، به‌لام فه‌لسه‌فه‌که‌یان له‌بنه‌ره‌تا هه‌ر ئه‌و فه‌لسه‌فه‌یه‌ی ئه‌وه. په‌نگه‌ مرۆفیکی په‌شبین بم، به‌لام به‌و ئاکامه‌گه‌یشتون بمبوورن. چاکتر وایه هه‌ر له‌پیشدا له‌سه‌ر ئه‌وه پیک‌بین، پیویست ناکا برۆا به‌قسه‌کانم بکه‌ن، باوه‌ر به‌قسه‌کانم مه‌که‌ن به‌لام لی‌مگه‌رین با قسه‌کانم بکه‌م. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا لی‌مگه‌رین ئه‌وه‌ی ده‌بی بی‌لیم، بی‌لیم و بریک با قسه‌کانمتان له‌بیر نه‌چی.

«به‌لام ئیستا بینه‌سه‌رباسی کوره‌کانی ئه‌و باوکه، ئه‌م گه‌وره‌ی بنه‌ماله‌یه. یه‌کی له‌وان ئه‌م تۆمه‌تباریه‌که به‌ره‌و‌روومان دانیشتوو و پاشماوه‌ی قسه‌کانم سه‌بارت به‌ئه‌وه. به‌کورتی باسی دووکوره‌که‌ی دیکه‌شی ده‌که‌م. ئه‌و دووکوره‌ی دیکه، گه‌وره‌که‌یان لاویکی ئه‌مرۆییه و خاوه‌نی خوینده‌وارییه‌کی بالا و بیروکه‌ی به‌هیزه، سه‌ره‌رپای ئه‌وانه‌ش ئیمانی

به هيچ شتيك نه ماوه. له ژيانيدا حاشاي له زورشت كردووه، راست وهك باوكي. هه موومان گويمان له قسه كاني بوو، به پروويه كي خوشيشه وه وهرگيرا. هيچ كاتيک بيروپاي خوئی نه دهشارده وه، هه ر به وه هويشه وه ئيزن به خوم ددهم ئيستا سه بارهت به ئه و تارادهيهك به راشكاوي قسه بكم، هه لبهت نهك وهك تاكه كه سيك، به لكو وهك يه كيک له ئەنداماني بنه ماله ی کارامازوف. كه سيكي تر كه له گه ل په روهنده كه پيوهندييه كي ته واوي هه يه، دويشه وه له قه راغ شاري خوئی كوشت. ئه و يش ئه و نه خوشه ئه قل ناقيسه يه كه پيشخزمه تي فيودورپاولوويچ بوو، وهك ده لين رهنگه كورپي ناشه رعيشي بي، مه به ستم ئيسمير دياكوفه. له لي پرسينه وه ي سه ره تايدا به شله ژاوي و گريانه وه پنيگوم چون ئه و کارامازوفه لاه، ئيوان فيودورويچ، ترساندوويه تي و به جاري شيتي كردووه. «ئهو پنيوايه له دنيا دا هه موو شتيك نازاده، له داهاتوشدا هيچ شتيك نابي ياساغ بي. ئه وه ي هه ميشه فيريده كردم ئه مه بوو.» پيموايه ئه و گه مژه يه به پيي ئه و شيمانه يه ئاوه زي خوئی له ده ستدا، هه لبهت ويده چي ئه و في ليها تنه و ئه م پروداوه دلته زينهي له ماله كه ياندا قوما له م دواييانه دا، بوويته هوي ئه وه ي ئه و برياره بدا. به لام ئه و گه و جه بيروپايه كي زور سه رنجراكيشي دهربري، كه ئه و بيروپايه ئه گه ر له لايه ن كه سيكي زي ره كتره وه بوايه، ده بووه هوي سه ربه رزي بوي، له راستيدا هه ر له به ر ئه وه يه ناوي دينم: ئه وه ي كتومت چوته وه سه ر فيودورپاولوويچ، به قه ولي خومان كورپي باوكي خويه تي، ئه و ئيوان فيودورويچيه.

«به م وته يه ده ست له باسكردني كه سايه تبي ئه و هه لده گرم، كه باش نييه له وه زياتري له سه ر برؤم و وهك قشقيره بقرينم و داهاتووي ئه و لاه له قاو بدهم. ئه مرق له م دادگايه دا ديمان كه وزه ي راسته وخوي هه قيقهت له دلي ئه و لاهه دا ده زي و خورانان به تاوان و پياز ه و بي ئيمانويه ده كا و ئه وه شي به ميرات پيبراوه نهك له ربي ئاوه و بيروكه ي سه ربه خووه، هه ر

ئه وه ش بوته هوي ئه وه ي سه بارهت به بنه ماله كه يان سارد وسر بيت و هيچ هه ستيكي له دلدا نه بي.»

«به لام كورپي سيته م، ئه و هيشتا گه نجه و زور به حه يا و خاوه ن ئيمانه. جياوازيشه له و شيمانه ي ژيانه تاريك و فه وتينه ره ي برا گه وره كه ي و پرونتر بيليم، ده گه ري تاكو به و «بيروكه خه لكيان وه» بنووسي كه له جه غزي روانيني چيني بيرياري ئيمه دايه و له ناخي ئه م ناوه زي ره كانه يه وه سه ره لده دا، ئه و به كليسه وه نووسا و توزيكي مابوو بيته راهيب. پيموايه ئه و بي ئيختيار و زور زووش پشتي له و ناھوميدييه پر له ترسه كرد كه تا قميكي زور له كه ساني كومه لگاي ناشادي ئيمه، كه ترسيان له خو رانان به پياز ه و تاوان و كاردا نه وه پر له گه ندلييه كه ي هه يه و ته واوي سه ره روييه كان به هه له پيوهندي ده دن به رؤشنگه ري فه ره نكييه وه. واشيان ليده كا تاكو به قه ولي خويان به «خاكي ولات» هوه بنووسين و به رينه دن. ئه وان به جيي ئه وه ي راسته وخو ئاماژه به سه ره رويي و گه ندله يي كومه لگا بكن، ته واوي به دبه ختي و چاره ره شيمان له ناوچاوي فه ره نكي ئه و رووپايي ده زانن و هه ر وهك مندالانيك كه له فريشته و جندوكه ده ترسن و په نا بو مه مكي وشك كردوي داكيان ده بن و جگه له خه ويكي ئارام هيچ ئاره زوويه كي ديكه يان نييه. ته نانهت بو دهر باز بوون له چنگ ئه و تا پو خه يالييانه ي كه ده يان ترسيني، ده خوازن ته واوي ماوه ي ته مه نيان ئوقره بگرن. من به ش به حالي خوم به خته وه ريي ئه و لاه ژير و دلپا كه به ئاوات ده خوازم و هيوادارم دلپاكي و ميهره بانبييهك كه تايبه تي تافي لايويه و ئه و به ره و لاي بيروكه ي خه لكي ده با، ورده ورده و به شيويهك كه زياتر به رچاوه و ده بيندري، له گه ل سوفي گه رييه كي كو يرانه و ده مارگرژبييه كي سياسي تينه كه وي، چونكه ئه م دوو عه يبه ره گه زيبه بو روسيا له فه وتانكي زووره س مه ترسييدار تره. هوي كه شي پي كه وه نه سازان و پيره وي كردنيكي بي هووده له رؤشنگه ري فه ره نكييه، كه براكي تووش بووه و زوريش مه ترسي داره.»

کاتیک باسی دهمارگرژی و عیرفانی کرد، دوو سی کهس دهستیان کرد به چه پله لیدان. له راستیدا ئیپولیت کیریلوویچ به هوی زمان پاراوییه وه گهرم داهاتبوو و شوین و کاتی له بیر چووبوو و وته کانیشی هیچ پیوهندییه کی به پروهنده که وه نه بوو، ئه وهش به جیی خوی که زور لیل و ته مومژاوی ددهوا، به لام ئەم پیاوه سیلدار و توورهیه له ماوهی ته مه نیدا ئەمجاره ی بۆ هه لکه وتبوو که بتوانی به ئاره زووی خوی قسه بکا و کولوکوی دهروونی هه لریژئی. خه لکی دواتر دهیانگوت کاتیک ره خنه ی له ئیوان فیودورویچ گرتوو، که وتوته ژیرکاریگه ریی ئەنگیزه یه کی بی بایه خ، چونکه ئیوان یه کدوو جار له کاتی مشتومردا تووشی ته نگزه ی کردبوو. ئیپولیت کیریلوویچ به وه بیرهینانه وهی ئه و قسانه، ئیستا هه ولیده دا توله ی لیکاته وه. به لام نازانم ئه و قسه یه راست بوو یان نا. وه لحاسل ئەمه پیشه کیی وته کانی بوو و دوا ی ئه و راسته وخو چوو ه سه رباسی پروهنده که.

ئیپولیت کیریلوویچ له دریزه ی وته کانیدا گوتی: «به لام دینه سه رباسی کوپی گه وره ی ئەم بنه ماله هاوچه رخه. ئەویش ئەم تومه تباریه وا به ره وپروومان دانیشتوو. ژیان و کرده وه کانیمان له بهر دهستدایه و کاتی ئه وه هاتوو هه موو شتیکمان بۆ پوون بیته وه. به پینچه وانه ی براکانی که ئەوان یه کیان «فه رهنگی خو» و ئه وی تریان لایه نگری «یاسای خه لک» ه. وادیاره ئه و راسته وخو مه زه هری پووسیا یه ئاخ، نه ک هه موو پووسیا، هه مووی نا! پووسیا ی گه شه نه کردوو. سپاس بۆ خودا که مه زه هری ته واوی پووسیا نییه، سه ره رای ئه وهش نیشانده ری پووسیا ی خو شه ویستمانه و دهنگی ئه و دهنگی پووسیا یه و بۆن و به رامه ی پووسیا ی دایکمانی پیوه یه. ئیمه له لایه که وه پشتمان به تاییه تمه ندیی نه ژاد و ره گه زی خو مان به ستوو و له لایه کی تریشه وه ئاو یته یه کین له خیره شه ر. که وایه ئیمه لایه نگری فه ره هه نگ و "شیلهر"ین. هه ربویه له مه یخانه و باره کان کیشه و هه را ساز ده که یین و ریشی دۆستانی گه رماو و گولستانی خو مان هه لده که نین. ئاخ، ئیمه ش ده توانین باش و نه جیم بین، به لام کاتیک که هه موو شتیک به دلای خو مان بی.

له گه ل ئه وه شدا ئەندیشه ی بالا واما ن لیده کا له خو مان ده رچین، به لام ته نیا کاتیک که ئه و بیروکانه به پیی خو یان بین، یانی له ئاسمانه وه نازل بن و پیویست نه بی تاوانه که ی بدهینه وه. هه زمان له دانه وهی تاوان نییه، به لام زورمان پینخوشه وه ریگرین له هه موو شتیکیشدا هه ر واین. ئاخ، ته واوی شته چاکه کانی ژیانمان بده نی (به که متر رازی نابین)، به تاییه ت هیچ له مپه ریکمان نه خه نه سه ر ری، جا ئه و کاته دهرده که وی که ئیمه ش ده توانین باش و نه جیم بین. چاوچنو ک بین، به لام ده بی پارهمان هه بی، پارهییه کی یه کجار زور، جا ئه و کاته ده بین چهنده ده ست و دل بازانه و بی ئه وهی دل مان بوی بسووتی، به شه ویک هه له خه رچی وه ری ده خه یین و هه مووی له ئا و ده که یین. به لام ئەگه ر نه توانین وه ده ستی بینین، دهرده که وی که له کاتی پیویستی زوردا حازرین خو مانی بۆ به ئا و ئاوردا ده یین. به لام ئه وه هه لده گرین بۆ دوا یی، واچاکه روودا وه کان به پیی شوین و کات له به رچاو بگرین.»

«سه رتا، کوپیکی چکوله و فه قیر و پا په تیمان هه یه که له هه وشه ی پشته وهی ماله که دا ده خولیته وه، هه ر وه ک هاوشاریی خو شه ویست و به ری ز و ره گه ز ئالمانی، جه نابی هیرتیزنیستیوب فه رموویان. دیسان دووپاتی ده که مه وه، پاریزه ری له تومه تبار ناخه مه سه رشانی که سیکی تر. من ئامادم سه ره رای سزادان، پاریزه ریشی لیکه م. به لی، من مروقم، منیش ده توانم کاردانه وهی بنه ماله و مندال له سه ر که سایه تی که سیک هه لسه نگینم. به لام ئه و کوپه گه وره ده بی، ده بیته گه نج و به رگی ئه فسه ری له بهر ده کا؛ به هوی دوئیل و سه ریچی کردن بۆ شاریکی دووره ده ستی سنووری پووسیا ی پیرو زکراومان دوور خرایه وه. له وی وه ک به پله و پایه ی ئه فسه رییه وه ده ست ده کا به کاری نابه جی و سه ره پوی. به لام چونکه به که م قه ناعه ت ناکات و چاو برسویه، زوری پیویستی به پاره ده بی، به رله هه موو شتیک پاره، هه ربویه دوا ی شه ره دهن دوو که یه کی زور له گه ل باوکی پیکدین و باوکی شه ش هه زار رۆبلی بۆ ده نی ری. نامه یه کمان له بهر ده ست دایه که تیی دا هاتوو، ئەگه ر ئه و شه ش هه زار رۆبله وه رگری ئیتر چاوپوشی له هه موو

شتىك دهكا و ئىتر هيچ ماف و ميراتىكى له لاي باوكى نامىنى و دوايى به كيشهكەيان دى.

پاشان ديدار له گەل كچىكى به پىز و خانەدان و خویندەوار. ئاخ، نامەوى وردە پووداوهكان دووپات بکه مەوه؛ خۆتان هەموويتان بىستووہ. چونكە ليزەدا مەسەلەى شەپەف و فيداكارى له ئارادايە و من خۆ له و بارە نادەم. قەلافەتى ئەفسەرىكى لاو، كورپىكى هەرزەى دەستبلاو، له هەمبەر خاتوونىكى بەپىز و خانووماندا سەرى كرنۆش دادەنەوینى، ئەویش به شىوہىەكى زۆر هاودلانه به چاوى خۆمان ديمان. ديسان ئەو مافە به خۆم نادەم پركيشى بکەم. بەلام دواى ئەوه بە شىوہىەكى چاوهرواننەكرا و هەر لەم دادگايەدا ديمان كە پىنچەوانەى ئەوهش روويداوه. يانى ئەو خاتوونە پەسەن و بەپىزە كرنۆشى بۆ ئەو بردووہ. نامەوى زۆرى له سەر برۆم و لىنى بکۆلمەوه، بەلام هۆكارىكى بووه. هەر ئەو كەسە، بەچاوى فرمىسكاوى و رقهوہ، گوتى كە به هوى ئەو كردهوہىەوه بەچاوى سووك تەماشای كرددوہ. ئەگەرچى كردهوہىەكى كتوپر و نەترسانە بووه، بەلام بە ئەنگىزەىەكى بەرز و كەريمانەوه ئەو كارەى كرددوہ. ئەو، ئەو دەزگىرانى ئەوكچە، بەچاوى سووك تەماشای كردبوو. ئەوكچەش كاتىك دەزانى هەليخەلەتاندووہ (واى فريو دابوو كە هەموو شتىكى لىقەبوول بكا و تەنانەت ئەگەر خەيانەتیشى پىكرد چاوپۆشى لىبكاو هيچ نەلى) بەئانقەست سىهەزار رۆبلى پىدابوو و بەراشكاوى تىگەياندبوو كە بۆيە ئەو پارەىەى دەداتى، تاكو فريوييدا. ئەو پرسيارەش كە له چاويدا بوو ئەمە بوو: «دەى ئەو پارە وەرەگىرى يان نا؟ يانى هەتا ئەو رادەيە بىئابروو بووى؟» ئەفسەرى لاو چاوىكى لىدەكا، سوور دەزانى چىي لەدلدايە. (خۆى ليزە له هەمبەر ئيوەدا دانپىدانا كە فكرى كچەى خویندۆتەوه)، ئەو سىهەزار رۆبلى بە بىهيچ مەرج و بەلنىك هەلدەگىر بۆ خۆى و له ماوہى دوو رۆژدا لەگەل گراوى تازە له ئاوى دەكا. كەوايە دەبى باوهر بە چى بکەين؟ برؤا بە دىرۆكى سەروانى لاو بکەين كە به ئەنگىزەىەكى كەريمانەوه دوايىن رۆبلى خۆى دەداتى و بىرى لىناكاتەوه،

واشى دادەنى لەرپى ئەشق و پاكىدا بەخشىويەتى، يان لەلايەكى ترەوه هەتا ئەو رادەيە پر له رق و بىزارىيە؟ سروسشتىيە دەبى ئىوانى ئەو دوو جەمسەرە بگىرن. بەلام لەم پەروەندەيەدا ئەوبابەتە جىناگرى. وىدەچى ئەو لەلايەكەوه بە راستى نەجىم و جوامىز و لەلايەكى ترىشەوه هەرزە و خویرى بووبى، بۆچى؟ چونكە ئەو خاوەنى خووخدەيەكى تۆلاز و داوینتەرانەى كارامازوفىيە - ئەوهش راست ئەو شتەيە كە دەمەوى پىيگەم - كى دەتوانى زۆربەى شتە لىكدرەكەن له خۆيدا كۆكاتەوه و هەر لەو كاتەشدا سەبارەت بە دوو جىهان خەم دايبگرى، يان بىرى لىبكاتەوه. جىهانىك كە له ژوور سەرمانە و جىهانى بەرزترىن ئامانجە، جىهانى ژىرپىشمان يانى جىهانى ناحەزترىن و دزىوترىن خویرىيەتییەكان. يەكىك لە شاهیدەكان كە سەعاتىك لەمەوبەر قسەيكرد و لە نزىكەوه بنەمالەى كارامازوف دەناسى - مەبەستم ئاغای راکىتىنە - قسەكانى وەبىر خۆتان بىننەوه: «ماناى خویرىيەتى و ناپاكي بەقەد دەستوډلبازى و پاكي بۆ ئەو مرقەسە سەرەرۆ و داوین پىسانە پىويستە و گىرنگايەتى پىدەدەن.» ئەوهش راستە، ئەوان بەردەوام پىويستيان بەو ئاويتە ناسروسشتىيە هەر هەيە. دوو جەمسەر، دوو جەمسەر گەلۆ، لە يەككاتدا، دەنا داماو دلشاكاو دەبن و ژيانىكى كۆلەمەرگىيان دەبى، ئەوان دلڤراوانن و بەقەد دلڤراوانىي روىسايى داىك شت لە خۆياندا كۆ دەكەنەوه و تاملیدەكەن.

گوڤىگىر ئاغايانى لىژنەى داوهران، مەسەلەى ئەو سىهەزار رۆبلىمان هیناوتە گوڤى و من دەمەوى جەسوورانە تارادەيەك پركيشى بکەم. دەتوانن كەسىكى ئاوا بىننە بەرچاوى خۆتان كە لەگەل وەرگرتنى ئەو برە پارەيە، ئەویش بەوشىوہىە و بە قىمەتى ئابرووچوون و شورەيىەكى ئەوتۆ. توانىيىتى هەتا ئەو رادەيە پىويستى بە پارە بى و خۆى بۆ بە ئاو و ئاوردا بدا، لەلايەكيشەوه هەزار و پىنج سەد رۆبلى بۆ ماوہى مانگىك بە ملیدا هەلواسى و بەم لاولادا بىگىرئى! يانى ئەوئەندە خۆراگر بووه لەوكاتە ناسكانەدا دەستى بۆ ئەو پارەيەى سەرسىنگى نەبردووہ. كاتى مەستى و سەرخۆشى له مەيخانەكان، كاتىك بە هەلدەوان دەچوو دەستى له بەر سامسانوف و مادام

خۆخلاقوف پانده كردهوه و هه لدههات بو لای لياگافی له چيرماشنيا و هه وليدهدا به هه رشيوهيه كه پاولوويچی باوكی - دوورخاتهوه. ئەگەر ئەو پارهيهی پييوایه قهتی ئاوا خۆی تووشی ئازار نه ده كرد كه گراوه كهی به جی بیلی و برۆا به دواي پاره كه دا، دلنایام داده نیشته هه تا ئاخري پيی ده گوت: «من له گه لئا ديم،» و ئەو كاته ده یبیرد و ده رۆیشته بو شوینيكي دووردهست، تاكو له چنگ ئەو هه موو به لا و ئاپورهی ده و روبه رى پزگاریبی.

به لام ئەو دهست بو ئەو ته لیسمه ی سه رسینگی نابا، ده ی له به رچ هۆیه كیش ئاوا دان به خویا ده گری؟ هه ر وهك عه رزم كردن، ده لیلی سه ره كی ئەوه بوو كه هه ركاتی گراوه كه ی گوتی: «له گه لئا ديم و هی تۆم، بو هه ركۆيم ده به ی بمبه،» پاره يه كی به دهسته وه بی بو خه رجی ریگا. به لام ده لیلی یه كه م به وته ی تۆمه تبار خۆشی، له هه مبه ر ده لیلی دووه مه دا بايه خيكي ئەوتوی نه بوو. ئەو گوتی: هه تا كاتيک ئەو پاره يه م پيیه، هيجوپوچ و خويريم، به لام دز نیم، چونكه هه ركاتيک پيمخوشبوایه ده متوانی بچم بو لای ده زگیرانه سووكايه تی پيكراره كه م و نيوه ی پاره كه ی پيیده مه وه و پييبلييم: «ديوته نيوه ی پاره كه م له ئاو كرد و ده ركه وت كه مرؤفيكي خويړی و گه نده لم و ئەگه ر پيخوشه، هيجوپو و چيشم!» (ئەم قسانەم دهقاودهق له زاری تۆمه تبار بيستووه)، «به لام هه رچه نده هيجوپو وچ و خويړيش بم، دز نیم، چونكه ئەگه ر دز بوایه م، ئەو نيوه شم بو نه ده هينايه وه و وهك نيوه كه ی تری حه په تۆشم ده كرد!» ئەوه قسه و ده لیل! ئەم پياو ئاله تيبه، ئەوه نده بی جه رگ بووه، كه نه يتوانيوه له هه مبه ر وه سه وه سه ی سئ هه زار رۆبلا، ئەویش به قيمه تی ئەو شووره یی و ئابرو وچوونه، خۆراگری بكا، كه چی له ناكاو غيره تيك له دهروونی دهزی، هه زاروپينج سه د رۆبل له گه ل خۆی به م لاو لا دا ده گيړی بی ئەوه ی دهستی بو به ری. ئایا شتيكي له گه ل ئەو خووخده يه ی دامانه به ر تيشكي ليكۆلینه وه، یهك ده گريته وه؟ نا، من ئەگه ر ئيزنم بدن عه رزتان ده كه م ديميتري كارامازوفی راسته قينه له هه لومه رجيكي ئەوتۆدا چیده كرد، هه لبه ت به شيوه يهك كه به راستی خۆی قانع كردبوو كه ئەو پاره يه وه لا بخت.

له گه ل یه كه م وه سه وه سه بو وینه، رابواردن له گه ل ژنيك كه نيوه ی پاره كه ی له گه ل ئەو به با دابوو تووره كه كه ی هه لده پچری و وای دانين سه ره تا سه د رۆبلی لی ده ردینا، چونكه بو ده بی راست نيوه ی ئەو پاره يه، یانی هه زاروپينج سه د رۆبل بداته وه به خاوه نه كه ی. بو هه زاروچار سه د رۆبل بوایه ئاسمان ده رووخا؟ ئەو كاته ش هه ر ده يتوانی بلی خويړی و هيجوپو وچه، به لام دز نييه، چونكه هه زار و چوار سه د رۆبلی بو بردۆته وه. پاشان جاريكي ديكه ش تووره كه كه ی هه لده پچری و سه د رۆبلیيه كی ديكه ی ده رده هینا و پاشان سه دی سیه م و سه دی چواره م و هه تا ئاخري مانگ دواين سه دی ده رده هینا، هه ستیده كرد ئەگه ر ته نیا ئەو سه د رۆبله ش به ریته وه بو كاترينا ئیوانا، ئامانجه كه ی وه ديه اتوو، یانی هه رزه و هيجوپو وچه، به لام دز نييه. دووه هه زارو نو سه د رۆبلم خه رج كردوو، به لام لانیکه م سه د رۆبلم هینا وه ته وه و ئەگه ر دز بوایه م هه مويم خه رج ده كرد و چاوت پيینه ده كه وته وه. له كۆتايیدا كاتيک ده بينی تاچه گه لايه كی سه د رۆبلی پی ماوه، چاويكي لينده كا و به خۆی ده لی: «به راستی برده وه ی ئەو سه د رۆبله هيج بايه خيكي نييه و عه بييشه، چاكتروايه ئەوه ش خه رجه م!» ديميتري كارامازوفیكي راسته قينه، ئەو جوړه ی كه ده يناسين، به م شيوه هه لسوكه وتی ده كرد. به سه ره اتی ئەو تووره كه يه به هيج شيوه يه كی له گه ل راستی یهك ناگريته وه. ده توانين هه موو شتيك به راست بزاین، به لام به هيج شيوه يهك ئەوه ناكري. به لام دواتر ده گه رپيینه وه سه ر ئەو باسه.

دواي ئاماژه كردن به هه موو ئەو زانیاریانه ی سه باره ت به كيشه و حيساب و كيتابی باوك و كوړ درابوو، به و ئاكامه گه يشتن كه ئەو مه سه له يه به هيج شيوه يهك روون نابيته وه و مه علووم نييه هه ق به كامیانه. ئیپولیت كيریلوويچ هاته سه ر باسی ئەو سئ هه زار رۆبله ی كه زهینی ميتياي به خۆيه وه خه ريك كردبوو و له سه ر ئەو باوه رپه بوو باوكی پيی قه رزداره. بۆيه به پيی شايه دی پزيشكه كان له و باره وه ده ستیكرد به ئاخافتن.

لیکۆلینه و میرووی

پزیشکه پسیورکان ههولیانداوه پیمان بسهلمینن که تۆمه تبار شیت و لیوهیه، من ده لیم ئەو شیت نییه، ئەوەش تهنانهت زۆر خراپتره، چونکه ئەگەر شیت نه بوایه، زیره کانه تر ئەو کاره ی ده کرد. به لام سه بارهت به ماخولیا بوونه که ی، له گه ل ئەوه دا کۆکم، به لام له خالیکدا، ته نیا له و خاله دا که پزیشکانی پسیور ئاماره یان پیکرد، یانی ئەو کاموسه ی سه بارهت به و سئ هه زار رۆبله یه که ویده چی باوکی پیی قه رزدار بووی. سه ره پای ئەوانه ش پیموایه ده توانین هۆیه کی سانتر له تیکچوونی بو بدۆزینه وه. من خۆم له گه ل ئەو دوکتۆره لاره هاورام که ده لی تۆمه تبار له هه موو باریکه وه ئاساییه و ته نیا تووره و رقه ئه ستووره. خالی دروستیش ئەوه یه. ئامانجی تۆمه تباریش له و رقه هه ستان و تووره ییه ته نیا له بهر ئەو بره پارهی نه بووه؛ به لکو هۆیه کی تایبه تی هه بووه. ئەو هۆیه ش ئیره یی و دلپسی بووه!».

لیره دا، ئیپۆلیت کیریلۆویچ به وردی سه بارهت به و دلدۆراوییه نه خسه ی تۆمه تبار دووا که تا ئەو راده یه بو گرووشنکا سووتابوو. وته کانی له وساته وه ده ستیپیکرد که تۆمه تبار خو ده کا به مالی ئەو «خاتوونه جحیله دا بو ئەوه ی لییدا.» دادوهر له قسه کانیدا گوئی: «وته ی تۆمه تبار خۆیه تی به کاری دینم. به لام به جی لیدان، له وئ له بهر پییدا دانیشته. ئەمه سه ره تای ئاشق بوونی بوو. هه ره له و کاته دا باوکی تۆمه تباریش دل به و خاتوونه شوخوشه نکه وه بوو - ریکه وتیکی نه خس و سه رسوورهیته ره بوو،

چونکه هه ردووکیان هاوکات دلان چوه سه ری و ئاشقی بوون، ئەگه رچی هه ردووکیان پیشتەر دیبوویان و ده یانناسی. ئەویش به هیژترین گری هه وه سی له ناخیاندا هه لگیرساند که تایبه تی بنه ماله ی کارامازۆفه. دان پیانانی خو شیم بیستوه: «پیکه نینم به هه ردووکیان هات.» به لی له ناکاو دیته سه ره ئەوه ی هه ردووکیان له خسته به ری. پیشتەر ئەو ئاره زووه ی له سه ردا نه بوو، به ئیستا کتوپر ئەوه ی به زهین گه یشت و هه ردووکیانی خسته داوی ئەشقی خۆیه وه. پیره پیاو که رۆح و گیانی به پاروه به ندبوو، هه ره له ریوه سی هه زار رۆبلی لاخست تاکو هه رکاتیک گرووشنکا هاته ژوانی بیداتی، به لام داوی ئەوه زۆر زوو هاته سه ره ئەوه ی که ئەگه ره شووی پییکا ته واوی مال و سامان و ناوه که ی ده ریژیته بهر پیی. له و باره وه به لگه شمان به ده سته وه یه. سه بارهت به تۆمه تباریش بلیم چی، تراژیدیای چاره نووسی ئەو ئاشکرایه؛ له به رانبه رماندا داندراره. به لام «پی رابواردنی» ئەو خاتوونه شوخوشه نکه ئاوابوو. ئەو جادووبازه تهنانهت تۆزه هیوایه کی به و لاره ناشاده نه دا. چونکه هیوا، هیوا ی راسته قینه، هه تا دوا یین سات هه ره دریغی لیکرا، یانی هه تا ئەو کاته ی میتیا له بهر ده میا چۆکی دادا و ده ستی بو لای دریژ کرد، ئەو ده ستانه ی خوینی باوکی - ره قیبه خیشه سه ره که ی - پیوه بوو. هه ره له و کاته شدا بوو قۆلبه ستیان کرد. ئەو ژنه ش، له کاتی قۆلبه ست کرانیدا، به په شیمانیه کی سادقانه وه گوئی: «منیش له گه ل ئەو دا بنیرن بو سبیریا. من تووشی ئەو رۆژه ره شه م کرد، له راستیدا من ده بی سزا بدریم.»

لاوی زمان پاراو، که باسکرد، یانی ئاغای راکیتین، که به ره پرسایه تی راقه کردنی ئەو په روه نده یه له ئەستو گرتووه، زۆر به کورتی هاته سه ره باسی که سایه تی ئەو ژنه و گوئی: «هه ره له سه ره تای ژیانیه وه سه رکویر کراوه، ده زگیرانه که ی فریویدا و به جیه یشت. بنه ماله به ریژه که شی بی به ریان کرد و هه ژار و بیکه س مایه وه. پیره پیاویک بالی وه سه ره کیشا و هیشتاش هه ره ئەو به پشتیوان و دل سوژی خو ی ده زانی، ره نکه دل

گه نجه که ی زوری چاکه تیدا بووبی، به لام زور زو تواتوا بوو. بوو به حیسابگه ری سامسانوف و پاره ی له سهر یهک هه لچنی. له هه مبه ر کومه لگادا بیزار ی و گالته جار یی کرده پیشه. «دوای ئەم زانیارییه له سهر که سایه تی ئەو، بۆمان دهرده که وئ که شهیتان ئاسایی به هه ردووکیان بیکه نیوه.

تومه تبار دوای مانگیک ئەوینی هیوا بر او انه و زه بوونی ئەخلاق ی که له و ماوه یه دا خه یانه تی به ده زگیرانه که ی کرد و پاره یهک که به شیوه ی ئەمانه ت پی سپی در ابو، نایه ته نگه ی باخه لی و پاشان به هه له خه رجی هه مو ی له ئاو کرد. به هوی ئیره یی بردنی به رده و امه وه وهک شیته لی هات - ئیره ییش به کی ده با؟ به باوکی! له وهش خراپتر ئەوه ی ئەو پیره پیاوه شیته به و سی هه زار پۆله ده یویست دولبه ره که ی وه سهر ته ماح بخا و بیخاته داوه وه. هه ر ئەو سی هه زار پۆله ی که کوره گه وره که ی به چاوی به شه مالی خوی چاوی لیده کرد و به شیکی له میراتی دایکی بوو، که باوکی لی دایگر کرد بوو، به لی، دانی پیداده نیم که تاملکردنی دژوار بوو؛ مرۆقی تووشی شیته ده کرد. مه سه له ی پاره له گوریدا نه بوو، به لکو ئەم راستییه که ئەم پاره یه به شاتوشووت و خورانان به وتاوانه جار زکه ره وه له کار ده کرا بۆ ئەوه ی به خته وه ریبه که ی له نیو به ری!»

پاشان دادوهر هاته سه ره ئەوه ی که تومه تبار چۆن له سه ری داوه باوکی بکوژی، بیرو پای خو شی به راستییه کان روون ده کرده وه.

«سه ره تا ته نیا له نیو مه یخانه کان باس مان ده کرد - ئەو مانگه هه ر له سه ر ئەوه پویشتن. ئاخ، ئیمه پیمان خو شه شان به شانی هاوریکانمان بچینه پیشی، هه روه ها پیمان خو شه هه موو شتیکی له لای هاوریکانمان بدرکینین، ته نانه ت پر مه تر سیترین و دراندانه ترین بیرو که کانیشمان؛ پیمان خو شه له هه موو بیرو که یه کدا خه لکی به شدار بکه یین و له بهر هویه ک ده خوا زین ته واوی ئەو که سه انه ی که ده یانکه یینه مه حره می رازی خو مان، به هاودلییه کی ته واوه وه له گه لمان به ره و روو بن و ببنه شه ریکی شله ژان و

له خورپه کانمان. لایه نی ئیمه بگرن و له هیچ کاریکدا دژایه تیمان له گه ل نه که ن. ده نا ئاله تی ده بین، له دین دهرده چین و له مه یخانه هه موو شتیکی وردوخاش ده که یین و ده یشیوینین.» (پاشان باسی رووداوه که ی سه روان ئیسنگیریف کرا.) «ئه وانه ی چاویان به تومه تبار که وت و قسه کانیان بیست، پیمان وابوو سه باره ت به باوکی ده سته دکا به هات وه او ار و گوره گور و شیت بازارییه ک وه ریده خا و له وانه یه ده ستیش بکا به هه ره شه و گوره شه.» (لیره دا دادوهر باسی دیداره که ی بنه مال ه ی کارامازوفی کرد له کلێسه و وتووێژ له گه ل ئالیووشا و دیمه نی دل هه ژینی په لاماره که، ئەو کاته ی تومه تبار دوای شام هیرشی بر دبووه سه ر مالی باوکی.)

دادوهر له درێژه ی قسه کانیدا گو تی: «نا توانم لیبر او انه بلیم که تومه تبار بهر له و رووداوه قه سته کوشتنی باوکی له دلدا بووه. به و حاله ش ئەم بیرو که یه چه ند جار به زه ینیدا هاتبوو و بیرو لی کردبووه - له و باره وه راستییه کان و شایه د و وتاره که ی خو یمان هه یه.» پاشان گو تی: «برایانی لیژنه ی داوه ری، دان به وه دا ده نیم که هه تا ئەمرۆ دوودل بووم که تومه تبار پیشتر قه سته ی ئەو کاره ی بووه یان نا. ته واو قانع بوو بووم که له پیشدا چه ندین جار دیمه نی ئەو رووداوه شوومه ی هیناوه ته بهر چاوی خو ی و لی روون بووه که ده توانی ئەو کاره بکا، به لام به وردی بیرو له وه نه کردبووه چۆن و کهنگی ئەو کاره ده کا.

به لام ته نیا هه تا ئەمرۆ دوودل بووم، یانی تا کاتیکی خاتوو ویر خو فتی سو ف ئەو به لگه یه ی دا به دادگا. خو تان گویتان له قسه کانی بوو: «خوی پیلانیکه، سیناریوی پیاو کوژی!» ئەو به م شیوه باسی نامه نووسینی ئەو تومه تباره ناشاده ی له کاتی مه ستیدا کرد. له راستیشدا، به و نامه یه دا بۆمان دهرده که وئ که هه موو رووداوه که به پی پیلانی له پیشدا دار یژرا و به ریوه چوووه. نامه که دوو پوژ بهر له رووداوه که نووسراوه، که وایه ده توانین دلنیا بین که تومه تبار چل و هه شت سه عات بهر له دار شتنی ئەو پیلانه سامنا که ی، سویند ده خوا ئەگه ر پوژی دا هاتوو ئەو پاره یه

وهدستههينى، باوكى دهكوژى و ئهو پاكهته پارهيه له ژير بالنجهكهى دهردينى، «به بزگوريكى پهمه يى به ستراره، ههلبهت ئه گهر ئيوان له مال نه بى.» «ههلبهت ئه گهر ئيوان له مال نه بى» - سه ره نجه دن؛ دهر ده كه وي بيري له هه موو شتيك كردو ته وه و ته واوى بارو دوخه كهى هه لسه نگان دو وه، هه موو شتيكيشى راست به و شيوه ئه نجامدا وه كه نووسيوه تى. كه وايه خاترجه مين كه پيشتر قه ستي ئهو كارهى بو وه؛ ئهو جينا يه تهى بو پاره كرا وه، ئهو خاله ش به روونى باسكرا وه، يانى به نووسرا وه و ئيمزا وه له بهر ده ستمان دا يه. تومه تبار خو حاشا له ئيمزا كهى خو ي ناكا.

ده لين ئهو كاتى نووسينى نامه كه مه سته بو وه. به لام ئهو قسه يه بايه خى نامه كه كه م ناكه ته وه، ته واو به پيچه وانه؛ ئهو له كاتى مه سته دا شتيكى نووسيوه كه كاتى وشيارى پيلانه كهى بو دارشتوو. ئه گهر له كاتى وشياريدا پيلانه كهى بو دانه رشتايه، كاتى مه ستي ئه وهى نه ده نووسى. ده پرسن: كه وايه بو له مه يخانه كان باسيده كرد؟ كه سيك كه بو جينا يه تيكي ئاوا قه ستي پيشووى هه بى، زمانى ناگه رى و له لاي هيچكس نايدركينى. به لى، به لام بهر قه ستي پيشوو و دارشتنى پيلان، باسيده كرد، يانى كاتي كى ده لى پيوه نه بوو ئهو كاره بكا و ته واو له سه رى ساغ نه بوو بو وه. دواى ئه وه ئيتر زورى خو له قه رهى ئهو قسه و باسانه نه ده دا. ئه و نامه يه شوه وي له مه يخانه ي ميترؤپوليس نووسى و به پيچه وانه ي عاده تى پيشووى بيده نگ بو، ئه گه رچى خه ريكي خوار دنه وه بو. بيلياردى نه كرد. له قوژبنى ك دانىشت له گه ل هيچ كه س نه دوا. له راستيدا دوو كانداريكي له جيى خو ي هه ستان، به لام ئه م كارهى تاراده يه ك بى ئيختيار و به پيى عاده ت ئه نجامدا. چونكه به بى وه ريخستنى كيشه و هه را نه يده توانى بچيته مه يخانه يه كه وه. راسته له وان هيه دواى بريار دانه كهى هه ستي به نيگه رانى كرد بى كه زورى باسى پيلانه كهى و قه سته كهى كردوو و هه ر ئه وه ش دواى به رپيوه بردنى پيلانه كه، له وان هيه ببينه هوى قولبه سترانى. به لام ريگايه كى ديكه ي پى شك نه هاتوو؛ نه يتوانيوه قسه كانى خو ي وه رگريته وه، پيشتر به خته كهى

هينابووى و ديسانيش ده يهينى. خو ده زانن ئيمه ئيمانمان به به ختى به ر زمان هه يه! با ئه وه شتان عه رز بكه م تا وانبار بو خو پاراستن و شوينه ونكى ئه وپه رى هه ولى خو ي دا وه. هه ر وه ك به و شيوازه ي تايبه ت به خو ي ده نووسى: «سه به ينى هه ولى خو م ده دم و ئهو پاره يه له كه سيك قه رز ده كه م. ئه گه ر ئه وه شم بو جي به جي نه بى، خو ين ده رپيژم.» ئه مه ش هه ر له كاتى مه سته دا نووسرا وه و ديسان له كاتى وشياريشدا به رپيوه ي بردوو. راست ئهو جو ره ي كه نووسيووى.»

ليزدا ئيپوليت كيريلوويچ به وردى باسى هه وله كانى ميتيا بو وه رگرتنى پاره و خو پاراستن له و جينا يه تهى كرد. هه روه ها باسى ديداره كهى ميتيا له گه ل سامسانوف و چوون بو لاي لياگافى كرد، كه هه موويان شا يه دييان له سه ر درابوو. «وه زاله هاتوو، گالته ي پيكراره، برسى و شه كه ت - دواى فروشتنى سه عاته كهى بو خه رچى ريگا (ئه گه رچى ده لى هه زارو پينج سه د رو بلى پييوه) - خو ره ي ئيره ييش كه وتوته گياني و ترسى ئه وهى بو وه كاتي ك له شار چوته ده رى له وان هيه چاوى ئه وى لى خافل بى و گرا وه كهى بچى بو لاي فيودورپاولوويچ. پاشان ده گه رپيته وه بو نيوشار و به شاديبه وه بو ي دهر ده كه وي كه گرا وه كهى نه چوو ه بو لاي ره قيبه كهى. هه تا مالى كوژماكوژوويچ سامسانوف به رپى ده كا. (سه يرش ئه وه يه دلپيسى له سامسانوف نه كردوو، كه ئه وه له بارى ره وانناسيبه وه جيى سه رنجه.) پاشان به په له ده گه رپيته وه نيو باخچه كهى پشت مالى باوكى كه له وي دا ده چوو ه بوسه وه و چاوى له سه ر ده رگا كه هه لئه ده گرت، نه كا گرووشنكا بچيته ژوانى باوكى. هه ر له ويى ئاگادار ده بى ئيسمير دياكوف سه رودلى لى هاتوو و ئهو خزمه تكاره ي ديكه ش نه خوشه - كه وايه هيچكس نيبه پيشى پيگرى، «عه لامه ته» كانيش ده زانى - تووشى بيره بيره ده بى! هه روا له هه مبه ر ئهو بيره بيره يه دا خو راگرى ده كا؛ ده چى بو لاي خاتوونى ك كه ماوه يه كه له م شاره نيسته جي بو وه و هه موومان ريزى زورمان بو ي هه يه، مادام خو خلاكوف. ئه م خاتوونه، له ميژه بو وه به دلسو زيبه وه ئاگادارى

کاروباره‌کانی بووه، ئامۆژگاریی زۆر حه‌کیمانه‌ی ده‌کا، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و ژیانه ئالۆز و ده‌ستبلاوی و ئه‌شق و ئاشقییه‌ ناره‌وايه و به‌فیرۆدانی وزه‌ی لاوی له‌ مه‌یخانه‌کان ده‌ست هه‌لگرئ و بچئ بۆ دۆزینه‌وه‌ی کانگای ئالتون له‌ سیبیریا: «ئه‌وه‌ ده‌روویه‌که‌ بۆ ده‌رباز بوون له‌ ده‌ست وزه‌ی سه‌ره‌پۆیانه‌ و خووخده‌ی پۆمانتیک و کیشه‌ و ئالۆزییه‌کانی تافی لاویت.»

دوای باسکردنی ئاکامی ئه‌و وتووێژه‌ و ئه‌و کاته‌ی تۆمه‌تبار ئاگادار ده‌بی گرووشنکا له‌ مالی سامسانۆف نه‌ماوه‌ته‌وه‌، ئۆقره‌ لی‌هه‌لگیرانی میتیای چاره‌په‌ش، که‌ دلپسی و ئیره‌یی برستی لیپریبوو، خه‌یالی ئه‌وه‌ش که‌ نه‌کا گرووشنکا فریویدابئ و ئیستا چووبیتته‌ ژوانی باوکی، ئیپۆلیت کیریلوویچ دیتته‌ سه‌رباسی کاردانه‌وه‌ی نه‌خسی به‌خت. «ئه‌گه‌ر فینیای کلفه‌ت پییگوتایه‌ گرووشنکا چووه‌ بۆ ماکوویه‌ و له‌ لای ده‌زگیرانه‌ پیشووه‌که‌یه‌تی، ئه‌و رووداوه‌ نه‌ده‌قه‌وما. به‌لام له‌ ترسانا وه‌ک شیتی لیهات و له‌ په‌ستا سویندی ده‌خوارد و ده‌یگوت نازانی له‌ کوئییه‌. دیمیتری فیۆدۆرۆویچ بۆیه‌ نه‌یکوشت، چونکه‌ زۆری په‌له‌ بوو بۆ ئه‌وه‌ی گراوه‌ غایه‌نه‌که‌ی بدۆزیتته‌وه‌.

«به‌لام سه‌رنجبدن، ئه‌گه‌رچی ئه‌و هه‌مووه‌ توورپه‌ و تۆسن بوو، به‌و په‌له‌په‌له‌ش ده‌سکاونه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی برد. بۆ ده‌سکاونه‌گه‌؟ بۆ چه‌کیکی دیکه‌ی نه‌برد؟ به‌لام به‌وه‌دا که‌ مانگیکی ره‌به‌قه‌ بیرى له‌و پیلانه‌ کردۆته‌وه‌ و خۆی بۆ ئاماده‌ کردوه‌، هه‌ر شتیکی وه‌به‌رچاو بکه‌وتایه‌ هه‌لیده‌گرت. له‌ ماوه‌ی مانگی رابردوودا به‌و ئاکامه‌ گه‌یشتبوو که‌ شتیکی ئاوا کارى ده‌مانچه‌یه‌ک ده‌کا، هه‌ر بۆیه‌ له‌رێوه‌ ده‌ستی دایه‌ و زانیی کاره‌که‌ی به‌وه‌ جئ‌به‌جئ ده‌بی. که‌وايه‌ هه‌لگرتنی ئه‌و ده‌سکاونه‌گه‌ به‌ هیچ شتیوه‌یه‌ک بی‌ئیختیار و له‌خۆرا نه‌بووه‌. پاشان ده‌چیتته‌ حه‌وشه‌ی مالی باوکی و هیچ ملۆزمیک نابینی، جگه‌ له‌ تاریکی و ئیره‌یی، هیچ شتیکی دیکه‌ش له‌ گۆریدا نابئ. گومانی ئه‌وه‌ی گرووشنکا له‌وئییه‌، له‌گه‌ل ره‌قیبیه‌که‌یه‌تی و له‌ باوه‌شیدایه‌ و ره‌نگه‌ ئیستا به‌و پییکه‌نئ که‌ ئه‌و کلاوه‌ی له‌ سه‌ری ناوه‌، وه‌

هه‌ناسه‌برکیی ده‌خا. ته‌نیا هه‌ر گومان و ئیره‌یی نه‌بوو، بۆ له‌خۆرا باسی گومان و ئیره‌یی بکه‌ین - ده‌رگای فیئل و ده‌هۆ ئاواله‌ بوو، ئاشکرا بوو. ئه‌و حه‌تمه‌ن له‌وئییه‌، له‌و وه‌تاغه‌ پرووناکه‌دا، له‌پشت په‌رده‌که‌یه‌. حه‌تمه‌ن له‌وئییه‌. تۆمه‌تبار ده‌یه‌ه‌وئ پیمان بسه‌لمینئ که‌ به‌ دزییه‌وه‌ چۆته‌ به‌رپه‌نجیره‌که‌، به‌رپزه‌وه‌ سه‌ری کیشاوه‌ته‌ ژووره‌که‌ و له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌کا رووداویکی ترسناک و بی‌ئه‌خلاقانه‌ بقه‌ومی، به‌ئه‌ده‌بانه‌ کیشاوه‌ته‌ دواوه‌. هه‌ولیشه‌ده‌دا ئه‌وه‌مان پی‌سه‌لمینئ، ئه‌ویش به‌ ئیمه‌، که‌ له‌ خووخده‌ی ده‌گه‌ین و ده‌زانین له‌و کاته‌دا له‌ چ هه‌لومه‌رجیکدا بووه‌. ئه‌وه‌ش ده‌زانین که‌ ئه‌و عه‌لامه‌تانه‌ی زانیوه‌ که‌ به‌ هۆی ئه‌وانه‌وه‌ ده‌توانئ بچیتته‌ ژوورئ.» لی‌ره‌دا ئیپۆلیت کیریلوویچ باسه‌که‌ی راگرت و به‌ پیویستی زانی ئاماژه‌یه‌کیش به‌ ئیسمیر دیاکووف بکا و له‌و باره‌وه‌ شیکردنه‌وه‌یه‌کی کورت بدا به‌ ده‌سته‌وه‌. بۆ ئه‌وه‌ی پیوه‌ندیی گومانای پیی ئیسمیر دیاکووف له‌گه‌ل قاتل ره‌شکاته‌وه‌ و ئه‌و بیروکه‌ به‌ ته‌واوی له‌ زه‌ینیان ده‌رهاوێژئ. له‌و باره‌وه‌ ئه‌وپه‌ری هه‌ولی خۆی نواند و هه‌مووان بۆیان ده‌رکه‌وت، ئه‌گه‌رچی ئه‌و گومانه‌ به‌ شتیکی بی‌بنه‌ما ده‌زانئ، گرنگایه‌تییه‌کی ته‌واو به‌ مه‌سه‌له‌که‌ ده‌دا.

باسیڭ سەبارەت بە ئیسمیر دیاکۆف

«سەرەتا، ئاخیزگە ئەر گومانە چی بوو (ئییۆلیت کیریلۆویچ ئاواي گوت)؟
 یەكەم كەس كە هاواریکرد ئیسمیر دیاکۆف قاتلە، تۆمەتبار بوو لە کاتی
 قولبەستکراندا. بەلام لەو کاتەو تا ئیستا چکۆلەترین دەلیلی بۆ سەلمانندی ئەو
 تۆمەتە بە دەستەو نەداوە. ئەو تۆمەتە تەنیا سێ کەس قەبوولیانە - دووبراکە
 و خانمی ئیسۆتیلۆف. ئیوان فیۆدۆرۆویچی برای ئەمپۆکە بیگومان تووشی
 یاوی میشتک بووبوو، باسی گومان و دردۆنگی خۆی کرد. بەلام دەزانین لە
 ماوەی دوومانگی رابردوودا لەمەر تاوانی براکە یەو بە تەواوی لەگەڵ ئیمە
 هاوارا بوو و هەولێ نەدەدا لەگەڵ ئەو بیرورایە دژایەتی بکا. بەلام ئەو
 هەلدەگرین بۆ دواي. برا چکۆلەکیان دانپینانا کە چکۆلەترین دەلیلی نییە بۆ
 سەلمانندی ئەو یە کە ئیسمیر دیاکۆف تاوانبارە. تەنیا بە قسە و رەنگ و پووی
 تۆمەتباردا بەو ئاکامە گەیشتوو. بەلێ، ئەو ئەمپۆ ئەم دەلیلە
 سەرسوورپهینه رەوی دووجار هیناوەتەو. قسە ی خانمی ئیسۆتیلۆف لە هی
 ئەویش سەرسوورپهینه رتر بوو، «ئەو ی تۆمەتبار دەلیی دەبی باوەر ی پینکەن؛
 ئەو مرفۆئیک نییە درۆ بکا.» ئەو هەموو ئەو دەلیل و هۆیانە یە کە بە دژی
 ئیسمیر دیاکۆف لەلایەن ئەو سێ کەسەو شایەدی لە سەر دراو. چونکە ئەو
 سێ کەسە زۆر دلگرنای چارەنووسی تۆمەتبارن. بە هۆی ئەو بیرورایانەو
 تاوانی ئیسمیر دیاکۆفیش کەوتۆتە سەر زمانان. یانی ئەو جی باوەرە؟ یانی
 پیاو دەتوانی بیریشی لینی کاتەو؟»

لێرەدا ئییۆلیت کیریلۆویچ بە پۆیستی زانی لە کەسایەتی ئیسمیر دیاکۆفی
 رەحمەتی، «کە بە هۆی شیتییەو خۆی لە نیو برد،» بکۆلێتەو. ئەو ی بە
 مرفۆئیک ئەقل سووک زانی، هیندیکی زانیاری پر لە کەم و کوور ی بە دەستەو
 بوو، کە ئەندیشە ی فەلسەفی و زیاتر لە حەدی خۆی هاوسەنگییە کە ی تیکدا،
 هەر وەها بیرورای هاوچەرخانە ی سەبارەت بە ئەرکیک کە بە کردەو لە ژیا
 سەرەپۆیانە ی ئەربابە کەیدا - فیۆدۆرپاولۆویچ - کە رەنگە باوکیشی بی،
 و دەستەینا، ویدەچی لە کور ی دوو هەمی ئەربابە کەشی، ئیوان فیۆدۆرۆویچ، کە
 لەوانە یە بۆ سەرگەرم کردنی خۆی، یان نەدۆزینەو ی ئامانجیک ی باشتر، ئەو
 کارە ی کردبی و وەک رابواردن چاوی لیکردبی. ئییۆلیت کیریلۆویچ لە
 شیکردنەو ی قسەکانیدا گوتی: «خۆشی باسی بارودۆخی رۆحیی خۆی بۆ
 کردم کە ئەو چەند رۆژە لە مالی باوکی ماوەتەو. بەلام کە سانیک ی تریش لەو
 بارەو شایەدی خۆیان دا تۆمەتبار و گریگوری - یانی تەواوی ئەو کەسانە ی بە
 باشی دەیانناسی.»

«ئەو کاتە ئیسمیر دیاکۆف کە زەبری فی و سەرودل لێهاتن، بناغە ی
 لەش ساغی وەلەرزین خستبوو، «قەوەتی بە جوو جەلە یە ک نەدەشکا.» تۆمەتبار
 خۆشی بەرلەو ی بزانی ئەو وتە یە چەندە بە زەرەدی خۆیەتی، ئەو ی بە ئیمە
 گوت: «ئەو خۆی دا بە سەر کەوشەکانمدا و لاقی ماچکردم.» هەر وەها بەو
 شیو بەیانە ی تاییەت بە خۆی، سەبارەت بە ئیسمیر دیاکۆف گوتی: «ئەو
 جوو جەلە یە کی فیدارە.» تۆمەتبار ئەویشی وەک مەحرەمی رازی خۆی هەلبژارد.
 (وتەکانی خۆی شایەدی بە ئیمە)، بەهەر پەشە و گورەشەش ناچاری کرد
 سیخوپی بۆ بکا. وەک سیخوپیکی ناوماڵ ئەربابە کە ی خۆی هەلخەلەتاند و
 بوونی ئەو پاکەتە پارە یی بۆ تۆمەتبار ئاشکرا کرد، هەر وەها ئەو عەلامەتانە ی
 کە تۆمەتبار بتوانی بە هۆی ئەو وەو بچیتە ژووری. جگە لە گوتنی راستیش هیچ
 چارە یە کی دکیە نییە. کاتی لێرسینەو، لە حالیکدا تەنانەت لە هەمبەر ئیمەشدا
 دەلەرز ی ئەگەر چی لەو کاتەدا ئەشکەنجە گەرە کە ی قولبەستکرا بوو و نەیدەتوانی
 ئازاری پینگە یینی - گوتی: «ئەگەر پینمە گوتبایە، دەیکوشتم، لیمروون بوو

دەیکۆشتم. ھەمیشە لە من بەگومانبوو. بە ترس و لەرزەووە تەواوی راز و نەینییەکانم پێگوت بۆ ئەوەی ئارامی کەمەو، بۆ ئەوەی تێگاکە فریوینادەم و بەوجۆرە گیانی خۆم رزگار کەم.» ئەوە راست قەسە ئەو. ھەموویم نووسیوە بۆ ئەوەی لە بیرم نەچیتەو. «ھەر کە دەیگوراند بەسەرمدا، ئەژنۆم وەلەرزین دەکەوت.»

«لەزاتی خۆیدا مروۆفیکی دروستکار بوو، لەو کاتەووە ئەو چەند رۆبلە پارەییە ئەربابی دۆزیووە و پێیدا بۆو، تەواو بوو بوو جیی متمانە، ھەربۆیە و یدەچی ئەو لاوہ دامارە بە ھۆی فیلکردن لە ئەربابە کە یەو، کە وەک سەرچاوەی بژیوی خۆی خۆشیدەو، زۆری ھەست بە پەژوانی دەکرد. بەپیتی وتە شارەزاترین پەوانناسان، ئەو کەسانە نەخۆشی سەرودلیان لەگەڵ ھەمیشە خۆیان لۆمە دەکەن و زۆر خۆ بە کەمزانی. بەردەوام بەوہ دلگران کە دەرھەق بە کەسیک یان شتیک تووشی «تاوان» بوون، ویژدانیان ئازاریان دەدا، زۆر جار بەی ھۆ شتەکان لە خۆیان گەورە دەکەن و ھەموو جۆرە ھەلەو تاوانیک دەدەن پال خۆیان. لێرەشدا ئیمە لەگەڵ مروۆفیکی لەوچەشنە تیکەوتووین کە ترس و تۆقین تووشی ھەلە و تاوانی کردووە.

سەرەرای ئەوہش، لە دلای چەقیوو کە ئەو بارو دۆخە لە بەرچاوی زەق بۆتەو، ئاکامیکی باشی نییە. کاتیک کورپی دووھەمی فیۆدۆر پاولوویچ، یانی ئیوان فیۆدۆرۆویچ، راست بەر لە رووداوە کە، خۆی ئامادە کردبوو بچێ بۆ مۆسکو، ئیسیمیر دیاکووف تکایلیکرد نەروا. ئەگەرچی بە ھۆی شەرمیونییەوہ نەیتوانی ھۆی ترسەکە ی روونبکاتەوہ. دەستیکرد بە ئاماژە کردن، بەلام ئەو لە ئاماژەکانی نەگەیشت. ئەوہشمان لە بیر نەچی ئیوان فیۆدۆرۆویچی بە پارێزەر و پشتیوانی خۆی دەزانی و بوونی ئەویش لە مالە کەدا زەمانەتیک بوو بۆ ئەوەی رووداویک نەقەومی. ئەو رستەییە نامەکە ی دیمیتری فیۆدۆرۆویچ وەبیر بیتنەوہ: «ئەو پیرەپیاوہ دەکوژم، ھەلبەت ئەگەر ئیوان لە مالێ نەبی.» کەوا یە حزووری ئیوان لە مالیدا بۆ ھەمووان زامنی نەزم و ھیمنایەتی بووہ.

بەلام ئەو لێیدا و رۆیی، ئیسیمیر دیاکووفیش سەعاتیک دوای رۆیشتنی ئەربابە لاوہکە ی، سەرودلی لێھات. بەلام ئەوہ روون و ئاشکرایە. لێرەدا دەبی بلیم کە ئیسیمیر دیاکووف، لە تەنگژە ی ترس و ناھومییدا، لە ماوہی ئەو چەند رۆژە ی دواییدا ھەستیکردبوو کە بە شیوہیەکی زۆر پرمەترسی و درێژخایەن تووشی گەشکە دەبی. ھەلبەت ناتوانی رۆژ و سەعاتی ئەو نەخۆشییە پیشینی بکە ی، بەلام ھەموو نەخۆشیکی فیندار دەتوانی پیشتر ھەستبکا کە لەوانە یە تووشی گەشکە بی. دوکتۆرەکان دەلین. کەوا یە لەگەڵ رۆیشتنی ئیوان فیۆدۆرۆویچ، ئیسیمیر دیاکووف خەم دایدەگری، ھەستەکا یار و پارێزەری نییە، بۆیە خەمبار و شەکەت دەروا بۆ ھەمارە کە. بە قالدەرمەکاندا دەروا تە خوار ی و لە خۆی دەپرسی بلیی سەرودلی لێبی یان نا، دە ی ئەگەر لەرێوہ لێی بی چبکا؟ ھەر ئەو پەرۆشییەش، ئەو پرسیارە، لەناخەوہ شلەژاندی و ھەر ئەوہش بووہ ھۆی ئەوہی سەرودلی لێبی و بە سەرەوہ بکەوێتە نیو ھەمارە کە و بیھۆش بی، لەو رووداوە تەواو سروشتییەدا، خەلک زۆر سەرسەختانە ھەلەدەن شوینی دردۆنگی و گومان ھەلگرن و بلین کە ئەو بە قەستی خۆی بیھۆش کردووە. بەلام ئەگەر ئەو کارە ی بە ئانقەست بووی، ھەرلەپێوہ ئەو پرسیارە دەھاتە پیشی، کە مەبەستی لەو کارە چی بووہ؟ پشتی بە چی بەستووہ؟ مەبەستی چی بووہ؟ باسی زانستی پزیشکی ناکەم: پێیانگوتووم لەوانە یە زانست راست نەبی، یان تەواو ھەلە بی: پزیشکەکان نەیتوانی فی لێھاتنی راستەقینە و بە ئانقەست لیکبکەنەوہ. لەوانە یە واش بی، لەوانە یە واش بی، بەلام وەلامی پرسیاریکم بدەنەوہ: ئەو بۆ ئەو خۆ نەخۆش خستە چ قەستیکی بووہ؟ ئەگەر پیلانی قەتلی دارشتنی، ئایا بەر لەوہ ویستوو یەتی بە خۆ بیھۆش خستن سەرنجی ئەندامانی بنەمالە بۆ لای خۆی راکیشی؟

برایانی لێژنە ی داوہری، ئەوہ بزانی، کە لە شەوی رووداوە کەدا مالی فیۆدۆر پاولوویچ پینچ کەسی لیبووہ فیۆدۆر پاولوویچ خۆی (بەلام دیارە خۆی خۆی نەکوشتووہ)؛ نوکەرە کەشی گریگوری، ھیندە ی نەمابوو خۆی بە کوشت بدا؛ سینەم کەس ژنە کە ی گریگوری، مارتا ئیگناتیفنا بووہ، بەلام زۆر شوورەییە

ئەگەر بىرىشى لىكەينەوۋە كە ئەو ئەربابەكەى كوشتېى. دەمىنئەوۋە دووكەس - دىمىترى فىۋدورۋويچ و ئىسمىر دىاكوف. بەلام ئەگەر باوهر بە قەسەكانى تۆمەتبار بگەين كە قاتل نىيە، كەوايە حەتمەن ئىسمىر دىاكوف قاتلەكەيە. چونكە لايەنىكى دىكە لە گورېدا نىيە و ناتوانىن كەسىكى دىكەش پەيدا بگەين. ھەر ئەمەيە بۆتە ھۆى ئەوۋەى ئەو تۆمەتە بدەنە پال ئەقل سووكىكى قوربەسەر كە دويىنى خۇكوژىي كرىد. راست بەوھۆيەوۋە تەنيا بەو ھۆيەوۋە، كە كەسىكى دىكە لەو مالەدا نەبوو. ئەگەر تارمايىي گومان بگەوتايەتە سەر كەسىكى دىكە، ئەگەر شازدە كەسىش لەو مالەدا بوايەن، لە سەر ئەو باوهرەم كە تەنانت تۆمەتبارىش بە شوورەيىي دەزانى تۆمەت بداتە پال ئىسمىر دىاكوف و ئەو شازدە كەسەى بە تۆمەتبار دەزانى. چونكە تۆمەتدانە پال ئىسمىر دىاكوف وړىنەيەكە و بەس.

براين، لىگەرېن با رەوانناسى وەلانئىن، با تەنيا راستىيەكان لەبەرچاۋ بگرين و تەنانت مەنتقىش بنئىنە ئەو لاۋە، با زانستى پزىشكىش وەلانئىن. پووبكەينە راستىيەكان و بزانىن راستىيەكان چىمان پىدەلئىن. ئەگەر ئىسمىر دىاكوف كوشتېيتى، چۆنى ئەو كارە كر دووۋە؟ بە تەنيا كر دووۋەيەتى يان بە ھاودەستىي تۆمەتبار؟ لىگەرېن با لايەنى يەكەم لەبەر چاۋبگرين و بلئىن بە تاقى تەنيا ئەو كارەى كر دووۋە. ئەگەر ئەوۋى كوشتېى، حەتمەن لە بەر قازانچىك بوو. بەلام خۇ دەزانىن ئىسمىر دىاكوف ھىچكام لەو ئەنگىزانەى نەبووۋە كە دىمىترى فىۋدورۋويچ ھەيەتى. نە رقى لئى بوو، نە ئىرەيى پىدەبرد، نە... رەنگە بۇ وەدەستەيتانى پارە ئەو كارەى كر دى، بۇ ئەوۋەى ئەو سى ھەزار پوولەى نىو پاكەتەكەى وەگىر كەوئى. لەگەل ئەوۋەشدا، ھەموو نەيىيەكان دەركىنى ئەوۋىش لە لاي كەسىك كە ئەو ھەمووۋەى حەز لەو بابەتەيە، يانى تۆمەتبار سەبارەت بە پارە و عەلامەتەكان و شوئىنى شارەنەوۋەى پارەكە و پاكەتەكە چى لە سەر نووسراۋە و بە چى بەستراۋە و لە ھەمووشى گرینگتر ئەو عەلامەتەنى پىدەلئى كە بە ھۆى ئەوانەوۋە دەتوانى بچىتە ژوروى. ئايا ئەو كارەى لە بەر ئەوۋەكر كە خۇى پىوۋە بگا؟ يان رەقىيىك ھانبد بۇ ئەو كارە، رەقىيىكش كە تامەزرۋ بوو ئەو پاكەتە پارەيە وەدەستىيى؟ دەلئىن: «بەلى، لە ترسانا ئەو نەيىيانەى

پىگوتوۋە.» بەلام چۆن دەتوانن ئەوۋەم پىسەلمىنن؟ كەسىك كە بتوانى بىر لە كر دەوۋەيەكى ئاۋا چەپەل و درندانە بگاتەوۋە و پىلانئىكى ئاۋا دارپىژى و بەرپوۋەشى بەرى، راستىيەك دەركىنى كە بۇ ھىچ كەس پوون نىيە و ئەگەر دەمى خۇى گرىبدايە ھىچ كەس بىرىشى بۇى نەدەچوۋا!

نا، ھەرچەندەش ترسەنۆك بى، ئەگەر پىلانى جىنايەتتىكى ئاۋاى كىشابى، ھىچ شتىك ناچارى ناكات نەيىنى پاكەتى پارە و عەلامەتەكان بدركىنى. چونكە راست وەك ئەوۋە وايە لەپىشدا خۇى بە دەندووك پىوۋە بگا. ئەگەر ناچارىش بگرايە راستىي ئەوانە بلئى، دەيتوانى درۆيەك بسازىنى و لەخۇرا شتىك پىكەوۋە بنى، بەلام لەو بارەوۋە زمانى نەدەگەر. دووپاتى دەكەمەوۋە، چونكە لەلايەكى ترەوۋە، ئەگەر سەبارەت بەوپارەيە ھىچى نەگوتبايە، جىنايەتەكەى بگرايە و پارەكەى بدزىبايە، ھىچكەس نەيدەتوانى بە ھۆى دزى و جىنايەتەوۋە تۆمەتبارى بگا، چونكە جگە لە خۇى ھىچ كەسىكى تر ئاگادارى ئەوۋە نەبوو. تەنانت ئەگەر تۆمەتى قەتلەكەشى بدرايەتە پال، گومانى ئەوۋە نەدەكرا قەستىكى ترى بووبى بۇ ئەو كارە. بەلام بەوۋەدا كە ھىچكەس لەو ئەنگىزەيەى ئەو نەگەيشتوۋە و بەپىچەوانە، ھەموو دەياندى كە ئەربابەكەى زۆرى متمانە پىيەتى و لئى خاترجەمە، دوايىن كەس دەبوو كە گومانى لىكرى، خەلك لەپىشدا گومانان لە كەسىك دەبوو كە بۇ ئەو كارە قەست و ئەنگىزەيەكى ھەبووبى. لە كەسىك كە خۇى رايگەياندوبو كە ئەو قەستەى ھەيە و بە ئاشكرا باسىكر دووۋە؛ ئەوان لە راستىدا شكىان دەپەرىيە سەر كورە گورەكەى فىۋدورپاولوۋويچ، يانى دىمىترى فىۋدورۋويچ. ئەگەر ئىسمىر دىاكوف بىكوشتېايە و پارەكەى بدزىبايە، كورەكەى تۆمەتبار دەكرا، ئەوۋەش بۇ ئىسمىر دىاكوف زۆر چاك دەكەوت. سەرەپاى ئەوانە ئايا بۇ ئەوۋە دەبى پىاۋ باوهر بگا، كەسىك پىلانئىكى ئاۋاى دارپىژى و نەيىنى پارەو پاكەت و عەلامەتەكان بە كەسىكى دىكە بلئى؟ بەرپوۋاى ئىوۋە ئەقلى تىدەچى؟ بۇ ئەو دەبى پىاۋ بروا بەشتى وا بگا؟

ئىسمىر دىاكوف، راست رۆژى پووداۋەكە پىلانەكەى دارپىژى و فىئى لە خۇى ھىناۋە و لە پلىكانەكانەوۋە خۇى بەرداۋەتەوۋە. بە چ ئامانچىك؟ بەو

ئامانجەى كە بەرلە ھەموو شتىك، گريگورى ويستوويه دەواكەى بەخوا، ئەوئيش دەبىنى ھىچكەس نىيە ئاگادارى لە مالەكە بكا، پاشگەز دەبىتەوہ و گوئ قولاغ دەبى. دواى ئەوہ، ئەربابەكەى كە دەبىنى ھىچكەس نىيە پارىزگارى لىبكا و دەترسى كورەكەى بىت، دوو ھىندە ورياتر دەبى و ھەست رادەگرئ. پىموايە بەو ئامانجەش كە ئىسمير دياكوف لە چىشتخانەكەوہ دەبرى بۇ ژوورەكەى گريگورى، يانى لە شوئىنك كە جيا لەوانى دىكە دەخەوت و بە ئارەزووى خوى ھاتوچوى دەكرد، دەگوئزىتەوہ بۇ ژوورى پىشخزمەتەكان، شوئىنك كە ھەركاتى سەرودلەكەى لىدەھات دەيانبردە ئەوئ، سى ھەنگاو لە قەرەوئىلەكەى گريگورى و خىزانى دووربوو، ھەر لە وەتاغەكەدا پەردەيەكيان كىشابوو و لەو پىشت پەردە رايان دەكىشا. لەو كاتەوہ زانىبوويان ئىسمير دياكوف فیدارە، ئەرباب و مارتائىگناتىفناى دلنەرم و خاوەن بەزەبى ئەو شوئىنەيان بۇ تەرخانكرد كە لەوكاتانەدا بىبەنە ئەوئ و ئاگادارى لىبكەن. ھەر وەك پىشوو دەبىبەنە پىشت پەردەكە و راپدەكىشن، ئەوئيش دەستدەكا بە نالین و وادەنوئىن كە وەك جارار فئى لىھاتووہ، بەوشىوہ ئەو شەوہ نەبەپىشت خەو بچىتە چاويان (ھەر وەك گريگورى و ژنەكەى شايدەبىيان دا). ئىمەش دەبى باوہر بگەين كە ئەمانە بۇ ئەوہ بووہ تاكو ساناتر لە جئى خوى ھەستى و بچى ئەربابەكەى بكوژئ!

بەلام دەلین ئەو بۆيە خوى ئاوا ھىنا حالى جاو و فئى لە خوى ھىنا دا بۇ ئەوہى شكى تىنەكەن، بۆيەش رازى پارە و عەلامەتەكانى بە دىمىترى گوت بۇ ئەوہى وەسوەسەى بكا و تووشى ئەو قەتلە بى، كاتىكىش قەتلەكە كراوہ و قاتل پارەكەى ھەلگرتووہ و ھەلاتووہ، كاتى ھەلاتنىش حەتمەن بە ھەرا و ھاوار خەلكى لەخەو ھەستاندووہ، دەبى بروا بگەين كە ئىسمير دياكوف ھەستاوہ و چۆتە نىو وەتاغەكەوہ - بۆچى؟ بۇ ئەوہى جارىكى تر ئەربابەكەى بكوژتەوہ و پارەيەك كە دزراوہ، ھەلگىرئ و بىبا؟ برايان، پىدەكەنن؟ خەجالەتى دەكىشم ئەو قسانە دەكەم، بەلام ئەگەرچى بۇ باوہر كوردن نابى و ئاوا پياو سەرى لئى سوور دەمىئى، كەچى تۆمەتبار لە سەر ئەوہ سوورە. كاتىك ھەلاتووہ و ويستوويه بە نەردەكاندا ھەلگەرئ، گريگورى داوہ بە زەويدا سەرى شكاندووہ و ھەرا و

ھاوارى وەرئ خستووہ. دەلئ ئىسمير دياكوف ھەستاوہ، چۆتە وەتاغ و باوكى كوشتووہ و پارەكەى دزىوہ! لە سەر ئەوہ پىداگرى ناكەم كە ئىسمير دياكوف پىشتر بىرى لەو مەسەلەيە نەكردبىتەوہ و پىشبنى كرىبى كە ئەو كورە توورە و توندە تەبىعەتە ھەروا بىت و بەئەدەبانە سەرىك بكىشیتە ژوورئ، لەگەل ئەوہى عەلامەتەكانىشى زانىوہ، بگەرپتەوہ و غەنیمەتەكە بۇ ئىسمير دياكوف بەجئ بئىئى. برايانى لىژنەى داوہرى، ئەو پرسىارەتان زور خۇمانە عەرز دەكەم؛ ئەو كاتە چ كاتىك بووہ كە ئىسمير دياكوف توانى ئەو جىنايەتەى تىدا ئەنجامبدا؟ پىمبلىن چ كاتىك بووہ؟ دەنا لەخوړا ناتوانن تۆمەتبارى بگەن.

بەلام رەنگە بە راستى فئى لىھاتبى، ئەو پياوہ نەخۆشە لە ناكاو چاك دەبىتەوہ، گوئى لە ھاوارىك دەبى و دەچىتە دەرى. دەى - پاشان چى؟ چاويك لە دەوروبەرى خوى دەكا و دەلئ: «بۇ نەچم ئەرباب بكوژم؟» دەى ئەو چووزانى چى قەوماوہ، چونكە تا ئەو كاتە بىھوش كەوتووہ. بەلام ئەم خەيال و گومانانەش ئەندازەى ھەيە.

تاقمىك خەلكى وردبىن پىمدەلئىن: «ھەروايە، بەلام ئەگەر ئەوان پىكەوہ دەست بەيەكيان كرىبى چى؟ ئەگەر كوشتىبىيان و پارەكەيان بەشكردبى چى - ئەو كاتە دەلئ چى؟» بە راستى پرسىارىكى باشە! راستىيەكيش كە قەبوولیدەكەن جئى سەرسوورمانە. كەسك تاوان ئەنجامدەدا و لە ھىچ بەلايەك ناپرىنگىتەوہ و خوى دەخاتە مەترسىيەوہ، ھاودەستەكەشى لەلايەك راکشاوہ و خوى نەخۆش خستووہ، بۇ ئەوہى دەوروبەرىيەكان تووشى گومان و دېدوئنگى بكا و ئەرباب و گريگورىش بترسىئى. جئى خۆيەتى سەرنج بدەين و بزائىن چ ئەنگىزەيەك بۆتە ھوى ئەوہى ئەم دووھاودەستە پىلانكى ئاوا دېندانە داپژئ.

بەلام رەنگە ئەم ھاودەستىيە لەلايەن ئىسمير دياكوفەوہ كەمتەرخەمى تىدا كرابى يان بە زورى رازى كرابى؛ رەنگە ئىسمير دياكوف لە ترسانا قەبوولئ كرىبى و نەبوىستبى بەرگرى لىبكا. پىشبنى ئەوہشى كرىوہ بىتو ھاوار نەكا يان لە ھەمبەر قاتلدا خوړاگرى نەكا و ھەروا بە ئاسانى ئىزن بدا ئەربابەكەى بكوژن، پاشان دەكەوئتە بەر لافاوى لۆمە و سەركۆنە، ئىزنى لە دىمىترى

کارمازۆف ورگرتوووه که خۆی نهخۆشبخات و پرسی بۆ چۆلېکات . «ههچۆنیکت پینخۆشه بیکۆزه، بۆ من گرینگ نییه.» بهلام تهنا تهنا تهنا ته گهر ئاواش بوو، چونکه فی لیهانتی ئیسیمیر دیاکۆف مالهکهی تووشی ئالۆزی دهکرد مهحال بوو دیمیتری کارمازۆف پیلانکیکی وا قه بوولبکا. لهگه له ئه وه شدا، چاوپۆشی لهو خاله دهکهه. وای دادهنننن که دیمیتری کارمازۆف قه بوولیدهکا، دیسان بهو ئاکامه دهگهین که قاتل، یانی قاتل و هاندهری سه رهکی دیمیترییه و ئیسیمیر دیاکۆف هاودهستیگ بووه که لهو کاره دا چالاکی نه بووه، تهنا تهنا به هاودهستیگی حساب ناکرئ. چونکه له ترسی گیانی قه بوولیکردوو، دلنیاشم دادگا دهتوانی پوونی بکاتهوه، بهلام ئیمه چی دهبینن؟ تۆمه تبار، کاتیک قۆلبه سته دهکرئ هه رله ریوه، ئیسیمیر دیاکۆف تۆمه تبار دهکا و هه موو خه تاکان دهخاته ئه ستوی ئه و. نهک وهکو هاودهستیگ، به لکو وهک قاتل. دهلی: «به ته نیا ئه و کاره ی کردوو. کوشتوویه تی و پاره که ی دزیوه. کاری خۆیه تی.» ئه وه یه هاوده ست هه رله ریوه یه کتری تۆمه تبار دهکه ن! شتی وا هه ر نابئ! بیر له و مه ترسییه ش بکه نه وه که بۆ کارمازۆف دیته پیتشی. دوا ی کاره ساته که . ئه و قاتلی سه ره کییه و که سیکی دیکه نابیته قاتلی سه ره کی . هه ر له و کاته دا که هاوده سته که ی له جیدا که وتوو، تاوانه که دهخاته ئه ستوی ئه و. به لام ئه و که سه ی دیکه، یانی ئه و که سه ی له جیدا که وتوو، له وانیه ئه و کاره ی زۆر پیناخۆشبوو. له بهر پاراستنی گیانی دانی به راستیه که دا بنی. «ئیمه هاوده ست بووین، به لام من قه تلکه م نه کرد، به لام له ترسانا له گه لی پیکهاتم و ئیزنم پندا.» چونکه ئه و، یانی ئیسیمیر دیاکۆف دهیزانی دادگا به راده ی تاوانه که ی خۆی سزایده دا. بۆیه لیکیده دایه وه و به و ئاکامه دهگه یشته که سزاکه ی له تاوانباری سه ره کی که متره. به لام دلنیا م به وشپوه، دانپیدا نه دهن، ئه گه رچی قاتلی راسته قینه له سه ر تۆمه تبار کردنی ئه و پیداکری دهکا و دهلی ئه و به تاقی ته نیا ئه و کاره ی کردوو.

ئه نجا ئیسیمیر دیاکۆف کاتی لیپرسینه وه گوتی خۆی سه باره ت به پاکه تی پاره و عه لامه ته کان بۆ تۆمه تبار دواوه، دهنه ئه و خه به ری ئه وشتانه ی هه ر

نه بوو. ئه گه ر ئه و له راستیدا هاوده ستی تاوانباره که بوايه، ئایا کاتی لیپرسینه وه ئاوا به تامه زرۆیی و راشکاوانه ئه و قسه یه ی ده کرد، یانی ده یگوت خۆی تۆمه تباری له وانه ئاگادار کردوو؟ به پیچه وانه، هه ولیده دا حاشای لی بکا یان بشاریته وه، یان زۆر به سه رساردی چاوه له مه سه که بکا. هه یچکه س جگه له مروقی بیتاوان، که ترسی ئه وه ی له دلدا نه بوو تۆمه تی هاوده ستی لیپدرئ، ئه و کاره ی ئه و ناکا. به هۆی ماخولیا بوونه وه که رهنگه کاردانه وه ی ئه و پووداوه و نه خۆشیه که ی خۆی وای لیکردبئ، خۆی هه لواسی و کۆتایی به ژیا نی خۆی بیتئ. یادداشتیکی به جی هیشتوووه که به شیوازی خۆی نووسیویه تی: «به پیی ویست و ئیختیاری خۆم کۆتایی به ژیانم دینم، خه تایی هه یچ که سیکی تیدا نییه.» ئایا چی تیده چوو بۆ ئه و رسته یه کی دیکه ی پی زیاد بکا: «قاتل منم، نهک دیمیتری کارمازۆف؟» به لام ئه وه ی نه نووسی. ئایا ویژدانی وایلیکرد خۆکوژی بکا، یان دانپیدانانی تاوان؟

دوا ی ئه وه چی پووی دا؟ هه ر ئیستا سی هه زار پوولیان هینا بۆ دادگا، خۆشالیشین که ئه وه هه ر ئه و پاره یه که له پاکه ته که دا بووه، ئیستاش ئه و له هه مبه رماندا له سه ر ئه و میزه داندراوه و رهنگه رۆژی پینشو له ئیسیمیر دیاکۆفی وه رگرتبئ. به لام پیویست ناکا ئه و دیمه نه دلّه ژینه وه بیر بینینه وه. ئه گه رچی ده مه وئ تۆزی بیرورای خۆم ده ربیرم و باسی یه ک دوو مه سه له ی که م بایه خ بکه م، که له وانیه له پوانینی یه که مدا به جوانی ئاشکرا نه بی و نه که ویته بهر سه رنج. له لایه که وه ویده چی ئیسیمیر دیاکۆف پاره که ی دابیته وه و دوینئ به هۆی په شیمانیه وه خۆی خنکاندبئ. (چونکه ته نیا به هۆی په شیمانیه وه خۆی هه لواسی.) هه ر دوینیش له لای ئیوان دانی به تاوانه که یدا ناوه . به وته ی ئیوان فیودۆرۆویچ. ئه گه ر به راستی وانه بووه، بۆ ئیستا ئیوان بیده نگه ی لیپه ناوه؟ که وایه، ئه گه ر ئه و دانی به تاوانه که یدا ناوه، دیسان ده پرسم بۆ له ودواین یادداشته دا که له پاش خۆی به جیی هیشتوووه، ئه و راستیه ی نه درکاندوو؟ خۆ دهیزانی تۆمه تباری بیتاوان رۆژی دوا یی له گه ل ئه و موحا که مه ترسناکه به ره وپوو ده بی.

پاره به تهنیا نایبته به لگه. حهوتووی پیشوو به ریکهوت من و دووکه سی تر له و راستییه ئاگادار کراین، که ههردوو کهسه که ئیستا له دادگایه جزووریان هیه، گوايه ئیوان فیوڈورویچ دوو کوپینی پینج لهسه دی که هه رکامیان پینج ههزار رۆبل بووه و له سهر یهک دهکاته دههزار رۆبل، ناردوویه بۆ ناوهندی پاریزگا بۆ ئهوهی بیگورپیته وه به پاره. بۆیه ئهوه قسه یه م کرد، بۆ ئهوهی روونیکه مه وه که هه موو کهس، له کاتی تایبه تدا ده توانی پاره ی هه بی، که وایه ئه گهر سی ههزار رۆبلی لی هه لگري و له گه ل خوی بیهی، ناتوانی بیسه لمیتی که ئه و پاره یه هه ر ئه م پاره یه یه، یانی هه ر ئه و پاره یه ی که فیوڈورپاولوویچ له پاکه ته که ی خستبوو.

«له ئاکامدا ئیوان فیوڈورویچ، دوینی دوا ی بیستنی ئه و هه واله گرینگه له زمانی قاتل، دانه چله کی و هه ر گویشی نه دایه. بۆ له رپوه به دادگای رانه گه یاند؟ بۆ هه تا ئه مرۆ به یانی دهنگی نه کرد؟ پیموایه هه قی ئه وه م هه یه بلیم بۆ؟ چونکه له ماوه ی حه وتووی رابردوودا نه خۆش که وتووه: له لای دوکتور و دوسته نزیکه کانی گوتوویه تووشی ناره حه تیی رۆحی بووه و تا پۆی مردووان ده بیینی: ئه و خه ریک بوو تووشی یاوی میتشک ده بوو، که ئه مرۆ به جار ی لی پیس کرد و برستی لیبری. له و بارودوخه دا له ناکاو هه والی مه رگی ئیسمیر دیاکوفی پیده گا و خیرا بیر ده کاته وه: «ئه و کور ه مردووه، ده توانم تاوانه که بخه مه ئه ستوی ئه و و برا که م رزگار بکه م. پاره شم هه یه. چه که یه ک پاره له گه ل خۆم ده به م و ده لیم ئیسمیر دیاکوف به ر له مردن پیدام.» ده لین ئه و کاره شه رافه تمه ندانه نییه: ته نانه ت تۆمه تبار کردنی مردوو و نه جاتدانی گیانی براش، شه رافه تمه ندانه نییه. وایه، به لام ئه گهر له رووی تینه گه یشتنه وه ئه و تۆمه ته ی بداته پال چی؟ دیمه نی پیشووتان دی: حال و بالی تۆمه تبارتان دی. به پپوه راره ستابوو قسه یده کرد، به لام بیر و خه یالی له کو ی بوو؟

له دوا ی شایه دیدانی ئه و نه خۆشه، به لگه که یان هینا بۆ دادگا، یانی نامه ی تۆمه تبار که دوو رۆژ به رله رووداوه که بۆ خانمی ویرخوفیتیسوفی نووسیوو و له ویدا به راشکاوی باسی سیناریوی ئه و قه تله ده کا. که وایه بۆ چاوه روانی

سیناریویه کی دیکه له لایه ن که سانیک تره وه بین؟ جینایه ته که راست به پپی ئه و نامه یه به رپوه چوو. هه یچ که سیش جگه له نووسه ری نامه که ئه نه جامینه داوه. به لی برایانی لیژنه ی داوه ری به بی هه یچ به رگیزه وه یه ک رویدا! به ئه ده ب و ریزه وه له به ر په نجیره که ی باوکمان هه لته هاتین، ئه گه رچی ته واو به و قه ناعه ته گه یشتبووین که گراوه که مان له لای ئه وه. نا، ئه وه قه ت رپی تیناچی! ئه و چوو ژووری و باوکی کوشت. هه ر له گه ل چاوی به ره قیبه دزیوه که ی کهوت، ئیتر چاوی به رای ی نه دا و ئاوری بی ئامانی تییه ربوو و کوشتی. به لام دوا ی کوشتنه که ی، که زور ویده چی به و ده سکاونگه لییدا بی. دوا ی ئه وه ی له مردنی دلنیا ده بی، به وردی ژووره که ده گه ری و بۆی مه علوم ده بی گراوه که ی له وی نییه، پاره که ی وه بیر هاته وه، ده ستیکرد به ژیر بالنجه که دا و ده ری هینا. پاره که ی هه لگرت و پاکه ته که ی له وی فریدا، پاکه ته دپاره که ش ئه وه تا له سهر میزه که یه.

بۆیه باسی ئه و راستییه ده که م، ده مه وی سه رنجتان بۆ لای دیار ده یه کی ئاشکرا راکیشم. ئه گهر ئه و قاتلیکی خاوه ن ئه زموون بوا یه و ئه گهر ته نیا بۆ پاره ئه و کاره ی بگردایه، ئایا پاکه تی پاره که ی له په نا ته رمه که فریده دا؟ ده ی بۆ وینه ئه گهر ئیسمیر دیاکوف بۆ وه ده سته یانی ئه و پاره یه ئه ربابه که ی بکوشتبا یه، پاکه ته که ی له گه ل خوی ده برد، بی ئه وه ی زه حمه تی هه لچپرینی له سهر سه ری ته رمه که به خوی بدا؟ چونکه سوور ده یزانی پاره ی تیدا یه . چونکه له به ر خاتری خوی فیوڈور پاولوویچ خستبوویه نیو پاکه ته وه و لاکوموری کردبوو ئه گهر پاکه ته که شی له گه ل خوی بگردایه، هه یچکه س له مه سه له ی دزییه که ئاگادار نه ده بوو. برایانی لیژنه ی داوه ری، له ئیوه ده پرسم، ئایا ئیسمیر دیاکوف ئاوا ی پیلانه که ی به ئه نه جامه ده گه یاند؟ ئایا پاکه ته که ی هه ر له وی به جی ده هیشت؟ نا، ئه و کاره کاری قاتلیکی تونده ته بیعه ت و به تالۆکه یه . قاتلیک که دز نه بووه و به ر له وه ش به عومراتی خوی دزیی نه کردووه . پاره که ی له ژیر بالنجه که ده ره یناوه، نه ک وه ک دزیک که بیهه وی بیدزی، به لگو وه ک ئه وه پاره که ی خوی له دزیک بستینیته وه. چونکه ئه و پاره یه بیرۆکه یه ک بوو له زهینی کارامانوفدا و وه ک وه سوه سه یه کی شیتانه ی لیها تبوو. کاتیک ئه و پاکه ته ی ده سته کهوت که هه یچکات

چاوی پیننه که وتبوو، دراندی بۆ ئەو هی دنیای بی پاره ی تیدایه یان نا، به فریدانی ئەو پاکه ته دراوه، به لگه یه کی پر مه ترسیی به دژی خۆی به جی هیشتوو. هه مووشی به وهۆیه وه بوو که کارامازۆفه، نه ک ئیسمیر دیاکۆف چونکه بیرى لینه کرده وه، دهرفته ی بیر کردنه وه شی نه بوو. تیی ته قاند و هه لات؛ نوکه ری پیر وه دواى كهوت و نه راندی؛ نوکه ری پیر گوتی: «به لام قه وه ی پیی نه شكا و زه بری ده سكاو نگه كه كارى خۆى كرد و له عهرزى دا.

تۆمه تبار به زه یی پیندا هات، له سه ر نه رده كه هاته خواری و چاوی لیکرد. باوه ر ده كه ن؟ پیمان ده لئى به زه یی پی دا هاتوو، له به ر دلسۆزی، گه رایه وه سه ری بۆ ئەو هی بزانی ده توانی کاریکی بۆ بکا یان نا. ئایا ئەو کاته کاتی دلسۆزی نواندن بووه؟ نا، ته نیا به وه قه سه ته گه رایه وه بۆ ئەو هی دنیای بی تاقه شایه دی جینایه ته که ی مردوو یان زیندوو. جگه له وه هه ر هه ست و ئەنگیزه یه کی تر هه بی ناسروشتیه. ئەوه بزانی که سه باره ت به گریگۆری خۆی تووشی زه حمه ت کرد، سه ری به ده سه سه ر پاک کرده وه و که دنیای بوو مردوو، په ریشان و شه لالی خوین به ره ومالی گراوه که ی پیی پیوه نا. چون بوو بیرى له وه نه کرده وه چنگوپل و سه روچاوی خویناوییه و لئی ئاشکرا ده بی؟ به لام تۆمه تبار خۆی دنیامان ده کا که ته نانه ت بیرى له وه نه کردۆته وه که شه لتانی خوینه. ده توانین برۆا به وه بکه ین، له راست ده چی. ئەو مه سه له یه بۆ ئەو جوړه تاوانبارانه له کاتیکی ئاوا هه ستیاردا دیته پیشی. جاری وایه له خالیکیدا زیره کییه کی وا له خویمان ده نوینن ده ستی شه یتان له پشته وه ده به ستن، له خالیکی دیکه شدا هه موو شتیکیان له بیر ده چیته وه. به لام ئەو له وه کاته دا، ته نیا بیرى له شتیکی ده کرده وه. گراوه که ی له کوئییه؟ ده یویست ده ست به جی تیگا گراوه که ی له کوئییه، بۆیه خیرا به ره و شوینی نیشته جی بوونی تیی تووراند و به هه والیکی چاوه پروانه کراو و ناخۆش ئاگادار بوو. گراوه که ی چوه بۆ ماکرۆیه بۆ ئەو هی چاوی به «ئاشقه که ی یه که م» ی، ئاشقه «هه قدر» که ی بکه وئ.

(۹)

زێده وهری له ره و ناسیدا. خیشله به چوارنال

کوئاییی وتاری دادوهر

ئییولیت کیریلوویچ بۆ پیشه کیی و ته کانی ره وه شتی میژووییی هه لبژارد، ره وه شتیکی که ته وای ئاخیه وهرانی تووره و ده مارگرژ هه زی پینده که ن و له و چوارچیوه یه دا به ره به ستیک بۆ وتاره شه پۆل ئاسا که یان ده بیننه وه. ئەو له م کاته دا سه باره ت به «ئاشقی هه قدری یه که م» ی گرووشنکا دوا و بیروکه گه لیکى سه رنجراکیشی به یان کرد.

«کارامازۆف که شیتانه ئیره یی به هه موو که س ده برد، له ناکاو له هه مبه ر ئەو یه که م ئاشقه دا خۆی دۆراند و هه ستی به وردبوون کرد. ئەو هی بابه ته که ی سه یر و سه رنجراکیش کردبوو، ئەوه بوو که گوايه بیرى له وه مه ترسییه تازیه نه کردۆته وه که له وجودی ئەو ره قیبه چاوه پروانه کراوه دا سه ری هه لداوه. به لام وه ک مه ترسییه کی دووره ده ست چاوی لیکردبوو و کارامازۆف هه میشه له ئیستادا ده ژى و بیر له رابردوو و داهاوو ناکاته وه. ویده چی ئەو هی وه ک ئەو سانه یه ک چاوی لیکردبی. به لام دلله برینداره که ی له ریوه تیگه یشت که ئەم ژنه ره قیبه تازیه که ی شار دۆته وه و فریویداوه، چونکه ره قییبی تازیه بۆ ئەو ژنه ئەو سانه نه بوو، ته نیا هیوای ژیا نی بوو. کاتیکی له وه گه یشت له ریوه بۆری خوارد.

برایانی لیژنه ی داوهری، جگه له و دیارده چاوه پروانه کراوه ی خووخده ی تاوانبار پالپشتیکی تر نییه بۆ قسه کانم، دیارده یه ک که گوايه خۆشی توانایی

ئەو ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى بىلىۋېتىش. لە ناكاز ئارەزىيەتلىكى ۋە سەرتاپاي دادەگىرى كە ناتوانى خۇراگى لەھەمبەردا بكا. رېزدانان بۇ ئەۋ ۋە ۋە رېدانى مافى خۇشويستىن بۇ ئەۋ. ھەموو ئەۋانەشى لەۋ كاتەدا بۇ دەرگەۋەت كە لە بەر خاتىرى ئەۋ ۋە دەستى بە خويىنى باۋكى ئالۋودە كىردىۋو! ئەۋەش راستە ئەۋ خويىنەي كە رېشتىبويى ھاۋارى تۆلەي كىردىۋو، چۈنكە دۋاي فەۋتاندنى رۇخ ۋە ژيانى لەم دىنبايەدا، ناچار بوۋوبو ھەر لەۋ كاتەدا لە خۇي بېرسى، ئايا ئىستاش من بەرۋاي ئەۋ ۋە جادۋوبازە، ئەۋ كەسەي لە رۇخ خۇشتر دەۋى، لە ھەمبەر ئەۋ رەقىبەدا، ئەۋ «ئاشقەي يەكەم» كە ناتوانى حاشاي لىيكا، چ بايەخىكم ھەيە. چۈنكە ئەم ئەشقىي پىشۋو كە بە تەۋايى لە كىردەۋەي رابردۋوي پەشيمان بوۋوبو، ئىستا بە ئەشقىي تازە ۋە پىشنىي شەرەفەتمەندەنە بە ۋادە ۋە بەلىنى ژيانىكى نويى ۋە پىرەختەۋەرى، گەرابۋو بۇ لاي ژىيىك كە جارىكى خەيانەت پىكرىدو. ئەۋىش پىۋويكى چارەپەش ۋە لىقەۋماۋە ۋە ئىستا دەتوانى چ بەۋ ۋە بىدا، دەتوانى چ دىيارىيەكى پىشكەش بكا؟

كارامازۋف لە ھەموو ئەۋانە گەيشت، بۇي دەرگەۋەت بە ھۇي جىنبايەتەكەيەۋە ۋە بە ھۇي ئەۋەۋە تاۋانبارىكى مەككۋومكراۋە، ھەموو دەرۋويەكى لىبەستراۋە! ئەۋ بىرۋەكەيەش بە جارى تىكىشكاند ۋە فەۋتاندى. ھەربۋيە خىرا ئەۋ پىلانە دىندانەيەي دەرشت ۋە بەرۋاي مرقۇيىكى خاۋەن خوۋخەي كارامازۋفيايەنە ھەتمەن ۋەك دەرۋويەك بۇ دەرۋاز بوۋن خۇي نواندوۋە. ئەۋ دەرۋوي دەرۋازبوۋنەش خۇكۋى بوۋ. بۇيە بەپىرتاۋ دەچى بۇ لاي پىرخوتىنى دۋستى كە دەمانچەكانى لە لاي بە بارمە دانابو، لە رىگا بەدەم ھەلاتنەۋە پارەيەك لە گىرفانى دەردينى كە بۇ ۋەدەستەيتانى دەستى بە خويىنى باۋكى رموۋودە بوۋوبو. ئاخ ئىستا لە ھەموو كاتىك زياتر پىۋويستى بە پارە بوۋ. كارامازۋف دەمرى، كارامازۋف بە گۈللە لە خۇي دەدا ۋە لە يادى ھەموۋاندا دەمىنى! بە راستى ئىمە شاعىرىن، بە راستى، لە تەۋايى ماۋەي ژيانماندا ئەۋ ۋەزىيەمان بەفېرۋ داۋە. «بۇلای ئەۋ، بۇ لاي ئەۋ! لەۋىش، ئاخ، تەۋايى دىنيا بۇ ميوانى بانگەيشت دەكەم. ميواندارىيەك

ۋە رېدەخەم بىۋىنە بى ۋە ھەتا ماۋەيەكى زۇر لە بىر نەچچەۋە ۋە بىتتە بىنېشتەخۇشەي سەرزارى خەلك! لەگەل ھاۋار ۋە بەزمى مەپنۇشان ۋە سەما ۋە ئاۋازى مەستانى شاد ۋە رۋوخۇشدا، پەرداخ، پەرداخ، بە سەلامەتتى ژىيىك دەۋشەن كە خۇشمان دەۋى ۋە مەتھىدەكەين. ھەرۋەھا بە سەلامەتتى بەختەۋەرى تازە پەيدابوۋ دەخۇينەۋە! ئەۋ كاتە، لەرپوۋە لە بەر پىيدا، مېشىكى خۇمان دەپىرژىيىن ۋە خۇمان سزا دەدەين! ژنەش ھىندى جار مېتىا كارامازۋفى ۋە بىر دېتەۋە ۋە تىدەگا چەندەي خۇشويستوۋە ۋە بە بەرد لە چۆكى خۇي دەدا!»

لىرەدا لەگەل ئەشقىي زىدرويانە، ناھومىدى دىناسكىيەكى رۇمانتىك ۋە مەترسىيەكى ۋە ھىشيانەي كارامازۋفانە بەرەۋروۋىن. بەلى، بەلام برايانى لىژنەي داۋەرى، شتىكى دىكەش لەگۈرپىدايە، شتىك كە لە گيانىدا ھاۋار دەكا، بەردەۋام لە زەينىدايە ۋە خۇ دەنويى ۋە ھەتا سەرمەرگ ژەھرخاردى دەكا. ئەۋ «شەتە» ۋە بىژدانە، برايانى لىژنەي داۋەرى، ئازارە سامناكەكەي ۋە خۇسزادانەكەي! داۋەرىيەكەي، ھەموو بە دەمانچە كۆتايى پىدى، دەمانچە تەنيا رىگاي دەرۋاز بوۋنە! بەلام «ئەۋ دىنيا» نازانم ئايا كارامازۋف لەۋ كاتەدا سەبارەت بە دىنباي دۋاي مەرگ پىرسىياري لە خۇي كىردوۋە؟ بلىيى كارامازۋفىش ۋەك ھاملىت، سەبارەت بە دىنباي پاشمەرگ پىرسىياري لە خۇي كىردى؟ نا، برايانى لىژنەي داۋەرى، ئەۋان ھاملىتيان بوۋ، بەلام ئىمە تا ئىستا جگە لە كەسانىكى ۋەك كارامازۋف كەسى ترمان نەبوۋە!»

لىرەدا ئىپۋىلىت كىرلىۋويچ ۋەنەيەكى لە كەلوپەلى ميواندارى ۋە ئەۋ دىمەنەي رويىداۋە لە مالى پىرخوتىنەۋە ھەتا دەگاتە ماکرۋيە ۋە تەۋايى ئەۋ قسە ۋە كىردەۋانەي شايدىيان لە سەر بوۋ، باسىكد. ئەۋەش كاردانەۋەيەكى باشى لە سەر خەلكەكە ھەبوۋ. تاۋانى ئەۋ مرقۇقە ھىۋاپراۋ ۋە ۋەزالە ھاتوۋە، كاتىك كە ھەموۋان راستىيەكانيان لىكدايەۋە، ۋەك دىمەنىكى رۋوناك ۋە قەناعت پىھىنەر كەۋتە بەرچاۋى ھەموۋان.

«ئەو چ پىئويستىيەكى بە خۇپاريزى ھەبوو؟ دووسى جار ھەتا رادەى دان پىنان، ئاماژەى پىكرد، بەلام راشكاوانە ھىچى نەدرکاند.» (پاشان شايدەى دانى شاھيدان بەدوايدا ھات.) تەنانت گوراندی و بەو لادىيەى گوت کہ بە فایتون بردى بۇ ماكرۆيە - ئاندري :- «دەزانى خەرىكى پياوكوژىك لەگەل خۆت دەبەى؟» بەلام مەحال بوو بۇى بتوانى راشكاوانە باسى مەسەلەكە بكا، دەبوو بگاتە ماكرۆيە و چىروكە ئاشقانەكەى دوایى پىئىنى. بەلام چى چاوەروانى ئەو پياوہ چارەرەشە بوو؟ ھەر لەگەل گەيشتنە ماكرۆيە لە يەكەم ساتدا بۇى دەرکەوت و بە تەواوى تىگەيشت کہ رەقىبە لەشكان نەھاتووەكەى رەنگە بە ھىچ شىئوہيەك ئاوا لەشكان نەھاتوو نەبى و خواردنەوہش بە سەلامەتىيە ئەو بەختەوہرىيە تازەيەى ئەوان پەسند نييە. بەلام راستىيەكان، ئاغيانى ليژنەى داوہرى، ھەر لەسەرەتای يەكەم ليپرسينەوہو لە ھەمووى ئاگادارن. کارامازوف بە سەر رەقىبەكەيدا زالبوو و سەرکەوتنى وەدەستھينا، ليژەشدا - ئاخ - ليژەدا رۆحى دەكەويتە قۇناغىكى تازەوہ، رەنگە سامناکترين قۇناغ بى کہ رۆحى پىيدا تىپەريوہ يان تىدەپەرى.

برايانى ليژنەى داوہرى، بە دلنبايى دەتوانين بلين کہ سروشتى شىواو و وەحشى و دللى تاوانبار زور لە حوکمى دنبايى و عەدالەتى مرؤف زياتر تۆلە دەستينى. سەرەراى ئەوہش، عەدالەت و سزای ئەم جىھانە سزای سروشست کہمدەکاتەوہ و سووکيدەکا. لە راستيدا بۇ رۆحى تاوانبار لەوساتانەدا زورىش پىويستە چونکہ لە ھىواپرەوى نەجاتيدەدا. چونکہ ناتوانم ترس و نازارى ويزدانى کارامازوف بينمە بەرچاوى خۆم کہ لەو کاتەدا تىگەيشت ژنە خۆشيدەوى و لە بەر خاترى ئەو «يەكەم ئاشقى ھەقدار»ى جواب کرد و ميتياى بەرەو ژيانىكى نوئى راکيشا و بەلئى بەختەوہرىيە پىدا، چۆن بووہ؟ ئەويش لە چ کاتىكدا؟ کاتىك کہ ھەموو شتىك گەيشتبووہ كۆتايى و ھەموو دەرگاكانى لە سەر داخرايون!

ليژەدا، خالىكى گرینگ دىنمەوہ بىرتان کہ بۇ روون کردنەوہى حال و وەعزى تومەتبار لەو ساتەدا پىويستە. ئەم ژنە، ئەم ئەشقى ئەو، ھەتا

دوايين کات، ھەتا کاتى قۆلبەستكرانى ميتيا، وەك كىوى قاف وابوو، يانى بەئاواتەوہ بوو پىيىگا، بەلام بە ھىچ شىئوہيەك دەستى پىيرانەدەگەيشت و لەگەل ئەوانەشدا، بۇ لەو کاتەدا بە گوللە لە خۆى نەدا؟ بۇ چاوپۆشى لە پىلانەكەى خۆى کرد و تەنانت لە بىرى چۆوہ دەمانچەكانى لەكوين؟ راست ئەم ئارەزووى ويسالە و ھىواى بەدلدارگەيشتنى وازى لەوکارە پىھينا. لە ماوہى بەزم و رەزم و كەيف و نەھەنگەكەياندا لە پال گراوہ خۆشەويستەكەيدا بوو، پىكەوہ سەرخۆش بوون و لەبەرچاويشى لە ھەموو كاتىك زياتر جوان و دلرفين بوو، بۇيە دللى نەھات لىي دوورکەويتەوہ و لە بەر پىيدا نيوچاوانى نايە زەوى. ئەو ئەشقى گەرموگورەى بۇ ساتىك جگە لە ترسى قۆلبەستكران، نازارى ويزدانىشى لە بىر بردەوہ. ساتىك، ئاخ، تەنيا ساتىك. حالاتى زەينى تاوانبارىك کہ پابەندى سى شتە و بە چروپىرى شويىنى لە سەر داناوہ، دەتوانم ھەستىيەكەم و بىھىنمە بەرچاوى خۆم - يەكەم - شوين دانانى شەراب، ھەرا و ھوريا، دللەرزە، بەزمى سەما و ھەلپەركى و مۇسقىقا و ئاوان، ئەو ژنەش، کہ شەراب گەشاندوويەتەوہ، کہ سەماى بۇ دەكا و گورانى دەلى و پىدەكەنى! دووھەم، ھىواداربوون بەوہى کہ جارى ئەو ئاكامە تال و نەخسە دوورە و ئەوانىش لانىكەم ھەتا بەيانى نايەن بۇ قۆلبەستكردى. كەوايە چەند سەعاتىكى دەرفەت ھەبوو. ئەوہشى لى سەروزىادە! لە چەند سەعاتدا مرؤف دەتوانى بىر لە زورشتان بكاتەوہ. پىموايە ھەستى وەك ھەستى ئەو تاوانبارانە وابوو کہ بەرەو شوينى سزادان راکيش دەكرين. ئەوان شەقامىكى دوور و دريژى دىكەيان لەپىنشە کہ دەبى بە بەرچاوى ھەزاران كەسدا تىپەرن، ئەويش زور بە گرژى و ھەنگاوى خيرا. پاشان بادانەوہ بەرەو شەقامىكى تر، لەكۆتايى شەقامەكەشدا دىمەنى دللەژيىنى سىدارە! پىموايە پياوى مەحكوم لەسەرەتای سەفەردا، كاتىك سوارى عارەبانە دەبى، رەنگە ھەستىكا ھىشتا ژيانىكى بىكوتايى لەپىنشە. مالەكان دوور دەكەونەوہ، فایتون ريگا دەبرى، ئاخ، ئەو ھىچ نييە، ھىشتا ھەتا پىچى شەقامەكەى تر ريگايەكى دريژى لەپىنشە و ئەو ھەروا بىباكانە چاوە

دەرووبەرى خۆى دەكا، لەو ھەزاران مەرقە دەرقە دەروانى كە چاويان تىبىريو و پىيانوايە ئەويش مەرقەكە دەك ئەوان. بەلام ئىستا كاتى ئەويە بەرەو شەقامىكى دىكە باداتەو. ئاخ، ئەو ھەش ھىچ نىيە، ھىشتا شەقامىكى تەواوى لەپىشە، ئەگەرچى مالانىكى زۆر ماون بەجىيان بىلى، ھىشتا پىيانوايە زۆرى ماو بەگاتە كۆتايى مالەكان. بەم شىوئەيە ھەتە كۆتايى شەقامەكە و شويىنى سزادانەكەى زۆرى ماو.

پىموايە حال و رۆزى كارامازوفىش لەو كاتەدا ئاوا بوو. ھەتمەن بە خۆى گوتوو: «ھىشتا دەرفەتيان بۆ ھەلنەكەوتو، ھىشتا دەكرى رىگەى دەربازبوون پەيدا بەك، ئاخ، ھىشتا دەكرى پىلاننىك دارىژى بۆ پارىزگارى لەخۆى، ئىستا، ئىستا - ئەو چەندە شوخوشەنگە!»

ترس وشلەژان رۆحى داگرتبوو، بەلام تەوانى نىوئەى پارەكەى وەلا بەخات و لە شويىنىك بىشارىتەو و ن بوونى نىوئەى ئەو سى ھەزار رۆبەلى لە ژىر بەلنچەكەى باوكى دەرىھىنابوو، ناتوانى رەون كەرنەوئەيەكى لەو بەباشتر بە دەستەو بەدا. پىشتىريش زياتر لەجاريك چووبوو بۆ مەركۆيە، لەوئەى دوو رۆژ لەگەل ئەو خەرىكى بەزم و كەيف و نەھەنگ بووبوو، ئەومالە گەورەى بە دالان و سووچ و قوژبەكانىو دەناسى. پىموايە نىوئەى پارەكەى، ماوئەيەك بەرلە قۆلبەستكران لەوئەى شارەبۆو، لە كەلەين و قوژبەنىكدا، لە ژىر چەقى ژۆرىكدا، لەسووچىكدا، يان بنمىچىكدا. دەپرسن: بە چ ئامانجىكەو؟ رەوداوەكە لەوانەيە زۆر زوو بۆمى، ئەو ھىشتا بىرى نەكەردبوو چۆن لەگەلى بەرەورەوبى. ھەلى بۆ نەرەخسابوو، كەوتبوو دەكوتى و خەيالى لای «ئەو» بوو، بەلام پارە - پارە بە ھەر شىوئەيەك بى زۆر پىويست بوو! پىاو بە پارەو پىاو. رەنگە ئەو جۆرە پىشەبىنىيە بۆ داھاتو لە كاتىكى ئاوادا لەرەوانگەى ئىوئەو سەروشتى نەنوئى! بەلام خۆى دلىيامان دەكا كە مانگىك لەمەوبەر، لە كاتىكى ناسك و پردلەخورپەى دىكەدا، پارەكەى كەردوو بە دوو بەشەو و بەشىكى لە توورەكەيەكى ناو. ئەگەرچى ئەو وتە راست نەبوو، ھەر بەجۆرەى كە دەيسەلمىنين، دەردەكەوئەى كە ئەندىشەيەكى ئاوا بۆ كارامازوف

ئەندىشەيەكى ئاشنا بوو. لەگەل ئەوئەشدا، كاتىك لە لىپرسىنەوئەدا گوتى كە ھەزاروپىنج سەد رۆبلى لە توورەكەيەك ناو (كە ئەوئەشە ھەر نەبوو) لەوانەيە ئەو توورەكە چكۆلەى كۆپ بە زەيندا ھاتى. چونكە دووسەعات بەرلەو پارەكەى كەردبوو بە دووبەشەو و ھەتە بەيانى نىوئەى لە مەركۆيە شارەبۆو، تەنيا لە بەر ئەوئەى لە لای خۆى نەبى. دوو جەمسەر، برايانى لىژنەى داوئەى، لە بىرتان نەچى كارامازوف دەتوانى لەكاتىكدا لە سەر دوو جەمسەر ھەلوئەستە بەك. ئىمە ھەموو كەلەين و قوژبەنى مالەكە گەراوين و پارەكەمان بۆ نەدۆزراوئەو. لەوانەيە ھىشتا ھەر لەوئەى بى، يان لەوانەيە دواتر ون بووبى و ئىستا لە لای تۆمەتبار خۆى بى. ھەرچۆنىك بى لە لای «ئەو» بوو، لە بەر دەميا بە چۆكدا ھاتبوو، ئەويش لە سەر چىپاكە پال كەوتبوو. كارامازوف ھەردوو دەستى بۆ لای ئەو راکىشابوو و مەستى ئەشق و جوانىيەكەى بووبو ئاگای لە مەحمودى بىزەواد نەبوو. تەنانەت ترپەى پى ئەو كەسانەشى نەبىست كە چووبوون بۆ قۆلبەستكرانى. دەرفەتى نەبوو شىوئەيەك خوراكى لە زەينى خۆيدا ئامادە بەك. خۆشى و زەينىشى خافلىگر كران.

ئەويش لىرەيە، بەرەورەوى دادوەر و قازىبەكان دانىشتوو كە چارەنووسى لە دەستى ئەواندايە. برايانى لىژنەى داوئەى، لە كاتى بەرپىوئەردنى ئەركەكانماندا جارى وايە ناتوانىن لەگەل كەسىك بەرەورەو بىن، بە برواى ئەويش ئاوا دژوارە! كاتى ھەلوئەستە كەرن لە سەر ئەو ترسە ھەيوانىيە، كاتىك تەوانبار دەبىنى ھەموو شتىك بەبا چو، بەلام ھەروا كىشمەكىش دەكا، ھەروا قەستى ئەوئەى ھەيە گىرەوكىشە ساز بەك، ئەو كاتانەى كە غەرىزەى دان بەخوداگرتن لەرپۆئە لەناخىدا سەرھەلەدا و ئەو بەچاويكى وردىين و خەمبار و پىر پىسارەو چاوتان لىدەكا، بىر لە رەخسار و ئەندىشەتان دەكاتەو، نازانى لە كام لاو زەبرى لىدەدەن، زەينىشى لە ساتىكدا ھەزار پىلان دادەرىژى، بەلام ھەروا لە قسە كەرن دەترسى. دەترسى خۆى پىو بەك و بەدەمى خۆى راستى لە خۆى بلى! ئەم ئازارى رۆحە، ئەم تامەرزۆيە بۆ دان بەخۆدا گرتن، ئەم

ساتانهی رۆچی مرۆقی ئیدا سووکوچرووک دهبی، زۆر سامناکه، هیندی جار تهنانهت قازیش تووشی ئه و ترس و دلسۆزیه دهبی و بهزهیی به تاوانباردا دئ. ئهوهش شتیکی بوو که له و کاتهدا بهچاوی خۆمان دیمان.

سههرهتا تووشی سهرسوورمان بوو و لهترسانا چهند جار وشهی زۆر سازشکارانهی به زاردا دئ. «خوین! ههقم بووه!» بهلام خیرا دانی به خۆیدا گرت. خۆی ئاماده نهکردبوو و نهیدهزانی بلێ چی، دهبی چ وهلامیک بداتهوه، جگه له حاشاکردنیکی وشک و خالی هیچیتری به زاردا نهدههات. «من تۆمهتباری مهگی باوکم نیم.» له و دهمودهستهدا گردولکهی ئیمه ئه مه بوو و هیوداربووین پشت ئه و تیرهگه بکهینه مهتریز. سهبارت به وشهی سازشکارانهی پینشوو به پهله دهستیکرد به روونکردنهوه و گوئی تهنیا بهرپرسی مهگی گریگورییه. «تاوانی رشتنی خوینی ئه و له ئهستو دهگرم، بهلام ئاغایان کی باوکمی کوشتووه، کی کوشتوویهتی؟ ئهگه من نهکوشتووه، ئه کی کوشتوویهتی؟» گویتان لێیه، ئه و پرسیاره له ئیمه دهکرد. له ئیمه که چووبووین ههر ئه و پرسیاره له ئه و بکهین! گویتان لێیه، ئه و قسهیه - «ئهگه من نهکوشتووه» - به چ پهلهپهلیکی خاویلکانه درکندی، به چ مهکریکی حهوانی و ساویلهکی و بیسهبرییهکی کارامازوفییانهوه؟ به پهله دانی پیدانا (بهپهله بوو زۆریش بهپهله) من نهکوشتووه و نابێ پیتان وابی من کوشتومه! دهمویست بیکوژم، ئاغایان، دهمویست بیکوژم، بهلام بهوه تاوانبار نابم، من بکوژی ئه و نیم. له لای ئیمه دانی پیدانا که ویستوویه بیکوژی، دهتگوت دهلی تیدهگه چهنده راستوژم. ههربۆیه زۆر زوو بۆتان دهردهکهوی کاری من نییه! ئاخ، لهوجۆره کاتانهدا تاوانبار زیاتر به شیوهیهکی سهرسورهینهر پوالتبین و خوشباوهره.

له و کاتهدا، یهکیک له پاریزهران، وهک بلێی به ههلهکهوت، پرسیاریکی زۆر سادهی لیکرد: «بلێی ئیسیمیر دیاکوف نهیکوشتی؟» پاشان به پیتی چاوهروانیی ئیمه، به و پرسیاره خافلگیر بوو، بهرلهوهی بشتیوانی ساتیکی لهبار بۆ هینانی ناوی ئیسیمیر دیاکوف ههلبژیرئ، به توندی رقی ههستا. وهک ههمیشه ههلات

بۆ ئه و جهمهسهرهی دیکه و دهستیکرد به خاترجهه کردنی ئیمه و گوئی کاری ئیسیمیر دیاکوف ههر نییه و ئه و قهتی ئه و کاره له دهست نایه. بهلام باوهر به قسهکانی مهکهن، ههمووی فیل و دههۆیه و بهس. لهراسیتدا، بیرى ههر له لای ئیسیمیر دیاکوف بوو. دهیویست به ههر شیوهیهکه دیسان مهسهلهی ئه و بینیتهوه گۆرئ. چونکه له راستیدا جگه له ئه و کهسی پینشک نهدههات. دهسته چهورهکهی خۆی له سههری ههلساوی، بهلام دواتر ئه و کاره ههر دهکرد، چونکه دهیزانی جارێ کاردانهوهی نابێ، رهنگه رۆژی دواپی، یان تهنانهت چهند رۆژ دواتر، له ناکاو دهرفتهی دینا و هاواری دهکرد: «دهزانن، من له ئیوه زیاترم شک له ئیسیمیر دیاکوف بوو، خۆتان خۆ ئهوهتان له بیره، بهلام ئیستا خۆشم دلنایم ئیسیمیر دیاکوف کوشتوویهتی. ئه ری ههر کاری ئه وه!» بهلام جارێ به حالهتیکی خهبار و وهرهزهوه دهستیکردوو به حاشاکردن. لهگهله ئه وهشدا، بیسهبری و رق هانیدا دهستبکا به روون کردنهوهیهکی نابهجی و قسهیهکی کرد که هیچکس ناتوانی برۆ بکا، له پهنجیرهکهوه چاوم له ژوورهکهی باوکم کرد و بهریز و ئهدهبهوه کشامه دواوه. له ههمووشی خراپتر ئه وهیه، ئاگاداری ئه وه بوو گریگوری زیندوو و شایه دی دها.

دهستمانکرد به پشکنینی و ههموو گیانی گهراين. ئه و کارهش زۆری رقههستاند و ههر له و کاتهشدا هیواداری کرد و بهوه دلخۆشبوو که سیههزار روبلهکهی پین نییه، بهلکو نیوهی پینیه. بیگومان ههر لهوکاتهی رق و بیدهنگیدا بوو نهقلی ئه و توورهکه چکۆله به زهینی گهشیت. بیگومان خوشی دهیزانی ئه وشته لهراستی بهدووره و ههولیدهدا ههرچۆنیکه بیسهلمینی و تان و پۆی نهقلهکه واپیکهوه بهتهنی وهک راست بنوینئ. لهوجۆره کاتانهدا، ئه رکی یهکه و گرینگترین ئه رکی دادوهر ئه وهیه که رینگا له خهبابهتی تاوانبار بگۆرئ و به شیوهیهکی چاوهروان نهکراو بیخاته داوهوه. بۆ ئه وهی ئه و بیر و ئهنديشانهی هیوای گهوره و گرانی پینانه، به شیوهیهکی ساده و نائاسایی بدرکینئ. تهنیا به پرسیارى کتوپر و چاوهروان نهکراو دهتوانن تاوانبار وهقسه بینن، به شیوهیهک که واپنوینی ئه و پرسیاره به ههلهکهوت بووه و راستییهکی

نوی و بارودوخیکی زورگرینگه و پیشتر لئی ئاگادار نه بووه و نه يتوانیوه پیشینی بکا. ئیمه ئه و راستییانه مان به دهسته وه بوو، ماوه یه کی زوربوو ئاماده بوو. ئه و شایه دی دانه ی گریگوریش سه بارهت به ئاوه لا بوونی ده رگا که، که تومتبار له ویوه ده رباز بوو بوو. ئه و مه سه له ی به جار ی له بیر بر دبووه و ته نانهت پی وانه بوو گریگوری دیویشییه تی.

کار دانه وه که ی سه رسور هینه ر بوو. راجله کی و هاواریکرد: «که وایه ئیسمیر دیاکوف کوشتوویه، کاری ئیسمیر دیاکوفه!» به و شیوه یه هه موو شتیکی لی ئاشکرا بوو و ئیتر ریگه ی حاشاکردن و به رگریکردن له خو ی لیپرایه وه. چونکه روون و ئاشکرایه کاتیک ئیسمیر دیاکوف ده توانی ئه و قه تلای کردبی که گریگوری دابی به زه ویدا و هه لاتبی. کاتیک گوتم گریگوری به رله که وتن چاوی به ده رگا که که وتوو ه ئاوه لا بووه، هه روا که له وه تاغی خه وه که ی هاتبوو ه ده ری، گو یی له ناله نالی ئیسمیر دیاکوف بوو بوو. کارامازوف به جار ی تیکشکا، هاوکاری به ری ز و قوشمه م، نیکولای پارفنویچ دواتر پیگوتم که به دیتنی ئه و خه ریک بووه ده ستبکا به گریان. پاشان تومه تبار ده ستیکرد به گیرانه وه ی نه قلی تووره که که. باشه، ئیستا گو ی له وه قایه ته بگرن!

برایانی لیژنه ی داوه ری، پیشتر گوتم که بوچی ئه و هه قایه ته به شتیکی ناراست و ورینه یه کی بی بنه ما ده زانم، ئه گه ر پیاو له سه ر مه رج بیگوتبایه چیرۆکیکی زور نا ئاسایی ده گیزمه وه که هیچکس نه بیستبی و جیی باوه ریش نه بی. هه ر شتیکی ئاوی ده گیزایه وه. خراپی ئه و جو ره هه قایه ته ش له وه دایه که هه قایه ت ویژانی زال، له به ر هیندیک ورده کاری تووشی سه ر لیشیواوی ده بن و شکست ده خوون و ژایانی راسته قینه ش جوانییه کانی خو ییان لیده ستینیته وه، ئه م هه قایه ت ویژه چاره ره ش و بی ورانه ش ئه وان وه ک شتیکی بیبایه خ له بیر خو یان ده به نه وه. ئه وان بیر ی خو یان به وشته وردانه وه خه ریک ناکه ن. شه شدانگی بیر و هوشیان بو دا هینانه مه زنه که یان ته رخانه که ن. بو که سیک ده ویر ی شتیکی چکوله و بی بایه خیان پی زیاد بکا؟ به لام تا قه ریگای خافلگیر کردنیان هه ر ئه وه یه. پرسیار له تومه تبار کرا: «په رو ی تووره که

چکوله که ت له کو ی هیئا و ک ی بو ی درووی؟» «خوم درووم.» «پارچه که یه ت له کو ی هیئا؟» تومه تبار به و پرسیاره زور تیکچوو، پیوابوو به و پرسیاره که مبابیه خه سووکایه تی پیکراوه، بر واشده که ن ره نجانه که ی زور سادقانه بوو! به لام هه موویان هه روان. کوتیکم له کراسه که م بری.» «که وایه سه بی نی له نیو کراسه کانتدا ئه و کراسه بر دراوه ده دوزینه.» جا بیهیننه به رچاوی خو تان برایانی لیژنه ی داوه ری، ئه گه ر به راستی ئه و کراسه بر دراوه مان بدوزیبایه ته وه (بو ده کرا ئه و کراسه له نیو دولا ب یان یه غدانی کدا بدوزیته وه؟) وه ک به لگه یه ک حیسابی له سه ر ده کرا و ده بووه به لگه یه کی ئاشکرا بو سه لماندنی قسه کانی! به لام توانایی ئه و ئه ندیشه یه ی نه بوو. «له بیر نییه، پیما نییه له کراسه که م بری بی، پاره که م نایه تو یی کلاویکی خاوه ن ماله که م و درووم.» «کلاویکی چو ن بوو؟» «بزگوره که تانیکی کو ن بوو له سه ر عه رزه که که وتبوو.» «ئه وه ت به جوانی له بیره؟» «نا، له بیرم نییه.» زور به توندی تووره بوو، بیر ی لیبکه نه وه، سه ره رای ئه وان هه ش وه بیر ی نایه! مرؤقیک له دژوارترین ساتی ته مه نیدا، بو وینه کاتیک ده بیه ن بو پای سیداره، ئه وشته ئاسایانه ی وه بیر دیته وه. هه موو شتیکی له بیر ده چیته وه، جگه له و سه ربانه سه وزه ی که به لایدا تپه ریوه، یان قشقه ره یه ک له سه ر خاچیک. ئه وه ی وه بیر دیته وه. دروونی ئه و تووره که چکوله ی له ئه ندامانی بنه ماله که شارده وه، حه تمه ن ترسی ئه وه ی بووه ئابرووی بچی، نه کا که سیک بچیته ژووری و بیبینی ده رزی و دروومانی به ده سه ته وه یه، هه ر گو یی له ده نگ و خشپه یه ک بوایه هه لده هات بو بن په رده که و خو ی ده شارده وه. (شوینی نیشه جی بوونه که ی په رده یه کی لیه.)

ئییولیت کیریلوویچ له ناکاو گوران دی: «برایانی لیژنه ی داوه ری، بو ئه م شته بیبایه خانه تان بو باسده که م؟ چونکه ده زانم له م ساته به دواوه تومه تبار له سه ر ئه و قورپاته پیداکری ده کا. له و شه وه نه خسه وه هه تا ئه مرؤ دو مانگ رابردوو و هیچی بو روون نه کردووینه ته وه، تا قه ده لیلیکی راسته قینه و روون که ره وه ی به قسه پرگومانه کانی پیشووی زیاد نه کردوو؛ هه مووشی

قسهی ههلیت و پلێته. «چونکه پیاویکی شهرافه تمه ندم دهبی برۆا به قسه کانم بکهن.» ناخ، زۆرمان پێخۆشه باوه بکهین، زۆر زۆریشمان پێخۆشه، ته نانهت ئه گهر له سههر قهولی شهرفه فیش بی! بۆ ئیمه چه قه ل و گورگین تینووی خوینی مرۆف بین؟ ته نیا به لگهیه کمانن نیشانبدن به قازانجی تومه تبار بی و بیسه لمینی که تاوانبار نییه، ئیمه خۆشحال ده بین. به لām به لگهیه کی راسته قینه و عهینی بی، نهک وهکو قسه کانی برای تومه تبار که برۆای به براکهی کردبوو و دهیگوت کاتیک براکهی به مشت له سینگی خۆی داوه، حه تمه ن مه بهستی ئه و تووره که چکوله بووه که به ملیا هه لیاوسیوه، به و تاریکه ئاماژهی به وه کردووه. ئه گهر به لگهیه کی تازه رادهستی دادگا بکهن زۆر خۆشحال ده بین و یه که م که س ده بین که تومه ته کان رهده که یه وه و تومه تبار فحیل ده که یین، به لām ئیستا عه داله ت هاوار دهکا و ئیمه پیداکری ده که یین که ناتوانین هیچ شتی که رته که یه وه.»

لیردها ئیپۆلیت کیریلوویچ گه یشته کۆتایی وته کانی، دهنگوت ژانیکردووه و که وتوته چه قوچۆ. باسی خوینیکی ده کرد که هاواری تۆله و قین دهکا، خوینی باوکی که به دهستی کوپه که ی پرژاوه و به هۆی ئه نگیزه ی خویریانه ی دزیه وه کوژراوه! ئه و ئاماژه ی به هه ماهه نگیی تراژیک و دروه شاوه ی راستیه کان کرد.

ئیپۆلیت کیریلوویچ نه یوانی دان به خۆیدا بگری و ئاماژه به م بابه ته نهکا. که: «ههر وته یه کیش له پاریزه ریکی خاوه ن مرخ و به ناوبانگ بیستن، هه رچه نده زمان پاراوی و هه ست و سۆزی ئیوه بجوولینی، له بیرتان بی که له م ساته دا له به رده م په رسنگه ی عه داله ت دان. له بیرتان بی ئیوه پاریزه رانی عه داله تی کۆمه لگا که مانن، پاریزه رانی عه داله تی رووسیای پیروژ - بنه ماکه ی، بنه ماکه ی و هه ر شتی که به پیروزی ده زانن! به لئی، ئیوه لی ره له م ساته دا نوینه رانی رووسیای، حوکمی ئیوه ش نهک به ته نیا له م ته لاره دا ده بیستری، به لکو له سه رانسهری رووسیادا دهنگ ده داته وه. ته واوی خه لکی رووسیش وهک پاریزه ر و دادوهری ولاته که یان حوکمه که تان ده بیستن و هومید و هیوا برۆایی رووسیای له گره وی ئیوه دا ده بی. رووسیای چاوه روانیه کانی

تووشی ناهومیدی مه که ن. ئه و خیشکه نه خسه ی ئیمه به پرتاوه رهنگه به ره و ناخی فه وتان برۆا، ته واوی خه لکی رووسیای ماوه یه کی زۆره دهسته ودوعا ده پارینه وه بۆ ئه وه ی ئه م تیژ تی په رینه بی باکانه یه ی ئیمه کۆتایی بی. ئه وه ش کاتیک ده گونجی که ته واوی نه ته وه کانی دیکه ی جیهان خۆیان له و خیشکه دوور راگرن، بۆ ریزگرتیش نا، ئه و جۆره ی که ئه و شاعیره ده لئی، له ترسانا. سه رنج بده ن، له ترسانا، یان له به ر رق و بیزاری. زۆر باشیشه خۆیان دوور راگرن و ریگا به رده ن، به لām له وانه یه رۆژیک ئه و کاره نه که ن و له به ر خاتری سه لآمته ی و رۆشنیری و ژیاریان دیواریکی قایم له سه ر ری ئه و تاپۆ تیژ تپه ره هه لچنن و به ر به هیرشی شیتانه و بی باکانه مان بگرن. دهنگی راگه یانده ی مه ترسیمان له فه رهنگ بیستووه، ئه وان وه دهنگ هاتوون. تووشی وه سوه سه یان مه که ن! به حوکم پیدانیک که کوشتی باوک به دهستی کوپه که ی به باش ده زانی، ئاگری رق و بیزاریان مه گه شیننه وه و به دهستی خۆتان ئیزنگ و ئاوردووی پیوه مه نین!»

وه لحاسل ئیپۆلیت کیریلوویچ له گه ل ئه وه ی سادقانه هه ژا بوو، وتاره که ی به و داخوازه روون و ئاشکرایه کۆتایی پیهینا - شوینیکی زۆریشی له سه ر خه لکه که دانا. کاتیک وته کانی ته واو بوو، به په له پۆیشته ده ری و هه روهک پێشتر گوتومه، له وه تاغه که ی ته نیشیتی هۆله که ده کری بلیین بوورایه وه. دهنگی چه پله لی دان له هۆلی دادگاوه نه ده بیسترا، به لām ئه و که سانه ی جیدی بوون زۆر شاد و پازی دیار بوون. ژنان زۆر پازی نه بوون، ئه گه رچی ئه وانیش زمان پاراوییه که یان به دل بوو، به تایبه ت ئه وه ی سه باره ت به ئاکامی محاکمه که دلگران نه بوون و ئیمانیک ته واویان به فیتی یوکۆویچی پاریزه ر هه بوو. «ئاخری دیته زمان و پینانده لئ پووتیک چه ن سه یه.» هه موو چاویان له میتیا بریبوو. سه ری داخستبوو و دهستی هه لده گولۆفی و دانی پیکدا ده نا، له ماوه ی ئاخافتنه که ی دادوهر دا مه ته قی نه کرد. به لām جار جار سه ری هه لدیتا و گوپی راده گرت، به تایبه ت کاتیک که ناوی گرووشنکا ده هاته گوپی. کاتیک دادوهر بیروپاری راکیتینی سه باره ت به گرووشنکا گیرایه وه، بزیه کی تووره و

پر سووکایه تی نیشته سەرلیوی میتیا و بە ورتەورتیکی وا که دەنگی دەبیسترا
گوتی: «بیرناردانە!» کاتیک ئیپۆلیت کیریلوویچ گوتی لە ماکرۆیە کاتی
لێرسینەو ئەزازی داو، میتیا گوی قولاغ بوو و سەری هەلینا. لە شوپینیکا
تۆزیکێ مابوو هەستیتە سەرپێ و بنەرین، بەلام دانی بە خۆیدا گرت و بە رِق
و بیزارییەو شانی هەلتەکاند. خەلک دواتر باسی ئاخافتی دادوهر و
سەرکەوتنە بەرچاوەکە ی لێ پرسینەو هی گوندی ماکرۆیەیان دەکرد و ئیپۆلیت
کیریلوویچیان وەبەر پلاری تەشەر و توانج دابوو و بە گالتهو دەیانگوت:
«مەگین دەکرێ پیاو ئەو هەموو سەبارەت بە زیرەکی خۆی چاوپاوا بکا.»
کۆتایی محاکمەکە راگەیهندرا، بەلام بۆ ماوەیەکی کورت، نزیکە ی چارەگینک
یان بیستدەقیقە. خەلکە دەستیان کرد بە سرتوخورت و پرسیار و وەلام.
بێک لەو قسانەم لە بیر ماو.

لە نیو پولیکدا کابرایەک بە لەبزیکی جیددی گوتی: «ئاخافتنیکێ بە کاکل
بوو.» دەنگیکێ تر گوتی: «زۆری گرنگی بە رەوانناسی دا.»
- بەلام هەمووی راست بوو، لاپ هەقیقەت بوو!
- ئەری لە رەوانناسیدا شارەزایە.
- هەمووی بردووە سەریەک.
دەنگیکێ دیکە هەلیدایە: «ئەری ئیمەشی بردووە سەریەک. لە بیرتانە لە
سەرەتای قسەکانیدا راشکاوانە گوتی هەموومان وەک فیۆدۆر پاولوویچ
واین؟»
- لەکۆتاییشدا، بەلام هەمووی قسەکانی هەلیت و پلێت بوو.
- زۆریش تەمومژاوی.
- چاک کەوتبوو ژێر کاریگەری ئیجساسات.
- بێ ئینسافانە، بێ ئینسافانە، کاکە.
- نا، هەرچۆنی دادەنێی، داینی، بەلام کارەکە ی شارەزایانە بوو. ماوەیەک
بوو چاوەروان بوو، ئاخری قسە ی خۆی کرد هی - هی!
- بلێ پارێزەر بلێ چی؟

لە پۆلیکی دیکە دا بیستم:
- نە دەبوو ئاوا بەو کابرا پترزبۆرگییەو بەدا: «دەستەو داوینی ئیجساساتی
ئێو بێ» - لە بیرتە؟
- ئەری زۆر ناخەز بوو.
- زۆریش بەپەلە بوو.
- مروفیکێ توورە و تۆسنە.
- ئیمە پێدەکەنین، بەلام تۆمەتبار لە چ حالیکدا یە؟
- ئەری، بلێ میتینکا لە چ حالیکدا بێ؟
پولیکێ دیکە سەریان پیکەو نابوو:
- ئەو خاتونە چکارەیه، ئەو قەلەو چاویلکە لە چاوە، کە لەو سەرەو
دانیشتوو.

- ژنی ژینرالیکە، تەلاقی وەرگرتوو، دەیناسم.
- خویەتی، هەر ئەو خاتونە چاویلکە ی لە چاودایە.
- خۆ ئەو نەندەش جوان نییە.
- ناخ، نا، ژنیکێ زۆر دەم هەراشە، بزانی دەمانخوا.
- دوو ریز لە پشت ئەو وەو ژنیکێ قژزەردی چکۆلە دانیشتوو، ئەو جوانترە.
- قۆلبەستکردنی میتیا لە ماکرۆیە کاریکی زۆر زیرەکانە بوو، نا؟
- ئەری زیرەکانە بوو. پێشتریش بیستوو، لە هەرکوی دادەنیشی خیرا
دەگێریتەو، کردوو یەتە بنیشته خۆشەکە!
- ئیستاش نەیتوانی خۆی لێ ببویرێ. بە شانازییەکی گەورە ی دەزانی.
- مروفیکێ رِق لەزگە، هی - هی!
- ئەری، زووش قسە بەدلەو دەگری. زۆریشی قسە ی زل و هەلەو هەری
کرد.

- ئەری، دەیهوی وریاییمان پێدا. لەسەر یەک هەولیدە دا وریاییمان پێدا.
خۆ نەقلی خێشکە کەت لەبیرە؟ هەر وەها نەقلی «ئەوان هاملیتیان هەیه و ئیمەش
کارامازۆفمان هەیه!» زیرەکی لە قسەکانی دەباری!

- ئەو دەيوست ماستاو لەبەر لىبرالەكان سارد كاتەو، زۆريان هيلكە لەبەر دەكا.

- ئەرى بۇ ياساناسانىش ھەروايە.

- ئەرى، بلىي فیتی يۆكويچ بلى چى؟

- ھەرچى بلى دەردىك لە سەرى گوندنشىنەكانى ئىمە كەم ناكاتەو.

- وابىر دەكەيتەو.

دەستەى چوارەم:

- ئەوەى سەبارەت بە خىشك گوتى زۆر سەرنجراكىش بوو، مەبەستم ئەو

بەشەى كە پئوھندىي بە نەتەوھەكانى ترەو ھەبوو.

- شتىكىشى سەبارەت بە تاقەتھىنانى نەتەوھەكانى دىكە گوت، راست وایە.

- مەبەستت چىيە؟

- ئاخىر ھەوتووى رابردو لە پارلەمانى ئىنگلىس يەكك لە ئەندامان ھەستا

و سەبارەت بە نىھىلىستەكان پرسىارى لە ھەيئەتى وەزيران كرد و گوتى كاتى

ئەو نەھاتوو قولى لى ھەلمالان و دەرسىكى عىبەت بەتاقمە وەحشىيە بدن؟

ئىپوليت بىرى لەو دەكردەو، دلنىام. سەبارەت بە مەسەلەى ھەوتووى پىشوو

دەدوا.

- كارىكى ھەروا ئاسان نىيە.

- كارىكى ئاسان نىيە؟ بۆ؟

- دەى كرۆنشات دادەخەين و ناھىلین گەنم بەرنەدەرى. ئەو كاتە گەنم

لەكوئ دىنن؟

- لەئەمريكا. ھەر ئىستاش لە ئەمريكاى وەردەگرن.

- قسەى قۆر دەكەى!

لەپر زەنگيان لىدا، ھەموو بەپەلە لەجىي خويان دانىشتنەو. فیتی يۆكويچ

چوو ەشت مىزى ئاخافتن.

(۱۰)

وتەى پارىژكارى. شمشىرى دوودەم

ھەركە قسەكانى ئاخىوەر، پارىژكارى بەناويانگ لە دادگاكدە دەنگى دايەو، ھەموو بىدەنگبوون. حازريان ھەموو چاويان تىبىرى. زۆر سادە و راشكاوانە دەستىپىكرد، بە حال و ھەوايەكى ئارام و خاترجەمەو، بىئەوەى چكۆلەترىن نىشانەى غروور و خۆنواندن بە قسەكانى ھەو نەدەبىنرا. لە سەر رەوانىيىزى و زمان پاراوى و بزواندى ھەستى بەزەيى دادوھەكان پىداگرى نەكرد. وەك كەسىك وابوو كە لە نىو كۆرى ھەوال و ھاوپىيانى ھاودلى خۆيدا قسە دەكا. دەنگى بەرزى لەدل دەنىشت و سەداقت و ساكارى بەدەنگىيەو دياربوو. بەلام ھەمووان بويان دەركەوت كە ئاخىوەر لەوانەى لە ناكاو پەنا بۆ بەزەيى و پارنەو بەرى و «دەرگای دل بە وزەيەكى نەويژراو بكاتەو» قسەكانى لەقسەى ئىپوليت كىرلىوويچ رىكويپىكتر نەبوو. بەلام بە وردىبىنيەكى زياتر و لەسەرەخۆتر قسەى دەكرد. شتىكى بەدلى ژنەكان نەبوو: ئەو بەردەوام بۆ پىشەو دادەھاتەو، بەتايبەت لە سەرەتاي ئاخافتنەكەيدا. ناكرى بلىين دادەھاتەو، بەلكو دەتگوت سىلە لە بىسەرانى دەگرى، پىشتەدرىژەكەى ھەتا نىوەى دەنووشتاندەو، دەتگوت نىوەرەستى ئەوپىشتە درىژ و بارىكەى فەنەرى تىدايە كە دەيتوانى ئاوا دابىتەو. سەرەتا وتەكانى پچرپچر و دەتوانىن بلىين بە شىوہەيەكى ئاسايى و مەنتقى نەبوو، راستىيەكانى جياواز لە يەكتر ھەلدەسەنگاند، ئەگەرچى

۱۰- دىرە شىعريكى پووشكىن: «لەو لەمى نامەيەكى بىناو نىشاندا.»

۹- پىگەى ھىزى دەريايى، كە پارىژكارى لەدەرووى سنپترزبۆرگ دەكا.

لهكوتاييدا ئه و راستيانه هه موو پيكه وه پيونه دايه وه. دهكړي وته كاني بكهين به دوو به شه وه، به شي يه كه م داگري ئه و به لگانه بوو كه تومه ته كه ي رد دهكړدوه و هيندي جار تانه و توانجى پيوه بوو. به لام له به شي دووه مدا له ناكاو له بز و شيوه ئاخافتنه كه ي گوړي و خستيه بارى به زه يي و دلوفاني. وايدهنواند كه خه لگه كه هه موو چاوه پروان و تاسه و تامه زروبي وه له زيني خستوون.

فيتى يو كوويچ راست چووه سه رباسى سه ره كيى وته كاني و ئاوا ده ستى پي كرد و گوتى ئه گه رچى له پترزبورگ ئيشى پاريزه رى دهكا، له جاريك زياتر نه چووه بو شاره كان تاكو پاريزه رى له وتومه تبارانه بكا كه به پرواي خو ي بيتاوانن، يان لانيكه م له پيشدا هه ستيان به بيتاوانى كردووه. له پوون كردنه وه ي وته كانيدا گوتى: «هر له م په روهنده يه ئيستادا ئه وه م بو هاتوته پيشى. هر له ويه كه م راپورتانه ي روژنامه كاندا مه سه له يه ك له پيشدا به قازانجى تومه تبار سه رنجى راكيشام. وه لاسل شتيك له هه موو شتيك زياتر سه رنجى راكيشام، راستييه ك بوو كه له كارى پاريزه ريدا ديته پيشى، به لام قهومانه كه ي به م شيوه تايبه تى و زنده په ويپانه ي له په روهنده يه كي وهك ئه م په روهنده يه دا هه يه، ده گمه نه. ده بي له كوتايى وته كاندا بيمه سه رباسى ئه م تايبه تمه ندييه، به لام هر له م سه ره تايه وه ئه و كاره ده كه م، چونكه كه م نه زمونښى من له وه دايه راست ده چمه سه ربابه تى سه ره كي و تيره كانم له تيرداندان اناگرم و له ئاخافتندا ده ست به وشه وه ناگرم و زنده په روى ده كه م. ئه م مه سه له يه په ننگه له لايه ن منه وه چاونه ترسانه بي، به لام لانيكه م سادقانه يه. ئه وه ي له زه ينمدايه ئه مه يه: بريك به لگه هه يه به زياني تومه تبار، هر له و كاتدا ئه گه ر به شيوه يه كي جياواز هه لسه نگيندرين، په ننگ ده گوړن. ئه م په روهنده يه م له رپي روژنامه و راپورته كانه وه ناسى و به وردى كه وتمه پي وشوښي. جار له گه ل جار زياتر سه رنجى راده كيشام، تائه وه ي له ناكاو له لايه ن خزم و كه ساني تومه تبار وه داواكار يه كم به ده ست گه يشت، كه پاريزه رى له و په روهنده يه وه نه ستو بگرم. به هه شتاو هاتم بو ئيره و ليړه

به ته واوى به وقه ناعه ته گه يشتم كه پاريزه رى ليكه م. بويه شم قه بوولكرد تاكو ئه و زه نجيره به لگه سامناكه پس پس بكه م و نيشانيان بده م كه هه موو به لگه يه ك به شيوه ي جياواز سه رنجى بدرتي، خه يالى و نه سه لميندراوه.»
پاريزه ر به و شيوه ده ستيكرد به قسه كردن و گوتى:

«ناغاياني ليژنه ي داوه رى، من ليړه پياويكى غه ريبه م و هه ربويه ده توانم سه باره ت به كار دانه وه يه ك كه خه لكى ئه م شاره له سه ر كه سيك هه يانه، به شيوه يه كي بي لايه نانه داوه رى بكه م. تومه تبار كه پياويكى سه ره رو و تونده تبيعه ته، هيج بي حورمه تى و سووكايه تيبه كي به من نه كردووه. به لام له م شاره دا په ننگه سووكايه تيبه به سه دان كه س كردي و زور كه سى له خو ي تووره و په شبين كردي. هه لبه ت ده زانم خه لكيش هه قيانه به دژى راوه ستن و رقيان ليبي، چونكه تومه تبار رقه ستوور و سه ره رويه. له گه ل ئه وه شدا له هه موو كوړ و كو بوونه وه كاندا به شدار ييدده كرد، ته نانه ت له مالى دوستى زور به ريزم جه نابي دادوه ريش به گه رمى پيشوازي ليده كرا.

(زور چاك سه رنجبده ن. دووسى كه س له نيو حازرياندا به م قسه يه م پي كه نين، به لام خيرا دانيان به خوياندا گرت، به لام هه موو تيگه يشتن. هه موومان ده زانين دادوه ر به پيچه وانه ي ويستى خو ي ريگاي به ميتيا دها بچيته مالى. چونكه ژنه كه ي حه زى به هاموشوى ده كرد. هه لبه ت خيزانى دادوه ر ژنيكى زورپاك و به ريزه، به لام پي چه قين و وازى وازيبه، هر له خوړا ده ويوست له گه ل بيرو راى ميرده كه ي دژايه تى بكا. سه ره راى ئه وه ش ميتيا زورى هاتوچوى ماله كه يان نه ده كرد.)

پاريزه ر له دريژه ي قسه كانيدا گوتى: «به و حاله شه وه ده توانم به دلنيايى بليم كه جه نابي دادوه ر ئه گه رچى خاوه نى بي ريكي سه ره بخو و خووخده يه كي بي لايه نانه يه، ويده چى ده ره ق به تومه تبارى چاره ره ش تووشى ده مارگرژيبه كي نابه جى و په شبينانه بووښ. ئه وه ش زور ئاساييه؛ ئه م پياوه چاره ره شه ش مسته هقى ئه وده مارگرژى و ساردييه بووه. ئه خلاقى كي سووكايه تى پي كراو و له سه روو ئه وه شه وه هه ستى كي جوانيناسانه ي

سوکایه تی پیکراو، زۆر جار بینه زهیییه. دادوهری به پریز له وته کانیدا لیکدانه وهیه کی زۆر توندی له سهر خووخده و ئاکاری تۆمه تبار هه بوو، که هه موومان گویمان لیوو. بیروپای توند و په خنه گرانه ی ئه و به پریزه له سهر په روهنده که به ئاشکرا دیار بوو. که چی بۆ پوون کردنه وهی چۆنایه تییه بابه ته که، چوو هه سهر خالگه لیککی باریکی په وانناسانه، به لام ئه گهر که مترین ده مارگرژیی ئاگاداران هه و په شینیشی ده ره هه ق به تۆمه تبار ببوایه ئه و کاره ی نه ده کرد. به لام له وه به ستینه دا شتیکی هه یه که ته نانه ت له باری په شینی و ناعه داله تییه وه زۆر له وه خراپتر و پرمه ترسیتره. ئه وه ش له کاتیکدایه که غه ریزه ی هونه ری، یان به وته یه کی تر، ئاره زووی خولقاندنی به ره هه می هونه ری - بۆوینه نووسینی پۆمان - به تاییه ت ئه گهر خودا ناسینی پۆح و په وان ی پی به خشیبیتین، له پری هه تله مان ده کا. به ره وه ی به ره و ئیره وه پری بکه وم، له پتر زبۆرگ وریاییان پیدام و خۆشم له وه ئاگادار بووم؛ که له گه ل په قییکی زۆر زانا و خاوه ن مرخ تیده که وم، که وردبینی و په وانناسی ئه و به پریزه له کۆر و کۆبوونه وه قه زاییه کاندا سالانیکه ناوبانگی ده رکردوو ه. په وانناسی ئه گه رچی زۆر زانستیکی قووله، به لام وه ک شمشیری دوو ده م وایه. «خه لکه که پیده که نن» هه لبه ت داوای لیبور دن ده که م که ئاوای هه لده سه نگینم و پیکری ده گرم؛ نالیم زمان پاراوم و خۆشمی پیوه رانانیم. به لام ده توانم هه موو وته کانی دادوهر بخه مه وه سه ریه ک و نموونه ی لیده رکیشم.

«تۆمه تبار که به نیو ئه و باخه تاریکه دا هه لاتوو ه، به نه رده کاندا هه لده گه ری، پیتشخزمه ت لاقی ده گری و ئه ویش به ده سکاونگ ده کیشی به سه ریدا و له سهر عه رزی تخیلی ده کا. پاشان بازده داته خوار ی و نزیکه ی پینچ ده قیقه له ژوور سه ری هه لده ترووشکی و ده یه وه ی بزانی کوشتوو یه تی یان نا. دادوهر نایه وه ی قه بوولی بکا که تۆمه تبار له به ر دلسوژی گه راوه ته وه سه ر گریگوری. ده لی: «ئه و جو ره هه سه ته له کاتیکی ئاوادا مه حاله، شتی وا هه رنابی، ئه و بۆیه گه رایه وه سه ری بۆئه وه ی دلنایی شاهیدی کرده وه که ی مردوو ه یان زیندوو، به و شیوه یه ش نیشانی نه دا که قه تلی کردوو ه، چونکه

له بهر هه یچ هۆیه کی تر نه ده گه رایه وه.» لیره دا له گه ل په وانناس تیکه وتوون؛ به لام لیگه ری با هه ر ئه وزانسته بگری و به شیوه یه کی دیکه پیوه ندی بده یان به مه سه له که وه، ئاکامه که شی ویده چی هه ر به و شیوه یه بی. ده لین قاتل بۆیه بازیدا تاکو بۆی ده رکه وی شاهیده که زیندوو ه یان نا، له گه ل ئه وانه شدا، هه روه ک دادوهر خۆشی به لگه ی بۆ هینایه وه، له نیو ژووری متالا کردنی باوکیدا به لگه یه کی سه رسوپه ینه ر، پا که تیکی دراو که له سه ری نووسراوه سی هه زار پۆلی تیدایه، به جی دیلی. «ئه گه ر ئه و پا که ته ی له گه ل خۆی ببردایه، هه یچ عیباد به شه ریک له وپا که ته و پاره که ی نیوی ئاگادار نه ده بوو و به ندی زۆر به ئاسانی ده یوانی حاشای لیتکا.» ئه وانه قسه ی دادوهر خۆیه تی. که وایه له لایه که وه سه رساردییه کی ته واو به رچاو ده که وی، پیاویکی له ون لیگۆراو له ترسانا هه لاتوو ه و به به جیه یشتنی ئه و پا که ته بیانوو ی داوه ته ده ستیان، دوو ده قیقه دواتر که سیکی تری کوشتوو ه و به وه دا هه قمانه به مرۆقیکی دلره ق و خاوه ن دۆلاب و ده وی بزانی. به لام ته نانه ت ئه گه ر ئه وه شمان قه بوولی، به بروای من، ورده کاری په وانناسی ئه و حوکه ده کا که له بارودۆخیکی تاییه تا وه ک هه لویه کی قه فازی، چاوتیز و خوین خۆر بم و له هه لومه رچیکی تریشدا وه ک جرجه کویره یه کی ترسه نوک و ابم. به لام ئه گه ر ئه وه ند ه خوینخۆر و فیلاوی بم کاتیک که سیک ده کوژم بگه ریمه وه سه ری و بزانی زیندوو ه تاکو به زه ره دی من شایه دی بدا، بۆ ده بی پینچ ده قیقه له ژوور سه ری قوربانیه که راوه ستم و به به ره وپوو بوون له گه ل چه ندشایه دی دیکه خۆم تووشی مه ترسی بکه م؟ بۆ ده بی به خاوین کردنه وه خوین و خوری سه ری ده سه سه ره که م له خوین هه لکیشم، تاکو دوا یی بیته به لگه یه ک به دژی خۆم؛ ئه گه ر ئه و هه تا ئه و را ده یه دلره ق و فیلاوی بووه بۆ هه ر به وده سکاونگه چه ند زه بری دیکه ی له سه ری ئه و خزمه تکاره پیره نه دا بۆئه وه ی به یه کجاری بیکوژی و دلی خۆی له مه ر شایه ده وه ئاسوده بکا؟ «له لایه کی تریشه وه، ئه گه رچی به په له گه رایه وه سه ر شایه ده که بۆئه وه ی بزانی زیندوو ه یان نا، شایه دیکه ی دیکه ی هه ر له وی به جیه یشت، یانی ئه و

دەسكاونگەى كە لە مالى فینیا ھەلگرتبوو و ئەوان دەیانتوانى ئەو ئاسنەوالەيە بناسنەوہ و شايدەدى بەدن كە لەمالى ئەوان دەستى داوہتى و بردوويەتى. لەوہ ناچى ئەو دەسكاونگەشى لەبەر كەمتەرخەمى يان پەلەپەل لە سەر رینگاكە فریدابى، نا، چەكەكەى توور ھەلدابوو، چونكە پازدەھەنگاۋ لەولای شۆينەكەى گرینگورىيەوہ دۆزیمانەوہ. بۆ كاریكى ئاۋاى كرد؟ لەبەر ئەوہى كوشتنى خزمەتكارىكى پیر تووشى خەم و كەسەرى كردبوو؛ دەسكاونگەكەشى لەبەر توورەيى و قین توور ھەلدا و نەحەتى كرد لەوچەكە چەپەل و مەرگاويیە. حەتمەن وابووہ، دەنا چ ھۆيەكى ديكەى ھەيە فریدانەكەى؟ ئەگەر میتيا توانايى ئەوہى بووبوۋايە كە بە كوشتنى كەسك ھەست بە خەم و بەزەيى بكا، بۆمان رووندەبیتەوہ دەستى لە كوشتنى باوكيدا نییە. ئەگەر ئوۋى بكوشتابیە، قەت بەھۆى بەزەيیەوہ نەدەگەراییەوہ سەر قوربانییەكى ديكە؛ ھەر گویشى نەدەدایە و مېشكیشى میوان نەدەبوو. شكیشى تیدانییە ئەو كاتە بئەزەيیانە دەرویشت و ئاوریشى لێنەدەدایەوہ. يان دەگەراییەوہ و بەجیى ئەوہى پینچ دەقیقە كاتى خۆى لە ژور سەرى پیرەخزمەتكار بەفیرۆ بدا، بە زەبرىكى ديكە مېشكى لەبەریەك دەبرد. ھەر لەبەر ئەوہش بوو ھەتا ئەو كاتە ویزدانى پاكبووہ و بۆ ھەستى بەزەيى دەرگای رۆحى ئاوالە بووہ. لێرەدا لەگەل رەوانناسیەكى جیاۋان بەرھەرپووین. برايانى لێژنەى داوہرى، من بە ئانقەست ئەم شیۋەيەم لەبەر چاۋ گرتوۋە، بۆئەوہى نیشانى دەم كە دەتوانین بە رەوانناسى ھەموو شتیک بسەلمینین. بەلام دەبى بزانى چۆنى بەكار بېنى. رەوانناسى تەنانەت جیددیتىن مرقۇش و لیدەكا دەستبكا بە ھۆننەوہى ھەقايەت، ئەویش تەواۋ بئىختیارانە. ئاغايان، من باسى رەوانناسى پەرلەزیدەوہرى دەكەم، يان كەلكوہرگرتنى خراپ لە رەوانناسى.»

دەنگى پێكەنین و پەسندکردنى قسەكانى، بەقىمەتى ریسوابوونى دادوہر، دیسان لە نیو دادگاكدە كەوتە بەرگوئ، نامەوئ بەوردى وتەكانى دادوہر بگێرمەوہ، تەنیا بەشك لە وتەكانى دینمەوہ.

(۱۱)

بارەى پى و دزى پى؟

پاریزەر لە وتەكانیدا ئاماژەى بەشتیک كرد كە سەرنجى ھەموانى راکیشا. ئەو بوونى سەھزار رۆبلە نەخسەكە و لە ئاكامدا گریمانەى دزرانەكەى، بەتەواۋى رەتكردەوہ.

ئاۋا ھاتە قسە: «برايانى لێژنەى داوہرى، تايبەتمەندى بەرچاۋى ئەم پەروەندەيە سەرنجى ھەموو چاۋەدیرىكى تازە رادەكیشى، بەشەرتیک دەمارگرتانە چاۋى لێنەكا. يانى تۆمەتى دزى و مەحالى بوونى سەلماندى ئەوہى شتىكى بۆ دزى لیبووبى. بە ئیمەيان گوتوۋە كە ئەو پارەيە - سەھزار رۆبل - دزراۋە، بەلام ھىچكەس نازانى پارەيەكى وابووہ يان نا. چۆنمان نەقلی ئەو پارەيە بیستووہ و كى دزىوہتى؟ تەنیا كەسك كە دیویەتى لەپاكەتەكە خراۋە و لە لیبوسینەوہى سەرەتاییدا باسكرد، ئیسمر دياكۆف بوو. بەرلە رووداۋەكە نەقلی ئەو پاكەتە پارەيەى بۆ تۆمەتبار و ئیوان فیۆدورۆۋىچى براى گیراۋەتەوہ. بە خاتو ئیسۆتیلوفیش وتراۋو. بەلام ھىچكام لەو سەكەسە چاۋيان بەپارەكە نەكەوتبوو، ھىچكەس جگە لە ئیسمر دياكۆف نەیدیوو.

لێرەدا ئەو پرسیارە دیتە پېشى، ئەگەر راستە پارەيەك لەگۆریدا بووہ و ئیسمر دياكۆف دیویەتى، دوایین جار كە دىتى كەنگى بوو؟ ئەگەر ئەربابەكەى ئەو پاكەتەى لەژیربالنجەكەى دەرھینابى و بئەوہى ئەو ئاگادار بكا، خستووہتەوہ نیو سندووقى پارەكانى چى؟ سەرنجبدەن بەپېنى گێرانەوہى ئیسمر دياكۆف، پارەكەى ناوہتە ژیربالنجەكەى؛ رەنگە تۆمەتبار

له ژیربالبچه که دهریهینای، به لّام له گهل ئه وه شدا به تانی و بالنج و دوشکی سهر چرپاکه دهستی لینه درابوو. ئه و مه وزووعه ش له شایه دنامه که دا تومار کراوه. تومه تبار به بی ئه وه ی جیوبانه که ی تیکدای، پاره که ی چوون دوزیوه ته وه؟ ئه ی چوون به وچه نگ و پله خویناوییه وه مه لافه ی سپی و خاوینی سهر چرپاکه هه روا خاوینه و په له ی خوینی پیوه نییه؟ به لّام ده لین پاکاته که بۆ له چه قی ژووره که دا که وتوو؟ به لّی، واچاکه چه ند وشه ش له وباره وه بدوین. تاراده یه که توشی سهر سوورمان بووم که بیستم دادوهی لیزان و خاوه ن مرخ جه نابی ئیپولیت کیریلووچ، کاتیک هه ولیده دا تومه تبار کردنی ئیسمیر دیاکوف به هیچ نه زانی و بایه خی پینه دا، به ئاره زووی خوی - سهرنجبدن، به ئاره زووی خوی بلی: به لّام ئه و پاکه ته، هه روه ها بۆ له سهر عه رزه که فریدراوه؟ هیچ عیباد به شه ریک ئاگاداری ئه و پاکه ته و پاره که ی ناوی نه ده بوو، ئه گهر وای تومه تبار دزیویه تی. هه ربۆیه ئه و کاغه زه دراوه به نووسراوه که ی سهریه وه، هه روه که دادوه رای خوی له سهر داوه، ته نیا به لگه یه که بۆ ئه وه ی له سهر دزی پیداکری بکه ن. «ئه گهر وانه بی هیچکه س له ودزییه و رهنگه له پاره که ش ئاگادار نه بویه.» به لّام به پیی ئه وراستییه که ئه و پاکه ته دراوه له وئ که وتوو، حه تمن ده بی له سهر ئه وه سووربینه وه که پاره ی تیدا بووه و دزراوه؟ له گهل ئه وه شدا دهنگی ناره زایه تی به رز ده بیته وه که ئیسمیر دیاکوف پاره ی نیوپاکه ته که ی دیوه. به لّام له ئیوه ده پرسم، دوایین جار که ئه و پاره یه ی دیوه که نگ بووه؟ من له گهل ئیسمیر دیاکوف قسه مکرد، ده یگوت دوو رۆژ بهر له رووداوه که دیویه تی. که وایه بۆ ده بی بیر له وه نه که ی نه وه که فیودور پاولووچی پیر، که شیتانه چاوه پروانی هاتنی دل به ره که ی بووه و ئارا و قارای لی هه لگیراوه و ده رگای له سهر خوی گاله داوه، هه ر خوی پاکه ته که ی هه لچریبی و پاره که ی دهرهینای و خوی پیوه خافلاندی: «ئه و پاکه ته به کاری چی دی. باوه ریش ناکا پاره ی تیدایه، به لّام کاتیک چه که یه کی پاره ی سی هه زار رۆبلی نیشاندیم، زور چاکتری شوین له سهر داده نی و له خویشیا نا ده می ئاو ده کا.» هه ربۆیه

پاکه ته که دهرپینی پاره که ی دهردینی و پاکه ته دراوه که فریده دا.» به وپییه که ده زانی خاوه نی ئه وه، بۆ به جیهیشتنی ئه و به لگه یه خوی شلوخ ناکا. گوینگر براین، ئه م بۆچوونه ش وه که ته وای بووچوونه کانی دیکه ری تیده چی و ده توانین به راستی بزاین. به چه هۆیه که ده بی باوه رمان به و بۆچوونه نه بی؟ که وایه ئه گهر ئه و بۆچوونه راستی، تومه تی دزی ده بی هه لوه شیته وه و وه لا بزنی؛ چونکه ئه گهر پاره یه که له گوریدا نه بووی، دزییش نه کراوه. ئه گهر ئه و پاکه ته دراوه بکریته به لگه که پاره ی تیدا بووه، بۆ له سهر پیچه وانه ی ئه وه پیداکری نه که م که بویه ئه و پاکه ته دراوه هه روا که مته رخانه مانه له وئ فریدراوه، پیشترا خاوه نه که ی پاره که ی لیده رهیناوه؟ به لّام ده لین ئه گهر فیودور پاولووچ خوی پاره که ی دهرهیناوه، چی لی کردوه؟ بۆ کاتیک پولیس ماله که یان پشکنی نه یان دوزییه وه؟ به لّام به شیکی پاره که یان له مجریه کی چکوله دا دوزییه وه، به شه که ی دیکه شی رهنگه هه ر ئه و رۆژه به یانی عه سری رۆژی پیشوو دهریهینای و به شیوه یه کی دیکه که لکی لیوه رگرتبی؛ رهنگه پیلان و ویسته که شی گورپی، بی ئه وه ی به پیویستی بزانی ئیسمیر دیاکوف له و پاشگه ز بوونه وه ی ئاگادار بکا. ئه گهر که مترین گریمان بۆ ئه و مه سه له یه له گوریدا بی، چوون ده توانین ئاوا لیبراوانه دیمتری فیودورووچ تومه تبار به دزی قه تلکه یین. ئه وه ئیتر وه که هه قایه ت و ئه وسانه ی لیدی. ئه گهر پیداکری له سهر دزانی بکه ن، ده بی ئه و شته نیشانبده ن، یان لانیکه م بیسه لمینن که شتیکی وا هه بووه. به و حاله شه وه هیچ که س چاوی به وپاره یه نه که وتوو.

«ماوه یه که له مه و بهر له پترزبورگ لاویکی هه ژده سالانه، که له نیو بازاردا ده ستفرۆشی ده کرد، به رۆژی روون به ته وریکه وه خۆده کا به دووکانیکی سه رپافیدا و زور نه ترسانه کابرای دووکاندار ده کوژی و هه زاروپینج سه د رۆبل هه لده گری و ده روا. پینج سه عات دوا ی رووداوه که قۆلبه ست ده کری و ته نیا پازده رۆبلی خه رجکردبوو و پاشماوه ی پاره که ی هه ر له باخه لدا بووبوو. کاتیک شاگرد دووکانه که دوا ی رووداوه که ده گه ریته وه، به وردی

پۆلیس ئاگاڧار دەكا و پېئان دەلى چەندە پارە دزراوہ و چەند گەلا و چەند كوتە ئالتون بووہ. ئەوانىش راست ئەو پارە و ئالتونانە لەگىرفانى تاوانباردا دەدۆزنەوہ. تاوانبارىش چارى نامىنى و دان بەتاوانەكەيدا دەنى. برايانى لىژنەى داوہرى بەوہ دەلىن بەلگە. چونكە ئەوہ پارەكە لەبەر چاوہ، دەستى لىدەدەى، دەبىژىرى و ناتوانى حاشاى لىبەكەى. ئايا ئەم پەرودەندەى ئىستاش واىہ؟ بەلام ئەوہ تان لەبىر نەچى لىرەدا مەرگ و ژيانى مرؤفئىك لەگۆرئىداىہ و دەبى چارەنوسى مەلوم بكرى.

«بەلى، دەلىن تۆمەتبار ئەو شەوہ خەرىكى عەيش و نۆش و ھەلەخەرجى بووہ؛ مەلومىش بوو كە ھەزار و پىنج سەد رۆبلى پىبووہ. ئەو پارەىہى لەكوئى ھىناوہ؟ بەلام چونكە لە ھەزار و پىنج سەد رۆبلى زىاترى پىنەبووہ و ھەزاروپىنجسەد رۆبلىكەى ترى ديار نەبووہ. بە لەبەر چاوگرتتى كات، ھەر لە لىرسىنەوہى سەرەتايىدا دەرکەوت كە تۆمەتبار دواى رۆيشتن لەلاى كلفەتەكانى گرووشنكا، راست رۆيشتووہ بۆ مالى پىرخوتىن و ھىچ كوئى دىكە نەچووہ. بەو شىوہ بۆمان دەرەكەوئى لە ھىچ كوئى بەتەنيا نەبووہ و ناكرى بلىن نىوہى پارەكەى لەشونىكى نىوشار شارەدۆتەوہ. ھەر بەوپىنە جەنابى دادوہر پىنواىہ مىتيا نىوہى سى ھەزار رۆبلىكەى لە كەلىن و قوژبنىكى ماكرۆىہ ھەشار داوہ. ئاغايان بۆ نەلىن لە رەشچالەكانى ئادولفودا شارەدووىتەوہ؟ بلى گومانىكى ئاوا زۆر لەراستى بەدووربى؟ سەرنجىدەن، ئەگەر ئەو گومانە لە نىو بچى كە پارەكە لە ماكرۆىہ نەشاردراوہتەوہ، تۆمەتى دزى لەگۆرئىدا نامىنى، چونكە ديارنىيە ئەو ھەزاروپىنجسەد رۆبلى چى بەسەرھاتووہ. بە چ مۆجزەىك وندا بووہ و چۆن دەسەلمىندرى كە زىندانى بۆ شونىكى دىكە نەچووہ؟ ئىمەش دەمانەوئى بەخەيال و بۆچونىكى ھەقايەتئاساى ژيانى مرؤفئىك لە نىو بەرىن!

«دەلىن زىندانى نەيتوانىوہ رۆونى بكاتەوہ كە ئەو ھەزاروپىنجسەد رۆبلى لەكوئى ھىناوہ و ھەمووش دەزانن كە پىش ئەو شەوہ كوئىكى پارە پىنەبووہ. بەلام بفرمون كى دەيزانى؟ تۆمەتبار زۆر راشكاوانە و بەرۆونى گوتى پارەكەى چۆن وەدەستەيتاوہ. ئاغايان ئەگەر لەوبارەوہ بىرورپاى من دەپرسن، دەلىم كە رۆونكرنەوہى تۆمەتبار راستە و وىناچى درؤ بكا، قسەكانىشى لەگەل خووخدەى بەتەواوى يەكدەگرىتەوہ. جەنابى دادوہر لە نىو تەلىسى ئەوسانەكەى خۆيدا گىرى خواردووہ. دەلى: پىاوئىكى بىئىرادەىہ، خۆى رازىكردووہ برىك پارە لە دەزگىرانەكەى وەرگىرى، ئەوئىش ئاوا بەسووكايەتییەوہ پىندا. ناكرى نىوہى پارەكەى لە توروہكەىك نابى و زاركەكەى دووربى و لەملى كرىبى، چونكە ئەگەر ئەو كارەشى كرىبى ھەر دوو رۆژ بووہ. دواى دوو رۆژ ھەلىچرپوہ و گەلاىەكى سەد رۆبلى لىدەرھىناوہ، بەم شىوہىہ ھەموو پارەكەى لە مانگىكدا خەرجكردووہ. لە بىرتانە تەواوى ئەو وتانەى بە لەبىكى ئاوا دەربرى و ھىچجۆرە دژايەتییەكى پىنكەھىنا. بەلام ئەو مەسەلەىہ بە شىوہىەكى دىكە رۆوى دابى چى؟ ئەگەر ئەوسانەكەى تر رىكبەن، ئەوئىش سەبارەت بە كەسىكى تر چى؟ راستواىہ، خۆتان كەسىكى دىكەتان داتاشىوہ.

«رەنگە بلىن شاىەدەكان گوتوىانە ئەو بەرۆژىك تەواوى ئەو سى ھەزار رۆبلى خەرجكردووہ كە خاتوو وىرخوفتىسوف مانگىك بەرلەروداوہكە پىى داوہ، بەوپىنە نەيتوانىوہ ئەو پارەىہ بكا بە دوو بەشەوہ. بەلام ئەو شاىەدانە كىن؟ دادگا باىخى شاىەدىيەكانى لەبەر چاو گرتووہ؟ لەگەل ئەوہشدا پارەى كەم بە دەست كەسىكى دىكەوہ زۆر دەنوىنى، ھىچكام لە شاىەدەكانىش پارەكەيان نەبژاردووہ، بەلكو ھەموو روالەتى پارەكەيان قەرساندووہ. ماكسىموف شاىەدىى دەدا كە تۆمەتبار بىستەھزار رۆبلى بە دەستەوہ بووہ. برايانى لىژنەى داوہرى، دىوتانە رەوانناسى شمشىرى دوودەمە. واچاكە ئىستا ئەو شمشىرە وەرگىرىم، با بزانىن بە چ ئاكامىك دەگەين.

۱۱- رۆمانىكى گوتىك ئان رادكلىف، بەناوى ئەسرارى ئادولفو كە ئەو كاتە لە رۇوسىا بەناوبانگ بووہ.

«مانگیك بهرله پرووداوهكه، خاتوو كاترینا ئیوانا سى ھەزار رۆبلى داوه به زیندانی تاكو بهرپى پۆسته بۆى بنیرى بۆ مۆسكو. بهلام پرسىار لیره دایه: ئایا راسته كه ئه پارهی به شیوهیهكى ئاوا پرسووكایه تی - بهوتهى دادوهر - پییدراوه؟ یهكهم پروونكردنه وهى خاتوو ویرخوڤتیسوڤ له سههر ئه وه سهلهیه جیاواز بوو، تهواو جیاواز. له پروونكردنه وهى دووهه مدا ته نیا گویمان له هاتوهاواری پر له رڤ و بیزارى بوو، بیزاریهك كه دیاربوو له میژه له دلیدا پهنگى خواردۆته وه. ههروهها ئه وراستیهش كه شایه له یهكهم شایه دى خۆیدا راست نه پویشتووه، كه وایه هه قمانه به وئاكامه بگهین كه شایه دى دووهه میش به پیچه وانهى راستى بووه. دادوهر خۆى له قهره ی ئه و باسه نادا، (خۆى گوتهنى) ناویرى خۆ له قهره ی بدا. منیش ناچمه سههر ئه وه، بهلام با شتیكتان عهرز بكم، ئه گهر كه سىكى ماقوول و ئادابزان، كه خاتوو كاترینا ئیوانا زۆر بهرپزه و بیگومان كه سىكى وایه، ئه گهر ئه وه كه سه له دادگا كتوپر ئیزن به خۆى بدا كه له شایه دىیه كه ی یهكهمى پاشگه ز بیته وه - ئه ویش به وه قهسته ی تۆمه تبار له نیو بهرئ - دیاره شایه دىیه كه ی ئه وتۆ ناتوانى بی غه رزانه بی. ئایا هه قى ئه وه مان نییه پیمانوبى ژنىكى تۆله خواز له وانه یه له قسه كانیدا زیده ره وى كردبى؟ بهلئى زۆریش ویده چى، به تابهت ئه وه كاته ی سه بارهت به سووكایه تی و شكاندنى كه سایه تی تۆمه تبار زیده ره وى كرد و گوتى ویستوو یه به پیدانى ئه وه پارهیه سووكى بكا. نا، ئه وه پارهیه به شیوه یهك پیدایه كه وهرگرتنه كه ی ئابروو چوون و سووكایه تی به دواوه نه بووه. به تابهت بۆ مرقىكى كه مته رخه مى وهك دیمیتى فیوڤدورویچ. له هه مووشى گرینگتر، تۆمه تبار به هیوا بوو زۆر زوو ئه وه سى ھەزار رۆبلى له باوكى وهرگرئ كه پى قه رزدار بوو. ئه وهش سه رساردى ئه وه ده گه یینى. بهلام هه ره ئه وه سه رساردىیه ی بووه هۆى ئه وه ی تائه و راده یه دلنیابى كه باوكى قه رزه كه ی ده داته وه، یان ده یگه یینیته ده ستى، هه ربۆیه ده توانى پارهیهك كه خاتوو كاترینا ئیوانا پى سپارد بوو، به ئاگاتای خوشكى بگه یینى و له ژیر منه تی بیته ده رئ.

«بهلام دادوهر نایه وه ی قه بوولیکا كه تۆمه تبار هه ره ئه وه رۆژه نیوه ی پاره كه ی وه لاخستوو وه و له تووره كه یه كى چكۆله ی ناوه. ده لئى، خووخده ی ئه و وانیه، هه ره ناشین هه ستىكى وای بی. له گه ل ئه وانه شدا خۆى باسى خده و سروشتى به ربلاوى كارامازوفى ده كرد؛ سه بارهت به دوو پاژى زیده ره وى و كه مته رخه مى - كه كارامازوف ده توانى له یهك كاتدا بیر له هه ردوو لا بکاته وه - ده دوا. كارامازوف خاوه نی ئه وه سروشته دوولایه نه یه و به شیوه یهك له نیوان دوو بی سنووریدا خه رىكى كه وتن و هه ستانه وه یه، كه ته نانهت كاتىك به هیزترین تاسه بۆ كه یف و نه ههنگ گىانى دادگرئ، ئه گهر له لایه كى دىكه وه شتىك به زه یینیدا بی، ده توانى دان به خۆیدا بگرئ. له لایه كى تریشه وه ئه وین، ئه وه ئه وینه ی كه له دلیدا بلئسه ی ساندبوو و له بهر خاترى ئه وه ئه شقه پىویستى به پاره بوو؛ ئاخ، بۆ مه وزووعىكى زۆر گرینگتر له كه یف و رابوردن له گه ل گراوه كه ی. ئه گهر گراوه كه ی پىیگوتایه: «من ته نیا تۆم ده وئى، فیوڤدور پاولوویچ به هچ نازانم،» ئه وه كاته ده بوو پارهی به ده سته وه بی و بتوانى له گه ل خۆى بیبا. ئه مهش زۆر گرینگتره له كه یف و رابوردن. ئایا كارامازوفىك ناتوانى له وه بگا؟ ئه م دل خورپه یه ش راست ئه وه شته بوو كه تووشى بووبوو - وه لاخستن و شاردنه وه ی ئه وه پارهی بۆ رۆژى تهنگانه بۆ ده بی نائاسایى بی؟

«زه مان رابرد و فیوڤدور پاولوویچ ئه وه سى ھەزار رۆبلى به كوره كه ی نه دا؛ به پیچه وانه، به گوئى گه یشته وه كه باوكى ده یه وه ی له وگۆژمه پارهی بۆ فریودانى گراوه كه ی ئه وه كه لك وهرگرئ. له دلئى خۆیدا گوتى: «ئه گهر فیوڤدور پاولوویچ ئه وه پارهیه م نه داتى، له بهر چاوى كاترینا ئیوانا سووكده بم و به دز ده رده چم.» ئه وه كاته به دلغه یدا هات بچى بۆلای خاتوو ویرخوڤتیسوڤ و ئه وه هه زاروپینجسه د رۆبلى به ملیدا هه لیواسیوو، له به رده مى داینى و بلئى: «من هچ وپوچ و خویریم، بهلام دز نیم.» كه وایه لیره دا به لگه یه كى دوولایه نه مان به ده سته وه یه كه بۆ وهك چاوى خۆى ئاگادارىی له وه پارهیه كردوو؟ بۆ ئه وتووهره كه چكۆله ی نه دراندوو وه و هه رجارى گه لایه كى سه د رۆبلى

لیدرههینن؟ بۆ دهبی حاشا لهههستی شههرف و ویزدان بکهین لهناخی تۆمهتباردا؟ بهلی ئه و ویزدان و شههرفی ههیه، بهلام دهزانین جیگۆرکی پیکراره. ئهوهش دهزانین که زۆر جار ههله رووده. سههرای ئهوهش ههیهتی و دهگاته سنووری ئهشق و شهیدابوون؛ ئهوهشی سهلماندوو.

«بهلام ئیستا مهوزووعهکه پینچهلاووچتر دهبن؛ نازاری ئیرهیی بردنهکهی لهپادهبهدر دهبی و ئه و دووپرسیاره میتشکی پرتاویای زیاتر و زیاتر نازار دهدا: «ئهگه پارهکهی کاترینا ئیوانا بدهمهوه، چون دهتوانم گرووشنکا هه لگرم و برۆم؟» ئهگه له ماوهی ئه و مانگه دا به شیوهیهکی وهحشیانه ههلس وکهوتی دهکرد، مهشرووبی دهخواردوه و لهمهخانه کیشه و ههرای سازدهکرد، رهنگه هۆی ئهوه بووبی لهناخهوه ئارا و قارای لی هه لگیراره و خۆی به داماو و بیدهرتان زانیوه و نازار پۆخی هه لچوقاندوو. ئه م دووپرسیاره وا لهدهروونیدا رهگاژۆ دهکا، ئاخری بهره وچالی هیواپراوی رایدهکیشتی. دوایی جار براچکولهکهی نارد بۆ مالی باوکی بۆئوهی ئه و سیهزار پۆبلهی بۆ وهگرئ، بهلام بی ئهوهی چاره پیری وهلام بی، خۆی کرد به مالی باوکیدا و له بهر چاوی چهند شایه پیره پیاوی کوتا. دواي ئهوهی بی هومید بوو. بۆی ده رکهوت که ناتوانی ئه و بره پارهیه له ههچکس وهگرئ؛ دواي ئه و لیدانه دهیزانی باوکی ئه و پارهیهی ناداتی. هه ر ئه و ئیوارهیه له سینگی خۆیدا، له و شوینهی سینگی که تووره کهی پاره کهی پیوه بوو، سویندیشی بۆ برا کهی خوارد که هۆکاری به خویری دهرنه چوونی له ئیختیاردايه، بهلام هه روا خویری و ههچ وپوچ دهمینیتته وه، چونکه پیشینی ده کرد که لک له و که ره سهیه وهرناگرئ، توانایی ئه و کارهشی نییه و له گه ل خووخدهی ئه و یه ک ناگریتته وه. بۆ، بۆ جه نابی دادوهر برۆا به ئالکسی کارامازۆف ناکا، که ئاوا راست و سادقانه و ئاوا دلنیاکارانه شایه دیدی دا؟ بۆ ناچارم دهکا، باوه ر به پاره ی حه شار دراو له که لین و قوژبنی ره شچاله کانی کۆشکی ئادۆلفۆدا بکه م؟

«هه ر ئه و ئیوارهیه، دواي وتووێژ له گه ل برا کهی، تۆمه تبار ئه و نامه نه خسهی نووسی. هه ر ئه و نامه یه ش بۆته به لگه یه کی زۆر گه وره و

سه رسوور هینه ر که تۆمه تبار دزیی کردوو! «دهستی داوا بۆ لای هه موو که س درێژ ده که م و ئه گه ر ئه و گوژمه پاره یه م وه ده ستنه که وئ، هه ر له گه ل پۆیشتنی ئیوان باو کم ده کوژم و ئه و پاکه ته له ژیر بالنجه که ی دهر دینم که به بزگوریکی په مه یی به ستراره.» به ئیمه یان گرتوو که ئه وه سیناریوی بی که م و کووری قه تله که یه، که وایه کار کاری ئه و بووه. دادوهر نه پاندی: «هه موو شتیکی به و شیوه یه ئه نجامدا که نووسی بووی.»

«بهلام بهرله هه موو شتیکی، دهبی بلیم ئه و نامه یه نامه ی مرۆفیککی سه رخۆشه و به و په ری توور په یه وه نووسیویه تی؛ له لایه کی تریشه وه سه باره ت به و پاکه ته دهبی بلیم به پیتی قسه کانی ئیس میر دیاکوف نووسیویه تی. چونکه خۆی ئه و پاکه ته ی نه دیوه؛ هه روه ها راسته نامه که ی نووسیوه، به لام چۆنی ده سه لمینن که کاریکی وای کردوو؟ ئایا زیندانی ئه و پاکه ته ی له ژیر بالنجه که دهر هینا؟ بلیی پاره که ی دۆز بیته وه؟ بلیی به راستی پاره یه کی وا بووبی؟ بلیی بۆ وه ده ست هینانی ئه و پاره یه . ئه گه ر له بیرتان بی . ئاوا به توور په یی خۆی کردبی به مالی باوکیدا؟ بۆ دزی نه ده چوو بۆ ئه وئ، به لکو بۆ دۆزینه وه ی مه وزووعیک، ده یویست بزانی ژنیکی که ئارا و قارای لی هه لگرتبوو، له کوئییه. هیرشی نه ده برد بۆ مالی باوکی که سیناریو که ی به ریوه به ری، بۆئوه ی نووسراوه که ی به ئه نجام بگه یه نی، یانی نه ک بۆ دزییه ک که پیشتر بیر ی لی کرد بیته وه، به لکو به شیوه یه کی کتوپر، له بهر رق و ئیره یی هیرشی برد. به لی! ده لین: به لام کاتیک گه یشته ئه وئ و فیودۆر پاولوویچی کوشت، پاره که شی دزی. به لام ئاخری باوکی خۆی کوشت یان نا؟ من تۆمه تی دزی به توندی ره تده که ومه. ئه گه ر چۆنییه تی دزییه که دهر نه که وئ و تیگه یشتنی مه حال بی، ناتوانی له خۆرا که سیک به تاوانی دزی کردن تۆمه تبار بکه ی: ئه وه ریسایه کی گشتییه. به لام ئایا بی ئه وه ی دزی بکا کوشتی، ئاخری کوشتی یان نا؟ ئه وه سه لمیندراوه؟ بلیی ئه مه هه قایه تیکی هه لبه ستراره نه بی؟

تەتلىش لە كۆرپدا نەبوو

«برايانى لىژنەى داوهرى، ئىزن دەخووزم وەبىرتان بىنمەو وە كە ژيانى مروفتىك لەمەترسىدايە و ئىنو دەبى زور وردىن بن. بىستوو مانە دادوهر خووشى تەسىقى كردووه كە لە پيشدا ئاگادارانە بىر لەو تاوانە كرايىتەو و ەتا ئەمپوش ەەر سەبارەت بەو مەسەلەيە و تاوانى تۆمەتبار دېدۆنگ بوو. ەتا ئەو كاتەى نامە دىزەكە رادەستى دادگا كرا، ەروا دېدۆنگ بوو. «ەموو شتىك بەويىيەى نووسراو، بەرپۆه چوو.» بەلام ديسان دووپاتى دەكەمەو، تۆمەتبار بۆ ئەو خووى كرد بەمالى باوكيدا، دەيوست گراوہكەى بدۆزىتەو و خەمى ئەوہى بوو چووويتە ژوانى باوكى. ئەوراستىيەش حاشاى لىناكرى. ئەگەر ئەو لەمالەكەى خووى بوايە، تۆمەتبار بۆ ەيچ كوئيەكى تر نەدەچوو و لە لاي ئەو دەمايەو و بەو شىوہيە ئەو كارەى بەرپۆه نەدەبرد كە لە نامەكەدا نووسىبووى. شىوہى ەلاتنەكەشى چاوەرپوان نەكراو و بەهەلكەوت بوو، ەتا ئەو كاتە زور ويدەچى ئەو نامەيەشى ەەر لەبىر نەمايى كە بە مەستى نووسىبووى. دەلئىن: «ئەودەسكاونگەى ەلگرت.» لە بىرىشتانە بناغەى دنيايەك رەوانناسى لەدەورى ئەو دەسكاونگە دارپژرا - بۆ تۆمەتبار ناچار بوو بەچاوى چەكىك بروانىتە ئەو دەسكاونگە و ەلگىرى؟ لىزەدا بىرۆكەيەكى زور كەمبايەخ بەزەينم گەيشت: ئەگەر ئەو دەسكاونگە لەبەر چاو نەبوايە، ئەگەر لە سەر مىزەكە دانەندرايە و لە ئىنو دۆلابەكەدا بووايە، ئەو رووداو دەقەوما؟ ئەگەر وا بوايە تۆمەتبار چاوى پىنى نەدەكەوت و بە دەستى بەتال و بەبى چەك لەوئ دەرويشت و دلنيام كەسى

نەدەكوشت. كەوايە چۆن دەتوانىن دەسكاونگىك بەكىنە ھۆ بۆ چەكدار بوونى تۆمەتبار و پىمان وابى قەستى پيشووى بوو؟

«بەلى، بەلام لە مەيخانەكانىشدا باسى كوشتنى باوكى دەكرد و دوو رۆژ بەرلەو، ئەو شەوہى نامەكەى نووسى، زور ئارام و لەسەرخۆ بوو و لە ئىنو مەيخانەكەدا تەنيا لەگەل دووكاندارىك شەرىكرد، چونكە «كارامازوف باكى لەشەر و قرە نەبوو!» بەلام وەلامى من ئەوہيە كە ئەگەر بەپىى نامەكە پىلانى قەتلىكى ئاواى دارشتىن، لىمروونە لەگەل دووكاندارىكىش بەشەر نەدەهات، يان ويدەچى سەرى بەمەيخانەدا نەكردبايە، چونكە كەسىك كە پىلانى جىنايەتتىكى ئاوا دارپژى، بەشوين ەيمنايەتى و تەنيايىدا دەگەرئى، بۆئەوہى خووى لەئىنو بەرى، لە بىستەران و بىنەران پارىز بكا، بۆئەوہى لەبىران بچىتەو، ئەويش نەك ئەوہى پيشتر حىسابى بۆ كردبى، بەلكو لەپووى غەريزەو. برايانى لىژنەى داوهرى، رەوشتى رەوانناسى شمشىرى دوودەمە و ئىمەش دەتوانىن كەلكى لىوەرگىرن. بەلام باسى كىشە و ەراى مەيخانەكان لە ماوہى ئەو مانگەدا، مەگىن تائىستا كەممان بىستوو مندالان، يان پىاوانى سەرخۆش لە مەيخانە دىنە دەرى و دەگورپىن: «دەتكورم؟» ئەگەرچى ئەو شات و شووتەش دەكەن بەلام ەيچكەس ناكورن. بەلام ئەو نامە دىزە، پىتان وانىيە ئەوہش رق و ەلچوونىكى مەستانەيە؟ ئەوہش ھاوارى كەلەشىرى لارى نىيە لەدەرەوہى مەيخانە: «دەتكورم، ەمووتان دەكورم.» ەرئەوہيە. بۆدەبى وانەبى؟ چ ھۆيەكى ەيە ئەگەر ئەو نامەيە بە جىى قسەى ەللىت و پلىت، «نەخس» ى پىللىين؟ بەوھۆيەى كە باوكى كورراو، بەوھۆيەى شاىەدىك تۆمەتبارى ديوہ چەكى بە دەستەو بوو و بەنىوباخەكەدا ەلاتوو و بە دەستى ئەو دراوہ بە زەويدا و سەروچاوى شەلالى خووين بوو: كەوايە ەموو شتىك ەەر ئەو جورەى لەنامەكەدا پىلانى بۆ دارپژرابوو بەرپۆه چوو، ئەو نامەيەش «ورپىنە» نەبوو، بەلكو «نەخس» بوو. «ئىستا شوكر بۆخودا، گەيشتووينەتە خالى راستەقىنە: «بەوہدا كە لەنىوباخەكەدا بوو، حەتمەن باوكى خووى كوشتوو.» تەواوى رىگاكەن بۆ

خوازيارى سزا لەم چەند وشەيەدا حەشار دراوہ: «بەوہدا كە... بوو، كەوايە حەتمەن.» ئەگەریش «حەتمەن» لەئارادا نەبووايە، تەنانتە ئەگەر ئەو لەویش بووبی؟ چى؟ ئاخ، تەسقى دەكەم كە زەنجيرەى رۆون كەردنەوہكان - دەقاوہدق سى قسەكان پيشاندەرى شتىكە. بەلام تەواوى ئەو پاستىيانە با بەجياجيا و بئەوہى چاوە پتوہندى نيوانيان بكەين، پيشاندا بچينەوہ. بۆوینە، مەقامى دادوہرى بۆ باوہر بە قسەكانى تۆمەتبار ناكەن، كە دەلى لەبەر پەنجەرەى ژوورەكەى باوكى بووہ و ھەلاتووہ؟ لەبزى توانج ئامىزى دادوہر سەبارەت بە ھەستى پرلە ريز و «ئايىنى» كە لە ناكاو تۆمەتبار لەدلى دا ھەلسوكەوتەكەى بەئەدەبانە بئ، وەبىر بىننەوہ. بەلام ئەگەر شتىكى لەوچەشنە - ئەگەر نەلەين حورمەتى باوكايەتى، بەلكو ناوى بنين ھەستى خۆفى ئايىنى - لەگۆرندا بووبى چى؟ كاتى لىپرسينەوہى سەرەتايى تۆمەتبار راست ئەو قسانەى كردووہ: «لەو كاتەدا حەتمەن داىكم دوەى بۆ كردووم.» بەم شيوەيە ھەركە دلىا دەبى خاتوو ئيسوتيلوف لەلای باوكى نيى، بە ھەشتا و رادەكا. جەنابى دادوہر نارەزايەتى دەردەبرى: «بەلام كوا بەتەماشاكردن لەپەنجەرەوہ بۆى مەلوم دەبى؟» بۆ بۆى مەلوم نابى؟ بۆ؟ تۆمەتبار ھەركە تەقەى لە پەنجيرەكە ھەستاند و عەلامەتەكانى دا، پەنجيرەكە كرايەوہ. دەى حەتمەن فيؤدۆر پاولوويچيش شتىكى گوتووہ، قسەيەك كە تۆمەتبارى دلىا كردووہ كە گراوہكەى لەوئ نيى. بۆدەبى ھەموو شتىك ئەو جۆرەى كە دەيھينينە بەرچاوى خۆمان و بىر لىدەكەينەوہ، ئەو جۆرەى كە زەينمان ناچار دەكەين برۆا بكا، لەبەر چاوە بگرين؟ لەوانەيە ھەزاران شت لەم دنيايەدا رۆو بدا كە لەبەر ناسكترين ھەست و خەيال رادەكا.

بەلى، بەلام گريگورى ديتى كە دەرگا كە كراوہتەوہ و بەويپيە دەبى تۆمەتبار حەتمەن لە ژوورى بووبى و كەوايە ئەو كوشتوويەتى. جائىستا سەبارەت بەو درگايە، بريانى لىژنەى داوہرى... جوان سەرنجبدەن ئيمە لەمەر ئاوەلابوونى ئەو دەرگايەوہ تەنيا شايدەيكمان ھەيە، ئەویش لەو كاتەدا نەخۆش و بئەيژ بووہ و... بەلام گريمان دەرگا كە ئاوەلا بووبى؛ واى دادەنيىن تۆمەتبار بۆ

پاريزگار يکردن لە خۆى حاشاى لىکردووہ، كە لەباروؤخىكى وادا و بۆ كەسىكى وەك ئەو شتىكى ئاسايە، بلىين درۆى كردووہ؛ گريمان چووبىتە نيؤژوورەكەى باوكيشيىوہ - دەى پاشان چى؟ چۆن دەتوانين بەوئاكامە بگەين، كە چونكە ئەولەوئ بووہ، فيؤدۆر پاولوويچ بە دەستى ئەو كوژراوہ؟ لەوانەيە وەك تىسكەى تەنگ خۆى كەردى بە ژووريدا و ھەموو وەتاغەكان گەرابى؛ لەوانەيە پالى بە باوكيىوہ نابى و لىشيدابى؛ بەلام ھەركە بۆى دەرکەوتووہ خانمى ئيسوتيلوف لەوئ نيى، لەخۆشيانا پيى پتوہنابى و ھەلاتبى. كە ديارە باوكى نەكوشتووہ. رەنگە ھەر بەو ھۆيەوہ خۆى لەداوى وەسوہسە رزگار كەردى، چونكە ويژدانى پاك بووہ و باوكى نەكشتووہ، زۆرخۆشحال بووہ. ھەستىكى بئويئە ناخى داگرتووہ، ھەستى بەزەبى و دلوڤانينى بووہ و ساتىك دواتر، لەبەر شادى و جەزم بوون گريگورى داوہ بەزەويدا و گەراوہتەوہ بۆ يارمەتى.

«دادوہر بەزمانىكى تەر لە ماكرويه باسى شلەژانى رۆحى تۆمەتبارى بۆكردىن: كاتىك ئەشق لەبەردەمى رسكا و بەرەو ژيانىكى نوئ بانگىكرد و دەروويەكى نوئ بۆ كردەوہ، ئەویش لەكاتىكدا كە بەجارى ھيوابراو بووبو، چونكە تەرمى خويناوى باوكى بووبووہ لەمپەرى رىگاي و لەولای تەرمەكەشەوہ سزادان. سەرەراى ئەوانەش دادوہر ئەشقى پىرەو بينى و بە پيى شيوازى خۆى، ھاتە سەر باسى مەستىيەكەى و تاوانبارىك كە بەرەو شوينى سزادان و كوشتنەوہ راكيش دەكرى، ھەرەھا گوتى ھەتا شوينى ترسناكى سزادان رىگايەكى دوور و دريژى لەبەرە و... بەلام ديسان لە جەنابى دادوہر دەپرسم ئايا قارەمانىكى خەياليت نەخولقاندووہ؟ يانى تۆمەتبار ئەوہندە دلرەق و بئەزەبىيە كە دواى كوشتنى باوكى بەچنگ و پلى خويناوىيەوہ بىر لە ئەشق و وفروفيل بكاتەوہ بۆ دەر باز بوون؟ نا، نا، نا! ھەر لەگەل بۆى دەرکەوت گراوہكەى خۆشى دەوئ و بانگىكرد بۆلای خۆى و مزگينى بەختەوہريەكى نوئ پيدا، ھەر ئەو كاتە، ئەگەر داخى كوشتنى باوكى لە سەر دلى بووايە، ئەنگيزەى خۆكوشتنى دووبەرانبەر و سى بەرانبەر ھەست پىدەكرد. ئاخ، نا، لەبىرى نەدەچۆوہ دەمانچەكانى لە كوئيە! من تۆمەتبار دەناسم:

پیوهندی دانی ئەو دلرەقییه به میتیاوه، له لایه‌ن جه‌نابی دادوهره‌وه، له‌گه‌ل خووخده‌ی ئەو یه‌کی نه‌ده‌گرت‌ه‌وه. خو‌ی ده‌کوش‌ت، سو‌ر ده‌زان‌م، خو‌ی ده‌کوش‌ت. راست به‌وه‌ی‌ه‌وه بو‌و که «دو‌عای دایکی نه‌جاتی دابوو،» ئەو ده‌ستی له‌ کوش‌تنی باوکیدا نه‌بوو، هو‌ی خه‌فه‌ت و شله‌ژانی ئەو شه‌وه‌ی له‌ ما‌کرو‌یه ته‌نیا گری‌گوری بو‌و، له‌به‌رخودا ده‌پارایه‌وه ئەو پیره‌پیاوه چاکبیت‌ه‌وه و زه‌بره‌که‌ی کاری‌گه‌ر نه‌بوو، له‌ چنگ ئەو ئازاری و‌یژدانه‌ رزگاریی. بو‌ده‌بی شرو‌قه‌ی ئەو‌راستییانه‌مان قه‌بو‌ل نه‌بی؟ چ به‌لگه‌یه‌کی جیی باوه‌رمان به‌ ده‌سته‌وه‌یه که باوه‌ر به‌ تۆمه‌ت‌بار نه‌که‌ین؟ به‌لام دیسان ده‌پرس‌ن: «ته‌رمی باوکی له‌و‌ییه! ئە‌گه‌ر نه‌یکوش‌تووه و هه‌لاتووه، ئە‌ی ک‌ی کوش‌تی؟»

دوو‌پاتیده‌که‌مه‌وه، ته‌واوی مه‌نتقی دادوهری هه‌ر له‌م خاله‌دایه. جگه‌ له‌ ئەو ک‌ی کوش‌تی؟ ک‌ی هه‌یه‌ بتوانین ئەو تۆمه‌ته‌ی بده‌ینه‌ پال؟ هه‌چ‌که‌سی دیکه‌ نییه. برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، ئایا راستی وایه؟ پیتان وایه سه‌داسه‌د کاری ئەوه و ده‌ستی هه‌چ که‌سی دیکه‌ی تیدا نییه؟ بیستوو‌مانه‌ که‌ جه‌نابی دادوهر ئەو که‌سانه‌ی به‌ قامک ب‌زاردوو‌ه که‌ ئەو شه‌وه‌ له‌ماله‌که‌دا بو‌ون. ژماره‌یان پینج که‌س بو‌و. قه‌بو‌لمه‌ که‌ س‌ی که‌سیان ئەو کاره‌یان له‌ ده‌ست نه‌هاتووه - کوژراوه‌که‌ و گری‌گوری پیر و ژنه‌که‌ی. که‌وايه‌ ده‌میتیت‌ه‌وه دوو‌که‌س، تۆمه‌ت‌بار، دیمیتری فیو‌دو‌روویچ و ئیس‌میر دیاکو‌ف. دادوهر به‌ له‌ب‌زیکی کارتی‌که‌رانه‌ گوتی که‌ تۆمه‌ت‌بار ئاماژه‌ی به‌ ئیس‌میر دیاکو‌ف کردووه، چونکه‌ هه‌چ که‌سی تر نه‌بووه بتوانی ئەو تۆمه‌ته‌ی بداته‌ پال، که‌سینکی شه‌شه‌میش له‌ماله‌که‌دا بوایه، ته‌نانه‌ت تارمایی که‌سی شه‌شه‌م، له‌ری‌وه ده‌ستی له‌ تۆمه‌ت‌بار کردنی ئیس‌میر دیاکو‌ف هه‌لده‌گرت و شکی ده‌په‌رییه‌ سه‌ر ئەو که‌سه. به‌لام، برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، ب‌و من پ‌یچه‌وانه‌ی ئەو مه‌سه‌له‌یه‌تان ب‌و روون نه‌که‌مه‌وه؟ دوو که‌س گومانیان له‌ سه‌ره، دیمیتری فیو‌دو‌روویچ و ئیس‌میر دیاکو‌ف. من پارێزه‌ری زیندانیم و مافی ئەوه‌م هه‌یه‌ ب‌ل‌یم ب‌و تۆمه‌ت‌باری ده‌که‌ن، چونکه‌ به‌ هه‌چ ش‌یوه‌یه‌ک ئیس‌میر دیاکو‌ف تۆمه‌ت‌بار ناکه‌ن و پاکانه‌ی ب‌و ده‌که‌ن. راسته‌ ته‌نیا چوارکه‌س، زیندانی و دوو‌برا‌که‌ی و خانمی ئیس‌تیلو‌ف ئیس‌میر دیاکو‌فیان

تۆمه‌ت‌بار کرد. به‌لام که‌سانینکی‌تریش هه‌ن که‌ تۆمه‌ت ده‌دنه‌ پالی: تیگه‌یش‌تنی گوماناوی، د‌ردو‌نگی و راپو‌رتی لی‌ل و ته‌م‌وم‌ژاوی له‌گور‌یدا هه‌یه. هه‌روه‌ها ئاو‌یت‌ه‌یه‌ک له‌ راسته‌قینه‌ی زو‌ر ئاشکرامان به‌ ده‌سته‌وه‌یه که، قه‌بو‌ولی ده‌که‌م، لی‌پ‌راوانه‌ نین و ده‌بنه‌ هو‌ی شک و گومان. راست ئەو پو‌ژده‌ی رووداو‌ه‌که‌ ب‌و شه‌وی قه‌وما، ئەو سه‌رودلی لی‌دی، که‌ سه‌باره‌ت به‌ راست بوونی ئەو ئازاره‌ دادوهر به‌ ئه‌رکی سه‌ر شانی خو‌ی زانیوه‌ پارێزگارییه‌کی پیاوانه‌ی لی‌بکا. دوا‌ی ئەوه‌ش خو‌کوش‌تنی کتوپ‌ری ئیس‌میر دیاکو‌ف شه‌وی به‌رله‌محا‌که‌مه‌. پاشان شایه‌دییه‌ سه‌رسوو‌ره‌ینه‌ری ئیوان فیو‌دو‌روویچ لی‌ره - له‌ دادگا - که‌ به‌و قه‌ناعه‌ته‌ گه‌یش‌ت‌بوو تاوان‌بار ئیس‌میر دیاکو‌فه، ئە‌م‌رو چه‌که‌یه‌کی پاره‌ راده‌ستی دادگا کرد و به‌ ئاشکرا رای‌گه‌یان‌د که‌ ئەو قاتله‌. ئاخ، منیش وه‌ک قازیبه‌کان و جه‌نابی دادوهر له‌ سه‌ر ئەو باوه‌ر‌ه‌م که‌ ئیوان تووشی یاوی میتشک بووه و روونکردنه‌وه‌که‌ی هه‌والی‌کی لی‌پ‌راوانه‌یه‌ تا‌کو تاوانه‌که‌ بخاته‌ ئه‌ستوی که‌سیکی مردوو، بو‌ئه‌وه‌ی برا‌که‌ی نه‌جات بدا. به‌لام دیسان ناوی ئیس‌میر دیاکو‌ف هاتو‌ته‌وه‌ گور‌ی، دیسان ده‌لیل و هو‌ی پ‌رله‌ راز و نه‌ینیی له‌ گور‌یدایه. هه‌چ ش‌تیکی نا‌ئاشکراش نه‌ماوه و ئە‌گه‌ر بش‌بی ئاشکرا هه‌رده‌بی. به‌لام ئیستا نا‌چینه‌ سه‌ر ئەوه‌ هه‌لیده‌گرین ب‌و دوا‌یی.

«دادگا بریاری داوه‌ در‌یژه‌ به‌ محا‌که‌مه‌که‌ بدا، به‌لام ئی‌زن ده‌خو‌ازم چه‌ند وشه‌یه‌ک سه‌باره‌ت به‌ که‌سایه‌تی ئیس‌میر دیاکو‌ف بدو‌یم، که‌ دادوهر زو‌ر به‌ وردی و لی‌هاتوویی راژه‌یکرد. به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌ی مه‌ت‌حی لی‌هاتوویی‌ه‌که‌ی ده‌که‌م، ناتوانم له‌گه‌لی هاو‌را بم. قسه‌م له‌گه‌ل ئیس‌میر دیاکو‌ف کردووه و ده‌بی ب‌ل‌یم شو‌ینتیکی زو‌ر جیاوازی له‌ سه‌ر من دانا. راسته‌ مرو‌قیکی لاواز و بی‌دارو‌باره‌، به‌لام له‌ باره‌ی وره‌ و خووخده‌وه‌ تا ئەو راده‌یه‌ش زه‌عیف نه‌بوو که‌ جه‌نابی دادوهر با‌سی‌کرد. ئەو ترس و له‌رزه‌ش که‌ جه‌نابی دادوهر ئەوه‌نده‌ی پ‌یداگری له‌ سه‌ر ده‌کرد، من دیارده‌یه‌کم له‌و ترسه‌ پ‌یوه‌ نه‌دی. ئەوه‌ی پ‌یوه‌م دی ره‌ش‌بینی و د‌ردو‌نگی له‌ راده‌ به‌ده‌ر بوو، که‌ له‌ ژیر ده‌مامکی سالی‌و‌حی و هو‌ش و زو‌رزانیدا شار‌دبو‌ویه‌وه. دادوهر زو‌ر سه‌رسارد و ساده‌ بووه‌ که‌ ئەوه‌ی وه‌ک مرو‌قیکی

ناھیر و ئەقل سووک ھاتوتە بەرچاۋ. شوئینگە كە لە سەر منى دانا، زۆرباش خاترجەمى كردم: يانى بۆم دەركەوت زۆر مەرقۇئىكى دەخەزدار و رقلەزگە، لەرادە بەدەر بەخىل و ركوونى و ھەلخوازە، زۆریش چاۋبەرسى و تامەزى پىنگە و مەقامە. زۆرم پەرسىيار و لىكۆلەنە ھەتە ئەنجامدا: لە بنەچەك و رەگەزى خۆى بىزار بوو، زۆریشى پى شوورەى بوو، ھەركات و ھەبىرى دەھاتە ھەتە كۆرى «لەزواتاى بۆگەنىو»، دەكەوتە ددانەچىرە و بىزى لە خۆى ھەلەدەستا. بى حورمەتى بە گرىگۆرى و ژنەكەى دەكرد، كە بە ساۋاى ئاگادارىيان لىكردبوو. رپوسىاى تف و نەھلەت دەكرد و بە ئاۋاتە ھەتە بوو بچى بۆ فەرەنسا و بىتە فەرەنسى. ھەمىشە دەىگوت ئەو ھەلەى بۆ نارەخسى و پارەىكى واى بە دەستە ھەتە بۆ ئەو كارە. پىمواىە جگە لە خۆكۆشتن چارەىكى تى نەبوو، چونكە زۆر مەرقۇئىكى لەخۆزى و بەدبىن بوو و ھىچ كەسى خۆشەدەۋىست. پىئوبو و فەرەنگ و ژيار يانى جلوبەرىكى جوان و تازە و كراسى خاۋىن و پۆستال و پىلاۋى بۆبەكرائ. بە ھەتە كە دەزىانى كۆرى ناھەرىعى فىدۆر پاولوۋىچە (لەو بارە ھەتە بەلگە مان ھەىە)، رەنگە بە دىتتى بارودۆخى خۆى و ئەو سى كۆرەى تى ئەربابەكەى، رقى ھەستابى، كە ئەوانە ھەموو شتىكىان ھەىە و ئەو ھىچى نىبە و دەبى خزمەتكارى ئەوانىش بى. ئەوان ھەموو ماف و ھەقىكىان بوو، مىرات و بەشەمالىان بوو، ئەۋىش ئاشپەزىك بوو و ھىچى تر. خۆى پىنگۆتم يارمەتى فىدۆر پاولوۋىچى داۋە كاتى پارەكانى خستۆتە پاكەتەكە ھەتە. چارەنووسى ئەو پارەىە - پارەىەك داھاتوۋى ئەۋى دابىندەكرد - رەنگە تووشى رق و بىزارى كرىبى. دەمزانى ئەو سى ھەزار رۆبلەى دىۋە كە ھەموۋى گەلەى تازە و گولەپشت بوون. (بەئانقەست لەوبارە ھەتە پەرسىيارم لىكرد). پىمواىە باش نىبە پارەى زۆر پىشان مەرقۇى بەئىرەى و تامەزى پىنگە و مەقام بدرى! يەكەم جاربوو چاۋى بە ھەموو پارەىە دەكەوت بە دەستى كەسىكە ھەتە. دىمەنى چەكە رۆبلى گولەپشت لەوانەى شوئىنگى خراب، بەلام بەبى ئاكامى لە سەر بىر و خەيالى دانابى.

دادوۋەرى خاۋەن مرخ و لىھاتوۋ، لەرادە بەدەر وردىبىنانە، تەواۋى دەلىلە رازى و نارازىبەكانى سەبارەت بە مەسەلەى تاوانەكەى ئىسمىر دىاكۆف بۆ

بەيانكردىن، بەتايبەت لىمانى پەرسى كە ئىسمىر دىاكۆف بۆ ئەۋخۆ نەخۆش خستەنە چ ئەنگىزەىكى بوۋە. بەلام لەوانەىە خۆى نەخۆش نەخستىن، بەلكو بە شىۋەىەكى سەروشتى فى لىھاتىن و ھەروا سەروشتىش ھاتىتە ھەتە سەرحالى ئاساى و چاك بوۋىتە ھەتە، رەنگە بە تەواۋىش چاك نەبوۋىتە ھەتە، بەلكو خەرىك بوۋى و ھەۋش بىتە ھەتە - ھەر ئەو جۆرەى كە بۆ نەخۆشە فىدارەكان دىتە پىشى.

جەنابى دادوۋە دەپرسى لە چ كاتىدا ئىسمىر دىاكۆف تاۋىۋىەتى ئەۋتاوانە ئەنجامىدا؟ بەلام دەستىشان كرىنى ئەۋ كاتە زۆر سانايە. رەنگە ھەر ئەۋ كاتەى كە گرىگۆرى بەھىز و قەۋەتى خۆى ھاۋارىكرد: «باۋكۆژ!» لەخەو رچەنىبى (چونكە ئەۋ تەنبا خەۋى لىكەوتبوو - چونكە ھەمىشە خەۋىكى قورس بەدۋاى فىلەھاتنەكەدا دى). لەۋ بىدەنگى و تارىكەشەۋەدا ھاۋارىكى و ابەرز لەوانەىە ئىسمىر دىاكۆفى لەخەۋ ھەستاندىن، كە وىدەچى لەۋ كاتەدا خەۋەكەى زۆر قورس نەبوۋى. رەنگە سەعاتىك پىش ئەۋەش بە شىۋەىەكى سەروشتى خەبەرى بوۋىتە ھەتە. لە پىخەۋەكەى دىتەدەرى و بەدەم خەۋە ھەتە بەرەۋلاى ھاۋارەكە ھەرى دەكەۋى، بۆئەۋى بۆى دەركەۋى چباسە. بەھۋى سەرودل لىھاتنەكەۋە ھىشتا سەرى لەگىزەۋە ھاتوۋە. ھىشتا بەتەواۋى خەۋ بەرىنەداۋە، بەلام ھەركە دەگاتە نىۋباخەكە، دەروا بۆ بەر پەنجىرە رپوناكەكە و ئەۋ ھەۋالە ناخۆشە لە ئەربابەكەى دەبىستى كە رەنگە بە دىتتى ئىسمىر دىاكۆف خوشحالىش بوۋى. لەرپوۋە زەىنى دەكەۋىتە كار. ئەربابەكەى بە شلەژاۋى ھەموو شتىكى بەۋەردى بۆ دەگىرپىتە ھەتە، وردە وردە لە زەىنە پەرىشانەكەىدا ئەندىشەىەك زەق دەبىتە ھەتە - ئەندىشەىەكى ترسناك، بەلام خاپىنەر و زۆرىش مەنتقى. كوشتنى پىرەپىاۋ و ھەلگرتنى ئەۋ سى ھەزار رۆبلە و ھىتانى بە سەر دىمىترى فىدۆرۋوچىدا. جگە لە ئەربابى لاۋ دەكرى تۆمەت بەدەىە پال كى؟ جگە لە ئەۋ كى تىرەھىە؟ ئەۋ لەۋى بوۋە و بەلگەى تەواۋىش لەدەستدەىە. بۆى دەردەكەۋى كە ھىچكەس گومان لەۋ ناكە. لەوانەىە تاسە و مگىزى ئەۋ پارەىە بەسەرىدا زالبوۋى. ھەلەكەشى زۆر لەبارە و چاكى بۆ

هەلکەوتوو. ئەو ئەنگیزە کتوپرانه سەرھەلەدەن و ئارا و قارای لئەھەلدەگرن، ئەویش زیاتر بۆ کەسانیک دیتە پیشی کە پیشتر بیران لەو تاوانە نەکردۆتەو کە دەیانھەوی ئەنجامیدەن. ویدەچی ئیسمیر دیاکۆف چوویتە ژووری و ئەندیشە و پیلانەکی یەکلای کردبیتەو. بەچی دەبی کوشتیبیتی؟ دەی، رەنگە بەردیکی لەنیو باخە کە ھەلگرتبی و لەگەل خۆی بردبیتی. بەلام بۆچی و بە چنامانجیک؟ دەی دیارە تەماحی ئەو سئەزار رۆبلە، چونکە ئەو پارەییە دەتوانی داھاتووی دابینکا و بە ئاواتەکی بگەینەنی، ئاواتی بوونە فەرەنسی. پیموانییە قسەکانم ھەلە و نابەجی بن زۆر ویدەچی ئەو پارەییە ھەبووی. رەنگە تەنیا ئیسمیر دیاکۆف زانیبیتی لە کوئ حەشار دراو، ئەربابەکی لە کوئ دابینکردوو. پارەکەش لە نیو ئەو پاکەتە دراویدا بوو.

«تاویک لەمەوبەر دادوەر لەپوون کردنەو ی قسەکانیدا زۆر بەوردی گوتی تەنیا دزیک بئەزموونی وەک کارامازۆف پاکەت لە سەر زەوی فریدەدا و کەسیکی وەک ئیسمیر دیاکۆف وەک بەلگەییەکی تاوان بەجیی ناهیلئ، لەگەل ئەو ی گویم بۆ شل کردبوو، بۆم دەرکەوت کە مەبەستییکی زۆر ئاشنایە دەیبیستم و بروام پئبکەن، راست ئەو بەلگە هینانەو یە، راست ئەو بۆچوونە، کە کارامازۆف چۆن ھەلسوکەوت دەکا، دوو رۆژ لەمەوبەر لە ئیسمیر دیاکۆفم بیست. ھەر ئەو کاتە قسەکانی سەرنجی راکیشام. بیرم کردوو کە سایلۆحییەکی ساختەییە و دلۆدلی دەکرد و دەبویست ئەو ئەندیشەییەم بەجۆریک بخاتە دل و زەینەو کە پیموایی بیروکی خۆمە. بەتەییەکی تر، دەبویست پیمی تەلقین بکا. ئایا ھەر ئەم ئەندیشەییە بە چیرۆک تەلقین نەکرد؟ ئەو ئەندیشەییە بە چیرۆکیکی زۆر بەمرخ و بەرھەفیش نەخستە دلمانەو؟

«دەپرسن: کەوا یە ئەو پیریزنە، ژنەکی گریگوری چی؟ ئەو شەو بەردەوام گوئی لەنالە و ورتینە ئەو پیاو نەخۆش و فیدارە بوو. بەلئ گوئی لەنالە بوو، بەلام شایەبیبەکی ئەوتۆ ریزەییەکی جیی باوەر نییە. ژنیکم دەناسی سکالای دەکرد کە سەگیک شەوی تەبەییانی لە حەوشەکیان دەوهرئ و نایەلئ خەو بچیتە چاوی. بەلام دەرکەوت ئەو گەمالە بەستەزمانە تەنیا دووسی جار

و دەپیبوو. ئەویش سروشتییە. ئەگەر کەسیک لەخەودایی و نالەییەکی بیستی، رادەچەنی، بەوراچەننەش، نارەحەت دەبی، بەلام دیسان خەوی لیدەکەویتەو. دووسەعات دواتر دیسان نالەییەکی دەبیستی، رادەپەرئ و دیسان خەوی لیدەکەویتەو؛ دواي دووسەعاتی تر دیسان بیستی نالەکی و راپەنین و خەوتنەو. لەسەریەکی سئجار. بەیانی رۆژی دواي ئەو کەسە دەستدەکا بە سکالا کە شەوگاری ئەو شەو کەسیک نالاندوویە و نەبەشتوو خەو بچیتە چاوی. دەبی ھەرپیشیوایی: چونکە مەوای دووسەعاتە خەوکی لەبیر نامیتئ، بەلکو تەنیا راپەننەکی لەبیر دەمینئ، ھەر بۆیە وا ھەستدەکا کە ئەو شەو خەوی لیتەکەوتوو.

«دادوەر دەپرسی: بەلام بۆ، بۆ ئیسمیر دیاکۆف لەدواین نامەکیدانی بەو تاوانیدا نەناو؟» «بۆ ویژدانی ھانیدا ھەنگاوی یەکەم ھەلینیتەو، بەلام ھەنگاوی دووھەم ھەلنەھینیتەو؟» بەلام ویژدان تۆبە دەگەییەنی و خۆکوژ لەوانەییە ھەستی بە تۆبە نەکردبی و تەنیا ھەستی بە ناھومیدی کردبی. تۆبە و ناھومیدی دوو شتی لیک جیاوازن. کەسیک کە ھیواپراو لەوانەییە ناسازگار و تۆلەئەستین بی و خۆکوژ، دەستبەتە خۆکوشتن، لەوانەییە دەرھەق بەو کەسانەکی کە لە ماوہی تەمەنیدا ئیرەیی پئبردوون، ھەست بە رق و بیزارییەکی زیاتر بکا.

«برایانی لیژنەکی داوہری، خۆ لەحوکمی ناھەق ببویرن! تا ئیستا ئەو ی عەرزەم کردوون، کامە ی ھەلە و نااسایی بوو؟ خەتایەکی لە بەلگەکانمدا بدۆزنەو، لەکویدا پیم خوار داناو و لە راستی و یاسام لاداو. ئەگەر بەلگە هینانەو کە پیزەییەکی شیمانە لیدەکرئ، مەحکوومی مەکن. سویند بەتەواوی پاکي و پیرۆزییەکانی دنیا، ئیمانم بە تەواوی ئەو راقە و لیکۆلینەوانە ھەییە کە لەمەر ئەو رووداوو بە دەستمەو داو. ئەو ی بۆتە ھۆی توورەیی و شلەژانم ئەو یە کە لە نیو ئەو ھەموو بەلگانەدا کە جەنابی دادوەر بەزەرەدی تۆمەتبار داوی بە دەستەو، تەنانت یە کدانەیان ئاشکرا و حاشا ھەلنەگر نییە. لەگەل ئەوانەشدا تۆمەتباری چارەرەش ئەو ھەموو بەلگەییە لەنیوی دەبا.

ئەرى، زۆر بوونى بەلگەى تاوان سەرسورھىنەرە: خوین، خوینىك كه له قامكى دەچۆرى، كراسى شەلالى خوین، شەویكى تارىك كه هاوارى «باوكوژ» لەدایدا دەنگىدایه وه و پیره پیاویكى كۆلۆل به سەرى شكاه وه كه وتوو به زهويدا. دواى ئەوهش ئەو هەموو پروونکردنە وه و قسە و ئاماژە و هاوارانە! ئاخ! ئەمەش كارتىكە رىبەكى سەختى لىدەكه ویتە وه و دەتوانى زەین تووشى دەمارگرژى بكا؛ بەلام برايانى لىژنەى داوهرى، بلىى بتوانى زەینى ئىوهش تووشى دەمارگرژى بكات؟ لەبیرتان بى كه توانایىبەكى تەواوتان پىدراوه، توانایى پىوندان و هەلپساندن. بەهەر چەندە توانایى زۆرتەر بى، بەرپرسایەتیش بەو رادەیه دژوار دەبى. تەنانەت هەنگاویك له وهى گوتوومه پاشگەز نابمە وه. بەلام وايدانین بۆ ساتىك له گەل مەقامى داوهرى دەبمە هاودل و هاواران، پارىزگارى كه سىكىشم كه دەستى بەخوینى باوكى سوور بووه. دووپاتى دەكه مە وه، ئەوه تەنیا شىمانەیه كه و بەس؛ تەنانەت ریزهیه كیش گومانم له بىتاوانى ئەو نىبە. بەلام گرینگ نىبە، واى دادەننن كه تۆمەتبار مەحكوم به تاوانى باوكوژىبە. تەنانەت ئەگەر واشبى، تكاتان لىدەكه م گویم بۆ راگرن. لەدل م دایه شتىكى تراتان پىبلىم، چونكه هەستدەكه م كیشەیه كى گەوره لەدل و دالغەتان دایه. برايان، ببوورن كه ئاماژە به دل و زەینتان دەكه م، بەلام دەمههوى هەتا كۆتایى سادق و خۆمانە هەلسوكه وت بكە م. وا چاكه هەموومان پرووراست بىن!»

لىرەدا چەپلەیه كى توند وتەكانى هەلبىرى. لەراستیدا، پارىزەر دواىین وشەكانى به سەداقەتیکه وه دەربىرى كه هەموو هەستیانكرد شتىكى گرنگى بۆ وتن پىبە و دەبیهوى بىدركىنى. بەلام سەرۆكى دادگا به بىستى دەنگى چەپلە، به دەنگىكى بەرز هەره شههیکرد ئەگەر جارىكى دىكه دووپاتى بكەنە وه، هەموویان له دادگا دەكاتە دەرى. دەنگەكان دامرکان و فیتى یۆكۆویچ بەدەنگىكى تازه و پرههسته وه و به له بزىكى جیاواز له ئاخافتنه كهى پىشوووى دەستىكرد وه به قسەكردن.

(۱۳)

رېكرى نەندیشه

فیتى یۆكۆویچ بەدەنگىكى پتەو و ئاهەنگدار گوتى: «براىانى لىژنەى داوهرى، خۆ تەنیا هەلچىنى بەلگە نىبە كه هەره شهى فەوتان له تۆمەتبار دەكا، نا، ئەوهى كه لەراستیدا هەره شهى له نىوچوون له تۆمەتبار دەكا راستىبەكه و بەس - تەرمى باوكى. ئەگەر ئەو پەروەندەیه پەروەندەیه كى ئاسایى بووايه، پىداچوونە وهى جىاجىاى هەركام له بەشه كانى، بەبى كه م بايه خ بوون و كه موکوورى چۆنىبە تى بەلگەكان، تۆمەتەكانتان رەتدەكردە وه؛ يان لانىكە م، بۆ له نىو بردنى ژيانى مروؤفىك، بەهوى دەمارگرژىبەكه كه سەبارەت به ئەو له گۆریدایه و بەداخه وه شىاوى ئەوهش هەیه، دللادل بووايه ن. بەلام ئەم پەروەندەیه پەروەندەى قەتلىكى ئاسایى نىبە، پەروەندەى باوكوژىبە. هەر ئەوخالەش شوین له سەر زەینى خەلك دادەنى، ئەویش بەرادەیه ك كه بىبايه خ بوون و كه م و كووربى بەلگە تەنانەت بۆ زەینىكى كه بەبى دەمارگرژىش كه م تر بىبايه خ و ناقىس دەبى. تۆمەتبارىكى وا چۆن فحیل دەبى؟ ئەگەر كه سىكى به دەست چووبى و رزگارى به له سزادان چى؟ ئەوهش شتىكه كه هەموو كه سىك، كه م تا كورتى به شىوهیه كى غەرىزى، لەدایاندا هەستىپىدەكه ن.

«بەلى، رشتنى خوینى باوك ترسناكه - باوكىك كه بنۆسى بوونم بووه، خۆشى وىستووم، ژيانى خۆى بۆ من تەرخانكردوو، له سەردەمى مندالیبە وه تائىستا مشوورخۆرم بووه. له ماوهى ژياندا له بىرى به ختە وه رىمدا بووه و شەرىكى شادى و سەرکه وتنه كانم بووه. كوشتنى باوكىكى وا - له خەيالیشدا ناگونجى. برايانى لىژنەى داوهرى، باوك چىبە؟ باوكى راستەقینه؟ مانای ئەو وشە گەورهیه چىبە؟ ئەم ناوه ئەندىشهیه كى مەزنى له پىشته وهیه. هەرىستا

ههتا ږادهیهک ئاماژه‌مان پیکرد که باوکی راسته‌قینه چیه و ده‌بی چی‌بی. له‌وپه‌رونده‌یه‌دا که ئیستا پیوه‌ی سه‌رقالین و دل‌ی‌وه‌ژان خستووین - له‌وپه‌رونده‌ی ئیستادا، باوک، فیوډور پاولوویچ کارامازوف، له‌گه‌ل واتایه‌ک که هه‌رئیس‌تا سه‌بارت به باوک باسمانکرد، یه‌ک‌ناگریته‌وه. که هوی چاره‌ه‌شیه. له‌راستیدا، هیندیک له باوکان سه‌رتاپا چاره‌ه‌شین. واباشه‌ئو چاره‌ه‌شیه هیندیک وردتر پیداجوونه‌وه‌ی بو‌بکه‌ین. برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، سه‌رنجدان به‌گرنگایه‌تی بریاریک که ئیوه‌ده‌یدن، نابی له‌هیچ شتیک‌پوو و ه‌ربگریزین. ئه‌رکی تایه‌تی ئیمه‌یه که نابی وه‌ک مندالان و ژنانی تو‌قیو، له‌هیچ بیروکه‌یه‌ک سل‌بکه‌ین و پوو‌ی لیوه‌ربگریزین هه‌ر‌ئو جو‌ره‌ی که دادوه‌ری خاون مرخ و لی‌هاتوو به‌خته‌وه‌رانه به‌یانیکردوه.

«به‌لام په‌قیبی به‌پیزی من (که به‌له‌وه‌ی زمانم بگه‌رئ په‌قیم بوو) له‌دریژه‌ی ئاخفتنه‌گه‌رموگوره‌که‌یدا چه‌ند جار ئاشکرایکرد: «من پاریزگاری له‌تومه‌تبار ناخه‌مه‌ئسه‌توی پاریزه‌ریک که له‌پترزبورگه‌وه‌هاتوو. من دادوهرم، به‌لام، پاریزه‌ریشم!» چه‌ند جاری ئاماژه‌به‌وه‌کرد، به‌لام له‌بیری نه‌بوو بل‌ی ئه‌م تومه‌تباره‌ترسناکه بیستوس‌سالی په‌بق به‌رمه‌تی محیه‌تی مروفتیک بی که نیوکیلو پسته‌ی بوکریوه، پیتانویه‌ناکرئ که سیک‌ی وا بیستوس‌سالی ته‌واو له‌بیری ماب‌ی که له‌حه‌وشه‌ی پشته‌وه‌ی مالی باوکی - هه‌روه‌ک پزیشکی دل‌وفان هیرتیزنیستیوب گوتی - «پیاخوس» به‌پانتو‌لیکه‌وه که به‌ته‌نیا دوگمه‌یه‌ک به‌ندبوو» غار‌بدا؟

«ئاخ، برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، چ پیویست ده‌کا وردتر بر‌وانینه‌ئهم «چاره‌ه‌شی»‌یه، بو شتیکی که هه‌موومان ده‌یزانین دووپاتیکه‌ینه‌وه؟ تومه‌تبار کاتی هاتن بوئیره، له‌مالی باوکی له‌گه‌ل چی به‌ره‌وروو بوو، بو ده‌بی ئه‌و به‌چاوی دیوه‌زمه‌یه‌کی دل‌ه‌ق و له‌خو‌رازی بینن؟ ئه‌وه سه‌ره‌رو و هه‌وسار پساندوو، وه‌حشی و سه‌ربزیوه - هه‌ربویه‌ش ئیستا دادگایی ده‌که‌ین - به‌لام کی به‌رپرسی ژنانی ئه‌وه؟ سه‌ره‌رای خووخده‌ی بیوینه و دل‌ی چاکه‌خواز و پره‌ه‌ستی، کی به‌رپرسی باره‌ینانی ئه‌وه و به‌چه‌شنیکی شیاو

نه‌ی‌عاملاندوووه؟ ئایا به‌شیوه‌یه‌کی باش و ماقوولانه که‌سیک باری هینا؟ که‌سیک بوو بیخاته سه‌رریگه‌ی راست و زه‌ینی به‌خویندن و زانین رووناک بکاته‌وه؟ کاتی مندالی خوشه‌ویستی له‌که‌سیک دیوه؟ تومه‌تبار وه‌ک هه‌یوانیکی کتوی به‌ره‌للا کرا. دوا‌ی سالانیکی زور دهر‌دی دووری، په‌نگه‌تامه‌زروی دیتنی باوکی بوو‌ی. به‌وه‌بیره‌ینانه‌وه‌ی سه‌رده‌می مندالی، له‌وانه‌یه هه‌زاران تا‌پوی ترسناک و تو‌قینه‌ر که چنگیان نابوو‌ه‌ئو کی خه‌ون و خه‌یاله مندالانه‌که‌ی، ویستی‌تی ئه‌وانه له‌خوی بتارینن و به‌ئاوته‌وه‌بووه سه‌ر به‌سنگی باوکیه‌وه‌بنی و باوه‌شی پیدابکا و لی‌بیوو‌ری! ده‌ی چی چاوه‌روانی بوو؟ له‌گه‌ل تانه و توانج و گومان لی‌کردن و گرفتی مالی به‌ره‌وروو بوو. ژیانیکی تال و داهاتوویه‌کی لی‌ل. جگه له‌قسه‌ی شه‌یتانی و پرله‌ناهومیدی و ره‌شبینی که هه‌موو روژی کاتی «مه‌ستی» گویی لی‌نده‌بوو، هیچی‌تری نه‌ده‌بیست. ئاخ‌ری بو‌ی دهرکه‌وت که باوکی به‌پاره‌ی ئه‌و خه‌ریکه‌گراوه‌که‌ی لی‌هه‌لده‌فریوینی! ئاخ، برایان، ئه‌وه ئیتر زور قیزه‌ون و زالمانه‌یه! زور کاریکی ناحه‌ز و دزیوه. ئه‌و پیره‌پیاوه به‌رده‌وام سکالای له‌ده‌ست کوره‌که‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت زالم و دل‌ه‌قه و ریزی باوکیه‌تی له‌به‌ر چاو ناگرئ. له‌نیو خه‌ل‌کدا به‌خرابه‌باسیده‌کرد، هه‌ستی دهر‌وشاند و ناوینتکه‌ی لی‌هه‌لده‌دا و بوختانی پیده‌کرد و هه‌موو چه‌شنه‌فی‌ل و ته‌له‌که‌یه‌کی ساز ده‌کرد و به‌شه‌قه‌رزه‌کانی ئه‌وی ده‌کریه‌وه و کاریکی ده‌کرد نه‌توانی بیداته‌وه، بو‌ئوه‌ی بکه‌ویته به‌ندیخانه.

«برایانی لیژنه‌ی داوه‌ری، که‌سیکی وه‌ک ئه‌م تومه‌تباره که من بوومه‌ته پاریزه‌ری، له‌پواله‌تدا تووره و سه‌ره‌رو و یاخین، به‌لام له‌راسیتدا، زور دل‌ناسکن و دان به‌خویاندا ده‌گرن و ناید‌رکینن. پیمه‌که‌نن، به‌وبیروکه‌یه‌م پیمه‌که‌نن! دادوه‌ری خاوه‌ن‌مرخ زور بی‌به‌زیبانه پی‌که‌نینی هات به‌ئشقی تومه‌تبار، کاتیک گوتی ئاشقی به‌ره‌مه‌کانی شیله‌ره - ئه‌شقیکی «جوان و پیروژ» - به‌لی ئه‌و جو‌ره‌سروشخانه - ئاخ، ئیزنم بدن بو‌به‌ره‌فانی له‌وسروشت و خووخدانه‌قسه‌بکه‌م - که به‌شک و گومانیکی زالمانه‌وه‌لییان

دەروان - ئەو سىروشتانە بەپېچەوانەى سەرەپۆيى و پىق و توورەييان، زياتر تىنووى خۆشەويستى و چاكە و عەدالەتن - بىئىختيار تامەزرۆى ئەو، بىئەوئەى خۆشيان بزاتن، بەلام ھەرچۆنىك بى تامەزرۆن. لەپوالەتدا توورە و تۆسن و ئالەتتەن، بەلام ھەلگىرى ئەوھش ھەن، ئاشقى ژنىك بن، ئەوئەى بە ئەشقىكى بەرز و پىرۆزەو. ديسان پىمپىمەكەنن، ئەم مەسەلەيە گەلى جار لەگەل ئەو چەشنە خدە و سىروشتانە يەك دەگرىتەو. بەلام ئەوان ناتوانن تاسە و حەزەكانيان كە - ھىندى جار زۆر ترسناكە - بىشارنەو، ئەمەش و بەرچا و دەكەوئ، بەلام مەروقى ناوھكى نابىندرى. ئاگرپۆين زو دادەمركى؛ بەلام ئەو مەروقى بەپوالەت توورە و سەرەپۆيە لەپال بوونەوھرىكى شەرىف و بەرز و پىرۆزدا بە دواى ژيانىكى نويدا دەگەپئ، بۆئەوئەى خوى پاك بكاتەو، چاك بى، بەشەرف و ئابروومەند بى، يانى «بەرز و پىرۆز و جوان»، ئەگەرچى ئەم وتەيە بۆتە ھوى پىكەنين و لچھەلقورتاندى تاقمىك.

«ھەرىئىستا گوتم كە نامەوئ پىكىشى بكەم و بچمە سەرباسى دەزگىرانەتتى تۆمەتبار لەگەل خانى و پىرخوفتسىوف. بەلام ئىزنم بدەن با شتىك بلىم. ئەوئەى بىستمان، شاھەدى نەبوو، بەلكو ھەلچوونى ژنىكى ورووژا و توورە و تۆلەئەستىن بوو، ئەو نەيدەويست - ئاخ، نەيدەويست! تۆمەتبار سەركۆنە بكا، چونكە بۆى تىچاندووه! ئەگەر پىزەيەك دەرفەتى بىركردنەوئەى ھەبوئە، ئەو شاھەدىيەى نەدەدا. وريابن و باوھر بەقسەكانى مەكەن! نا، تۆمەتبار ئەو جورەش كە ئەو باسىدەكا وانىيە، ئەو قەت ئەوئەندە دىر و دلرەق نىيە! مەروقى خۆشەويست شەوى لە خاچدراھەكەى گوتى: «من شوانىكى باشم، شوانى باش گىانى لەپىناوى مەرەكانى دادەنى و ناھىلى ھىچكاميان لەنىوبچى» قەت مەخوازن پۆحى مەروقىك بە دەستى ئىمە لەنىوبچى!

«ھەرىئىستا پىرسىم ماناى «باوك» چىيە و گوتم كە وشەيەكى بەرز و پىرۆزە، ناويكى خۆشەويستە. بەلام، برايان پىاو دەبى وشەكان سادقانە

^{۱۲} - ئىنجىلى يوحەننا، بەشب دەھەم.

بدركىنى و من بە پىكىشىيەو دەمەھوئ شتەكان بەناوى راستەقىنەى خويان بخوئىمەو، بەدروستى ناودىريان بكەم: باوكىكى وەك كارامازوفى پىرى كوژراو بۆئەو نابى ناوى باوكى لىبىنى، شىاوى ئەوناو نىيە. خۆشويستى باوكىكى ناھىژا مەھالە. چۆن دەتوانى خۆشتبوى؟ ناكرى ئەشق لەھىچ بخولقىنى: تەنيا خودا دەتوانى لەھىچ شتىك بخولقىنى.

«يەكئە لە پىغەمبەران، بەدلىكى پىرلەگىرى ئەشقەو دەنووسى: «ئەى باوكان، مندالانى خۆتان توورە مەكەن.» لەبەر خاترى تۆمەتبار نىيە ئەو قسانە دەگىرەمەو، ئەو بۆ تەواوى باوكانە با گوئىيان لىبى و لە گوئى گىرن. كئى ھەقى پىداوم كە مەوعىزە بۆ باوكان بكەم؟ ھىچكەس. بەلام وەك مەروقىك و شارۆمەندىكى ئىوھ لىتان دەپارىمەو - Vivos Voco^{۱۳} - زۆر لەم دنيايەدا نامىنين، ئەو ھەموو كارە شەيتانىيە دەكەين، ئەو ھەموو وتە شەيتانىيە بە دەماندا دى. كەوايە وەرن ھەتا پىكەوھىن، كاتىكى لەبار و ھەلىكى باش بىرەخسىنين و بە باشى لەگەل يەك بدويين. ئەوھش كارىكە كە من دەيكەم: ھەتا لىرەم، ئەو دەرفەتە دەقۆزەو. ئەم شوئىنەيان بەخۆرايى پىنەداوين - تەواوى خەلكى پووسيا گوئىيان لە دەنگمانە! تەنيا بۆ ئەو باوكانە قسە ناكەم كە لىرە دانىشتوون، بانگەوازم بۆ ھەموو باوكانە: «ئەى باوكان، مندالانى خۆتان توورە مەكەن.» ئەرى، واچاكە سەرەتا خۆمان فەرمانى مەسىح بەپۆئە بەرىن و ئەوسا چاوەروان بىن مندالەكانىشمان بەپۆئە بەرن. دەنا، باوك نىن، بەلكو دوژمنى مندالەكانمانىن، ئەوانىش مندالى ئىمە نىن، بەلكو دوژمنانن، ھەر بە دەستى خۆشمان ئەوانمان كردۆتە دوژمنى خۆمان. «ھەر بەوپىوانەيەى خۆتان پىتان پىواو، بۆ ئىوھشى دەپىتون^{۱۴}.» ئەو قسەى خۆم نىيە، ئىنجىل دەفەرمى. چۆن دەتوانىن رەخنە لەمندالەكانمان بگىرن، ئەگەر بەوپىوانەيەى خۆمان بمان پىون؟

^{۱۳} - پىسالەى پۆلسى پىغەمبەر بۆ ئەفسەسىان، بەشى شەھەم.

^{۱۴} - «زىندوھكان بانگ دەكەم.»

^{۱۵} - ئىنجىلى لوقا، بەشى شەھەم.

«ماوهیهک له مه و بهر له فه نلاند، شکیان په پیه سه رکلفه تیک که به دزیه وه مندالی بووه. خستییانه ژیرچاوه دیری، له قوژبني ژووریکدا له پشت کوزگایه ک که رپو وچدا، سندووقیکیان دیه وه که هیچکس خه به ری لیی نه بوو. سندووقه که یان کرده وه، تهرمی مندالیکی تیدابوو، که کلفه ته که کوشتبووی. هر له وسندووقه دا ئیسک و پرووسکی دوو مندالی دیکه شیان دیه وه، که ژنه دانپینانا خوی کاتی له دایکبوون کوشتبوونی. برایانی لیژنه ی داوهری، ئایا ئه وه دایکه؟ راسته ئه و مندالانه ی بووه، به لام ئه رکی دایکایه تیی به جیهیناوه؟ ئایا که سیک دهویرئ ناوی پیروزی دایک له و ژنه بنی؟ ئاغان، وهرن با جه سوور بین، وهرن با ته نانه ت بی باکیش بین. ئه رکی سه رشانمانه له م کاته دا وا بین. له بریک وشه و ئه ندیشه نه ترسین - وهک ژنانی بازرگانی موسکویی که له «ئاسن» و «گورگد» ده ترسن. نا، وهرن بیسه لمینین که پیشکه وتی ئه و چند ساله ی رابردوو شوینی له سه ر داناوین، وهرن راشکاوانه بلین: باوک ئه و که سه نیه مندالیک دروستده کا، به لکو که سیکه کاتیک منداله که ی ده بی، ئه رکی باوکایه تیی به جی دینی.

«ئاخ، هه لبه ت مانایه کی تر، لیکدانه وه یه کی تر بؤ وشه ی «باوک» له گوریدایه. که به پیی ئه وه پیداغری ده که ن و ده لین هر باوکیک، ئه گه ر دپنده و دیوه زمه ش بی، ئه گه ر دوژمنی منداله کانیشی بی، هر باوکمه، چونکه دروستیکردووم. به لام ئه مه وهک واتایه کی عارفانه یه که به ئاوه زم ناتوانم تییبگه م. به لکو ده توانم به هوی ئیمان وه قه بوولیبکه م، یان باشتر وایه بلیم له سه ر ئیمان، وهک زوربه ی ئه و شتانه ی تر که تییا ناگه م، به لام ئایین فه رمانم پیده دا که ئیمانم پینان هه بی. به لام ئه و کاته وا باشتره به دهر له سه نته ری ژیانی راسته قینه رابگیرئ. له سه نته ری ژیانی راسته قینه دا که له راستیدا هه ق و مافی خوی هه یه، به لام ئه رکیشمان ده خاته سه رشان، له و به ستینه دا ئه گه ر بمانه وئ مروّف بین - له راستیدا مه سیحی بین - ده بی له سه ر بنه مای بیر و

۱۶- شانۆنامه ی «ره شه با» به ره می ئیستراسکی «ئاسن» و «گورگد» وهک دیارده ی خورافات و کۆنه پهره ستی دیار ده که ون.

باوه ریک چالاکی بنوینین که پروونکردنه وه ی ئه زموون و ئاوه زی پیوه بی، که لکی شروّفه و لیکدانه وه تییه ربی؛ به کورتی و به کوردی ده بی ماقوولانه هه لس و که وت بکه یین، نه ک شیتانه، جوړیکیش نه بی پیمانواپی له خه ون و ورینه داین، نه کا ئازار به که سیک بگه یه نین، خراپی له گه ل بجوولیننه وه و له نیوی به رین. ئه و کاته یه که کاره که مان خوداپه سندانه ده بی، یانی جگه له عارفانه، ماقوولانه و مروّف دوستانه ش...»

لیره دا دهنگی چه پله له هه موو لایه کی دادگاوه به رز بووه، به لام فیتی یوکوویچ دهستی راته کاند، وهک ئه وه ی له به ریان بیارپه ته وه نه په رنه نیوقسه کانی و لیبگه رین باسه که ی ته واو بکا. بیدهنگی دیسان دادگاکی داگرته وه. پاریزه ر دیرژه ی به قسه کانی دا.

برایانی لیژنه ی داوهری، پیتانواپه منداله کانمان کاتیک باردین و ده سته که ن به مژیوه ری، ده توانن له وجوره پرسیارانه پاریز بکه ن؟ نا، ناتوانن، ئیمه ش ده یانخه ینه ته نگژه وه و بیرورای خویمانان به سه ردا ده سه پینین. دیمه نی باوکی نه شیاو پرسیاریکی تال و جه رگبر ده خاته زه نییه وه، به تایبه ت کاتیک که باوکی له گه ل باوکانی بیوینه و هیژا هه لده سه نگینئ. وه لامی دیاریکراوی ئه و پرسیاره ش ئه مه یه: «ئه و دروستی کردی و تو گوشت و خوینی ئه وی، که وایه وه زیفه ته خوشتبوی.» لاویک، بی ئیختیار له خوی ده پرسئ: «به لام ئه و کاته دروستیکردم، خوشی ویستم؟ ئایا له به ر خاتری خووم دروستیکردم؟ له و کاته دا، له وساته ی تاسه و هه وه سدا، یان رهنگه له ئاوری مه شرووبدا، منی ده ناسی، ته نانه ت ئاگای له په گه زم بوو، یان ته نیا حه زی مه ی نوشینی بوجه سته ی من گوئیسته وه - له وه زیاتر چیی بؤ کردووم... له کاتیکدا دوا ی ئه وه هه ربیریشی لیته کردوومه ته وه؟»

«ئاخ، رهنگه پیتانواپی ئه م پرسیاره تو سن و زالمانه یه، به لام نابی چاوه روانیمان له زهینی لاویک هه بی که له چوارچیوه یه کی دیاریکراودایه. «ئه گه ر خووخده له دهرگاوه وه دهرینیی، له پهنجیره وه دپته وه.» له

هه مووشی گرینگتر. وهرن با له «گۆگرد» و «ئاسن» نەترسین، بەلکو لەمەر پرسیارهوه له سەر بنەمای ئاوهز و مروڤایهتی بریار بدهین، نەك له پرووی بیروکەیی عارفانهوه. لەمەر ئەوهوه چۆن بریار دەدری؟ چاکه ئاوا: باشتر وایه کور له هه مبهه باوکیدا راوهستی و بپرسی: «باوه. پیمبلی بزانه بۆدهبی تۆم خۆشبووی؟ باوه، پیم نیشاندە که دهبی خۆشمبووی،» جا ئەگەر ئەو باوکە بتوانی وهلامی بداتهوه و دهلیلکی باشی بۆ بینیتهوه، ئەو کاتهیه که پێوهندی باب و فرزهندی دهبیته پێوهندییهکی راستهقینه و سروشتی و بناغهکهی دهمارگرژییهکی عارفانه نییه، بەلکو بنهمایهکی ماقوولانه و بهرپرسانه و مروڤدۆستانه ی ههیه. بهلام ئەگەر وا نهکا، دهبی دهست له پێوهندی بنه ماله دابشووی. ئەو ئیتر بۆ کورکهی باوک نییه و کورپه ههقیهتی بهچاوی بیگانه و تهنانهت دۆژمن چاوی لیبکا. ئاگیانی لیژنه ی داوهری، پینگه ی ئیمه دهبی مهکتهبی ئەندیشهگه لیککی دروست و سالم بی.»

لیزه دا دهنگی چهپله لیدان هۆلی دادگای داگرت و بهجۆریک بوو که کۆنترۆل نه دهکرا و هینده شیتانه چهپله یان لیده دا پاریزهر له وتاردان ویستا. هه موو خه لکه که چهپله یان لینه ده دا، بهلکو نیوه یان و رهنگه زیاتر له نیوه شیان. دایکان و باوکان چهپله یان لیده دا. دهنگی هاوار و سه رسو پرمان له نیو ریزی تایبه تی ژنانه وه ده بیسترا و ده سه ربه یان هه لده سوو پراند. سه روکی دادگا به تووره یی قامکی به زهنگه که دا نا. دیار بوو له دهست ئەوه خه لکه ئیمان هه رده بووه، بهلام ئەمجاره هه ره شه ی ده رکردنی لینه کردن. تهنانهت که سایه تیه په پایه به رزه کان و پیره پیاوانی ئەسته رده ریش که له پشت قازییه کانه وه له شوینکی تایبهت دانیشتیوون، چهپله یان بۆ پاریزهر لیدا و ده سه ربه یان هه لسه سوو پراند. بهجۆریک که کاتیک ژاوه ژاوه که دامرکایه وه، سه روکی دادگا هه میسان هه ره شه ی ده رکردنیانی دوو پاتکرده وه. فیتی یۆکوویچ شاد و سه رکه وتوو دریزه ی به قسه کانی دا.

«برایانی لیژنه ی داوهری ئەو شه وه سامناکه ی که ئەمرو زوری باسکرا، له بیرتانه، یانی ئەو شه وه ی که کورپه به سه ر نه رده کاندایا باوک و

له گه ل دۆژمنه ئەشکه نجه گه ره که ی، یانی ئەو که سه ی ژیا نی پینه خشیبوو، به ره و پروو بوو. ته واو له سه ر ئەوه جهخت و پیداکری ده که م که بۆ پاره خۆی به مالی باوکیدا نه کرد: تۆمه تی دزی، هه ره که پشتریش سه لماندم، ورینه یه و به س. بۆ کوشتنی فیو دۆر پاو لوو و پچیش نه چوو. لیم پروونه نه بۆ دزی چوو، نه بۆ پیاو کوشتن. ئەگەر پیلانیکی وای به دهسته وه بوایه، لانیکه م خۆی به چهک ته یار ده کرد. خۆ ده مانچه شی هه بوو. ده سکا ونگه که ش هه روا دهستی دایه، بی ئەوه ی خۆشی بزانی چه ده کا. وایدانیین له په نجه ره که ی داوه و باوکی هه لفریواندوه، گریمان ریگای بۆکراوه ته وه بچیته ژووری - گوتووشمه که باوه ر به و چیرۆکه خه یالییه هه ر نا که م، به لام قه یناکا با وای، گریمان وایه. ئاگیان، سویند به ته واوی پاکیه کانی دنیا، ئەگەر ئەو که سه باوکی نه بوایه، به لکو که سیکی ئاسایی بووایه، دوا ی گه ران به نیو ژووره کاندایا و دلنیا بوون له وه ی که ئەو ژنه له وێ نییه، به په له ده رده په ری بی ئەوه ی ئازار به ره قیه که ی بگه یینی. ره نگبوو لیدا، یان پالیپیه بنی، له وه ش زیاتر هیچی نه ده کرد، چونکه نه بییری له وکاره کردبووه، نه ده رفه تیشی هه بوو. ئەو ته نیا ده یویست دلنیا بی گراوه که ی له وێ یه یان نا. به لام باوکی، باوکی! دیتنی باوکی، باوکی که له مندالییه وه رقی لیبوو، دۆژمن و ئەشکه نجه گه ری بوو، ئیستاش بوو بووه ره قیبی، هه ره ئەوه شی به سه بوو له دین ده رچی! هه ستیکی پرله رقی و بیزاری، ئارا و قارای لی هه لگرت و به سه ریدا زال بوو، خوین به ری چاوی گرت، له ساتیکدا وه ک ئاگری به پووشو گری گرت! ئەنگیزه یه کی شیتانه بوو، به لام ئەنگیزه ی سه روشتیش بوو، بۆیه ئوقره ی لیبری و نه یوانی خۆ له بهر ئەو وزه یه دا بگری (وهک هه موو شته کانی تری سه روشت) ده یوانی تۆله ی پیشیلکردنی یاسای ئەبه دی بکاته وه. به لام تهنانهت ئەو کاته ش نه یکوشت - له وه دلنیا م و به ده نگیکی به رزیش رایده گه یینم! - نا، له کاتی هه لچوونی رقی و بیزاریدا، ده سکا ونگه که ی هه لینایه وه، نه ک به قهستی ئەوه ی بیکوژی، نا نه یده ویست بیکوژی. ئەگەر ئەو ده سکا ونگه گلاوه ی به دهسته وه نه بووایه، ره نگبوو ته نیا بیدا به زه ویدا، به لام نه یده کوشت، کاتی هه لاتن

نەیدەزانی ئەو پیرەپیاوێی که دابووی بەعەرزیدا، کوشتووویەتی یان نا. قەتلیکی ئاوا قەتل نییە. قەتلیکی ئاوا باوککوژی نییە. نا، کوشتنی باوکیکی ئاوا ناکرێ باوککوژی پێبلیی. تەنیا بەهۆی دەمارگرژییەو دەتوانین قەتلیکی ئاوا بە باوککوژی بزانی.

«بەلام من لەناخی دلمەو دەیسان لیتان دەپارێمەو؛ ئایا ئەو قەتلە بەراستی روویدا؟ برایانی لیژنەیی داوهری، ئەگەر ئەو مەحکووم بەسزا بکەین، بە خۆی دەلی: «ئەم مەرۆقانه بۆ بارههتانه و دەرس خۆیندەم هیچ کاریکیان نەکردوو، بۆ باشکردنی چارهەنوس و نیشانیانی ریگی راست و بە مەرۆف کردنم هیچ هەولیکیان نەداو. ئەم مەرۆقانه هیچ خواردمەنی و شەرابیکیان پێنەداوم، بەبەندیخانە و کاتی لێقەوماویدا سەردانیان نەکردووم و ئیستاش دەمنێرن بۆ بەندیخانە بەکاری دژوارەو. سەرەسەر هاتووینەو، ئیستا ئیتر هیچیان پێقەرزدارنیم و هەتا دنیا بەدنیایە هیچ شتیکی بەکەس قەرزدارنیم. ئەوانە ناپاکن و منیش ناپاک دەبم. ئەوانە زالم و منیش زالم دەبم!» برایان، ئەوێ دەلی ئەمەیه. سویندیش دەخۆم بە مەحکوومکردنی ئەو کارەکەیی بۆ ئاسان دەکەنەو: ویزدانی ئاسوودە دەکەن، نفرین لەو خۆینە دەکا که پشتووویەتی و ئاخ و داخی بۆ هەلناکیشی. لەگەڵ ئەو شدا ریگی ئەوێ لێدەبرنەو که ببیتە مەرۆقیکی نوێ، چونکه پاشماوێ ژیانی هەر بەناپاکی و دلکویری دەمیتیتەو.

«بەلام دەمەهوی بزانی دەتانهوی سزایەکی قورسی بەسەردا بدەن. سامناکترین سزا، لەگەڵ ئەو شدا نەجاتی دەن و گیانی تووشی ئازار بکەن؟ ئەگەر بتانەهوی بەرەحمەت تیکی بشکینن! جا دەبینن و دەبیستن چۆن وەلەرزین دەکەوی و ترسی لێدەنیشی. «چۆن دەتوانم لەهەمبەر ئەو بەرەحمەتەدا تاقەت بینم؟ کوا تاقەتی ئەو هەموو ئەشق و خۆشەویستیەم هەیه؟ پیتانوایه شیایوی ئەو دەبم.» ئەمەیه ئەوێ لەخوتانی دەپرسن. ئاخ، ئەو دلە دەناسم، ئەو دلە وەحشی و بەئەمگە! لە هەمبەر بەرەحمەتی ئێویدا کرنۆش دەبا؛ تینووی کردەوێکی گەورە و پرلەدلۆقانییە، هەلەدەگیرسی و

رادەپەرێ. مەرۆقگەلێک هەن که لەچوارچێوێ تەنگەبەری خۆیاندا تەواوی مەرۆقاییەتی سەرکۆنە دەکەن. بەلام یەکیک لەو مەرۆقانه بەرەحمەت بۆر بدەن، خۆشەویستی و دلسوژی نیشاندەن، تف لە رابردووی خۆی دەکا، بۆچی؟ چونکه زۆری ئەنگیزەیی چاک لە دلدایه. دلێ مەرۆقیکی ئاوا دەکریتەو و دەبینی خودا دلۆقانه و مەرۆقەکانیش چاک و بەئینسافن. ترس دايدەگرێ، لەژێرباری پەشیمانی و ئەرکینکا که لەو بەدواو دەکەوێتە سەرشانی پشتی دەچەمیتەو. ئەو کاتە ئیتر نالی: «سەرەسەر هاتینەو،» بەلکو دەلی: «لەبەر چاوی هەموو مەرۆقەکان تاوانبارم و لە هەموو کەس خۆپێ و ناچیزەترم.» بەفرمیسکی توبە و دلەخورپەیهکی لەشتاوینەو دەلی: «هەموو خەلکی لە من چاکترن، ویستیان نەجاتم دەن، نەک لەنیوم بەرن!» ئاخ، بەرپێو بەردنی بەرەحمەت بۆ ئێو زۆر ئاسان بوو، چونکه بە نەبوونی بەلگەیی راستەقینە زۆرتان بۆدژوارە رایگەیینن: «ئەو تاوانبارە.» فحیل کردنی دە تاوانبار چاکترە لە سزادانی بیتاوانیک! گویتان لێیە، گویتان لێیە ئەو دەنگە پرشکوێیە لەسەدەیی رابردووی پر شانازیمانەو دێ؟ لە سەر منی بچووک نییە وەبیرتان بینمەو بوونی دادگای رووسیا تەنیا بۆ سزادان نییە، بەلکو بۆ نەجاتدانی گیانی تاوانبارانیشتە! لێگەرین با نەتەوێکانی دیکە لەبیری کوشتنەو و بەرپێو بەردنی راشکاوێی یاسادا بن، ئیمە چنگ لەرۆحی مانا گیر دەگەین - نەجاتدان و چاککردنەو و هینانەو سەرپێی هەلەشە و پێلێون بووان. ئەگەر ئەو راست بی، ئەگەر رووسیا و عەدالەتەکەیی ئاوا بی، هیوادارم سەرکەوتوو بی! هەولمە دەن بە خێشکی هەوسار پساو که تەواوی نەتەوێکان بە بیزارییەو پاریزی لێدەکەن، بمانترسینن. خێشکیکی هەوسار پساو نییە، بەلکو فایتوونی شاهانەیی رووسیا یە که بەشکو و ئارامییەو بەرەو مەزلی خۆی بەرپێوێ. چارهەنوسی تۆمەتبار لە دەستی ئێویدا، چارهەنوسی رووسیا لە دەستی ئێویدا، بەرەقانیی لێدەکەن، نەجاتی دەن، دەیسەلمینن که کەسانیک هەن پارێزگاریی لێدەکەن و بە دەستی کەسی خۆی دەسپێرن!»

لادئيه كان قورس و قايم رادەوەستن

فېتى يۆكۈويچ وتەكانى خۇى بەم شىۋەيە كۈتابى پېھىنا، خەلكەكە ھەست و سۆزىيان ۋەك سىلاۋ ھەستابوو و نەدەنىشتەۋە. بە ھىچ شىۋەيەك پېشىشى نەدەگىرا: ژنان دەگىريان، زۆر لە پىاوانىش دەگىريان، تەنانەت دووكەس لەو كەسايەتییە گرىنگانەى نىو دادگاش فرمىسكىان ھەلوەراند. سەرۋكى دادگا تەسلىم بوو، تەنانەت لىدانى زەنگەكەشى ۋەدرەنگ خست. ھەرۋەك دواتر ژنان گوتىيان: «دامرکاندەنەۋەى ئەو ھەست و سۆزەى خەلك ۋەك ئەۋەبوو بىانەھەى شتىكى زۆر پىرۆز دامركىننەۋە.» ئاخىۋەر خۇشى دلى پر بووبوو. ھەر لەو كاتەدابوو ئىپۇلىت كىرلىۋىچ بۇنارەزايەتى دەربىر پىن ھەستا. خەلكەكە بەرق و بىزارىيەۋە چاۋىيان لىدەكرد. ژنان دەستىانكرد بە سرتوخورت: «چى؟ ئەۋە دەيھەۋى بلى چى؟ يانى ھەر بەراست دەۋىرى ناپەزايەتى دەربىر؟» بەلام ئەگەر ژنانى دىنا، تەنانەت ژنەكەى خۇشى، ناپەزايەتییان دەربىر بىايە، لەو كاتەدا نەياندەتوانى پىشى پىگىرن. رەنگى بزركابوو، ۋا شلەژابوو، كەوتبوو ھەناسەبركى و دەلەرزى. تەنانەت چەند وشەى سەرەتاي قسەكانى كەس لىنى تىنەگەىشت، نەيدەتوانى بە روونى باخىۋى و زووزوو قسەكەى لى دەشىۋا. بەلام زوو ۋەخۇھاتەۋە. لەو دوايىن وتانەى ئەو تەنیا چەند رستەتان بۇ دەگىرمەۋە.

«... رەخنەم لىدەگىرن كە ھەقايەتى خەيالیم ھەلبەستوو. بەلام ئەم بەرەقانىيەى جەنابى پارىزەریش ھەرئەۋەيە و بەۋ پىيە ھەقايەت لە سەر ھەقايەتە! تەنیا شتىكى كەمبوو، ئەۋىش شىعەر بوو. فىۋدۇر پاولوۋىچ،

لەكاتىكدا چاۋەروانى گراۋەكەيەتى، پاكەتى پارەكە دەدپىنى و فرىدەداتە سەرچەقى ژوورەكە. تەنانەت ئەۋەى لە كاتى ئەو كردهۋە سەرسورھىنەرەدا بەدەمىدا ھات، بۇى گىراينەۋە. ئەى ئەۋە خەيال نىيە چىيە؟ چەلگەيەكىشمان بە دەستەۋەيە كە خۇى پارەكەى ھەلگرتوو؟ كى گوپى لەقسەكانى بوو؟ ئىسمىر دىاكۆف، ئەو گەمژەى ئەقل سووكە، دەبىتە پالەۋانىكى بايرۆن شىۋە و لەبەر زۆلىيەتى خۇى تۆلە لەكۆمەلگا دەكاتەۋە. ئەمە ھەقايەتتىكى بە شىۋەى بايرۆن نىيە؟ كورپىكىش كە خۇ دەكا بەمالى باوكىدا و دەپكوژى، بىئەۋەى بىكوژى، ھەقايەتتىكى خەيال نىيە. تۆقىنەرەكەى نەزىلەيەكمان لىدادىنى و خۇشى ماناكەى نازانى. ئەگەر كوشتى، ئەۋە كوشتوۋىەتى و براپەۋە. ماناى كوشتى ئەو، بىئەۋەى كوشتىتى، نازانم چىيە و تىيناگەم. كى سەرى لەۋە دەردەچى؟

«پاشان، وريايىمان پىدەدا كە ئەم شوپنە شوپنى ئەندىشەگەلى دروست و سالمە و لەم شوپنەۋە «ئەندىشەگەلى سالم» وتەى ژىرانە دەبىستىن كە «باوككوژى» بە باوككوشتن بزانى دەمارگرژىيەكە و بەس! بەلام ئەگەر باوككوژى دەمارگرژىيە و ئەگەر ھەموو مندالىك ناچاربى لە باوكى بپرسى، بۇ دەبى خۇشى بوئ، چىمان بە سەر دى؟ بىنەماى كۆمەلگا چىي بە سەر دى؟ بىنەمالە چىي بە سەر دى؟ دەردەكەۋى كە باوككوژى ترستىنەرى ژنە بازىرگانەكانى مۆسكۆيە؟ خۇشەۋىستىن و پىرۆزترىن پىشتىۋانى بۇ چارەنووس و داھاتوۋى عەدالەتى رووسى بە شىۋەيەكى لاپى و گەۋجانە پىشانمان دەدرى بۇ ئەۋەى بە ئامانچىك بگەين. پاكانەيە بۇ شتىك كە ناتوانى پاكانەى بۇ بگەى. پارىزەر ھاۋار دەكا: «ئەى خەلكىنە، بەھۋى رەحمەتەۋە تىكى بشكىن؟» بەلام ئەمە ئارەزوۋى تاۋانبارە و سبەينى دەبىنن چۆن تىكشكاۋە. ئايا پارىزەر بە داۋاكارىيەكى وشك و خالى بۇ فحىل بوونى تاۋانبار شەرم و حەيا داینەگرت؟ پىتان چۆنە بۇ سەربلىندى و شانازى «باوككوژى» دامەزراۋەيەكى خىرۆمەند بىنا بگەين بۇ ئەۋەى كارە جوانەكەى بۇ بەرەى داھاتوو ۋەك يادگار بىننىتەۋە؟ ئايىن و ئىنجىل

ههله چنی دهکری - دهلین ئه مه عیرفانه، مه سیحیه تی ئی مه ته نیا مه سیحیه تیکه که بۆ ته فه رمانبهر و چاوله بهری ئاوهز و مه نتق. هه ربویه قه لافه تی درۆینهی مه سیحمان له هه مبه ردا قیت ده که نه وه! پاریزهر ده گورپین: «هه ر به و پێوانه یه ی ده بییون، بۆ ئیوه شی ده پتون،» هه ر له رپوه به و ئاکامه ش ده گا که مه سیح فیرمان ده کا تا کو به و پێوانه یه ی بۆ ئی مه پیوراوه، بییون - ئه ویش له شوینی هه قیقه ت و فامی دروسته وه! ته نیا شه وی به ر له مژولیا ییش سه ر به نیو ئینجیلدا ده که یین، تا کو له گه ل نووسراوه کانی ئاشنابین، چونکه هه رچۆنیک بی ره سه نه و له وانه یه بۆ هه لخراندنی هه سته خه لک و شوین دانان له سه ریان به کاربی، به و وتانه تووشی سه رسوورمانیان بکه یین - هه مووشی بۆ ئه وه ی به ئامانجه که مان بگه یین! به لام ئه وه ی مه سیح فه رمانمان پینده دا شتیکی ته وا و جیاوازه: ئه و فه رمانمان پینده دا له ئه نجامدانی ئه و کاره پاریز بکه یین، چونکه دنیا ی ناپاک خو ی ئه و کاره ده کا، به لام ئی مه ناچارین لیبور دوو بین و به و باره ی دیکه دا بیسوورپینین، ئه ویش نه ک بۆ ئه شکه نجه که ره کانی شمان هه ر به و پێوانه یه بییون که ئه وان بۆ ئی مه ی ده پتون. ئه وه یه ئه وه ی خودا که مان فیری کردوین، فیری نه کردوین به رگریکردن له عه ولاد بۆ ئه وه ی نه هیلین باوکی خو ی بکوژی، ده مارگرژییه. ئی مه ش له پیگه ی هه قیقه ت و فامی دروسته وه، ئینجیلی په روه ردگارمان هه له چنی نا که یین، په روه ردگاریک که پاریزهر هه ر به وه په سنده ده کا که ئه و ئاشقی له خاچدانی مرو قایه تییه، راست به پیچه وانه ی ته واوی خه لکی ئورتودۆکسی رووسیا که ئاوی پینده لین: " چونکه تۆ خودای ئی مه ی!"

لیزه دا سه روکی دادگا هه لیدایه و پیتی به و ئاخپوه ره به جه رگه گرت، داواشی لیکرد زیده ره وی نه کا و پپی زیادی دانه کیشی ... هه ر ئه و جو ره ی که له به ینی سه روک دادگا کاندایا وه و ده توانن فه رمانبده ن. خه لکه که شله ژابون: ته نانه ت بیرو پای زور تووره و تۆسنانه ده که وته به رگو ی. فیتی یوکوویچ نه یده ویست وه لامیبداته وه؛ ته نیا کاریکی که کردی ئه وه بوو چو وه سه رسه کوکه و ده سته نایه سه ردلی خو ی و به له بزیکه خه مبارانه، چه ن

قسه ی غروور ئامیزی به ده مدا هات. دیسان به له بزیکه پرله سوو کایه تی و کینایه ئامازه ی به «دیروک دارپیزی» و «ره وانناسی» کرد و له جیی خویدا گو تی: «ژوو پیتیر، تۆ رقت هه ستاوه، که وایه له هه له دای،» بووه هو ی ئه وه ی خه لکه که ده سته کهن به پیکه نین، چونکه ئیپولیت کیریلوویچ به هیچ شیوه یه ک له ژوو پیتیر نه ده چوو. ئه نجا فیتی یوکوویچ، سه باره ت به وتۆمه ته ی که باوکوژی فیری به ره ی لاو ده کا، به پۆز و ده ماریکه وه گو تی ته نانه ت وه لامی شی ناداته وه. له مه ر ئه و تۆمه ته شه وه که باسی بیرو باوه ری ئورتودۆکسی و دانانی مه سیح به جیی «خودا» و وه ک «ئاشقی له خاچدانی خه لک»، هه روه ها شتیکی ئاوا له «پیگه ی هه قیقه ت و فامی دروست» نابی هه رباسبکری، گو تی: «ئه مه ته لقینیکی تا که که سییه و چاوه روانیم له دادگا هه یه ئیزن نه دا به وتۆمه تانه، سوو کایه تی به ئابرووی منی وه فادار به خاک و ولات بکری.» به لام سه روکی دادگا لیزه دا له ده می ئه ویشی دا. به لام پاریزهر له گه ل چه پله و هاواری خه لکه که، به کرنۆشیک کو تاییی به ولا منامه که ی هینا. ئیپولیت کیریلوویچیش بۆ هه تاهه تایه له به ر چاوی ژنانی شاره که که وت.

پاشان تۆمه تبار ئیزنی پیندا قسه بکا. میتیا هه سته سه ری. به لام زور که م دووا. له ش و رۆحی شه که ت بوو بوو و خه ریکبوو له پی ده که وت. ئه و سه ره سته ی و حال و هه وا و هیزه ی سه ره له به یانی کاتی هاتن بۆ دادگا به هه لسه وکه وتییه وه دیار بوو، که م تا کورتی له نیو چو بوو. وای ده نواند که ئه و رۆژه له کلی تاقیاری هاتۆته ده ری و بۆ پاشماوه ی ته مه نی شتیکی زور گرینگ، که هه تا ئه و کاته تیننه گه یشتبوو، فیربووه. ده نگه کزبوو، وه ک پیتشوو نه یده نه راند. وته کانی ئاهه نگیکی تازه ی پیوه دیار بوو، که لیورپیز بوو له شکست و خاکه راییی و ته سلیم.

ئاغایانی لیژنه ی داوه ری، بلیم چی؟ ئیستا کاتی داوه رییه، هه سته ده که م ده سته خودا له سه ر سه رمه! کاری مرو قیکی خه تا کار گه یشتۆته کو تاییی! به لام له ده رگانه ی خودادا دووپاتیده که مه وه، من ده ستم له کوشتنی باوکمدا نییه و ئه و تۆمه ته له من مه دن! بۆ دواییین جار دووپاتیده که مه وه من قاتلی

ئەو نەبووم! من ھەلەيەكم كرد، بەلام لايەنگرى چاكە بووم. ھەميشە ھەولمەدا سەرم داخەم و ريگەي راست و چاكەكارى بگرەم بەر، بەلام ھەك جانەوھريكى وەحشى دەژيام. زۆر سپاسى دادوھەر دەكەم، زۆرشتى سەبارەت بەمن گوت كە نەمدەزانى؛ بەلام ئەم وتەيە راست نيبە كە باوكى خۆم كوشتبى، دادوھەر بەھەلە چووھ. پاريزەرەكەشم سپاسدەكەم. گويم لەقسەكانى گرتبوو، دەستمكرد بە گريان. بەلام ئەم وتەيە راست نيبە كە من باوكى خۆم كوشتبى، پيوستيش نەبوو ئاوا بيريكەنەوھ. باوھر بەقسەي پزيشكەكانيش مەكەن. تەواو ئەقلم لەسەرخويە، بەلام دلگرانم. ئەگەر واز لە من بېتن، ئەگەر ئيزنمبەدن برۆم، دوعاتان بۆدەكەم. دەبمە مروفتىكى باشتر. لەبارەگاي خودادا قەولى شەرەفتان پيدەدەم كە مروفتىكى باشم! ئەگەر مەحكومم بەكەن شمشيرەكە لە سەرى خۆمدا دەشكېنم و لەتوكوتەكەي ماچدەكەم. بەلام واز لە من بېتن، خوداكەم لى مەرفېنن! خۆم دەناسم، ياخي دەبم! دلگرانم، ئاغايمان... وازم لىبېتن!

ميتيا ھەك ئەوھى لاقى شلبووبى و خوى پيرانەگيرى كەوت بەسەر كورسيەكەدا؛ دەنگى لەگەر وويدا كپ بوو؛ زۆر بەزەحمەت دوابين رستەي دەربرى. پاشان قازيبەكان بەپيوستيان زانى وتوويزەكە دوایی پېينن و داوايان لە ھەردوولا كرد ئاكامى محاکمەكە بەخەنەوھ سەريەك. بەلام ناچمە سەر لايەنە وردەكان. ئاخري ئەندامانى لىژنەي داوھرى ھەستان و بۆ تەگبىر و رايژ چوونە وەتاغىكى تر. سەرۆكى دادگا زۆر ماندوو بووبوو، ھەربۆيە بەدەنگىكى كز دوابين داواكارىي خوى لە لىژنەي داوھرى كرد: «بى لايەن بن، نەكەونە ژيركارىگەرى و زمانپارايى پاريزەر، ھەموو بەلگە و بۆچوونەكان ھەلسەنگېن، لەبىرتان نەچى بەرپرسايەتیبەكى گەرەتان لەئەستۆيە،» و... ھتد.

ئەندامانى لىژنەي داوھرى چوونە دەرى و دادگا بە شيوھى كاتى تەعتيل بوو. خەلك دەيانتوانى لەجىي خويان ھەستن و بەملا و بەولادا برۆن و بيروپا بگۆرنەوھ و لە چايخانەكە تۆزى لىويان تەر كەنەوھ. درەنگوھخت بوو،

نزىكەي سەعاتىكى شەو لادابوو، بەلام ھىچكەس دادگاي بەجى نەھىشت و برۆا بەدوای كارى خويدا؛ ھەموو كەوتبوونە دلەراوكى و وچان و پشوودانيان ھەر لەبىر نەبوو. ھەموو بەدلەكوتيوھ چاوەروانيان دەكيشا؛ ئەگەرچى، لەوانەيە ئەم قسەيە فشەش بووبى، چونكە ژنان بى ئوقرەيبەكى شىتانە دايرتبوون و دلان پەرۆش نەبوو. پييانووبو ھوكمى فحيل بوونى تۆمەتبار يەكجاريە. ھەموو خويان بۆ ساتىكى پرشادى و خوشىي گشتى ئامادە كردبوو. ئەوھەشم لەبىر نەچى، لە نيو پياوھكانيشدا زۆركەس برۆايان بوو ھوكمى فحيل بوونەكەي ھەتميبە. تاقمىك شاد و رازى بوون، دەستەيەكيش گرژومۆن نيوچاوانيان تىكنابوو، تاقمىكيش مەيموونەكەيان تۆپييوو و پييان خۆش نەبوو فحيل بى. فىتى يۆكويچ لە سەركەوتنى خوى خاترجەم بوو. دەستەيەك لە دەورى كۆزلىكەيان بەستبوو و پيرۆزباييان ليدەكرد و ماستاويان لەبەر سارد دەكردەوھ.

ھەرۆك دواتر بۆيان باسكردم، ئەو بە تاقمىكى گوت: «تالىكى ناديار ھەيە كە پاريزەر و ئەندامانى لىژنەي داوھرىي پىكەوھ پيوھند دەدا. ئەويش كاتىك كە ئەو تالانە شكليان گرتبى، پياو لە كاتى وتارداندا ھەستىپيدەكا. لەوانە ئاگادار بووم. دەزانم ھەن. ئىمە بەئامانج گەيشتووين. خاترجەم بن.»

پياويكى تىكسمرآوى خيل، كە يەككىك لە مالىكانى ناوچەكە بوو، خوى لەو دەستەيە نزىكردەوھ كە خەرىكى مشتومر و مقومقو بوون و گوتى: «ئىستا لادىبەكانى ئىمە دەبى بلين چى؟»

- بەلام ھەموويان لادىبى نين. چوار ميرزابنووسى دەولەتيان لەگەلدايە. يەككىك لە ئەندامانى شوراي ناوچەكە، ھاتە ريزى ئاپۆرەكەوھ و گوتى: «ئەرى، ھەروايە.»

- نازاريف، ئەو بازرگانە خاوەن ميداليایەي كە يەككىك لە ئەندامانى لىژنەي داوھرىيە، دەيناسن؟

- جا بۆ؟

- مروفتىكى زۆر تىگەيشتووه.

- به لام زور که مدووه.

- چه قه سرۆی ناکا، به لام چاکتر. پئویست ناکا ئەو کابرا پترزبۆرگییه
دەرسی دادا؛ خۆی دەتوانی دەرسی هەموو پترزبۆرگییه کان دادا. باوکی
دوازدە منداڵە. بیری لێکەنەو!

یەکیک لە کارمەندە لاوەکانی ئیمە لە گرووپیکی تردا گوتی: «ئەری هەر
بەراست بلێی فحیلی بکەن؟»

کابرایەک بە دەنگیکی بەرز و راشکاوانە گوتی: «حەتمەن فحیلی دەکەن.»
کارمەندی لاو گوتی: «بەراستی مایە شەرم و ئابرووچوونە ئەگەر
فحیلی بکەن! وایدانیین ئەوی کوشت. باوکمان هەیه تا باوک! ئەو کاتە شیت
بووبوو... پەنگە تەنیا دەسکاوینگە کە هەلسوو پاندی پیرە پیاو کە دابی
بەزەویدا و جگە لەو هەچ کاریکی تری نەکردی. بەلام جیی داخە کە ناوی
ئەو ئیسمر دیاکۆفە خویرییەیان هینایە گوری، چونکە تەنیا شیمانەیه کی
پوچ بوو! ئەگەر بە جیی فیتی یۆکوویچ بووایەم، راست و پەوان دەمگوت:
ئەوی کوشت؛ بەلام بیتاوانە، خۆ دنیا کاولنە دەبوو!»

- هەر ئەو کارەشی کرد، بەلام نەگوت: «خۆ دنیا کاول نە دەبوو!»

سێهەمین کەس گوتی: «نا، میخاییل سیمی یۆنیچ ئەو هەشی گوت.»
- ئاغان، لە پۆژانی پارێزدا ژنە ئاکتەرێکی شارە کەمان، کە میژدە
تۆلانە کە خۆی سەربری بوو، فحیل بوو.

- ئاخیری کاری برینە کە تەواو نەکرد.

- فەرق ناکا، کاری برینە کە دەستپیکردبوو.

- بیرو پاتان سەبارەت بە و منداڵانە کە باسیکرد، چی بوو؟ مەحشە ریبوو، نا؟
- مەحشە ر!

- هەر و هە سەبارەت بە عیرفانی!

کە سێکی تر هاواریکرد: «ئاخ، عیرفان بە توون. لە مەرۆ بە دواو چاو
لە چارەنووسی ئیپۆلیت بکەن. ژنە کە لە سەر میتیا سبەینی چاوی دەردینی.

- ژنە کە لێرەیه؟

- جا ئەو قەسەیه؟ ئەگەر لێرە بوایە هەر لێرە لە دادگا چاوی دەردینا.

دەدان ئیشە لە مائی بەستوو یە تەو. هی، هی، هی!

- هی، هی، هی!

لە نیو گرووپیکی تردا:

- پیمۆایە ئاخیری میتیکا فحیل دەکەن.

ئەگەر سبەینی مەخانی مەرۆپۆلیس ژێرە و ژوور بکا، پیم سەیرنییه. هەتا
دە پۆژ لە سەریە ک دەخواتەو!

- نەحەت لە شەیتان!

- دەستی شەیتان لە کاردایه. بۆ شەیتان کوێ لە ئێرە باشتر.

- ئاغان دانێ پێداده نیم کە زور زمانپاراوانە قەسە یکرد. سەرەرای ئەو هەش،
شکاندنی سەری باوک بە دەسکاوینگ کاریکی دروستنییه! ئەگەر ئاوا بپرواتە

پیشی دەزانی چیمان بە سەردی؟

- عارەبانە، عارەبانە تان لە بیرە؟

- ئەری؛ خیشکی کردە عارەبانە!

- سبەینیش، ئەگەر بە مەسلەحەتی بزانی، عارەبانە دەکاتە خیشک.

- لەم سەردەمەدا چەندەمان مەرۆقی وریا هەیه. مەگین لە پرووسیا
عەدالەتیک هەیه کە بتوانین پێیگەین؟

لە پێر زەنگ لێدرا. ئەندامانی لێژنە ی داوهری راست لە سەعاتیکدا بە بی زیاد
و کەم، پراویژیان کرد. هەر لە گەل ئەو هی خەلکە کە لە جیی خویان دانیشتنەو،

بێدەنگییه کی کړوکپ بالی بە سەر دادگادا کیشا. لە بیرم نییه ئەندامانی لێژنە ی
داوهری چۆن هاتنەو و نیو هۆلی دادگا. وە لە حاسل پرسیارە کان بە پیک و پیتیکی

دوو پات ناکە مەو، راستییه کە هی هەر لە بیریشم نییه. تەنیا وەلامی یە کەم و
گرینگی سەرۆکی دادگام لە بیرە: «ئایا تۆمە تبار چوو بۆدزی و بە پیتی قەست

و پیلانی پیشوو قەتڵە کە ی کرد؟» (دەقی وشەکانیم لە بیر نییه.) بێدەنگی
دیسان دادگای داگرتهو. و تەبێژی لێژنە ی داوهری، جحیلترین کەسیان

لهوچوار ميرزابنوسه دهولت، بهدهنگيكي فهسيح و بهرز بيدهنگييه كه تيکچرژاند و رایگه ياند:

- بهلئ، تاوانباره!

هر ئه و هلامه شى بۆ هه موو پرسيارىک دووپاتده کرده وه: « بهلئ، تاوانباره!» ئه ویش به بى پیزه يهک چاوپوشى کردن. هيچکس ئه و چاوه پروانييه نه بوو؛ زوربه ي خه لکه که پتيانوابوو ميتيا فحيل ده بى و ده به خشرى. بيدهنگي هه روا به سهر هۆله که دا زالبوو، هه موو خه لکه که مات بوو بوون: هه م ئه وانه ي پتيان خو شبوو مه حکوم بکرى، هه م ئه وانه ش که به ئاواته وه بوون وه بهر عه فوو بکه وئ، به لام سه رسورمانه که يان ته نيا چهند ساتيکي خياند، قرم وقال و ژاوه ژاويک به دوايدا سه رى هه لدا. زوربه ي پياوه کان شاد و رازيبوون. تا قميک بئ ئه وه ي هه ولبدن خو شحالييه که يان بشارنه وه له په ستا ده ستيان هه لده گولوفى. ئه وانه ش که دژى حوکه که ي دادگا بوون، هه موو مات بوون و دياربوو شکستيان خواردوو. شانيان هه لده ته کاند و خه ريکي مقومقو و سرت و خورت بوون. ده تگوت هيشتا له مه وزوو عه که نه گه يشتوون. به لام چون باسى حال و بالى ژنه کان بکه م؟ پيموابوو هه ر ئيستا ئاژاوه يه ک وه رى ده خه ن. سه ره تا برويان نه ده کرد. پاشان له ناکاو ئه م پرسياره له دادگادا ده نگيدا يه وه: «يانى چى؟ پاشان چى؟» هه موو هه ستان. ده تگوت ده يانه وئ سه باره ت به حوکه که ليکولينه وه ئه نجامبده ن. هه ر له و کاته دا، ميتيا له ناکاو له جيى خو ي هه ستا و ده ستى هه لئنا، به ده نگيکي دلته ژين هاوارى کرد:

- به خودا و به پوژى سامناکى جهزا سويند دهخوم من باوكم نه کوشتوو!

کاتيا، ليتخوشده بم! برايان، دوستان، بهزه بيتان به حالى ژنيكى تر دا بيته وه!

ئيتر نه يتوانى دريژه به قسه کانى بدا و ده ستى کرد به گريان، گريانىک که له هه موو لايه کى دادگاکه وه ده بيسترا، ئه ویش به ده نگيک ده گريا که هى خو ي نه بوو، ده نگيکى تازه و سه رسور هيتهر که خودا ده زانى له کوئوه پيبرابوو. له دوورترين سووچى دادگاکه وه، له پشت پيزى ژنه کانه وه، ناله يه کى دلته زين

هه ستا - گرووشنکا بوو. توانيى بوى بهرله ده ست پيى کردنى خويندنه وه ي حوکه که ي دادگا، ئيزنى هاتنه ژوورى وه گرئ. گريان هه کى زور جه رگبر بوو، له وانه بوو هه مووان بگريينئ. ميتيان برد. خويندنه وه ي ده قى حوکه که يان هه لگرت بۆ پوژى دوايى، ژاوه ژاو و زه نازه نا هۆلى دادگاکه ي داگرتبوو. خه لکه که هه ستا بوون و ده يانويست برؤنه ده رى. ئيتر رانه وه ستام، به لام له کاتى هاتنه ده ري دا له بييرمه له سه ر پليکانه کان گويم له چهند وشه بوو:

- سه فه ريکى بيست ساله ي له به ره و ده بى له کانگا رايبوئى!

- يانى حوکه که يه کجارييه!

- بهلئ، لادينييه کانمان قورس و قايم راوه ستاون.

- ميتىکاي ئيمه شيان ئاوا ته فروتونا کرد!